

จำนวนฝ่าหลุน

หลี่ หงจื่อ

ลุ่นอวี

ตำฟ้า(หลักธรรมใหญ่)คือปัญญาของจำวผู้สร้าง เขาคือแก่นแท้ของการสร้างจักรวาลที่ไม่เคยมีใครทำมาก่อน มีความหมายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจนถึงเล็กที่สุด ในระดับชั้นที่ต่างกันของร่างนาก็ปรากฏออกมาแตกต่างกัน จากร่างนาก็เล็กมากที่สุดจนถึงอนุภาคที่มีขนาดเล็กที่สุดที่ปรากฏออกมา อนุภาคของแต่ละระดับชั้นที่นับไม่ถ้วน จากเล็กจนถึงใหญ่ จนถึงชั้นผิวที่มนุษย์รู้จัก เช่น อะตอม โมเลกุล กลุ่มดาว กาแล็กซี จนกระทั่งใหญ่ยิ่งขึ้นไปอีก อนุภาคใหญ่เล็กที่ต่างกันประกอบขึ้นเป็นชีวิตขนาดใหญ่เล็กที่ต่างกัน รวมถึงโลกขนาดใหญ่เล็กที่ต่างกันซึ่งมีอยู่เต็มไปทั่วในจักรวาล กล่าวสำหรับชีวิตบนร่างแท้ของอนุภาคที่ต่างระดับชั้นกัน อนุภาคที่ใหญ่กว่าระดับชั้นนี้ก็คือดวงดาวบนท้องฟ้าของพวกเขา เป็นอย่างนี้ในแต่ละชั้น แต่ละชั้น ซึ่งกล่าวสำหรับชีวิตในระดับชั้นต่างๆ ของจักรวาลแล้วก็ไม่มีที่สิ้นสุด ตำฟ้ายังสร้างกาลเวลามิติ บรรดาชีวิตชนิดต่างๆ และทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีอะไรไม่ครอบคลุม ไม่มีอะไรตกหล่น นี่ก็คือคุณสมบัติพิเศษของตำฟ้า เงิน ชั้น เหยิน (ความจริง ความเมตตา ความอดทน) ที่ปรากฏออกมาเป็นรูปธรรมในระดับชั้นที่ต่างกัน

มนุษย์ค้นคว้าจักรวาล ลักษณะชีวิต ไม่ว่าจะพัฒนาแค่ไหน ก็เป็นเพียงการมองเห็นได้อย่างทะลุปรุโปร่งเพียงมิติเฉพาะส่วนของจักรวาลระดับชั้นต่ำที่ซึ่งมนุษย์อาศัยอยู่เท่านั้น ในหลายรอบอารยธรรมก่อนประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ล้วนเคยค้นคว้าดวงดาวอื่น ต่อให้บินสูงขึ้นไปอีก ไกลออกไปอีก ก็ออกไปไม่พ้นมิติที่มนุษย์อาศัยอยู่นี้ มนุษย์ก็ไม่

อาจรู้ถึงปรากฏการณ์ที่แท้จริงของจักรวาลได้อย่างแท้จริงตราบถ้วนนิรันดร์ หากมนุษย์ต้องการเข้าใจความลึกลับของจักรวาล กาลมิตี ร่างกายมนุษย์ ก็มีเพียงการบำเพ็ญอยู่ในแจ้งเฝ้า (หลักธรรมที่ถูกต้อง) บรรลุรู้แจ้งอย่างถูกต้อง ยกระดับชั้นของชีวิต ในการบำเพ็ญก็สามารถทำให้ยกระดับคุณภาพศีลธรรม ในการแยกแยะความเมตตากับความชั่วร้าย ความดีกับความเลวที่แท้จริง พร้อมกับก้าวออกไปจากระดับชั้นของมนุษย์ จึงจะสามารถมองเห็นได้ จึงจะสามารถสัมผัสถึงจักรวาลที่แท้จริงกับชีวิตที่แท้จริงของระดับชั้นที่ต่างกัน มิตีที่ต่างกันได้

การค้นคว้าของมนุษย์ก็เพื่อการแข่งขันทางเทคโนโลยี ด้วยข้ออ้างว่าเพื่อเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการดำรงชีวิต ซึ่งส่วนมากเป็นการปฏิเสขเทพ โดยพื้นฐานคือละทิ้งศีลธรรมของมนุษย์และการควบคุมตนเอง ด้วยเหตุนี้อารยธรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในอดีต จึงถูกทำลายทิ้งหลายครั้ง การค้นคว้าก็เพียงจำกัดอยู่ภายในโลกของวัตถุ โดยวิธีการคือ เมื่อสิ่งหนึ่งเป็นที่รู้จักแล้วค่อยไปศึกษาวิจัยมัน แต่สิ่งที่อยู่ในมิติของมนุษย์ที่จับต้องไม่ได้ มองไม่เห็น แต่คงอยู่โดยรูปธรรม และสามารถสะท้อนออกมายังสังคมมนุษย์เป็นปรากฏการณ์ที่มีอยู่จริง ๆ รวมทั้งจิต ความเชื่อ คำพูดของเทพ ร่องรอยของเทพ ภายใต้การปฏิเสขเทพ แต่ไหนแต่ไรมา ก็ไม่กล้าไปสัมผัส

หากมนุษยชาติสามารถยึดถือศีลธรรมเป็นรากฐาน ยกระดับความประพฤติของคน ทัศนคติ เช่นนั้นแล้วอารยธรรมของสังคมมนุษย์จึงสามารถยืนยาวได้ ร่องรอยของเทพก็จะปรากฏออกมาใหม่ในสังคมมนุษย์ สังคมมนุษย์ในอดีตก็เคยปรากฏอารยธรรมกึ่งเทพกึ่งคนแล้วหลายครั้ง ทำให้มนุษยชาติยกระดับและรู้จักชีวิตและจักรวาลอย่าง

แท้จริง มนุษยชาติสมควรต้องแสดงความเลื่อมใสศรัทธาและเคารพต่อคำ
ผ่าที่ปรากฏออกมาในโลกนี้ นั่นก็จะนำโชคลาภและความรุ่งโรจน์มาสู่คน
ชนชาติ และประเทศ ร่ำนภา จักรวาล ชีวิต ทุกสิ่งทุกอย่าง คือสิ่งที่คำ
ผ่าของจักรวาลก่อตั้งขึ้น ชีวิตที่หันหลังห่างจากเขา ก็เป็นความเสื่อม
อย่างแท้จริง ชาวโลกที่สามารถสอดคล้องกับเขาได้ นั่นก็คือคนดีที่
แท้จริง ในขณะที่เดียวกันก็จะนำมาซึ่งบุญวาสนา โชคลาภ ความสุขและ
อายุยืนยาว สำหรับผู้บำเพ็ญ หากหล่อหลอมเข้ากับเขา ท่านก็คือผู้ได้
ธรรม --- เทพ

หลี่ หงจื่อ

2015.5.24

สารบัญ

บทที่ 1	1
นำคนไปสู่ระดับสูงอย่างแท้จริง	1
ระดับชั้นที่ต่างกันมีหลักธรรมที่แตกต่างกัน	9
ความจริง ความเมตตา ความอดทน (เงิน ชั่น เขยีน) คือมาตรฐานหนึ่งเดียวในการประเมินคนดีและคนเลว	15
พลังมปราณ(ชี่กง)เป็นวัฒนธรรมก่อนประวัติศาสตร์	19
พลังมปราณ(ชี่กง)คือการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม	26
ฝึกพลังมปราณ(ชี่กง)แล้วทำไมไม่สัมฤทธิ์ผล	30
จุดเด่นของหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)	44
บทที่ 2	55
เรื่องเกี่ยวกับตาทิพย์	55
ความสามารถพิเศษมองระยะไกล	73
ความสามารถหยั่งรู้อดีตและอนาคต	76
ไม่อยู่ในธาตุทั้งห้า หลุดพันตรีภูมิ	84
เรื่องเกี่ยวกับการแสวงหา	91
บทที่ 3	106
ทุกคนเป็นสานุศิษย์	106

พลัง(กง)ของสายพุทธกับศาสนาพุทธ	108
การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมต้องแนวแน่หนึ่งเดียว	115
ความสามารถพิเศษ(กงเหิง)กับแรงพลัง(กงลี่)	120
การบำเพ็ญธรรมย้อนกลับและการยืมพลัง(กง)	122
การสิงร่าง	132
ภาษาจักรวาล	142
อาจารย์ให้อะไรแก่ลูกศิษย์	145
สนามพลังงาน	156
ผู้ฝึกหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) จะเผยแพร่พลัง(กง)อย่างไร	158
บทที่ 4	164
การเสียกับการได้	164
การแปรผันของกรรม	167
ยกระดับจิต(ซินซิง)	182
พิธีกว้านตึง	191
เสวียนกวานช่วยเหลือ(เสวียนกวานตั้งจุด)	196
บทที่ 5	208
รูปธรรมจักร(ฝ่าหลุน)	208

วิชาพลัง(กง)สายพิสดาร(ฉี่เหมิน)	212
การฝึกวิชามาร	215
การบำเพ็ญคู่ชายหญิง	220
บำเพ็ญจิตและชีวิตคู่กัน	223
ธรรมกาย(ฝ่าเซ็น)	225
เบิกเนตร	227
วิชาจู้อิ้วเคอ	238
บทที่ 6	240
ธาตุไฟแทรก(โจ้วห้วยู่หมอ)	240
ฝึกพลัง(กง)ชักนำมาร	254
มารเกิดจากใจตัวเอง	265
จิตสำนึกหลักต้องแกร่ง	273
จิตต้องเที่ยงตรง	274
พลังลมปราณวิทยายุทธ์(หฺวู่ซู่ซี้กง)	284
จิตไอ้อวด	292
บทที่ 7	299
ปัญหาการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต	299
ปัญหาการรับประทานเนื้อสัตว์	306

จิตอิจฉาริษา	316
ปัญหาการรักษาโรคภัยไข้เจ็บ	325
การรักษาโรคในโรงพยาบาลกับการรักษาโรคด้วย พลังลมปราณ(ชีกง)	333
บทที่ 8	341
การจำศีล(ปู้กุ)	341
การขโมยลมปราณ(ชี)	344
เก็บอากาศธาตุ(ไฉชี)	349
ใครฝึกพลัง(กง)ผู้นั้นได้พลัง(กง)	353
วงจรสวรรค์(โจวเทียน)	364
จิตยินดี(ฮวานสี่ชิน)	379
การสำรวจวาจา	382
บทที่ 9	386
พลังลมปราณ(ชีกง)กับกายบริหาร	386
ความนึกคิด	390
จิตสงบ	401
รากฐาน(เกินจี)	409
การรับรู้ การรู้แจ้ง(อู้)	413

บทที่ 1

นำคนไปสู่ระดับสูงอย่างแท้จริง

ในขั้นตอนทั้งหมดของการถ่ายทอดเผยแพร่วิชากรรมและพลัง (กง) ข้าพเจ้ายึดมั่นในความรับผิดชอบต่อสังคมและผู้ฝึก ผลที่ได้รับจึงดีและผลสะท้อนที่มีต่อสังคมก็ค่อนข้างดี ก่อนหน้านี้หลายปีมีอาจารย์ถ่ายทอดวิชาฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง)หลายท่าน สิ่งที่ท่านเหล่านั้นถ่ายทอดอยู่ในระดับรักษาโรคภัยไข้เจ็บเสริมสร้างสุขภาพ แน่نونมิได้หมายความว่าวิชาของอาจารย์ท่านอื่นๆ ไม่ดี แต่ข้าพเจ้าหมายถึงวิชาระดับสูง ท่านเหล่านั้นไม่ได้ถ่ายทอดให้ สภาพการณ์ในแวดวงการถ่ายทอดฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง)ของจีน ข้าพเจ้าเข้าใจเป็นอย่างดี ทุกวันนี้ไม่ว่าจะในประเทศจีนหรือต่างประเทศ การถ่ายทอดวิชาพลัง(กง)ชั้นสูงที่แท้จริงก็มีข้าพเจ้าเพียงคนเดียวเท่านั้น การถ่ายทอดวิชาพลัง(กง)ชั้นสูง ทำไมจึงไม่มีท่านอื่นออกมาเผยแพร่ เพราะว่ามันเกี่ยวโยงถึงปัญหาที่ใหญ่มาก เกี่ยวโยงถึงความเป็นมาของประวัติศาสตร์อันลึกลับ และเกี่ยวโยงกันเป็นวงกว้าง ปัญหาที่เกี่ยวโยงนั้นก็ล่อแหลมมาก ไม่ใช่เป็นสิ่งที่คนธรรมดาทั่วไปจะสามารถนำมาถ่ายทอดกันได้ เพราะว่ามันเกี่ยวโยงกระทบถึงวิชาพลัง(กง)ของสำนักต่างๆ โดยเฉพาะพวกเรามีผู้ที่ฝึกฝนวิชาต่างๆ มากมาย วันนี้เขาเรียนรู้ฝึกพลัง(กง)แบบนี้ พรุ่งนี้ก็หันไปฝึกอีกแบบหนึ่ง ทำให้ร่างกายของตนเกิดสับสนไปหมด แน่نونเขาขอมบ้ำเพ็ญไม่สำเร็จ เปรียบเหมือนการเดินทางบนทางสายใหญ่ สายตรง แต่เขากลับเดินไปบนทางสายย่อย เขาบ้ำเพ็ญ

วิชาที่วิชานี้รบกวน บำเพ็ญวิชานี้วิชาที่รบกวน มีการรบกวนกันอยู่ตลอด เขาจึงบำเพ็ญไม่สำเร็จ

สิ่งต่างๆ เหล่านี้เราต้องจัดการให้เหมาะสมถูกต้อง สิ่งที่ดีก็เก็บรักษาไว้ ที่ไม่ดีก็ละทิ้งไป หลังจากนั้นไปรับรองได้ว่า ท่านจะสามารถบำเพ็ญปฏิบัติธรรมได้ แต่ทั้งนี้ต้องเป็นคนที่มาฝึกหลักกรรมใหญ่(ต้าฝ่า)อย่างแท้จริง หากท่านยังคงมีจิตใจยึดติดกับสิ่งอื่นๆ มุ่งแต่จะแสวงหาความสามารถพิเศษ(กงเหนิง) มารักษาโรค อยากจะมาฟังทฤษฎีหรือแม้กระทั่งมีจุดประสงค์ที่ไม่ดี คนเหล่านี้ล้วนไม่เหมาะที่จะมาศึกษาฝึกฝน เพราะข้าพเจ้าได้บอกแล้วว่า เรื่องนี้มีเพียงข้าพเจ้าถ่ายทอดอยู่คนเดียว เรื่องอย่างนี้โอกาสมีไม่มาก ข้าพเจ้าเองก็คงจะไม่เผยแพร่วิชาอยู่อย่างนี้ตลอดไป ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าคุณทั้งหลายที่ได้มารับฟังการถ่ายทอดหลักกรรมและพลัง(กง)โดยตรงจากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิดว่าจริงๆ แล้ว..... ในวันข้างหน้าท่านก็จะทราบ ว่า ช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาอันน่าปิติยินดีเป็นอย่างยิ่ง แน่แน่นอนหากเราจะกล่าวถึงบุญวาสนาแล้ว พวกเราที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ล้วนมีบุญวาสนาทั้งสิ้น

การเผยแพร่ถ่ายทอดพลัง(กง)ไปสู่ระดับสูง พวกเราลองคิดถึงดู ปัญหาคืออะไร ก็คือการช่วยเหลือคนให้หลุดพ้นมิใช่หรือ คือการช่วยเหลือคนให้หลุดพ้นนั้น ท่านต้องบำเพ็ญปฏิบัติอย่างจริงจัง ไม่เป็นเพียงแต่การขจัดโรคภัยไข้เจ็บเสริมสุขภาพ การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริง ข้อกำหนดเกี่ยวกับจิต(ซินซิ่ง)ของผู้ฝึกจะต้องสูง พวกเราที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้คือผู้ที่ต้องการมาศึกษาหลักกรรมใหญ่(ต้าฝ่า) เพราะฉะนั้นท่านที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้จึงต้องถือว่าตนเป็นผู้ฝึกพลัง(กง)อย่าง

แท้จริง ท่านจะต้องละทิ้งจิตยึดติด หากท่านมาฝึกพลัง(ง)ศึกษา
หลักธรรมใหญ่(ต้าฝ่า) โดยมีเป้าหมายที่จะไฝหาลึกลับต่างๆ แล้ว ท่านก็
จะไม่ได้อะไรเลย ข้าพเจ้าขอบอกถึงสัจธรรมข้อหนึ่ง ขั้นตอนของการ
บำเพ็ญปฏิบัติของคนนั้นก็คือ ต้องสลัดจิตยึดติดให้หมดสิ้นไปอย่าง
ต่อเนื่อง คนเราอยู่ในสังคมมนุษย์ ย่อมมีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น
หลอกต้มกันและกัน เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวเล็กๆ น้อยๆ จนถึงกับ
ต้องทำร้ายผู้อื่น จิตใจเหล่านี้ต้องปล่อยวางทั้งหมด โดยเฉพาะพวกเรา
ซึ่งฝึกพลัง(ง)ในวันนี้ จิตใจเหล่านี้ยิ่งต้องปล่อยวาง

ข้าพเจ้าจะไม่พูดถึงการรักษาโรคและพวกเราก็ไม่รับรักษาโรค
แต่ท่านที่ต้องการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริง หากท่านมีร่างกายที่
มีโรค ท่านไม่อาจบำเพ็ญปฏิบัติธรรมได้ ข้าพเจ้าต้องทำการชำระ
ร่างกายของท่าน การชำระร่างกายจะทำให้เฉพาะผู้ที่มาไฝหาฝึกพลัง
(ง)จริงๆ หรือผู้ที่มาไฝหาหลักธรรม เราขอเน้นจุดหนึ่ง หากท่านไม่
สามารถปล่อยวางจิตใจเหล่านั้น ท่านยังพะวงอยู่กับโรคภัยไข้เจ็บที่มี
อยู่ เราจะไม่สามารถทำอะไรเลย ไม่อาจช่วยอะไรท่านได้เลย เพราะ
อะไร เพราะว่าในจักรวาลของเรามีกฎอยู่ข้อหนึ่ง เรื่องของคนธรรมดา
สามัญ กล่าวในแง่ของสายพุทธ ล้วนมีเหตุเกี่ยวข้อสัมพันธ์กัน มีการ
เกิดแก่เจ็บตาย เป็นมนุษย์ก็จะอยู่ในสภาพเช่นนี้ เนื่องจากผู้ที่ทำ
ความชั่วไว้แต่กาลก่อน ก่อเกิดเป็นกรรมจึงทำให้มีโรคภัยไข้เจ็บหรือ
ทุกข์ภัย นั่นก็คือการชดใช้กรรมที่สร้างมา เพราะฉะนั้นไม่มีใคร
สามารถไปเปลี่ยนแปลงลงมันตามอำเภอใจ หากเปลี่ยนแปลงแล้วก็

เท่ากับว่าหนี้กรรมที่ติดค้างไม่ต้องคืน ขณะเดียวกัน ก็ไม่สามารถที่จะไปทำตามอำเภอใจ มิฉะนั้นเท่ากับเป็นการทำความชั่ว

บางคนคิดว่าการช่วยรักษาโรค บัดเปาโรคภัยไข้เจ็บให้ผู้อื่นเป็นการทำความดี แต่ในสายตาของข้าพเจ้า ล้วนมิได้รักษาโรคภัยไข้เจ็บให้หายขาดจริงๆ เพียงแต่เคลื่อนย้ายโรค หรือเปลี่ยนไปเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ไม่ได้ขจัดโรคภัยไข้เจ็บออกไปเลย การที่จะขจัดไปได้จริงๆ ก็ต้องลบล้างกรรม หากสามารถรักษาโรคนี้ให้หายขาดจริงๆ และลบล้างกรรมได้หมดสิ้น ผู้ที่สามารถทำได้ถึงจุดนี้ต้องเป็นบุคคลที่มีระดับไม่ต่ำเลย เขาได้มองเห็นถึงกฎข้อหนึ่ง นั่นก็คือ กฎของคนธรรมดาสามัญเป็นสิ่งที่ทำลายกันง่าย ๆ ไม่ได้ ในขั้นตอนการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมมักจะทำความดีด้วยจิตเมตตา ช่วยรักษาโรคภัยไข้เจ็บให้ผู้อื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ แต่ก็ไม่สามารถรักษาโรคให้หายขาดได้ทั้งหมด หากรักษาโรคของคนธรรมดาสามัญให้หายขาดได้จริงๆ ผู้ที่ไม่บำเพ็ญปฏิบัติธรรมเมื่อเดินออกจากที่นี่โดยปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ แต่ยังคงทำตัวเป็นคนธรรมดาสามัญ ยังคงไม่สามารถสลัดความโลภ การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นของคนธรรมดาสามัญ จะลบล้างกรรมให้เขาตามใจชอบอย่างง่าย ๆ ได้อย่างไร นี่เป็นสิ่งที่จะยินยอมให้ไม่ได้เด็ดขาด

แล้วทำไมจึงทำให้กับผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมได้แล้ว เพราะว่าผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมเป็นบุคคลที่มีคุณค่าที่สุด เขาต้องการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม เพราะฉะนั้นประกายความคิดนี้ จึงเป็นสิ่งที่ล้ำค่ายิ่งนัก ในพุทธศาสนากล่าวถึงจิตพุทธ หากจิตพุทธปรากฏออกมา ผู้บรรลุ

ธรรมก็สามารถช่วยเขาได้ ในที่นี้หมายถึงอะไร หากจะให้ข้าพเจ้าอธิบาย เพราะข้าพเจ้ากำลังเผยแพร่พลัง(กง)ในระดับชั้นสูง ซึ่งเกี่ยวโยงถึงกฎในระดับสูง เกี่ยวโยงถึงปัญหาที่ใหญ่มาก ในจักรวาลเรานี้เรามองชีวิตของมนุษย์ มิใช่เกิดขึ้นในสังคมมนุษย์ จุดกำเนิดชีวิตที่แท้จริงของมนุษย์ เกิดขึ้นท่ามกลางจักรวาล เพราะว่าในจักรวาลนี้มีสสารต่างๆ มากมายที่สามารถก่อกำเนิดชีวิต สสารเหล่านี้มีการเคลื่อนไหวไปมาจนก่อกำเนิดเป็นสิ่งมีชีวิตขึ้น นั่นก็คือ จุดกำเนิดชีวิตของมนุษย์มาจากจักรวาล มิติจักรวาลโดยแท้จริงแล้วเป็นสิ่งดีงาม มีคุณสมบัติพิเศษคือ ความจริง ความเมตตา และความอดทน(เงิน ชั้นเหียน) คนเราเกิดมาก็มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับจักรวาล แต่เมื่อชีวิตกำเนิดขึ้นมามากๆ ก็ได้รวมตัวเป็นหมู่คณะสัมพันธ์กันอยู่ในสังคม ในสังคมมนุษย์บางคนอาจมีความเห็นแก่ตัวขึ้น จึงค่อยๆ ตกจากระดับชั้นของพวกเขา เมื่อทำตัวเลวลงอีกก็ตกลงมาอีก ตกต่ำลงมาทีละชั้น จนท้ายสุดลงมายู่ในระดับชั้นของคนธรรมดาสามัญ

สังคมมนุษย์ล้วนอยู่ในระดับชั้นเดียวกัน เมื่อตกต่ำลงมาถึงชั้นนี้แล้ว มองในแง่ของความสามารถพิเศษ หรือมองในแง่ของผู้บรรลुธรรม เดิมทีชีวิตเหล่านี้สมควรที่จะทำลายทิ้งไป แต่ด้วยเมตตาธรรมผู้บรรลุธรรมทั้งหลายจึงให้โอกาสพวกเขาอีกครั้ง ก่อกำเนิดเป็นสภาพแวดล้อมที่พิเศษ และมิติที่พิเศษนี้ ชีวิตที่ก่อกำเนิดในมิตินี้จะแตกต่างจากชีวิตที่อยู่ในมิติอื่นๆ ของจักรวาล ชีวิตที่อยู่ในมิตินี้จะมองไม่เห็นชีวิตในมิติอื่น มองไม่เห็นความเป็นจริงของจักรวาล เพราะฉะนั้นคนเหล่านี้เท่ากับได้ตกอยู่ในวังวน การคิดจะหายจากโรค

ขจัดทุกข์ภัย ชำระกรรม คนเหล่านี้จำเป็นต้องไปบำเพ็ญปฏิบัติธรรม กลับไปสู่สภาพเดิมที่แท้จริง การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในสายต่างๆ ล้วนมองกันเช่นนี้ คนต้องกลับสู่สภาพเดิมที่แท้จริง จึงจะเป็นจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของการเป็นคน เพราะฉะนั้นเมื่อคนๆ นี้มีความคิดที่จะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมแล้ว ก็หมายความว่าบุคคลนี้มีจิตพุทธปรากฏออกมา ความคิดที่ก่อเกิดขึ้นนี้จึงล้ำค่ายิ่งนัก เพราะว่าเขาผู้นี้มีความคิดที่จะกลับสู่สภาพเดิมที่แท้จริง ต้องการจะกระโดดออกจากระดับชั้นของ คนธรรมดาสามัญ

พวกเราอาจจะเคยได้ยินได้ฟังคำพูดของชาวพุทธที่ว่า จิตพุทธ ส่องรัศมีเมื่อใด กระเทือนไปทั่วทิศทิศ ใครพบเห็นก็จะช่วยเขา ช่วยเหลือเขาโดยไม่มีเงื่อนไข สายพุทธช่วยคนโดยไม่มีเงื่อนไข ไม่มีสิ่งตอบแทน สามารถช่วยเขาโดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ เพราะฉะนั้นเราสามารถช่วยผู้ฝึกทำอะไรต่ออะไรได้มากมาย การเป็นคนธรรมดาสามัญ ต้องการเป็นเพียงคนธรรมดาสามัญ คิดจะให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บนั้นเป็นไปได้หรือไม่ บางคนคิดว่า ขอให้ฉันหายป่วยก่อน ฉันจึงจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมต้องไม่มีเงื่อนไขใดๆ คิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ก็ควรลงมือบำเพ็ญปฏิบัติ แต่การที่ร่างกายยังมีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน บางคนสู้อสัญญาณ(เซ็นซี)ในร่างกายยุ่งเหยิง บางคนไม่เคยฝึกพลัง(กง)มาเลย บางคนฝึกพลัง(กง)มาหลายสิบปี ก็ยังคงวนเวียนอยู่ในระดับลมปราณ(ชี) ไม่สามารถที่จะบำเพ็ญ คืบหน้าไปได้

จะทำอย่างไรดี เราจะต้องชำระร่างกายของเขา ให้เขาสามารถ
บำเพ็ญปฏิบัติธรรมไปสู่ระดับขั้นสูงยิ่งขึ้น การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมใน
ขั้นพื้นฐาน มีขั้นตอนที่จะต้องชำระร่างกายของท่านให้สะอาดหมดจด
สิ่งที่ไม่ดีไม่งามในความคิดทั้งหมด สนามของกรรมรอบๆ ร่างกายและ
มูลเหตุที่ทำให้ร่างกายไม่แข็งแรง จะต้องถูกชำระออกไปให้หมด หาก
ไม่ชำระสะอาด การนำเอาสภาพร่างกายที่ขุ่นหมองดำมืดและความคิดที่
สกปรก จะบรรลุระดับขั้นสูงในการบำเพ็ญปฏิบัติได้อย่างไร ในที่นี้เรา
ไม่ฝึกลมปราณ(ชี) สิ่งที่อยู่ในระดับพื้นฐานเหล่านี้ไม่จำเป็นที่เราจะต้อง
ไปฝึกกัน เราจะผลักดันผ่านขั้นนี้ขึ้นไปและช่วยให้ร่างกายเข้าสู่สภาพ
ที่ไร้โรคภัยไข้เจ็บรบกวน ขณะเดียวกัน เราจะใส่สิ่งสำเร็จรูปต่างๆ ที่
จำเป็นสำหรับวางรากฐานในระดับพื้นฐานให้แก่ท่าน เมื่อเป็นเช่นนั้น
พวกเราก็จะฝึกพลัง(กง)ในระดับสูงได้เลย

พูดตามหลักการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมต่างๆ ไป พลังลมปราณ(ชี
กง)หากจะแบ่ง สามารถแบ่งเป็น 3 ระดับขั้น แต่การบำเพ็ญปฏิบัติ
ธรรมที่แท้จริง (ไม่รวมการฝึกลมปราณ) แบ่งเป็น 2 ระดับใหญ่ ระดับ
แรก เป็นการบำเพ็ญปฏิบัติหลักธรรมในภพ อีกระดับหนึ่งเป็นการ
บำเพ็ญปฏิบัติหลักธรรมนอกภพ อันว่าหลักธรรมในภพกับหลักธรรม
นอกภพ ต่างจากนอกภพ ในภพ ของทางวัด นั่นคือสิ่งที่เป็นทฤษฎี
ของเราคือการบำเพ็ญปฏิบัติร่างกายคนจนเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่าง
แท้จริง เป็นการเปลี่ยนแปลงในสองระดับขั้นใหญ่ เพราะว่าในขั้นตอน
การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในภพ ร่างกายของคนเรามีการชำระอยู่
ตลอดเวลา ชำระอยู่ตลอดเวลา เมื่อเราดำเนินไปจนถึงรูปแบบของ

หลักธรรมสูงสุดในภพ ร่างกายจะถูกทดแทนด้วยสสารพลังงานสูงอย่าง สมบูรณ์ ส่วนการบำเพ็ญปฏิบัติหลักธรรมนอกภพ โดยหลักก็คือการ บำเพ็ญปฏิบัติธรรมในร่างพระพุทธรแล้ว ร่างกายที่ประกอบขึ้นจากสสาร พลังงานสูง จะบังเกิดความสามารถพิเศษขึ้นมาใหม่ เราหมายถึง ระดับชั้นใหญ่ 2 ชั้นนี้

เราเชื่อในเรื่องบุญวาสนา พวกเราที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ ข้าพเจ้า สามารถทำสิ่งนี้ให้พวกท่านได้ ขณะนี้ไม่ว่าจะมีสองพันกว่าคน หลาย พันคนหรือมากกว่านั้น เป็นหมื่นคน ข้าพเจ้าก็สามารถทำได้ นั่นก็คือ ไม่จำเป็นต้องให้ท่านฝึกในระดับพื้นฐาน หลังจากชำระร่างกายให้ท่าน แล้ว ก็จะผลักดันให้ท่านเดินผ่านชั้นนั้นไป แล้วข้าพเจ้าจะใส่ระบบที่ สมบูรณ์แบบสำหรับการบำเพ็ญปฏิบัติแก่ท่าน ตั้งแต่เริ่มต้นท่านก็ บำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่ระดับสูง แต่จะทำให้กับผู้ที่ตั้งใจจะมาบำเพ็ญ ปฏิบัติธรรมจริงเท่านั้น มิได้หมายความว่าท่านนั่งอยู่ ณ ที่นี้ ท่านก็คือ ผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม แต่หากมีการเปลี่ยนแปลงทางความคิดอย่าง แท้จริง เราก็จะสามารถทำให้ได้ ไม่เฉพาะแต่สิ่งเหล่านี้ ต่อไปพวก ท่านก็จะเข้าใจ ว่าข้าพเจ้าได้ให้อะไรพวกท่านบ้าง ณ ที่นี้เราจะไม่พูด ถึงการรักษาโรคภัยไข้เจ็บ แต่เราจะพูดถึงการปรับร่างกายของมนุษย์ ฝึกทั้งหมด ให้ท่านสามารถฝึกพลัง(ง) ท่านนำร่างกายที่มีโรคภัยไข้ เจ็บมา ท่านก็ไม่มีทางฝึกให้เกิดพลัง(ง)ได้สำเร็จ เพราะฉะนั้นท่านก็ อย่าได้ขอให้ข้าพเจ้าช่วยรักษาโรค ข้าพเจ้าไม่ทำในสิ่งเหล่านี้ วัตถุประสงค์ที่ข้าพเจ้าออกมา ก็เพื่อที่จะช่วยนำพาคนไปสู่ระดับชั้นสูง นำพาคนไปสู่ระดับชั้นสูงอย่างแท้จริง

ระดับชั้นที่ต่างกันมีหลักธรรมที่แตกต่างกัน

ที่ผ่านมาอาจารย์ที่สอนวิชาพลังลมปราณ(ชี่กง)ทั้งหลาย มักแบ่งวิชาพลังลมปราณ(ชี่กง)เป็นขั้นต้น ขั้นกลางและขั้นสูง สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงลมปราณ(ชี่) ซึ่งอยู่ในระดับขั้นการฝึกลมปราณ(ชี่)เท่านั้นแล้วยังมาแบ่งเป็น ขั้นต้น ขั้นกลาง ขั้นสูง สิ่งซึ่งเป็นวิชาในระดับขั้นสูงจริงๆ ในมุมมองของผู้ฝึกวิชาพลังลมปราณ(ชี่กง)ทั้งหลายก็คือความว่างเปล่า ไม่รู้อะไรเลยแม้แต่หน่อย สิ่งที่เราจะอธิบายต่อไปนี้ล้วนแล้วแต่เป็นหลักธรรมในระดับสูง นอกจากนี้ ข้าพเจ้าจะขอเปลี่ยนทัศนะ ความเข้าใจผิดๆ ของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ในการถ่ายทอดวิชาของข้าพเจ้า จะมีการกล่าวถึงสภาพการณ์ที่ไม่ดีบางอย่างในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมว่า เราจะปฏิบัติอย่างไรต่อสิ่งที่ปรากฏออกมาเหล่านี้ ข้าพเจ้าก็จะอธิบายให้หมด นอกจากนี้ในการถ่ายทอดพลัง(กง) และหลักธรรมขั้นสูงนั้น สิ่งที่เกี่ยวข้องและปัญหาที่พบจะค่อนข้างกว้าง บางสิ่งค่อนข้างล่อแหลม สิ่งต่างๆ เหล่านี้ข้าพเจ้าก็คิดที่จะพูดออกมาบางอย่างมาจากมิติอื่นซึ่งรบกวนต่อสังคมมนุษย์ของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รบกวนต่อวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ข้าพเจ้าก็จะพูดออกมาและช่วยผู้ฝึกแก้ไขให้ลุล่วงไป ปัญหาเหล่านี้ถ้าไม่แก้ไขให้ลุล่วงไปท่านก็ไม่สามารถที่จะฝึกพลัง(กง)ได้ ต้องแก้ไขปัญหาเหล่านี้จากมูลฐาน เราต้องถือว่าทุกท่านเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมจริง จึงจะทำเช่นนั้นได้ แนนอนการเปลี่ยนแปลงความคิดของท่านอย่างฉับพลัน เป็นสิ่งที่ไม่ง่ายเลย จากการฟังการบรรยายธรรมต่อจากนี้ไป ท่านจะค่อยๆ เปลี่ยนความคิดของท่าน หวังว่าทุกท่านจะสนใจฟัง ข้าพเจ้าถ่ายทอด

พลัง(ง)ต่างจากผู้อื่น บางท่านถ่ายทอดพลัง(ง) เพียงอธิบายหลักการของเขาอย่างย่อๆ จากนั้นก็มีการรับสื่อสัญญาณ(ซึ้นซี) สอนท่าฝึกหนึ่งชุดก็เป็นอันจบหลักสูตร พวกเราก็เคยชินกับการถ่ายทอดพลัง(ง)เช่นนี้

การถ่ายทอดพลัง(ง)จริงๆ ต้องมีการบรรยายหลักธรรมไปด้วย ในการบรรยายหลักธรรมสิบคาบนี้ ข้าพเจ้าจะอธิบายหลักธรรมในระดับชั้นสูงให้กับพวกท่านไม่ให้มีอะไรตกหล่น ท่านจึงจะสามารถบำเพ็ญปฏิบัติได้ มิฉะนั้นก็ไม่มีทางที่จะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม สิ่งที่คุณอื่นถ่ายทอด ส่วนใหญ่เป็นวิชาการระดับการขจัดโรคภัยไข้เจ็บเสริมสร้างสุขภาพ หากท่านต้องการที่จะบำเพ็ญปฏิบัติไปสู่ระดับชั้นสูง โดยที่ท่านไม่มีหลักธรรมในระดับชั้นสูงคอยชี้นำ ท่านก็ไม่อาจบำเพ็ญปฏิบัติธรรมได้ เช่นเดียวกับการที่ท่านศึกษาเล่าเรียน ท่านนำแบบเรียนชั้นประถมไปเรียนในระดับมหาวิทยาลัย ท่านก็ยังคงเป็นนักเรียนชั้นประถมอยู่ดีนั่นเอง บางท่านคิดว่าได้เรียนรู้วิชาพลัง(ง)ต่างๆ มาแล้ว ได้ฝึกพลัง(ง)แบบต่างๆ ได้รับประกาศนียบัตรมากมายกายกอง แต่พลัง(ง)ของเขาก็ไม่อาจขึ้นสู่ระดับชั้นสูง เขาเข้าใจว่านี่คือสุดยอดและทั้งหมดของพลังลมปราณ(ซึ่กง) แต่ไม่ใช่ นั่นเป็นเพียงสิ่งผิวเผินของวิชาพลังลมปราณ(ซึ่กง) และจัดเป็นของระดับชั้นพื้นฐาน พลังลมปราณ(ซึ่กง)มิได้มีเพียงเท่านี้ มันคือการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม เป็นวิชากว้างใหญ่และลึกลับ นอกจากนี้ในระดับต่างกัน ก็มีหลักธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้นจะไม่เหมือนกับการฝึกลมปราณ(ซึ่)ที่เรารู้จัก ต่อให้ท่านฝึกมามากมายอย่างไรก็ยังคงเหมือนเดิม ตัวอย่างเช่น ท่านเรียน

แบบเรียนชั้นประถมของอังกฤษแล้ว แบบเรียนชั้นประถมของ
สหรัฐอเมริกาแล้ว แบบเรียนชั้นประถมของญี่ปุ่นแล้ว แบบเรียนชั้น
ประถมของจีนท่านก็เรียนแล้ว แต่ท่านก็ยังเป็นนักเรียนชั้นประถมอยู่ดี
ท่านเรียนวิชาพลังลมปราณ(ชี่กง)ระดับเบื้องต้นยิ่งมาก กรอกเข้าไปจน
เต็ม กลับเป็นผลเสียแก่ตัวท่าน ในตัวท่านจะยุ่งเหยิงไปหมด

ข้าพเจ้ายังจะขอย้ำในอีกปัญหาหนึ่ง เราม่าเพ็ญปฏิบัติธรรม
ต้องมีการถ่ายทอดฝึกพลัง(กง)และบรรยายธรรมด้วย พระสงฆ์ในวัด
บางแห่ง โดยเฉพาะนิกายฉันจรง อาจมีความคิดอีกรูปแบบหนึ่ง คือ
เมื่อทราบว่าจะบรรยายธรรม เขาก็จะไม่รับฟัง เพราะเหตุใด นิกายฉัน
จรงถือว่า พระธรรมนี้จะมาอธิบายกันไม่ได้ เมื่ออธิบายแล้วก็ไม่ใช่พระ
ธรรม ไม่มีพระธรรมที่จะอธิบายได้ ต้องรับรู้ด้วยจิตและความเข้าใจ
ของตัวเอง เพราะฉะนั้นนิกายฉันจรงจนถึงทุกวันนี้ ก็ไม่มีการพูดถึง
พระธรรม ตักม้อแห่งนิกายฉันจรง เผยแพร่พระธรรมนี้โดยอาศัยคำพูด
ขององค์ศากยมุนีที่ตรัสไว้ว่า พระธรรมไม่มีภฏเกณท์ที่ตายตัว ท่านได้
ยึดคำตรัสขององค์ศากยมุนีก่อตั้งนิกายฉันจรงขึ้นมา เราขอบอกว่า
นิกายนี้ก็คือมุ่งเจาะสู่ทางตัน(มุดเขาวัว) ทำไม่ถึงเรียกว่ามุ่งเจาะสู่ทาง
ตัน(มุดเขาวัว) ตักม้อเจาะลึกในทางสายนี้ แรกเริ่มทีเดียวท่านยังคง
รู้สึกว่หนทางกว้างใหญ่มาก พอมาถึงประมุขรุ่นสอง หนทางมันก็เริ่ม
คับแคบลง ประมุขรุ่นที่สามยังพอไปได้ แต่พอมาถึงรุ่นที่สี่ก็ซึกจะแคบ
มาก รุ่นห้าก็ไม่มีหนทางที่จะขยับเขยื้อนอีกเลย จนถึงประมุขรุ่นหกฮ่วย
หนึ่ง ก็ถึงจุดปลายสุดแล้ว ไม่สามารถเจาะต่อได้อีก ทุกวันนี้หาก
ท่านไปศึกษานิกายฉันจรง ท่านมีปัญหาอะไรที่อยากถาม ขออย่าได้

ถาม เมื่อถามไปก็จะโดนไม่ตีหัวคือ “ไม่ตักเตือน” ความหมายก็คือ ท่านอย่าได้ถาม จะต้องไปรับรู้(ู้)เอาเอง ท่านอาจพูดว่า ผมไม่รู้อะไร จึงได้มาศึกษา จะรับรู้(ู้)ได้อย่างไร แล้วท่านกลับใช้ไม้ตีหัว นี่ก็คือได้ มุ่งเจาะสู่ทางตัน(มุตเขาวัว)แล้ว ไม่มีอะไรจะอธิบายอีก ตักมือท่านเอง ก็พูดไว้ว่า นิกายฉันจงถ่ายถอดได้เพียง 6 รุ่น หลังจากนั้นก็ไม่ สามารถถ่ายถอดต่อไปได้อีก เวลานั้นผ่านไปหลายร้อยปี จนบัดนี้ก็ ยังคงมีผู้ที่ยึดหลักของนิกายฉันจงไว้อย่างเหนียวแน่น องค์ศากยมุนี ทรงตรัสว่า “พระธรรมไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัว” ความหมายที่แท้จริงคือ อะไร องค์ศากยมุนีอยู่ในระดับชั้นพระยูไล พระภิกษุรุ่นหลังๆ จำนวน มาก ล้วนมิได้รู้แจ้ง(ู้)ถึงระดับชั้นขององค์ศากยมุนี สภาพจิตใน ขอบเขตความนึกคิดของพระองค์ ตลอดจนความหมายที่แท้จริงในพระ ธรรมและคำสั่งสอนของพระองค์ เพราะฉะนั้นคนในรุ่นหลังๆ จะมี คำอธิบาย แบบนั้น แบบนี้ อธิบายกันวุ่นวายไปหมด โดยมาลง ความเห็นว่าพระธรรมไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัว ก็คือท่านพูดไม่ได้ พูด ออกมาก็ไม่ใช่พระธรรม ซึ่งความจริงแล้วมิได้มีความหมายเช่นนี้ หลังจากองค์ศากยมุนีทรงตรัสรู้ใต้ต้นโพธิ์แล้ว มิใช่ว่าพระองค์จะบรรลุ ระดับชั้นของพระยูไลในทันที ตลอดเวลา 49 ปีที่พระองค์ทรงเผยแผร์ พระธรรม ก็ทรงยกระดับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทุกครั้งที่พระองค์ ยกระดับขึ้นไปอีกระดับชั้นหนึ่ง หันกลับไปดูพระธรรมที่พระองค์ทรงสั่ง สอนไว้ก็แตกต่างกันไป เมื่อพระองค์ได้ยกระดับสูงขึ้นอีกระดับหนึ่ง พระองค์ก็พบว่าพระธรรมที่พระองค์ทรงสั่งสอนไว้ก็แตกต่างกันไปอีก ตลอด 49 ปี พระองค์ทรงยกระดับสูงขึ้นตลอดเวลา ทุกครั้งที่พระองค์

ทรงยกระดับชั้นสูงขึ้นหนึ่งชั้น ทรงพบว่าพระธรรมที่ได้สั่งสอนไว้นั้นยังอยู่ในระดับพื้นฐาน พระองค์ทรงพบว่าพระธรรมในแต่ละระดับชั้น ก็จะเป็นปรากฏการณ์ของพระธรรมในชั้นนั้นๆ แต่ละระดับชั้นล้วนมีพระธรรม แต่ไม่ใช่สังขารที่แท้จริงในจักรวาล และพระธรรมในระดับยิ่งสูงยิ่งใกล้เคียงกับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลมากกว่าพระธรรมในระดับชั้นรองๆ ลงมา เพราะฉะนั้นพระองค์จึงได้ตรัสว่า พระธรรมไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัว

สุดท้ายองค์ศากยมุณียังตรัสไว้ว่า ตลอดชีวิตของพระองค์ไม่ได้ทรงสอนพระธรรมอะไรเลย นิกายฉันจึงก็เข้าใจว่าพระธรรมเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ได้ บั้นปลายชีวิตขององค์ศากยมุณี พระองค์ทรงบรรลุถึงระดับชั้นของพระยูไลแล้ว ทำไมพระองค์ตรัสว่า พระองค์ไม่ได้สั่งสอนพระธรรมอะไรเลย แท้ที่จริง พระองค์ได้ตรัสถึงปัญหาอะไรหรือ พระองค์ตรัสว่า พระองค์ได้บรรลุถึงระดับชั้นของพระยูไลแล้ว พระองค์ก็ยังมองไม่เห็นสังขารสูงสุด และพระธรรมสูงสุดของจักรวาลว่าคืออะไร เพราะฉะนั้น พระองค์จึงขอให้ชนรุ่นหลัง อย่าได้ถือเอาคำสอนของพระองค์เป็นสังขารที่แน่นอน เป็นสังขารที่ไม่เปลี่ยนแปลง มิฉะนั้นจะเป็นการจำกัดให้ผู้แสวงธรรมอยู่แค่ชั้นของพระยูไลหรือต่ำกว่า ไม่สามารถบรรลุในขั้นที่สูงขึ้นไปอีก ผู้คนในภายหลังไม่เข้าใจต่อความหมายที่แท้จริงในคำสอนของพระองค์ คิดว่าพระธรรมพูดออกมาแล้วก็ไม่ใช่พระธรรม เข้าใจกันเช่นนี้ ความจริงองค์ศากยมุณีท่านตรัสไว้ว่า พระธรรมแตกต่างกันในแต่ละระดับชั้น พระธรรมในแต่ละระดับชั้นไม่ใช่สังขารที่แน่นอนของจักรวาล พระธรรมในแต่ละ

ระดับชั้นเป็นเครื่องชี้นำของแต่ละระดับชั้น แท้จริงแล้วพระองค์ตรัสถึงข้อเท็จจริงอันนี้

ในอดีต มีผู้แสวงธรรมมากต่อมาก โดยเฉพาะในนิกายฉินจงจะเป็ยงเบนและมีความเข้าใจที่ผิดเพี้ยนมาตลอด ไม่มีการสอนชี้นำท่านแล้ว จะให้ท่านฝึกอย่างไร บำเพ็ญอย่างไร ในพุทธศาสนามีนิทานมากมาย บางคนอาจเคยอ่านมาแล้ว ในนิทานเล่าว่า เมื่อขึ้นไปอยู่บนสวรรค์แล้ว พบว่าแม้กระทั่งพระไตรปิฎก(จินกังจิง)บนสวรรค์ยังแตกต่างจากพระไตรปิฎก(จินกังจิง)บนภพมนุษย์ ความหมายต่างกัน ตัวอักษรก็ต่างกัน ทำไมพระไตรปิฎก(จินกังจิง)บนสวรรค์กับข้างล่างจึงแตกต่างกัน บางคนก็พูดว่า คัมภีร์ในแดนสุขาวดี(จีเล่อซือเจี๋ย)เป็นคนละเรื่องกับของข้างล่าง แท้จริงแล้วไม่เหมือนกันแม้แต่น้อย ไม่เพียงตัวอักษรแตกต่างกัน ความหมายก็ไม่เหมือนกัน มีการเปลี่ยนแปลงไป ความจริงแล้วก็คือพระธรรมเดียวกัน เพียงแต่ระดับชั้นต่างกัน จึงปรากฏรูปแบบให้เห็นในลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งจะเป็นเครื่องชี้นำให้เกิดผลที่แตกต่างกันสำหรับผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมในแต่ละระดับชั้น

ทุกท่านคงทราบกันดีว่า ในพุทธศาสนามีหนังสือเล่มหนึ่งชื่อว่า “ท่องแดนสุขาวดี(จีเล่อซือเจี๋ย)ตะวันตก” กล่าวถึงพระภิกษุรูปหนึ่งนั่งวิปัสสนากรรมฐาน จิตหลัก(เหวียนเสิน)ออกจากร่างไป เห็นแดนสุขาวดี(จีเล่อซือเจี๋ย)เป็นเวลา 1 วัน เมื่อตื่นขึ้นมาเวลาบนโลกมนุษย์ได้ผ่านพ้นไป 6 ปี เขาได้เห็นอะไรหรือไม่ เขาได้เห็นแล้ว แต่สิ่งที่เขาพบเห็น มิใช่ความเป็นจริง เพราะเหตุใด เพราะระดับชั้นของเขายังไม่สูง

พอ สิ่งที่เราเห็นเป็นเพียงปรากฏการณ์ของพุทธธรรมในระดับชั้นที่เขาควร
จะเห็น เนื่องจากแดนสุขาวดีที่เขาได้เห็นนั้น ก็คือปรากฏการณ์ที่
ประกอบขึ้นจากพระธรรม เพราะฉะนั้นเขาจึงยังไม่สามารถเห็นความ
เป็นจริง พระธรรมไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัวที่ข้าพเจ้าพูดถึงก็คือ
ความหมายนี้

**ความจริง ความเมตตา ความอดทน (เงิน ชั้น เหลี่ยม) คือ
มาตรฐานหนึ่งเดียวในการประเมินคนดีและคนเลว**

ในพุทธศาสนา มนุษย์ค้นหาว่าอะไรคือพุทธธรรมมาโดยตลอด
บางท่านคิดว่า พระธรรมที่บรรยายกันในพุทธศาสนานั้นก็คือพุทธธรรม
ทั้งหมด ความจริงแล้วไม่ใช่ พระธรรมที่องค์ศากยมุนีทรงสั่งสอน เป็น
เพียงพระธรรมที่เหมาะสมสำหรับคนในยุคเมื่อ 2,500 ปีก่อน ซึ่งเป็นคนใน
ระดับชั้นที่อยู่ในขั้นพื้นฐานมากที่สุด เป็นมนุษย์ที่เพิ่งวิวัฒนาการ
จากสังคมดึกดำบรรพ์ ที่มีความนึกคิดแบบเรียบง่าย พระองค์ตรัสว่า
ในยุคธรรมะปลาย ก็คือวันนี้ คนเราจะไม่สามารถใช้พระธรรมนั้น
บำเพ็ญปฏิบัติธรรมได้แล้ว ในยุคธรรมะปลายพระภิกษุสงฆ์ยังยากที่จะ
บรรลุ แล้วจะช่วยคนให้บรรลุธรรมได้อย่างไร องค์ศากยมุนีทรงสั่งสอน
พระธรรมตามสภาพแวดล้อมในสมัยนั้น และไม่ได้ทรงถ่ายทอดพุทธ
ธรรมทั้งหมดในระดับชั้นของพระองค์ การที่จะดำรงไว้ไม่ให้
เปลี่ยนแปลงตลอดไปย่อมเป็นไปได้

สังคมมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงมาตลอด ความคิดของมนุษย์เรา
นับวันก็ยิ่งซับซ้อน ทำให้ยากที่จะบำเพ็ญตามคำสั่งสอนเช่นนั้นต่อไป

พระธรรมในพุทธศาสนา มีใช้ทั้งหมดของพุทธธรรม หากเป็นเพียงส่วน
หนึ่งของพุทธธรรมเท่านั้น ยังมีพระธรรมใหญ่(ตำเฝ้า)ของสายพุทธ
ต่าง ๆ ที่ยังคงเผยแพร่กันในหมู่คน ถ้ายทอดเดี่ยวให้แก่ลูกศิษย์มา
ตั้งแต่อดีต ระดับชั้นที่ต่างกันมีพระธรรมที่ต่างกัน มิติที่ต่างกันมีพระ
ธรรมที่แตกต่างกัน นี่ล้วนเป็นปรากฏการณ์ที่แตกต่างกันของพุทธ
ธรรมในแต่ละมิติและแต่ละระดับชั้น องค์ศากยมุนีทรงตรัสไว้ว่าการ
บำเพ็ญพุทธมีแปดหมื่นสี่พันพระธรรมชั้น ในส่วนของพุทธศาสนา มี
นิกายฉันทง จิงถู เทียนไถ หัวเอียน มีจิง และอื่น ๆ รวม 10 กว่า
นิกาย ยังไม่สามารถครอบคลุมพุทธธรรมได้ทั้งหมด องค์ศากยมุนีเอง
ก็ไม่ได้ทรงเผยแพร่สั่งสอนพระธรรมของพระองค์ให้ทั้งหมด เพียงแต่
ทรงสั่งสอนบางส่วนเท่าที่คนในสมัยนั้นจะรับได้

อะไรคือพุทธธรรม คุณสมบัติพิเศษแท้จริงในจักรวาลคือ ความ
จริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ชั้น เหย็น) ซึ่งก็คือปรากฏการณ์
สูงสุดของพุทธธรรม เป็นแก่นแท้ของพุทธธรรม พุทธธรรมจะมีรูปแบบ
ที่แตกต่างกันไปในระดับชั้นที่ต่างกัน ในแต่ละระดับชั้นก็จะมีหลักธรรม
ของชั้นนั้นๆ เป็นเครื่องชี้นำในการปฏิบัติ ระดับชั้นยิ่งต่ำจะปรากฏ
ออกมายิ่งซับซ้อน ในทุกอณูของอากาศ ก้อนหิน ไม้ ดิน เหล็ก
ร่างกายคน สสารทุกชนิดล้วนมีคุณสมบัติพิเศษ ความจริง ความ
เมตตา ความอดทน(เงิน ชั้น เหย็น) ในสมัยโบราณกล่าวว่าทุกสรรพสิ่ง
ในจักรวาลนี้ ประกอบขึ้นด้วยห้าธาตุ ซึ่งล้วนมีคุณสมบัติพิเศษของ
ความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ชั้น เหย็น) ผู้บำเพ็ญปฏิบัติ
ธรรมเมื่อบรรลุถึงระดับชั้นใด ก็จะสามารถเข้าใจเพียงพุทธธรรมที่

ปรากฏเป็นรูปธรรมในระดับขั้นนั้น นี่ก็คือมรรคผลและระดับขั้นจากการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม พุทกันอย่างกว้างๆ พระธรรมเป็นสิ่งยิ่งใหญ่ เมื่อบรรยายในขั้นที่สูงที่สุด แล้วก็เป็นเรื่องง่าย เพราะว่าพระธรรมก็มีลักษณะคล้ายรูปปริามิต ในขั้นสูงสุดเพียงอักษร 3 ตัวก็สามารถครอบคลุมได้ทั้งหมด นั่นก็คือ ความจริง ความเมตตา ความอดทน (เงิน ชั่น เหยิ่น) ไปปรากฏในแต่ละระดับขั้นก็จะเป็นเรื่องซับซ้อนมาก ยกตัวอย่างมนุษย์เรา สายเต่าเปรียบร่างกายของคนเราเหมือนจักรวาลเล็ก มนุษย์เรามีเรือนร่างเป็นวัตถุ แต่ทว่า เรือนร่างที่เป็นวัตถุยังไม่สามารถประกอบขึ้นเป็นมนุษย์ได้อย่างสมบูรณ์แบบ ยังจะต้องมีอารมณ์อุปนิสัยดั้งเดิม คุณลักษณะส่วนตัว และจิตหลัก(เหวียนเสิน)รวมอยู่ด้วย จึงจะประกอบเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นเอกเทศ มีเอกลักษณ์ของตนเอง ในจักรวาลของเรานี้ก็เช่นกัน มีระบบทางช้างเผือกและระบบดวงดาวอื่นๆ มีสิ่งมีชีวิตและน้ำ สรรพสิ่งในจักรวาล นอกจากส่วนที่เป็นวัตถุแล้ว ขณะเดียวกันก็มีคุณสมบัติพิเศษอยู่คือ ความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ชั่น เหยิ่น) ในทุกอนุภาคของวัตถุล้วนมีคุณสมบัติพิเศษนี้ แม้ในอนุภาคที่เล็กมากๆ ก็มีคุณสมบัติพิเศษนี้อยู่

คุณสมบัติพิเศษ ความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ชั่น เหยิ่น)ชนิดนี้ เป็นมาตรฐานในการวัดความดีความเลวในจักรวาล อะไรคือดี อะไรคือเลว นี่ก็คือสิ่งที่เราใช้เป็นเครื่องวัด กุศล(เต๋อ)ที่เรากล่าวกันในอดีตก็เช่นกัน แนนอนทุกวันนี้มาตรฐานศีลธรรมในสังคมมนุษย์เกิดการเปลี่ยนแปลง มาตรฐานศีลธรรมได้บิดเบือนไปจากจุดเดิม ทุกวันนี้หากใครเลียนแบบเหลยฟง ก็จะถูกตราหน้าว่าเป็นคนบ้า แต่

ในช่วงทศวรรษ 1950 หรือ 1960 มีใครว่าเขาเป็นคนบ้าแล้ว ที่เราพูดๆ กันเสมอ ศิลธรรมของมนุษย์เรากำลังเลื่อนไหลลงจากหน้าผาที่ลาดชัน มาตรฐานศีลธรรมกำลังตกต่ำลงทุกขณะ สังคมกำลังเสื่อมถอย เห็นเพียงผลประโยชน์อย่างเดี๋ยวเท่านั้น เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวอันน้อยนิด ถึงกับต้องทำร้ายผู้อื่น แก่งแย่งชิงดีชิงเด่นทุกวิถีทาง เราลองคิด ให้ดี จะปล่อยให้สังคมเป็นเช่นนี้ต่อไปอีกได้หรือ บางคนกำลังทำ ความผิด ท่านบอกเขาว่าเขากำลังทำสิ่งที่ไม่ดี เขายังไม่ยอมเชื่อ เขา ไม่เชื่อว่าเขากำลังทำสิ่งที่ไม่ดี บางคนยังวัดตัวเองด้วยมาตรฐาน ศีลธรรมที่ต่ำลง คิดว่าตัวเองดีกว่าคนอื่น เพราะว่า มาตรฐานที่จะวัด นั้นเปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะมาตรฐานศีลธรรมของมนุษย์จะเปลี่ยนแปลง ไปอย่างไร แต่คุณสมบัติพิเศษของจักรวาลนี้ยังคงไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นมาตรฐานหนึ่งเดียวสำหรับประเมินแยกแยะคนดี คนเลว เพราะฉะนั้นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมก็ต้องใช้คุณสมบัติพิเศษของ จักรวาลนี้เป็นมาตรฐานคอยควบคุมตัวเอง จะใช้มาตรฐานของคน ธรรมดาสามัญมาควบคุมตัวเองไม่ได้ ท่านจะต้องกลับไปสู่ที่มาตรฐานเดิม ของท่าน หากท่านคิดที่จะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมขึ้นไป ท่านก็ต้อง ปฏิบัติตามมาตรฐานนี้ การเป็นคนต้องดำเนินตามคุณสมบัติพิเศษ ความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ชั้น เหย็น) อันเป็นคุณสมบัติ พิเศษของจักรวาล จึงจะนับได้ว่าเป็นคนดี คนที่หันหลังให้กับ คุณสมบัติพิเศษก็คือคนเลว คนเลวที่แท้จริง ไม่ว่าจะป็นสถานที่ ทำงานหรือในสังคม อาจจะมีคนบอกว่าท่านเป็นคนเลว แต่เชื่อว่าท่าน จะเป็นคนเลวจริง บางคนบอกว่าท่านเป็นคนดี ก็ไม่แน่ว่าท่านเป็นคน

ดีจริง การเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม หากท่านสามารถหล่อหลอมเข้ากับคุณสมบัติพิเศษนี้ได้ ท่านก็คือผู้บรรลุในธรรม นี่ก็คือเหตุผลง่ายๆ

สายเต่าบำเพ็ญปฏิบัติโดยยึดความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ช้น เหย็น) เป็นหลักในการปฏิบัติ แต่เน้นหนักการบำเพ็ญที่ความจริงเป็นหลัก เพราะฉะนั้นสายเต่าเน้นการบำเพ็ญตนในการปฏิบัติจริง พูดจริง ทำจริง เป็นคนที่มีแต่ความจริง กลับคืนสู่ที่มาดั้งเดิมที่แท้จริง และสุดท้ายบำเพ็ญจนเป็นผู้สำเร็จธรรม(เงินเหย็น) แต่ก็บำเพ็ญความอดทน ความเมตตาด้วย โดยเน้นหนักอยู่ที่การบำเพ็ญตนให้อยู่ในความจริง สายพุทธเน้นหนักด้านความเมตตาในพระธรรมของความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ช้น เหย็น) เพราะว่าการบำเพ็ญตนให้อยู่ในความเมตตาจะบังเกิดเมตตาธรรม เมื่อเกิดเมตตาธรรมขึ้น จะเห็นสรรพสัตว์ล้วนตกอยู่ในความทุกข์ ก็เกิดปณิธานแรงกล้าที่จะช่วยเหลือสิ่งมีชีวิตทั้งหลายให้หลุดพ้นจากบ่วงกรรม ความจริง ความอดทนก็มี แต่เน้นหนักการบำเพ็ญปฏิบัติที่ความเมตตา หลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเรายึดมั่นการบำเพ็ญตนในความจริง ความเมตตา และความอดทนพร้อมกัน ซึ่งเป็นมาตรฐานสูงสุดของจักรวาล พลัง(กง)ที่เราฝึกนั้นยิ่งใหญ่

พลังลมปราณ(ชี่กง)เป็นวัฒนธรรมก่อนประวัติศาสตร์

อะไรคือพลังลมปราณ(ชี่กง) อาจารย์ถ่ายทอดการฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง)ต่างได้พูดไว้ และสิ่งที่ข้าพเจ้านำมาถ่ายทอดจะแตกต่างจากอาจารย์ท่านอื่นๆ อาจารย์ที่สอนวิชาพลังลมปราณ(ชี่กง)ส่วนใหญ่

จะพูดถึงพลังลมปราณ(ชี่กง)ที่อยู่ในระดับหนึ่ง แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าจะพูดเป็นการทำความเข้าใจกับพลังลมปราณ(ชี่กง)ในระดับสูง ซึ่งจะแตกต่างไปจากสิ่งที่อาจารย์ท่านอื่นๆ เข้าใจโดยสิ้นเชิง อาจารย์บางท่านพูดไว้ว่า พลังลมปราณ(ชี่กง)ในจีนมีประวัติมานานกว่า 2,000 ปี บางท่านก็บอกว่ามีประวัติ 3,000 ปี บางท่านก็บอกว่า 5,000 ปี มีประวัติความเป็นมายาวนานพอๆ กับประวัติศาสตร์ของชนชาติจีน บางท่านก็บอกว่าศึกษาจากวัตถุโบราณทางด้านวัฒนธรรมที่ขุดค้นพบ มีประวัติมาแล้ว 7,000 ปี ซึ่งยาวนานกว่าประวัติศาสตร์อารยธรรมของชนชาติจีน แต่ไม่ว่าจะเข้าใจกันอย่างไร ก็ไม่เกินเลยไปกว่าประวัติศาสตร์อารยธรรมของมนุษย์มากนัก ถ้าหากพูดตามทฤษฎีวิวัฒนาการของดาร์วิน มนุษย์วิวัฒนาการจากพืชน้ำจืดเป็นสัตว์น้ำ จากนั้นก็ใช้ชีวิตบนบก ต่อมาก็ปีนป่ายขึ้นต้นไม้ ลงมาบนพื้นเป็นมนุษย์วานรท้ายที่สุดมีการวิวัฒนาการจนกลายเป็นมนุษย์ มีวัฒนธรรม และความนึกคิด หากนำมาคำนวณ มนุษย์เริ่มมีวิวัฒนาการและอารยธรรมก็ไม่เกิน 10,000 ปี หากค้นต่อขึ้นไปก่อนหน้านี้อันแล้ว การจดบันทึกด้วยปมเชือกก็ยังมี ยังคงเป็นเพียงการใช้ใบไม้พันกาย กินเนื้อดิบ ย้อนหลังขึ้นไปอีกอาจจะจุดไฟก่อไฟก็ยังไม่เป็น จัดเป็นคนป่า มนุษย์ดึกดำบรรพ์

แต่ว่าเราก็ได้พบกับปัญหาอย่างหนึ่ง ในโลกนี้หลายๆ แห่งมีร่องรอยของอารยธรรมเก่าแก่ทิ้งไว้มากมาย ล้วนแล้วแต่ล้าหน้าเกินกว่าประวัติศาสตร์ของอารยธรรมในยุคมนุษย์ปัจจุบัน ร่องรอยโบราณเหล่านี้ มองในแง่สถาปัตยกรรมแล้ว เป็นสถาปัตยกรรมชั้นสูงทีเดียว

หากมองในแง่ของศิลปะ ก็เป็นศิลปะชั้นสูง เสมือนว่า คนยุคปัจจุบัน ล้วนลอกเลียนแบบสถาปัตยกรรมของมนุษย์ในสมัยโบราณเหล่านี้ ซึ่งมีคุณค่าน่าชื่นชมมาก สถาปัตยกรรมโบราณที่ตกทอดลงมานี้ บ้างมีอายุ เกินกว่าแสนปี หลายแสนปี หลายล้านปี กระทั่งนับร้อยล้านปี ทุกคน ลองคิดดู นี่ไม่ใช่เป็นการล้อเล่นกับประวัติศาสตร์ปัจจุบันของเราหรือไม่ ได้เป็นการล้อเล่น เพราะวามมนุษย์เราได้พัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง และ ศึกษาตัวเองใหม่ตลอดมา สังคมจึงได้พัฒนาขึ้นมาในรูปแบบนี้ ความ เข้าใจแรกเริ่มเชื่อว่าจะถูกต้องทุกประการ

อาจจะมีการขุดค้นและได้ฟังเกี่ยวกับ “วัฒนธรรมก่อน ประวัติศาสตร์” หรือเรียกว่า “อารยธรรมก่อนประวัติศาสตร์” เรามาพูดถึง อารยธรรมก่อนประวัติศาสตร์ก็แล้วกัน บนโลกเราทุกวันนี้มีทวีป เอเชีย ทวีปยุโรป ทวีปอเมริกาใต้ ทวีปอเมริกาเหนือ โอเชียเนีย ทวีปแอฟริกา และทวีปแอนตาร์กติกา นักธรณีวิทยา เรียกทวีปเหล่านี้ ว่า “ผืนแผ่นดินใหญ่” การกำเนิดของผืนแผ่นดินใหญ่จนถึงวันนี้ มี ประวัติยาวนานนับหลายสิบล้านปี กล่าวคือมีผืนแผ่นดินมากมายโผล่ขึ้น จากใต้ทะเล และมีผืนแผ่นดินมากมายจมลงสู่ใต้ทะเล เกิดการ เปลี่ยนแปลงจนมีลักษณะเช่นทุกวันนี้เป็นเวลาหลายสิบล้านปี แต่ ใต้ท้องทะเลลึกหลายๆ แห่ง เราได้ค้นพบสิ่งก่อสร้างโบราณขนาดใหญ่ ประติมากรรมของสิ่งก่อสร้างเหล่านี้สวยงามละเอียดประณีต มีใช้เป็น ฝีมือของมนุษย์ในปัจจุบัน แน่نون สิ่งก่อสร้างเหล่านี้ต้องก่อสร้างขึ้น ก่อนที่จะจมลงสู่ใต้ท้องทะเล แต่เมื่อหลายสิบล้านปีก่อนใครเป็นผู้สร้าง อารยธรรมที่รุ่งเรืองเหล่านี้ ในสมัยนั้นพวกเรามนุษย์แม้กระทั่งวานรก็

ยังไม่ใช่ จะมีฝีมือถึงระดับสร้างสิ่งที่ต้องอาศัยสติปัญญาในระดับสูง เหล่านี้ได้หรือ ในโลกปัจจุบัน นักโบราณคดีได้ขุดพบสัตว์ชนิดหนึ่ง เรียกว่า “ซันเอี้ยฉง” (trilobite) ซึ่งมีชีวิตอยู่ในระหว่าง 600 ล้านถึง 260 ล้านปีก่อน หลังจาก 260 ล้านปี สัตว์ชนิดนี้ก็หายสาบสูญไป นักวิทยาศาสตร์อเมริกันผู้หนึ่งขุดพบซากฟอสซิลของสัตว์ชนิดนี้ พร้อมกับรอยเท้าที่สวมรองเท้าเหยียบบนฟอสซิลนี้ เห็นรอยเท้า ประทับไว้อย่างชัดเจน นี่ไม่ใช่เป็นการล้อเล่นกับนักประวัติศาสตร์หรือ ตามทฤษฎีวิวัฒนาการของดาร์วิน เมื่อก่อน 260 ล้านปีจะมีมนุษย์ได้อย่างไร

ณ พิพิธภัณฑ์มหาวิทยาลัยแห่งชาติเปรู ได้เก็บรักษาหินก้อนหนึ่ง บนหินมีภาพแกะสลักรูปคน จากการวิเคราะห์ภาพแกะสลักรูปคนนี้พบว่าแกะสลักเมื่อ 3 หมื่นปีก่อน แต่ภาพมนุษย์แกะสลักนี้สวมเสื้อผ้า ใส่หมวก สวมรองเท้า ในมือถือกล้องส่องทางไกลกำลังดูดาวมนุษย์เมื่อ 3 หมื่นปีก่อน จะรู้จักถือผ้าสวมเสื้อผ้าได้อย่างไร สิ่งที่น่าพิศวงยิ่งก็คือ เขาถือกล้องดูดาวสำรวจดวงดาว เพราะฉะนั้นย่อมมีความรู้เรื่องดาราศาสตร์อยู่ไม่น้อย นับจากที่กาลิเลโอประดิษฐ์กล้องส่องทางไกลมาจนถึงทุกวันนี้ ก็เป็นเวลาเพียง 300 กว่าปีเท่านั้น ถ้าเช่นนั้นเมื่อ 3 หมื่นปีก่อนใครเป็นผู้ประดิษฐ์คิดค้นกล้องส่องทางไกล ยังมีปริศนาที่ไม่สามารถหาคำอธิบายอีกมากมายนัก เช่นที่ฝรั่งเศส แอฟริกาใต้ และเทือกเขาแอลป์ บนผนังหินในถ้ำต่างๆ มีภาพแกะสลักที่ดูเหมือนจริงมีชีวิตชีวา ภาพคนที่แกะสลักบนนั้นสวยงามมาก ยังมีการเคลือบสีที่ผลิตจากแร่ชนิดหนึ่ง แต่ภาพแกะสลักเหล่านี้

ใส่เครื่องแต่งกายเหมือนมนุษย์ในปัจจุบัน คล้ายๆ ชุดสูทสากล ใส่กางเกงรัดรูป บ้างก็ถือสิ่งที่คล้ายกับกล่องยาสูบ บ้างก็ถือไม้เท้า สวมหมวก มนุษย์วานรเมื่อหลายแสนปีก่อน จะมีหัวศิลปะและฝีมือถึงขนาดนี้เชียวหรือ

พูดไกลออกไปอีกหน่อย ในทวีปแอฟริกาที่ประเทศสาธารณรัฐกาบอง ซึ่งมีเหมืองแร่ยูเรเนียม ประเทศนี้ค่อนข้างล้าหลัง ตัวเองไม่สามารถสกัดแร่ยูเรเนียมได้ ต้องส่งออกแร่ยูเรเนียมเหล่านี้ให้กับประเทศที่เจริญก้าวหน้า เมื่อปี ค.ศ. 1972 ในประเทศฝรั่งเศสมีโรงงานแห่งหนึ่งสั่งแร่ยูเรเนียมชนิดนี้เข้าไป ผ่านการวิเคราะห์ทางเคมีแล้วพบว่า แร่ยูเรเนียมเหล่านี้เคยถูกถลุงไปแล้ว ถูกใช้ไปแล้ว รู้สึกประหลาดใจ จึงจัดส่งนักวิทยาศาสตร์ไปพิสูจน์ นักวิทยาศาสตร์ของหลายประเทศไปสำรวจศึกษา สุดท้ายได้รับการยืนยันว่าเหมืองแร่ยูเรเนียมแห่งนี้เป็นเตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์ขนาดใหญ่ มีการจัดวางเครื่องปฏิกรณ์ไว้อย่างเหมาะสมมาก ซึ่งมนุษย์เราในสมัยนี้ยังไม่อาจสร้างขึ้นมาได้ แล้วเตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์ขนาดใหญ่แห่งนี้สร้างขึ้นเมื่อใด มันสร้างขึ้นเมื่อ 2 พันล้านปีก่อน หมุนเวียนใช้งานมานาน 5 แสนปีนี้เป็นตัวเลขที่แทบไม่น่าเชื่อ หากนำเอาทฤษฎีของดาร์วินมาอ้างอิงก็ไม่สามารถที่จะอธิบายได้ เหตุการณ์ทำนองนี้มีอยู่มากมาย สิ่งทีวงการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีค้นพบ มีมากพอที่จะทำให้เราต้องแก้ตำราเรียนในปัจจุบันกันแล้ว เมื่อทัศนะความคิดเดิมของมนุษย์เราได้ก่อเกิดเป็นวิธีทำงานและวิธีขบคิดปัญหาต่างๆ แล้ว จึงยากที่จะยอมรับสิ่งแปลกใหม่ ความจริงแม้จะปรากฏต่อหน้าก็ยังไม่กล้าที่จะยอมรับ จิตสำนึก

จะมีการต่อต้านโดยอัตโนมัติ เนื่องจากอิทธิพลของทัศนะความคิดดั้งเดิม ปัจจุบันจึงยังไม่มีใครไปจัดการกับสิ่งเหล่านี้อย่างเป็นระบบ เพราะฉะนั้นความคิดของคนมักจะไม่ทันการพัฒนา เมื่อเราพูดถึงสิ่งเหล่านี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกค้นพบแล้ว เพียงแต่ไม่มีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง แต่ก็จะมีคนกล่าวว่าเป็นเรื่องมมาย ยอมรับไม่ได้

มีนักวิทยาศาสตร์ใจกล้ามากมายในต่างประเทศ ได้ยอมรับอย่างเปิดเผยว่า มันเป็นวัฒนธรรมก่อนประวัติศาสตร์ มันคืออารยธรรมที่เกิดขึ้นก่อนอารยธรรมครั้งนี้ กล่าวคือ ก่อนอารยธรรมของเราก็มีอารยธรรมดำรงอยู่ก่อนแล้ว และไม่ใช้เพียงครั้งเดียว ศึกษาจากวัตถุโบราณทางด้านวัฒนธรรมต่างๆ ที่ขุดค้นพบ มีใช้เกิดขึ้นในอารยธรรมครั้งเดียวกัน หรือสมัยเดียวกัน เพราะฉะนั้นจึงคิดว่าอารยธรรมของมนุษย์เราถูกทำลายดับสูญไปหลายต่อหลายครั้ง แต่แต่ละครั้งจะมีคนส่วนน้อยเหลือรอดชีวิตมา ใช้ชีวิตแบบดึกดำบรรพ์ และต่อมาค่อยๆ ขยายเผ่าพันธุ์ เจริญรุ่งเรืองมาเป็นมนุษย์รุ่นใหม่เข้าสู่อารยธรรมรุ่นใหม่อีก จากนั้นก็ถูกทำลายดับสูญไปอีก ได้ก่อเกิดมนุษย์รุ่นใหม่ขึ้นอีก ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามวัฏจักรครั้งแล้วครั้งเล่า นักฟิสิกส์กล่าวไว้ว่า การเคลื่อนไหวของวัตถุเป็นไปโดยมีระเบียบแบบแผน การเปลี่ยนแปลงของจักรวาลก็เช่นกัน มีกฎเกณฑ์แบบแผนของมัน

การหมุนของโลกเรา ท่ามกลางจักรวาลอันยิ่งใหญ่ ท่ามกลางการโคจรของทางช้างเผือก มิได้ดำเนินไปโดยราบรื่น อาจชนเข้ากับดวงดาวดวงใดดวงหนึ่ง หรือเกิดปัญหาอื่นๆ ทำให้เกิดมหันตภัย ถ้าดูจากมุมมองของความสามารถพิเศษของพวกเรา มันถูกกำหนดมา

เช่นนั้น ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเคยตรวจข้อมูลอย่างละเอียด พบว่ามี 81 ครั้งที่มีมนุษย์ตกอยู่ในสภาพดับสลาย มีเพียงคนส่วนน้อยเท่านั้นที่เหลือรอดชีวิตมาได้ เหลืออารยธรรมก่อนประวัติศาสตร์ตกทอดเข้าสู่ยุคใหม่เพียงเล็กน้อย แล้วเข้าสู่ยุคถัดมา และใช้ชีวิตแบบดึกดำบรรพ์ เมื่อมนุษย์ขยายเผ่าพันธุ์เพิ่มจำนวนมากขึ้น ทำยที่สุดก็ปรากฏอารยธรรมขึ้น การหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงทั้ง 81 ครั้งนี้ ข้าพเจ้ายังไม่ได้ตรวจถึงต้นตอ ชาวจีนกล่าวว่า เมื่อเวลาเอื้ออำนวย ภูมิศาสตร์เหมาะสม คนอยู่เย็นเป็นสุข การเปลี่ยนแปลงทางปรากฏการณ์บนท้องฟ้า กาลเวลาที่แตกต่างกัน มักจะนำพามนุษย์ไปสู่สภาพสังคมที่แตกต่างกัน ทฤษฎีว่าด้วยการเคลื่อนไหวของวัตถุทางฟิสิกส์ เป็นไปโดยมีระเบียบแบบแผน การเคลื่อนไหวของจักรวาลก็เช่นเดียวกัน

วัฒนธรรมก่อนประวัติศาสตร์ที่กล่าวมาข้างต้น ต้องการจะบอกกับพวกเราว่า พลังมปราณ(ชี่กง)มิใช่สิ่งที่มีมนุษย์ปัจจุบันเป็นผู้คิดค้นขึ้น หากเป็นมรดกตกทอดมานานและยาวไกล เป็นวัฒนธรรมก่อนประวัติศาสตร์อย่างหนึ่ง ในคัมภีร์ก็สามารถค้นพบคำอธิบายบ้าง องค์กรศากยมุณีเคยตรัสไว้ว่า พระองค์บรรลุได้ธรรมที่ร้อยล้านกัลป์ก่อนหน้าแล้ว หนึ่งกัลป์เท่ากับสี่ปี หนึ่งกัลป์ก็เท่ากับหลายร้อยล้านปี ตัวเลขจำนวนมหาศาลเช่นนี้ เป็นตัวเลขที่ไม่อาจคาดคิดได้ หากว่าเป็นจริงแล้วไซ้ร้ ก็เท่ากับสอดคล้องกับประวัติศาสตร์ของมวลมนุษย์ และการเปลี่ยนแปลงของโลกที่ผ่านมา องค์กรศากยมุณียังเคยตรัสไว้ว่า ก่อนหน้าพระองค์ยังมีพระพุทธอีก 6 องค์ พระองค์ยังทรงมีพระอาจารย์เป็นต้นล้วนบรรลุได้ธรรมเป็นก็ร้อยล้านกัลป์ก่อนหน้า หากสิ่งเหล่านี้เป็นความ

จริง การถ่ายทอดหลักพลัง(กง)ที่แท้จริงในสังคมทุกวันนี้ ก็มีวิธีการ บำเพ็ญปฏิบัติกันมาเช่นนี้หรือไม่ หากจะให้ข้าพเจ้าตอบ แน่นอน จะต้องเป็นเช่นนี้ แต่จะพบได้ไม่มากนัก ปัจจุบันพลังลมปราณ(ชี่กง)ที่ไม่แท้ พลังลมปราณ(ชี่กง)ปลอม หรือคนที่มีวิญญูณแปลกปลอมสิง อยู่ในตัว แต่งตำราออกมาหลอกลวงผู้คน มีมากกว่าพลังลมปราณ(ชี่กง)ที่แท้จริงหลายเท่า แท้หรือปลอมยากที่จะแยกแยะ พลังลมปราณ(ชี่กง)ที่แท้จริงเป็นสิ่งที่แยกแยะและค้นพบไม่่ง่ายนัก

อันที่จริง ไม่เพียงแต่วิชาพลังลมปราณ(ชี่กง)เท่านั้น ที่เป็นวิชา ที่สืบทอดมายาวนาน วิชาการฝึกพลังต่างๆ เช่น ไท้จี เหนอญ ลั่วซุ โจวอี้ ปากัว เป็นต้น ล้วนเป็นสิ่งที่สืบทอดมาจากยุคก่อน ประวัติศาสตร์ เพราะฉะนั้นคนเราทุกวันนี้ ไปทำการค้นคว้าวิจัยจาก มุมมองของคนธรรมดาสามัญ จะค้นคว้าวิจัยอย่างไรก็ไม่เข้าใจ ใน ระดับชั้นของคนธรรมดาสามัญ ซึ่งมีมุมมองและระดับความคิดใน ระดับชั้นของคนธรรมดาสามัญ ย่อมไม่สามารถที่จะเข้าใจถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้อย่างถ่องแท้

พลังลมปราณ(ชี่กง)คือการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม

ในเมื่อวิชาพลังลมปราณ(ชี่กง) มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน แล้วมีประโยชน์อะไรบ้าง ข้าพเจ้าขอบอกกับพวกเรา นี่เป็นการ บำเพ็ญปฏิบัติหลักธรรมใหญ่ของสายพุทธ คือการบำเพ็ญเป็นพุทธ สายเต๋าเป็นการบำเพ็ญเต๋า ข้าพเจ้าขอบอกกับพวกเราว่า คำว่า “พุทธ” มิใช่การเชื่อทิ้งมงาย คำว่า “พุทธ” เป็นภาษาสันสกฤต เป็น

ภาษาอินเดียโบราณ เมื่อเริ่มเผยแพร่สู่ประเทศจีนสมัยนั้น เป็นอักษร 2 คำ เรียกว่า “พุทฺโธ(ผอถัว)” และก็มีแปลเป็น “ผู้รู้” ถ่ายทอดไปมา พวกเราชาวจีนจึงย่อให้สั้นๆ เป็นอักษรคำเดียวคือ “พุทฺธ(ผอ)” แปลเป็นภาษาจีน หมายความว่าอย่างไร นั่นก็คือผู้รู้แจ้ง ผู้ผ่านการบำเพ็ญปฏิบัติจนรู้แจ้งอย่างถ่องแท้ เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่เรื่องความเชื่อ หลงงมมาย

พวกเราลองคิดดู การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมสามารถก่อเกิดความสามารถพิเศษ ปัจจุบันในโลกนี้มีความสามารถพิเศษ 6 ประเภท เป็นที่ยอมรับกัน ไม่เพียงเท่านั้น ข้าพเจ้าจะบอกท่านว่า ความสามารถพิเศษที่แท้จริงแล้วมีเป็นหมื่นชนิด เช่น มีคนนั่งอยู่ตรงนั้นโดยไม่ขยับมือขยับเท้า ก็สามารถทำในสิ่งที่คนทั่วไปใช้มือหรือเท้ายังทำไม่ได้ สามารถมองเห็นถึงสัจธรรมความจริงในมิติต่างๆ ของจักรวาล มองเห็นความเป็นจริงของจักรวาล เห็นในสิ่งซึ่งคนธรรมดาสามัญมองไม่เห็น นี่ยังไม่ใช่ผู้บำเพ็ญปฏิบัติได้ธรรมหรือ มิใช่ผู้รู้แจ้งหรือ จะถือว่าเหมือนคนธรรมดาสามัญหรือ ยังมีใช่ผู้บำเพ็ญรู้แจ้งแล้วหรือ เรียกว่าผู้รู้แจ้งไม่ถูกหรือ แปลเป็นภาษาโบราณของอินเดียก็คือพุทฺธ ความจริงก็คือเช่นนี้ พลังลมปราณ(ชี่กง)ก็มีประโยชน์เช่นนี้

เมื่อพูดถึงพลังลมปราณ(ชี่กง) มีคนกล่าวว่า ไม่เจ็บไข้ได้ป่วยจะไปฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง)ทำไม เหมือนกับจะบอกว่า พลังลมปราณ(ชี่กง)ก็เพื่อรักษาโรค นั่นเป็นการมองอย่างผิวเผิน มองอย่างไม่ลึกซึ้ง จุดนี้ไม่ขอตำหนิพวกเรา เพราะว่าอาจารย์ที่สอนวิชาพลังลมปราณ(ชี่กง)ทั้งหลาย ต่างเน้นในเรื่องของการรักษาโรคภัยไข้เจ็บ ล้วนพูดเรื่อง

การจัดโรคภัยเสริมสร้างสุขภาพ ไม่มีใครพูดถึงเรื่องที่อยู่ในระดับ
ชั้นสูง มิใช่ว่าวิชาความรู้ของพวกเขาเหล่านี้ไม่ดี แต่โดยหน้าที่ที่ได้รับ
มอบหมายมาให้ถ่ายทอดเพียงระดับชั้นรักษาโรค เสริมสร้างสุขภาพ
เผยแพร่วิชาพลังลมปราณ(ชี่กง)ทั่วๆ ไป มีคนมากมายที่ต้องการจะ
บำเพ็ญปฏิบัติไปสู่ระดับที่สูงขึ้นไป มีความคิดความใฝ่ฝันเช่นนี้ แต่
บำเพ็ญปฏิบัติไม่ถูกหลัก ผลปรากฏว่า พบกับความทุกข์ยากใหญ่
หลวงจนเกิดปัญหาต่างๆ มากมาย แน่นนอนการถ่ายทอดพลัง(กง)ใน
ระดับชั้นสูงจริงๆ ย่อมเกี่ยวโยงถึงปัญหาในระดับสูงมาก เพราะฉะนั้น
เรายึดมั่นในความรับผิดชอบต่อสังคม ต่อเพื่อนมนุษย์ การถ่ายทอด
พลัง(กง)จึงได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดโดยตลอด บางสิ่งบางอย่างเป็นของสูง พุด
ไปแล้วคล้ายกับเป็นเรื่องงมงาย แต่เราจะพยายามใช้หลักวิทยาศาสตร์
ปัจจุบันมาอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้เข้าใจ

มีบางสิ่งบางอย่างเมื่อเราพูดไป คนก็จะพูดว่าเป็นเรื่องงมงาย
ทำไมจึงเป็นเช่นนี้ มาตรฐานของพวกเขาก็คือ สิ่งที่วิทยาศาสตร์ยังไม่
เข้าใจ หรือสิ่งที่ตัวเองสัมผัสไม่ได้ เขาเข้าใจว่าไม่มีตัวตน จึงคิดว่า
เป็นเรื่องงมงาย เป็นเรื่องของจิตนิยม ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงทัศนคติ
ทัศนคติเช่นนี้ถูกต้องหรือไม่ สิ่งที่วิทยาศาสตร์ยังไม่สามารถพิสูจน์
หรือยังพัฒนาไม่ถึงก็กล่าวหาว่าเป็นเรื่องงมงาย เป็นเรื่องของจิตนิยม
หรือ แล้วตัวเขาเองไม่หลงงมงาย ไม่มีจิตนิยมเช่นนั้นหรือ หากยังยึด
อยู่กับทัศนคติเช่นนี้ วิทยาศาสตร์จะเจริญก้าวหน้าได้อย่างไร สังคม
มนุษย์ก็ไม่มีทางก้าวไปข้างหน้าได้ การประดิษฐ์คิดค้นในวงการ
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ล้วนเป็นสิ่งที่ดีคนในอดีตไม่มี หากมองว่าเป็น

เรื่องงมงาย แนนอนก็ไม่ต้องมีการพัฒนาอะไรอีกต่อไป พลังมปราณ (ชี่กง) ไม่ใช่จิตนิยม มีคนจำนวนมากไม่เข้าใจพลังมปราณ(ชี่กง)คืออะไร จึงมักจะคิดว่าพลังมปราณ(ชี่กง)นั้นเป็นเรื่องของจิตนิยม ปัจจุบันพลังมปราณ(ชี่กง)จากร่างกายของอาจารย์ชี่กงนั้น เราสามารถใช้เครื่องวัดทางวิทยาศาสตร์ วัดได้คลื่นใต้เสียง คลื่นเหนือเสียง คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ริงส์อินฟราเรด(ใต้แดง) ริงส์อัลตราไวโอเลต (เหนือม่วง) ริงส์แกมมา นิวตรอน อะตอม โลหะหายาก เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นวัตถุธาตุ สิ่งต่างๆ ล้วนประกอบขึ้นจากวัตถุธาตุมิใช่หรือ อีกมิติหนึ่งก็ประกอบขึ้นจากวัตถุธาตุมิใช่หรือ เราจะพูดว่างมงายได้อย่างไร ในเมื่อการฝึกพลังมปราณ(ชี่กง)เป็นการบำเพ็ญพุทธ แนนอนยอมพัวพันถึงปัญหาที่ลึกลับมากมาย ล้วนเป็นสิ่งที่เราจะต้องพูด

ในเมื่อการฝึกวิชาพลังมปราณ (ชี่กง)ถูกนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์นี้ ทำไมเราถึงต้องเรียกว่าพลังมปราณ(ชี่กง) จริงๆ แล้วเราไม่เรียกว่าพลังมปราณ(ชี่กง) แล้วเรียกว่าอะไรละ เรียกว่า “การบำเพ็ญปฏิบัติธรรม(ชีวเสียน)” แนนอนยังมีการเรียกเป็นรูปธรรมในชื่ออื่นๆ แต่โดยรวมแล้วเราเรียกกันว่า การบำเพ็ญปฏิบัติธรรม(ชีวเสียน) ทำไมเราจึงเรียกว่าพลังมปราณ(ชี่กง) เราทราบกันดีว่า การฝึกพลังมปราณ(ชี่กง)นั้นได้แพร่หลายในสังคมมานานกว่า 20 ปีแล้ว เริ่มเป็นที่นิยมกันตั้งแต่กลางยุค “ปฏิวัติวัฒนธรรม” ขึ้นถึงจุดสุดยอดในยุคปลาย พวกเราคิดดู ในสมัยนั้นความคิดเอียงซ้ายจัดกำลังมาแรง เราจะไม่พูดถึงพลังมปราณ(ชี่กง)ในสมัยก่อนประวัติศาสตร์มีชื่อเรียกว่า

อะไร ในขั้นตอนการพัฒนาของมวลมนุษยย์ในยุคนี้ ได้ผ่านสังคมศักดินา เพราะฉะนั้นชื่อจึงมักจะมีสีสันของศักดินาอย่างลึกซึ้งติดมาด้วย ถ้ามีส่วนเกี่ยวพันกับศาสนา ชื่อก็มีสีสันอย่างลึกซึ้งทางด้านศาสนาติดอยู่ด้วย เช่น “ชีวเต้าดำฝ่า” “จินกังฉาน” “หลัวฮั่นฝ่า” “ชีวฝอตำฝ่า” และวิชา “จิวจ้วนจินตานซู่” ล้วนเป็นเช่นนี้ หากใช้ศัพท์เช่นนี้ในสมัย “ปฏิวัติวัฒนธรรม” เห็นจะแย่ คงถูกรณรงค์วิพากษ์วิจารณ์แน่นอน ถึงแม้อาจารย์ที่ถ่ายทอดพลังลมปราณ(ชี่กง)มีจุดประสงค์ที่ดีที่จะเผยแพร่วิชานี้อย่างทั่วถึง เพื่อรักษาโรคและเสริมสร้างสุขภาพให้ปวงชน และเสริมสร้างคุณภาพที่ดีให้แก่ร่างกาย ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี แต่ก็ไม่ได้ไม่กล้าที่จะใช้ศัพท์เช่นนี้ ด้วยเหตุนี้อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ทั้งหลายที่ต้องการเผยแพร่วิชานี้ให้กว้างขวาง จึงตัดทอนคัดเอาคำ 2 คำนี้ “ชี่กง” จากหนังสือตานจิงเต้าจ่างมาใช้ มีบางคนยังทำการศึกษาค้นคว้าคำว่าชี่กงเป็นการใหญ่ ซึ่งจริงๆ ไม่มีอะไรที่ต้องค้นคว้า ในอดีตเราเรียกว่าการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม(ชิวเลี่ยน) ส่วนพลังลมปราณ(ชี่กง)นั้น เป็นเพียงคำศัพท์ที่ตั้งขึ้นใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับความคิดและความเข้าใจของคนยุคนี้เท่านั้นเอง

ฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง)แล้วทำไมไม่สัมฤทธิ์ผล

ฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง)แล้ว ทำไมไม่สัมฤทธิ์ผล มีคนไม่น้อยมีความคิดเช่นนี้ ผมฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง)แล้วไม่ได้รับการถ่ายทอดที่แท้จริง มีอาจารย์คนไหนจะถ่ายทอดวิชาสุดยอดให้ผมได้บ้าง ถ่ายทอดกระบวนท่าชั้นสูงให้ ก็จะสามารถช่วยให้พลัง(กง)ของผมเพิ่ม

สูงขึ้น ปัจจุบันมีคนกว่า 95% ที่มีความคิดเช่นนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นเรื่องน่าขัน ทำไมถึงเป็นเรื่องน่าขัน เพราะว่าพลังลมปราณ(ชี่กง)มิใช่เทคนิคความสามารถของคนธรรมดาสามัญ เป็นสิ่งที่เหนือธรรมดา จึงต้องใช้กฎในระดับสูงมาประเมิน ข้าพเจ้าขอบอกกับพวกเรา สาเหตุสำคัญที่ไม่สัมฤทธิ์ผลก็คือ “การบำเพ็ญ การปฏิบัติ” คำ 2 คำนี้ คนส่วนมากเน้นหนักเฉพาะการปฏิบัติ แต่ไม่เน้นการบำเพ็ญ ท่านไปแสวงหาจากภายนอกอย่างไรก็ไม่ได้ ท่านในร่างของคนธรรมดาสามัญ มือของคนธรรมดาสามัญ ความคิดของคนธรรมดาสามัญ ท่านก็คิดจะเปลี่ยนแปลงสสารพลังงานสูงเป็นพลัง(กง)ให้สัมฤทธิ์ผล ให้ทวีเพิ่มมากขึ้น อะไรจะง่ายปานนั้น ในสายตาของข้าพเจ้าช่างเป็นเรื่องน่าขัน เท่ากับไปขอจากภายนอก เสาะแสวงหาจากภายนอก ก็ไม่มีทางจะได้สิ่งที่ค้นหา

สิ่งเหล่านี้ไม่เหมือนกับเทคนิคความสามารถต่าง ๆ ของคนธรรมดาสามัญ ท่านเสียเงินสักหน่อย เรียนรู้เทคนิคเคล็ดลับหน่อย ก็ได้วิชาความรู้มา แต่ไม่ใช่เช่นนั้น มันเป็นสิ่งที่อยู่สูงเกินระดับชั้นของคนธรรมดาสามัญ เพราะฉะนั้นท่านต้องปฏิบัติตามกฎที่เหนือธรรมดา จะปฏิบัติอย่างไร ท่านก็จะต้องหันไปบำเพ็ญจากภายใน ไม่ใช่ไปเสาะแสวงหาจากภายนอก ไม่รู้คนจำนวนเท่าใดที่ไปเสาะแสวงหาจากภายนอก วันนั้นขอสิ่งนี้ วันพรุ่งนี้ขอสิ่งนั้น โดยที่ยังมีจิตยึดติดที่จะแสวงหาความสามารถพิเศษ มีเป้าหมายต่างๆ นานา บางคนยังคิดจะเป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง) คิดจะใช้รักษาโรคเพื่อความร่ำรวย การบำเพ็ญปฏิบัติที่แท้จริง ก็คือการบำเพ็ญปฏิบัติจิตใจของท่าน

เรียกว่าบำเพ็ญจิต(ชินชิ่ง) อาทิเช่น ในความขัดแย้งระหว่างเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ให้ลดอารมณ์ทั้งเจ็ดกามคุณทั้งหก ลดกิเลสตัณหาให้เบาบางลงบ้าง หากท่านยังคิดแก่งแย่งเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว แล้วหวังจะให้สัมฤทธิ์ผลในการมีพลัง(กง)เพิ่มขึ้น อะไรจะง่ายปานนั้น ท่านก็ไม่ต่างจากคนธรรมดาสามัญทั่วไป แล้วท่านจะมีพลัง(กง)เพิ่มขึ้นในการฝึกได้อย่างไร เพราะฉะนั้นต้องเน้นหนักการบำเพ็ญจิต(ชินชิ่ง) พลัง(กง)ของท่านจึงจะสูงขึ้น และยกระดับชั้นสูงขึ้นมาได้

จิต(ชินชิ่ง)คืออะไร จิต(ชินชิ่ง)รวมไปถึงกุศล(กุศลคือสสารชนิดหนึ่ง) รวมถึงความอดทน การรู้แจ้งด้วยตนเอง(อู๋) การเสียสละ สละกิเลสและจิตยึดติดทุกประเภทของคนธรรมดาสามัญ ยังต้องสามารถทนต่อความทุกข์ยากต่างๆ รวมถึงสิ่งต่างๆ ในหลายๆ ด้าน จิต(ชินชิ่ง)ของคนเราต้องพัฒนาขึ้นมาทุกๆ ด้าน เช่นนี้ก็สามารถทำให้ท่านยกระดับชั้นมาได้อย่างแท้จริง นี่เป็นประเด็นสำคัญประการหนึ่งที่จะพัฒนาพลัง(กง)ให้สูงขึ้น

มีคนคิดว่า ท่านพูดถึงปัญหาจิต(ชินชิ่ง) นี่คือนั่งที่อยู๋ในภาวะสำนึก เป็นเรื่องของระดับความคิดของคน กับการฝึกพลัง(กง)ของเราเป็นคนละเรื่องกัน ทำไมจะไม่ใช่เรื่องเดียวกัน ในด้านความนึกคิดในหมู่ปัญญาชนของพวกเราที่ผ่านๆ มายังคงถกเถียงกันว่า วัตถุเป็นอันดับหนึ่งหรือจิตใจเป็นอันดับหนึ่ง มีการถกเถียงปัญหานี้มาโดยตลอด ความจริงแล้วข้าพเจ้าขอออกกับพวกเรา วัตถุกับจิตใจเป็นสิ่งเดียวกัน ในการค้นคว้าวิจัยสรีระของมนุษย์ นักวิทยาศาสตร์ปัจจุบันเชื่อว่า ความนึกคิดที่ส่งออกมาจากสมองก็คือสสาร ถ้าเช่นนั้น มันก็

เป็นสิ่งที่มิสสารคงอยู่ มันไม่ใช่สิ่งที่อยู่ในจิตใจของคนหรือ มันไม่ใช่ เป็นสิ่งเดียวกันหรือ เช่นเดียวกับที่ข้าพเจ้าพูดถึงเรื่องจักรวาล มีวัตถุ ธาตุคงอยู่ ขณะเดียวกันก็มีคุณสมบัติพิเศษของมันคงอยู่ด้วย คุณสมบัติพิเศษของจักรวาลคือความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ชั่น เหยิ่น) คนธรรมดาสามัญมักจะไม่รู้ลึกถึงการคงอยู่ของคุณสมบัตินี้ เพราะว่าคนธรรมดาสามัญล้วนอยู่บนระดับชั้นนี้ เมื่อท่านหลุดพ้นจากระดับชั้นของคนธรรมดาสามัญแล้ว ก็จะสามารถสัมผัส สัมผัสได้ อย่างไม่รู้ วัตถุธาตุใดๆ ในจักรวาล รวมทั้งวัตถุธาตุที่จัดกระจายอยู่ ทั่วจักรวาลนั้น ล้วนเป็นจิตวิญญาณ มีความนึกคิด ล้วนเป็นลักษณะ ของการคงอยู่ของหลักธรรมของจักรวาลในระดับชั้นที่แตกต่างกัน ถ้า เขาไม่ให้ท่านขึ้นไป ท่านคิดจะยกระดับให้สูงขึ้น ก็ยกระดับชั้นไม่ได้ มันไม่ยอมให้ท่านขึ้นไป ทำไมจึงไม่ให้ท่านขึ้นไป เพราะว่าจิต(ชินชิ่ง) ของท่านยังไม่ได้พัฒนาขึ้นไป แต่ละระดับชั้นมีมาตรฐานที่ต่างกัน ท่านคิดจะพัฒนาให้สูงขึ้น ท่านจะต้องละทิ้งความคิดที่ไม่ดี และโยนสิ่ง สกปรกทั้งหลายของท่านทิ้งไป หล่อหลอมให้เข้ากับมาตรฐานในชั้นนั้น ท่านจึงจะสามารถขึ้นไปได้

เมื่อจิต(ชินชิ่ง)ของท่านยกระดับสูงขึ้น ร่างกายของท่านก็จะเกิด การเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง จิต(ชินชิ่ง)ของท่านยกระดับสูงขึ้น รับรองได้ว่าวัตถุธาตุภายในร่างกายของท่านจะเกิดการเปลี่ยนแปลง เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไร สิ่งไม่ดีไม่งามต่างๆ ที่ท่านมุ่งแสวงหาและ ยึดติด ท่านจะสลัดทิ้งไปได้ ยกตัวอย่างเช่น มีขวดที่บรรจุสิ่งสกปรก อยู่จนเต็มขวดใบหนึ่ง ท่านปิดฝาให้แน่นแล้วโยนลงในน้ำ ก็จะจมถึง

กันบ้าง หากท่านเหลือสกรปรกที่อยู่ในขวดออกมายิ่งมาก มันก็จะลอยยี่งสูงขึ้นมา เมื่อท่านเทออกหมดก็จะลอยขึ้นมามาก ในขั้นตอนของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของเรา ก็คือเราต้องสลัดสิ่งที่ไม่ดีไม่งามต่างๆ ในร่างกายออกไป จึงจะสามารถทำให้ท่านยกระดับชั้นขึ้นไปได้ คุณสมบัติพิเศษของจักรวาลนี้ก็จะบังเกิดผลเช่นนี้ หากท่านไม่บำเพ็ญปฏิบัติจิต(ชินชิ่ง)ของท่าน มาตรฐานศีลธรรมของท่านไม่ยกระดับสูงขึ้น ไม่ขจัดความคิดที่ไม่ดี สสารที่ไม่ดีออกไป เขาก็ไม่ทำให้ท่านยกระดับสูงขึ้นได้ ท่านจะพูดได้อย่างไรว่ามันไม่ใช่สิ่งเดียวกัน พูดกันเล่นๆ หากคนยังมีอารมณ์ทั้งเจ็ดกามคุณทั้งหก แล้วให้เขาสำเร็จเป็นพระพุทธรูป พวกเราลองคิดดูว่าเป็นไปได้หรือไม่ คนผู้นี้ดีไม่ดีพอเห็นพระโพธิสัตว์รูปองค์งาม ก็จะมีความคิดอกุศลขึ้นมา หรือหากไม่สลัดจิต อิจจาริษาออกไป ก็จะเกิดความขัดแย้งกับพระพุทธรูปขึ้นได้ เราจะปล่อยให้เรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นได้หรือไม่ เมื่อเป็นเช่นนี้จะทำอย่างไร ท่านจะต้องขจัดความคิดที่ไม่ดีไม่งามของคนธรรมดาสามัญออกไปทั้งหมด ท่านจึงจะสามารถยกระดับสูงขึ้นได้

กล่าวคือ ท่านจะต้องให้ความสำคัญต่อการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมทางจิต(ชินชิ่ง) โดยยึดการบำเพ็ญปฏิบัติตามคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล ความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ช้น เหย็น) ตัดกิเลสของคนธรรมดาสามัญ จิตใจที่ไม่ดี ความคิดที่ไม่ดีออกไปทั้งหมด ระดับความคิดยกสูงขึ้นเพียงเล็กน้อย สิ่งไม่ดีต่างๆ ในตัวเราก็ถูกสลัดทิ้งออกไปบ้าง ขณะเดียวกันท่านจะต้องยอมอดทนกับความทุกข์ยากลำบาก รับโทษบ้าง เพื่อจะได้ชำระกรรมของตนออกไปบางส่วน

ท่านก็จะสามารถยกระดับสูงขึ้นได้สักเล็กน้อย นั่นก็คือ แรงบังคับของ
คุณสมบัติพิเศษแห่งจักรวาลต่อท่านจะไม่มากเท่าเดิม การบำเพ็ญตน
อยู่ที่ตัวเอง พลัง(กง)อยู่ที่อาจารย์ อาจารย์ท่านให้พลัง(กง)ที่สามารถ
เพิ่มพลังและทวีขึ้นได้ พลัง(กง)นี้ก็จะบังเกิดผล ก็จะสามารถช่วยผัน
แปรกุศลซึ่งเป็นสสารที่อยู่ภายนอกร่างกายของท่านเป็นพลัง(กง) เมื่อ
ท่านยกระดับสูงขึ้น บำเพ็ญปฏิบัติสูงขึ้นต่อไปอย่างต่อเนื่อง เสาหลัก
พลัง(กง)ของท่านจะสูงตามขึ้นไปอย่างต่อเนื่อง การเป็นผู้บำเพ็ญ
ปฏิบัติธรรม ท่านจะต้องบำเพ็ญปฏิบัติธรรมท่ามกลางสภาพแวดล้อม
ของคนธรรมดาสามัญ ผีกฝนตนเอง ค่อยๆ ละทิ้งจิตยึดติด และลดละ
กิเลสทั้งมวลออกไปให้หมด สิ่งที่มีมนุษย์เราคิดว่าเป็นสิ่งดีงาม ถ้ามอง
ในระดับสูงมักจะไม่ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่คนเราคิดว่าดี ได้ผลประโยชน์
ยิ่งมากมีความเป็นอยู่ยิ่งดีในสังคมมนุษย์ ในสายตาของท่านผู้รู้แจ้ง
แล้ว บุคคลผู้นี้จะยิ่งไม่ดี ไม่ดีอย่างไร เขายิ่งได้มาก ยิ่งทำร้ายผู้อื่น
ได้ในสิ่งที่ไม่ควรได้ เขายิ่งยึดมั่นในชื่อเสียงผลประโยชน์ เขายิ่ง
สูญเสียกุศล หากท่านคิดจะมีพลัง(กง)สูงขึ้น ท่านไม่เน้นการบำเพ็ญ
ปฏิบัติจิต(ซินซิง) พลัง(กง)ของท่านก็จะสูงขึ้นไปได้

ในแวดวงผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมกล่าวกันว่า จิตหลัก(เหวียนเสิน)
ของคนไม่มีวันดับสูญ แต่ก่อนเมื่อพูดถึงเรื่องจิตหลัก(เหวียนเสิน) อาจ
มีคนพูดว่าเป็นเรื่องมงาย เราทราบกันดีว่า ทางฟิสิกส์วิจัยกันว่า
ร่างกายมนุษย์เราประกอบขึ้นด้วย โมเลกุล โปรตอน อิเล็กตรอน มี
การวิจัยค้นคว้าไปจนถึงชั้นควาร์ก นิวทริโน ถึงจุดนี้กล้องจุลทรรศน์
ส่องก็มองไม่เห็นแล้ว แต่ก็ห่างไกลจากต้นกำเนิดของสิ่งมีชีวิตและต้น

กำเนิดของสสารอีกมากมายนัก พวกเราเข้าใจแล้วว่า การแตกตัวของ นิวเคลียสอะตอม จะต้องมีการพลังงานไปกระทบ และต้องมีความร้อนที่ มากพอจึงจะทำให้เกิดปฏิกิริยา และเกิดการแตกตัวออกได้ เมื่อมนุษย์ สิ้นชีวิต นิวเคลียสอะตอมในร่างกายจะตายไปง่ายๆ ได้อย่างไร ฉะนั้น เราพบว่าเมื่อคนเราตายไป ในมิติที่เราอยู่นี้ มีเพียงส่วนประกอบที่ ใหญ่ที่สุดคือโมเลกุลที่หลุดออกไป ในมิติอื่นร่างกายนี้ไม่ได้ถูกทำลาย ไป เราลองคิดดู หากเรามองร่างกายของเราด้วยกล้องจุลทรรศน์จะเห็น อะไร ร่างกายของคนเราเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ท่านหนึ่งนิ่งๆ ไม่ขยับ แต่ร่างกายก็ยังคงเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา โมเลกุลของเซลล์ เคลื่อนไหวอยู่ ร่างกายของเรานั้นกระจัดกระจาย เหมือนประกอบขึ้น ด้วยเม็ดทรายมากมาย ร่างกายของเราภายใต้กล้องจุลทรรศน์จะเห็น เป็นเช่นนี้ แตกต่างจากที่เรามองดูด้วยตาอย่างสิ้นเชิง ทั้งนี้เพราะว่า ดวงตาคู่นี้ของคนสามารถสร้างภาพลวงตาหลอนกับท่าน ไม่ให้ท่าน มองเห็นสิ่งที่เป็นจริงเหล่านี้ เมื่อตาพิเปิดแล้ว ก็สามารถมองเห็นสิ่ง ต่างๆ ขยายใหญ่ขึ้น ซึ่งเป็นความสามารถดั้งเดิมของคน แต่ปัจจุบัน เรียกว่าความสามารถพิเศษ หากท่านคิดจะมีความสามารถพิเศษ ก็ จะต้องกลับคืนสู่สภาพดั้งเดิมที่แท้จริง บำเพ็ญกลับไป

เรามารู้ถึงกุศล ความสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างเป็นรูปธรรมคือ อะไร หากเราวิเคราะห์แยกแยะ ก็จะพบว่าคนเรานั้นล้วนมีร่างกายหนึ่งร่าง อยู่ในมิติที่มากมายเหล่านั้น ดุองค์ประกอบของร่างกายเราในปัจจุบัน ส่วนที่ใหญ่ที่สุดก็คือเซลล์ นี่คือนื้อหนังมังสาของคน ถ้าหากท่านเข้าไป ถึงชั้นระหว่างเซลล์กับโมเลกุล ระหว่างโมเลกุลกับโมเลกุล ท่านก็จะ

เกิดความรู้สึกถึงการเข้าไปสู่อีกมิติหนึ่ง ลักษณะรูปแบบการคงอยู่ของร่างกายเป็นอย่างไร แนนอนท่านจะใช้ความคิดในมิตินี้ไปทำความเข้าใจไม่ได้ ร่างกายของท่านต้องหลอหลอมให้เข้ากับรูปแบบการคงอยู่ในมิตินั้น ในอีกมิติหนึ่งร่างกายของเราสามารถขยายใหญ่และหดเล็กได้ เมื่อนั้นท่านจะพบว่า เป็นมิติที่กว้างใหญ่ไพศาล นี่ก็คือรูปแบบง่าย ๆ ที่คงอยู่ในอีกมิติหนึ่งที่เรามาหมายถึง ซึ่งจะมีมิติอื่นคงอยู่ในเวลาและที่เดียวกัน ในมิติอื่นซึ่งมีอยู่มากมายคนเรารู้ว่ามีร่างที่กำหนดพิเศษอยู่หนึ่งร่างในแต่ละมิตินั้น หนึ่งในมิติที่กำหนดพิเศษนั้น รอบ ๆ ร่างกายจะมีสนาม ๆ หนึ่ง สนามอะไร สนามนี้ก็คือที่เราเรียกว่า กุศล กุศลคือ สสารสี่ขานชนิดหนึ่ง ไม่เหมือนสิ่งที่พวกเราเข้าใจกันในอดีตว่าเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับจิต หรือภาวะสำนึกของคน แต่มันคงอยู่ในรูปของสสารทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นในสมัยก่อนผู้ใหญ่มุ่งถึงการสร้างบุญกุศล หรือการสูญเสียบุญกุศล ซ้ำยังเป็นคำพูดที่ถูกต้องนัก กุศลนี้จะอยู่รอบ ๆ ร่างกายคน ก่อเกิดเป็นสนามหนึ่ง สมัยก่อนอาจารย์สายเต๋าจะเสาะหา ลูกศิษย์ ไม่ใช่ลูกศิษย์เสาะหาอาจารย์ ความหมายคืออะไร อาจารย์จะดูว่าลูกศิษย์ผู้นี้สะสมกุศลมามากหรือน้อย มีกุศลมากเขาก็จะบำเพ็ญได้ง่าย มีไม่มากเขาก็จะบำเพ็ญได้ยาก พลัง(กง)ของเขาก็จะสูงขึ้นได้ยาก

ในเวลาเดียวกัน ยังมีสสารสี่ขานอีกชนิดหนึ่ง พวกเราจะเรียกว่า กรรม ในพุทธศาสนาเรียกว่า กุศลกรรม สสารสี่ขากับสี่ขาสสารทั้งสองชนิดนี้จะคงอยู่ในเวลาเดียวกัน สสารทั้ง 2 ชนิดนี้มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างไร กุศลนั้นเป็นสสารที่เราได้มาจากการทนต่อความทุกข์

ยากลำบาก แบกรับความกระทบกระเทือน และทำความดี แต่สสารสี
ดำนี้เกิดขึ้นจากการที่เราทำความชั่ว ทำเรื่องที่ไม่ดีไม่งาม รังแกผู้อื่น
ก็จะได้มาซึ่งสสารสีดำนี้ ทุกวันนี้ไม่เพียงเห็นแต่ความโลภ บางคนทำ
แต่สิ่งไม่ดีเพียงเพื่อเงิน อะไรที่ชั่วร้ายก็ทำ บางคนตัดชีวิต ใช้จ่ายเงินซื้อ
ชีวิต รักร่วมเพศ เสพยาเสพติด เป็นต้น เรื่องอะไรก็มีทั้งนั้น เวลาที่
คนเราทำในสิ่งที่ไม่ดีไม่งาม ก็จะมีบุญเสียกุศล บุญเสียอย่างไร เช่นเมื่อ
เวลาตาผู้อื่น เขารู้สึกว่าได้เปรียบผู้อื่น ได้ระบายความโกรธแค้น ใน
จักรวาลนี้มีกฎอยู่ข้อหนึ่งว่า ผู้ไม่บุญเสียก็จะไม่ได้ เมื่อได้ก็ต้อง
สูญเสีย ท่านไม่ยอมบุญเสียก็จะบังคับให้ท่านเสีย ใครเป็นผู้ทำให้
เกิดผลเช่นนี้ ก็คือคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลทำให้บังเกิดผลเช่นนี้ขึ้น
เพราะฉะนั้นท่านคิดจะเอาแต่ได้อย่างเดียวไม่ได้ ทำอย่างไรดีเล่า เมื่อ
เขาตำว่าผู้อื่น รังแกผู้อื่น เขาก็โยนกุศลให้ผู้อื่น ฝ่ายตรงกันข้าม
จัดเป็นฝ่ายที่ถูกปรักปรำ เป็นฝ่ายสูญเสีย เป็นฝ่ายรับความเจ็บปวด
เพราะฉะนั้นจึงต้องชดใช้ให้เขา เขาตำว่าอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อเขาตำท
กุศลหนึ่งส่วนก็ลอยจากมิตินามของเขาไปพอกพูนให้กับคนนั้น เขา
ตำทอย่างหนัก กุศลก็ยิ่งจะไปพอกพูนให้คนเขายิ่งมาก ดีคนรังแกผู้อื่น
ก็เช่นกัน เขาต่อผู้อื่นหนึ่งหมัด เตะหนึ่งที คนผู้นี้ตีคนเขาหนัก
เพียงใด กุศลที่โยนข้ามไปก็มากเท่านั้น คนธรรมดาสามัญมองไม่เห็น
กฎข้อนี้ เวลาถูกเขารังแก เขาก็ทนไม่ไหว ท่านต่อยฉัน ฉันก็ต่อย
กลับไป ผลักเอากุศลกลับคืนไป ทั้งสองฝ่ายไม่ได้ไม่เสีย เขาอาจจะ
คิดว่า ท่านต่อยมาหนึ่งหมัด ฉันจะโต้กลับไปสองหมัด ไม่เช่นนั้นไม่

หายเจ็บใจ เมื่อเขาได้กลับมากกว่าหนึ่งหมัด เท่ากับยกกุศลในตัวเองไปเพิ่มให้ฝ่ายตรงข้ามหนึ่งส่วน

ทำไมเราถึงให้ความสำคัญต่อกุศลนี้ยิ่งนัก การผันแปรของกุศลนี้มีส่วนสัมพันธ์กันอย่างไร ในทางศาสนากล่าวกันว่า เมื่อมีกุศลหากชาตินี้ไม่ได้ ชาติหน้าจะได้ เขาจะได้อะไร เขามีกุศลมากอาจจะได้เป็นขุนนางใหญ่ ร่ำรวยมั่งมี คิดอยากได้อะไรก็จะได้ ก็คือใช้กุศลนี้แลกมาในศาสนายังได้กล่าวไว้ว่า หากบุคคลผู้นี้ไม่มีกุศล เขาก็จะตายทั้งกายและจิต จิตหลัก(เหวียนเสิน)ของเขาจะถูกทำลาย หลังจากเสียชีวิตแล้วเขาจะดับสลายจนหมดสิ้น ไม่มีอะไรหลงเหลือ ในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมพวกเราพูดกันว่า กุศลสามารถผันแปรเป็นพลัง(กง)ได้โดยตรง

เรามาพูดกันถึงการผันแปรกุศลเป็นพลัง(กง)ได้อย่างไร ในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมมีคำกล่าวอยู่คำหนึ่งว่า “การบำเพ็ญปฏิบัติอยู่ที่ตัวเอง พลัง(กง)อยู่ที่อาจารย์” แต่มีบางคนเห็นว่า ตั้งกระทะก่อเตา เก็บตัวยามาเคี้ยวเป็นยาอายุวัฒนะ(ตาน) เคลื่อนไหวความนึกคิด เขารู้สึกว่าเป็นสิ่งสำคัญ ข้าพเจ้าจะบอกกับท่านว่าไม่สำคัญเลย ท่านคิดมากแล้วก็คือจิตยึดติด ท่านย่ำคิดมาก ๆ เท่ากับยึดติดต่อการแสวงหามิใช่หรือ การปฏิบัติบำเพ็ญอยู่ที่ตัวเอง พลัง(กง)อยู่ที่อาจารย์ ขอให้ท่านมีความปรารถนาเช่นนี้ก็พอแล้ว ผู้ที่กระทำเรื่องนี้ให้คืออาจารย์ ท่านไม่สามารถทำด้วยตัวเอง ร่างกายของคนธรรมดาสามัญ เช่นท่าน จะผันแปรสสารพลังงานสูงให้เป็นร่างของชีวิตชั้นสูงได้หรือ เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ พูดไปแล้วก็เป็นเรื่องน่าขบขัน กระบวนการ

ผันแปรของร่างกายมนุษย์ในมิติอื่นเป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ลึกล้ำซับซ้อน
อย่างมาก สิ่งเหล่านี้ท่านไม่สามารถทำได้

อาจารย์จะให้อะไรแก่ท่าน จะให้พลัง(กง)ที่จะช่วยให้พลัง(กง)
ของท่านเพิ่มขึ้นได้ เพราะว่ากุศลอยู่ภายนอกร่างกายของคน พลัง(กง)
ที่แท้จริงของคนเกิดจากกุศล ระดับชั้นของคนจะสูงต่ำและมีพลัง(กง)
มากน้อยเพียงใด กุศลจะเป็นตัวกำหนด อาจารย์จะผันแปรกุศลของ
ท่านเป็นพลัง(กง) หมุนเป็นเกลียวสว่างขึ้นสู่เบื้องบน พลัง(กง)ซึ่งเป็น
ตัวกำหนดที่แท้จริงของชั้นสูงต่ำของคนนั้นจะเติบโตอยู่ภายนอก
ร่างกาย พลัง(กง)ที่หมุนเป็นเกลียวสว่างขึ้นไปถึงศีรษะ ทำยสุดก็จะ
ก่อเกิดเป็นเสาหลักพลัง(กง) พลัง(กง)ของบุคคลผู้นี้มีพื้นฐานสูงต่ำ
เพียงใด ก็จะดูจากเสาหลักพลัง(กง)ของเขาผู้นี้ว่าสูงเพียงใด นี่ก็คือ
ระดับชั้นของเขา พุทธศาสนาเรียกว่ามรรคผล บางคนเมื่อนั่งสมาธิ
จิตหลัก(เหวียนเสิน)สามารถออกจากร่าง ทันทีทันใดเขาก็ลอยสูงขึ้นไป
สูงขึ้นไป สูงจนไม่สามารถที่จะขึ้นไปได้อีก ไม่กล้าขึ้นไปอีก เขาหนึ่ง
เสาหลักพลัง(กง)ของตัวเองขึ้นไป เขาสามารถขึ้นไปได้สูงแค่นั้น
เพราะว่าเสาหลักพลัง(กง)ของเขามีความสูงแค่นั้น ถ้าสูงกว่านั้นเขาก็
ไม่สามารถขึ้นไปได้อีก นี่ก็คือมรรคผลที่กล่าวกันในพุทธศาสนา

การวัดระดับจิต(ซินซิ่ง)ว่าสูงเพียงใด ยังมีมาตรวัดอีกอันหนึ่ง
มาตรวัดและเสาหลักพลัง(กง)ไม่อยู่ในมิติเดียวกัน แต่คงอยู่ในเวลา
เดียวกัน เมื่อท่านพัฒนาจิต(ซินซิ่ง)ขึ้นมา เช่นในสังคมมนุษย์ มีคน
มาด่าท่าน ท่านไม่ได้ตอบโต้ โดยที่จิตของท่านสงบ มีคนต่อยท่าน
หนึ่งหมัด ท่านก็เงิบ ยิ้มแล้วก็ผ่านไป จิต(ซินซิ่ง)ของคนๆ นี้ก็สูง

มากแล้ว หากท่านเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม สิ่งที่ท่านจะได้คืออะไร ท่านมิได้พลัง(ง)หรือ จิต(ชินชิ่ง)ของท่านสูงขึ้นแล้ว พลัง(ง)ของท่านก็จะสูงตามไปด้วย จิต(ชินชิ่ง)สูงเท่าใดพลัง(ง)สูงเพียงนั้น นี่คือสัจธรรมที่แท้จริง ที่ผ่านมาไม่ว่าเขาจะฝึกพลัง(ง)ในสวนสาธารณะ กิติ ที่บ้านกิติ ฝึกด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ ด้วยความศรัทธา ฝึกได้ดี แต่เมื่อเขาก้าวออกนอกประตูก็มีไข้ผู้บำเพ็ญแล้ว ทำตามอำเภอใจ แก่งแย่งชิงดีชิงเด่นเพื่อลาภเพื่อยศในหมู่คนธรรมดาสามัญ แล้วพลัง(ง)ของเขาจะสูงขึ้นได้อย่างไร แนนอนไม่มีทาง โรคภัยของเขาก็ไม่มีทางหายด้วยเหตุผลเดียวกัน ทำไมบางคนฝึกพลัง(ง)มาเป็นเวลานาน ก็ยังไม่สามารถหายจากโรคภัย นั่นก็เป็นเพราะว่าพลังลมปราณ(ชี่ง) คือการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม เป็นสิ่งที่เหนือธรรมดา ไม่ใช่เป็นการออกกำลังกายของคนธรรมดาสามัญ จะต้องเน้นการบำเพ็ญจิต(ชินชิ่ง) จึงจะหายจากโรค หรือมีพลัง(ง)สูงขึ้นได้

บางท่านคิดว่าตั้งกระท่อเตา เก็บตัวยาคี๋วยยาอายุวัฒนะ (ตาน) เข้าใจว่ายาคี๋วยยาอายุวัฒนะ(ตาน)นี้ก็คือพลัง(ง) แท้จริงไม่ใช่ ส่วนตานที่จะกล่าวนี้เป็นตานที่เก็บสะสมพลังงานได้เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ไม่ใช่พลังงานทั้งหมด ตานคืออะไร เราทราบกันดีว่า เรายังมีสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการบำเพ็ญชีวิตอีกส่วนหนึ่ง ร่างกายยังมีพลังความสามารถพิเศษออกมาอีก อีกทั้งมีศาสตร์ต่างๆ อีกมากมาย สิ่งเหล่านี้ส่วนใหญ่ ถูกปิดกั้นเอาไว้ ไม่ให้ท่านนำออกมาใช้ มีความสามารถพิเศษมากมาย นับหมื่นชนิดทันทีที่ก่อเกิดก็จะถูกปิดกั้น ทำไมจึงไม่ให้นำออกมาใช้ จุดประสงค์ก็คือไม่ต้องการให้ท่านนำไปใช้ก่อเรื่องต่างๆ ตามอำเภอใจ

ในสังคมมนุษย์ ไม่ให้ไปรบกวนสังคมมนุษย์ตามอำเภอใจ และก็ไม่ต้องมาให้ท่านแสดงอิทธิฤทธิ์ในสังคมมนุษย์อย่างง่าย ๆ เพราะว่าจะเป็นการทำลายสภาพของสังคมมนุษย์ มีหลายคนต้องรับรู้(ู้)ด้วยตนเองจากการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม หากแสดงความสามารถพิเศษออกมาให้เห็นทั้งหมด ผู้คนเห็นว่าเป็นของจริง ก็จะพากันมาบำเพ็ญธรรม คนที่ประพาศิษฐ์ร้ายหรือสร้างแต่ความเลวก็พากันมาบำเพ็ญทำเช่นนี้ไม่ได้ ไม่อนุญาตให้ท่านไปโอ้อวดเช่นนั้นได้ ท่านยังอาจทำผิดได้ง่าย เพราะว่าท่านยังมองไม่เห็นถึงความสัมพันธ์ของเหตุและผล มองไม่เห็นธาตุแท้ของมัน ท่านคิดว่าเป็นเรื่องดี แต่อาจเป็นการทำเรื่องไม่ดีก็เป็นได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่让您นำมาใช้ เพราะว่าเมื่อท่านกระทำความผิด ระดับชั้นก็จะตกลงมา บำเพ็ญเสียเวลาเปล่า เพราะฉะนั้นความสามารถพิเศษจำนวนมากจึงต้องปิดกั้นไว้ จะทำอย่างไร เมื่อถึงวันที่เปิดพลัง(ง) เปิดการรู้แจ้ง(ู้) ตานก็คือถูกระเบิดที่จะระเบิดเปิดความสามารถพิเศษทั้งหมด ส่วนที่ถูกปิดกั้นทั้งหมดของร่างกายและทวารทุกจุดจะถูกระเบิดออกมาทั้งหมด “ปัง” เสียงดังสนั่นทั้งหมดจะถูกระเบิดออก ตานก็คือเพื่อการนี้ พระสงฆ์เมื่อถึงแก่มรณภาพนำเรือนร่างไปฉาปนกิจแล้ว จะพบว่า มีพระธาตุเหลืออยู่ บางคนคิดว่านั่นคือกระดูกหรือฟัน แต่คนธรรมดาสามัญทำไม่จึงไม่มี นั่นก็คือตานหลังจากระเบิดออก พลังงานของมันถูกปลดปล่อยออกมาแล้ว พระธาตุประกอบขึ้นด้วยสสารมากมายในมิติอื่น มันก็คือสสารนั่นเอง แต่มันก็ไม่มีประโยชน์อะไร คนปัจจุบันถือว่าเป็นของมีค่า มีพลังงาน มีแสง มีความแข็งแกร่ง ก็คือสิ่งนี้

การที่พลัง(ง)ไม่สูงขึ้นยังมีสาเหตุอีกประการหนึ่ง นั่นก็คือไม่รู้ถึงหลักธรรมในระดับสูง ไม่สามารถบำเพ็ญปฏิบัติให้สูงขึ้นไปหมายความว่าอย่างไร ดังเช่นที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้ก่อนหน้านี้ บางท่านฝึกวิชาพลัง(ง)ต่างๆ มากมาย ข้าพเจ้าจะบอกให้ ต่อให้ศึกษามากเท่าใดก็ไม่มีประโยชน์ ยังคงเป็นเด็กชั้นประถมอยู่นั่นเอง ท่านยังคงเป็นเด็กชั้นประถมในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ล้วนเป็นกฎในระดับต่ำ ท่านเอากฎในระดับชั้นต่ำไปบำเพ็ญปฏิบัติในระดับสูง ย่อมไม่บังเกิดผลใดๆ ในทางซีแનેะ เหมือนกับท่านศึกษาในมหาวิทยาลัย แต่ใช้แบบเรียนของชั้นประถม ท่านก็ยังคงเป็นนักเรียนประถม ต่อให้เรียนมากอย่างไรก็ไร้ประโยชน์ กลับจะแย่งกว่าเดิม ในระดับชั้นที่แตกต่างกันย่อมมีธรรมะที่แตกต่างกัน หลักธรรมในระดับชั้นที่ต่างกันย่อมมีแนวทางซีแเนะที่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้น กฎระดับชั้นต่ำไม่สามารถซีแเนะให้ท่านบำเพ็ญปฏิบัติไปสู่ระดับสูงได้ สิ่งที่เราจะอธิบายต่อไปล้วนเป็นกฎที่จะบำเพ็ญปฏิบัติในระดับสูง ข้าพเจ้านำสิ่งที่อยู่ในระดับชั้นที่ต่างกันผนวกเข้าด้วยกันมาอธิบาย ซึ่งจะมีผลต่อการซีแเนะในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของท่านได้ตั้งแต่นี้ไป ข้าพเจ้ามีหนังสืออยู่หลายเล่ม ยังมีเทปบันทึกเสียง วีดิทัศน์ ท่านจะพบว่า หลังจากท่านอ่าน ดู ฟัง ไปแล้วครั้งหนึ่ง ผ่านไปอีกกระยะหนึ่งมาดู ฟัง หรืออ่านอีก รับรองได้ว่าจะยังเกิดผลในทางซีแเนะต่อไป ท่านก็จะสามารถยกระดับตัวเองให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเป็นแนวทางซีแเนะให้กับท่านได้อย่างต่อเนื่อง นี่ก็คือหลักธรรม สาเหตุสองประการที่บำเพ็ญปฏิบัติธรรมแล้วพลัง(ง)ไม่สูงขึ้น คือไม่เข้าใจหลักธรรมในระดับสูงจึงไม่

สามารถบำเพ็ญได้ ไม่ได้บำเพ็ญจากภายใน ไม่บำเพ็ญจิต(ชินชิ่ง)
พลัง(กง)ก็ไม่สูงขึ้น นี่คือเหตุผลสองประการ

จุดเด่นของหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)

หลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเรา เป็นหลักธรรม
หนึ่งในแปดหมื่นสี่พันพระธรรมชั้นหนึ่งในสายพุทธ ในรอบอารยธรรมของ
มนุษย์ครั้งนี้ พวกเรายังไม่ได้ออกมาเผยแพร่สู่สาธารณชน แต่เคยช่วย
ให้คนพันทุกข้ออย่างกว้างขวางในช่วงหนึ่งของยุคก่อนประวัติศาสตร์
ข้าพเจ้านำออกมาเผยแพร่อีกครั้งหนึ่งในช่วงสุดท้ายของปลายกัลป์ จึง
เป็นสิ่งที่ล้ำค่ายิ่งนัก ข้าพเจ้าได้พุดถึงรูปแบบการผันแปรกุศลเป็นพลัง
(กง)โดยตรง พลัง(กง)อันที่จริงมิใช่ได้มาโดยการฝึก แต่ได้มาจากการ
บำเพ็ญ คนจำนวนมากแสวงหาแต่การเสริมสร้างพลัง(กง) เน้นแต่จะ
ฝึกได้อย่างไร ไม่ได้สนใจจะบำเพ็ญอย่างไร ความจริงแล้วพลัง(กง)
ได้มาโดยอาศัยการบำเพ็ญปฏิบัติทางจิต(ชินชิ่ง)ของเรา ถ้าเช่นนั้น
ทำไมเราจึงสอนให้คนฝึกพลัง(กง) ก่อนอื่นขอพุดเรื่องทำไมพระสงฆ์จึง
ไม่ฝึกพลัง(กง) ท่านอาศัยการนั่งสมาธิ สวดมนต์ บำเพ็ญจิต(ชินชิ่ง)
ท่านก็สามารถมีพลัง(กง)สูงขึ้น ตามแต่ระดับขั้นสูงต่ำของแต่ละท่าน
เพราะว่าองค์ศากยมุนีทรงสั่งสอนให้ละทิ้งทุกสิ่งในโลก รวมทั้งร่าง
แท้(เป็นถี) ดังนั้นจึงไม่จำเป็นที่จะฝึกการเคลื่อนไหวทางร่างกาย สาย
เต๋าไม่เน้นการช่วยเหลือสรรพสัตว์ บุคคลที่เขาได้พบ จะมีใครพวกที่มี
สภาพจิตใจต่างๆ และมีระดับขั้นต่างๆ กัน จะไม่ใช่คนทุกประเภท ที่
บางคนมีความเห็นแก่ตัวมาก บางคนเห็นแก่ตัวน้อย แต่ท่านจะต้องมี

การคัดเลือกลูกศิษย์ เลือกลูกศิษย์ไว้สามคน ในจำนวนนี้มีเพียงคนเดียวที่จะเป็นผู้สืบทอดที่แท้จริง ลูกศิษย์ผู้นั้นจะต้องมีกุศลสูง เป็นคนดี ไม่ก่อเกิดปัญหา เพราะฉะนั้น อาจารย์จะเน้นหนักการสอนกระบวนการทำฝีกซึ่งเป็นของท่านเอง ให้บำเพ็ญชีวิต ฝีกฤทธิ์เดชและศาสตร์ต่างๆ จึงต้องฝีกการเคลื่อนไหวด้วย

หลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) เป็นหลักพลัง(กง)ที่ฝีกทั้งจิตและชีวิต จึงต้องมีการฝีกการเคลื่อนไหว ด้านหนึ่งเป็นการเสริมสร้างความสามารถพิเศษ เสริมสร้างอย่างไร นั่นก็คืออาศัยแรงพลัง(กงลี่)ที่แข็งแกร่งในตัวท่าน มาเสริมความสามารถพิเศษให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น อีกด้านหนึ่ง เสริมสร้างให้ร่างกายของท่านก่อเกิดสิ่งมีชีวิตขึ้นมาอีกมากมาย เมื่อบำเพ็ญปฏิบัติถึงระดับขั้นสูง สายเต๋าพูดถึงการกำเนิดกายทิพย์(เหวียนอึง) สายพุทธพูดถึงร่างวชิระที่ไม่เสื่อมสลาย ยังจะผันแปรศาสตร์ต่างๆ ออกมาอีกมากมาย สิ่งเหล่านี้ล้วนผันแปรออกมาผ่านการฝีกกระบวนการ การฝีกการเคลื่อนไหวก็เพื่อสิ่งนี้ วิชาการฝีกจิตและชีวิตที่สมบูรณ์จะต้องมีทั้งการบำเพ็ญและการปฏิบัติ ข้าพเจ้าคิดว่าพวกเราคงเข้าใจว่าพลัง(กง)นี้มาได้อย่างไร พลัง(กง)ที่กำหนดระดับขั้นสูงต่ำที่แท้จริง ไม่ใช่ได้มาจากการฝีก หากแต่ได้มาจากการบำเพ็ญ คือในระหว่างการทำเพ็ญในสังคม ท่านได้ยกระดับจิต(ซินซิ่ง)ของท่านสูงขึ้น เพื่อให้เข้ากับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล คุณสมบัติพิเศษในจักรวาลก็ไม่บังคับท่าน ท่านก็จะสามารถยกระดับสูงขึ้น กุศลนี้ก็จะเริ่มผันแปรเป็นพลัง(กง) และจะสูงตาม

มาตรฐานจิต(ซินซิ่ง)ที่ได้พัฒนาขึ้นมา ความสัมพันธ์ระหว่างกันก็คือ
เช่นนี้

หลักพลัง(กง)ของเรา เป็นการบำเพ็ญทั้งจิตและชีวิต พลัง(กง)
ที่เราฝึกจะถูกเก็บสะสมไว้ในเซลล์ทุกเซลล์ของร่างกาย เรื่อยไปจนถึง
ส่วนประกอบของอนุภาคเล็กๆ ของต้นกำเนิดสสารภายใต้จุลทรรศน์ที่
เล็กที่สุด ก็จะสะสมพลัง(กง)อันเป็นสสารพลังงานสูง เมื่อแรงพลัง(กง
ลี)ของท่านเพิ่มสูงมากยิ่งขึ้น ความหนาแน่นก็จะเพิ่มสูงยิ่งขึ้น
อานุภาพก็จะยิ่งใหญ่ขึ้น สสารพลังงานสูงชนิดนี้มีจิตวิญญาณ
เพราะว่าถูกสะสมอยู่ในเซลล์ทุกเซลล์ของร่างกายมนุษย์ จนถึงต้น
กำเนิดของชีวิต นานๆ เข้าก็จะมีรูปแบบเช่นเดียวกับเซลล์ใน
ร่างกายของท่าน มีการเรียงลำดับเช่นเดียวกับโมเลกุลในร่างกาย มี
รูปแบบเช่นเดียวกับนิวเคลียสทั้งหมด แต่ธาตุแท้ได้เปลี่ยนแปลงไป
ไม่ใช่เซลล์เนื้อเยื่อดั้งเดิมที่ประกอบขึ้นเป็นร่างกายอีกต่อไปแล้ว ท่านก็
จะไม่อยู่ในธาตุทั้ง 5 อีกต่อไปมิใช่หรือ แนนอนการบำเพ็ญปฏิบัติของ
ท่านยังไม่สิ้นสุด ท่านยังคงบำเพ็ญปฏิบัติในหมู่คนธรรมดาสามัญ ดู
ผิวเผินท่านก็เหมือนกับคนธรรมดาสามัญ สิ่งเดียวที่แตกต่างก็คือ เมื่อ
เปรียบเทียบกับผู้ที่อยู่ในวัยเดียวกัน ท่านจะดูอ่อนวัยกว่า แนนอน
ประการแรกจะต้องมีการเอาสิ่งที่ไม่ดีในร่างกายของท่านออกไป รวมถึง
โรคภัยไข้เจ็บ แต่ที่นี้ไม่ใช่การรักษาโรค เราจะทำการชำระร่างกาย ไม่
เรียกว่ารักษาโรค เราเรียกว่าการชำระร่างกาย ชำระร่างกายให้กับผู้
บำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริง บางท่านมาเพื่อรักษาโรค ผู้ป่วยที่
อาการหนักเราจะไม่อนุญาตให้เข้ามา เพราะว่าเขาปล่อยวางจิตที่จะมา

รักษาโรคไม่ได้ เขาไม่สามารถที่จะสลัดความคิดที่เขากำลังเจ็บไข้ได้ป่วยไปได้ เขาป่วยหนัก ไม่สบายมาก เขาจะปล่อยวางได้อย่างไร เขาก็ยอมไม่สามารถที่จะบำเพ็ญปฏิบัติได้ เราขอเน้นอีกครั้ง ผู้ป่วยหนักเราไม่รับ ที่นี้เป็นกรบบำเพ็ญปฏิบัติธรรม แตกต่างจากเรื่องที่เขาคิดมากมายนัก เขาสามารถไปหาอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ท่านอื่นไปทำเรื่องนี้ แนนอนในที่นี้ผู้ฝึกหลายท่านก็มีโรค แต่เพราะท่านคือผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริง เราจะช่วยทำเรื่องนี้ให้ท่าน

ผู้ฝึกหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเรา เมื่อมองจากภายนอก หลังจากที่บำเพ็ญปฏิบัติธรรมไประยะหนึ่ง จะเห็นการเปลี่ยนแปลงได้ชัดเจน ผิวหนังจะเนียนละเอียด ผิวขาวนวลอมชมพู ผู้สูงอายุรอยย่นต่างๆ จะลดน้อยลง ลดน้อยลงมาอย่างมาก นี่เป็นปรากฏการณ์ที่จะพบเห็นได้ทั่วไป ที่ข้าพเจ้าพูดมานี้ไม่ใช่เรื่องพิสดารเหลือเชื่อ ผู้ฝึกเก่าที่หนึ่ง ณ ที่นี้หลายๆ ท่านทราบในสิ่งนี้ดี โดยเฉพาะสตรีสูงอายุยังมีรอบระดูมาอีก เพราะว่าในหลักพลัง(กง)บำเพ็ญทั้งจิตและชีวิต ต้องอาศัยลมปราณ(ชี่)ของระดูมาบำเพ็ญชีวิต ระดูที่มาจะไม่มาก ในขั้นตอนนี้มีเพียงเล็กน้อยก็เพียงพอ และนี่ก็คือปรากฏการณ์ที่พบเห็นได้ทั่วไป มิฉะนั้นท่านขาดมันไปแล้วจะบำเพ็ญชีวิตได้อย่างไร ผู้ชายก็เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้สูงอายุหรือวัยหนุ่มแน่นจะรู้สึกว่าตัวเบา ผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริง ท่านจะรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้

หลักพลัง(กง)ของเราเป็นการฝึกที่ยิ่งใหญ่มาก แตกต่างไปจากวิชาอื่นๆ ที่มักจะเลียนแบบท่าทางของสัตว์ชนิดต่างๆ หลักพลัง(กง)

ของเราชุดนี้ยิ่งใหญ่จริงๆ กฎที่องค์ศากยมุนีหรือเหล่าจื่อได้ตรัสไว้ ล้วนเป็นกฎภายในระบบทางข้างเผือกของเรา หลักกรรมใหญ่กรรมจักร (ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเราฝึกอะไร เรานำเพ็ญปฏิบัติตามกฎของการ วิวัฒนาการของจักรวาล ยึดถือคุณสมบัติพิเศษสูงสุดของจักรวาล ความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ชั่น เหยิ่น) เป็นมาตรฐานชี้ นำในการนำเพ็ญปฏิบัติธรรมของเรา เราฝึกวิชาที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ เท่ากับ เป็นการฝึกจักรวาล

หลักกรรมใหญ่กรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเรายังมีจุดเด่นพิเศษ มากๆ อีกจุดหนึ่ง ซึ่งแตกต่างไปจากหลักพลัง(กง)อื่นๆ ปัจจุบันพลัง ลมปราณ(ชี่กง)ซึ่งเป็นที่นิยมฝึกกันมากในสังคม ล้วนอยู่ในประเภทการ เดินตาม ฝึกตาม พลังลมปราณ(ชี่กง)จากการฝึกตามสำหรับผู้ฝึกใน หมู่คนธรรมดาสามัญคิดจะฝึกจนเปิดพลัง(กง) เปิดการรู้แจ้ง(อู๋)นั้นทำ ได้ยาก หลักกรรมใหญ่กรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเราไม่เดินตาม หลักพลัง(กง)ของเราคือการนำเพ็ญปฏิบัติกรรมจักร(ฝ่าหลุน) ณ บริเวณ ท้องน้อย ซึ่งข้าพเจ้าจะใส่กรรมจักร(ฝ่าหลุน)ให้กับพวกเราด้วยตัว ข้าพเจ้าเองในห้องเรียน ในขณะที่ข้าพเจ้าพูดถึงหลักกรรมใหญ่ กรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) ข้าพเจ้าก็จะทยอยใส่กรรมจักร(ฝ่าหลุน)ให้กับ ทุกคน บางท่านจะรู้สึก บางท่านจะไม่รู้สึก แต่คนส่วนใหญ่จะรู้สึก เพราะว่าพื้นฐานของร่างกายของคนเราไม่เหมือนกัน เราฝึกกรรมจักร (ฝ่าหลุน) แต่ไม่ฝึกตาม กรรมจักร(ฝ่าหลุน)คือส่วนย่อยของจักรวาล มีความสามารถพิเศษเช่นเดียวกับจักรวาล จะหมุนอย่างอัตโนมัติ และ จะหมุนอยู่ตลอดเวลา ณ บริเวณท้องน้อยของท่าน เมื่อใส่ให้ท่านแล้วก็

จะไม่มีการหยุด จะหมุนอยู่เช่นนี้ตลอดไป เวลาธรรมจักร(ฝ่าหลุน) หมุนตามเข็มนาฬิกา จะทำการดูดซับพลังงานจากจักรวาลโดยอัตโนมัติ ตัวธรรมจักร(ฝ่าหลุน)เองยังสามารถผันแปรพลังงาน บ้อนพลังงานที่ต้องการใช้ในการผันแปรพลังงานให้แก่ส่วนต่างๆ ของร่างกาย ขณะเดียวกันเวลาธรรมจักร(ฝ่าหลุน)หมุนทวนเข็มนาฬิกา จะปล่อยพลังงานออกมา หลังจากจับสสารเสียดออกไปแล้วก็จะกระจายออกไปจากรอบๆ ร่างกาย ขณะที่ปล่อยพลังงานออกมาจะกระจายออกไปไกลมาก พร้อมกับดูดซับพลังงานใหม่เข้ามา พลังงานที่กระจายออกไป คนที่อยู่บริเวณรอบๆ ตัวท่านจะได้รับประโยชน์ สายพุทธพูดถึงการช่วยเหลือตนเองและช่วยเหลือผู้อื่น ช่วยเหลือสรรพสัตว์ ไม่เพียงแต่บำเพ็ญตน ยังจะช่วยเหลือสรรพสัตว์ ทำให้ผู้อื่นได้รับผลประโยชน์นี้ด้วย ช่วยปรับสภาพร่างกายและรักษาโรคให้ผู้อื่นโดยไม่ตั้งใจ แน่นนอน พลังงานจะไม่สูญหายไปไหน เมื่อธรรมจักร(ฝ่าหลุน) หมุนตามเข็มนาฬิกา เขาจะดูดซับพลังงานกลับมาเอง เพราะว่า ธรรมจักร(ฝ่าหลุน)จะหมุนอยู่ตลอดเวลา

บางคนจะคิดว่า ทำไมธรรมจักร(ฝ่าหลุน)จึงหมุนไม่หยุด บางท่านถามข้าพเจ้าว่า ทำไมธรรมจักร(ฝ่าหลุน)จึงหมุนได้ มีหลักการอะไร การที่พลังงานสะสมมากๆ จนก่อให้เกิดเป็นदान สิ่งนี้เข้าใจได้ แต่การหมุนของธรรมจักร(ฝ่าหลุน)เป็นสิ่งที่ยากที่จะเข้าใจ ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้ท่านฟัง จักรวาลเคลื่อนไหวยุ่ตลอดเวลา ทางช้างเผือกทั้งหมดในจักรวาล กลุ่มดวงดาวล้านเคลื่อนไหวยุ่ตลอดเวลา ดาวนพเคราะห์หมุนรอบดวงอาทิตย์ โลกยังหมุนรอบตัวเอง พวกเราลองคิดดู

ใครเป็นคนผลักดัน ใครเป็นผู้ส่งเสริมผลักดันนี้ ท่านไม่อาจใช้ความคิดของคนธรรมดาสามัญไปทำความเข้าใจ มันก็คือกลไกหมุนชนิดหนึ่ง ธรรมจักร(ฝ่าหลุน)ของเราก็เช่นกัน ก็คือหมุนอยู่ตลอดเวลา การหมุนของธรรมจักร(ฝ่าหลุน) จะช่วยแก้ไขปัญหาการฝึกพลัง(กง)ในสภาพชีวิตประจำวันของคนธรรมดาสามัญ ช่วยเพิ่มเวลาให้การฝึกพลัง(กง)เพิ่มอย่างไร เพราะว่าธรรมจักร(ฝ่าหลุน)หมุนไม่หยุด ดูดซับพลังงานจากจักรวาลอย่างไม่หยุดยั้ง และผันแปรเป็นพลังงาน ขณะที่ท่านทำงานเขาก็ฝึกท่านอยู่ แนนอนไม่เฉพาะแต่ธรรมจักร(ฝ่าหลุน)เท่านั้น เรายังจะใส่กลไก และกลไกบังคับต่างๆ ให้กับท่านอีกด้วย ซึ่งจะทำงานและผันแปรอย่างอัตโนมัติไปพร้อมๆ กับธรรมจักร(ฝ่าหลุน) ดังนั้นพลัง(กง)ทั้งหมดล้วนเป็นการผันแปรคนโดยอัตโนมัติ จึงมีสภาพเป็น “พลัง(กง)ฝึกคน” หรือเรียกว่า “หลักธรรมฝึกคน” ยามที่ท่านไม่ได้ฝึกพลัง(กง) พลัง(กง)ก็จะฝึกท่าน เมื่อท่านฝึกพลัง(กง) พลัง(กง)ฝึกท่าน ท่านรับประทานข้าว นอนหลับ ทำงาน พลัง(กง)ก็จะมีการผันแปรอยู่ตลอดเวลา ถ้าเช่นนี้ ท่านฝึกพลัง(กง)เพื่ออะไร ท่านฝึกเพื่อเสริมพลังให้กับธรรมจักร(ฝ่าหลุน) และกลไกต่างๆ ที่ข้าพเจ้าใส่ให้ท่าน การบำเพ็ญปฏิบัติในระดับสูง ก็คือไร้การหมายมันใดๆ การเคลื่อนไหวจะดำเนินไปเองตามกลไกที่เคลื่อนอยู่ โดยไม่มีจิตนึกคิดใดๆ ชี้นำ และไม่เน้นเรื่องระบบการหายใจ

เราจะไม่เน้นเรื่องเวลาสถานที่ในการฝึกพลัง(กง) บางท่านจะพูดว่า เวลาไหนเหมาะกับการฝึกพลัง(กง)มากที่สุด เช่น เทียงคิน เวลาเช้า เทียงวัน เราไม่เน้นเวลา ถึงแม้ว่าท่านจะไม่ได้ฝึกพลัง(กง) จะ

เป็นเวลาเช้า เที่ยงคืน พลัง(ง)ก็จะฝึกท่านอยู่ ท่านหลับ เดินทำงาน พลัง(ง)ก็ฝึกท่านอยู่ทุกขณะ ซึ่งเท่ากับเป็นการย่นเวลาการฝึกพลัง(ง)ของท่านได้มาก พวกเราส่วนใหญ่มีจิตมุ่งมั่นอย่างแท้จริงที่จะได้ธรรมะ แน่นอนนั่นคือเป้าหมายของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม เป้าหมายสุดท้ายในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ก็คือการได้ธรรมะและบรรลุธรรม แต่บางท่านชีวิตที่เหลืออยู่นั้น อายุขัยมีจำกัด อาจจะมีไม่เพียงพอ หลักระรุมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเราสามารถแก้ไขปัญหานี้ ช่วยย่นเวลาในการฝึกพลัง(ง)ให้สั้นลง ขณะเดียวกันก็เป็นวิชาที่ฝึกทั้งจิตและชีวิต เมื่อท่านฝึกอย่างต่อเนื่อง ก็ยึดอายุของท่านออกไปอย่างต่อเนื่อง ท่านฝึกต่อไปอีกก็จะยึดออกไปอีก ผู้ที่มีรากฐานดีแต่อายุมาก เวลาของการฝึกบำเพ็ญ(ง)ก็จะเพียงพอ แต่ก็มีมาตรฐานข้อหนึ่ง ส่วนที่เกินจากอายุขัยเดิมที่ฟ้าได้กำหนดไว้ ชีวิตที่ยึดให้สั้น เพื่อให้ท่านใช้ฝึกพลัง(ง)เท่านั้น หากท่านมีความนึกคิดออกนอกกลุ่มเพียงเล็กน้อย ก็จะมีอันตรายต่อชีวิต เพราะว่าอายุขัยของท่านได้ผ่านพ้นไปแล้ว นอกจากว่าท่านได้ฝึกถึงขั้นการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมนอกภพ ไม่ถูกควบคุมอีกแล้ว เมื่อถึงเวลานั้นก็จะเป็นอีกสภาพหนึ่ง

เราไม่พูดถึงตำแหน่งทิศทาง ไม่พูดถึงวิธีการจบการฝึก เพราะว่าธรรมจักร(ฝ่าหลุน)นั้นไม่มีการหยุดหมุน ไม่สามารถที่จะหยุดยั้ง มีโทรศัพท์มา มีคนมาเคาะประตูเรียก ท่านก็ไปทำธุระได้ทันที ไม่จำเป็นต้องจบการฝึกด้วยวิธีการใดๆ ขณะที่ท่านไปทำธุระธรรมจักร(ฝ่าหลุน)ก็จะหมุนตามเข็มนาฬิกา ดูดซับพลังงานที่กระจาย

อยู่นอกร่างกายให้เข้ามาทันที การกระทำด้วยวิธีใช้มือทั้งสองของ
ตัวเองประคองลมปราณ(ชี)และกรอกลงบนศีรษะ(กวางตัน)นั้น ไม่ว่า
ท่านจะประคองอย่างไรก็จะสามารถหลุดหายไปได้ ธรรมจักร(ฝ่าหลุน)มี
จิตวิญญาณ เขาทราบดีว่าจะต้องทำสิ่งเหล่านี้ และไม่มีกำหนด
ตำแหน่ง ทิศทาง เพราะว่าจักรวาลก็หมุนอยู่ตลอดเวลา ระบบทาง
ข้างเผือกหมุนอยู่ตลอดเวลา ดาวนพเคราะห์หมุนรอบตัวเองและ
หมุนรอบดวงอาทิตย์ โลกก็ยังหมุนรอบตัวเอง พวกเราฝึกตามกฎอัน
ยิ่งใหญ่ของจักรวาล จึงไม่มีการแบ่งแยกทิศเหนือได้ออกตก การฝึก
โดยหันหน้าไปทิศใดก็ตาม ล้วนเป็นการฝึกทั่วทุกทิศ ไม่ว่าท่านจะฝึก
โดยหันไปทางทิศใด เท่ากับเป็นการฝึกโดยหันไปทั้ง 4 ทิศพร้อมกัน
หลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเราจะคุ้มครองผู้ฝึกไม่ให้มี
ปัญหาเกิดขึ้น คุ้มครองอย่างไร ท่านเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติที่แท้จริง
ธรรมจักร(ฝ่าหลุน)ของเราจะคุ้มครองท่าน รากของข้าพเจ้าได้หยั่งลึก
ในจักรวาล ใครที่สามารถแตะต้องตัวท่าน ก็เท่ากับแตะต้องข้าพเจ้าได้
พูดให้ชัดก็เท่ากับแตะต้องจักรวาลนี้ได้ สิ่งที่ข้าพเจ้าพูดฟังแล้ว
เหลือเชื่อ เมื่อท่านศึกษาต่อไปท่านก็จะเข้าใจ นอกจากนี้ยังมีสิ่งอื่นๆ
ที่สูงมาก ๆ ที่ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดออกมาได้ เราจะบรรยายธรรมใน
ระดับสูงอย่างเป็นระบบโดยเริ่มจากต้นไปสู่ลึก หากว่าจิต(ซินซิง)ของ
ท่านไม่เที่ยงตรงย่อมไม่ได้ หากท่านแสวงหาอาจจะเกิดปัญหาได้
ข้าพเจ้าพบว่าธรรมจักร(ฝ่าหลุน)ของผู้ฝึกรุ่นเก่าไม่น้อยที่เปลี่ยนรูปไป
ทำไมจึงเป็นเช่นนี้ ท่านนำเอาสิ่งอื่นปะปนเข้ามาฝึกเสียแล้ว ท่านไป
เอาของผู้อื่นมา ทำไมธรรมจักร(ฝ่าหลุน)จึงไม่คุ้มครองท่าน ให้ท่าน

แล้วก็คือของท่าน อยู่ในการควบคุมของจิตสำนึกของท่าน สิ่งที่ท่านต้องการคนอื่นก็ยุ่งไม่ได้ นี่เป็นกฎของจักรวาล ท่านไม่คิดที่จะบำเพ็ญใครก็บังคับท่านบำเพ็ญไม่ได้ การบังคับเท่ากับเป็นการทำสิ่งที่ไม่ดี ใครจะสามารถบังคับเปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านได้เล่า ท่านต้องเข้มงวดกับตัวเอง การคิดจะรับเอาสิ่งดีๆ ของทุกๆ คน ไม่ว่าจะของใครก็รับเข้ามา วันนี้ท่านฝึกพลัง(กง)แบบนี้ พรุ่งนี้ท่านเปลี่ยนไปฝึกอย่างอื่น โดยมีจุดประสงค์จะรักษาโรคให้หายขาด แต่โรคที่รักษาจะหายขาดหรือไม่ ไม่หาย เพียงแต่เคลื่อนย้ายออกไปอยู่ข้างหลังให้ท่านเท่านั้น การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในระดับขั้นสูง ต้องเน้นปัญหาความแค้นแค้นหนึ่งเดียว มุ่งมั่นบำเพ็ญในวิชาเดียว บำเพ็ญปฏิบัติในวิชาใดก็ต้องทุ่มเทจิตใจในวิชานั้นอย่างเต็มที่ จนกว่าจะเปิดพลัง(กง)และเปิดการรู้แจ้ง(อู่)ในวิชานั้น ท่านจึงจะสามารถเปลี่ยนไปฝึกวิชาอื่น นั่นเป็นอีกวิชาหนึ่ง เพราะว่าวิชาที่แท้จริงที่สืบทอดกันมานั้น ล้วนเป็นสิ่งที่ตกทอดมาเป็นเวลายาวนาน และได้ผ่านขั้นตอนการผันแปรที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน บางท่านฝึกพลัง(กง)ตามความรู้สึก ความรู้สึกของท่าน นับเป็นอะไรไม่ได้ อะไรก็ไม่ใช่ ขั้นตอนการผันแปรที่แท้จริงเกิดขึ้นในมิติอื่น ซึ่งซับซ้อนและลึกลับ จะผิดเพี้ยนไม่ได้แม้เพียงเล็กน้อย เช่นเดียวกับเครื่องมือที่มีกลไกละเอียดอ่อน ถ้าหากเอาชิ้นส่วนอื่นเพิ่มเติมเข้าไปก็จะเสียทันที ร่างกายของท่านในแต่ละมิติ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เป็นสิ่งที่ลึกลับ จะผิดเพี้ยนไม่ได้แม้เพียงเล็กน้อย ข้าพเจ้าเคยพูดกับพวกท่านไว้แล้วว่า การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอยู่ที่ตัวเอง พลัง(กง)อยู่ที่อาจารย์ ท่านนำเอาของผู้อื่นมาตาม

อำเภอใจ ใส่เข้าไปในร่างกายของท่าน ซึ่งจะมีสื่อสัญญาณ(เซ็นเซอร์)อย่างอื่นติดมาด้วย ก็จะเป็นการรบกวนต่อวิชาที่บำเพ็ญอยู่ที่นี่ ท่านก็จะเดินออกนอกกลุ่มนอกทาง และเมื่อสะท้อนมายังสังคมมนุษย์ ก็จะนำมาซึ่งความวุ่นวายของคนธรรมดาสามัญ เป็นสิ่งที่ท่านต้องการเอง คนอื่นจะยุ่งเกี่ยวไม่ได้ นี่คือปัญหาของการรับรู้(อู่) ขณะเดียวกันสิ่งที่ปะปนเข้าไปนั้น ก็จะทำให้พลัง(กง)ของท่านสับสนปนเปกันไปหมด ท่านก็ไม่สามารถบำเพ็ญต่อไปได้อีก จะเกิดปัญหาที่กล่าวมานี้ ข้าพเจ้าไม่ได้บอกให้ทุกท่านจะต้องมาเรียนหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) ท่านไม่เรียนหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) ท่านได้รับการถ่ายทอดพลัง(กง)ที่แท้จริงอื่นๆ ข้าพเจ้าก็เห็นชอบด้วย แต่ข้าพเจ้าขอบอกพวกท่านว่า การที่จะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไปสู่ระดับสูงจะต้องแน่วแน่ในวิชาเดียว อีกสิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าขอบอกพวกท่านก็คือ เวลาที่ไม่มีบุคคลที่สองอีกแล้วที่ถ่ายทอดพลัง(กง)ไปสู่ระดับสูงที่แท้จริงเหมือนข้าพเจ้า ต่อไปท่านจะรู้ว่าข้าพเจ้าทำอะไรให้แก่ท่าน เพราะฉะนั้น จึงหวังว่าท่านอย่าได้ไม่ยอมรับรู้(อู่)เอาเสียเลย มีคนไม่น้อยที่คิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไปสู่ระดับชั้นสูง สิ่งนี้ได้วางไว้ตรงหน้าท่านแล้ว ท่านอาจยังไม่ตระหนัก ถึงเที่ยวชวนขายไปแสวงหาอาจารย์ เสียเงินเสียทองมากมาย ก็ไม่แน่ว่าท่านจะได้พบ วันนี้ข้าพเจ้านำส่งมาให้ถึงหน้าประตูบ้านของท่านแล้ว ท่านอาจยังไม่ตระหนัก นี่ก็คือปัญหาการรับรู้(อู่)ได้หรือไม่ ก็คือปัญหาว่าท่านสามารถจะรับการช่วยเหลือให้หลุดพ้นได้หรือไม่

บทที่ 2

เรื่องเกี่ยวกับตาทิพย์

มีอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)หลายท่าน ได้พูดถึงเรื่องตาทิพย์ แต่หลักธรรมจะปรากฏรูปแบบแตกต่างกันไปในแต่ละระดับชั้น คนเมื่อบำเพ็ญปฏิบัติธรรมถึงขั้นไหน เขาก็จะสามารถมองเห็นภาพในระดับชั้นนั้นเท่านั้น เกินกว่าระดับชั้นนั้นเขาก็จะมองไม่เห็นภาพที่แท้จริง และก็ไม่เชื่อด้วย เพราะฉะนั้น เขาคิดว่าสิ่งที่เขามองเห็นในระดับชั้นนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ขณะที่เขายังบำเพ็ญปฏิบัติไม่ถึงระดับสูง เขาคิดว่าสิ่งเหล่านั้นไม่มีตัวตน ไม่น่าเชื่อ นี้ถูกกำหนดโดยระดับชั้นความนึกคิดของเขาก็ไม่สามารถยกระดับให้สูงขึ้นได้ กล่าวคือ ในปัญหาเกี่ยวกับตาทิพย์ บางคนบอกว่าเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ พูดกันจนสับสน ก็ไม่มีใครสักคนที่พูดได้ชัดเจน ความจริงแล้วเรื่องตาทิพย์ไม่สามารถอธิบายได้ชัดเจนในระดับชั้นที่ต่ำ ที่ผ่านมาเพราะว่าโครงสร้างของตาทิพย์ถือว่าเป็นความลับแห่งความลับ จะไม่ให้คนธรรมดาสามัญรู้ เพราะฉะนั้นในประวัติศาสตร์แต่ไหนแต่ไรมา ไม่มีใครพูดถึง ส่วนของเราจะไม่พูดวาทกรรมเกี่ยวกับทฤษฎีที่ผ่านมานในอดีต เราจะอาศัยวิทยาศาสตร์และภาษาปัจจุบันที่เข้าใจง่ายมาอธิบาย และพูดถึงปัญหาแก่นแท้ของมัน

ตาทิพย์ที่เราพูดถึง ความจริงแล้วอยู่บริเวณจุดกึ่งกลางระหว่างคิ้ว 2 ข้างเหนือขึ้นไปเล็กน้อย ณ ตำแหน่งที่เชื่อมต่อกับต่อมไพเนียล นี่คือช่องทางหลัก ร่างกายมนุษย์เรายังมีดวงตามากมาย สายแต่ถ้าถือ

ว่าจุดทวารทุกจุดเป็นดวงตา สายเต่าเรียกจุดลมปราณของร่างกายว่า จุดทวาร การแพทย์จีนเรียกว่าจุดลมปราณ สายพุทธถือว่าทุกรูขุมขน คือดวงตา เพราะฉะนั้นบางคนใช้หูอ่านหนังสือ บ้างก็ใช้มือ ใช้สมอง ส่วนหลังดู ยังมีที่ใช้เท้า ใช้ท้องดู ล้วนเป็นไปได้ทั้งนั้น

พูดถึงเรื่องตาทิพย์ ก่อนอื่นขอพูดถึงดวงตาทั้ง 2 ข้างของเรา ปัจจุบันบางคนคิดว่า ดวงตาคู่นี้ของเราสามารถมองเห็นสสารและ สิ่งของทุกอย่างในโลกนี้ บางคนจึงมีความคิดที่ยึดมั่นไม่เปลี่ยนแปลง เขาเห็นว่าสิ่งที่เขาสามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาจึงจะมีตัวตน สิ่งที่เขามองไม่เห็นก็จะไม่เชื่อ ในอดีตเราคิดว่า คนประเภทนี้มีการรับรู้(อู่)ไม่ดี บางคนก็ไม่สามารถอธิบายได้ว่าทำไมการรับรู้(อู่)ไม่ดี สิ่งที่มองไม่เห็น ก็จะไม่เชื่อ ฟังดูมีเหตุผล แต่เมื่อมองในระดับสูงขึ้นไปอีก ก็จะไม่มีความเห็น เหตุผล มิติกาลเวลาต่างๆ ล้วนประกอบขึ้นจากสสาร แน่นนอน มิติ กาลเวลาที่ต่างกันย่อมประกอบมาจากสสารที่ต่างกัน และมีชีวิตปรากฏ ออกมาในรูปแบบที่แตกต่างกันไป

ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่าง ในพุทธศาสนากล่าวไว้ว่า ปรากฏการณ์ ทุกอย่างในสังคัมมนุษย์นั้นเป็นเพียงภาพหลอน ไม่เป็นความจริง ทำให้จึงเป็นภาพหลอน เห็นอยู่ชัดๆ ว่ามีวัตถุวางไว้อยู่ตรงหน้า ทำให้ถึงกล่าวว่าเป็นเพียงภาพหลอน เนื่องจากรูปแบบที่คงอยู่ของวัตถุเป็น เช่นนี้ แต่รูปแบบที่มันปรากฏออกมาจะแตกต่างกันไป ส่วนดวงตาของเรา กลับมีความสามารถพิเศษอย่างหนึ่ง สามารถทำให้วัตถุในมิติวัตถุของ เราคงที่ อยู่ในสภาพที่เราเห็นในปัจจุบัน แต่ความจริงแล้วมันไม่ใช่อยู่ใน สภาพเช่นนี้ ในมิติของเรานี้มันก็ไม่ได้อยู่ในสภาพเช่นนี้ เช่นเมื่อใช้

กล้องจุลทรรศน์ดูคนเราจะมีสภาพเป็นอย่างไร ร่างกายทั้งหมดอยู่ในสภาพกระจัดกระจาย ประกอบขึ้นจากโมเลกุลเล็กๆ ราวกับทรายเม็ดเล็กๆ มีการเคลื่อนไหว อิเล็กตรอนวิ่งรอบนิวเคลียส ร่างกายของเราทุกส่วนเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ผิวนอกของร่างกายไม่เกลี้ยงเกลาและไม่เป็นระเบียบ ในจักรวาลไม่ว่าจะเป็นวัตถุ เหล็กกล้า เหล็ก ก้อนหิน ก็เช่นเดียวกัน โมเลกุลภายในของมันก็เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ท่านมองไม่เห็นรูปแบบทั้งหมด ความจริงแล้วมันไม่อยู่หนึ่ง อย่างเช่น โต้ะตัวนี้เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา แต่ดวงตาลับมองไม่เห็นสภาพความเป็นจริง ดวงตาคู่นี้สามารถสร้างภาพที่ทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้

ไม่ใช่ที่เรามองไม่เห็นสิ่งที่ป็นจุลภาค มิใช่เพราะมนุษย์เราไร้ความสามารถทางด้านนี้ แต่มนุษย์เรามีความสามารถเช่นนี้มาได้กำเนิด สามารถมองเห็นสิ่งที่ป็นจุลภาคในระดับหนึ่ง แต่เป็นเพราะหลังจากที่มนุษย์เรามีดวงตาคู่นี้ในมิติวัตถุนี้ จึงสามารถสร้างภาพหลอนให้แก่คน ให้คนมองไม่เห็น เพราะฉะนั้นที่ผ่านมามักจะพูดกันว่า สิ่งที่มนุษย์เรามองไม่เห็นก็จะไม่ยอมรับ ในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมจะถือว่าบุคคลผู้นี้มีการรับรู้(ู้)ไม่ดี ตกอยู่ในภาพหลอนของคนธรรมดาสามัญ ตกอยู่ในวังวนของคนธรรมดาสามัญ ทางศาสนา มักมีคำกล่าวเช่นนี้เสมอ ความจริงเราก็ว่ามีเหตุผล

ดวงตาคู่นี้สามารถทำให้สิ่งของในมิติวัตถุปัจจุบันของเราคงที่อยู่ ในสภาพเช่นนี้ นอกจากนี้แล้วมันไม่มีความสามารถอื่นๆ อีกเลย คนมองสิ่งของ ก็มีใ้เกิดภาพโดยตรงที่ดวงตา ดวงตาก็เหมือนกับเลนส์

ของกล้องถ่ายรูป เป็นเพียงเครื่องมือชนิดหนึ่ง มองระยะไกลก็ต้องขยายระยะเลนส์ให้ยาวออกไป ดวงตาของเราก็ทำงานในลักษณะนี้ เวลาดูในที่มืด ตาดำก็จะเปิดกว้าง กล้องถ่ายรูปเวลาเราจะถ่ายในที่มืดก็ต้องเปิดหน้าเลนส์ให้กว้าง มิฉะนั้นแสงจะไม่พอ รูปก็จะดำ เมื่อเราเดินไปในที่สว่างมาก ตาดำก็จะหดเล็กลงทันที มิฉะนั้นตาก็จะพร่าเห็นไม่ชัด กล้องถ่ายรูปก็ใช้หลักการนี้ เลนส์กล้องก็ต้องให้หดเล็กลงมันเพียงสามารถเก็บภาพวัตถุ มันเป็นเพียงเครื่องมือชนิดหนึ่ง พวกเราดูสิ่งของ ดูคน ดูรูปแบบที่เป็นอยู่ของวัตถุ จะเกิดเป็นภาพขึ้นในสมองใหญ่ของคน กล่าวคือดูผ่านดวงตาของคน แล้วค่อยส่งผ่านประสาทตาส่งไปยังต่อมไพบีแยลซึ่งอยู่ด้านหลังของสมองและปรากฏเป็นภาพ ณ บริเวณนี้ ซึ่งก็คือส่วนที่สะท้อนเป็นภาพและมองเห็นสิ่งของที่แท้จริง คือต่อมไพบีแยลในสมองใหญ่ของเรา การแพทย์ปัจจุบันก็ยอมรับในจุดนี้

เราพูดถึงการเปิดตาทิพย์ก็คือการหลีกเลี่ยงประสาทตาของคน โดยเปิดช่องทางระหว่างคิ้วของคนขึ้นมาหนึ่งช่องทาง ให้ต่อมไพบีแยลมองออกไปภายนอกโดยตรง นี่ก็คือการเปิดตาทิพย์ บางท่านอาจจะคิดว่า นี่ก็ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง อย่างน้อยดวงตาคู่นี้ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือได้ มันสามารถจับภาพวัตถุ ไม่มีดวงตาก็จะทำได้ การแพทย์ปัจจุบันค้นพบว่า ส่วนครึ่งหน้าของต่อมไพบีแยลมีโครงสร้างที่สมบูรณ์และองค์ประกอบทุกอย่างเช่นเดียวกับดวงตาคน เพราะว่ามันอยู่ภายในสมองของคน เขาจึงพูดว่าเป็นดวงตาที่เสื่อมประสิทธิภาพแล้ว แต่จะเป็นดวงตาที่ประสิทธิภาพเสื่อมหรือไม่ วงการ

บำเพ็ญปฏิบัติธรรมเรายังไม่ขอออกความเห็น อย่างน้อยการแพทย์ในปัจจุบันก็ได้ยอมรับแล้วว่า ในสมองส่วนกลางของคนมีดวงตาอยู่ดวงหนึ่ง ช่องทางที่เราเปิดก็พอดีตรงกับจุดนี้ ซึ่งตรงกับที่การแพทย์ปัจจุบันเข้าใจ ดวงตาดวงนี้ไม่เหมือนกับดวงตาที่สร้างภาพหลอนให้เรา คุณนี้ มันสามารถมองเห็นธาตุแท้ของสิ่งของ มองเห็นธาตุแท้ของวัตถุ เพราะฉะนั้นผู้ที่มีตาทิพย์ระดับสูงๆ เขาสามารถมองเห็นทะลุจากมิติของเรา ไปยังมิติอื่น สามารถมองเห็นภาพที่คนธรรมดาสามัญมองไม่เห็น คนที่ระดับขั้นไม่สูงนักก็สามารถมีพลังทะลุทะลวง มองกำแพงเห็นสิ่งของ มองเห็นข้างในร่างกายคน มันก็เทียบพร้อมด้วยคุณสมบัติพิเศษเช่นนี้

สายพุทธกล่าวถึงเบญจจักขุ ประกอบด้วย มังสัจจักขุ(โยวเอี้ยนทง) ทิพยจักขุ(เทียนเอี้ยนทง) ปัญญาจักขุ(ฮุยเอี้ยนทง) ธรรมจักขุ(ผาเอี้ยนทง) และพุทธจักขุ(ฝอเอี้ยนทง) นี่คือห้าระดับชั้นใหญ่ของตาทิพย์ แต่ละระดับยังแบ่งเป็น สูง กลาง ต่ำ สายเต๋าแบ่งธรรมจักขุเป็น 81 ชั้น ข้าพเจ้าจะเปิดตาทิพย์ให้กับพวกเราทุกคน แต่จะไม่เปิดให้ที่ระดับทิพยจักขุหรือต่ำกว่า เพราะอะไร แม้ว่าท่านจะนั่งอยู่ ณ ที่นี้ เริ่มบำเพ็ญปฏิบัติแล้ว แต่ท่านก็เพิ่งจะเริ่มต้นจากระดับคนธรรมดาสามัญ จิตยึดติดติดหลายๆ อย่างของคนธรรมดาสามัญยังไม่ได้ละวาง แต่หากเปิดให้ที่ระดับทิพยจักขุหรือต่ำกว่าไปแล้ว ท่านก็จะมีสิ่งที่คนทั่วไปเห็นว่าเป็นความสามารถพิเศษ ท่านจะสามารถมองเห็นทะลุผนังเห็นข้างในร่างกายคน หากเราถ่ายทอดความสามารถพิเศษนี้ให้คนในวงกว้าง เปิดให้ทุกคนถึงระดับนี้ ก็จะรบกวนสังคมมนุษย์อย่างรุนแรง ทำลายการดำเนินชีวิตตามปกติในสังคมมนุษย์ ไม่สามารถรักษา

ความลับของชาติ คนเราจะสวมเสื้อผ้าหรือไม้ก็ไม่แตกต่างกัน คนหนึ่งอยู่ในห้อง ท่านสามารถมองเห็นจากภายนอก เดินไปบนถนนเห็นลือตเตอรีรางวัลที่ 1 ท่านก็สามารถคว้าเอามาเป็นของท่าน จะให้เป็นเช่นนี้ไม่ได้ พวกเราลองคิดดู ทุกคนเปิดตาทิพย์ในระดับทิพย์จักขุกันหมด นั่นยังจะเป็นสังคัมมนุษย์อีกหรือ การรบกวนความเป็นอยู่ในสังคัมมนุษย์อย่างรุนแรงเช่นนี้ จะยอมให้เกิดขึ้นไม่ได้โดยเด็ดขาด หากข้าพเจ้าเปิดให้กับท่านถึงระดับนี้ ท่านอาจจะตั้งตัวเป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ขึ้นมาทันที คนที่คิดอยากเป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง) เมื่อตาทิพย์เปิดแล้ว ก็จะนำไปรักษาโรคภัยไข้เจ็บให้ผู้อื่น มีเท่ากับข้าพเจ้านำท่านไปสู่ทางที่ผิดหรือ

ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าจะเปิดให้แก่ท่านในระดับชั้นไหน จะเปิดให้ในระดับชั้นปัญญาจักขุ หากเปิดในระดับชั้นสูงกว่านี้จิต(ซินซิง)ของท่านไม่เพียงพอ เปิดในระดับต่ำกว่าจะเป็นการทำลายสภาพสังคัมมนุษย์อย่างรุนแรง เปิดในระดับปัญญาจักขุ ท่านไม่มีความสามารถมองเห็นทะลุผนังหรือมองเห็นข้างในร่างกายคน แต่ท่านก็สามารถมองเห็นภาพในมิติอื่นได้ แล้วจะมีประโยชน์อะไร มันจะสามารถเพิ่มความมั่นใจในการฝึกพลัง(กง)ให้แก่ท่าน ท่านจะสามารถมองเห็นสิ่งที่คนธรรมดาสามัญมองไม่เห็นอย่างชัดเจน จะรู้สึกว่ามันมีตัวตนอยู่จริงเวลานี้ไม่ว่าท่านจะเห็นชัดหรือไม่ ก็จะเปิดให้ท่านในระดับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการฝึกพลัง(กง)ของท่าน ผู้บำเพ็ญหลักธรรมใหญ่นี้อย่างแท้จริง จะต้องเข้มงวดต่อการพัฒนาจิต(ซินซิง)ให้สูงขึ้น เมื่ออ่านหนังสือเล่มนี้แล้วก็จะได้รับผลเช่นเดียวกัน

อะไรเป็นตัวกำหนดระดับชั้นของตาทิพย์ของคน มิได้หมายความว่าเปิดตาทิพย์ให้ท่านแล้วท่านก็จะสามารถมองเห็นได้ทุกอย่าง มิใช่เช่นนั้น ยังมีการแบ่งระดับชั้น และการแบ่งระดับชั้นนี้กำหนดโดยอะไร มีด้วยกัน 3 มูลเหตุ มูลเหตุประการแรกก็คือตาทิพย์ของคนจากภายในสู่ภายนอกจะต้องมีพลังสนาม เราเรียกว่าสิ่งสุดยอดของลมปราณ(ชี) มันบังเกิดผลอย่างไร เช่นเดียวกับจอโทรทัศน์ หากไม่มีสารเรืองแสง เมื่อเปิดเครื่องรับโทรทัศน์ ก็เหมือนกับหลอดไฟดวงหนึ่ง มีแต่แสงสว่างไม่มีภาพ เนื่องจากบนจอภาพมีการฉาบสารเรืองแสง มันจึงสามารถปรากฏเป็นภาพต่างๆ ออกมา แน่นนอนตัวอย่างที่ยกมากล่าวนี้ยังไม่ค่อยเหมาะสมนัก เพราะว่าเรามองดูโดยตรง แต่ภาพปรากฏขึ้นบนจอได้ต้องอาศัยสารเรืองแสง นี่คือความหมายคร่าวๆ สิ่งสุดยอดของลมปราณ(ชี)นี้เป็นสิ่งที่ล้ำค่ายิ่งนัก คือประกอบด้วยสิ่งสุดยอดซึ่งได้มาจากการผันแปรของกุศล โดยมากสิ่งสุดยอดของลมปราณ(ชี)ของแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน ใน همینคนอาจมีเพียง 2 คนที่จะอยู่ในระดับชั้นเดียวกัน

ระดับชั้นของตาทิพย์ก็คือปรากฏการณ์โดยตรงของหลักกรรมในจักรวาลของเรานี้ เป็นสิ่งที่เหนือธรรมชาติ สัมพันธ์กับจิต(ซินซิง)ของคนเราอย่างแน่นแฟ้น หากจิตของเราต่ำ ระดับชั้นของเราก็จะต่ำด้วย เพราะเมื่อจิต(ซินซิง)ต่ำ สิ่งสุดยอดของลมปราณ(ชี)ของเขาก็กระจายหายไปมาก หากว่าบุคคลผู้นี้มีจิต(ซินซิง)สูง ในสังคมมนุษย์ตั้งแต่เล็กจนเติบโตใหญ่เขาจะไม่ถือลาภยศชื่อเสียง ความขัดแย้งระหว่างคน ผลประโยชน์ส่วนตัว และกิเลสตัณหาเป็นเรื่องสำคัญ สิ่งสุดยอดของ

ลมปราน(ซี่)ของเขาอาจจะรักษาไว้ได้ดี เพราะฉะนั้นหลังจากตาทิพย์เปิดแล้ว ก็จะมีมองเห็นได้ค่อนข้างชัดเจน เด็กอายุต่ำกว่า 6 ขวบ ตาทิพย์เปิดแล้วจะเห็นได้ชัดเจนและเปิดได้ง่าย เพียงคำพูดประโยคเดียวก็สามารถเปิดได้

กระแสที่เขี้ยวกรากและความแปดเปื้อนในสังคมมนุษย์ สิ่งที่มีมนุษย์เราคิดว่าเป็นเรื่องถูกต้อง ความจริงแล้วมีหลายเรื่องมักจะเป็นเรื่องที่ผิด ทุกคนล้วนต้องการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีใช่หรือไม่ เมื่อคิดจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีมีความสุขดี ก็อาจจะต้องเบียดเบียนผลประโยชน์ของผู้อื่น อาจมีความเห็นแก่ตัวเพิ่มขึ้น อาจคิดเอารอดเอาเปรียบผู้อื่น รังแกผู้อื่น ทำร้ายผู้อื่น เพื่อผลประโยชน์ของตนเอง แก่งแย่งชิงดีชิงเด่นอยู่ตลอดเวลา พฤติกรรมเช่นนี้สวนทางกับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลมีใช่หรือ เพราะฉะนั้นสิ่งที่มนุษย์คิดว่าถูกมันไม่แน่นอนเสมอไปว่าถูก อย่างเช่นการสอนเด็ก ผู้ใหญ่มักจะต้องการให้เขาสามารถตั้งตัวได้ในสังคม จึงสอนเขาตั้งแต่เด็กว่า “เจ้าต้องเป็นคนฉลาดเจ้าเล่ห์” “ความฉลาดเจ้าเล่ห์” จักรวาลของเรานี้มองเป็นสิ่งผิด เพราะว่าเราเน้นให้เป็นไปโดยธรรมชาติ ไม่แก่งแย่งชิงดีชิงเด่นเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว เขาฉลาดเจ้าเล่ห์ ก็เพื่อที่จะแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว “หากถูกใครรังแก เจ้าก็ไปฟ้องครู ไปฟ้องผู้ปกครองของเขา” “เมื่อเห็นเงินเจ้าต้องเก็บ” สั่งสอนเขาเช่นนี้ ตั้งแต่เล็กจนเติบโตใหญ่ เด็กคนนี้รับเอาสิ่งต่างๆ ไว้มาก ความเห็นแก่ตัวของเขาในสังคมนั้นวันก็จะเพิ่มมากขึ้น เขาก็คิดจะเอารอดเอาเปรียบ เขาก็จะสูญเสียบุคคล

กุศล สสารชนิดนี้เมื่อสูญเสียไป ไม่ได้กระจายหายไปไหน แต่ไปผันแปรให้กับผู้อื่น แต่สิ่งสุดท้ายของลมปราณ(ชี)จะกระจายหายไป ได้ หากบุคคลผู้นี้เจ้าเล่ห์ตั้งแต่เล็กจนเติบโตใหญ่ เห็นผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นสำคัญ เห็นแต่ผลประโยชน์เพียงอย่างเดียว คนประเภทนี้ ต่อให้ตาทิพย์เปิดแล้ว ก็จะมองเห็นได้ไม่ชัด แต่มิใช่ว่าจากนี้ไปจะใช้ไม่ได้ตลอดไป เพราะอะไร เพราะว่าในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของพวกเรานั้น ก็คือการกลับไปสู่สภาพดั้งเดิมแท้จริง เมื่อบำเพ็ญปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ก็จะเสริมสร้างชดเชยอย่างต่อเนื่อง ชดเชยให้ใหม่ เพราะฉะนั้นจึงต้องเน้นจิต(ซินซิ่ง) เราเน้นการยกระดับทุกส่วนให้สูงขึ้น เมื่อจิต(ซินซิ่ง)ยกระดับสูงขึ้น สิ่งอื่นๆ ก็พลอยสูงตามขึ้นไปด้วย จิต(ซินซิ่ง)ไม่สูงขึ้นมา สิ่งสุดท้ายของลมปราณ(ชี)ของตาทิพย์นั้นก็จะไม่ชดเชยกลับคืนมา นี่ก็คือเหตุผล

มูลเหตุประการที่ 2 คือ ขณะที่ฝึกพลัง(กง)ด้วยตัวเอง คนที่รากฐาน(เกินจี)ดีก็จะสามารถฝึกจนตาทิพย์เปิดได้ บางคนเมื่อตาทิพย์แรกเปิด เขาจะตกใจ เพราะเหตุใดจึงตกใจ เพราะโดยทั่วไปการฝึกพลัง(กง)จะเลือกฝึกในตอนกลางดึก ท่ามกลางความเงียบสงัด เขาฝึกไปฝึกไป ทันใดนั้นจะเห็นดวงตาดวงใหญ่ปรากฏอยู่ตรงหน้า จึงทำให้เขาตกใจ บางคนถึงกับตะลึงจนไม่กล้าที่จะฝึกพลัง(กง)ต่อไป ก็น่าตกใจ เพราะอยู่ๆ ก็มีดวงตาดวงใหญ่มองดูเขา กระพริบอยู่ตรงหน้า เป็นภาพที่ชัดเจนยิ่งนัก ดังนั้นบางคนเรียกดวงตานี้ว่าดวงตามาร บางคนที่เรียกว่าพุทธจักขุ ความจริงแล้วก็คือดวงตาของท่านเอง แน่หนอนการบำเพ็ญปฏิบัติอยู่ที่ตัวเอง พลัง(กง)อยู่ที่อาจารย์ การแปรเปลี่ยน

พลัง(ง)ของผู้ที่บำเพ็ญปฏิบัติธรรม เป็นขั้นตอนที่ค่อนข้างจะ สลับซับซ้อนในมิติอื่น ไม่เฉพาะแต่ในอีกมิติหนึ่งเท่านั้น ในทุก ๆ มิติ ร่างกายในแต่ละมิติจะเกิดการเปลี่ยนแปลง ท่านจะทำเองได้หรือ ทำไม่ได้ เรื่องเหล่านี้ต้องอาศัยอาจารย์ช่วยจัดการให้ อาจารย์เป็นผู้ทำให้ เพราะฉะนั้นจึงกล่าวกันว่า การบำเพ็ญปฏิบัติอยู่ที่ตัวเอง พลัง(ง)อยู่ที่ อาจารย์ ท่านเพียงแต่มีความปรารถนาแบบนี้ มีความคิดเช่นนั้น แท้จริงแล้วเรื่องนี้อาจารย์จะเป็นผู้กระทำให้

บางคนฝึกเองจนตาทิพย์เปิด เราพูดว่าเป็นดวงตาของท่าน แต่ ตัวท่านเองไม่สามารถผันแปรมันได้ บางท่านมีอาจารย์ อาจารย์เห็นว่า ตาทิพย์ของท่านเปิดแล้ว ก็จะผันแปรดวงตาให้ท่าน 1 ดวง เรียกว่า ดวงตาแท้ แน่นอนบางท่านไม่มีอาจารย์ แต่อาจมีอาจารย์สักท่านผ่านมา เห็นเข้า สายพุทธกล่าวว่าไว้ว่า พระพุทธมีอยู่ทั่วทุกแห่งหน มีมากถึง ระดับนี้ บ้างก็พูดว่าสูงจากศีรชะขึ้นไป 3 ฟุตก็มีเทพอยู่ ก็คือมีมาก เหลือเกิน อาจารย์ที่ผ่านมาเห็นท่านฝึกได้ดี ตาทิพย์ก็เปิดแล้ว ชาติ แต่ดวงตา ก็จะผันแปรดวงตาให้ท่าน ก็ถือว่าท่านฝึกออกมาเอง เพราะการช่วยเหลือคนให้หลุดพ้น(ตัว) จะไม่คำนึงถึงเงื่อนไข ไม่พูดถึง สิ่งตอบแทน ไม่คิดค่าจ้าง และไม่คำนึงถึงชื่อเสียง สูงส่งกว่าบุคคลที่ เรายกย่องว่าเป็นบุคคลตัวอย่างในสังคมเสียอีก ทั้งหมดนี้เกิดจาก เมตตาจิต

ตาทิพย์ของคนเมื่อเปิดแล้ว จะปรากฏสภาพอย่างหนึ่ง แสง เจิดจ้าจนรู้สึกแสบตาอย่างมาก ความจริงแล้วไม่ใช่จะกระตุ้นดวงตาของ ท่าน แต่เป็นการกระตุ้นต่อมไพบีเลียลของท่าน ท่านรู้สึกแสบตา เพราะ

ท่านยังไม่มีดวงตาแท้ดวงนี้ เมื่อให้ดวงตานี้แก่ท่านแล้ว ท่านจะไม่รู้สึกแสบตาอีกต่อไป พวกเราส่วนหนึ่งจะรู้สึกได้ จะมองเห็นดวงตา ดวงนี้ได้ เพราะว่ามันมีธาตุแท้เช่นเดียวกับจักรวาล ไร้เดียงสาอยาก รู้ อยากเห็น และจะมองเข้าไปข้างใน ดูว่าตาทิพย์ของท่านเปิดหรือยัง มองเห็นได้หรือไม่ มันจะมองเข้าไปข้างในเพื่อดูท่าน ในเวลานี้ตาทิพย์ ของท่านก็เปิดแล้ว ขณะที่มันเพ่งมองท่านอยู่ ทันใดนั้นท่านก็เห็นมัน ก็จะสะดุ้งตกใจ จริงๆ แล้วมันเป็นดวงตาของท่าน ต่อจากนี้ไปท่านจะ มองดูอะไรก็มองผ่านดวงตานี้ ท่านไม่มีดวงตานี้ก็จะมองไม่เห็น ต่อให้ ตาทิพย์เปิดแล้วก็มองไม่เห็น

มูลเหตุประการที่ 3 ก็คือ การทะลุของระดับชั้นจะปรากฏความ แตกต่างของแต่ละมิติ นี่ก็คือเรื่องของการกำหนดระดับชั้นอย่างแท้จริง การมองสิ่งของนอกจากช่องทางหลักของเราแล้ว ยังมีช่องทางรองอีก มากมาย สายพุทธกล่าวว่ามียอดดวงตาหนึ่งดวงในแต่ละรูขุมขน สายเต๋าก็ กล่าวว่าทวารทุกจุดในร่างกายล้วนเป็นดวงตา ก็คือจุดลมปราณทุกจุด คือดวงตา แน่นนอนสิ่งที่เขาพูดถึงคือรูปแบบหนึ่งที่หลักธรรมทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลงในร่างกาย ทุกๆ จุดมีความสามารถที่จะมองเห็นได้

ระดับชั้นที่พวกเราพูดถึงแตกต่างจากสิ่งนี้ นอกจากช่องทาง หลักแล้ว ในระหว่างคิ้ว หนึ่งตาด้านบน หนึ่งตาด้านล่างและตรงกลาง ระหว่างคิ้วทั้งสองข้าง(จุดลมปราณซานเก็น) ยังมีช่องทางรองที่ สำคัญๆ อีกหลายทาง สิ่งเหล่านี้เป็นตัวกำหนดเรื่องของการทะลุ ระดับชั้น แน่นนอนผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมทั่วไป หากจุดต่างๆ ที่พูดถึงนี้ สามารถมองเห็น แสดงว่าบุคคลผู้นี้ได้บรรลุถึงระดับสูงมากแล้ว บาง

คนมองเห็นด้วยดวงตา เนื่องจากเขาบำเพ็ญปฏิบัติจนสำเร็จเป็นตา
ทิพย์ และมีรูปแบบความสามารถพิเศษต่างๆ แต่หากไม่ควบคุม
ดวงตาให้ดี เวลาเรามองสิ่งนี้ ก็จะมองไม่เห็นสิ่งนั้น ก็ใช้ไม่ได้
เพราะฉะนั้นมีบางคนมักจะใช้ดวงตาข้างหนึ่งมองฝั่งนั้น อีกข้างหนึ่ง
มองฝั่งนี้ แต่ส่วนใต้ตาข้างนี้(ตาขวา)ไม่มีช่องทางรอง เพราะมีส่วน
เกี่ยวข้อโดยตรงกับหลักธรรม คนเราเวลาทำในเรื่องไม่ดีไม่งามมัก
ชอบใช้ตาขวา ดังนั้นใต้ตาขวาจึงไม่มีช่องทางรอง นี่คือช่องทางรอง
หลักๆ ที่จะปรากฏออกมาในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในภพ

เมื่อขึ้นไปจนถึงระดับชั้นสูงมากๆ หลุดพ้นจากการบำเพ็ญ
ปฏิบัติธรรมในภพแล้ว ยังจะปรากฏดวงตาที่คล้ายกับดวงตาซ้อน นั่น
คือบริเวณใบหน้าส่วนบนจะบังเกิดดวงตาใหญ่หนึ่งดวง ภายในมีตา
เล็กๆ มากมาย ผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงๆ บางท่าน บำเพ็ญปฏิบัติ
จนกระทั่งมีดวงตามากมายเต็มไปทั้งใบหน้า ดวงตาทั้งหมดจะมองผ่าน
ดวงตาใหญ่ คิดจะดูอะไรก็มองเห็นสิ่งนั้น มองทะลุทุกระดับชั้น
ปัจจุบันนักวิทยาศาสตร์ที่วิจัยสัตว์และแมลงทำการค้นคว้าแมลงวัน ตา
ของแมลงวันใหญ่มาก เมื่อนำไปส่องกล้องจุลทรรศน์ จะมองเห็น
ภายในประกอบด้วยตาเล็กๆ นับไม่ถ้วน เรียกว่าดวงตาซ้อน เมื่อ
บำเพ็ญปฏิบัติในระดับชั้นสูงมากๆ ก็อาจมีสภาพเช่นนี้ปรากฏออกมา
จะต้องสูงกว่าระดับชั้นของพระยูไลมากมายจึงจะปรากฏสภาพเช่นนี้ได้
แต่คนธรรมดาสามัญกลับมองไม่เห็น ระดับต่างๆ ไปก็มองไม่เห็นว่ามี
มืออยู่ เพียงมองเห็นว่าเหมือนกับคนธรรมดาสามัญ เพราะว่ามันอยู่ใน

มิติอื่น นี่เป็นการพูดถึงการทะลุระดับชั้น ก็คือเรื่องเกี่ยวกับการสามารถทะลุมิติต่างๆ

โดยหลักข้าพเจ้าได้อธิบายโครงสร้างของตาทิพย์ให้พวกเราได้ทราบแล้ว เราใช้กำลังจากภายนอกเปิดตาทิพย์ให้แก่ท่าน ซึ่งจะรวดเร็วและง่ายกว่า ขณะที่ข้าพเจ้าอธิบายเกี่ยวกับตาทิพย์นั้น พวกเราทุกคนจะรู้สึกว่ามีบริเวณหน้าผากตึงและแน่น กล้ามเนื้อขมวดและเจาะเข้าข้างใน เป็นเช่นนี้ใช่หรือไม่ เป็นเช่นนี้จริงๆ คนที่ตั้งใจมาบำเพ็ญหลักกรรมใหญ่กรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) ทุกคนจะรู้สึกเช่นนี้ มีกำลังค่อนข้างแรง หมุนเข้าข้างใน เราส่งพลัง(กง)ที่ใช้เฉพาะสำหรับเปิดตาทิพย์เพื่อเปิดให้ท่าน ขณะเดียวกันก็ส่งกรรมจักร(ฝ่าหลุน)ออกไปช่วยเสริมสร้างให้แก่ท่าน ขณะที่เราพูดถึงเรื่องตาทิพย์นั้น ขอเพียงเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติหลักกรรมใหญ่กรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) ข้าพเจ้าจะเปิดให้ทุกคน แต่มีใช้ว่าทุกคนจะสามารถมองเห็นได้ชัดและไม่แน่เสมอไปว่าทุกคนจะสามารถมองเห็นได้ นี่เกี่ยวข้องโดยตรงกับตัวของท่าน แต่ไม่เป็นไร ท่านมองไม่เห็นก็ไม่เป็นไร ค่อยๆ บำเพ็ญปฏิบัติ เมื่อท่านยกระดับสูงขึ้น ท่านจะค่อยๆ มองเห็นได้ จากเห็นไม่ชัดเจนจนกระทั่งชัดเจน ขอเพียงท่านบำเพ็ญปฏิบัติอย่างตั้งใจและแน่วแน่ สิ่งที่ท่านสูญหายไปก็จะกลับคืนมา

การเปิดตาทิพย์ด้วยตัวเองค่อนข้างลำบาก ข้าพเจ้าขอพูดถึงบางรูปแบบของการเปิดตาทิพย์ด้วยตนเอง อาทิเช่นบางคนเวลานั่งสมาธิ และมองดูบริเวณหน้าผาก มองดูตาทิพย์ จะรู้สึกว่ามีบริเวณหน้าผากดำสนิท อะไรก็ไม่มี นานเข้าเขาจะรู้สึกว่ามีบริเวณหน้าผากจะ

เริ่มเปลี่ยนเป็นขาว บำเพ็ญปฏิบัติต่อไปอีกระยะเวลาหนึ่ง เขาจะพบว่า หน้าผากจะเริ่มสว่าง หลังจากนั้นจะแดง ถึงจุดนี้มันจะเปิดออก เหมือนกับดอกไม้ที่บานออกเหมือนที่เห็นในภาพยนตร์หรือโทรทัศน์ ดอกตูมบานในชั่วพริบตา จะมีภาพเช่นนี้ปรากฏ สีแดงเดิมที่ราบเรียบ ทันใดนั้น ก็จะมีจุดขึ้นมา ดันออกมาตรงกลางอย่างต่อเนื่อง ท่านคิดจะ ให้มันดันออกมาให้หมด 8 ปี 10 ปี ก็ยังไม่สำเร็จ เพราะว่าตาทิพย์ถูก ปิดตาย

บางคนตาทิพย์ไม่ได้ถูกปิดตาย มันมีช่องทาง แต่เพราะว่าเขา ไม่ได้ฝึกพลัง(กง) ไม่มีพลังงาน เพราะฉะนั้นขณะที่เขาฝึกพลัง(กง) ทันใดนั้นก็จะมีปรากฏสิ่งกลมๆ สีดำอยู่ตรงหน้า เมื่อฝึกพลัง(กง)นานเข้า มันจะค่อยๆ เปลี่ยนเป็นขาว จากขาวค่อยๆ สว่างขึ้นสว่างขึ้น จนรู้สึก แสบตา บางคนถึงกับพูดว่า ฉันมองเห็นดวงอาทิตย์แล้ว ฉันมองเห็น ดวงจันทร์แล้ว ความจริงท่านไม่ได้เห็นดวงอาทิตย์ หรือดวงจันทร์ หรืออะไร สิ่งที่ท่านเห็นนั่นคืออะไร ก็คือช่องทางเส้นนี้ บางคนสามารถ ทะลุระดับชั้นได้ค่อนข้างเร็ว เมื่อใส่ดวงตาให้แล้ว ก็สามารถมองเห็น ได้โดยตรง แต่บางคนก็ยากมาก เขาวิ่งไปตามช่องทางนี้ บ้างก็เหมือน อุโมงค์ บ้างก็เหมือนบ่อน้ำ เมื่อฝึกพลัง(กง)ก็จะพุ่งออกไปภายนอก แม้กระทั่งเวลานอนหลับก็ยังรู้สึกว่าตัวเองวิ่งไปสู่ภายนอก บางคนรู้สึก เหมือนกับขี่ม้า บางคนรู้สึกว่าตัวเองกำลังบินอยู่ กำลังวิ่งอยู่ บ้างก็ รู้สึกเหมือนนั่งอยู่ในรถพุ่งออกไปข้างหน้า แต่ก็รู้สึกว่าพุ่งออกไป อย่างไรก็ไม่ถึงสุดทางสักที เพราะว่าการเปิดตาทิพย์ด้วยตัวเองเป็นสิ่งที่ ยากมาก สายเต่าเปรียบร่างกายมนุษย์เป็นจักรวาลเล็ก ถ้าเป็น

จักรวาลเล็ก พวกเราลองคิดดู จากบริเวณหน้าผากไปถึงต่อมไฝเนี่ยลใน
สมองยาวมากกว่าสิบหมื่นแปดพันสี่ ดังนั้นเขาจึงมีความรู้สึกว่าพุ่ง
ออกไป แต่ไปไม่ถึงปลายทางสักที

สายเต่าเปรียบร่างกายของเราเหมือนกับจักรวาลเล็ก มีเหตุผล
มาก ไม่ได้หมายความว่าส่วนประกอบและโครงสร้างของร่างกายจะ
เหมือนกับจักรวาล ไม่ได้พูดถึงรูปแบบที่คงอยู่ของร่างกายที่อยู่ในมิติ
วัตถุนี้ เราพูดถึง ปัจจุบันสิ่งที่นักวิทยาศาสตร์ค้นพบเกี่ยวกับสสารที่
เล็กกว่าเซลล์ของร่างกายมีสภาพเป็นอย่างไร องค์ประกอบของแต่ละ
โมเลกุล เล็กกว่าโมเลกุลคืออะตอม โปรตอน นิวเคลียสอะตอม
อิเล็กตรอน ควาร์ก สสารที่เล็กที่สุดที่วิจัยพบในปัจจุบันคือนิวทริโน
ถ้าเช่นนั้นอนุภาคที่เล็กที่สุดคืออะไร เป็นเรื่องลำบากที่จะทำการ
วิจัยค้นคว้า องค์ศากยมุนีในบั้นปลายของชีวิตได้ตรัสไว้ว่า “ใหญ่จน
ไม่มีขอบเขต เล็กจนไม่มีที่สุดของภายใน” ความหมายคืออะไร ใน
ระดับชั้นของพระยูไล่นั้น ใหญ่จนมองไม่เห็นขอบเขตของจักรวาล เล็ก
จนมองไม่เห็นอนุภาคที่เล็กที่สุดของสสาร เพราะฉะนั้นพระองค์ตรัสไว้
ว่า “ใหญ่จนไม่มีขอบเขต เล็กจนไม่มีที่สุดของภายใน”

องค์ศากยมุนียังตรัสถึงทฤษฎีมหาดรีสหัสสลอคาตุ(โลกใหญ่
สามพันใบ)ว่า ในจักรวาลของเรา ในระบบทางช้างเผือกของเรา มี
ดาวเคราะห์อีกสามพันดวงยังคงมีสิ่งมีชีวิตซึ่งมีรูปคล้ายร่างกายมนุษย์
ซึ่งเต็มไปด้วยสีสัน พระองค์ยังตรัสอีกว่า ภายในเม็ดทรายเม็ดหนึ่งยังมี
โลกใหญ่สามพันใบเช่นนี้อยู่อีก ทรายเม็ดหนึ่งก็เหมือนจักรวาลหนึ่ง
ภายในจักรวาลนั้นยังมีมนุษย์ที่มีสติปัญญาเช่นเดียวกับพวกเรา มีดาว

เคราะห์เช่นนี้ ยังมีภูเขาและแม่น้ำ ฟังดูแล้วช่างเหลือเชื่อ หากเป็น
เช่นนี้ พวกเราคิดดู ภายในดาวเคราะห์ที่ว่านั้นยังมีเม็ดทรายอีกมิใช่
หรือ ภายในเม็ดทรายเม็ดนั้นยังมีโลกใหญ่สามพันใบอีกใช่หรือไม่ ถ้า
เช่นนั้นภายในโลกใหญ่สามพันใบนั้นยังมีเม็ดทรายอีกมิใช่ไหม และ
ภายในเม็ดทรายนั้นยังมีโลกใหญ่อีกสามพันใบใช่หรือไม่ เพราะฉะนั้น
อยู่ในระดับชั้นของพระยูไลยังมองไม่เห็นถึงก้นบึ้งของมัน

โมเลกุลในเซลล์ของมนุษย์เราก็เช่นกัน ผู้คนถามว่าจักรวาล
ใหญ่แค่ไหน ข้าพเจ้าขอบอกกับพวกเรา จักรวาลของเรามีขอบเขต
แต่ในระดับชั้นของพระยูไล ก็มองจักรวาลเป็นสิ่งที่ไม่มีที่สิ้นสุด ใหญ่
เสียจนไม่มีขีดจำกัด แต่ภายในร่างกายมนุษย์ ตั้งแต่โมเลกุลไปจนถึง
อนุภาคขนาดเล็กมากภายในจักรวาลจะใหญ่โตเท่าจักรวาล ฟังดูช่าง
เหลือเชื่อ การสร้างคนหนึ่งคน ชีวิตหนึ่งชีวิต ภายใต้จักรวาลที่มี
ขนาดเล็กอย่างที่สุด องค์กรประกอบของชีวิตของเขา ธาตุแท้ของเขาได้
กำหนดโครงสร้างไว้แน่นอนแล้ว เพราะฉะนั้นการค้นคว้าวิจัยสิ่งนี้
วิทยาศาสตร์ปัจจุบันยังคงห่างไกลอีกมากนัก เปรียบเทียบกับสิ่งมีชีวิต
ที่มีสติปัญญาสูงบนดาวดวงอื่นในจักรวาล มาตรฐานเทคโนโลยีของ
มนุษย์เรายังต่ำมาก เพราะว่าในมิติอื่นที่คงอยู่ในเวลาเดียวกัน ที่
เดียวกัน เรายังไม่สามารถจะทะลุไปได้ ในขณะที่งานบินจากต่างดาว
กลับสามารถไปมาระหว่างมิติต่าง ๆ โดยตรง ความนึกคิดเกี่ยวกับมิติ
กาลเวลาได้เกิดการเปลี่ยนแปลงแล้ว ดังนั้นคิดจะมาก็มา คิดจะไปก็ไป
รวดเร็วมากเสียจนความคิดของมนุษย์เช่นเรายอมรับไม่ได้

เมื่อเราพูดถึงเรื่องของตาทิพย์ก็มีพูดถึงปัญหานี้ เพราะว่า ขณะที่ท่านวิ่งออกจากช่องทางไปสู่ภายนอก ท่านจะรู้สึกว่ามันไม่มีที่สิ้นสุด บางคนอาจมองเห็นสภาพการณ์อีกแบบหนึ่ง เขาจะรู้สึกว่าไม่ได้วิ่งไปตามอุโมงค์ แต่กำลังวิ่งไปตามทางใหญ่ที่ไร้ขอบเขตจำกัด ตามสองข้างทางมีภูเขา มีน้ำ มีเมือง วิ่งตรงไปข้างนอก ฟังแล้วยิ่งเหลือเชื่อ ข้าพเจ้าจำได้ว่ามีอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ท่านหนึ่งเคยพูดไว้เช่นนี้ ภายในหนึ่งชุมชนของคนก็มีหนึ่งเมือง ภายในมีรถไฟ และรถยนต์วิ่งกันขวักไขว่ คนฟังแล้วรู้สึกตกใจ เหลือเชื่อ พวกเราคงทราบ อนุภาคของสสารประกอบด้วยโมเลกุล อะตอม โปรตอน คำนคว่ำลึกลงไปถึงแต่ละชั้น หากท่านสามารถมองเห็นผิวของแต่ละชั้น แต่ไม่ใช่มองเพียงจุดเดียว แต่มองถึงชั้นผิวของโมเลกุล ชั้นผิวของอะตอม ชั้นผิวของโปรตอน ชั้นผิวของนิวเคลียส ท่านก็จะมองเห็นรูปแบบการคงอยู่ในมิติที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็ นสสารใดๆ รวมถึงร่างกายของคน และระดับชั้นของมิติในมิติจักรวาล จะอยู่พร้อมกันในเวลาเดียวกัน เชื่อมต่อกัน การค้นคว้าวิจัยอนุภาคของสสารในวิชาฟิสิกส์ปัจจุบัน ค้นคว้าวิจัยเพียงอนุภาคเดียว โดยการวิเคราะห์และทำให้มันแยกออก และค้นคว้าองค์ประกอบของนิวเคลียสหลังจากนิวเคลียสแตกออก ถ้ามีเครื่องมือซึ่งสามารถขยาย และดูปรากฏการณ์ทั้งหมดขององค์ประกอบของอะตอมหรือโมเลกุลในระดับชั้นนี้ได้ หากสามารถมองเห็นภาพนี้ ท่านก็ก้าวข้ามมิตินี้ได้ มองเห็นภาพจริงที่คงอยู่ในมิติอื่น ร่างกายของมนุษย์ก็สอดคล้องกับมิติภายนอก สิ่งเหล่านี้ล้วนคงอยู่ในรูปแบบเช่นนี้

การเปิดตาทิพย์ด้วยตัวเองยังมีสภาพแตกต่างกันบางอย่าง เราได้เห็นถึงปรากฏการณ์โดยทั่วไป มีบางคนยังมองเห็นตาทิพย์หมุ่น ผู้ฝึกพลัง(กง)สายเต๋ามักจะเห็นตาทิพย์หมุ่นอยู่ภายใน เมื่อจानไท้จี้(ไท้เก๊ก)นั้นแตกออก ต่อจากนั้นเขาจึงจะมองเห็นภาพ แต่มิใช่ว่าในสมองของท่านจะมีไท้จี้อยู่ อาจารย์ได้ใส่ของชุดหนึ่งให้แก่ท่านไว้ตั้งแต่เริ่มต้น ในนั้นมีไท้จี้อยู่ด้วย อาจารย์จะปิดตาทิพย์ของท่านเอาไว้ เมื่อถึงเวลาตาทิพย์ท่านเปิด ไ้จี้จึงแตกออก อาจารย์ตั้งใจวางชั้นตอนไว้ให้ ไม่ใช่ในสมองของท่านมีอยู่เดิม

ยังมีคนจำนวนหนึ่งแสวงหาการเปิดตาทิพย์ ยิ่งฝึกก็ยิ่งไม่เปิด มีสาเหตุเป็นอย่างไร ตัวเขาเองก็ไม่เข้าใจ เหตุผลสำคัญคือจะมุ่งไปแสวงหาตาทิพย์ไม่ได้ ยิ่งแสวงหา ยิ่งไม่ได้ เรายิ่งแสวงหาตาทิพย์จะยิ่งไม่เปิด ยิ่งกว่านั้นกลับจะมีสิ่งหนึ่งดำก็ไม่ดำ ขาวก็ไม่ขาว ทะลักออกมาจากข้างในตาทิพย์ของท่านมาปิดตาทิพย์ของท่านไว้ เวลานานเข้า สิ่งนี้ก็จะก่อเกิดเป็นสนามใหญ่ ยิ่งทะลักออกมา มากขึ้นมากขึ้น พอตาทิพย์ยิ่งไม่เปิดก็ยิ่งแสวงหามัน สิ่งนี้ก็จะยิ่งทะลักออกมา สุดท้ายก็จะห้อมล้อมร่างกายของท่านทั้งหมดไว้ จนกระทั่งหนา มากๆ ก่อเกิดเป็นสนามใหญ่ หากว่าตาทิพย์ของท่านเปิด ท่านก็จะมองไม่เห็น เพราะว่าท่านถูกจิตยึดติดของท่านปิดกั้นเอาไว้ เว้นแต่ว่าท่านจะไม่ไปเคี้ยวเช้ญี่ที่จะแสวงหามันอีก ละทิ้งจิตยึดติดนี้ทั้งหมด มันก็จะค่อยๆ สลายตัวไป แต่ก็จะต้องผ่านขั้นตอนการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างยากลำบากเป็นเวลานานจึงจะขจัดทิ้งไปได้ นี่เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นเลย

บางคนไม่เข้าใจ อาจารย์บอกเขาว่าอย่าเสาะแสวงหาเลย แสวงหาไม่ได้ เขาก็ไม่เชื่อ ดึงดันจะเอาให้ได้ สุดท้ายได้ในสิ่งตรงกันข้าม

ความสามารถพิเศษมองระยะไกล

ความสามารถพิเศษชนิดหนึ่งซึ่งสัมพันธ์กับตาทิพย์โดยตรง เรียกว่าการมองระยะไกล บางคนพูดว่า ฉันทันที่อยู่ที่นี่สามารถมองเห็นทัศนียภาพของกรุงปักกิ่ง มองเห็นทัศนียภาพในประเทศสหรัฐอเมริกา มองเห็นอีกด้านหนึ่งของโลก บางคนไม่เข้าใจ วิทยาศาสตร์ไม่สามารถอธิบายได้ ทำไม่จึงเป็นเช่นนี้ มีคนพยายามอธิบาย อย่างนี้ออย่างนั้นก็ไมแจ่มแจ้ง ไม่เข้าใจว่าทำไมมนุษย์เราจึงมีความสามารถระดับนี้ได้จริงๆ แล้วไม่ใช่อย่างนี้ ผู้ฝึกบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในระดับชั้นของหลักธรรมในภพจะไม่มีความสามารถนี้ สิ่งที่เขามองเห็น รวมทั้งการมองระยะไกล และความสามารถพิเศษอื่นๆ จำนวนมาก ล้วนบังเกิดผลในมิติที่กำหนดเท่านั้น จะใหญ่เท่าใดก็ไม่เกินกว่ามิติวัตถุของโลก มนุษย์นี้ โดยทั่วไปไม่เกินกว่ามิติสนามของตัวเอง

ร่างกายของเรา ในมิติที่กำหนดจะมีสนามอยู่ สนามนี้จะแตกต่างจากสนามของกุศล ไม่ใช่มิติเดียวกัน ขนาดความใหญ่เล็ก ใกล้เคียงกัน สนามนี้มีส่วนสัมพันธ์สอดคล้องตรงกันกับจักรวาล ผังนั้นของจักรวาลมีอะไร ในสนามของเขาก็จะมีภาพที่สอดคล้องตรงกัน สะท้อนมาเช่นกัน ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนสะท้อนกลับมาได้ มันเป็นเพียงภาพเงา ไม่มีตัวตน ตัวอย่างเช่น บนโลกมีประเทศสหรัฐอเมริกา มีกรุงวอชิงตัน ในสนามของเขาก็จะมีภาพสะท้อนของประเทศ

สหรัฐอเมริกา กรุงวอชิงตัน แต่เป็นเงา และเงาก็คือสสารชนิดหนึ่ง มันสะท้อนอย่างสอดคล้องตรงกัน เปลี่ยนแปลงตามการเปลี่ยนแปลงของฝั่งโน้น ดังนั้นความสามารถพิเศษมองระยะไกลที่ว่านี้ ก็คือสิ่งที่เขามองเห็นภายในขอบข่ายสนามในมิติของเขาเอง เมื่อเขาบำเพ็ญปฏิบัติจนหลุดจากหลักกรรมในภพ ก็จะไม่มองในลักษณะนี้อีกต่อไป แต่จะมองโดยตรง เรียกว่าอิทธิฤทธิ์แห่งพุทธธรรม ซึ่งมีอานุภาพยิ่งใหญ่หาที่เปรียบมิได้

ส่วนหลักกรรมในภพ ความสามารถพิเศษมองระยะไกลเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าจะวิเคราะห์ให้พวกท่านฟัง ในมิติของสนามนี้ ณ บริเวณหน้าผากของคน จะมีกระจกอยู่บานหนึ่ง คนที่ไม่ฝึกพลัง(กง)จะปิดล็อกไว้ คนที่ฝึกพลัง(กง)จะพลิกหมุนกลับมาได้ ขณะที่ความสามารถพิเศษมองระยะไกลของคนจะปรากฏออกมา มันสามารถพลิกกลับไปกลับมา พวกเราคงรู้จักหลักการของภาพยนตร์ ฟิล์มต้องวิ่งด้วยความเร็ว 24 ช่องต่อวินาที จึงจะทำให้ภาพที่ฉายออกมามีการเคลื่อนไหวต่อเนื่องกัน หากต่ำกว่า 24 ช่องต่อวินาที ภาพจะเด่น การพลิกของกระจกบานนี้เร็วกว่า 24 ช่องต่อวินาที ภาพที่รับได้จะถูกลบออกขึ้นบนกระจก และพลิกกลับมาให้ท่านดู พลิกกลับไปก็ลบออก หลังจากนั้นจะจับภาพใหม่พลิกกลับมาใหม่ ลบออกใหม่ โดยจะพลิกกลับไปกลับมาไม่หยุด เพราะฉะนั้นสิ่งที่เรามองเห็นจึงเคลื่อนไหว นี่ก็คือการฉายภาพสิ่งที่อยู่ในสนามมิติของท่านให้ท่านดู และสิ่งที่ปรากฏในสนามมิติก็คือภาพซึ่งสอดคล้องกับจักรวาลใหญ่

แล้วด้านหลังของร่างกายของเราจะมองเห็นได้อย่างไร กระจกเงาบานเล็กแค่นี้คงไม่สามารถจับภาพได้รอบร่างกายของเรา เป็นที่ทราบกันดีว่า ตาทิพย์ของคนเมื่อเปิดถึงระดับสูงกว่าทิพย์จักขุ ในขณะที่จะเข้าสู่ปัญญาจักขุก็ต้องทะลุผ่านมิติของเรา ในขณะที่กำลังจะทะลุแต่ยังไม่ทะลุได้ทั้งหมดนั้น ตาทิพย์ก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลง คือมองวัตถุไม่มีตัวตน มองคนก็ไม่มีตัวตน กำแพงก็หายไป อะไรก็ไม่มีตัวตน วัตถุไม่หลงเหลืออยู่อีกต่อไป กล่าวคือในมิติที่กำหนดนี้ มองต่อไปอีกในแนวลึก จะพบว่าคนก็ไม่มี เหลือเพียงกระจกบานหนึ่งอยู่ภายในบริเวณสนามมิติของท่าน กระจกบานนี้ซึ่งอยู่ในสนามมิติของท่านจะมีขนาดเท่ากับสนามมิติของท่านทั้งหมด เพราะฉะนั้น เมื่อกระจกพลิกกลับไปกลับมา ก็จะสามารถส่องมองเห็นได้ทุกแห่ง ภายในสนามมิติของท่าน สิ่งที่สอดคล้องกับจักรวาล จะสะท้อนให้ท่านได้มองเห็น นี่ก็คือความสามารถพิเศษมองระยะไกลที่เรากล่าวถึง

ในการทดสอบความสามารถพิเศษมองระยะไกลของนักสรีรวิทยา ความสามารถพิเศษนี้จะง่ายต่อการถูกลบล้าง เหตุผลก็คือ ยกตัวอย่างเช่น เราถามเขาว่า ญาติของคนๆ หนึ่งที่ปักกิ่งเขากำลังทำอะไร เมื่อบอกชื่อเสียงเรียงนามของญาติผู้ี้และสภาพต่างๆ ไปแล้ว เขาก็จะสามารถมองเห็นได้ เขาบอกว่า ดึกนี้มีลักษณะเป็นอย่างไร มีประตูทางเข้าอย่างไร เข้าไปในห้องจัดวางไว้อย่างไรบ้าง พุดได้ถูกต้องทั้งหมด เมื่อถามว่าแล้วคนนี้กำลังทำอะไรอยู่ เขาตอบว่ากำลังเขียนหนังสือ เพื่อเป็นการพิสูจน์ความจริง ก็โทรศัพท์ไปถึงญาติผู้ี้

แล้วถามเขาว่า ตอนนี้งานกำลังทำอะไรอยู่ ฉันกำลังรับประทานข้าว ซึ่งจะไม่ตรงกับสิ่งที่เขามองเห็น ที่ผ่านมาสาเหตุที่ความสามารถพิเศษนี้ถูกปฏิเสธก็เพราะเช่นนี้ อันที่จริง สภาพแวดล้อมที่เขามองเห็นไม่ผิดแม้แต่น้อย แต่เนื่องจากมิติและเวลาของเรา เราเรียกว่ามิติกาลเวลากับมิติกาลเวลาของมิติที่ความสามารถพิเศษคงอยู่นั้นมีความแตกต่างกันด้านเวลาเช่นนี้ ความนึกคิดด้านเวลาของสองฝั่งไม่เหมือนกัน เมื่อครูนี้อีกกำลังเขียนหนังสืออยู่จริง แต่ขณะนี้กำลังรับประทานข้าว มีความแตกต่างด้านเวลาเช่นนี้ ดังนั้นหากคนที่ทำการค้นคว้าวิจัยทางด้านสรีรวิทยาตามหลักทฤษฎีแบบเดิมๆ หรือตามกฎวิทยาศาสตร์ปัจจุบันต่อให้ค้นคว้าไปอีกหมื่นปี ก็ไม่มีประโยชน์ เพราะว่าความสามารถเหล่านี้เป็นสิ่งที่อยู่เหนือคนธรรมดาสามัญตั้งแต่เริ่มต้น ดังนั้นคนต้องเปลี่ยนความคิด จะทำความเข้าใจต่อสิ่งเหล่านี้กันเช่นนี้ต่อไปไม่ได้

ความสามารถหยั่งรู้อดีตและอนาคต

ยังมีความสามารถพิเศษอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งสัมพันธ์กับตาทิพย์ โดยตรง เรียกว่าความสามารถหยั่งรู้อดีตและอนาคต ปัจจุบันในโลกนี้มีความสามารถพิเศษ 6 ชนิด เป็นที่ยอมรับกัน ในจำนวนนั้นรวมถึงตาทิพย์ ความสามารถมองระยะไกล และความสามารถหยั่งรู้อดีตและอนาคต อะไรคือความสามารถหยั่งรู้อดีตและอนาคต ก็คือสามารถหยั่งรู้ถึงอดีตและอนาคตของคน สำหรับสิ่งที่ใหญ่เขาสามารถจะล่วงรู้ถึงความรุ่งเรืองและความเสื่อมถอยของสังคม สำหรับสิ่งที่ใหญ่ยิ่งขึ้นไปอีกเขาจะสามารถเห็นแบบแผนการเปลี่ยนแปลงของร่างจักรวาลทั้งหมด

นี่คือความสามารถพิเศษที่ยังรู้อดีตและอนาคต เพราะว่าวัตถุจะเคลื่อนที่ไปตามแบบแผนที่แน่นอน ในมิติพิเศษ วัตถุใดๆ ล้วนมีรูปแบบการคงอยู่ในมิติอื่นๆ ซึ่งมีอยู่มากมาย ยกตัวอย่างเช่น เมื่อร่างกายคนเคลื่อนที่ เซลล์ภายในร่างกายของคนก็จะเคลื่อนที่ตามไปด้วย มองให้ละเอียดลึกลงไป โมเลกุล โปรตอน อิเล็กตรอน อนุภาคยิ่งเล็กลงยิ่งลึกลงไป ส่วนประกอบทั้งหมดก็จะเคลื่อนที่ตามไปด้วย แต่อุณหภูมิเหล่านี้มีรูปแบบการคงอยู่ที่เป็นเอกเทศ รูปแบบของร่างกายที่อยู่ในมิติอื่นก็จะมีการเปลี่ยนแปลงด้วย

เราพูดกันว่าวัตถุธาตุไม่มีวันดับสูญมิใช่หรือ ท่ามกลางมิติพิเศษที่กำหนด เมื่อเราทำงานเสร็จหนึ่งเรื่อง ก็คือคนลงมือทำอะไร วัตถุธาตุก็จะคงอยู่ ไม่ว่าเราทำอะไรก็จะมีภาพและข้อมูลหลงเหลือไว้ในอีกมิติหนึ่ง มันไม่มีวันดับสลาย จะอยู่ที่นั่นตลอดไป ผู้ที่มีความสามารถพิเศษ พอเห็นภาพในอดีตที่คงอยู่ก็จะทราบทันที ต่อไปภายหน้าหากท่านมีความสามารถที่ยังรู้อดีตและอนาคต ท่านลองมองดูสภาพการถ่ายทอดธรรมะของเราในวันนี้ มันจะยังคงอยู่ จะยังคงอยู่ ณ ที่นั่นแล้วในตอนนี ในขณะที่มนุษย์เรากำลังกำเนิดมานั้น ภายใต้มิติพิเศษซึ่งปราศจากความนึกคิดของกาลเวลา ตลอดทั้งชีวิตของคนเราก็มีอยู่แล้วในเวลาเดียวกัน บางคนยังไม่ใช้มีเพียงชาติเดียว

อาจมีบางท่านคิด ถ้าเช่นนั้นเราไม่มีความจำเป็นต้องดิ้นรนต่อสู้และพัฒนาตัวเองอีกแล้ว เขายอมรับไม่ได้ ความจริงแล้วการต่อสู้ของคนสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ในชีวิตของคน สิ่งเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้ผ่านการดิ้นรนต่อสู้ด้วยความพยายามของคน สามารถ

ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้บ้าง แต่ความพยายามที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของท่านอาจทำให้ท่านได้รับการ มิฉะนั้นก็จะมีปัญหาของการก่อกรรมทำชั่ว ไม่มีปัญหาของการทำดีทำเลว เวลาที่เขาฝันทำเช่นนั้น เท่ากับเขาเอารัตเอาเปรียบผู้อื่น ทำเรื่องไม่ดี เพราะฉะนั้นในการฝึกบำเพ็ญปฏิบัติจึงเน้นเรื่องการเป็นไปตามธรรมชาติ ก็คือเหตุผลนี้ เพราะความพยายามของท่านจะเป็นการทำร้ายผู้อื่น แต่เดิมในชีวิตของท่านไม่มีสิ่งนี้ ในสังคมหากท่านได้สิ่งที่เป็นของผู้อื่นมา ท่านก็จะติดค้างผู้อื่น

เขาคิดที่จะเปลี่ยนแปลงเรื่องใหญ่ เป็นสิ่งที่คนธรรมดาสามัญไม่อาจทำได้ มีวิธีหนึ่งที่จะเปลี่ยนแปลงได้ นั่นคือบุคคลผู้นี้ทำแต่ความชั่ว ทำทุกอย่างที่ชั่วร้าย เขาก็จะสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของเขาได้ แต่สิ่งที่เขาต้องเผชิญก็คือการดับสลายโดยสิ้นเชิง เมื่อพวกเรามองจากระดับสูง คนเราตายไป จิตหลัก(เหวียนเสิน)ไม่ดับสูญไปด้วย จิตหลัก(เหวียนเสิน)ทำไมจึงไม่ดับสูญ ความจริงที่พวกเราเห็นเมื่อคนตายไปแล้ว ซากศพที่วางไว้ในห้องดับจิตนั้น เป็นเพียงเซลล์ในร่างกายคนในมิตินี้เท่านั้น อวัยวะส่วนประกอบของเซลล์ทุกเซลล์ภายในของร่างกาย และเรื้อนร่างทั้งร่างก็คือเซลล์ในมิตินี้ได้หลุดไป แต่ในมิตีอื่นร่างกายของคนซึ่งประกอบด้วยสสารอนุภาคที่เล็กกว่าโมเลกุล อะตอม โปรตอน ฯลฯ จริงๆ แล้วไม่ได้ตายไปด้วย มันยังคงอยู่ในมิตีอื่น ยังคงอยู่ภายใต้มิติของจักรวาลในระดับจุลทรรศน์ สำหรับผู้ที่กระทำแต่ความเลวเมื่อตายไป เซลล์ทั้งหมดจะแยกสลาย พุทธศาสนาเราเรียกว่า การดับสลายของกายและจิต

ยังมีอีกวิธีหนึ่งที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของคนได้ ซึ่งเป็นวิธีการเดียวเท่านั้นก็คือบุคคลผู้นี้เดินสู่เส้นทางของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ทำให้การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมจึงสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของคนได้ สิ่งนี้ใครจะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ง่ายๆ หรือ เพราะเมื่อบุคคลผู้นี้เกิดความคิดที่จะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ความคิดจุดประกายขึ้นในสมอง ส่องประกายแวววาวเหมือนดั่งทองคำ กระทบไปที่ทั่วทิศทิศ ในความคิดของสายพุทธ จักรวาลคือทิศทิศ เพราะจากการมองของสิ่งมีชีวิตชั้นสูง มนุษย์มิใช่มีชีวิตเพื่อเป็นมนุษย์ แต่ชีวิตของมนุษย์เกิดขึ้นท่ามกลางมิติของจักรวาล เป็นคุณลักษณะเดียวกับจักรวาล ดิงามและบริสุทธิ์ ประกอบขึ้นด้วยสสารคือความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ชั้นเหย็น) แต่เมื่อมีความสัมพันธ์ท่ามกลางการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในหมู่คณะ บางคนทำตัวเลวลง จึงตกต่ำลงมา หากเขาไม่สามารถอยู่ในระดับชั้นนี้ได้อีก ทำตัวเลวลงอีก เขาก็จะตกลงมาอีกชั้นหนึ่ง ตกลงมา ตกลงมา ตกลงมา สุดท้ายจึงตกลงมาอยู่ในระดับชั้นของคนธรรมดาสามัญ

ในระดับชั้นนี้ บุคคลผู้นี้สมควรถูกทำลายให้ดับสูญไป แต่ว่าท่านผู้รู้แจ้งทั้งหลายซึ่งเปี่ยมด้วยเมตตาจิต จึงตั้งใจสร้างมิติพิเศษนี้ขึ้นมา ซึ่งเหมือนกับมิติสังคมของมนุษย์เราใน โนมิตินี้ ให้ร่างที่เป็นเนื้อหนังมังสา ให้ดวงตาคู่ซึ่งถูกจำกัดให้เห็นเฉพาะวัตถุในมิตินี้ ให้ตกอยู่ท่ามกลางวังวน ให้เขามองไม่เห็นความเป็นจริงของจักรวาล แต่ในมิติอื่นๆ ล้วนสามารถมองเห็นได้ ท่ามกลางวังวนและสภาวะเช่นนี้ ให้โอกาสเขาอีกครั้ง เพราะอยู่ท่ามกลางวังวนจึงทุกข์ยากลำบากมาก ให้

เรื่อนร่างนี้เพื่อความทุกข์ทรมาน หากว่าเขาสามารถหวนคืนกลับขึ้นไปจากมิตินี้ สายเต่าเรียกว่า การกลับคืนสู่สภาพดั้งเดิมแท้จริง เขาต้องมีความตั้งใจที่จะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ก็คือจิตพุทธได้ส่องประกายออกมา เป็นจิตที่ล้ำค่ายิ่งนัก ผู้รู้แจ้งก็จะช่วยเหลือเขา เขายังไม่หลงทางท่ามกลางสภาพแวดล้อมอันทุกข์ยากนี้ ยังอยากกลับไป ดังนั้นผู้รู้แจ้งก็จะช่วยเหลือเขา ช่วยเหลือเขาอย่างไม่มีเงื่อนไข ช่วยเหลือเขาได้ทุกอย่าง ทำไมเราจึงสามารถช่วยเหลือผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม แต่ไม่ช่วยคนธรรมดาสามัญ นี่ก็คือเหตุผล

ถ้าเช่นนี้คนธรรมดาสามัญคิดจะรักษาโรค อะไรก็ช่วยเหลือท่านไม่ได้ คนธรรมดาสามัญก็คือคนธรรมดาสามัญซึ่งจะต้องอยู่ในสภาพของสังคมทั่วไป มีคนกล่าวกันว่า พระพุทธช่วยสรรพสัตว์ให้หลุดพ้นสายพุทธเน้นการช่วยเหลือสรรพสัตว์ให้พ้นทุกข์ ข้าพเจ้าขอบอกกับท่าน ท่านไปเปิดดูคัมภีร์ทุกเล่มในพุทธศาสนา ไม่ได้บอกว่าการช่วยรักษาโรคคือการช่วยเหลือสรรพสัตว์ให้หลุดพ้น หลายปีมานี้อาจารย์พลังลมปราณ(ซึ้งกง)ปลอมเหล่านั้นได้ทำเรื่องนี้จนวุ่นวายสับสนไปหมด อาจารย์พลังลมปราณ(ซึ้งกง)ที่แท้จริงจะไม่สอนให้ท่านไปรักษาผู้เจ็บป่วย เขาจะสอนให้ท่านฝึกฝนตัวเอง เพื่อขจัดปัดเป่าโรคภัยไข้เจ็บและเสริมสุขภาพ ท่านเป็นคนธรรมดาสามัญ เรียนรู้ปฏิบัติธรรมได้เพียงสองวันท่านจะสามารถรักษาโรคภัยไข้เจ็บให้ผู้อื่นได้อย่างไร มิเป็นการหลอกลวงคนหรือ มิเป็นการส่งเสริมให้มีจิตยึดติดหรือแสวงหาชื่อเสียงเงินทอง แสวงหาสิ่งที่เกินความสามารถของมนุษย์เพื่อไ้อวดให้คนเขาเห็น ซึ่งจะยอมให้เกิดขึ้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นบางคนยิ่ง

เสาะแสวงหา ยิ่งไม่ได้ และไม่อนุญาตให้ท่านทำเช่นนี้ ไม่อนุญาตให้ท่านทำลายสภาพสังคมมนุษย์ตามอำเภอใจ

จักรวาลก็มีกฎเช่นนี้อยู่ เมื่อท่านต้องการจะกลับสู่สภาพดั้งเดิมแท้จริง ผู้รู้แจ้งก็จะช่วยเหลือท่าน เพราะเขาเห็นว่าชีวิตมนุษย์ควรกลับคืนสู่สภาพดั้งเดิมแท้จริง มิใช่จมอยู่กับสังคมมนุษย์ หากมนุษย์ไม่มีการเจ็บไข้ได้ป่วย ใช้ชีวิตอย่างสุขสบาย บอกให้ท่านไปเป็นเทพ ท่านก็จะไม่ไป ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ ไม่มีความทุกข์ อยากได้อะไรก็สมหวังทุกประการ ดีอะไรปานนั้น เหมือนอยู่บนแดนสวรรค์ แต่เพราะท่านทำสิ่งไม่ดีจึงตกลงมาถึงขั้นนี้ จึงต้องทนทุกข์ทรมาน คนที่ตกอยู่ท่ามกลางวังวนมักจะทำผิดได้ง่าย ในพุทธศาสนาเรียกว่าการหมุนเวียนชดใช้กรรม เพราะฉะนั้นเมื่อคนเราพบกับความทุกข์ยาก มีเรื่องไม่ดีไม่งาม ล้วนกำลังชดใช้กรรมของเขาโดยการหมุนเวียนชดใช้กรรม พุทธศาสนายังกล่าวไว้ว่าพระพุทธรูปอยู่ทุกแห่งหน เพียงพระพุทธรูปยัมมือหนึ่งครั้ง ก็สามารถจัดการเจ็บไข้ได้ป่วยของมวลมนุษย์ให้หายได้เป็นปลิดทิ้ง นี่เป็นสิ่งที่สามารถทำได้แน่นอน พระพุทธรูปอยู่มากมายทำไมจึงไม่ทำ เพราะว่าคนผู้นี้เมื่อปางก่อนได้ก่อหนี้เอาไว้ เขาจึงต้องรับโทษ หากท่านไปรักษาให้เขาหายจากโรค เท่ากับเป็นการทำลายกฎของจักรวาล เท่ากับเป็นการยอมให้บุคคลผู้นี้ทำเรื่องไม่ดีไม่งาม ติดหนี้คนแล้วไม่ต้องชดใช้ ยอมให้เป็นเช่นนี้ไม่ได้ ดังนั้นใครๆ จึงช่วยกันรักษาสภาพสังคมมนุษย์เอาไว้ ก็ไม่ไปทำลาย ทางเดียวที่จะทำให้ท่านอยู่อย่างสุขสบาย ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บรบกวน สามารถบรรลุเป้าหมายที่จะหลุดพ้นจากความทุกข์เหล่านี้ได้อย่าง

แท้จริง ก็มีเพียงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเท่านั้น บอกให้คนบำเพ็ญหลักธรรมที่แท้จริง จึงจะเป็นการช่วยเหลือสรรพสัตว์ให้หลุดพ้นอย่างแท้จริง

อาจารย์พลังลมปราณ(ซึ้งกง)มากมาย ทำไมจึงช่วยรักษาโรคภัยไข้เจ็บได้ ทำไมเขาจึงพูดถึงการรักษาโรค มีบางคนอาจคิดถึงปัญหาที่อาจารย์ซึ้งกงประเภทนี้ส่วนใหญ่ไม่ใช่เป็นพวกเดินบนเส้นทางที่ถูกต้อง อาจารย์พลังลมปราณ(ซึ้งกง)ที่แท้จริงมีเมตตาจิต มีจิตสงสาร ในระหว่างการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเห็นสรรพสัตว์ล้วนตกทุกข์ได้ยาก ก็ยื่นมือเข้าช่วยเหลือเป็นสิ่งที่กระทำได้ แต่เขาไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ เขาเพียงแต่ระงับโรคภัยของท่านไว้ชั่วคราวหนึ่ง หรือเป็นการผลักดันออกไป ไม่เป็นเวลานี้แต่จะเป็นในภายหน้า เป็นการเคลื่อนย้ายโรคภัยออกไปข้างหน้า หรือแปรเปลี่ยนให้ท่านชั่วคราวหนึ่ง แปรเปลี่ยนเอาโรคภัยเหล่านี้ไปให้กับญาติพี่น้องของท่าน แต่การขจัดกรรมให้หมดสิ้นไปอย่างแท้จริงนั้น เขาก็ไม่สามารถจะทำได้ ไม่อนุญาตให้ทำกับคนธรรมดาสามัญเช่นนี้ได้ตามอำเภอใจ แต่จะทำได้กับผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมเท่านั้น นี่ก็คือเหตุผล

ความหมายของการช่วยเหลือสรรพสัตว์ให้หลุดพ้นของสายพุทธคือการนำพาท่านจากสภาพของคนธรรมดาสามัญที่ทุกข์ยากที่สุดขึ้นไปสู่ระดับขั้นที่สูงขึ้น ไม่ต้องทนทุกข์ทรมานตลอดไป หลุดพ้นไป นี่ก็คือความหมายของสายพุทธ องค์กรศากยมุนีมิใช่สั่งสอนให้คนเราบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไปสู่นิพพานหรือ นี่ก็คือความหมายอันแท้จริงของการช่วยเหลือสรรพสัตว์ให้พ้นทุกข์ หากให้ท่านเสพสุขในสังคมนมนุษย์ เงิน

ทองมีมากมาย เตียงนอนในบ้านของท่านก่อสร้างมาด้วยเงินทอง
บาปกรรมโทษทัณฑ์อะไรก็ไม่มี ถ้าเช่นนั้นบอกให้ท่านไปเป็นเทพท่าน
ก็ไม่เอาด้วย การเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม สามารถเปลี่ยนแปลงวิถี
ชีวิตของท่านได้ และมีเพียงแต่การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเท่านั้นที่จะ
เปลี่ยนแปลงได้

ความสามารถหยั่งรู้อดีตและอนาคตของมนุษย์ รูปแบบของมัน
เหมือนกับจอโทรทัศน์ขนาดเล็กอยู่บนส่วนของหน้าผาก บางคนตั้งอยู่
ณ บริเวณหน้าผาก บางคนอยู่ใกล้หน้าผาก บางคนอยู่ข้างในของ
หน้าผาก บางคนหลับตาก็จะเห็น หากว่ามีอำนาจภาพแรงกล้า บาง
คนลืมตาอยู่ก็มองเห็น แต่ผู้อื่นมองไม่เห็น นี่เป็นสิ่งที่อยู่ภายในสนาม
มิติของเขา กล่าวคือเมื่อความสามารถพิเศษชนิดนี้เกิดขึ้นแล้ว ยังจะมี
ความสามารถพิเศษอีกชนิดหนึ่งที่จะเป็นสื่อ นำ สะท้อนภาพที่เห็นใน
มิติอื่นมาปรากฏให้เห็น เราจึงสามารถมองเห็นได้จากตาทิพย์
มองเห็นอนาคตและอดีตของคนได้อย่างแม่นยำ เรื่องเล็กๆ หรือ
รายละเอียดซึ่งหมอดูไม่สามารถพยากรณ์ได้ แต่เขากลับสามารถ
มองเห็นได้อย่างชัดเจน มองเห็นแม้กระทั่งวันเดือนปี รายละเอียดของ
การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ก็มองเห็นชัดเจน เพราะว่าสิ่งที่เขามองเห็น ก็
คือภาพสะท้อนอันแท้จริงของคนและวัตถุในต่างมิติ

สำหรับผู้ปฏิบัติหลักกรรมใหญ่ ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)
ข้าพเจ้าจะเปิดตาทิพย์ให้ทุกคน แต่ความสามารถพิเศษอื่นๆ ที่เราพูด
ถึงในภายหลัง ก็จะไม่เปิดให้ เมื่อยกระดับขั้นสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
ความสามารถพิเศษหยั่งรู้อดีตและอนาคตก็จะปรากฏออกมาเอง ในวันที่

ข้างหน้าของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของท่านจะประสบกับปรากฏการณ์ เช่นนี้ เมื่อความสามารถพิเศษชนิดนี้ปรากฏออกมา ท่านก็จะทราบว่ามันคืออะไร ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องพูดทั้งหลักธรรมและกฎให้ท่านทั้งหลายได้ฟังกัน

ไม่อยู่ในธาตุทั้งห้า หลุดพันตรีภูมิ

อะไรคือ “ไม่อยู่ในธาตุทั้งห้า หลุดพันตรีภูมิ” ปัญหานี้พูดไปแล้วล่อแหลมมาก ในอดีตมีอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)มากมายเมื่อพูดถึงปัญหานี้ มักจะถูกผู้ที่ไม่เชื่อในพลังลมปราณ(ชี่กง)เยาะเย้ยถากถางเอาว่า “พวกท่านฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง)มีใครบ้างที่ไม่อยู่ในห้าธาตุ ใครบ้างที่หลุดพันตรีภูมิ” บางคนไม่ใช่อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง) แต่งตั้งตัวเองเป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง) เมื่อความเข้าใจไม่ชัดเจนก็ยิ่งกล้าที่จะคุยอวด จึงถูกผู้คนปิดปากมามากต่อมาก สร้างความเสื่อมเสียให้กับวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม สร้างความสับสนอย่างใหญ่หลวง เปิดโอกาสให้คนโจมตีพลังลมปราณ(ชี่กง) ไม่อยู่ในธาตุทั้งห้า หลุดพันตรีภูมิ เป็นคำพูดในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ที่มาของคำๆ นี้มาจากศาสนา เกิดขึ้นจากศาสนา เพราะฉะนั้นเราจึงไม่สามารถพูดถึงปัญหาโดยไม่พูดถึงประวัติความเป็นมา ไม่พูดถึงสภาพแวดล้อมในสมัยนั้น

อะไรคือไม่อยู่ในห้าธาตุ ทั้งทฤษฎีฟิสิกส์โบราณของจีนและสมัยใหม่ ต่างยอมรับว่าทฤษฎีธาตุทั้งห้าของจีนเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ทอง ไม้ น้ำ ไฟ ดิน ธาตุทั้ง 5 นี้ประกอบขึ้นเป็นสรรพสิ่งในจักรวาลของ

เรา นี่เป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นเราจะมาพูดถึงธาตุทั้งห้า ที่เราพูดว่าบุคคลผู้นี้ออกจากห้าธาตุ ในภาษาปัจจุบันความหมายก็คือบุคคลผู้นี้ไม่อยู่ในโลกของวัตถุ ฟังดูแล้วน่าอัศจรรย์ เรามาลองคิดปัญหากันดู อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)นั้นย่อมีพลัง(กง) ข้าพเจ้าเคยทำการทดสอบมาแล้ว แม้กระทั่งอาจารย์ท่านอื่นๆ มากมายก็เคยทดสอบทดสอบพลังงานของเขา เนื่องจากองค์ประกอบของสสารในพลัง(กง)นี้ เครื่องมือมากมายที่เรามีอยู่ในปัจจุบันล้วนสามารถตรวจสอบออกมา ถ้ามีเครื่องมือชนิดนั้นๆ อยู่ ก็จะสามารถตรวจสอบการคงอยู่ของส่วนประกอบพลัง(กง)ที่อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ปล่อยออกมา เครื่องมือสมัยนี้สามารถวัดรังสีอินฟราเรด รังสีอัลตราไวโอเล็ต คลื่นเหนือเสียง คลื่นใต้เสียง ไฟฟ้า แรงแม่เหล็ก รังสีแกมมา อะตอม นิวตรอน อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ล้วนมีสสารเหล่านี้ นอกจากนี้ยังมีสสารบางอย่างที่อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ส่งออกมาแต่ไม่มีเครื่องตรวจวัดได้ ถ้ามีเครื่องมือตรวจวัดก็จะสามารถตรวจพบสสารเหล่านี้ จะพบว่าสสารที่อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ส่งออกมานั้นมากมายมหาศาล

จากผลของสนามแม่เหล็กชนิดพิเศษ อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)สามารถแผ่รังสีที่จรัสเจิดจ้าออกมา สวยงามเป็นพิเศษ แรงแปลงยิ่งสูง สนามพลังงานที่แผ่ออกมาจะยิ่งกว้างใหญ่ คนธรรมดาสามัญก็มีแต่น้อยมาก เพียงเรื่องแสงอ่อนๆ ในการวิจัยพลังงานสูงทางฟิสิกส์ คนเราเข้าใจว่าพลังงานก็คือนิวตรอนหรืออะตอมจำพวกนี้ อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)มากมายก็เคยทดสอบมาแล้ว อาจารย์ที่ค่อนข้างมี

ชื่อเสียงล้วนเคยถูกทดสอบมาแล้ว ข้าพเจ้าเองก็เคยถูกทดสอบมาแล้ว
สิ่งที่ถูกทดสอบได้นั้นมีรังสีแกมมาและนิวตรอนที่ร้อน ซึ่งมีกำลังเกิน
กว่ากำลังของการแผ่รังสีของวัตถุปกติประมาณ 80 ถึง 170 เท่า ถึง
ตอนนี้เข็มเครื่องวัดวิ่งมาถึงขีดจำกัดแล้ว และเนื่องจากเข็มเครื่องวัดวิ่ง
มาถึงขีดแล้ว จึงไม่สามารถวัดได้ว่ามีกำลังอยู่เท่าใด กำลังนิวตรอน
มากมายมหาศาลเช่นนี้ช่างเหลือเชื่อจริงๆ มนุษย์เราทำไมจึงสามารถ
แผ่กำลังนิวตรอนแรงกล้าเช่นนี้ได้ สิ่งนี้ก็พิสูจน์ให้เห็นว่าอาจารย์พลัง
ลมปราณ(ชี่กง)มีพลัง(กง)อยู่จริง มีพลังงานอยู่จริง ข้อนี้ได้รับการ
พิสูจน์จากวงการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาแล้ว

หลุดพ้นจากธาตุทั้งห้า ก็ต้องเป็นหลักกรรมบำเพ็ญจิตและชีวิต
หากมิใช่หลักกรรมบำเพ็ญจิตและชีวิต เขาก็จะมีพลัง(กง)ตามระดับชั้นสูง
ต่ำของเขาเท่านั้น การฝึกวิชาที่ไม่มีการบำเพ็ญชีวิต ก็ไม่มีปัญหานี้
เขาก็จะไม่พูดถึงการหลุดพ้นจากธาตุทั้งห้า การบำเพ็ญจิตและชีวิต
พลังงานของเขาจะถูกเก็บสะสมไว้ในเซลล์ทุกเซลล์ของร่างกาย
พวกเราที่ฝึกพลัง(กง) เมื่อเริ่มมีพลัง(กง) พลังงานที่แผ่ออกมาก่อนข้าง
หยาบ เป็นเม็ดเป็นก้อน มีช่องว่าง ความหนาแน่นไม่มาก
เพราะฉะนั้นอานุภาพจึงไม่แรง เมื่อระดับชั้นสูงขึ้น พลังงานจะมีความ
หนาแน่นมากกว่าโมเลกุลของน้ำน้บร้อย นับพัน นับร้อยล้านเท่าก็
เป็นได้ ระดับยิ่งสูงความหนาแน่นจะยิ่งมากยิ่งขึ้น ละเอียดย่อน ยิ่งละเอียด
พลังยิ่งสูง ภายใต้สภาพการณ์เช่นนี้ พลังงานถูกสะสมไว้ในทุก ๆ
เซลล์ของร่างกาย ไม่เฉพาะแต่เซลล์ทุกเซลล์ในร่างกายของเราในมิติ
วัตถุนี้ ในมิติอื่นๆ ร่างกายของเรา โมเลกุล อะตอม โปรตอน

อิเล็กทรอนิกส์ จนกระทั่งอนุภาคที่เล็กที่สุดในเซลล์ ก็จะมีพลังงานเหล่านี้สะสมอยู่ นานๆ เข้า ร่างกายของเราก็จะเต็มไปด้วยสสารพลังงานสูงทั้งหมด

สสารพลังงานสูงเหล่านี้มีจิตวิญญาณ มันมีความสามารถในตัวเมื่อมีมาก ความหนาแน่นสูง สะสมจนเต็มในเซลล์ทุกส่วนของร่างกาย มันจะสามารถควบคุมเซลล์ในร่างกาย เซลล์ที่ไร้สมรรถภาพที่สุดในร่างกายของเรา หลังจากเข้าควบคุมแล้ว ก็จะไม่เกิดการผลิตเซลล์ใหม่เพื่อทดแทนเซลล์เก่า สุดท้ายก็จะทดแทนเซลล์ทั้งหมดในร่างกายของมนุษย์ แน่نونข้าพเจ้าพูดขึ้นมาง่าย แต่การจะบำเพ็ญจนถึงระดับนี้ได้ใช้เวลาค่อนข้างยาวนาน เมื่อท่านบำเพ็ญถึงขั้นนี้ เซลล์ในร่างกายของท่านจะถูกสสารพลังงานสูงนี้เข้าทดแทน ท่านลองคิดดู ร่างกายของท่านยังคงประกอบด้วยธาตุทั้งห้าอีกหรือไม่ ยังคงเป็นสสารในมิติของเราหรือไม่ มันได้ประกอบขึ้นมาด้วยสสารพลังงานสูงที่รวบรวมมาจากมิติอื่นแล้ว ส่วนประกอบของกุศลก็คือสสารที่มีอยู่ในมิติอื่นเช่นกัน มันไม่ถูกควบคุมโดยสนามเวลาในมิติของเรา

นักวิทยาศาสตร์ปัจจุบันมีความเห็นว่าเวลามีลักษณะเป็นสนาม หากไม่อยู่ในขอบข่ายของสนามเวลา ก็จะไม่ถูกควบคุมด้วยเวลา ในอีกมิติหนึ่งความนึกคิดด้านมิติกาลเวลาไม่เหมือนกับของเรา มันจะสามารถบังคับสสารในมิติอื่นได้อย่างไร ไม่สามารถก่อให้เกิดผลใดๆทั้งสิ้น พวกเราลองคิดดู เมื่อถึงเวลานั้นท่านจะยังคงอยู่ในธาตุทั้งห้า หรือ ท่านยังคงอยู่ในร่างกายของคนธรรมดาอีกหรือไม่ใช่แน่นอน แต่มีสิ่งหนึ่งซึ่งคนธรรมดาสามัญมองไม่ออก ถึงแม้ร่างกายของเขาได้

เปลี่ยนแปลงมาถึงระดับนี้แล้ว ยังนับไม่ได้ว่าเป็นจุดสิ้นสุดของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม เขายังจะต้องบำเพ็ญให้บรรลุขั้นที่สูงขึ้นไปอีก เพราะฉะนั้นเขายังจำเป็นที่จะต้องบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในหมู่คนธรรมดาสามัญต่อไปอีก จะไม่ให้คนอื่นมองไม่เห็นตัวเขาเองไม่ได้

แล้วต่อไปภายภาคหน้าจะทำอย่างไร ในขั้นตอนของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของเขา โมเลกุลของเซลล์ต่างๆ ทั้งหมดของเขา ถึงแม้จะถูกสสารพลังงานสูงเข้าทดแทน ทว่าอะตอมนั้นมีการจัดเรียงลำดับเป็นแบบแผน แบบแผนของการจัดเรียงลำดับของโมเลกุลและของนิวเคลียสไม่ได้เปลี่ยนแปลง การเรียงลำดับของโมเลกุลของเซลล์ในร่างกายก็คงอยู่ในสภาพเดียวกัน อ่อนนุ่มเมื่อสัมผัส การเรียงลำดับของโมเลกุลกระดูกมีความหนาแน่นสูง จึงแข็งเมื่อสัมผัส ความหนาแน่นของโมเลกุลของโลหิตต่ำมาก จึงจัดอยู่ในประเภทของเหลว คนธรรมดาสามัญไม่สามารถมองเห็นการเปลี่ยนแปลงของท่านจากภายนอก โมเลกุลของเซลล์ยังคงรักษาสภาพโครงสร้างและการจัดเรียงลำดับตามแบบเดิม โครงสร้างของมันไม่ได้เปลี่ยนแปลง แต่ว่าพลังงานข้างในเกิดการเปลี่ยนแปลงแล้ว เพราะฉะนั้นบุคคลผู้นี้ก็จะไม่แก่ชราไปตามธรรมชาติตั้งแต่นั้นไป เซลล์ของเขาจะไม่ตาย ด้วยเหตุนี้เขาจะรักษาความหนุ่มสาวได้ตลอดไป ในระหว่างการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม คนนั้นจะดูอ่อนวัยอ่อนนวย สุดท้ายจะคงอยู่ในสภาพนี้ตลอด

แน่นอนร่างกายนี้เมื่อเกิดปะทะกับรถยนต์ กระจกก็ยังสามารถหักได้ ถูกมีดบาดเลือดก็จะออก เพราะว่าการเรียงลำดับของโมเลกุลไม่เปลี่ยนแปลง เพียงแต่ไม่ดับสลาย ไม่แก่ไปตามธรรมชาติ ไม่มีการทดแทน

เซลล์เก่า นี่ก็คือสิ่งที่เราเรียกกันว่า การหลุดพ้นห้าธาตุ ไม่มีอะไรที่เป็นสิ่งมงาย สามารถใช้หลักทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์อธิบายได้ บางคนอธิบายได้ไม่ชัดเจนพูดไปโดยไม่มีหลักการ ผู้คนก็กล่าวหาว่าเขามงาย เพราะว่าคำนี้มีต้นกำเนิดมาจากศาสนา มิใช่เป็นคำศัพท์ที่เกิดจากพลังลมปราณ(ชี่กง)ในปัจจุบัน

อะไรคือการหลุดพ้นตรีภูมิ ก่อนหน้านั้นข้าพเจ้าได้พูดไว้แล้วว่า ประการสำคัญของการที่พลัง(กง)ของเราจะเพิ่มหรือไม่ อยู่ที่การบำเพ็ญปฏิบัติจิต(ซินซิ่ง) หล่อหลอมให้เข้ากับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล คุณสมบัติพิเศษของจักรวาลก็จะไม่ควบคุมท่าน จิต(ซินซิ่ง)ของท่านยกระดับสูงขึ้น องค์ประกอบของกุศลก็แปรผันเป็นพลัง(กง)เมื่อขยับสูงขึ้นสูงขึ้นไปจนถึงระดับชั้นสูง ก็จะก่อเกิดเป็นเสาหลักพลัง(กง) เสาหลักพลัง(กง)นี้มีความสูงเท่าใด พลัง(กง)ของท่านก็จะสูงเท่านั้น มีคำกล่าวอยู่ประโยคหนึ่งว่า หลักรกรรมใหญ่(ต้าฝ่า)ไร้ขอบเขต ล้วนอาศัยใจท่านบำเพ็ญ ท่านจะบำเพ็ญได้สูงเพียงใด อยู่ที่ความอดทนและความสามารถทนทุกข์ของท่าน สสารสีขาวในตัวท่านใช้หมดแล้ว สสารสีดำของท่านเมื่อผ่านการทนทุกข์ลำบากก็สามารถแปรเปลี่ยนเป็น สสารสีขาวได้ ถ้ายังไม่พอใช้ ญาติสนิทมิตรสหาย เขาไม่บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ท่านช่วยแบกรับกรรมให้เขา พลัง(กง)ของท่านก็จะเพิ่มสูงขึ้น นี่หมายถึงผู้ที่บำเพ็ญปฏิบัติธรรมถึงระดับชั้นสูงมากแล้ว คนธรรมดาสามัญบำเพ็ญปฏิบัติธรรม อย่านำได้คิดไปรับเคราะห์กรรมแทน ญาติสนิทของท่าน กรรมใหญ่เช่นนั้นคนทั่วไปจะบำเพ็ญไม่สำเร็จ นี่ข้าพเจ้าพูดถึงกฎในระดับชั้นที่ต่างกัน

ตรีภูมิที่กล่าวกันในศาสนา คือสวรรค์ 9 ชั้นหรือ 33 ชั้น ก็คือ สวรรค์ บนโลก และยมโลก ประกอบขึ้นเป็นสรรพชีวิตในตรีภูมิ เขาพูดกันว่าภายในสวรรค์ 33 ชั้น สรรพชีวิตต้องเวียนว่ายตายเกิด (วัฏสงสาร) หมายถึงชาตินี้เกิดมาเป็นคน ชาติหน้าอาจเป็นสัตว์ก็ได้ พุทธศาสนาสอนไว้ว่า ในช่วงชีวิตที่ยังมีอยู่ ไม่บำเพ็ญแล้วจะบำเพ็ญเมื่อใด เพราะว่าสัตว์ไม่ได้รับอนุญาตให้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ไม่ได้รับอนุญาตให้ฟังธรรม แม้บำเพ็ญธรรมแล้วก็ไม่ได้มรรคผล หากมีพลัง (กง) สูงยังจะต้องถูกสวรรค์พิฆาต หลายร้อยปียังไม่ได้เรื่อนร่างมนุษย์ เป็นพันปีถึงจะได้มาซึ่งเรื่อนร่างมนุษย์ ได้ร่างมนุษย์แล้วท่านก็ยังไม่รู้จักทะนุถนอม หากท่านไปเกิดใหม่เป็นก้อนหิน หมื่นปีหินก้อนนั้น คงที่ไม่เปลี่ยนแปลงไม่แตกสลาย ไม่ผันแปรไปตามดินฟ้าอากาศ ท่านก็ไม่สามารถไปเกิดใหม่ได้ การได้มาซึ่งเรื่อนร่างมนุษย์นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย มีโอกาสได้รับหลักธรรมใหญ่ นับว่าคนๆ นี้โชคดีมาก ๆ เรื่อนร่างมนุษย์ได้มายากลำบาก นี่ก็คือเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดนี้

การฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง)ของเราเน้นเรื่องระดับชั้น ระดับชั้น ขึ้นอยู่กับการบำเพ็ญธรรมของตนเอง หากท่านคิดจะบำเพ็ญให้หลุดพ้นตรีภูมิ เส้าหลักพลัง(กง)ของท่านจะต้องสูงมากๆ ท่านมิใช่หลุดพ้นตรีภูมิแล้วหรือ บางคนนั่งสมาธิ เมื่อจิตหลักออกจากร่าง ชั่วพริบตา ก็ขึ้นไปสูงมาก ผู้ฝึกบางคนเขียนมาเล่าประสบการณ์ให้ข้าพเจ้าฟังว่า อาจารย์ ผมขึ้นไปถึงสวรรค์ไม่ทราบว่ากี่ชั้นด้วยกัน ผมมองเห็นทัศนียภาพต่างๆ นานา ข้าพเจ้าจึงตอบว่า ลองขึ้นไปอีกซิ เขาตอบว่า ผมขึ้นไปไม่ไหวแล้ว ไม่กล้าขึ้นไป ขึ้นไปอีกไม่ไหวจริงๆ ทำไม่จึงเป็น

เช่นนั้น เพราะว่าเสาหลักพลัง(ง)ของเขามีความสูงเพียงเท่านั้น เขา
นั่งเสาหลักพลัง(ง)ของเขาขึ้นไป นี่ก็คือมรรคผลที่กล่าวกันในพุทธ
ศาสนา บำเพ็ญธรรมได้มรรคผลเพียงเท่านั้น แต่ว่าพูดถึงผู้บำเพ็ญ
ปฏิบัติธรรมแล้ว ยังไม่ถึงจุดสูงสุดของมรรคผล เขายังจะสามารถบรรลุ
สูงขึ้นได้สูงขึ้นได้อีกอย่างต่อเนื่อง เสาหลักพลัง(ง)ของท่าน
สามารถทะลุผ่านเส้นแบ่งเขตตรีภูมิไปได้ ท่านมิเท่ากับหลุดพ้นตรีภูมิ
แล้วหรือ เราได้ลองตรวจสอบดู พบว่าตรีภูมิที่ศาสนากล่าวถึง เป็น
เพียงขอบเขตในวงโคจรของดาวนพเคราะห์ บางคนพูดถึงดาวเคราะห์
ใหญ่ 10 ดวง ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่ามันไม่มีอยู่จริง ในอดีตอาจารย์พลัง
ลมปราณ(ซึ้ง)เหล่านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าบางท่านเสาหลักพลัง(ง)ได้
ทะลุออกนอกเส้นทางข้างเผือก สูงมาก ๆ เขาหลุดพ้นตรีภูมิไปนานแล้ว
การหลุดพ้นตรีภูมิที่ข้าพเจ้าพูดถึง ความจริงก็คือเรื่องของระดับชั้น

เรื่องเกี่ยวกับการแสวงหา

มีคนไม่น้อยที่เข้ามาบำเพ็ญปฏิบัติธรรมโดยมีจิตยึดติดที่จะ
แสวงหา บ้างต้องการแสวงหาความสามารถพิเศษ บ้างต้องการพึ่ง
ทฤษฎี บ้างต้องการรักษาโรคร้ายไข้เจ็บ บ้างคิดจะได้ธรรมจักร(ฝ่า
หลุน) มีสภาพจิตต่าง ๆ นานา บางคนพูดว่า ในครอบครัวยังมีสมาชิก
ที่ยังไม่ได้มาเข้าร่วมชั้นเรียน ขอธรรมจักร(ฝ่าหลุน)จากข้าพเจ้าโดยจะ
จ่ายค่าเล่าเรียนให้บ้าง เราผ่านมาแล้วไม่รู้กี่ชั่วคน ผ่านประวัติศาสตร์
อันยาวนาน พุดออกมาเป็นตัวเลขแล้วน่าตกใจ สิ่งที่กำลังกำเนิดขึ้นมา
เป็นเวลาอันยาวนานเช่นนี้ ท่านคิดว่าเพียงเสียเงินไม่กี่สิบล้านก็จะ

สามารถซื้อกรรมจักร(ฝ่าหลุน)ได้หรือ แล้วทำไมเราจึงให้กับทุกคนได้ โดยไม่มีเงื่อนไข ทั้งนี้เพราะว่าท่านต้องการเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม จิตใจดวงนี้ใช้เงินเท่าไรก็ซื้อไม่ได้ จิตพุทธส่องประกายออกมา เราจึงทำให้ท่านเช่นนี้ได้

ท่านที่มีจิตยึดติดกับการแสวงหา ตั้งใจมาเพื่อสิ่งนี้หรือ ท่านคิดอะไร ธรรมกายของข้าพเจ้าในอีกมิติหนึ่งสามารถรู้ได้ทุกอย่าง เพราะว่าคุณนึกคิดเกี่ยวกับกาลเวลาทั้งสองมิติไม่เหมือนกัน มองจากอีกมิติหนึ่งความคิดของท่านที่ก่อตัวขึ้นจะเป็นไปอย่างเชื่องช้า ก่อนที่ท่านจะคิด เขาก็สามารถล่วงรู้ เพราะฉะนั้นท่านจะต้องสลัดความคิดที่ไม่ถูกต้องเหล่านี้ไปเสีย สายพุทธเน้นเรื่องบุญวาสนา ทุกคนมา ณ ที่นี้ เพราะบุญวาสนานำพา ได้สิ่งที่ท่านควรจะได้ เพราะฉะนั้นท่านจะต้องทะนุถนอม จิตไม่ควรยึดติดกับการแสวงหาใดๆ

ในอดีตการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในศาสนา สายพุทธพูดถึงความว่างเปล่า ไม่คิดสิ่งใด เข้าสู่สมาบัติ สายเต๋าเน้นความไม่มีอะไรก็ไม่มี ไม่ต้องการและไม่แสวงหา ผู้ฝึกพลัง(กง)พูดว่า ตั้งใจฝึกพลัง(กง) โดยจิตไม่หวังได้พลัง(กง) บำเพ็ญปฏิบัติธรรมโดยไม่หมายมั่น เพียงเน้นการบำเพ็ญปฏิบัติจิต(ซินซิ่ง)ของท่าน ระดับของท่านก็สามารถจะทะลุสูงขึ้น ท่านยอมได้ในสิ่งที่ควรได้ ท่านไม่ปล่อยวาง มิเป็นจิตยึดติดหรือ ณ ที่นี้เราถ่ายทอดหลักธรรมในระดับชั้นสูงเช่นนี้ แนนอนข้อกำหนดทางด้านจิต(ซินซิ่ง)ของท่านก็ต้องสูง เพราะฉะนั้นท่านมาศึกษาหลักธรรมต้องไม่ตั้งจิตแสวงหา

เพื่อเป็นการรับผิดชอบต่อพวกเรา ข้าพเจ้าจะนำท่านไปสู่ทางที่ถูกต้อง จะต้องอธิบายหลักธรรมนี้ให้ท่านฟังอย่างถ่องแท้ เวลาคนแสวงหาตาทิพย์ ตาทิพย์จะปิดตัวเอง และปิดล้อมตัวท่านเอาไว้ ข้าพเจ้าขอบอกกับพวกเรา ในขณะที่เราบำเพ็ญปฏิบัติหลักธรรมในภพความสามารถพิเศษต่างๆ ที่เกิดขึ้นล้วนเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดเวลานี้เราเรียกว่าความสามารถพิเศษ มันจะบังเกิดผลควบคุมคนธรรมดาสามัญได้ ก็เพียงในมิติปัจจุบันของเรานี้เท่านั้น ความสามารถและศาสตร์เล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้ท่านแสวงหาไปเพื่ออะไร แสวงหากันไปมา เมื่อถึงขั้นหลักธรรมนอกภพ ในอีกมิติหนึ่งก็จะไม่บังเกิดผลใดๆ เมื่อเราบำเพ็ญปฏิบัติธรรมจนหลุดพ้นหลักธรรมในภพ ความสามารถพิเศษเหล่านี้ล้วนต้องละทิ้งไปทั้งหมด นำมันเก็บรักษาไว้ในมิติที่ลึกมากๆ เพื่อเป็นบันทึกของขั้นตอนการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของท่านในภพหน้า จะมีประโยชน์ก็เพียงเท่านี้

เมื่อถึงขั้นหลักธรรมนอกภพ คนจะต้องเริ่มต้นบำเพ็ญปฏิบัติธรรมกันใหม่ จะเป็นร่างกายที่ไม่อยู่ในธาตุทั้งห้าตามที่ข้าพเจ้ากล่าวไปแล้ว เขาคือร่างพระพุทธรูป ร่างกายเช่นนั้นจะไม่เรียกว่าร่างพระพุทธรูปได้ หรือ ร่างพระพุทธรูปนี้จะต้องเริ่มต้นบำเพ็ญปฏิบัติธรรมใหม่ เริ่มเกิดความสามารถพิเศษขึ้นมาใหม่ ไม่เรียกว่าความสามารถพิเศษ เราเรียกว่าอิทธิฤทธิ์พระธรรม มีอานุภาพสูงส่ง สามารถควบคุมทุกมิติเป็นการสำแดงประสิทธิผลอันแท้จริง ท่านว่าท่านจะแสวงหาความสามารถพิเศษไปเพื่ออะไร ผู้ที่มีจิตแสวงหาความสามารถพิเศษทุกคน ท่านต้องคิดจะนำไปใช้ นำไปแสดงเพื่ออโหวดในสังคมมนุษย์

มิเช่นนั้นท่านแสวงหาความสามารถพิเศษเพื่อประโยชน์อันใด มองไม่เห็น จับต้องไม่ได้ จะนำมาเป็นเครื่องประดับยังต้องหาสิ่งที่ดูดีรับรองว่าในจิตใต้สำนึกของท่าน ท่านมีจุดประสงค์ที่จะใช้มัน แต่มันไม่ใช่ความสามารถที่จะแสวงหาได้ในสังคมมนุษย์ เป็นสิ่งที่เหนือธรรมดา ไม่สามารถให้ท่านนำออกมาโอ้อวดในหมู่คนธรรมดาสามัญ การโอ้อวดนั้นก็คือจิตยึดติดอย่างรุนแรงชนิดหนึ่ง เป็นจิตที่ไม่ดีอย่างยิ่ง เป็นจิตที่ผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมต้องขจัดทิ้งไป ท่านคิดจะนำไปใช้เป็นเครื่องมือหาเงินเพื่อความร่ำรวย นำไปใช้ต่อสู้เพื่อบรรลุเป้าหมายในสังคมมนุษย์ ยิ่งไม่ควรกระทำ เป็นการใช้สิ่งที่อยู่ในระดับชั้นสูงมารบกวน และทำลายสังคมมนุษย์ ความคิดเลวร้ายยิ่งนัก จึงไม่ยินยอมให้นำออกมาใช้ตามอำเภอใจได้

โดยทั่วไปความสามารถพิเศษจะบังเกิดแก่คนสองประเภทค่อนข้างมาก คือเด็กและผู้สูงอายุ โดยเฉพาะสตรีผู้สูงอายุ มักจะสามารถควบคุมจิต(ชินชิ่ง)ตัวเองได้ดี เธอเหล่านี้ถึงแม้จะอยู่ในสังคมก็ไม่มีจิตยึดติดมากนัก หลังจากได้ความสามารถพิเศษแล้ว เธอจึงสามารถควบคุมตัวเองได้ง่าย ไม่มีจิตใจโอ้อวด ทำให้คนหนุ่มสาวจึงมีความสามารถพิเศษยาก โดยเฉพาะชายหนุ่ม เขายังคิดที่จะดิ้นรนต่อสู้ในสังคมมนุษย์ต่อไปอีก ยังคิดที่จะบรรลุเป้าหมายต่างๆ เมื่อได้ความสามารถพิเศษแล้ว ก็จะใช้ความสามารถพิเศษนี้เพื่อการบรรลุเป้าหมาย เพื่อเป็นความสามารถอย่างหนึ่งที่ใช้ในการบรรลุเป้าหมายของเขา ซึ่งจะยอมให้เกิดขึ้นไม่ได้ ดังนั้นความสามารถพิเศษของเขาจึงปรากฏออกมาไม่ได้

การฝึกบำเพ็ญปฏิบัติธรรม มิใช่เป็นเรื่องล้อเล่น และมีใช้ความสามารถในสังคมมนุษย์ แต่เป็นเรื่องเคร่งครัดมาก ท่านคิดจะบำเพ็ญหรือไม่ จะบำเพ็ญได้หรือไม่ได้ อยู่ที่ท่านจะสามารถยกระดับจิต(ซินซิ่ง)ของท่านให้สูงขึ้นได้อย่างไร หากว่าบุคคลผู้นี้สามารถแสวงหาความสามารถพิเศษมาได้ ก็จะเป็นเรื่องที่เลวร้ายอย่างยิ่ง ท่านคิดว่าเขาจะบำเพ็ญหรือไม่ แท้จริงแล้วเขาไม่ได้คิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเลย เพราะว่าจิต(ซินซิ่ง)ของเขายังคงอยู่ในระดับพื้นฐานของมนุษย์ ความสามารถพิเศษที่ได้นั้นได้จากการแสวงหา เขาอาจจะกระทำในสิ่งที่เลวร้ายได้ทุกอย่าง เช่น ในธนาคารมีเงินมากมาย ไปখনออกมาเหนื่อย บนถนนมีสลากรางวัล ไปหยิบเบอร์รางวัลที่ 1 มา ทำไมจึงไม่มีเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น อาจารย์พลังลมปราณ(ซี้กง)บางท่านกล่าวไว้ว่า ไม่เห็นกุศล เมื่อมีความสามารถพิเศษย่อมประพฤติกปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ดีได้ง่าย ข้าพเจ้าคิดว่านี่เป็นคำกล่าวที่ไม่ถูกต้องนัก มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น ท่านไม่เห็นกุศล ไม่บำเพ็ญ จิต(ซินซิ่ง)ความสามารถพิเศษก็จะไม่บังเกิดขึ้นได้แน่นอน บางคนมีจิต(ซินซิ่ง)ที่ดี เมื่อได้ความสามารถพิเศษในระดับขั้นนั้นแล้ว ภายหลังเขาไม่สามารถควบคุมตัวเองไว้ได้ ทำในสิ่งที่ไม่ควรทำ เหตุการณ์แบบนี้ก็เกิดขึ้นได้เช่นกัน แต่ว่าเมื่อใดเขากระทำในสิ่งที่ไม่ดีไม่งาม ความสามารถพิเศษของเขาจะลดน้อยลงหรือสูญสลายไป และไม่มีวันได้กลับคืนมา ที่ร้ายแรงยิ่งกว่านั้นคือทำให้เขาเกิดจิตยึดติด

อาจารย์พลังลมปราณ(ซี้กง)บางท่านบอกว่า เรียนรู้วิชาจากเขา 3 วัน 5 วัน ก็สามารถรักษาโรคได้ เหมือนกับเป็นการโฆษณา เรา

เรียกว่าพ่อค้าพลังลมปราณ(ซีกง) พวกท่านลองคิดดู คนธรรมดาสามัญเช่นท่าน เพียงส่งลมปราณ(ซี)ออกมานิดหนึ่งก็สามารถรักษาคนไข้ได้หรือ ในร่างกายของคนธรรมดาสามัญก็มีลมปราณ(ซี)เช่นกัน ท่านก็มีลมปราณ(ซี) ท่านเพิ่งจะเริ่มฝึกพลัง(กง) จุดลมปราณหลากหลายของท่านเพิ่งจะเปิด จึงเก็บและปล่อยลมปราณ(ซี)ได้ เมื่อท่านไปรักษาโรคให้ผู้อื่น ร่างกายผู้ป่วยก็มีลมปราณ(ซี)อยู่ ดีไม่ดีท่านกลับเป็นฝ่ายถูกรักษา ระหว่างลมปราณ(ซี)กับลมปราณ(ซี)นั้นเป็นสิ่งที่ควบคุมไม่ได้ แท้จริงแล้วลมปราณ(ซี)รักษาโรคไม่ได้ ขณะที่ท่านรักษาโรคให้ผู้ป่วย ตัวท่านและผู้ป่วยจะผสมผสานเป็นสนามเดียวกัน ลมปราณ(ซี)ของโรคของคนไข้จะเข้าสู่ร่างกายของท่านมากเท่ากัน ต้นตอของโรคแม้จะอยู่ในตัวเขา เมื่อรับลมปราณ(ซี)ของโรคเข้าไปมากๆ ท่านเองอาจล้มป่วยไปด้วย เมื่อท่านรู้สึกว่าจะสามารถรักษาโรคได้ ก็มักจะเปิดประตูรับรักษาโรคให้ผู้ป่วย ใครมาก็ไม่ปฏิเสธ ท่านจะเกิดจิตยึดติด รักษาให้คนหายจากโรคได้ ดีใจเหลือเกิน ทำไมจึงรักษาให้โรคหายได้ ท่านไม่ได้คิดดูในตัวอาจารย์พลังลมปราณ(ซีกง)ปลอมทุกคนมีวิญญาณแปลกปลอมสิงอยู่ เพื่อให้ท่านเชื่อถือ มันจะให้สื่อสัญญาณกับท่านเล็กน้อย ท่านจะรักษาได้เพียง 3 คน 5 คน 10 คน 8 คน ก็หมดแล้ว มันเป็นการสูญเสียพลังงานอย่างหนึ่ง หลังจากนั้นแล้วพลังงานก็จะไม่หลงเหลืออีกเลย ตัวท่านเองไม่มีพลัง(กง) พลัง(กง)มาจากไหน พวกเราอาจารย์พลังลมปราณ(ซีกง)ใช้เวลาหลายสิบปีในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ในอดีตการบำเพ็ญธรรมเป็นเรื่องยากลำบาก ถ้าไม่ยึดมั่นบำเพ็ญ

หลักธรรมแท้จริง ไปบำเพ็ญในวิชาที่ไม่ใช่สายตรง บำเพ็ญในวิชาสาย
ย่อย ก็จะมีลำบากอย่างยิ่ง

อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)บางท่านมีชื่อเสียงมาก ใช้เวลาใน
การบำเพ็ญธรรมหลายสิบปี จึงได้พลัง(ง)เพียงเล็กน้อย ท่านไม่ได้
บำเพ็ญ เพียงแต่มาร่วมชั้นเรียนก็คิดที่จะมีพลัง(ง)หรือ เป็นสิ่งที่
เป็นไปได้ จากนั้นท่านก็จะเกิดจิตยึดติด เมื่อเกิดจิตยึดติด หาก
ท่านไม่สามารถรักษาโรคให้เขาหายได้ ท่านก็จะเกิดความกังวล บาง
คนเพื่อรักษาชื่อเสียงเกียรติยศของตนเอง เวลารักษาโรคมีความคิด
อย่างไร ขอให้โรคนั้นมาอยู่ที่ตัวฉัน ขอให้โรคของเขาหาย นั่นไม่ใช่
เกิดจากเมตตาจิต เขายังไม่ได้ละทิ้งจิตที่ต้องการมีชื่อเสียงและเงินทอง
เมตตาจิตก็จะไม่ก่อเกิด เขากลัวว่าตัวเองจะเสื่อมเสียชื่อเสียง จึงคิด
ยอมเอาตัวเองเข้าแลกกับโรค เขากลัวจะเสียชื่อเสียง จิตแสวงหา
ชื่อเสียงรุนแรงอะไรเช่นนี้ เมื่อความปรารถนาี้เกิดขึ้น โรคภัยนั้นก็จะ
เคลื่อนย้ายมายังร่างกายของเขา บังเกิดผลได้จริงๆ เขาได้โรคกลับ
บ้านไป แต่ผู้ป่วยกลับหายจากโรค ท่านรักษาโรคของผู้อื่นเสร็จ
ส่วนตัวเองกลับบ้านไปทนทุกข์ ท่านรู้สึกว่าคุณสามารถรักษาโรค
ได้รับคำชมเชยยกย่องเป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง) ท่านดีอกดีใจ
หลงระเหิงกับชื่อเสียง นี่มิใช่จิตยึดติดหรือ หากรักษาไม่หายก็ท้อแท้
ทุกข์ใจ นี่มิใช่เกิดจากการหลงใหลในชื่อเสียงผลประโยชน์หรือ และ
ลมปราณ(ชี่)โรคของคนที่ท่านรักษาก็จะมาอยู่ที่ตัวท่าน อาจารย์พลัง
ลมปราณ(ชี่กง)ปลอมที่สอนท่านขับลมปราณ(ชี่)ออกจากร่างกายอย่างไร
ข้าพเจ้าขอบอกท่านว่าขับออกไปไม่ได้แม้แต่คนเดียว เพราะว่าตัวท่าน

เองไม่สามารถที่จะแยกแยะลมปราณ(ชี)ดีกับลมปราณ(ชี)ไม่ดี นานๆ
เข้าร่างกายของท่านจะเป็นสีดำทั่วไปหมด นั่นก็คือกรรม

เมื่อเวลาบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริง ท่านก็จะพบกับความ
ยุ่งยาก ท่านจะอย่างไร ท่านจะต้องทนทุกข์ทรมานเท่าใด จึงจะ
สามารถแปรเปลี่ยนให้เป็นสสารสีขาวได้ เป็นเรื่องยากจริงๆ
โดยเฉพาะท่านที่มีรากฐาน(เกินจี)ยิ่งดี ก็ยิ่งจะเจอกับปัญหานี้ บางคน
ใจจดใจจ่อที่จะแสวงหาการรักษาโรค เมื่อท่านมีความต้องการ สัตว์ตัว
นั้นอาจเห็นเข้าก็จะเข้ามา นี่ก็คือการสิงร่าง ท่านต้องการจะรักษาโรค
ไม่ใช่หรือ ก็จะทำให้ท่านได้รักษา แต่มันจะไม่ให้ท่านไปรักษาโดย
ปราศจากเงื่อนไข ผู้ไม่เสี้ยยอมไม่ได้ อันตรายยิ่งนัก สุดท้ายท่านก็
นำพามันเข้ามาหาท่าน แล้วท่านคิดว่าท่านยังสามารถบำเพ็ญ
ปฏิบัติได้อีกหรือ ท่านได้ถูกทำลายโดยสิ้นเชิง

บางท่านที่มีรากฐาน(เกินจี)ดีก็ใช้รากฐาน(เกินจี)ของตัวเองไป
แลกกับกรรมของคนอื่น คนๆ นั้นมีโรค มีกรรมใหญ่ เมื่อท่านรักษา
คนป่วยหนัก กลับไปบ้านก็จะรู้สึกทนทุกข์ทรมานเหลือเกิน พวกเรา
หลายคนที่เคยรักษาคนไข้มาก่อนจะมีความรู้สึกเช่นนี้ คนไข้หายป่วย
แต่ตัวท่านกลับต้องล้มป่วยอย่างหนัก นานๆ เข้า กรรมก็จะ
แลกเปลี่ยนและถ่ายโอนมามาก ท่านใช้กุศลไปแลกกับกรรมของคนอื่น
นั่นก็คือไม่เสี้ยก็จะไม่ได้ อย่าคิดว่าท่านเพียงแต่รับเอาโรคมาเท่านั้น
กรรมก็ต้องใช้กุศลไปแลก ในจักรวาลนี้มีกฎอยู่ว่า สิ่งที่ตัวท่านต้องการ
ใครก็ยุ่งไม่ได้ และไม่สามารถบอกว่าคุณดี จักรวาลมีข้อกำหนด
เฉพาะอยู่ประการหนึ่ง นั่นก็คือใครมีกรรมมากผู้นั้นก็คือคนเลว ท่าน

ใช้รากฐาน(เกินจี้)ของตัวเองไปแลกกับกรรมของเขา เมื่อมีกรรมมาก ท่านยังจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมได้อย่างไร รากฐาน(เกินจี้)ของท่านถูก เขาทำลายจนหมดสิ้น ไม่น่ากลัวหรือ โรคของเขาหาย เขาสบายแล้ว แต่ท่านกลับบ้านต้องไปทนทุกข์ทรมาน หากท่านไปรักษาให้กับผู้ป่วย โรคมะเร็งสัก 2 คน ท่านก็จะต้องไปตายแทนเขา อันตรายใช้ใหม่ เรื่อง ก็เป็นเช่นนี้ คนส่วนใหญ่จะไม่ทราบเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องนี้

มีอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ปลอมบางท่าน อย่าคิดว่าเขามี ชื่อเสียงมาก คนมีชื่อเสียงเชื่อว่าจะเป็นคนเข้าใจอะไรได้เสมอไป คน ธรรมดาสามัญจะรู้อะไร มีกลุ่มหนึ่งว่าดี เขาก็เชื่อตาม ท่านอย่าคิดว่า เขาทำเช่นนี้ไม่เป็นไร เขาไม่เพียงแต่ทำร้ายผู้อื่น ยังทำร้ายตัวเอง เวลาผ่านไปสักปีสองปี ท่านก็จะเห็นว่าเขาจะเป็นเช่นไร การบำเพ็ญ ปฏิบัติธรรมไม่อนุญาติให้ทำลายกันเช่นนี้ การบำเพ็ญปฏิบัติธรรม สามารถรักษาโรค แต่ไม่ใช่นำมาใช้เพื่อรักษาโรค มันเป็นเรื่องที่เหนือ ธรรมดา ไม่ใช่ความสามารถของคนธรรมดาสามัญ ท่านนำมันมา ทำลายตามอำเภอใจเป็นเรื่องที่ไม่อนุญาติโดยเด็ดขาด ปัจจุบันมี อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ปลอมบางคนที่สร้างความเสื่อมเสียให้กับ วงการ นำเอาพลังลมปราณ(ชี่กง)ไปเป็นเครื่องมือในการแสวงหาเงิน ทองและชื่อเสียง พวกเขานำไปใช้ขยายอิทธิพลเป็นกลุ่มเป็นแก๊งที่ เลวร้าย คนประเภทนี้มีจำนวนมากกว่าอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)จริง หลายเท่าตัว คนธรรมดาสามัญพูดเช่นนี้ ทำเช่นนี้ ท่านก็เชื่อ คิดว่า พลังลมปราณ(ชี่กง)ก็เป็นเช่นนี้ ไม่ใช่เลย สิ่งที่ข้าพเจ้าพูดล้วนเป็น หลักการที่แท้จริง

คนธรรมดาสามัญอยู่ในสังคมมนุษย์เมื่อเกิดความสัมพันธ์เป็น หมู่มุ่คณะ กระทำเรื่องเลวร้ายต่างๆ เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว สิ่งที่ติด ค้างคนอื่นจะต้องชดใช้ ถ้าท่านเที่ยวรักษาใครต่อใครตามอำเภอใจ หากรักษาหายขาดได้จริง เป็นเรื่องที่ยอมกันได้หรือ พระพุทธมีอยู่ทุก แห่งหน มีพระพุทธจำนวนมาก ทำไมพระพุทธถึงไม่ทำในสิ่งเหล่านี้ ท่านสามารถช่วยย้่ามนุษย์อยู่กันอย่างสุขสบาย ทำไมท่านจึงไม่ทำ กรรมของใครผู้้นั้นควรเป็นผู้ชดใช้ ไม่มีใครกล้าที่จะไปทำลายกฎข้อนี้ บางคนในระหว่างการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ด้วยเมตตาจิต เขาอาจยื่น มือให้ความช่วยเหลือบ้าง ช่วยได้แต่เพียงผลักดันโรคให้ไปปรากฏใน ภายภาคหน้า ท่านไม่รับโทษวันนี้วันหน้าก็ยังต้องรับโทษ หรือเปลี่ยน ย้ายให้ท่านชั่วขณะหนึ่ง ท่านไม่ป่วยก็ต้องเสียเงิน ประสบภัยก็เป็นได้ ผู้ที่เราจะช่วยทำสิ่งนี้ให้ได้ สามารถช่วยลบล้างกรรมให้แก่ท่านได้ทันที จะทำให้เฉพาะผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมเท่านั้น แต่ไม่ทำให้กับคนธรรมดา สามัญ ในที่นี้ข้าพเจ้ามิใช่พูดถึงหลักการของข้าพเจ้าเอง แต่ข้าพเจ้า กำลังพูดถึงสัจธรรมของจักรวาล และความเป็นจริงในวงการบำเพ็ญ ปฏิบัติธรรม

เราจะไม่สอนให้ท่านไปรักษาโรค แต่เราจะนำท่านไปสู่ทางสาย หลัก ไปสู่หนทางที่ถูกต้อง คือมุ่งสู่ระดับที่สูงขึ้น เพราะฉะนั้นทุกครั้ง ที่ข้าพเจ้าเปิดการแสดงธรรมก็จะบอกว่า ลูกศิษย์ของหลักธรรมใหญ่ ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ทุกคนจะไม่อนุญาตให้รักษาโรค ท่านไปรักษา โรคให้ผู้อื่นท่านก็จะไม่ใช่ลูกศิษย์ของหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่า หลุนต้าฝ่า) เพราะว่าเรานำท่านเดินไปสู่ทางสายหลัก ในระหว่างการ

บำเพ็ญปฏิบัติธรรมในภพ เราจะต้องทำการชำระร่างกายให้ท่าน ตลอดเวลา ชำระให้ครั้งแล้วครั้งเล่า จนกว่าร่างกายของท่านทุกส่วนจะถูกทดแทนด้วยสสารพลังงานสูง หากท่านยังเที่ยวรับสิ่งที่เป็นสีดำมาใส่ตัวของท่าน ท่านจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมได้อย่างไร นั่นก็คือกรรม ท่านก็ไม่อาจบำเพ็ญปฏิบัติธรรมได้ ท่านรับมามากเกินไปท่านก็จะแบกรับไม่ไหว ท่านรับทุกข์กรรมมากเกินไปท่านก็ไม่สามารถบำเพ็ญธรรม นี่คือเหตุผล ข้าพเจ้าถ่ายทอดหลักธรรมใหญ่(ตำเฝ้า)ออกมา พวกท่านอาจไม่เข้าใจสิ่งที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดนั้นคืออะไร เมื่อข้าพเจ้าสามารถถ่ายทอดหลักธรรมใหญ่(ตำเฝ้า)ออกมาได้ ย่อมมีวิธีที่จะปกป้องรักษา ถ้าท่านไปรักษาโรคให้ผู้อื่น สิ่งต่างๆ ที่ใส่ไว้ในร่างกายของท่าน เพื่อให้ท่านได้บำเพ็ญปฏิบัติ ธรรมกายของข้าพเจ้าจะถอนกลับมาหมด จะไม่ยอมให้ท่านทำลายสิ่งล้ำค่านี้เพียงเพื่อชื่อเสียงผลประโยชน์ ท่านไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของพระธรรม ก็ไม่ใช่คนของหลักธรรมใหญ่ ธรรมจักร(เฝ้าหลุนตำเฝ้า) ร่างกายของท่านก็จะกลับสู่สภาพของคน ธรรมดาสามัญ สิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายก็จะคืนกลับไปให้ท่านทั้งหมด เพราะว่าท่านต้องการเป็นคนธรรมดาสามัญ

หลังจากที่ข้าพเจ้าบรรยายธรรมจบเมื่อวาน พวกเรามีจำนวนไม่น้อยรู้สึกว่าร่างกายเบาขึ้นทีเดียว แต่ผู้ที่มีโรคหนักเพียงไม่กี่คนจะเริ่มมีอาการก่อนคนอื่น โดยรู้สึกไม่สบายมากตั้งแต่เมื่อวาน เมื่อวานหลังจากที่ข้าพเจ้าได้ทำการถอนสิ่งไม่ดีจากร่างกายของพวกเราออกไป พวกเราส่วนใหญ่จะมีความรู้สึกที่ตัวเบาขึ้น ร่างกายสบายมาก แต่ในจักรวาลของเรานี้มีกฎข้อหนึ่งที่เรียกว่าไม่เสียก็ไม่ได้ ข้าพเจ้าไม่

สามารถถอนสิ่งไม่ดีต่างๆ ในร่างกายของท่านออกไปทั้งหมด โดยที่ท่านไม่ต้องรับความทุกข์ทรมานใดๆ เลยย่อมเป็นไปได้ กล่าวคือต้นเหตุของโรคภัยไข้เจ็บ ต้นตอของความไม่สบาย พวกเราได้ทำการถอนออกจากร่างกายของท่านแล้ว แต่สนามของโรคในตัวท่านยังอยู่ ดูจากตาที่พยับที่เปิดในระดับชั้นต่ำ จะมองเห็นภายในร่างกายมีลมปราณ(ชี)สีดำรวมตัวเป็นกลุ่มเป็นก้อน สกปรกมัวหมองไปด้วยลมปราณ(ชี)ของโรค รวมตัวกันเป็นลมปราณ(ชี)สีดำที่มีความหนาแน่นและขุ่นข้นอย่างมาก เวลานั้นกระจายออกก็จะแผ่ขยายไปทั่วร่างกายของท่าน

เริ่มจากวันนี้ บางท่านจะรู้สึกหนาวขึ้นมาทั้งตัว รวากับเป็นไข้หวัดอย่างหนัก อาจจะมีปวดกระดูก คนส่วนใหญ่จะรู้สึกไม่สบายเฉพาะส่วน ปวดขา เวียนศีรษะ จุดต่างๆ ในร่างกายที่เคยเจ็บป่วยมาก่อน แต่หายดีหลังจากได้ฝึกพลังลมปราณ(ชีกิง) หรือหายเพราะอาจารย์พลังลมปราณ(ชีกิง)ช่วยรักษาให้ท่าน อาการก็จะกำเริบขึ้นมาใหม่ ทั้งนี้เป็นเพราะเขาไม่สามารถรักษาท่านให้หายขาดได้ เพียงแต่ผลักไปไว้ภายนอก โรคยังคงอยู่ ณ จุดนั้น ระวังไม่ให้กำเริบออกมาในเวลา นี้ แต่จะกำเริบขึ้นมาใหม่ในวันหน้า เราก็จะต้องขุดคุ้ยให้ออกมา ขุดรากถอนโคนออกมาให้หมด เมื่อทำเช่นนี้ท่านอาจรู้สึกที่โรคกำเริบขึ้นมาอีก นี่เป็นการขจัดกรรมของท่านจากรากเหง้า เพราะฉะนั้นจึงมีปฏิกิริยาเกิดขึ้นกับท่าน บางคนจะมีปฏิกิริยาเฉพาะส่วน ตรงนี้ไม่สบาย ตรงนั้นก็ไม่ว่างดี อาการไม่สบายทุกอย่างที่เกิดขึ้น ล้วนเป็นเรื่องปกติ ข้าพเจ้าขอบอกกับพวกเรา ไม่ว่าท่านจะรู้สึกไม่สบายอย่างไร ขอให้ยื่นหยัดมาฟังการบรรยายธรรมต่อไป ทันทีที่ท่านเดินมาเข้า

ห้องเรียน อาการต่างๆ ของท่านจะหายไป จะไม่เกิดอันตรายใดๆ ทั้งสิ้น จุดนี้ขอย้ำกับพวกเราว่า ไม่ว่าท่านรู้สึกทุกข์ทรมานอย่างไร หวังว่าท่านจะยืนหยัดต่อไป ธรรมชาติเป็นสิ่งที่ได้มาด้วยความยากลำบาก ท่านยังรู้สึกทรมานเท่าใด แสดงให้เห็นว่าสิ่งใดเมื่อถึงที่สุดแล้วก็จะหวนกลับคืนไปทางตรงข้าม ร่างกายของท่านจะต้องชำระ จะต้องชำระทุกส่วน ต้นตอของโรคถูกถอนออกไปแล้ว คงเหลือลมปราณ(ชี)สีดำเพียงเล็กน้อย แผ่กระจายออกมา ให้ท่านทนทุกข์ทรมานและรับโทษทัณฑ์เล็กๆ น้อยๆ ท่านจะไม่รับทุกข์บ้างสักนิดยอมเป็นไปไม่ได้

ในสังคมมนุษย์มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น ทั้งชื่อเสียงเกียรติยศ เงินทอง ท่านนอนไม่หลับ กินไม่ได้ ท่านทำให้ร่างกายเสื่อมโทรมถึงขนาดนี้ มองดูร่างกายของท่านจากอีกมิติหนึ่ง แม้กระดูกก็เป็นสีดำ ร่างกายเช่นนี้ การชำระให้ท่านโดยที่ท่านไม่มีปฏิกิริยาตอบสนองใดๆ เลยยอมเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นท่านยอมมีปฏิกิริยาตอบสนองบ้าง บางท่านอาจมีอาการท้องเสียหรืออาเจียน ที่ผ่านมามีผู้ฝึกหลายท่าน จากสถานที่ต่างๆ เขียนมาเล่าประสบการณ์และความรู้สึกให้ข้าพเจ้าฟัง เกี่ยวกับปัญหานี้ว่า อาจารย์ หลังจากเลิกเรียนระหว่างเดินทางกลับบ้าน ต้องหาห้องน้ำตลอดทางจนถึงบ้าน ที่เป็นเช่นนี้เพราะอวัยวะภายในล้วนต้องถูกชำระ บางคนจะเกิดอาการง่วงนอน ข้าพเจ้าบรรยายจบเขาก็ตื่น ทำไม่จึงเป็นเช่นนี้ เพราะว่าในสมองเขามีโรค จำเป็นต้องรับการปรับรักษา หากรักษาสมองของเขาในขณะที่ตื่นอยู่ เขาจะทนไม่ไหว เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องให้เขาเข้าสู่ภวังค์ ให้เขาไม่รู้ตัว แต่บางคนอวัยวะการรับฟังไม่มีปัญหา เขาจะหลับอย่างสุขสบาย

แต่สามารถรับฟังได้โดยไม่ตกหล่นสักคำ จากนั้นไปเขาก็จะ
กระป๋องเปร่าขึ้นมา ไม่หลับนอน 2 คืนก็ไม่ง่วงนอน ล้วนมีอาการที่
ไม่เหมือนกัน จะต้องปรับและชำระร่างกายทุกส่วนให้ท่าน

ผู้นำเพ็ญปฏิบัติหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ที่แท้จริง
เมื่อท่านสามารถปล่อยวางจิตลงได้แล้ว ก็จะเริ่มมีปฏิภิกิริยาตอบสนอง
ตั้งแต่บัดนี้ ผู้ที่ปล่อยวางไม่ได้ ปากว่าปล่อยวางได้แล้ว แต่ยังไม่
สามารถปล่อยวางจริงๆ จึงยากที่จะชำระร่างกายให้เขา มีคนส่วนหนึ่ง
หลังจากเข้าใจสาระสำคัญที่ข้าพเจ้าสอน เขาปล่อยวางได้แล้ว ร่างกาย
ก็จะได้รับการชำระ คนอื่นรู้สึกตัวเบาแล้ว เขาเพิ่งจะเริ่มขจัดโรคภัย
ออกไปได้ เพิ่งจะเริ่มรู้สึกไม่สบายขึ้นมา ในแต่ละชั้นจะมีคนส่วนหนึ่งที่
ตามไม่ทัน การรับรู้(อู่)ไม่ค่อยดี ดังนั้นไม่ว่าท่านจะประสบเหตุการณ์
อย่างไรล้วนเป็นเรื่องปกติ ไม่ว่าจะไปเปิดสอนที่ใด ก็จะมีเหตุการณ์
เช่นนี้เสมอ บางคนจะรู้สึกไม่สบายมากฟุบอยู่บนโต๊ะ รอให้ข้าพเจ้าไป
ช่วยรักษาให้ ข้าพเจ้าจะไม่ลงมือรักษาให้ ด้านนี้ถ้าท่านข้ามผ่านไป
ไม่ได้ ต่อไปวันข้างหน้าหากท่านบำเพ็ญปฏิบัติด้วยตนเอง ท่าน
จะต้องพบกับทุกข์ภัยร้ายแรงต่างๆ ด้านนี้ท่านยังผ่านพ้นไปไม่ได้
แล้วท่านจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมได้อย่างไร สิ่งเล็กๆ แค่นี้ท่านยังฝ่าฝืน
ไปไม่ได้หรือ เชื่อว่าท่านจะฝ่าฝืนไปได้ เพราะฉะนั้นพวกท่านอย่า
ได้มาขอให้ข้าพเจ้าช่วยรักษาโรค ข้าพเจ้าเองก็จะไม่รับรักษาโรคให้ใคร
พูดคำว่า “โรค” ข้าพเจ้าก็ไม่ใคร่อยากฟัง

มนุษย์ยากที่จะช่วยเหลือให้หลุดพ้น ทุกชั้นที่ข้าพเจ้าเปิดสอน
มักจะมีคนประมาณร้อยละ 5 ถึงร้อยละ 10 ที่ตามไม่ทัน จะให้ทุกคน

ได้ธรรมะยอมเป็นไปไม่ได้ ผู้ที่สามารถยืนหยัดปฏิบัติ ก็ยังต้องดูว่า
เขาจะบำเพ็ญได้สำเร็จหรือไม่ ยังจะต้องดูว่าท่านมีใจมั่นคงแน่วแน่ใน
การบำเพ็ญธรรมได้หรือไม่ จะให้ทุกคนสำเร็จเป็นพระพุทธยอมเป็นไป
ไม่ได้ ผู้บำเพ็ญจริงในหลักธรรมใหญ่(ต้าฝ่า) อ่านหนังสือก็จะปรากฏ
อาการเช่นเดียวกัน ได้รับในสิ่งที่ควรจะได้เช่นเดียวกัน

บทที่ 3

ทุกคนเป็นสานุศิษย์

พวกเราทราบใหม่ว่าข้าพเจ้าได้ทำเรื่องอะไรไว้เรื่องหนึ่งไปแล้ว ข้าพเจ้าถือว่าผู้ฝึกทุกคนเป็นสานุศิษย์ รวมถึงผู้ที่เรียนด้วยตนเองที่สามารถบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง การช้หน้าคนไปสู่การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในระดับสูงนั้นจำเป็นต้องทำเช่นนี้ มิฉะนั้นเท่ากับไม่รับผิดชอบ ทำอะไรตามอำเภอใจ ข้าพเจ้าให้อะไรต่างๆ มากมายแก่พวกท่าน สอนให้พวกท่านเข้าใจถึงกฎที่คนทั่วไปไม่ควรทราบ ข้าพเจ้าถ่ายทอดหลักธรรมใหญ่(ต้าฝ่า)ให้แก่ท่าน ยังต้องให้สิ่งต่างๆ แก่ท่านอีกมากมาย ต้องช่วยชำระร่างกายให้แก่ท่าน และยังเกี่ยวโยงถึงปัญหาอื่นๆ เพราะฉะนั้นไม่ดูแลพวกท่านเสมือนสานุศิษย์ไม่ได้ การเปิดเผยความลับของสวรรค์อย่างมากมายให้กับคนธรรมดาสามัญรู้ง่ายๆ เป็นเรื่องที่ไม่อนุญาต แต่มีสิ่งหนึ่ง ยุคสมัยได้เปลี่ยนไป เราไม่ต้องมีพิธีรีตองโขกศิระชะค่านับตามแบบโบราณกันอีกแล้ว พิธีเหล่านั้นไม่เกิดประโยชน์อันใด เหมือนทำพิธีทางศาสนา พวกเราไม่ทำสิ่งเหล่านี้ ถึงแม้ท่านจะโขกศิระชะผ่านพิธีไหว้ครูแล้ว พอพ้นจากประตูท่านก็ทำตามความพอใจของท่าน ใช้ชีวิตเยี่ยงคนธรรมดาสามัญ คิดจะทำอะไรก็ยังคงทำอย่างนั้น ยังคงแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นเพื่อชื่อเสียงเงินทอง แล้วจะมีประโยชน์อะไร ท่านอาจจะเอาชื่อของข้าพเจ้าไปแอบอ้าง นำความเสื่อมเสียมาสู่หลักธรรมใหญ่(ต้าฝ่า)อีกด้วย

การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริงล้วนเป็นการบำเพ็ญด้านจิตใจของท่าน ขอเพียงท่านสามารถบำเพ็ญ ยืนหยัดแน่วแน่บำเพ็ญต่อไป เราก็จะดูแลท่านเสมือนลูกศิษย์ ไม่ทำเช่นนี้ไม่ได้ แต่มีบางคน เขาไม่แน่ว่าจะสามารถปฏิบัติตนเหมือนกับผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริง บางคนไม่สามารถทำเช่นนี้ แต่คนส่วนใหญ่จะสามารถบำเพ็ญปฏิบัติธรรมด้วยความแน่วแน่จริงจัง ขอเพียงท่านยึดมั่นในการบำเพ็ญต่อไป เราก็จะดูแลท่านเสมือนลูกศิษย์

วันๆ ท่านเอาแต่ฝึกการเคลื่อนไหวไม่ก็ซุก ก็ถือเป็นลูกศิษย์ของหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)แล้วหรือ ไม่แนเสมอไป เพราะว่าการฝึกบำเพ็ญปฏิบัติที่แท้จริง ต้องปฏิบัติได้มาตรฐานของการบำเพ็ญจิต(ซินซิ่ง)ที่เราได้ชี้แนะไว้ จะต้องยกระดับจิต(ซินซิ่ง)ของตนเอง จึงจะเป็นการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริง ท่านฝึกการเคลื่อนไหวเพียงอย่างเดียว ไม่ยกระดับจิต(ซินซิ่ง)ให้สูงขึ้น จะไม่มีพลังงานแรงกล้ามาช่วยเสริมสร้าง ไม่อาจถือว่าเป็นการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม เราก็ไม่สามารถรับท่านเป็นสานุศิษย์ของหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) หากท่านทำตัวเช่นนี้ต่อไปเรื่อยๆ ถึงแม้ท่านจะฝึกพลัง(กง) โดยท่านไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานของหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) ไม่ยกระดับจิต(ซินซิ่ง)ของท่าน ยังคงทำตามอำเภอใจ ท่านอาจประสพกับความยุ่งยากต่างๆ ดีไม่ดีท่านอาจกล่าวหาว่า ฝึกหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเราจนทำให้ท่านเพี้ยนไป สิ่งเหล่านี้เป็นไปได้ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นท่านจะต้องปฏิบัติให้ได้มาตรฐานจิต(ซินซิ่ง)ที่เราได้ชี้แนะไว้ ท่านจึงจะเป็นผู้

บำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริง ข้าพเจ้าก็ได้อธิบายกับพวกท่านอย่างชัดเจนแล้ว ฉะนั้น ทุกท่านไม่จำเป็นต้องจัดพิธีไหว้ครูต่างๆ ให้กับข้าพเจ้า ขอเพียงให้ทุกท่านตั้งใจบำเพ็ญธรรม ข้าพเจ้าก็จะดูแลท่าน ธรรมกายของข้าพเจ้ามีมากจนนับไม่ถ้วน อย่าว่าแต่ผู้ฝึกจำนวนเพียงเท่านี้ มากกว่านี้ข้าพเจ้าก็ดูแลได้ทั่วถึง

พลัง(ง)ของสายพุทธกับศาสนาพุทธ

พลัง(ง)ของสายพุทธไม่ใช่ศาสนาพุทธ สิ่งนี้ข้าพเจ้าต้องอธิบายให้พวกเราทราบอย่างชัดเจน จริงๆ แล้วพลัง(ง)ของเต๋าก็ไม่ใช่ศาสนาเต๋า พวกเราบางท่านไม่เข้าใจในสิ่งเหล่านี้ บางคนเป็นเพียงพระสงฆ์ในวัด และก็มีอุบาสก อุบาสิกา พวกเขาคิดว่าตัวเองมีความเข้าใจในศาสนาพุทธมากกว่าคนอื่น พวกเขาจึงนำสิ่งต่างๆ ในพุทธศาสนามาโฆษณาเผยแพร่ในหมู่ผู้ฝึกของเราตามใจชอบ ข้าพเจ้าขอบอกท่าน อย่าได้ปฏิบัติเช่นนี้ เพราะไม่ใช่วิชาเดียวกัน ศาสนามีรูปแบบของศาสนา และเรา ณ ที่นี้จะถ่ายทอดส่วนหนึ่งในวิชาของเรา ยกเว้นศาสนาศิษย์ที่บำเพ็ญหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) เป็นหลัก(แจกเช่นนักบวช) นอกนั้นจะไม่คำนึงถึงพิธีกรรมทางศาสนา ดังนั้นจึงไม่ใช่ศาสนาพุทธในยุคธรรมะปลาย

หลักธรรมในพุทธศาสนาเป็นเพียงส่วนหนึ่งของพุทธธรรม(ผอฝ่า) ยังมีหลักธรรมใหญ่ที่ลึกล้ำอีกมากมาย ในแต่ละระดับชั้นจะมีหลักธรรมแตกต่างกันไป องค์กรศากยมุนีตรัสไว้ว่า การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมมีวิธีปฏิบัติ 84,000 พระธรรมขันธ์ แต่ในกายในศาสนาพุทธมีเพียง

ไม่กี่นิกาย เช่น เทียนไทจง หัวเอียนจง ฉันจง จิ้งถู่ มีจิง เป็นต้น ซึ่งมีจำนวนน้อยไม่ถึง 10 นิกาย เพราะฉะนั้นไม่สามารถครอบคลุมพุทธธรรม(ผลผ่า)ได้ทั้งหมด เป็นเพียงส่วนน้อยในพุทธธรรม(ผลผ่า)เท่านั้น หลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ผ่าหลุนต้าผ่า)ของเราเป็นวิชาหนึ่งใน 84,000 พระธรรมขันธ์ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับศาสนาพุทธดั้งเดิมและศาสนาพุทธในยุคธรรมะปลายนี้ ไม่เกี่ยวข้องกับศาสนาอื่นใดในปัจจุบัน

องค์ศากยมุนีก่อตั้งศาสนาพุทธเมื่อ 2,500 ปีก่อน ในอินเดียโบราณ หลังจากพระองค์ได้เปิดพลัง(กง) เกิดการรู้แจ้ง(อู๋) พระองค์ได้ทรงหวนระลึกถึงสิ่งที่พระองค์ได้ทรงบำเพ็ญปฏิบัติธรรมมาก่อน และทรงนำออกมาเผยแพร่เพื่อช่วยมนุษย์ให้หลุดพ้นจากความทุกข์ คำสั่งสอนของพระองค์แม้จะเขียนเป็นคัมภีร์จำนวนมากมายเพียงใด แต่จุดเด่นในหลักธรรมของพระองค์ที่แท้มีเพียงอักษร 3 ตัว คือ “ศีล สมาธิ ปัญญา” (เจี๋ย ตัง ฮู่ย) ศีลก็คือละเว้นกิเลสทั้งปวงของมนุษย์ บังคับให้ท่านละเว้นการแสวงหาผลประโยชน์ ตัดขาดสิ่งต่างๆ ในสังคมจิตใจของท่านก็จะว่างเปล่า อะไรก็ไม่คิด สมาธิก็จะเกิด มันจะเสริมซึ่งกันและกัน เมื่อสมาธิเกิดขึ้นแล้ว จะต้องนั่งสมาธิเพื่อบำเพ็ญธรรมอย่างจริงจัง อาศัยพลังสมาธิบำเพ็ญให้สูงขึ้นไป นี่คือส่วนที่เกี่ยวกับการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริงของศาสนาพุทธ ซึ่งจะไม่คำนึงถึงกระบวนการทำฝึกต่างๆ ไม่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงร่างแท้(เป็นถี)ของตัวเอง เขาเพียงแต่บำเพ็ญพลัง(กง)ที่เป็นตัวกำหนดความสูงต่ำของระดับชั้นของเขา ดังนั้นจึงเน้นการบำเพ็ญที่จิต(ซินซิง) ไม่บำเพ็ญชีวิตและไม่เน้นการผันแปรของพลัง(กง) ในเวลาเดียวกันเขาจะเพิ่มพลัง

สมาธิของเขาให้แข็งแกร่งด้วยการนั่งสมาธิ ทนทุกข์ในระหว่างการนั่งสมาธิ ขจัดกรรมของเขา ปัญญาหมายถึงคนเกิดการรู้แจ้ง(อู๋) ปัญญาแตกฉาน มองเห็นสังขารของจักรวาล มองเห็นความเป็นจริงในมิติต่างๆ ของจักรวาล อิทธิฤทธิ์ปรากฏ ปัญญาเกิด เกิดการรู้แจ้ง(อู๋) หรือเรียกว่าเกิดพลัง(กง)

ในสมัยที่องค์ศากยมุนีทรงก่อตั้งศาสนาพุทธนั้น ในประเทศอินเดียมีศาสนาอื่นๆ อีก 8 ศาสนาที่เผยแพร่อยู่ในเวลาเดียวกัน ศาสนาที่ยังรากลึกและมีพื้นฐานแข็งแกร่งคือศาสนาพราหมณ์ ตลอดชีวิตขององค์ศากยมุนี ทรงต่อสู้กับศาสนาอื่นในด้านความคิดอยู่ตลอดเวลา เพราะว่าองค์ศากยมุนีทรงสั่งสอนเผยแพร่หลักธรรมอันแท้จริง เพราะฉะนั้นในขั้นตอนของการเผยแพร่หลักธรรมนั้น หลักธรรมที่พระองค์ทรงสั่งสอนนับวันจะรุ่งเรืองยิ่งขึ้น ในขณะที่ศาสนาอื่นๆ นับวันยิ่งเสื่อมถอย แม้กระทั่งศาสนาพราหมณ์ซึ่งเป็นศาสนาที่ยังรากลึกและมีพื้นฐานแข็งแกร่งก็ตกอยู่ในภาวะเกือบจะล่มสลาย หลังจากองค์ศากยมุนีเสด็จปรินิพพาน ศาสนาอื่นๆ ก็เริ่มรุ่งเรืองขึ้นมาใหม่ โดยเฉพาะศาสนาพราหมณ์ได้รุ่งเรืองและแพร่หลายขึ้นมาอีกครั้ง ในศาสนาพุทธได้ปรากฏเหตุการณ์เช่นไรขึ้นมาหรือ พระภิกษุสงฆ์บางองค์ได้บรรลุพลัง(กง)และเกิดการรู้แจ้ง(อู๋)ในระดับชั้นที่แตกต่างกัน แต่รู้แจ้งในระดับที่ไม่สูงนัก องค์ศากยมุนีทรงตรัสรู้ในระดับชั้นของพระยูไล แต่ภิกษุสงฆ์ส่วนใหญ่ยังบรรลุไม่ถึงระดับชั้นนี้

พุทธธรรม(ผ่อฝ่า)จะปรากฏออกมาแตกต่างกันตามระดับชั้นที่แตกต่างกัน ระดับชั้นยิ่งสูงยิ่งใกล้กับสังขาร ยิ่งต่ำยิ่งห่างไกลจากสัง

ธรรม เพราะฉะนั้นภิกษุสงฆ์ที่ได้พลัง(ง)เกิดการรู้แจ้ง(อุ)ในระดับชั้น
พื้นฐาน จึงนำเอาปรากฏการณ์ของจักรวาลในระดับที่ตัวเองมองเห็น
ธรรมะที่ตัวเองเข้าใจและรับรู้(อุ)มาอธิบายคำสอนขององค์ศากยมุนีที่
เคยตรัสไว้ กล่าวคือพระสงฆ์บางรูปอธิบายว่าพระธรรมที่องค์ศากยมุนี
ตรัสไว้มีความหมายเช่นนี้เช่นนั้น บางองค์นำสิ่งที่ตัวเองรับรู้เข้าใจมา
สอนประหนึ่งเป็นคำสอนขององค์ศากยมุนี ไม่สอนตามคำสอนเดิมของ
องค์ศากยมุนี ทำให้พุทธธรรม(ผอฝ)ผิดเพี้ยนไป ไม่ใช่หลักธรรมที่
องค์ศากยมุนีทรงสั่งสอนไว้ สุดท้ายทำให้พุทธธรรม(ผอฝ)ในศาสนา
พุทธหายสาบสูญไปจากประเทศอินเดีย นี่เป็นบทเรียนอันยิ่งใหญ่ใน
ประวัติศาสตร์ เพราะฉะนั้นต่อมาภายหลังประเทศอินเดียกลับไม่มี
ศาสนาพุทธ ก่อนที่ศาสนาพุทธจะเสื่อมสลายไปในประเทศอินเดีย มี
การเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลายครั้ง จนในที่สุดผนวกเอาบางสิ่งของ
ศาสนาพราหมณ์เข้าไป กลายเป็นศาสนาที่ปัจจุบันเรียกว่า ศาสนา
ฮินดู ไม่บูชาพระพุทธรูปแต่บูชาเทพองค์อื่นๆ ไม่เชื่อในคำสอนขององค์
ศากยมุนี เหตุการณ์มันเป็นเช่นนี้

ในขั้นตอนการพัฒนาของศาสนาพุทธ มีการปรับปรุงแก้ไข
ขนานใหญ่หลายครั้ง ครั้งแรกหลังจากองค์ศากยมุนีเสด็จปรินิพพานไม่
นาน มีคนยึดถือธรรมะระดับสูงที่องค์ศากยมุนีทรงสั่งสอนไว้ ก่อตั้ง
เป็นพุทธศาสนานิกายมหายาน ส่วนผู้ที่มีความเข้าใจว่าหลักธรรมที่
องค์ศากยมุนีทรงสั่งสอนคนทั่วไปนั้น เป็นแนวทางนำไปสู่การพ้นทุกข์
ของตนเอง บรรลุขั้นอรหัตต์ ไม่เน้นเรื่องการช่วยเหลือสรรพสัตว์
เรียกว่าพุทธศาสนานิกายหินยาน พระสงฆ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ยังคงสืบทอดวิธีการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในสมัยของคัสตักยมุนี พวกเราในแดนฮั่นเรียกนิยายนี้ว่าหिनยาน แน่นนอนพวกเขาไม่ยอมรับ เพราะว่าพวกเขาถือว่าได้เจริญรอยตามคำสอนขององค์คัสตักยมุนีแต่ดั้งเดิม ซึ่งความจริงก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ แล้วพวกเขาได้สืบทอดวิธีการบำเพ็ญปฏิบัติตั้งแต่สมัยขององค์คัสตักยมุนี

พุทธศาสนานิกายมหายานหลังจากผ่านการปรับปรุงได้เผยแพร่เข้าสู่ประเทศจีน หยั่งรากมั่นคงอยู่ในประเทศจีน เป็นพุทธศาสนาที่ชาวจีนสืบทอดกันอยู่ในทุกวันนี้ ความจริงแล้ว พุทธศาสนานิกายมหายานนั้นได้เปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงจากพุทธศาสนาในสมัยที่องค์คัสตักยมุนียังทรงมีชีวิตอยู่ ทั้งการแต่งกาย ตลอดจนถึงสภาวะของการรู้แจ้ง(อุ้)และขั้นตอนการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงไป ศาสนาพุทธดั้งเดิมจะนับถือบูชาองค์คัสตักยมุนีเพียงองค์เดียวเท่านั้น แต่พุทธศาสนาปัจจุบันมีการนับถือพระพุทธรูปต่างๆ พระโพธิสัตว์ต่างๆ และนับถือพระพุทธรูปหลายองค์ ปรากฏว่ามีการนับถือพระยูไลหลายองค์ กลายเป็นศาสนาพุทธที่มีพระพุทธรูปหลายองค์ เช่น พระอาหนีถอฝอ เย่าซือฝอ ต้ายื่อยูไล เป็นต้น และยังมีการนับถือพระโพธิสัตว์ระดับสูงหลายองค์ พุทธศาสนาจึงแตกต่างไปจากสมัยที่องค์คัสตักยมุนีทรงก่อตั้งขึ้นมาโดยสิ้นเชิง

ในระหว่างนั้นพุทธศาสนา ยังได้ผ่านขั้นตอนการปรับปรุงอีก ลักษณะหนึ่ง พระโพธิสัตว์อวิฬงสูได้เผยแพร่วิธีบำเพ็ญลับออกมาแบบหนึ่ง จากอินเดียผ่านอัฟกานิสถานเข้าสู่แดนฮั่นของเราทางซินเจียง สมัยนั้นเป็นสมัยราชวงศ์ถัง เพราะฉะนั้นเรียกว่านิกายถังมี

เนื่องจากประเทศจีนได้รับอิทธิพลจากลัทธิหยู(ขงจื้อ)ค่อนข้างมาก
ทัศนคติด้านศีลธรรมมีความแตกต่างจากชนชาติอื่น หลักบำเพ็ญ
ปฏิบัติธรรมของนิกายมี้จิงมีหลักบำเพ็ญธรรมของชายหญิงร่วมกัน จึง
ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมในสมัยนั้น เพราะฉะนั้นในรัชสมัยฮู่ซางแห่ง
ราชวงศ์ถัง นิกายถั่งมี้จิงถูกกวาดล้าง ต่อมานิกายถั่งมี้จิงหายสาบสูญ
ไปจากดินแดนฮั่น ปัจจุบันในประเทศญี่ปุ่นมีนิกายที่เรียกว่าตงมี ซึ่งก็
เผยแพร่ไปจากประเทศจีน แต่ตงมีของญี่ปุ่นนั้นไม่ได้ผ่านพิธีกรรมวันตั้ง
ตามหลักของมี้จิง ไม่ผ่านพิธีกรรมวันตั้งถือว่าเป็นการขโมยหลักธรรม ไม่
เป็นที่ยอมรับว่าได้รับการสืบทอดมาจริง อีกสายหนึ่งได้เผยแพร่จาก
อินเดียผ่านเนปาลไปยังทิเบต เรียกว่าจั่งมี เป็นนิกายที่ยังคงสืบทอด
มาจนถึงปัจจุบัน โดยพื้นฐานของศาสนาพุทธก็เป็นเช่นนี้ สิ่งที่ข้าพเจ้า
พูดมาคือบทรูปโดยย่อของการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของศาสนา
พุทธ ในระหว่างการพัฒนาการของศาสนาพุทธ ได้ปรากฏนิกายฉินจง
ซึ่งตั้งมือเป็นผู้ก่อตั้ง ยังมีนิกายจั้งถู่ และนิกายหัวเอี้ยน เป็นต้น ล้วน
เป็นการรับรู้(อู้)ตามคำสอนขององค์ศากยมุนีในสมัยนั้น นิกายเหล่านี้
ถือว่าเป็นศาสนาพุทธที่ผ่านการปฏิรูป ศาสนาพุทธมีนิกายสิบกว่า
นิกาย ล้วนปฏิบัติอยู่ในรูปแบบของศาสนา เพราะฉะนั้นจึงถือเป็น
ศาสนาพุทธเหมือนกัน

ศาสนาที่ก่อตั้งขึ้นในศตวรรษนี้ ไม่เพียงแต่ในศตวรรษนี้เท่านั้น
ในศตวรรษก่อนๆ ก็มีศาสนาใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมายในที่ต่างๆ ของโลก
เรา ศาสนาเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นศาสนาปลอม ผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงที่
ช่วยเหลือมนุษย์ ต่างก็มีโลกของตนเองทั้งนั้น องค์ศากยมุนี พระ

อาหนิถอฝอ พระตำยี่อยู่ไล เป็นต้น พระยูไลเหล่านีั้พระองค์ช่วยเหลือ มนุษย์ ทุกพระองค์จะมีโลกของตนปกครองอยู่ ในระบบทางข้างเผือก ของเรานี้มีโลกประเภทนี้อยูั้ร้อยกว่าแห่ง หลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่า หลุนตำฝ่า)ของเราก็มีโลกของฝ่าหลุน

นิกายปลอมจะช่วยคนให้พ้นทุกข์ได้อย่างไร มันไม่สามารถช่วย คนให้พ้นทุกข์ได้ เพราะว่าสิ่งที่มันพูดออกมาไม่ใช่หลักธรรม แน่นอน บางคนถึงกับก่อตั้งขึ้นเป็นศาสนา ในระยะแรกเขาไม่คิดจะเป็นมาร ศาสนา เมื่อบำเพ็ญจนได้พลัง(กง) เกิดการรู้แจ้ง(อู้)ในระดับชั้นที่ แตกต่างกันได้เห็นธรรมะเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งก็ยังห่างไกลจากผู้รู้แจ้งที่ สามารถช่วยเหลือมนุษย์ได้ เนื่องจากระดับชั้นยังต่ำ เขาค้นพบธรรมะ บางอย่าง พบว่าในสังคมมนุษย์มีบางเรื่องที่ไม่ดีๆ เขาก็จะบอกให้คนทำ ดี และในระยะแรกเขาไม่คัดค้านศาสนาอื่น ภายหลังเมื่อเป็นที่ยอมรับ ศรัทธาของผู้คน เพราะคิดว่าเขาพูดมีเหตุผล ต่อมาก็ยิ่งให้ความ เชื่อถือยกย่อง ในที่สุดกลายเป็นบูชาเทิดทูนในตัวเขา ไม่นับถือศาสนา อีกรต่อไป เมื่อเขาเกิดความโลภในชื่อเสียงและผลประโยชน์ ให้ผู้คน แต่งตั้งเขาเป็นผู้นำ จากนั้นก็ได้ก่อตั้งศาสนาใหม่ขึ้นมา ข้าพเจ้าขอ บอกกับพวกเราว่า สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นศาสนานอกกรีต ถึงแม้จะไม่ทำ ร้ายผู้คน ก็ยังคงเป็นศาสนานอกกรีต เพราะว่าเขารบกว่นการนับถือ ศาสนาที่แท้จริงของผู้คน ศาสนาที่แท้จริงสามารถช่วยให้คนหลุดพ้น จากทุกข์ แต่เขาไม่สามารถทำได้ เมื่อดำเนินการต่อไปนานๆ เขาก็ กระทำในสิ่งที่ชั่วร้ายอย่างลับๆ ในระยะหลังศาสนาประเภทนี้ก็ได้ เผยแพร่เข้าสู่ประเทศจีน รวมทั้งลัทธิกวนอิมก็เป็นประเภทหนึ่งในนั้น

ดังนั้นทุกคนควรระวัง กล่าวกันว่าประเทศหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และในตะวันตกก็มีผู้นับถือลัทธิต่างๆ นานา มีประเทศหนึ่งถึงกับนับถือไสยศาสตร์เป็นศาสนาของเขา นี่คือการมาผจญในยุคธรรมะปลาย ยุคธรรมะปลายไม่เพียงหมายถึงศาสนาพุทธเท่านั้น แต่หมายถึงการเสื่อมถอยของมิติชั้นสูงมากๆ ไหลลงมายังมิติที่ต่ำลงมา ยุคธรรมะปลายไม่เพียงหมายถึงยุคปลายของศาสนาพุทธเท่านั้น แต่เป็นการเสื่อมถอยของสังคมมนุษย์ที่ไม่สามารถผดุงศีลธรรมทางจิตใจได้อีกต่อไป

การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมต้องแน่วแน่หนึ่งเดียว

เราพูดว่าการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมต้องแน่วแน่หนึ่งเดียว ไม่ว่าจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างไร จะปะปนสิ่งอื่นเข้าไปบำเพ็ญด้วยไม่ได้ อุบาสก อุบาสิกาบางท่านบำเพ็ญปฏิบัติทั้งสิ่งที่เป็นของพุทธศาสนา และบำเพ็ญปฏิบัติหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเรา ข้าพเจ้าขอบอกกับท่านว่า ทำยที่สุดท่านจะไม่ได้อะไรเลย ใครก็ไม่ให้อะไรท่าน แม้ต่างก็เป็นสายพุทธ แต่ตรงนี้มีปัญหาในเรื่องของจิต(ซินซิ่ง) ในเวลาเดียวกันก็มีปัญหาการแน่วแน่หนึ่งเดียว ท่านมีร่างกายเพียงร่างเดียว ร่างกายของท่านจะกำเนิดพลัง(กง)ของวิชาใด จะแปรเปลี่ยนให้ท่านได้อย่างไร ท่านต้องการไปที่ใด ท่านบำเพ็ญตามหลักธรรมใดก็จะไปทางนั้น ถ้าท่านบำเพ็ญตามวิชาจึงถู ท่านก็จะไปยังโลกจีเล่อชื่อเจี่ยของพระอาหนิถอฟอ ถ้าท่านฝึกบำเพ็ญตามเยา

ข้อผอ ท่านก็จะไปโลกหลิวหลือชื่อเจ็ย ทางศาสนาได้กล่าวไว้เช่นนี้
เรียกว่าหลักธรรมหนึ่งเดียวไม่มีสอง

การฝึกพลัง(กง)ที่เราพูดกัน ณ ที่นี้ ก็คือการแปรผันของพลัง
(กง)ตลอดทั้งกระบวนการอย่างแท้จริง ล้วนต้องเดินตามวิธีบำเพ็ญ
ปฏิบัติธรรมของแต่ละสาย ท่านว่าท่านจะเดินไปทางไหน ท่านเหยียบ
เรือสองแคม ท่านก็จะไม่ได้อะไรเลย ไม่เพียงแต่การฝึกพลัง(กง)กับ
การบำเพ็ญเป็นพระในวัดจะปะปนกันไม่ได้ วิธีบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของ
แต่ละวิธี พลังลมปราณ(ชี่กง)กับพลังลมปราณ(ชี่กง) ศาสนากับศาสนา
ด้วยกัน ก็บำเพ็ญปฏิบัติปะปนกันไม่ได้ แม้กระทั่งในศาสนาเดียวกัน
นิกายที่ต่างกันก็ปฏิบัติปะปนกันไม่ได้ จะต้องเลือกปฏิบัติเพียงวิชา
เดียว ท่านบำเพ็ญจิ้งกู่ก็คือจิ้งกู่ ท่านบำเพ็ญมีจิงก็คือมีจิง ท่านเลือก
ฉันจงก็คือฉันจง หากท่านเหยียบเรือสองแคม นี้ก็บำเพ็ญนั้นก็บำเพ็ญ
ท่านจะไม่ได้อะไรเลย กล่าวคือทางพุทธศาสนาเน้นการบำเพ็ญ
หลักธรรมหนึ่งเดียวไม่มีสอง ไม่อนุญาตให้ท่านบำเพ็ญปะปนกันไป
เขาทั้งฝึกพลัง(กง)และก็บำเพ็ญปฏิบัติธรรม กระบวนการเกิดพลัง(กง)
ของเขาจะเป็นไปตามขั้นตอนการผันแปรของวิชาที่เขาเลือกบำเพ็ญ
ปฏิบัติ ในอีกมิติหนึ่งก็มีกระบวนการผันแปรของพลัง(กง) ซึ่งเป็น
กระบวนการที่มีความสลับซับซ้อนล้าลึกมหัศจรรย์อย่างมาก และจะนำ
สิ่งอื่นเข้ามาปะปนในการบำเพ็ญไม่ได้

มีอุบาสก อุบาสิกาบางคนพอได้ยินว่าเป็นการฝึกพลัง(กง)ของ
สายพุทธ ก็จะไปดิ่งผู้ฝึกของเราไปถวายเป็นตัวในวัด ข้าพเจ้าขอบอกท่านว่า
ทุกท่านที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ อย่าได้ทำเช่นนี้ ท่านกำลังทำลายหลักธรรม

ใหญ่ของเรา และก็ทำลายศีลข้อห้ามของพุทธศาสนา ขณะเดียวกัน ท่านก็กำลังก่อกวนผู้ฝึก ทำให้เขาไม่ได้อะไรเลย ไม่ควรทำเช่นนี้ การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเป็นเรื่องที่เข้มงวด จะต้องแน่วแน่หนึ่งเดียว การที่เราออกมาถ่ายทอดธรรมะส่วนนี้ในสังคมมนุษย์ ถึงแม้จะไม่ใช่ศาสนา แต่เป้าหมายของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมนั้นตรงกัน นั่นก็คือให้บรรลุเป้าหมายของการเปิดพลัง(อง) เปิดการรู้แจ้ง(อู่) และบรรลุความสำเร็จสมบูรณ์ได้มรรคผล

องค์ศากยมุนีตรัสไว้ว่า เมื่อถึงยุคธรรมะปลาย พระสงฆ์ในวัด ยังยากที่จะช่วยตัวเอง อุบาสก อุบาสิกา ก็จะมีคนดูแล อย่าคิดว่าท่านได้ไหว้อาจารย์แล้ว บุคคลที่ท่านเรียกว่าอาจารย์ก็ยังคงเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม เขาผู้นั้นหากไม่บำเพ็ญอย่างจริงจังก็ไร้ประโยชน์ ไม่บำเพ็ญด้านจิตใจ ใครก็ขึ้นไปไม่ได้ พิธียายตัวเป็นเพียงรูปแบบในสังคมมนุษย์ ท่านถวายตัวแล้วก็คือคนของสายพุทธเช่นนั้นหรือ พระพุทธก็จะดูแลท่านเช่นนั้นหรือ เรื่องมิได้เป็นเช่นนั้น ต่อให้ท่านโขกค้ำนับทุกวันจนศีรษะแตก จะจุดธูปเป็นกำๆ ก็ไร้ประโยชน์ ท่านจะต้องบำเพ็ญพัฒนาจิตของท่านอย่างแท้จริงจึงจะได้ ถึงยุคธรรมะปลาย จักรวาลได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง แม้กระทั่งศาสนสถานก็ไม่ไหวแล้ว ผู้มีความสามารถพิเศษ(รวมทั้งพระสงฆ์) ต่างเห็นถึงสภาพเช่นนี้ ปัจจุบันทั่วโลกมีข้าพเจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้น ที่ถ่ายทอดหลักธรรมที่แท้จริงอย่างเปิดเผย ข้าพเจ้าได้ทำในสิ่งที่ไม่มีความเคยทำมาก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคธรรมะปลายได้เปิดประตูบานใหญ่เช่นนี้ ที่แท้ก็คือพันปีหมื่นปีก็ไม่ได้พบ แต่จะช่วยให้ท่านพัน

ทุกซีได้หรือไม่ กล่าวคือจะบำเพ็ญได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับตัวท่าน สิ่ง
ข้าพเจ้าถ่ายทอดเป็นหลักธรรมอันยิ่งใหญ่ของจักรวาล

ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าท่านจะต้องมาฝึกหลักธรรมใหญ่
ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)กับข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าพูดด้วยเหตุและผล
ท่านจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมก็ต้องมีความแน่วแน่งหนึ่งเดียว มิฉะนั้น
ท่านก็จะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไม่ได้แน่นอน หากท่านไม่คิดจะบำเพ็ญ
ปฏิบัติ เราก็คงไม่ยุ่งเกี่ยวกับท่าน เราถ่ายทอดหลักธรรมให้เฉพาะผู้
บำเพ็ญปฏิบัติธรรมจริงเท่านั้น เพราะฉะนั้นจะต้องแน่วแน่งหนึ่งเดียว
แม้กระทั่งความนึกคิดเกี่ยวกับวิชาอื่นก็จะปะปนสอดแทรกเข้าไปไม่ได้
หลักธรรมใหญ่ ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเราไม่เห็นเรื่องการ
เคลื่อนไหวตามจิตนึกคิด ไม่มีการเคลื่อนไหวตามจิตนึกคิดใดๆ ทั้งสิ้น
เพราะฉะนั้นทุกท่านก็อย่าได้สอดแทรกความนึกคิดอื่นใดเข้าไป จุดนี้
ต้องระวัง โดยหลักไม่ใช้การเคลื่อนไหวตามจิตนึกคิด สายพุทธเน้น
ความว่างเปล่า สายเต๋าเน้นความไม่มี

ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเคยเชื่อมต่อกับความคิดกับผู้สำเร็จธรรมชั้นสูง
ผู้สำเร็จเต๋าชั้นสูง 4 ถึง 5 ท่าน หากจะว่าสูงแล้ว ในสายตาของคน
ธรรมดาสามัญนับว่าสูงมากๆ พวกเขาติดอยากจะรู้ว่าในใจข้าพเจ้า
กำลังคิดอะไร ข้าพเจ้าบำเพ็ญปฏิบัติมานานหลายปี ผู้อื่นคิดจะมา
ล่วงรู้ความคิดของข้าพเจ้าย่อมเป็นไปไม่ได้ ความสามารถพิเศษของ
ผู้อื่นก็ไม่อาจสอดแทรกเข้ามาได้ ไม่มีใครสามารถรู้จักข้าพเจ้า เขาก็ไม่
สามารถรู้ว่าข้าพเจ้าคิดอะไรอยู่ พวกเขาอยากรู้การเคลื่อนไหวทาง
ความคิดของข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นด้วยความเห็นชอบของข้าพเจ้า มี

อยู่ช่วงหนึ่งข้าพเจ้าจึงเชื่อมต่อความคิดของข้าพเจ้ากับพวกเขา หลังจากเชื่อมต่อแล้วข้าพเจ้ารู้สึกทนไม่ได้เล็กน้อย ไม่ว่าข้าพเจ้าจะมีระดับชั้นสูงแค่ไหนหรือต่ำเพียงใด เพราะว่าข้าพเจ้าอยู่ท่ามกลางคนธรรมดาสามัญ ข้าพเจ้ายังทำในสิ่งที่มีจุดมุ่งหมาย คือการช่วยมนุษย์ให้พ้นทุกข์ ในใจคิดช่วยมนุษย์ แต่จิตใจของพวกเขาเจียบสงบถึงระดับไหน เจียบสงบในระดับที่น่าสะพรึงกลัว หากท่านเจียบสงบถึงขนาดนี้เพียงคนเดียวก็ยังพอได้ แต่นั่งล้อมกันอยู่ตั้ง 4-5 คน เจียบสงบเหมือนตั้งน้ำนิ่งในบึง(น้ำตาย) ข้าพเจ้าคิดจะสัมผัสความรู้สึกของพวกเขา แต่สัมผัสไม่ได้ ในช่วงหลายวันนั้นจิตใจของข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจมาก เป็นความรู้สึกแบบที่คนทั่วไปคาดคิดไม่ถึง สัมผัสไม่ได้ ทุกอย่างไร้จุดมุ่งหมายใดๆ ทุกอย่างว่างเปล่า

การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในระดับสูงไม่มีการเคลื่อนไหวความนึกคิดใดๆ เพราะว่าการฝึกในขั้นพื้นฐานของคนธรรมดาสามัญ ท่านได้ฝึกจบสิ้นแล้ว เมื่อบำเพ็ญปฏิบัติธรรมมาถึงระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในวิชาของเราจะเป็นไปโดยอัตโนมัติ

ทั้งหมดล้วนเป็นการบำเพ็ญปฏิบัติโดยอัตโนมัติ ขอเพียงแต่ท่านยกระดับจิต(ชินชิ่ง)ให้สูงขึ้น พลัง(กง)ของท่านก็จะเพิ่มขึ้น โดยที่ท่านไม่ต้องฝึกกระบวนท่าใดๆ การเคลื่อนไหวกระบวนท่าของเราเป็นการเสริมกลไกบังคับ(จีจื่อ)อัตโนมัติให้แรงกล้ายิ่งขึ้น ทำไมในการนั่งวิปัสสนากรรมฐานเขาจึงไม่ขยับเขยื้อน ก็คืออยู่ในสภาวะไร้การหมายมันใด ๆ ท่านเห็นสายเต๋าใช้กระบวนท่าไหนกระบวนท่านี้ ใช้การเคลื่อนไหวตามจิตนึกคิด หรือการชี้นำของจิตนึกคิด ข้าพเจ้าขอบอก

กับท่าน สายเต่าเมื่อพ้นจากระดับชั้นของลมปราณ(ซี่)แล้ว อะไรก็ไม่มี ไม่พูดถึงความนึกคิดอย่างนี้ ความนึกคิดอย่างนั้น เพราะฉะนั้นบาง ท่านที่เคยฝึกพลังลมปราณ(ซี่กง)แบบอื่นมาก่อน จึงปล่อยวางไม่ได้ เกี่ยวกับวิธีใช้การหายใจ ใช้จิตนึกคิดเป็นต้น ข้าพเจ้านำเอาวิชาระดับ มหาวิทยาลัยมาถ่ายทอดให้แก่เขา เขากลับถามแต่ปัญหาระดับประถม ซึ่หน้าอย่างไรบ้าง เคลื่อนไหวตามจิตนึกคิดอย่างไรบ้าง เขาเคยชินกับ สิ่งเหล่านี้ คิดว่าพลังลมปราณ(ซี่กง)ก็เป็นเช่นนี้ ความจริงแล้วไม่ใช่

ความสามารถพิเศษ(กงเหิง)กับแรงพลัง(กงลี่)

พวกเราส่วนใหญ่สับสนกับคำศัพท์ในวิชาพลังลมปราณ(ซี่กง) บางคนยังแยกแยะไม่ถูก เรียกความสามารถพิเศษ(กงเหิง)เป็นแรง พลัง(กงลี่) แรงพลัง(กงลี่)เป็นความสามารถพิเศษ(กงเหิง) พลัง(กง)ที่ เกิดขึ้นจากการบำเพ็ญจิต(ซินซิ่ง)ของเรานั้น คือการหล่อหลอมให้เข้ากับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล และกุศลของตัวเองก็จะผันแปรเป็น พลัง(กง) พลัง(กง)นี้จะเป็นตัวกำหนดระดับชั้นสูง-ต่ำของคน ความ มากน้อยของแรงพลัง(กงลี่) และมรรคผลสูง-ต่ำของเขา นี่ก็คือพลัง(กง) ที่สำคัญที่สุด ในขั้นตอนของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม คนจะปรากฏ สภาวะอะไรอย่างหนึ่งออกมา ก็คือจะมีความสามารถพิเศษบางอย่าง ปรากฏออกมา เราเรียกย่อๆ ว่าความสามารถพิเศษ(กงเหิง) พลัง (กง)ที่เป็นตัวยกระดับชั้นให้สูงขึ้นที่ข้าพเจ้าได้กล่าวถึง เราเรียกว่าแรง พลัง(กงลี่) ระดับชั้นยิ่งสูงแรงพลัง(กงลี่)ยิ่งมาก ความสามารถพิเศษ (กงเหิง)ยิ่งแรง

ความสามารถพิเศษ(กงเหนิง) เป็นผลพลอยได้ที่ได้มาในระหว่าง การบำเพ็ญปฏิบัติธรรม มันมิได้เป็นเครื่องบ่งชี้ของระดับชั้น และ ไม่ได้เป็นเครื่องวัดความสูงต่ำของระดับชั้นและความมากน้อยของแรง พลัง(กงลี)ของแต่ละคน บางคนอาจมีมากหน่อย บางคนมีน้อยหน่อย ท่านจะไม่ได้ความสามารถพิเศษ(กงเหนิง) หากท่านมีเป้าหมายหลักที่ จะแสวงหามันจากการบำเพ็ญ ในขณะที่คนผู้ตั้งใจที่จะบำเพ็ญปฏิบัติ ธรรมอย่างจริงจัง เขาจึงจะมีความสามารถพิเศษ(กงเหนิง) จะยึดเป็น เป้าหมายหลักในการบำเพ็ญธรรมไม่ได้ ท่านฝึกสิ่งเหล่านี้ไปเพื่ออะไร ท่านคิดจะนำมาใช้ในสังคมมนุษย์หรือ เป็นสิ่งที่ให้ท่านนำไปใช้ใน สังคมมนุษย์ตามอำเภอใจไม่ได้โดยเด็ดขาด เพราะฉะนั้นท่านยิ่ง แสวงหาขังไม่ได้ เพราะท่านกำลังแสวงหา การแสวงหาก็คือการยึดติด การบำเพ็ญธรรมสิ่งที่ต้องกำจัดก็คือจิตยึดติด

มีคนไม่น้อยเมื่อบำเพ็ญปฏิบัติธรรมจนถึงระดับสูง เขาก็ไม่มีความสามารถพิเศษ(กงเหนิง) อาจารย์ปิดกั้นส่วนนี้ของเขาเอาไว้ กลัวว่าเขาไม่สามารถควบคุมตัวเองแล้วจะไปทำในสิ่งไม่ดี เพราะฉะนั้นจึง ไม่ปล่อยให้เขาแสดงอิทธิฤทธิ์ออกมา คนประเภทนี้มีไม่น้อย ความสามารถพิเศษ(กงเหนิง)ถูกควบคุมโดยจิตสำนึกของคน ขณะที่ คนเรานอนหลับอาจจะควบคุมตัวเองไม่ได้ เพียงแค่ฝันรุ่งขึ้นฟ้าดินก็ อาจถล่มทลายหรือทุกอย่างอาจกลับตาลปัตร นั่นเป็นสิ่งที่ปล่อยให้ เกิดขึ้นไม่ได้ เนื่องจากเป็นการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในสังคมมนุษย์ ดังนั้นความสามารถพิเศษ(กงเหนิง)มากๆ โดยทั่วไปจะไม่อนุญาตให้ นำออกมาใช้ ส่วนใหญ่มักจะถูกอาจารย์ปิดกั้นเอาไว้ แต่ก็ไม่แน่นอน

เสมอไป สำหรับคนที่บำเพ็ญปฏิบัติธรรมได้ดี และควบคุมตนเองได้ดี จะได้รับอนุญาตให้มีความสามารถพิเศษ(กงเหิง)บางส่วนได้ คนประเภทนี้ท่านขอให้เขาแสดงความสามารถพิเศษ(กงเหิง)ออกมา เขาก็จะไม่แสดงออกมาเด็ดขาด เพราะว่าเขาคควบคุมตัวเองได้

การบำเพ็ญธรรมย้อนกลับและการยืมพลัง(กง)

บางคนไม่เคยฝึกพลัง(กง)มาก่อน หรือเคยไปเข้าชั้นเรียนพลังลมปราณ(ชี่กง)มาเพียงไม่กี่ครั้ง ล้วนแต่อยู่ในระดับรักษาโรคเสริมสร้างร่างกาย ไม่ใช่การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอะไร หรือพูดอีกอย่างหนึ่ง คนเหล่านี้ไม่ได้ผ่านการถ่ายทอดที่แท้จริงมา แต่อยู่ๆ เพียงชั่วข้ามคืนเขาก็มีพลัง(กง)เกิดขึ้นมา เรามาพูดกันว่าพลัง(กง)นี้มีที่มาอย่างไร มีกี่รูปแบบ

แบบหนึ่งคือการฝึกย้อนกลับ การฝึกย้อนกลับคืออะไร ก็คือบางท่านมีอายุมากแล้วคิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ถ้าเริ่มบำเพ็ญตั้งแต่ต้นก็จะไม่ทันการ ในช่วงที่การฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง)มีความนิยมสูง เขาก็คิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมด้วย เพราะรู้ว่าพลังลมปราณ(ชี่กง)สามารถทำความดีเพื่อผู้อื่นได้ ในเวลาเดียวกันก็จะสามารถยกระดับตัวเองให้สูงขึ้นด้วย เขามีความปรารถนาเช่นนี้ คิดจะยกระดับ คิดที่จะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม แต่ว่าหลายปีก่อนในช่วงที่พลังลมปราณ(ชี่กง)กำลังเป็นที่นิยม อาจารย์ที่สอนพลังลมปราณ(ชี่กง)ส่วนใหญ่จะถ่ายทอดวิชาพลังลมปราณ(ชี่กง)แบบต่างๆ ไป แต่ไม่มีใครถ่ายทอดสิ่งที่เป็นระดับชั้นสูงอย่างแท้จริง จวบจนทุกวันนี้ ผู้ที่ถ่ายทอดพลัง(กง)

ชั้นสูงอย่างเปิดเผย ก็มีเพียงข้าพเจ้าคนเดียวที่ทำอยู่ ไม่มีบุคคลที่ 2 ผู้ที่ฝึกบำเพ็ญย้อนกลับ ล้วนเป็นผู้มีอายุ 50 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ มีรากฐาน(เกินจิต)ดี สิ่งที่ดีติดตัวมาดีมาก จะเป็นผู้ที่อาจารย์ส่วนใหญ่ยินดีรับไว้เป็นลูกศิษย์ เหมาะที่จะถ่ายทอดวิชาให้ เพียงแต่ว่าบุคคลเหล่านี้อายุมากเกินไป คิดจะบำเพ็ญจึงไม่ใช่เรื่องง่าย จะไปหาอาจารย์ที่ไหน แต่เมื่อเขาคิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม จิตใจดวงนี้ของเขาจึงเหมือนดังทองคำที่ส่องประกายแวววาว กระเด็นไปทั่วทิศทิศคนเราพูดว่า จิตพุทธ จิตพุทธนั้น ก็คือหมายถึงจิตพุทธส่องประกายออกมาแล้ว

มองชีวิตของมนุษย์จากชั้นสูง ชีวิตของมนุษย์มิใช่เพื่อความ เป็นมนุษย์ เพราะชีวิตของมนุษย์เกิดขึ้นในมิติของจักรวาล ประสานกลมกลืนเข้ากับคุณสมบัติพิเศษคือความจริง ความเมตตา ความอดทน (เงิน ชัน เหย็น)ของจักรวาล มีธาตุแท้เปี่ยมด้วยความเมตตากรุณา ความดีงาม แต่เมื่อชีวิตมีเพิ่มมากขึ้น ก่อเกิดเป็นความสัมพันธ์ใน ลักษณะของสังคม เพราะฉะนั้นบางคนจึงได้เปลี่ยนแปลงไปในทางเห็นแก่ตัวหรือไม่ดี จึงไม่สามารถคงอยู่ในชั้นสูงนั้นได้อีก จึงตกลงมา ตก ลงมาถึงระดับชั้นหนึ่ง ณ ระดับชั้นนี้ เขายังทำตัวเลวลงอีก จึงต้องตกลงมาอีก และในที่สุด ก็ตกลงมาอยู่ระดับชั้นของคนธรรมดาสามัญนี้ ตกลงมาถึงชั้นนี้ มนุษย์ต้องถูกทำลายให้หมดสิ้นไป แต่ด้วยเมตตาจิตของเหล่าผู้สำเร็จธรรมชั้นสูง จึงตัดสินใจให้มนุษย์ตกอยู่ในสภาวะทนทุกข์ทรมานที่สุด ให้มีโอกาสอีกครั้ง จึงสร้างมิติเช่นนี้ขึ้นมา

มนุษย์ในมิติอื่นไม่มีร่างกายเช่นนี้ เขาสามารถลอยขึ้นมาสามารถจะขยายตัวให้ใหญ่หดตัวให้เล็กได้ แต่ในมิตินี้คนมีร่างกายเช่นนี้ ร่างกายที่เป็นเนื้อหนังมังสาของเรา หลังจากมีร่างกายเช่นนี้หนาวก็ไม่ได้ ร้อนก็ไม่ได้ เหนื่อยก็ไม่ได้ หิวก็ไม่ได้ เป็นทุกข์ไปหมดเมื่อป่วยจะรู้สึกทุกข์ทรมาน เกิดแก่เจ็บตาย ก็คือให้ท่านชดใช้กรรมท่ามกลางความทุกข์เหล่านี้ ดูซิว่าท่านยังจะสามารถกลับไปได้หรือไม่ให้โอกาสท่านอีกครั้ง ด้วยเหตุนี้มนุษย์เราจึงตกอยู่ท่ามกลางวังวนหลังจากตกลงมาอยู่ในวังวนนี้แล้ว ก็สร้างดวงตาคู่นี้ให้ท่าน ไม่ให้ท่านมองเห็นมิติอื่น มองไม่เห็นความจริงของวัตถุประสงค์ ถ้าท่านสามารถกลับไป ยิ่งลำบากก็ยิ่งมีคุณค่า ท่ามกลางวังวน อาศัยการรับรู้(อุ)ด้วยตนเองบำเพ็ญกลับไป ยิ่งลำบากเท่าใดก็ยิ่งกลับไปได้ไว ถ้าท่านทำตัวเลวลงอีก ชีวิตก็จะถูกทำลาย ในสายตาของท่านเหล่านั้น ชีวิตของมนุษย์การเป็นคนไม่ใช่เป้าหมาย คือต้องการให้ท่านกลับสู่สภาพดั้งเดิมแท้จริง กลับขึ้นไป คนธรรมดาสามัญไม่สามารถเข้าใจในจุดนี้ คนธรรมดาสามัญอยู่ในสังคมของคนธรรมดาสามัญ เขาก็คือคนธรรมดาสามัญ คิดแต่จะทำอย่างไรให้เจริญรุ่งเรือง มีความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น ยิ่งเขามีความเป็นอยู่ดี เขาจะยิ่งเห็นแก่ตัว ยิ่งอยากจะครอบครองสิ่งต่างๆ ก็ยิ่งห่างไกลจากคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล เขาก็ยิ่งเดินไปสู่การดับสลาย

ผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงทั้งหลายมองเห็นเช่นนี้ ท่านรู้สึกวก้าวเดินไปข้างหน้า แต่ความเป็นจริงแล้วกำลังเดินถอยหลัง มนุษย์เรารู้สึกว่ากำลังพัฒนา วิทยาศาสตร์เจริญก้าวหน้า ความจริงแล้วก็เป็นไป

ตามวิภูจักรของจักรวาล จังกั๋วเหล่าหนึ่งในแปดเซียนผู้ซึ่งลากลับหลังหัน
น้อยคนที่จะเข้าใจเหตุไฉนท่านจึงซึ่งลากลับหลังหัน เพราะท่านค้นพบ
ว่าการเดินหน้าคือการถอยหลัง ท่านจึงซึ่งลากลับหลังหัน ดังนั้นเมื่อ
บางคนคิดจะทำบาปบุญปฏิบัติธรรม ผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงทั้งหลายจึงเห็นว่า
จิตใจเช่นนี้ล้ำค่ายิ่งนัก ก็จะทำให้ความช่วยเหลือโดยไม่มีเงื่อนไข
เช่นเดียวกับผู้ฝึกที่หนึ่งพึงธรรม ณ ที่นี้ ถ้าท่านคิดจะทำบาปบุญปฏิบัติ
ธรรม ข้าพเจ้าสามารถช่วยท่านได้โดยไม่มีเงื่อนไข แต่การเป็นคน
ธรรมดาสามัญท่านคิดจะมารับการรักษาโรค คิดต้องการสิ่งนี้สิ่งนั้น ก็
เป็นไปไม่ได้ที่จะช่วยเหลือท่าน เพราะอะไรหรือ เพราะท่านต้องการ
เป็นเพียงคนธรรมดาสามัญ คนธรรมดาสามัญก็ต้องมีการเกิดแก่เจ็บ
ตาย สมควรเป็นเช่นนั้น ทุกสิ่งล้วนเกี่ยวข้องกับเหตุและผล ไม่ควรทำ
ให้สับสน ส่วนคนที่ไม่เคยคิดจะทำบาปบุญปฏิบัติธรรมเลยในชีวิต บัดนี้
คิดที่จะหันมาทำบาปบุญปฏิบัติธรรม ก็ต้องจัดเตรียมวิถีชีวิตใหม่ให้แก่
ท่าน ปรับสภาพร่างกายให้แก่ท่าน

ดังนั้นเมื่อคนเราคิดจะทำบาปบุญปฏิบัติธรรม เมื่อความปรารถนา
นี้ได้ปรากฏ เหล่าผู้บรรลุนิพพานเมื่อเห็นแล้วถือว่ามิคุณค่ายิ่งนัก แต่ว่า
จะช่วยอย่างไร จะหาอาจารย์สอนได้ที่ไหนในโลกนี้ อีกทั้งอายุก็เลย 50
ปี ผู้สำเร็จธรรมถ่ายทอดให้ไม่ได้ เพราะถ้าเขาปรากฏตัวออกมาสอน
ท่าน ถ่ายทอดหลักธรรม ถ่ายทอดพลัง(กง)ให้แก่ท่าน การทำเช่นนั้น
เป็นการเปิดเผยความลับของสวรรค์ เขาก็ต้องตกลงมาด้วย มนุษย์ทำ
ความชั่วจึงตกลงมาอยู่ท่ามกลางวังวน ก็จะต้องทำบาปบุญอยู่ท่ามกลางวัง
วนนั้นให้รู้แจ้ง(อู่) เพราะฉะนั้นผู้บรรลุนิพพานจึงสอนให้ไม่ได้ หากพระ

พุทธปรากฏตัวให้ท่านเห็นกับตา ถ่ายทอดหลักธรรมให้แก่ท่าน สอนพลัง(ง)แก่ท่าน คนทำชั่วทั้งหลายต่างก็จะพากันมาเรียน ใครๆ ก็เชื่อแล้วจะรับรู้(ู้)ได้อย่างไร ก็จะไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการรับรู้(ู้) เพราะว่ามันขยับตกลงมายังวังวนด้วยตัวเอง ควรจะต้องถูกทำลายแล้ว แต่ท่ามกลางวังวนยังให้โอกาสท่านอีกครั้ง เพื่อให้ท่านได้บำเพ็ญกลับไป ถ้าสามารถกลับไปได้ก็กลับไป ถ้ากลับไปไม่ได้ ก็ต้องเวียนว่ายตายเกิดและดับสลายต่อไป

หนทางต้องเดินด้วยตนเอง ถ้าเขาคิดจะทำบำเพ็ญปฏิบัติธรรมจะอย่างไร เหล่าผู้บรรลุนิพพานได้คิดหาวิธี เพราะว่ามีนั้นพลังลมปราณ(ซึ่งง)เป็นที่นิยมกันมาก นี่ก็คือการเปลี่ยนแปลงปรากฏการณ์ของสวรรค์อย่างหนึ่ง ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับปรากฏการณ์สวรรค์ จึงได้เพิ่มพลัง(ง)ตามระดับจิต(ชินซึ่ง)ให้แก่เขา ต่อท่อสายอ่อนเข้าสู่ร่างกายของเขา เหมือนหัวก็อกน้ำประปา พอเปิดพลัง(ง)ก็มา เขาคิดจะปล่อยพลัง(ง) พลัง(ง)ก็มา เขาไม่คิดปล่อย ตัวเขาก็จะยังไม่มีพลัง(ง) สภาวะเช่นนี้เราเรียกว่าการบำเพ็ญย้อนกลับ ให้เขาบำเพ็ญจากบนลงสู่ล่างจนสำเร็จ

การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมโดยทั่วไปเริ่มจากล่างสู่บน บำเพ็ญจนเปิดพลัง(ง)บรรลุความสำเร็จ การบำเพ็ญย้อนกลับที่กล่าวถึงนี้สำหรับผู้สูงอายุ การเริ่มบำเพ็ญจากล่างสู่บนไม่ทันการเสียแล้ว เพราะฉะนั้นการบำเพ็ญจากบนลงล่างจะรวดเร็วกว่า ซึ่งก็เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในยุคนั้น คนประเภทนี้จะต้องมีจิต(ชินซึ่ง)ที่สูงมาก การถ่ายทอดพลังงานเป็นจำนวนมากให้แก่เขาตามระดับจิต(ชิน

ซึ่ง)ของเขา มีวัตถุประสงค์อะไร สิ่งแรกเพื่อให้สอดคล้องกับปรากฏการณ์ของสวรรค์ในช่วงนั้น บุคคลผู้นี้ในขณะที่ประกอบคุณงามความดีนั้น เขาสามารถทนทุกข์ทนลำบากได้ เพราะการอยู่ในสังคมคนธรรมดาสามัญ สภาพจิตทุกชนิดของมนุษย์จะรบกวนท่าน คนบางคนท่านรักษาให้เขาหายจากโรคเขาก็ยังไม่เข้าใจท่าน ท่านรักษาโรคให้เขา โดยการเอาสิ่งไม่ดีออกไปไม่น้อย รักษาให้เขาทุเลาได้ถึงระดับไหน การเปลี่ยนแปลงอาจไม่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนในขณะนั้น ในใจเขาจึงไม่พอใจ ไม่เพียงแต่ไม่รู้สึกรับขอบคุณท่าน ดีไม่ดียังจะตำหนาท่าน โทกหกหลอกลวงเขา ก็คือให้ท่านประสบกับปัญหาเหล่านี้ ให้ท่านได้ฝึกฝนจิตใจในสภาพแวดล้อมเช่นนี้ การถ่ายทอดพลัง(ง)ให้เขาเหล่านี้ก็เพื่อให้เขาบำเพ็ญปฏิบัติธรรมขึ้นไปสู่ระดับสูง ทำความดีควบคู่ไปกับการเสริมสร้างความสามารถพิเศษของตนเอง เพิ่มพลัง(ง)ของตัวเอง แต่บางคนไม่ทราบถึงเหตุผลข้อนี้ ข้าพเจ้าเคยพูดแล้วมิใช่หรือไม่ สามารถถ่ายทอดหลักธรรมให้เขาตรงๆ สามารถจะรับรู้(อู่)ก็รับรู้ไป ปัญหาอยู่ที่การรับรู้(อู่) ถ้ารับรู้(อู่)ไม่ได้ก็หมดหนทาง

บางคนเวลาที่มีพลัง(ง)เกิดขึ้น อยู่ๆ คืนหนึ่งนอนอยู่ร้อนจนห่มผ้าก็ไม่ไหว เข้าตื่นขึ้นมาไม่ว่าจับต้องอะไรก็มีไฟฟ้าสถิตไปทั้งหมด เขาทราบดีว่ามีพลัง(ง)เกิดขึ้นแล้ว เมื่อพบเห็นร่างกายใครตรงไหนเกิดเจ็บปวด พอเอามือไปลูบก็รู้สึกดี เขารู้ดีว่าต่อแต่นี้ไปมีพลัง(ง)แล้ว เป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ซีกง)ได้ ก็ตั้งตัวขึ้นเป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ซีกง) ในระยะแรกเนื่องจากเขาเป็นคนดี สามารถรักษาโรคให้คนหายได้ เวลาคนเขาให้เงินทอง ให้ของกำนัล เขาจะไม่รับ แต่

อยู่ไปสักกระยะหนึ่ง เขาอาจไม่สามารถทนต่อการย่ำยวนของสังคมมนุษย์ซึ่งเต็มไปด้วยความสกปรกโสมม เพราะคนที่ได้พลัง(ง)โดยวิธีการฝึกล้วนกลับไม่ได้ผ่านการฝึกจิต(ซินซิ่ง)อย่างแท้จริง การควบคุมจิต(ซินซิ่ง)ของตัวเองจึงลำบากมาก เริ่มจากการรับของกำนัลเล็กๆ น้อยๆ จนกลายเป็นชิ้นใหญ่ ในที่สุดให้น้อยไปก็จะไม่ยอม สุดท้ายเขาจะบอกว่า ให้ของกำนัลมากมายทำไม ขอเป็นเงินทองเถิด ให้เงินน้อยไปก็ไม่รักษาให้ อาจารย์พลังลมปราณ(ซีกง)ที่แท้จริงเขาก็ไม่ยอมเชื่อถือ สองหูได้ยินแต่คำชมว่าตัวเองมีความสามารถ ใครว่าเขาไม่ดีก็จะไม่พอใจ ความโลภต่อชื่อเสียงเงินทองเริ่มเกาะกินจิตใจของเขา คิดว่าตัวเองเก่งกว่าผู้อื่น เขาคิดว่าพลัง(ง)ที่เขาได้รับนี้ ก็เพื่อให้เขาเป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ซีกง)ให้ร่ำรวย ความจริงแล้วเพื่อให้เขาได้ฝึกบำเพ็ญปฏิบัติธรรม เมื่อจิตยึดติดต่อชื่อเสียงเงินทองเริ่มเกิดขึ้นแล้ว แท้จริงแล้วจิต(ซินซิ่ง)ของเขาก็ตกต่ำลงมา

ข้าพเจ้าพูดแล้วว่า จิต(ซินซิ่ง)สูงเพียงใดพลัง(ง)ก็จะสูงเท่านั้น เมื่อตกลงมาพลัง(ง)นี้จะให้เขามากนักไม่ได้ ต้องให้ตามระดับจิต(ซินซิ่ง)ของเขา จิต(ซินซิ่ง)สูงเพียงใด พลัง(ง)ก็สูงเท่านั้น กิเลสความโลภยังมีมาก ก็ยิ่งตกต่ำลงไปในสังคมมนุษย์ยิ่งมาก พลัง(ง)ของเขาก็จะพลอยตกต่ำลงไปด้วย สุดท้ายเมื่อเขาตกลงมาจนถึงที่สุดแล้วก็ไม่ให้พลัง(ง)แก่เขาอีก ไม่มีพลัง(ง)หลงเหลืออยู่อีก เมื่อไม่กี่ปีก่อนมีคนประเภทนี้ปรากฏออกมาไม่น้อย โดยมากจะเป็นสตรีที่อายุเกิน 50 ปีเสียส่วนใหญ่ ท่านดูคุณยายท่านนั้นที่กำลังฝึกพลัง(ง) เขาก็ไม่ได้รับการถ่ายทอดอย่างแท้จริง อาจจะเคยเข้าร่วมเรียนฝึกพลัง

ลมปราณ(ชี่กง)กับอาจารย์ท่านใดมาบ้าง ซึ่งก็เป็นเพียงแค่วิชารักษาโรค เสริมสร้างสุขภาพไม่กี่กระบวนท่า อยู่มาวันหนึ่งก็มีพลัง(กง)เกิดขึ้น เมื่อจิต(ซินซิ่ง)เลวลง ความอยากมีชื่อเสียงเงินทองก็เกิดขึ้น จึงตกลงมา สุดทำอะไรมิใช่ พลัง(กง)ก็ไม่มี ปัจจุบันผู้ฝึกย้อนกลับแบบนี้ตกลงมากันมากเหลือเกิน เหลืออยู่ไม่กี่คน เพราะเหตุใด เพราะว่าเขาเหล่านั้นไม่รู้ว่าการฝึกย้อนกลับนี้เพื่อให้เขาบำเพ็ญปฏิบัติธรรม เขาคิดว่าเพื่อให้เขาร่ำรวยมั่งมี มีชื่อเสียงในสังคมมนุษย์ให้เขาได้เป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง) ความจริงคือต้องการให้เขาบำเพ็ญปฏิบัติธรรม

อะไรคือการยืมพลัง เรื่องนี้ไม่จำกัดอายุ แต่มีข้อกำหนดประการหนึ่ง นั่นก็คือจะต้องเป็นผู้ที่มีจิต(ซินซิ่ง)ดีเยี่ยม เขาทราบดีว่าพลังลมปราณ(ชี่กง)สามารถบำเพ็ญปฏิบัติได้ เขาก็คิดจะบำเพ็ญปฏิบัติ จิตใจดวงนี้คิดจะบำเพ็ญปฏิบัติ แต่จะไปหาอาจารย์ท่านใดที่ไหน เมื่อก่อนมีอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)แท้ถ่ายทอดพลัง(กง)อยู่จริง ๆ แต่ส่วนใหญ่ล้วนถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ในระดับรักษาโรคเสริมสร้างสุขภาพ ไม่มีคนถ่ายทอดการบำเพ็ญปฏิบัติไปสู่ระดับชั้นสูง และคนเขาก็ไม่สอนกัน

พูดถึงเรื่องการยืมพลังแล้ว ข้าพเจ้าจะขอพูดถึงอีกปัญหาหนึ่ง คนเรานอกจากจิตหลัก(จู่เหวียนเสิน) หรือจิตสำนักหลักของตนแล้วยังมีจิตรอง(ฟู่เหวียนเสิน) หรือจิตสำนักรอง บางคนมีจิตรอง(ฟู่เหวียนเสิน)หนึ่งจิต บางคนมีสองจิต สามจิต สี่จิต บางคนมีถึงห้าจิต จิตรอง(ฟู่เหวียนเสิน)กับเพศของเขาไม่แนเสมอไปว่าจะต้องเหมือนกัน

บ้างเป็นเพศชาย บ้างเป็นเพศหญิง ไม่เหมือนกันทั้งหมด ความจริงแล้วจิตหลัก(จู่เหวียนเสิน)ก็ไม่แน่นอนไปกว่าจะเป็นเพศเดียวกับร่างกาย เพราะเราพบว่า ปัจจุบันมีชายที่มีจิตหลักเป็นหญิงก็มีมาก หญิงที่มีจิตหลักเป็นชายก็มีจำนวนมากเป็นพิเศษ ซึ่งก็สอดคล้องกับสายเต๋าที่พูดกันในปัจจุบันว่าอินหยางกลับกัน อินแกร่งหยางอ่อนอันเป็นปรากฏการณ์สวรรค์

จิตรอง(ฟู่เหวียนเสิน)ของคน มักจะมีระดับชั้นสูงกว่าจิตหลัก(จู่เหวียนเสิน) โดยเฉพาะบางคน จิตรอง(ฟู่เหวียนเสิน)ของเขามีระดับสูงเป็นพิเศษ จิตรอง(ฟู่เหวียนเสิน)มีใช้วิญญูณแปลงปลอม เขาออกมาจากกรรมมารดาพร้อมกับท่าน ตั้งแต่เกิดมีชื่อเดียวกับท่าน เป็นส่วนหนึ่งในร่างกายท่าน ปกติคนเราคิดอะไร ทำอะไร จิตหลัก(จู่เหวียนเสิน)เป็นผู้สั่งการ จิตรอง(ฟู่เหวียนเสิน)นั้น มีหน้าที่หลักคือพยายามควบคุมไม่ให้จิตหลัก(จู่เหวียนเสิน)ปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ดี แต่จิตหลัก(จู่เหวียนเสิน)มีความดีอยู่แล้ว จิตรอง(ฟู่เหวียนเสิน)ก็ไม่อาจทัดทานได้ จิตรอง(ฟู่เหวียนเสิน)ไม่ถูกครอบงำด้วยกิเลสในสังคัมมนุษย์ แต่จิตหลัก(จู่เหวียนเสิน)มักจะถูกรอบงำได้ง่าย

จิตรอง(ฟู่เหวียนเสิน)ของบางคนมาจากระดับชั้นที่สูงมาก ขาดเพียงนิดเดียวก็จะได้มรรคผล จิตรอง(ฟู่เหวียนเสิน)คิดจะทำเพ็ญปฏิบัติธรรม หากจิตหลัก(จู่เหวียนเสิน)ไม่คิดจะทำเพ็ญก็ทำอะไรไม่ได้ มีวันหนึ่งในช่วงที่พลั้งลมปราณ(ซี่กง)เป็นที่นิยม จิตหลัก(จู่เหวียนเสิน)คิดจะฝึกพลัง(กง)กับเขาบ้าง มุ่งสู่การทำเพ็ญปฏิบัติธรรมในระดับชั้นสูง แน่นอนความคิดนั้นบริสุทธิ์ ไม่ได้คิดจะแสวงหาชื่อเสียงและ

ผลประโยชน์ จิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)ตีใจนัก ฉันคิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมก็ทำไม่ได้ เจ้าคิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมตรงกับความตั้งใจของฉันพอดี แต่จะไปหาอาจารย์ที่ไหน จิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)นั้นมีความสามารถ เขาก็จะออกจากร่างไปหาผู้บรรลุนิพพานชั้นสูงที่รู้จักในชาติก่อน เพราะว่าจิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)บางรายมีระดับชั้นสูงมากสามารถออกจากร่างได้ เมื่อไปแจ้งความประสงค์ว่า ต้องการจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ขอเยี่ยมพลัง(กง)บ้าง ผู้บรรลุนิพพานชั้นสูงเห็นว่าเป็นคนดีใช้ได้ ย่อมยินดีช่วยเหลือเขา เมื่อเป็นเช่นนี้จิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)ก็ไปขอเยี่ยมพลัง(กง)มา ซึ่งพลัง(กง)นี้จะมีพลังงานแผ่กระจายส่งมาตามท่อสิ่งที่เยี่ยมมา บ้างก็มีรูปลักษณะ ที่เป็นรูปลักษณะมักจะมีความสามารถพิเศษติดมาด้วย

เมื่อเป็นเช่นนี้ เขาอาจจะมีความสามารถพิเศษขึ้นมาในเวลาเดียวกัน คนผู้นี้ก็คล้ายกับคนที่ข้าพเจ้าพูดถึงก่อนหน้านี้ กลางคืนนอนหลับร้อนจนทนไม่ไหว รุ่งเช้าตื่นขึ้นมาจะรู้สึกตัวว่าตนเองมีพลัง(กง)ขึ้นมา จับต้องอะไรก็มีไฟฟ้าสถิต สามารถบำบัดรักษาโรคให้กับผู้อื่นได้ เขารู้ตัวว่ามีพลัง(กง) แต่ไม่ทราบว่าได้มาจากที่ใด เขาเพียงแต่ทราบว่า พลัง(กง)เหล่านี้มาจากมิติของจักรวาล แต่มาได้อย่างไรเขาไม่ทราบ จิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)ไม่ได้บอกเขา เพราะว่ามันเป็น การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของจิตรอง(ฟูเหวียนเสิน) เขาทราบแต่ว่ามีพลัง(กง)เกิดขึ้นแล้ว

ผู้ที่เยี่ยมพลัง(กง)โดยมากไม่ถูกจำกัดด้วยอายุ เป็นคนหนุ่มสาวเสียส่วนใหญ่ ที่เคยพบเห็นมีตั้งแต่อายุเลย 20 ปี เลย 30 ปี เลย 40 ปี

ก็มี อายุมากก็มี คนหนุ่มสาวควบคุมตัวเองได้ยาก ในเวลาปกติเห็นว่าเขาเป็นคนใช้ได้ ในสังคมมนุษย์ขณะที่ยังไม่มีความสามารถ ความโลภต่อชื่อเสียงเงินทองก็ไม่มาก แต่เมื่อมีความสามารถเกินผู้อื่น ก็มักจะถูกความโลภในชื่อเสียงเงินทองรบกวน เขาคิดว่า หนทางชีวิตของเขายังยาวไกล ยังคิดที่จะดิ้นรนชวนชวาย เพื่อบรรลุเป้าหมายในสังคมมนุษย์ เพราะฉะนั้นเมื่อเขาได้ความสามารถพิเศษนี้มา มีความสามารถ เขาก็จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือเพื่อบรรลุถึงเป้าหมายของตนในสังคม จะยอมให้เป็นเช่นนั้นไม่ได้ และไม่อนุญาตให้เขานำพลัง(กง)ไปใช้เช่นนั้น ยิ่งใช้พลัง(กง)ก็จะยิ่งลดน้อยลง สุดท้ายอะไรก็ไม่เหลืออีก มีคนประเภทนี้ตกลงมามากต่อมาก เท่าที่ข้าพเจ้าดูปัจจุบัน ไม่มีเหลือแม้แต่คนเดียว

ลักษณะสองประการที่ข้าพเจ้ากล่าวมาข้างต้นล้วนเป็นแบบอย่างของผู้ที่มีจิต(ซินซิง)ค่อนข้างดีที่ได้พลัง(กง)มา ไม่ใช่พลัง(กง)ที่ตัวเองฝึกออกมา แต่ได้มาจากผู้บรรลุธรรม เพราะฉะนั้นพลัง(กง)ลักษณะนี้นับว่าเป็นสิ่งดี

การสิงร่าง

เราอาจเคยได้ยินได้ฟังในวงการบำเพ็ญปฏิบัติเขาเล่ากันเกี่ยวกับการถูกสัตว์ เช่น สุนัขจิ้งจอก พังพอน ภู เป็นต้น เข้าสิงร่างความเป็นมาของสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างไร มีคนกล่าวกันว่าการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมก็เพื่อให้ได้มาซึ่งความสามารถพิเศษ ความจริงแล้วมิใช่เพื่อการเสริมสร้างความสามารถพิเศษ เพราะความสามารถพิเศษ

เหล่านี้คือความสามารถดั้งเดิมของมนุษย์ เพียงแต่ว่าสังคมมนุษย์มีการพัฒนาก้าวหน้าไปมาก นับวันคนก็ยิ่งให้ความสำคัญต่อวัตถุที่มีรูปในมิติของเรา นี่ ฟังพาอาศัยเครื่องมือเทคโนโลยีมากขึ้นๆ เพราะฉะนั้นทำให้ความสามารถดั้งเดิมที่มีอยู่ค่อยๆ ถดถอย ท้ายที่สุดก็สูญหายไปจนหมดสิ้น

ถ้าท่านคิดจะมีความสามารถพิเศษ ก็จะต้องผ่านการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม กลับไปสู่สภาพดั้งเดิมแท้จริง บำเพ็ญให้สำเร็จ แต่สัตว์ไม่มีความคิดที่สลับซับซ้อนเช่นนี้ เพราะฉะนั้นมันจึงเชื่อมต่อกับคุณลักษณะพิเศษของจักรวาลได้ มันมีสัญชาตญาณมาแต่กำเนิด บางคนพูดว่าสัตว์สามารถจะบำเพ็ญปฏิบัติได้ สุนัขจึงจอกสามารถฝึกตามงูและสัตว์อื่นๆ สามารถบำเพ็ญปฏิบัติ ไม่ใช่ว่ามันบำเพ็ญปฏิบัติได้ในระยะแรกมันก็ไม่รู้ว่าการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเป็นอย่างไร แต่มันมีสัญชาตญาณติดตัวมาแต่เกิด เมื่ออยู่ภายใต้เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมพิเศษ เวลานานเข้าก็อาจสามารถบังเกิดผลขึ้นมา มันจึงสามารถได้พลัง(ง)มา และแสดงความสามารถพิเศษออกมาได้

เมื่อเป็นเช่นนี้มันก็มีความสามารถเกิดขึ้น ในอดีตเราพูดกันว่า ถ้าได้พลังเหนือธรรมชาติ(พลังชี้)แล้วก็เกิดความสามารถขึ้นมา ในสายตาของคนทั่วไป สัตว์มีความร้ายกาจแค่ไหน สามารถควบคุมคนได้อย่างง่ายดาย ที่จริงข้าพเจ้าว่าไม่ร้ายกาจหรอก โดยเฉพาะต่อหน้าผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริง มันไม่ใช่อะไรเลย อย่าเห็นว่ามันบำเพ็ญมานับร้อยนับพันปี ยังไม่เท่ากะเบียดนิ้วเดียวของคน พวกเราพูดว่าสัตว์มีสัญชาตญาณมาแต่เกิด มันมีความสามารถ แต่ในจักรวาล

ของเรามีกฎข้อหนึ่ง นั่นคือไม่อนุญาตให้สัตว์บำเพ็ญจนสำเร็จ เพราะฉะนั้นเรามักจะพบในตำราโบราณเขียนไว้ว่า ในระยะหลายร้อยปี จะต้องมีการทำลายล้างมันสักครั้ง ทำลายล้างครั้งใหญ่บ้างเล็กบ้าง สัตว์เมื่อถึงระยะเวลาก็จะมีพลัง(ก)เพิ่มขึ้น ก็ต้องทำลายล้างมันโดยฟ้าผ่าหรืออื่นๆ ไม่อนุญาตให้มันบำเพ็ญปฏิบัติ เพราะว่ามันไม่มีคุณสมบัติของมนุษย์ จึงไม่ให้มันบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเช่นเดียวกับมนุษย์ ไม่มีคุณลักษณะของมนุษย์ มันบำเพ็ญจนสำเร็จก็คือมาร จึงไม่อนุญาตให้มันได้บำเพ็ญสำเร็จ ดังนั้นสวรรค์จึงต้องพิฆาตมัน มันก็รู้ในสิ่งนี้ แต่ข้าพเจ้าได้พูดไว้แล้วว่า สังคมมนุษย์ปัจจุบันตกต่ำอย่างมาก บางคนทำแต่ความเลวความชั่ว มาถึงสภาพเช่นนี้ สังคมมนุษย์เราจะไม่อันตรายหรือ

ทุกสิ่งเมื่อถึงที่สุดก็ต้องย้อนกลับ เราพบว่าสังคมมนุษย์ในยุคก่อนประวัติศาสตร์ ก่อนที่จะถึงแก่การดับสลายในแต่ละรอบ ล้วนเกิดจากความตกต่ำอย่างที่สุดทางศีลธรรมของมนุษย์ ทุกวันนี้มิติที่มนุษย์เราอาศัยอยู่และมิติอื่นๆ ล้วนตกอยู่ในสภาวะที่อันตรายอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะอยู่ในมิติใดที่อยู่ในระดับชั้นเดียวกันนี้ก็อันตรายด้วยเช่นกัน มันก็ต้องหาทางหลีกเลี่ยงโดยเร็วเช่นกัน โดยการไต่เต้าไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คิดว่าการยกระดับชั้นแล้วจะหนีได้พ้น พุดง่ายแต่ทำยาก การคิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมต้องมีเรือนร่างมนุษย์ เพราะฉะนั้นจึงปรากฏมีผู้ฝึกพลัง(ก)ถูกวิญญูญาณแปลกล่อมเข้าสิง ซึ่งก็เป็นสาเหตุหนึ่ง

มีคนคิด ทำไมเหล่าผู้สำเร็จธรรมชั้นสูง อาจารย์พลัง(ก)สูงส่ง ซึ่งมีอยู่มากมายทำไมจึงไม่ดูแล เพราะจักรวาลของเราก็มีกฎอยู่ข้อ

หนึ่ง สิ่งที่ท่านแสวงหาเอง สิ่งที่ท่านต้องการผู้อื่นจะไม่มากำวกำย เราสอนให้พวกท่านเดินไปบนทางสายหลัก ขณะเดียวกันก็ถ่ายทอดหลักธรรมให้ท่านอย่างชัดเจน ให้ท่านรับรู้(ู้)ด้วยตัวเอง ท่านจะศึกษาหรือไม่ เป็นปัญหาของท่านเอง อาจารย์เพียงแต่เป็นผู้นำท่านเข้าสู่ประตูลัทธิ ส่วนการบำเพ็ญขึ้นกับแต่ละคน ไม่มีใครบังคับให้ท่านบำเพ็ญ จะบำเพ็ญหรือไม่ เป็นปัญหาของตัวท่านเอง กล่าวคือท่านจะเดินไปทางไหน ท่านคิดอยากได้อะไร ไม่มีใครกำวกำยได้ มีแต่แนะนำให้ไฝ่ดี

มีบางคนที่เราเห็นเขาฝึกพลัง(ง) ที่จริงแล้ววิญญูณแปลกปลอมที่สิงอยู่ได้พลัง(ง)ไป ทำไมจึงปล่อยให้วิญญูณแปลกปลอมเข้าสิง การฝึกพลัง(ง)ในที่ต่างๆ มีคนก็มากน้อยที่ถูกวิญญูณแปลกปลอมเข้าสิง พุดออกมาแล้วจะมีคนจำนวนมากไม่กล้าฝึกพลัง(ง) มีจำนวนมากจนน่าตกใจ ทำไมจึงมีสภาพเช่นนี้ปรากฏ สิ่งเหล่านี้กำลังก่อความหายนะในสังคมมนุษย์ ทำไมถึงปรากฏเหตุการณ์ที่ร้ายแรงเช่นนี้ นี่ก็คือสิ่งที่มนุษย์เองชักนำมา เพราะว่ามนุษย์เรากำลังเลวลงทุกขณะ มารก็มีอยู่ทุกแห่งหน โดยเฉพาะอาจารย์ถ่ายทอดพลังลมปราณ(ชี่ก)จอมปลอมทั้งหลายล้วนมีวิญญูณแปลกปลอมสิงอยู่ สิ่งที่เขาถ่ายทอดก็คือสิ่งเหล่านี้ แต่ไหนแต่ไรมาในประวัติศาสตร์จะไม่อนุญาตให้สัตว์เข้ามาสิงร่างคน เมื่อเข้ามาก็จะต้องฆ่ามันเสีย ไม่ว่าใครพบเห็นก็จะไม่อนุญาตโดยเด็ดขาด แต่ในสังคมปัจจุบันก็มีคนขอมัน ต้องการมัน เช่นไหว้มัน มีคนคิดว่าฉันไม่ได้ขอมันตรงๆ ท่านไม่ได้ขอมัน แต่ท่านขอความสามารถพิเศษ ผู้บรรลุ

ธรรมชั้นสูงในหลักธรรมสายหลักจะให้ท่านได้หรือ การขอก็คือการยึดติดในสังคัมมนุษย์ จิตใจเช่นนี้จะต้องขจัดให้หมดไป ถ้าเช่นนั้นใครจะให้ได้เล่า ก็จะมีแต่มารและสัตว์ชนิดต่างๆ ในมิติอื่นๆ ที่จะได้ให้ นั่นเท่ากับเป็นการไปขอมันมิใช่หรือ มันก็มา

จะมีสักกี่คนที่มาบำเพ็ญปฏิบัติธรรมด้วยความคิดที่ถูกต้อง การฝึกพลัง(กง)จะต้องเน้นกุศล ต้องกระทำความดี มีเมตตาจิต ต้องตั้งตนอยู่ในทำนองคลองธรรมอยู่เสมอ ไม่ว่าท่านจะฝึกอยู่ในสวนสาธารณะก็ดี ในบ้านก็ดี จะมีใครสักกี่คนคิดอย่างนี้ บางคนก็ไม่รู้ว่าเขาฝึกพลัง(กง)อะไร ฝึกไปพลังจิตก็ล่องลอยปากก็ยังบ่นว่า ลูกสะใภ้ของฉันไม่กตัญญูต่อฉัน แม่สามีฉันแยจ้งเลย บางคนบ่นตั้งแต่เรื่องในที่ทำงานไปจนถึงเรื่องสำคัญของบ้านเมือง ไม่มีเรื่องอะไรที่ไม่บ่น สิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความคิดของตนเองก็เกิดอารมณ์ขัดเคือง ท่านว่าเป็นการฝึกพลัง(กง)หรือ บางคนฝึกพลัง(กง)ทำยีน ทั้งเหนียว ทั้งเมื่อยจนขาสั่น แต่ในสมองยังฟุ้งซ่าน เช่นปัจจุบันข้าวของราคาแพง ข้าวของก็ขึ้นราคา ทำไมที่ทำงานเงินเดือนยังไม่ออก ทำไมฉันฝึกแล้วความสามารถพิเศษจึงยังไม่ปรากฏ ความสามารถพิเศษปรากฏออกมาเมื่อไร ฉันจะเป็นอาจารย์ชื่อก ก็จะทำร้าย หากินด้วยการบำบัดรักษาโรค เมื่อเห็นผู้อื่นฝึกจนมีความสามารถพิเศษ เขาจะยิ่งกระวนกระวายใจ ยิ่งพยายามจะแสวงหาความสามารถพิเศษ แสวงหาตาทิพย์ แสวงหาความสามารถในการรักษาโรค พวกท่านลองคิดดู มันช่างห่างไกลจากคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล ซึ่งยึดมั่นในความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ชั้น เหย็น)ไปกันคนละทาง พุดให้รุนแรง

หนอย พวกเขากำลังฝึกไปในทางมาร แต่ตัวเขาเองกลับไม่รู้สึกรู้สีกตัว เขายังคิดแบบนี้ ความคิดก็ยิ่งเลวร้าย คนเช่นนี้จะไม่ได้หลักธรรม เขาไม่เน้นกุศล คิดว่าการฝึกพลัง(ง)อาศัยวิธีฝึกกระบวนท่าก็จะสามารถฝึกให้เกิดพลัง(ง)ขึ้นมาได้ เขาคิดอยากได้อะไรก็แสวงหาสิ่งนั้น เขาคิดว่าเป็นเช่นนี้

เป็นเพราะความคิดของตัวเองไม่ถูกต้อง จึงชักนำเอาสิ่งไม่ดีเข้ามาหาตัว สัตว์ตัวนั้นอาจมองเห็นว่าคนผู้นี้ฝึกพลัง(ง)เพื่อความร่ำรวย ต้องการชื่อเสียง ต้องการความสามารถพิเศษ ร่างกายของเขาก็ไม่เลว มีสิ่งดี ๆ ติดตัวมามาก แต่ความคิดเขาเลวมาก เขาต้องการความสามารถพิเศษ เขาอาจมีอาจารย์ ถึงแม้จะมีอาจารย์จีนก็ไม่กลัว เพราะมันรู้ว่าอาจารย์ที่สอนการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริงเห็นเขาแสวงหาแต่ความสามารถพิเศษ ยิ่งแสวงหายิ่งไม่ให้เป็นจิตยึดติดที่ต้องขจัดออกไป เขายังมีความคิดเช่นนี้ก็ยังไม่ให้ความสามารถพิเศษเขา เขาก็ยังไม่รับรู้(ู้) ยิ่งแสวงหาความคิดก็ยิ่งไม่ดี ผลสุดท้ายอาจารย์ก็ได้แต่ถอนหายใจว่าคนผู้นี้ช่วยไม่ได้ ก็จะเลิกยุ่งกับเขา มีบางคนไม่มีอาจารย์ อาจมีอาจารย์ผ่านทางมาดูแลเขา เพราะผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงในแต่ละมิตินิยมอยู่มากมาย ผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงเมื่อเห็นคนผู้นี้ก็จะดูแลเขาสักวัน เห็นไม่ได้ผลก็ผละไป พรุ่งนี้ก็มาใหม่อีกท่านมองดูเห็นว่าคนนี้ไปไม่ไหว ก็จากไปอีก

สัตว์นั้นรู้ว่า เขามีอาจารย์ก็ดี มีอาจารย์ผ่านทางมาก็ดี สิ่งที่เขาแสวงหา อาจารย์ท่านให้ไม่ได้ เพราะว่าสัตว์มองไม่เห็นมิติที่ผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงสถิตอยู่ ดังนั้นมันจึงไม่กลัว มันอาศัยช่องว่างนี้

ในจักรวาลของเรามีกฎอยู่ข้อหนึ่ง สิ่งที่เขาแสวงหา ตัวเองคิดอยากได้ โดยทั่วไปผู้อื่นไม่สามารถก้าวทำได้ มันอาศัยช่องว่างนี้ เมื่อเขาอยากได้ ข้าก็จะให้เขา ข้าช่วยเขาไม่ผิดไม่ใช่หรือ มันไม่กล้าเข้าสิงทันที โดยจะลองให้พลัง(กง)เขาเล็กน้อยก่อน เขาพบว่าอยู่มาวันหนึ่งตัวเองมีพลัง(กง)ขึ้นมา อีกทั้งสามารถบำบัดรักษาโรคได้ สัตว์นั้นเห็นว่าได้ผล เหมือนเป็นการโหมโรงก่อนการแสดงจริง เขาต้องการเช่นนี้ ข้าก็จะเข้าสิง เมื่อสิงแล้วก็จะให้มากจนเป็นที่พอใจ ท่านไม่ใช่ต้องการตาทิพย์หรือ หอกรหรือ ท่านต้องการอะไรก็จะให้ทุกอย่าง มันก็เข้าสิงร่าง

ความคิดแสวงหาของเขา กำลังแสวงหาสิ่งเหล่านี้อยู่พอดี ตาทิพย์ก็เปิด ยังสามารถปล่อยพลัง(กง)ออกมา ทั้งยังมีความสามารถพิเศษเล็กๆ น้อยๆ ได้ เขาดีใจมาก คิดว่าได้สิ่งที่ตัวเองแสวงหาแล้ว ผิดจนสำเร็จแล้ว แต่ที่จริงเขาไม่ได้ฝึกสำเร็จเอง เขารู้สึกว่าเขาสามารถมองเห็นร่างคน สามารถเห็นว่าร่างกายคนส่วนไหนมีโรค ความจริงแล้วตาทิพย์ของเขาไม่ได้เปิด แต่สัตว์ที่สิงอยู่ได้ควบคุมสมองใหญ่ของเขา สัตว์ตัวนั้นใช้สายตาของมันมองดู แล้วสะท้อนภาพไปยังสมองใหญ่ของเขา เขาก็คิดว่าตาทิพย์ของตนเปิดแล้ว ส่งพลัง(กง)ออกมาได้ พอเขายื่นมือออกมาเพื่อปล่อยพลัง(กง) กรงเล็บของสัตว์ตัวนั้นก็ยื่นออกมาจากตัวเขาเช่นกัน พอเขาส่งพลัง(กง)ออกมา ภูตัวนั้นแลบลิ้นไปยังจุดที่มีโรคหรือจุดที่เป็นฝี แล้วใช้ลิ้นเลียเอา เรื่องราวประเภทนี้มีมากมาย คนที่ถูกวิญญาณแปลกปลอมเข้าสิงล้วนเกิดจากที่ตัวเองแสวงหามา

เนื่องจากเขาแสวงหา คิดแต่จะร่ำรวยมั่งมี มีชื่อเสียง ดี ความสามารถพิเศษก็มีแล้ว สามารถรักษาโรคได้ ดาตพิภย์ก็มองเห็น สิ่งนี้ทำให้เขาดีใจ สัตว์มองเห็นแล้วว่า ท่านต้องการความร่ำรวยมั่งมี ไม่ใช่หรือ ตกลง ข้าก็ให้ท่านได้ร่ำรวยมั่งมี การที่สมองใหญ่ของคนเราถูกควบคุม ถือว่าเป็นเรื่องที่ย่างมาก มันสามารถควบคุมคนจำนวนมากมาให้ท่านรักษา มากันมากมาย ด้านหนึ่งเขาให้การรักษา อีกด้านหนึ่งก็ควบคุมนักข่าวให้ลงโฆษณา มันควบคุมคนเราให้ทำในสิ่งเหล่านี้ คนไข้ให้เงินน้อยก็ไม่ยอม โดยจะทำให้เขาปวดศีรษะ อย่างไรก็ตามก็ต้องให้จ่ายเงินมาก ให้เขาร่ำรวยทั้งเงินทองและชื่อเสียง อาจารย์พลังลมปราณ(ชิ่งก)ก็ได้เป็นแล้ว โดยมากคนพวกนี้ไม่คำนึงถึงเรื่องจิต(ซินซิ่ง) อะไรก็กล้าพูด สวรรค์เป็นหนึ่งใน เขาเป็นที่สอง เขากล้าพูดว่าเขาคือหวางหมู่เหนียงเหนียง อวี๋หวางต้าตี้(เจ็กเซียนฮ่องเต้) ลงมาจุติ เขากล้าพูดว่าเขาคือพระพุทธ เพราะว่าเขาไม่ได้ผ่านการบำเพ็ญจิต(ซินซิ่ง)มาอย่างแท้จริง เขาฝึกพลัง(กง)ก็เพื่อแสวงหาความสามารถพิเศษ ผลก็คือการชักนำวิญญาณสัตว์เข้ามาสิงร่าง

บางท่านอาจคิด ทำไมจะไม่ดี หาเงินทองได้ ขอเพียงให้ร่ำรวย ช้ำยังมีชื่อเสียงอีกด้วยก็ใช้ได้ มีคนไม่น้อยที่คิดเช่นนี้ ข้าพเจ้าขอบอก กับพวกเรา ที่แท้มันมีจุดมุ่งหมายที่เข้ามาสิงในร่างคน มันไม่ทำให้ท่านโดยไม่มีสาเหตุ จักรวาลมีกฎข้อหนึ่งว่า ผู้ไม่สุญเสียยอมไม่ได้ แล้วมันได้อะไร ก่อนหน้านี้ข้าพเจ้าได้พูดถึงเรื่องนี้แล้วว่า มันต้องการ สิ่งสุดท้ายอดในร่างกายของท่านเพื่อบำเพ็ญเป็นร่างคน มันก็จะดูดเอาสิ่ง สุดท้ายอดจากร่างกายของคน สิ่งสุดท้ายอดนี้หากเราคิดที่จะบำเพ็ญปฏิบัติก็

ต้องใช้ หากว่าปล่อยให้มันดูเอาไป ท่านก็ไม่ต้องคิดที่จะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม จะบำเพ็ญปฏิบัติอย่างไรได้ ท่านจะไม่มีอะไรหลงเหลืออยู่อีกเลย บำเพ็ญปฏิบัติไม่ได้อีกแล้ว บางคนอาจกล่าวว่าข้าก็ไม่คิดที่จะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมหรอก ข้าคิดแต่จะร่ำรวย มีเงินมีทองเป็นใช้ได้ ช่างมันปะไร ข้าพเจ้าขอบอกกับพวกท่าน ท่านคิดจะร่ำรวยมั่งมี แต่เมื่อข้าพเจ้าบอกเหตุผลแล้ว ท่านก็จะเลิกล้มความคิดเช่นนี้ เพราะอะไร หากว่ามันออกจากร่างของท่านเร็วหน่อย ท่านก็จะรู้สึกว่าร่างกายไม่มีเรี่ยวแรง ตั้งแต่นี้เป็นต้นไปสภาพร่างกายท่านจะเป็นเช่นนี้ตลอดชีวิต เพราะว่าสิ่งสูงสุดยอดภายในร่างกายของคนถูกมันดูเอาไปมากเกินไป หากมันออกจากร่างของท่านช้า ท่านก็จะเหมือนซากศพตายทั้งเป็น ชีวิตที่เหลือ ท่านอาจต้องนอนรอความตายบนเตียง มีเงินแล้วท่านจะมีโอกาสได้ใช้หรือ มีชื่อเสียงแล้วท่านจะเสวยสุขได้หรือ มันน่ากลัวไหมล่ะ

เรื่องเหล่านี้มีปรากฏให้เห็นเด่นชัดในวงการฝึกพลัง(กง)ในปัจจุบันซึ่งมีมากมาย มันไม่เพียงแต่เข้าสิงร่าง ยังฆ่าจิตหลัก(เหวียนเสิน)ของคน มันจะเข้าไปในหนี่หวนกง หนี่ยงๆ อยู่ตรงนั้น มองผิวเผินมันคือคน แต่ว่ามันไม่ใช่คน ปัจจุบันมีสภาพเช่นนี้ปรากฏอยู่มาก เพราะว่ามีมาตรฐานศีลธรรมของคนเราเกิดการเปลี่ยนแปลง บางคนทำแต่ความชั่ว ท่านบอกเขาว่าเขากำลังทำชั่ว เขาจะไม่เชื่อ เขาคิดว่าการหาเงิน การแสวงหาความร่ำรวยนั้นเป็นไปตามหลักของธรรมชาติ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องถูกต้อง เพราะฉะนั้นจึงทำร้ายผู้อื่น ทำให้ผู้อื่นเสียหาย เพื่อเงินแล้วสิ่งเลวร้ายทุกอย่างเขากล้าทำทั้งนั้น ถ้า

มันไม่สูญเสีย มันก็จะไม่ได้ มันจะให้อะไรท่านเปล่าๆ เช่นนั้นหรือ มันต้องการสิ่งที่อยู่ในร่างกายของท่าน แน่นนอนข้าพเจ้าพูดแล้ว เป็นเพราะว่าความคิดของคนไม่ถูกต้อง จิตไม่เที่ยงตรง จึงนำพาความยุ่งยากมาสู่ตัว

พวกเราพูดถึงหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) การบำเพ็ญปฏิบัติในหลักธรรมของเรา ขอเพียงท่านสามารถควบคุมจิต (ซินซิ่ง)ให้มั่นคง ธรรมะย่อมชนะอธรรม ท่านก็จะไม่เกิดปัญหาใดๆ หากจิต(ซินซิ่ง)ของท่านไม่สามารถควบคุมจิตใจให้มั่นคง เทียบแสวงหา สิ่งนี้สิ่งนั้น ก็จะนำมาซึ่งความยุ่งยากอย่างแนนอน บางท่านไม่ยอมละทิ้งวิชาเก่าที่เคยฝึกมาก่อน เราเน้นการฝึกพลัง(กง)ต้องแนวแน่หนึ่งเดียว การบำเพ็ญปฏิบัติที่แท้จริงต้องแนวแน่หนึ่งเดียว ท่านอย่าเห็นว่าอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)บางท่านเขียนตำราออกมามากมาย ข้าพเจ้าบอกกับพวกท่านได้เลยว่า ในหนังสือของเขาอะไรก็มี เหมือนสิ่งที่เขาฝึก มีทั้งงู สุนัขจิ้งจอก พังพอน พอท่านเปิดดูหนังสือเหล่านั้น สิ่งเหล่านี้ก็จะกระโดดออกมาจากตัวหนังสือ ข้าพเจ้าพูดแล้วว่า อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)จอมปลอมมีมากกว่าพลังลมปราณ(ชี่กง)จริงเป็นหลายๆ เท่า ท่านแยกแยะไม่ออก ฉะนั้นท่านจะต้องควบคุมให้ได้ ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าท่านจะต้องมาฝึกบำเพ็ญหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) ท่านจะไปฝึกวิชาใดก็ได้ แต่ที่ผ่านมามีคำกล่าวอยู่ประโยคหนึ่ง พันปีไม่ได้หลักธรรมที่แท้จริง ก็จะไม่ฝึกวิชามารแม้แต่วันเดียว ดังนั้นจะต้องมีจิตใจมั่นคงบำเพ็ญปฏิบัติหลักธรรมที่แท้จริง อย่าได้ปะปนวิชาอื่นเข้าไป แม้แต่จิตนึกคิดก็

ปะปนเข้าไปไม่ได้ ธรรมชาติ(ฝ่ายลุน)ของผู้ฝึกบางท่านถึงกับเสีयरูไปทำไมจึงเสีयरูไปทั้งๆ ที่เขาไม่ได้ฝึกวิชานั้น แต่เมื่อเวลาเขาฝึก ความนึกคิดจะปะปนด้วยวิชาเดิมที่เคยฝึก เท่ากับปะปนสิ่งอื่นเข้าไป ปัญหาเกี่ยวกับการเข้าสังร่าง ข้าพเจ้าจะขอพูดเพียงเท่านี้

ภาษาจักรวาล

อะไรคือภาษาจักรวาล ภาษาจักรวาลก็คือคนผู้หนึ่งอยู่ๆ ก็สามารถพูดภาษาที่แปลกประหลาดออกมา “ตีลิตูลู ตีลิตูลู” พูดอะไรตัวเขาเองก็ไม่รู้เรื่อง ผู้ที่มีความสามารถหยั่งรู้จิตใจคน สามารถเข้าใจความหมายได้บ้าง แต่จะไม่เข้าใจความหมายของเขาอย่างเป็นรูปธรรม บางคนสามารถพูดภาษาต่างๆ ได้หลายชนิด บางคนคิดว่าเป็นเรื่องน่าภูมิใจ คิดว่าเป็นความสามารถและความสามารถพิเศษ อันที่จริงมันไม่ใช่ความสามารถพิเศษ และไม่ใช่ความสามารถของผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ไม่สามารถเป็นเครื่องแสดงระดับชั้นของท่าน แล้วมันคืออะไร มันก็คือความคิดของท่านถูกควบคุมด้วยวิญญาณ(หลังถี)ที่มาจากมิติอื่น ท่านอาจรู้สึกว่ดี ชื่นชอบดีใจ ท่านยิ่งดีใจมันก็จะเข้าสิงในตัวท่านแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น การเป็นผู้ฝึกปฏิบัติธรรมที่แท้จริง ท่านจะยอมให้มันควบคุมหรือ มันมาจากระดับชั้นที่ต่ำมาก ดังนั้นพวกเราผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริง ต้องไม่ชักนำความยุ่งยากเหล่านี้มาสู่ตัวเอง

มนุษย์นั้นมีค่ามากที่สุดประเสริฐยิ่งกว่าสิ่งใดๆ ท่านจะปล่อยให้สิ่งเหล่านี้มาควบคุมท่านได้อย่างไร ร่างกายของท่านเองยังไม่ต้องการช่างนำสมเพชเสียจริง สิ่งแปลกปลอมเหล่านี้ บ้างก็จะเข้ามาในร่างของ

คน บ้างก็ไม่เข้าไปในร่างคน แต่จะอยู่ห่างออกไป แต่มันจะคอยครอบงำ และควบคุมท่าน ท่านคิดจะพูดมันก็จะให้ท่านพูด “ดีลิตูลู” ยังสามารถ ถ่ายทอดอีก ใครที่ใจกล้าคิดจะเรียน พออ้าปากก็พูดออกมาได้ ความจริงสิ่งนั้นอยู่กันเป็นฝูงๆ ท่านคิดจะพูดมันก็เข้าสิงให้ท่านพูด

ทำไมจึงมีสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ก็คล้ายกับที่ข้าพเจ้าได้กล่าวกับ พวกเราไว้ มันต้องการที่จะยกระดับชั้นของมัน แต่ในที่ที่มันอยู่ไม่ต้อง เผชิญกับความทุกข์ทรมาน จึงไม่สามารถบำเพ็ญปฏิบัติและไม่สามารถ ยกระดับชั้นให้สูงขึ้นได้ มันจึงคิดหาทาง ช่วยคนทำความดี แต่มันไม่ รู้ว่าจะทำอย่างไร มันรู้ว่าถ้าส่งพลังของมันออกมา ก็จะสามารถทำให้อาการของผู้ที่เจ็บป่วยระงับได้ชั่วคราว สามารถลดความเจ็บปวดให้ ผู้ป่วยได้ในขณะนั้น แต่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ เพราะฉะนั้น มันจึงอาศัยปากของคนส่งมันออกมาเพื่อให้บังเกิดผลเช่นนี้ เรื่องก็เป็น เช่นนี้ บางคนคิดว่าเป็นภาษาสวรรค์ บางคนคิดว่าเป็นภาษาของพระ พุทธ นี่เป็นการลบหลู่พระพุทธ ข้าพเจ้าว่าเป็นเรื่องเหลวไหล

เราทราบกันดีว่า พระพุทธไม่เอ่ยปากพูดอย่างง่าย ๆ หากว่า พระพุทธเอ่ยปากพูดในมิตินี้ ก็จะทำให้เกิดแผ่นดินไหวในโลกมนุษย์ เสียงดังสนั่นก็ก้องซ่างรุนแรงเหลือเกิน บางคนพูดว่า ตาทิพย์ของฉัน มองเห็นแล้ว พระองค์พูดกับฉันแล้ว พระองค์ไม่ได้พูดกับท่าน บาง คนมองเห็นธรรมกายของข้าพเจ้า ธรรมกายของข้าพเจ้าไม่ได้พูดคุยกับ ท่าน กระแสจิตที่พระองค์แผ่ออกมามีเสียงแบบสามมิติ ท่านได้ยินแล้ว ก็เหมือนกับว่าพระองค์กำลังพูดอยู่ โดยปกติแล้วพระพุทธอาจจะ พูดคุยกันในมิติของเขา แต่เสียงที่ส่งผ่านไปยังอีกมิติหนึ่ง จะฟังไม่

ชัดเจนว่าพูดอะไร เพราะว่าความนึกคิดของมิติกาลเวลาของทั้ง 2 มิติแตกต่างกัน เช่นเวลาในมิติของพวกเราหนึ่งชั่วยาม เท่ากับ 2 ชั่วโมงในปัจจุบัน แต่ในมิติใหญ่ที่นั่น 1 ชั่วยามของพวกเราก็คือ 1 ปีของเขา เวลาของพวกเราจะช้ากว่าเวลาของเขา

ที่ผ่านมามีคำกล่าวว่า “วันเดียวบนสวรรค์ พันปีบนพื้นโลก” นั้นหมายถึงโลกเอกเทศที่ไร้มิติ ไร้ความคิดด้านเวลา เป็นโลกที่ผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงอยู่ เช่น โลกจีเล่อชื่อเจีย โลกหลิวหลี่ชื่อเจีย โลกฝูหลุนชื่อเจีย โลกเหลียนฮัวชื่อเจีย เป็นต้น ก็คือสถานที่เหล่านั้น แต่ในมิติที่กว้างใหญ่ เวลากลับรวดเร็วกว่า หากท่านสามารถรับได้ ได้ยินเขาพูดกัน คนที่มีหูทิพย์สามารถได้ยินเสียงพูด เสียงที่ท่านได้ยินก็จะไม่ชัดเจน ได้ยินเหมือนเสียงนกร้อง เหมือนเสียงจากแผ่นเสียง เล่นด้วยความเร็วสูง ฟังไม่ได้ศัพท์ แน่นอนบางคนสามารถได้ยินเสียงดนตรี และเสียงพูดคุย แต่เขาจะต้องอาศัยความสามารถพิเศษอีกแบบหนึ่งเป็นสื่อแปลงสัญญาณ เพื่อปรับความเหลื่อมล้ำของเวลา เสียงที่ส่งผ่านมาถึงหูท่านจึงจะได้ยินชัดเจน เป็นสภาพเช่นนี้ บางคนพูดว่าเป็นภาษาพระพุทธร แต่แท้ที่จริงแล้วมันไม่ใช่

การพบปะกันระหว่างท่านผู้สำเร็จธรรมชั้นสูง สองท่านเพียงยิ้มให้กัน ก็จะเข้าใจซึ่งกันและกันได้ดี เพราะเป็นการสื่อสารทางจิตโดยปราศจากเสียง เสียงที่ได้รับเป็นเสมือนเสียงระบบสามมิติ เขาทั้งสองเพียงแค่มิ้มก็แลกเปลี่ยนความคิดเรียบร้อยแล้ว การสื่อสารก็มิได้มีเพียงวิธีนี้ ยังมีอีกวิธีหนึ่งที่ใช้กัน ทุกท่านคงทราบกันว่า นิกายมัจฉลามาเนทิเบตมีกระบวนท่ามือในการสื่อสาร แต่ท่านลองถามพระลามะ

ว่ากระบวนการทำมือนั้นคืออะไร เขาจะบอกท่านว่าเป็นโยคะชั้นสูง ความหมายอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมเป็นอย่างไร เขาเองก็ไม่ทราบ ความจริงแล้วเป็นภาษาของผู้สำเร็จธรรมชั้นสูง เวลามีคนมากเขาจะใช้การสื่อสารเป็นกระบวนการทำมือชุดใหญ่ แต่ละชุดสวยงามมาก เมื่อมีคนน้อยท่านจะใช้กระบวนการทำมือชุดเล็กก็สวยงามดูเหมือนกัน แต่ละท่วงท่าของกระบวนการทำมือชุดเล็กมีความซับซ้อนและหลากหลายมาก เพราะว่ามันก็คือภาษา ที่ผ่านมาสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นความลับของสวรรค์ เราก็ได้พูดออกมาแล้ว การสื่อสารโดยกระบวนการทำมือซึ่งทางทิเบตนำมาใช้ในการฝึกปฏิบัติโดยเฉพาะ มีท่วงท่าเพียงไม่กี่ท่าเท่านั้น พวกเขาได้รวบรวมขึ้นเป็นระบบ มันเป็นเพียงภาษาชนิดหนึ่งที่ใช้ในการฝึกพลัง(ก)งของพวกเขานั้น และเป็นเพียงบางรูปแบบของการฝึกพลัง(ก)งเท่านั้น การสื่อสารโดยกระบวนการทำมือที่แท้จริงจะสลับซับซ้อนอย่างมาก

อาจารย์ให้อะไรแก่ลูกศิษย์

บางท่านพบกับข้าพเจ้าจะจับมือไม่ยอมปล่อย คนอื่นๆ พอเห็นเขาจับมือ ก็ขอจับมือข้าพเจ้าบ้าง ข้าพเจ้าทราบดีว่าในใจพวกเขาคิดอะไร บางคนคิดเพียงแต่ได้จับมือกับอาจารย์ก็รู้สึกดีใจเป็นอันมาก บางคนคิดจะได้สื่อสัญญาณอะไรบางอย่าง จึงจับแล้วไม่ยอมปล่อยมือ ข้าพเจ้าขอบอกกับพวกเราว่า การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริงเป็นเรื่องของตัวเอง ที่นี้เราไม่รักษาโรคและเสริมสร้างสุขภาพให้ท่าน หรือให้สัญญาณอะไรเพื่อบำบัดโรคให้แก่ท่าน เราไม่ทำในสิ่งเหล่านี้ โรคภัยไข้เจ็บของท่านข้าพเจ้าจะขจัดให้ท่านเองโดยตรง โดยธรรมกาย

ของข้าพเจ้าในระหว่างที่ท่านบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ณ ศูนย์ฝึก ท่านที่อ่านหนังสือศึกษาด้วยตัวเอง ธรรมกายของข้าพเจ้าจะช่วยขจัดสิ่งเหล่านี้ของท่านออกไปด้วย ท่านอย่าได้คิดว่าสัมผัสจับต้องมือของข้าพเจ้าแล้ว พลัง(กง)ของท่านก็จะเพิ่มขึ้น นั่นเป็นเรื่องน่าขัน

พลัง(กง)ที่เกิดขึ้นต้องอาศัยการบำเพ็ญจิต(ซินซิง)ของท่านด้วยตัวเอง ท่านไม่บำเพ็ญปฏิบัติจริงจัง พลัง(กง)เหล่านี้ก็จะไม่เพิ่มขึ้น เพราะว่ามันขึ้นอยู่กับมาตรฐานของจิต(ซินซิง) ในเวลาที่พลัง(กง)ของท่านเพิ่มขึ้น ผู้บรรลุธรรมระดับสูงจะมองเห็นว่าท่านได้ขจัดจิตยึดติดสสารเหล่านั้นออกไปแล้ว บนศีรษะของท่าน จะมีสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นมาเหมือนไม้วัด ซึ่งมีรูปเป็นเสาหลักพลัง(กง) ไม้วัดนี้สูงเท่าใดเสาหลักพลัง(กง)ก็จะสูงเท่านั้น มันเป็นตัวแทนความสูงต่ำของพลัง(กง) ที่ท่านบำเพ็ญมาได้ด้วยตนเอง และก็เป็นมาตรวัดจิต(ซินซิง)ของท่าน ไม่มีใครจะสามารถเพิ่มเติมให้ท่านได้ เพิ่มเติมให้แม้เพียงเล็กน้อยก็ตั้งไม่อยู่จะหลุดลงมา ข้าพเจ้าสามารถยกท่านให้ขึ้นถึงระดับชั้นฮวาจวีตัง (ดอกไม้ 3 ดอกบนศีรษะ) ได้ทันที แต่พอก้าวออกประตูพลัง(กง)ก็จะร่วงหล่นไป เพราะพลัง(กง)ที่เกิดไม่ได้เกิดจากการบำเพ็ญของท่านเอง จึงตั้งไม่อยู่ เพราะมาตรฐานจิต(ซินซิง)ของท่านไม่ได้อยู่ตรงนั้น ไม่มีใครสามารถเพิ่มเติมให้ท่านได้ ล้วนต้องอาศัยการบำเพ็ญปฏิบัติของท่านเอง บำเพ็ญปฏิบัติจิตใจของท่าน มุ่งมั่นบำเพ็ญธรรมเพื่อเพิ่มพลัง(กง) และยกระดับของตัวเองให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง หล่อหลอมให้เข้ากับคุณสมบัติของจักรวาล ท่านจึงจะสามารถยกระดับขึ้นมาได้ มีคนมาขอให้ข้าพเจ้าเซ็นชื่อ ซึ่งข้าพเจ้าไม่ยอมเซ็น บางคนเที่ยวบอกคนเขา

ว่าอาจารย์เซ็นชื่อให้ บ้างต้องการไอ้อวด บ้างอยากได้รับการคุ้มครอง จากสื่อสัญญาณของอาจารย์ นี่มิใช่จิตยึดติดหรือ การบำเพ็ญ ปฏิบัติธรรมต้องพึ่งตัวเอง ท่านจะอาศัยสื่อสัญญาณอะไร การบำเพ็ญ ปฏิบัติธรรมระดับสูงท่านจะอาศัยสิ่งเหล่านี้ได้หรือ ไม่ได้หรือ เป็น เพียงการพูดถึงสิ่งที่อยู่ในระดับการรักษาโรคและเสริมสร้างสุขภาพ

พลัง(ง)เกิดจากการบำเพ็ญปฏิบัติของท่าน ภายใต้จุลภาคที่ เล็กมากๆ อนุภาคของพลัง(ง)มีรูปลักษณะเหมือนตัวท่านทุกประการ เมื่อหลุดพ้นการบำเพ็ญหลักธรรมในภพ ก็จะเป็นการบำเพ็ญปฏิบัติใน ร่างพระพุทธรแล้ว พลัง(ง)ทั้งหมดจะเป็นรูปลักษณะของพระพุทธร สวางามวิจิตรตระการตา นั่งอยู่บนดอกบัว ทุกๆ อนุภาคเล็กๆ ล้วน เป็นเช่นนั้น แต่สำหรับพลัง(ง)ของสัตว์ ล้วนมีรูปลักษณะเป็นสุนัข จิ้งจอก งู จำพวกนั้น ภายใต้จุลภาคที่เล็กมากๆ อนุภาคเล็กๆ ล้วน เป็นรูปลักษณะของสัตว์จำพวกนั้น ยังมีสื่อสัญญาณอื่นๆ อีก เช่น น้ำ ฟ้าดินคนๆ แล้วให้ท่านดื่มเข้าไปก็ถือว่าเป็นพลัง(ง)อย่างหนึ่ง คน ธรรมดาสามัญต้องการเพียงปลดทุกข์ชั่วคราว ผลักโรคภัยถอยห่าง ออกไปไว้ข้างหลังระงับไว้ชั่วคราว คนธรรมดาสามัญยังคงเป็นคน ธรรมดาสามัญ เขาจะทำร้ายร่างกายตัวเองให้เลวร้ายอย่างไร เราไม่ สนใจ พวกเราคือผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ข้าพเจ้าจึงได้อธิบายสิ่งเหล่านี้ ให้ท่านเข้าใจ พวกเราต่อไปอย่าได้ปฏิบัติเช่นนี้ อย่าไปพึ่งสื่อสัญญาณ จำพวกนี้จำพวกนั้น อย่าไปรับสิ่งเหล่านั้นเข้ามาเป็นอันตราย มีอาจารย์ พลังลมปราณ(ชี่ง)บางท่านกล่าวว่า ฉันจะส่งสื่อสัญญาณให้พวกท่าน ให้พวกท่านคอยรับได้ทั่วทั้งประเทศ รับอะไร ข้าพเจ้าขอบอกกับพวก

ท่านว่า สิ่งเหล่านี้ไม่เกิดประโยชน์อันใด หากจะมีประโยชน์ก็เป็นเพียง การได้มาซึ่งการขจัดโรคเสริมสร้างสุขภาพ แต่ในฐานะที่พวกเราเป็นผู้ ฝึกพลัง(กง) พลัง(กง)คือสิ่งที่เราบำเพ็ญออกมาด้วยตัวเอง สื่อ สัจญาณพลัง(กง)ที่มาจากผู้อื่นไม่สามารถทำให้ยกระดับชั้นให้สูงขึ้นได้ เป็นเพียงแต่ช่วยรักษาโรคให้คนธรรมดาสามัญ ต้องตั้งใจให้มั่นคง การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมใครก็ทำแทนให้กันไม่ได้ ขอเพียงท่านบำเพ็ญ ปฏิบัติอย่างแท้จริง ตัวท่านเองก็จะยกระดับชั้นให้สูงขึ้นได้

ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าให้อะไรแก่ท่านได้บ้าง ทุกท่านทราบกันดีว่า พวกเรามีจำนวนไม่น้อยที่ยังไม่เคยฝึกพลัง(กง)มาก่อน ร่างกายมีโรค เบียดเบียนอยู่ มีหลายท่านแม้ฝึกพลัง(กง)มานานหลายปี แต่ยังคง วนเวียนอยู่แค่ระดับลมปราณ(ชี่) ไม่มีพลัง(กง)แต่อย่างใด แน่หนอบาง คนนำไปใช้รักษาโรคให้ผู้อื่น ท่านคงไม่ทราบว่าท่านรักษาอย่างไร ในขณะที่ข้าพเจ้าพูดถึงปัญหาการสังร่าง ข้าพเจ้าก็ได้ช่วยขจัด วิญญาณแปลกปลอมต่างๆ ที่สิงอยู่ในร่างของผู้บำเพ็ญจริง ไม่ว่าจะ เป็นอะไร สิ่งที่ไม่ดีไม่ว่าจะอยู่ภายในหรือภายนอกร่างกาย ก็จะขจัด ออกไปจนหมดสิ้น ท่านที่บำเพ็ญธรรมจริงด้วยตัวเองอ่านหลักธรรม ใหญ่(ต้าฝ่า)นี้ ร่างกายของท่านก็จะได้รับการชำระเอาสิ่งไม่ดีต่างๆ ออกไปด้วย พร้อมกันนี้สภาพแวดล้อมภายในบ้านของท่านก็ต้องทำ การขจัดเอาสิ่งไม่ดีออกไปด้วยเช่นกัน บ้ายสุนัขจิ้งจอก บ้ายฟังพอน ที่ท่านเคยบูชามาก่อน ให้ท่านโยนทิ้งไปโดยเร็ว ชำระให้ท่านแล้ว ไม่มีอะไรเหลือแล้ว เพราะว่าท่านต้องการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมจริงๆ เรา จึงสามารถเปิดทางสะดวกให้แก่ท่าน แต่จะกระทำให้แก่ผู้ที่ตั้งใจจะ

บำเพ็ญปฏิบัติจริงๆ เท่านั้น แน่แน่นอนมีบางท่านไม่คิดจะบำเพ็ญปฏิบัติ จนถึงเวลานี้เขาก็ยังไม่เข้าใจ ดังนั้นพวกเราจะไม่สนใจ พวกเราจะช่วยเฉพาะผู้ที่ตั้งใจจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมจริงๆ

ยังมีคนอีกประเภทหนึ่ง คนเขาพูดว่าร่างของเขามีอะไรสิ่งอยู่ เขาเองก็มีความรู้สึกเช่นนี้ แต่เมื่อได้เอาออกให้เขาแล้ว จิตที่ระวางทำให้เขารู้สึกว่ายังคงมีอยู่ ยังคงรู้สึกว่ามีสิ่งนั้นอยู่ในตัว เขายังคิดว่ามีอยู่ นี่ก็เป็นจิตยึดติดอย่างหนึ่ง เรียกว่าจิตระวาง นานๆ เข้าดีไม่ดีขึ้นก็อาจเข้าสิงได้อีก ท่านจะต้องปล่อยวาง ตัดใจให้ได้ว่ามันไม่มีอยู่อีกต่อไป ข้าพเจ้าเคยจัดการให้แก่บางท่านในชั้นเรียนก่อนๆ ข้าพเจ้าได้ทำเรื่องเหล่านี้ ได้กำจัดวิญญาณแปลกปลอมออกหมดแล้ว

การบำเพ็ญปฏิบัติขั้นพื้นฐานของสายเต๋าต้องมีการวางรากฐานบางอย่าง เพื่อก่อเกิดดวงจรัสสวรรค์(โจวเทียน) ตานเถียน ณ บริเวณท้องน้อยต้องก่อเกิด และสิ่งอื่นๆ อีกมากมายก็ต้องก่อเกิด ณ ที่นี้เราจะใส่ธรรมจักร(ฝ่าหลุน) กลไกพลังลมปราณ(ชีจี) และกลไกบังคับ(จีจื่อ)อื่นๆ อีกมากมายมากกว่าหมื่นชนิดสำหรับการบำเพ็ญปฏิบัติ สิ่งเหล่านี้ล้วนต้องให้แก่ท่าน เหมือนการหว่านเมล็ดพืช หลังจากขจัดโรคภัยไข้เจ็บให้แก่ท่านแล้ว สิ่งที่ดีควรทำก็ทำให้แล้ว สิ่งที่ดีควรให้ก็ให้หมดแล้ว ท่านจึงจะสามารถบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในวิชาได้อย่างแท้จริง มิฉะนั้นหากเราไม่ทำอะไรท่านเลย ก็เท่ากับเป็นเพียงการรักษาโรคภัยไข้เจ็บ เสริมสร้างสุขภาพเท่านั้น พูดกันให้ชัด บางคนที่ไม่บำเพ็ญจิต (ซินซิง) ก็น่าจะไปฝึกกายบริหารดีกว่า

เมื่อท่านคิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมจริงๆ จึงจะรับผิดชอบต่อท่าน ท่านที่บำเพ็ญด้วยตัวเองก็จะได้รับการดูแลเช่นกัน แต่ต้องบำเพ็ญจริงๆ เราให้สิ่งต่างๆ แก่ผู้บำเพ็ญปฏิบัติจริง ข้าพเจ้าพูดแล้วว่า จะดูแลท่านเหมือนลูกศิษย์ นอกจากนี้หลักธรรมในระดับชั้นสูงท่านจะต้องศึกษาให้ถ่องแท้ รู้ว่าจะบำเพ็ญปฏิบัติอย่างไร กระบวนท่าฝึกทั้งห้าท่านจะต้องฝึกให้ครบ ฝึกให้ได้ทั้งหมด วันข้างหน้าท่านจึงจะสามารถบรรลุระดับชั้นที่สูงมาก เป็นระดับชั้นที่ท่านคาดคิดไม่ถึงว่าจะสูงถึงเพียงนั้น การได้มรรคผลย่อมไม่มีปัญหา ขอเพียงท่านบำเพ็ญปฏิบัติ ข้าพเจ้าถ่ายทอดหลักธรรมโดยผนวกเอาธรรมะระดับชั้นต่างๆ เข้าด้วยกัน วันหน้าในระหว่างการบำเพ็ญปฏิบัติในระดับชั้นที่ต่างกัน ท่านจะพบว่า มีประโยชน์ในการชี้แนะต่อท่านเสมอ

การเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม วิถีชีวิตต่อไปข้างหน้าจะเปลี่ยนแปลง ธรรมกายของข้าพเจ้าจะต้องจัดวางวิถีชีวิตใหม่ให้แก่ท่าน จัดวางอย่างไร ชีวิตของบางท่านยังมีเหลืออยู่เล็กน้อยเท่าใด เขาเองก็ไม่ทราบ บางท่านผ่านไปอีกสักครึ่งปีหรือหนึ่งปีอาจจะต้องป่วยหนัก อาจต้องล้มป่วยเป็นเวลานานหลายปี บางท่านอาจเป็นอัมพาตหรือโรคอื่นๆ ทำให้เคลื่อนไหวไม่ได้ วิถีชีวิตในวันข้างหน้าท่านจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมต่อไปได้อย่างไร สิ่งต่างๆ เหล่านี้เราจะช่วยท่านขจัดออกไป ไม่ให้เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น แต่เราจะต้องพูดกันให้ชัดเจนไว้ก่อน เราจะช่วยผู้ที่บำเพ็ญปฏิบัติจริงเท่านั้น จะทำให้กับคนธรรมดาสามัญไม่ได้ เท่ากับเป็นการทำสิ่งไม่ดี การเกิดแก่เจ็บตายเป็นกฎแห่งกรรมของคนธรรมดาสามัญ จะไปทำลายตามอำเภอใจไม่ได้

เราถือว่าผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมเป็นผู้มีคุณค่ายิ่งนัก เพราะฉะนั้นจึงจะทำให้ผู้บำเพ็ญธรรมเท่านั้น แล้วจะดำเนินการอย่างไร หากอาจารย์มีบารมีสูงส่งมาก ๆ ก็คืออาจารย์ท่านมีแรงพลัง(กงลี)สูง มาก ๆ ท่านก็จะสามารถช่วยปลดปล่อยกรรมของท่านได้ อาจารย์ที่มีพลัง (กง)สูงจะสามารถช่วยขจัดปลดปล่อยให้ท่านได้มาก อาจารย์มีพลัง(กง)ต่ำ ก็สามารช่วยขจัดได้เล็กน้อยเท่านั้น เราขอยกตัวอย่างเช่น อาจารย์ จะรวบรวมเอากรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชีวิตกายภาคหน้าของท่าน ขจัดให้ ลดลงส่วนหนึ่งให้เหลือเพียงครึ่งหนึ่ง ส่วนที่เหลืออีกครึ่งก็ยังคงเกิน กว่าท่านจะก้าวข้ามไปได้ ยิ่งสูงกว่าภูเขา จะทำอย่างไร เมื่อท่าน บรรลุธรรม จะมีผู้ได้รับานิสงส์จากท่านมากมาย เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้คน เหล่านี้จะมาช่วยท่านแบกรับไปส่วนหนึ่ง แนนอนแบ่งกันไปคนละนิด ย่อมไม่ใช่สิ่งที่ลำบากนัก ท่านยังมีดวงชีวิตมากมายที่ผันแปรออกมา จากการปฏิบัติ นอกจากจิตหลัก(จู่เหวียนเสิน) จิตรอง(ฟูเหวียนเสิน) ยังมีตัวท่านอีกมากมาย ล้วนจะต้องช่วยท่านแบ่งเบาส่วนหนึ่ง เมื่อถึง เวลาที่ท่านจะต้องฝ่าผ่านภัยพิบัติ ก็เหลือเพียงส่วนน้อย ถึงแม้จะเป็นเพียงส่วนน้อย แต่ก็ยังเป็นเรื่องใหญ่ ท่านก็ยังข้ามไม่พ้น จะทำ อย่างไรดี ก็จะต้องแบ่งออกเป็นส่วนๆ หลายๆ ส่วน จัดวางไว้ในแต่ละ ระดับชั้นของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของท่าน นำมันมาใช้ขัดเกลาจิต (ซินซิ่ง)ของท่านให้สูงขึ้น ผันแปรกรรมของท่าน ช่วยเสริมพลัง(กง) ของท่านให้สูงขึ้น

นอกจากนี้ คนที่คิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย ข้าพเจ้าบอกแล้วว่ามันเป็นเรื่องที่เข้มงวดอย่างยิ่ง และเป็นเรื่องที่อยู่

เหนือคนธรรมดาสามัญ เป็นเรื่องที่ยากยิ่งกว่าเรื่องใดๆ ในชีวิตของคนธรรมดาสามัญ นั่นไม่ใช่สิ่งที่อยู่เหนือธรรมดาหรือ เพราะฉะนั้นจึงมีข้อกำหนดที่สูงกว่าเรื่องใดๆ ในชีวิตของคนธรรมดาสามัญ มนุษย์เรานั้นมีจิตหลัก(เหวียนเสิน)ซึ่งจะไม่ดับสลาย ถ้าหากจิตหลัก(เหวียนเสิน)ไม่ดับสลาย พวกเราลองคิดถึง จิตหลัก(เหวียนเสิน)ของท่านอาจเคยทำอะไรไม่ดีอะไรไว้ สร้างกรรมไว้ในชาติก่อนๆ เป็นไปได้มากทีเดียว ท่านอาจเคยฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ดิดค้ำอะไรผู้อื่น รังแกใครไว้ ทำร้ายผู้อื่น ท่านอาจเคยทำในสิ่งเหล่านี้ หากเป็นเช่นนี้ ในระหว่างที่ท่านบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ในอีกมิติหนึ่งมันก็จะเห็นได้ชัดเจน ถ้าท่านต้องการรักษาโรคเสริมสร้างสุขภาพมันจะไม่ยุ่งกับท่าน มันทราบดีว่าท่านกำลังผลักรโรคให้ถอยออกไปชั่วคราว ท่านไม่ชำระคืนในเวลาหนึ่งวันข้างหน้าท่านก็ต้องชำระอยู่ดี ภายหน้าชำระคืนก็จะยิ่งหนัก เพราะฉะนั้นหากท่านไม่คิดชำระคืนในขณะนี้มันก็จะไม่ยุ่งด้วย

ท่านบอกว่าต้องการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม มันก็จะไม่ยอม ท่านจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ท่านกำลังจะไปแล้ว ท่านมีพลัง(กง)เมื่อใด มันก็จะตามไม่ทันและตะตองท่านไม่ได้ มันจึงไม่ยอมและคิดหาวิธีต่างๆ นานามายับยั้ง ไม่ให้ท่านบำเพ็ญปฏิบัติ ใช้วิธีการต่างๆ นานา มารบกวนท่าน แม้กระทั่งจะฆ่าท่านให้ตายจริงๆ แนนอนไม่ใช่ว่าขณะที่ท่านนั่งสมาธิอยู่ตรงนี้ดีๆ ศีรษะของท่านก็จะหลุดจากบ่าไป เป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เพราะว่าจะต้องให้สอดคล้องกับสภาพของสังคมมนุษย์ แต่อาจเป็นไปได้ เมื่อออกจากบ้านท่านก็ถูกรถชน หรือตกจากตึก หรือเกิดอุบัติเหตุอื่นๆ เรื่องเหล่านี้อาจเกิดขึ้น เป็นเรื่องอันตรายมาก

ในความเป็นจริงการบำเพ็ญปฏิบัติจริงไม่ย่ำง่ายอย่างที่ท่านคิด หากท่านคิดจะบำเพ็ญ ก็บำเพ็ญขึ้นไปได้หรือ ท่านที่ที่ท่านคิดจะบำเพ็ญปฏิบัติจริง ท่านจะพบกับอันตรายถึงชีวิตต่างๆ จะพบกับปัญหาเหล่านี้ทันที มีอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ไม่น้อยที่ไม่กล้าถ่ายทอดวิชาบำเพ็ญปฏิบัติธรรมชั้นสูงให้แก่ลูกศิษย์ เพราะเหตุใด ก็เพราะว่าเขาไม่สามารถทำในสิ่งนี้ เขาไม่สามารถคุ้มครองลูกศิษย์ได้

ที่ผ่านมามีผู้ถ่ายทอดธรรมะหลายท่าน สามารถสอนลูกศิษย์ได้เพียงคนเดียว เขามีความสามารถคุ้มครองลูกศิษย์ได้เพียงคนเดียว แต่จะให้คุ้มครองลูกศิษย์จำนวนมากเช่นนี้ อาจารย์ทั่วไปไม่ค่อยกล้าทำเช่นนี้ แต่ข้าพเจ้าขบอกกับทุกท่าน ณ ที่นี้ ข้าพเจ้าสามารถทำในสิ่งนี้ เพราะว่าข้าพเจ้ามีธรรมกายจำนวนมากมายับไม่ถ้วน เพียบพร้อมด้วยพลังธรรม(ฝ่าลี)อันสูงส่ง สามารถแสดงอิทธิฤทธิ์อันยิ่งใหญ่ พลังธรรม(ฝ่าลี)มหาศาล นอกจากนี้สิ่งที่พวกเรากระทำในวันนี้ ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ อย่างที่พวกท่านมองเห็นกันอย่างผิวเผิน ไม่ใช่เกิดจากความคิดชั่ววูบ ข้าพเจ้าสามารถบอกพวกท่านได้ว่า มีผู้บรรลุธรรมชั้นสูงมากมายก็ให้ความสนใจเรื่องนี้อยู่ นี่เป็นการถ่ายทอดหลักธรรมที่แท้จริงครั้งสุดท้ายของพวกเราในยุคธรรมะปลาย การกระทำของเราจะออกนอกกลุ่มนอกรทางไม่ได้ บำเพ็ญปฏิบัติไปตามทางแห่งธรรมอย่างแท้จริง ใครก็ไม่กล้าที่จะแตะต้องท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านมีธรรมกายของข้าพเจ้าคอยคุ้มครองดูแล จะไม่มีอันตรายใดๆ เกิดขึ้น

มีหนี่ต้องชำระ เพราะฉะนั้นบนเส้นทาง การบำเพ็ญปฏิบัติธรรม อาจเกิดเรื่องที่มีอันตรายบ้าง แต่ในเวลาที่สูงเหล่านี้เกิดขึ้น ท่านจะไม่

หวาดกลัว และก็จะไม่ให้ท่านได้รับอันตรายจริงๆ ข้าพเจ้าขอ ยกตัวอย่างให้พวกเรา เมื่อครั้งที่ข้าพเจ้าเปิดสอนที่ปักกิ่ง มีผู้ฝึกคนหนึ่งซึ่งจักรยานข้ามถนน และกำลังจะเลี้ยวไปอีกหัวมุมถนนหนึ่ง มีรถ เก่งคันหนึ่งแล่นมาด้วยความเร็ว ชนเอาผู้ฝึกคนหนึ่งที่บริเวณหัวมุมถนน ผู้ฝึกคนนี้เป็นสตรีอายุ 50 กว่าปี ชั่วพริบตาเดียวรถเก่งก็ชนเธออย่าง แรง “ปัง” ศีรษะของเธอโขกเข้ากับหลังคารถคันนั้น โดยขาของเธอยังคง อยู่บนจักรยาน ศีรษะของเธอไม่เพียงไม่รู้สึกรเจ็บ เลือดก็ไม่ออก ไม่มีรอยบวมช้ำที่ใด โขเฟอร์ที่ขับรถเก่งตกใจจนแทบช็อก กระโดดลงมา ดูว่าเธอได้รับบาดเจ็บที่ใด ถามว่าจะนำตัวเธอส่งโรงพยาบาลไหม เธอ ตอบว่าไม่เป็นไร แนนอนผู้ฝึกของเราผู้นี้มีจิต(ซินซิ่ง)สูงมาก ไม่เอา เรื่องเอาราวกับโขเฟอร์คนนั้น แต่รถเก่งกลับถูกรถแทกเป็นรอยบุบ ใหญ่

เรื่องประเภทนี้ล้วนเป็นเรื่องมาเอาชีวิต แต่ก็ไม่ได้รับอันตราย ครั้งที่แล้วที่เราเปิดสอนที่มหาวิทยาลัยจีหลิน มีผู้ฝึกของเราคนหนึ่ง เดินจูงจักรยานออกนอกประตูใหญ่ของมหาวิทยาลัยจีหลิน แต่เมื่อเขา เดินถึงกลางถนน ก็มีรถยนต์สองคัน วิ่งชนมาทั้งหน้าหลัง ชาติอีก นิดเดียวก็จะชน แต่เขากลับไม่รู้สึกลัวหวาดกลัวแม้แต่น้อย บ่อยครั้งที่ ประสบกับเหตุการณ์เช่นนี้พวกเราจะไม่หวาดกลัว ในช่วงพริบตานั้น รถยนต์ทั้งสองคันก็หยุดอย่างกะทันหัน ผู้ฝึกคนนี้ไม่ได้รับอันตราย แม้แต่น้อย

ที่ปักกิ่งก็มีเหตุการณ์ทำนองนี้ ในช่วงฤดูหนาวท้องฟ้ามืดเร็ว ผู้คนมักจะเข้านอนแต่หัวค่ำ บนท้องถนนมักจะไม่มีคน เจียบส่งัด มีผู้

ฝีกของเราคนหนึ่ง ชีจักรยานกลับบ้าน ข้างหน้าเขามีรถจี๊ปวิ่งอยู่คันหนึ่ง เขาตั้งหน้าตั้งตาขี่โดยไม่ได้เงยหน้าขึ้นมอง ทันใดนั้นรถจี๊ปก็หยุดกะทันหัน เขาไม่ทันสังเกต ก้มหน้าขี่จักรยานต่อไป แต่วารถจี๊ปก็ได้ถอยรถอย่างกะทันหันและรวดเร็ว แรงทั้งสองนี้ถ้าปะทะเข้าด้วยกันสามารถทำให้เขาเสียชีวิตได้ ขณะที่กำลังจะชนเข้ากับจักรยานก็เหมือนมีแรงมาฉุดจักรยานให้ถอยหลังไปครึ่งเมตร ก็พอดีกับที่รถจี๊ปหยุดลงทันที อาจเป็นได้ว่าคนขับเหลือบเห็นว่าข้างหลังมีคน ผู้ฝีกคนนี้ก็ไม่รู้สึกหวาดกลัวในเวลานั้น ใครที่พบกับเหตุการณ์เช่นนี้ก็จะไม่รู้สึกกลัว แต่หลังจากนั้นอาจเกิดความกลัว สิ่งแรกที่เขาคิดก็คือใครจะฉุดลากฉันถอยหลังมาต้องขอบคุณเขา พอหันหน้าไปเพื่อจะกล่าวคำขอบคุณ แต่มองไปบนถนนไม่มีคนแม้แต่คนเดียว เขาเข้าใจทันทีว่าอาจารย์คุมครองเขาอยู่

ที่เมืองฉางชุนมีเหตุการณ์หนึ่ง ผู้ฝีกคนหนึ่งข้างบ้านเขากำลังก่อสร้างตึกสูง ตึกสมัยนี้สร้างกันสูงๆ เขาใช้เหล็กกลมขนาดเกือบ 2 นิ้ว ความยาว 4 เมตร ทำเป็นหนึ่งร้าน ขณะที่เขาออกจากบ้านได้ไม่กี่ไกล ทันใดนั้นก็เห็นเหล็กท่อนหนึ่งหล่นลงมาตรงกับศีรษะของเขา ผู้คนบนถนนต่างพากันตกตะลึง เขากลับรู้สึกเหมือนมีใครมาตบศีรษะ จึงหันหน้ากลับไปดู มองเห็นธรรมจักร(ฝ่าหลุน)ขนาดใหญ่กำลังหมุนอยู่บนศีรษะ ขณะเดียวกันท่อนเหล็กนั้นก็แลบผ่านศีรษะเขาเสียบตั้งลงบนพื้น พวกเราลองคิดดูเหล็กที่หนักขนาดนั้นถ้าเสียบลงบนตัวเขา คงเหมือนไม้เสียบพุทรา อันตรายเหลือเกิน

เหตุการณ์ประเภทนี้มีอยู่มากมายนับไม่ถ้วน แต่ผู้ฝึกของเราไม่ได้รับอันตราย เหตุการณ์เหล่านี้ไม่แนเสมอไปว่าท่านจะต้องประสบบางคนอาจต้องประสบกับเหตุการณ์ประเภทนี้บ้าง จะประสบหรือไม่ก็ตาม รับรองว่าท่านจะไม่เกิดอันตรายใดๆ จุดนี้ข้าพเจ้ากำลัรับประกันได้ มีผู้ฝึกบางคนเขาไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของจิต(ชินชิ่ง) เพียงแต่ฝึกการเคลื่อนไหวไม่บำเพ็ญจิต ก็ไม่นับว่าเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม

พูดถึงเรื่องอาจารย์ให้อะไร ข้าพเจ้าก็ให้สิ่งเหล่านี้แก่พวกท่าน ธรรมกายของข้าพเจ้าจะคอยคุ้มครองพวกท่านจนกว่าท่านจะสามารถคุ้มครองตัวเองได้ เมื่อถึงเวลานั้นท่านก็หลุดพ้นจากการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในภพ ท่านก็ได้ธรรมะแล้ว แต่ท่านจะต้องปฏิบัติตนเป็นผู้บำเพ็ญธรรมอย่างแท้จริง ท่านจึงจะสำเร็จถึงจุดนี้ มีคนหนึ่งถือหนังสือของข้าพเจ้าเดินร้องตะโกนไปบนถนนว่า มีอาจารย์หลี่คอยคุ้มครองไม่กลัวถูกรถชน นี่เป็นการบ่อนทำลายหลักธรรมใหญ่ เราจะไม่คุ้มครองคนประเภทนี้ อันที่จริงลูกศิษย์ที่บำเพ็ญธรรมจริงก็จะไม่ทำเช่นนี้

สนามพลังงาน

ขณะที่เราฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง)อยู่นั้นรอบๆ ตัวเราจะมีสนามสนามนี้คือสนามอะไร บางคนบอกว่าเป็นสนามลมปราณ(ชี่) สนามแม่เหล็ก สนามไฟฟ้า ซึ่งความจริงท่านจะเรียกเป็นสนามอะไรก็ไม่ถูกต้อง เพราะว่าสนามชนิดนี้อุดมไปด้วยสสารต่างๆ มากมาย สสารซึ่งประกอบขึ้นเป็นมิติต่างๆ ในจักรวาลของเรา พูดได้ว่ามีอยู่

ครบถ้วนในพลัง(ง)นี้ พวกเราเรียกว่าสนามพลังงานดูจะเหมาะสมกว่า
ดังนั้นโดยทั่วไปจึงเรียกว่าสนามพลังงาน

สนามพลังงานนี้มีประโยชน์อะไร ทุกท่านคงจะทราบ พวกเราผู้
บำเพ็ญธรรมในสายหลักจะมีความรู้สึกอย่างหนึ่ง เพราะว่าเป็นผู้ผ่าน
การบำเพ็ญธรรมในสายหลัก เขาจะเปี่ยมล้นด้วยความเมตตา ซึ่งเข้า
กับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล ความจริง ความเมตตา ความอดทน
(เงิน ชัน เหย็น) ดังนั้นผู้ฝึกของพวกเราทุกคนที่นั่งอยู่ในสนามพลังงาน
นี้จะรู้สึกได้ ไม่คิดในสิ่งชั่วร้าย โดยเฉพาะพวกเราที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้
แม้แต่การสูบบุหรี่ก็ไม่คิด รู้สึกถึงบรรยากาศอันสงบร่มเย็น และมี
ความสุขสบายมาก นี่คือผลอันเกิดจากพลังงานที่ผู้ที่บำเพ็ญธรรมใน
สายหลักมีอยู่กับตัว บังเกิดผลภายในบริเวณสนามนี้ เมื่อท่านจบการ
เรียนในชั้นนี้ไปแล้ว พวกเราส่วนใหญ่จะมีพลัง(ง) มีพลัง(ง)จริง ๆ
เพราะว่าสิ่งที่เราถ่ายทอดให้แก่ท่านนั้นเป็นหลักธรรมในสายหลัก และ
ท่านเองก็กำลังพยายามที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานจิต(ชินซิง)ในการ
บำเพ็ญ ขอเพียงท่านบำเพ็ญปฏิบัติตามมาตรฐานจิต(ชินซิง)ที่ตั้งไว้
ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ พลังงานของท่านก็จะพอกพูนมากขึ้น ๆ

พวกเราเน้นการช่วยตัวเอง ช่วยเหลือผู้อื่น ช่วยเหลือสรรพ
สัตว์ ดังนั้นเวลาธรรมจักร(ฝ่าหลุน)หมุนตามเข็มนาฬิกาเป็นการช่วย
ตัวเอง หมุนทวนเข็มนาฬิกาจะช่วยผู้อื่น หมุนทวนเข็มนาฬิกาที่จะ
ปล่อยพลังงานออก ทำให้ผู้อื่นได้รับประโยชน์ เมื่อเป็นเช่นนี้ คนที่อยู่
ภายในบริเวณที่สนามพลังงานของท่านครอบคลุมถึงก็จะได้รับ
ประโยชน์ด้วย เขาอาจมีความรู้สึกสบาย ไม่ว่าท่านจะเดินอยู่บนถนน

อยู่ในที่ทำงาน ในบ้าน ก็จะบังเกิดผลเช่นนี้ คนที่อยู่ภายในบริเวณ สนามพลังงานของท่าน สภาพร่างกายของเขาจะได้รับการปรับโดยที่ท่านไม่ตั้งใจ เพราะว่าสนามพลังแบบนี้สามารถปรับแก้สภาพผิดปกติต่างๆ ให้ดีขึ้น ร่างกายมนุษย์ไม่ควรจะมีโรค การมีโรคจึงเป็นสภาพที่ผิดปกติ มันจึงสามารถปรับให้ดี ผู้ที่มีความคิดไม่ดี คิดในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ภายใต้ตำหนุภาพอันแรงกล้าของสนามพลังงานของท่าน สามารถเปลี่ยนแปลงความคิดของเขาได้ ในขณะที่เขาอาจไม่คิดในสิ่งที่ไม่ดี เขาอาจกำลังคิดจะตำคน ทันใดนั้นเขาอาจเปลี่ยนความคิด ไม่คิดทำเช่นนั้น มีเพียงสนามพลังงานที่เกิดจากการบำเพ็ญกรรมในสายหลักเท่านั้น จึงสามารถบังเกิดผลเช่นนี้ได้ ดังนั้นทางพุทธศาสนาจึงมีคำกล่าวที่ว่า “แสงพระพุทธส่องสว่างไปทั่ว คุณธรรมสมบูรณ์แจ่มชัด” ความหมายก็เป็นเช่นนั้น

ผู้ฝึกหลักกรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)จะเผยแพร่พลัง(กง)อย่างไร

ผู้ฝึกของเราจำนวนมากเมื่อจบชั้นเรียนไปแล้ว จะรู้สึกว่าเป็นหลักพลัง(กง)ที่ดีมาก คิดจะนำไปเผยแพร่ให้กับญาติสนิทมิตรสหาย ท่านสามารถนำไปเผยแพร่ให้ใครก็ได้ สิ่งเดียวที่ข้าพเจ้าจะต้องบอกกล่าวกับพวกท่าน เราได้ให้สิ่งต่างๆ แก่ท่านมากมาย ซึ่งคิดเป็นมูลค่าไม่ได้ ทำไมเราจึงให้แก่พวกท่าน ก็เพื่อให้ท่านบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเพื่อการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเท่านั้น เราจึงให้สิ่งเหล่านี้แก่พวกท่าน กล่าวคือเมื่อท่านนำไปเผยแพร่ต่อ ต้องไม่นำสิ่งเหล่านี้ไปหาชื่อเสียง

และประโยชน์ เพราะฉะนั้นท่านจะทำเหมือนข้าพเจ้าโดยเปิดชั้นสอน และเรียกเก็บค่าใช้จ่ายไม่ได้ เพราะว่าเราต้องมีค่าพิมพ์หนังสือ ค่าถ่ายเอกสารข้อมูลต่างๆ และเดินทางไปเผยแพร่พลัง(กง) มีค่าใช้จ่ายต่างๆ แต่เราก็เรียกเก็บในจำนวนที่ต่ำที่สุดในประเทศ ในขณะที่เราให้สิ่งต่างๆ แก่ท่านมากที่สุด เรานำท่านไปสู่ระดับสูงจริงๆ ข้อนี้คิดว่าพวกท่านคงจะเข้าใจ การเป็นผู้ฝึกของหลักสูตรมหัศจรรย์(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) ต่อไปภายหน้าเมื่อท่านไปเผยแพร่วิชาของเรา ข้าพเจ้ามีข้อกำหนดอยู่ 2 ข้อ

ข้อที่ 1 จะต้องไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่าย เราให้สิ่งต่างๆ แก่ท่านมากมาย มิใช่เพื่อให้ท่านร่ำรวยมีชื่อเสียง แต่เพื่อช่วยให้ท่านพันทุกข์ให้ท่านบำเพ็ญปฏิบัติธรรม หากท่านไปเรียกเก็บค่าใช้จ่าย ธรรมกายของข้าพเจ้าจะถอนสิ่งต่างๆ ที่ให้แก่ท่านกลับคืนมาให้หมด ท่านก็จะไม่ใช่คนของหลักสูตรมหัศจรรย์(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)อีกต่อไป สิ่งที่ท่านนำไปเผยแพร่ก็จะไม่ใช่หลักสูตรมหัศจรรย์(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) ท่านเผยแพร่วิชาต้องไม่แสวงหาผลประโยชน์และชื่อเสียง เป็นการให้บริการต่อสังคม ผู้ฝึกของเรามีอยู่ทั่วประเทศก็ทำกันเช่นนี้ ผู้ช่วยฝึกสอนในแต่ละที่ต่างก็ได้ปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดี การมาศึกษาวิชาของเรา หากท่านคิดจะมาเรียนรู้ มาศึกษา เราก็จะรับผิดชอบต่อท่าน โดยไม่มีการเรียกเก็บเงินแต่อย่างใด

ข้อที่ 2 ต้องไม่นำสิ่งที่เป็นของท่านเองปะปนเข้าไปในหลักสูตรใหญ่ กล่าวคือในระหว่างการเผยแพร่วิชา ไม่ว่าตาทิพย์ของท่านจะเปิดหรือยัง ท่านมองเห็นอะไรก็ดี มีความสามารถพิเศษอะไรก็ดี

อย่าได้นำสิ่งที่ท่านเห็นมาอธิบายหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) สิ่งที่ท่านเห็นในระดับชั้นของท่านยังห่างไกลจากความหมายที่แท้จริงของหลักธรรมที่เราพูดมากมายนัก เพราะฉะนั้นต่อไปเมื่อท่านเผยแพร่พลัง(กง) จะต้องระมัดระวังเรื่องนี้เป็นอย่างมาก จึงจะรักษาหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเราให้คงเดิมไม่เปลี่ยนแปลง

นอกจากนี้ยังไม่อนุญาตให้เผยแพร่หลักธรรมในรูปแบบเหมือนอย่างข้าพเจ้า และไม่อนุญาตให้จัดการบรรยายธรรมอย่างกว้างขวางในรูปแบบเช่นข้าพเจ้า เพราะท่านยังไม่สามารถอธิบายหลักธรรมได้ สิ่งที่ข้าพเจ้าบรรยายนั้นมีความหมายลึกซึ้ง โดยผนวกเอาสิ่งที่อยู่ในระดับชั้นสูงไว้ด้วย ท่านยังบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอยู่ในระดับชั้นที่แตกต่างกันต่อไปเมื่อท่านยกระดับสูงขึ้น ท่านกลับไปฟังคำบรรยายธรรมของข้าพเจ้า ท่านก็จะยกระดับสูงขึ้นอีก ถ้าท่านฟังต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ ท่านก็จะรับรู้และบรรลุในสิ่งใหม่ ๆ ตลอดเวลา การอ่านหนังสือก็เช่นกัน ข้าพเจ้าได้ผนวกเอาสิ่งที่อยู่ในระดับสูงในคำบรรยาย เพราะฉะนั้นหลักธรรมใหญ่นี้ท่านไม่สามารถที่จะบรรยายได้ และไม่อนุญาตให้ท่านนำเอาคำพูดของข้าพเจ้าไปเป็นคำบรรยายของท่านเอง ถ้าฝ่าฝืนท่านก็คือผู้ขโมยหลักธรรม ให้ท่านใช้คำพูดเดิมของข้าพเจ้าและเพิ่มเติมว่าอาจารย์พูดไว้อย่างไร หนังสือเขียนไว้อย่างไร ให้ใช้วิธีพูดแบบนี้ เพราะเหตุใดหรือ เพราะว่าเมื่อท่านพูดแบบนี้ก็จะมีพลังของหลักธรรมใหญ่แผ่กระจายออกมา ท่านจะนำสิ่งที่ท่านทราบมาถือเป็นหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ไปเผยแพร่ไม่ได้ มิฉะนั้นสิ่งที่ท่านนำไปเผยแพร่ก็จะไม่ใช่หลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) เท่ากับเป็น

การบ่อนทำลายหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเรา สิ่งที่ทำนพุดตามข้อคิดเห็นและความคิดของท่านนั้นไม่ใช่หลักธรรม ไม่สามารถจะช่วยให้ผู้อื่นให้พ้นทุกข์ได้ และจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใดๆ ดังนั้นไม่มีใครที่จะบรรยายธรรมนี้ได้

วิธีที่ท่านจะทำการเผยแพร่วิชา ให้ทำกันที่ศูนย์ฝึกหรือสนามฝึก โดยการเปิดเทปเสียงหรือวีดีทัศน์ให้ผู้สนใจศึกษาฝึกตาม และให้มีผู้ช่วยฝึกสอนคอยชี้แนะวิธีฝึก หรือจะใช้วิธีนั่งสมาธิพุดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ต้องเผยแพร่หลักธรรมใหญ่ด้วยวิธีนี้ นอกจากนั้นไม่ให้เรียกผู้คุมการฝึกของหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร (ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ว่าอาจารย์ หรือปรมาจารย์ ในหลักธรรมใหญ่มีอาจารย์อยู่เพียงท่านเดียวเท่านั้น ไม่มีการแบ่งแยกว่าเข้าก่อนหรือเข้าหลัง ล้วนเป็นลูกศิษย์ทั้งนั้น

ในขณะที่พวกท่านเผยแพร่พลัง(กง) บางคนอาจคิดว่า อาจารย์สามารถใส่ธรรมจักร(ฝ่าหลุน)เพื่อปรับสภาพร่างกายให้แก่ผู้ฝึก แต่เขาทำไม่ได้ ไม่เป็นไร ข้าพเจ้าเคยบอกกับพวกท่านแล้วว่า ข้างหลังของพวกท่านทุกคนมีธรรมกายของข้าพเจ้าอยู่ ไม่เพียงมีอยู่องค์เดียว ธรรมกายของข้าพเจ้าจะทำในสิ่งเหล่านี้ให้ ในขณะที่ท่านสอน หากเขามีบุญวาสนา ก็จะได้รับธรรมจักร(ฝ่าหลุน)ในทันที หากบุญวาสนาของเขาน้อยหน่อย หลังการปรับสภาพร่างกาย บำเพ็ญปฏิบัติธรรมต่อไปก็จะได้เช่นกัน ธรรมกายของข้าพเจ้าจะช่วยปรับสภาพร่างกายให้เขา ไม่เพียงเท่านั้น ข้าพเจ้าชอบบอกว่า อ่านหนังสือ ดูวีดีทัศน์ หรือฟังเทป

บรรยายธรรมของข้าพเจ้า ศึกษาหลักธรรม ผีกพลัง(ง) หากตั้งตน เป็นผู้บำเพ็ญธรรมอย่างแท้จริง ก็จะได้รับสิ่งที่ควรได้เช่นเดียวกัน

เราไม่อนุญาตให้ผู้ฝึกของเราไปรักษาโรคให้ผู้อื่น ผู้ฝึกของ หลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)มีข้อห้ามมิให้ไปรักษาโรคให้แก่ ผู้อื่นอย่างเด็ดขาด เราสอนให้ท่านบำเพ็ญขึ้นไป ไม่ให้เกิดจิตยึดติด ใดๆ และก็ไม่ต้องการให้ท่านทำร้ายสภาพร่างกายของตัวเอง สนามฝึก พลัง(ง)ของเราดีกว่าสนามฝึกพลัง(ง)ของวิชาอื่น ขอเพียงท่านมาฝึก พลัง(ง)ในสนามฝึกของเรา ดีกว่าท่านไปรับการรักษาโรคอีกมากมาย นัก ธรรมกายของข้าพเจ้านั่งล้อมเป็นวง เหนือสนามฝึกขึ้นไป ใน อากาศ อานุภาพของพลัง(ง)ครอบคลุมไปทั่ว โดยมีธรรมจักร(ฝ่า หลุน)ใหญ่เป็นร่มกำบัง มีธรรมกายองค์หลักคอยปกป้องดูแล สนาม ฝึกพลัง(ง)ของเรามีใช้สนามฝึกพลัง(ง)ต่างๆ ไป เป็นสนามบำเพ็ญ ปฏิบัติธรรม พวกเรามีจำนวนมากที่มีความสามารถพิเศษต่างก็เคยเห็น สนามของหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเรานี้ มีแสงสีแดง สาดส่องครอบคลุมไปทั่ว

ธรรมกายของข้าพเจ้าก็สามารถจะใส่ธรรมจักร(ฝ่าหลุน)ได้ โดยตรง แต่เราไม่ต้องการที่จะส่งเสริมให้เกิดจิตยึดติด เวลาที่ท่านสอน ให้พวกเขาฝึกวิธีการเคลื่อนไหว และเขาบอกว่า ฉันมีธรรมจักร(ฝ่า หลุน)แล้ว ท่านอย่าได้คิดว่าท่านเป็นคนให้ ไม่ใช่เช่นนี้ ข้าพเจ้าต้อง เน้นกับทุกท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็เพื่อไม่เป็นการส่งเสริมให้เกิดจิตยึด ติด ธรรมกายของข้าพเจ้ากระทำให้ทั้งสิ้น ผู้ฝึกของหลักธรรมใหญ่ ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)จะเผยแพร่พลัง(ง)ด้วยวิธีนี้

ใครที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักพลัง(กง)ของหลักธรรมใหญ่
ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) เขาก็คือผู้ทำลายหลักธรรมใหญ่ ทำลาย
หลักธรรมของเรา มีคนนำหลักธรรมไปหยอกล้อเป็นเรื่องสนุกปาก
การกระทำเช่นนี้เป็นเรื่องที่ไม่อนุญาตโดยเด็ดขาด วิธีบำเพ็ญปฏิบัติที่
แท้จริงนั้นล้วนสืบทอดมาก่อนประวัติศาสตร์ สืบทอดต่อๆ กันมาเป็น
เวลาอันยาวนาน บำเพ็ญจนได้บรรลุเป็นผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงจำนวนนับ
ไม่ถ้วน ใครก็ไม่กล้าที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขสิ่งนี้ นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นใน
ยุคธรรมะปลายของเรา เรื่องเช่นนี้ไม่เคยมีปรากฏมาก่อนใน
ประวัติศาสตร์ จึงขอให้ทุกท่านระมัดระวังในจุดนี้ด้วย

บทที่ 4

เสียกับการได้

ในแวดวงของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม มักจะพูดถึงความสัมพันธ์เกี่ยวกับการสูญเสียกับการได้ ในส่วนของคนธรรมดาสามัญก็มีการพูดถึงความสัมพันธ์เกี่ยวกับการเสียกับการได้ พวกเราผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมจะปฏิบัติอย่างไรกับการเสียกับการได้ สำหรับผู้ฝึกบำเพ็ญปฏิบัติจะต่างไปจากคนธรรมดาสามัญ สิ่งที่คนธรรมดาสามัญคิดอยากได้ก็คือผลประโยชน์ส่วนตัว ทำอย่างไรจึงจะอยู่ได้ดีเป็นอยู่สบาย พวกเราผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมไม่คิดเช่นนั้น กลับตรงกันข้าม เราไม่คิดจะแสวงหาสิ่งที่คนธรรมดาสามัญต้องการ แต่สิ่งที่เราได้รับมากลับเป็นสิ่งที่คนธรรมดาสามัญอยากได้แต่ไม่ได้ นอกจากจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม

การสูญเสียที่พวกเราพูดถึงโดยทั่วไป ไม่ได้หมายถึงการสูญเสียภายในวงแคบๆ บางคนพูดถึงการสูญเสีย คิดว่าเป็นการเสียสละเงินเล็กน้อย เห็นใครลำบากก็ช่วยเหลือบ้าง เห็นขอทานข้างถนนก็ให้เงินเขาบ้าง นี่ก็เป็นการสละเป็นการเสีย นี่เป็นเพียงการมองปัญหาเรื่องเงินและวัตถุให้สำคัญน้อยลง แนนอนการเสียสละด้านเงินทองก็เป็นส่วนหนึ่งและเป็นด้านที่ค่อนข้างสำคัญ แต่การสูญเสียที่เราพูดถึงนั้นไม่จำกัดอยู่ในวงแคบๆ เท่านั้น ในขั้นตอนของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม จิตใจของผู้ฝึกพลัง(กง)จะต้องสละนั้นมีมากมาย เช่น จิตไ้อ้วด จิตอธิฆาริษยา จิตที่คิดแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น จิตยินดี จิตยึด

ติดต่าง ๆ ทั้งหลาย ล้วนจะต้องขจัดทิ้งไป การสูญเสียที่เราพูดถึงนั้นมีความหมายกว้าง ตลอดขั้นตอนการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ต้องสละทิ้งซึ่งการยึดติดทั้งหมดและกิเลสต่าง ๆ ของคนธรรมดาสามัญ

อาจมีบางท่านคิดว่า พวกเราผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมอยู่ในสังคัมมนุษย์ ถ้าต้องสละทุกสิ่งมีเท่ากับเป็นพระสงฆ์หรือชีพรอกหรือ ถ้าให้สละเสียทั้งหมดดูเหมือนจะทำได้ วิธีการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของเราใน ส่วนที่บำเพ็ญปฏิบัติธรรมในสังคัมของมนุษย์ กำหนดให้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมในสังคัมของมนุษย์ ดำรงให้เหมือนกับคนธรรมดาสามัญให้มากที่สุด ไม่ได้หมายถึงให้ท่านต้องสูญเสียผลประโยชน์ทางด้านวัตถุไปจริง ๆ ไม่ว่าท่านจะมีตำแหน่งสูงแค่ไหนทางราชการ หรือจะมีทรัพย์สินสมบัติมหาศาล ประเด็นสำคัญอยู่ที่ท่านสามารถจะปล่อยวางจิตใจของท่านได้หรือไม่

วิธีการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของเราเน้นที่จิตของคนโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ส่วนบุคคล ความขัดแย้งระหว่างเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ท่านจะสามารถมองปัญหาเหล่านี้ให้ชัดเจนและเบาลงได้หรือไม่ นี่คือนประเด็นสำคัญ การบำเพ็ญปฏิบัติในวัดหรือในป่าลึก เพื่อต้องการให้ท่านตัดขาดจากสังคัมภายนอก บังคับให้ท่านละทิ้งจิตใจของคนธรรมดาสามัญ ผลประโยชน์ทางด้านวัตถุจะไม่ให้ท่านได้ แต่ให้ท่านสูญเสีย การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในสังคัมไม่ดำเนินในลักษณะนี้ เน้นให้ท่านดำเนินชีวิตในลักษณะของคนธรรมดาสามัญ ซึ่งจะดูว่าท่านจะลดละสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร แนนอนเป็นเรื่องยาก แต่นี้เป็นประเด็นสำคัญที่สุดของวิชาของเรา เพราะฉะนั้นการสูญเสียที่เรากล่าวถึงจึงมี

ความหมายครอบคลุมอย่างกว้างขวาง ไม่ใช่มีความหมายที่แคบๆ เรา มาพูดถึงการทำความดีและสละเงินทองเล็กๆ น้อยๆ ท่านดูทุกวันนี้คน ขอลานบนถนน บางคนทำเป็นอาชีพ เขามีเงินมากกว่าท่านเสียอีก พวกเขาเราต้องมองไปยังสิ่งที่เป้าหมายหลัก ไม่ใช่ดูแค่สิ่งที่เล็กๆ การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมต้องกระทำอย่างสง่าผ่าเผยและถูกต้อง มุ่งไป ยังเป้าหมายหลัก ขั้นตอนของการสูญเสียนี้ สิ่งที่สูญเสียอย่างแท้จริงก็คือสิ่งที่ไม่ดีทั้งนั้น

คนเรามักจะหลงคิดว่าสิ่งที่ตนเองใฝ่แสวงหา นั้นเป็นสิ่งที่ดีทั้งนั้น แท้ที่จริงเมื่อมองจากระดับชั้นสูง ล้วนเป็นสิ่งที่ตอบสนองผลประโยชน์ ของคนธรรมดาสามัญ ทางศาสนากล่าวไว้ว่า ต่อให้ท่านมีเงินมากเท่าใด มียศถาบรรดาศักดิ์สูงเพียงใด ก็มีได้เพียงไม่กี่สิบปี เกิดก็นำติดตัวมา ไม่ได้ ตายก็เอาติดตัวไปไม่ได้ ทำไมวิชานี้จึงมีค่ายิ่งนัก ก็เพราะว่า มันจะติดอยู่กับจิตหลัก(เหวียนเสิน)ของท่านโดยตรง เกิดก็ติดตัวมาได้ ตายก็นำติดตัวไปได้และจะเป็นตัวกำหนดมรรคผลของท่านโดยตรง เพราะฉะนั้นจึงบำเพ็ญได้ยากลำบาก กล่าวคือ สิ่งที่ท่านสลัดทิ้งไป เป็นสิ่งที่ไม่ดี เช่นนี้จึงจะทำให้ท่านกลับไปสู่สภาพดั้งเดิมที่แท้จริง สิ่งที่จะได้นั้นคืออะไร ก็คือการยกระดับที่สูงขึ้น สุดท้ายบรรลุมรรคผล พลัง(กง)สำเร็จสมบูรณ์ได้มรรคผล แก่ไขต้นเหตุที่แท้จริงของปัญหา แนนอนการที่เราจะละทิ้งกิเลสต่างๆ ของมนุษย์ สามารถบรรลุถึงขั้น มาตรฐานของผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริง การที่จะบรรลุถึงจุดนี้ใน ทันทีทันใดย่อมไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องค่อยเป็นค่อยไป ข้าพเจ้าบอกว่า ค่อยเป็นค่อยไป ท่านฟังแล้วพูดว่า อาจารย์บอกว่าให้ค่อยเป็นค่อยไป

ก็เลยบำเพ็ญปฏิบัติอย่างซ้าๆ ทำเช่นนั้นไม่ได้ ท่านจะต้องเข้มงวดกับตัวเอง แต่เราอนุญาตให้ท่านค่อยๆ ยกระดับให้สูงขึ้น หากท่านทำได้ทันทีในวันนี้ วันนี้ท่านก็เป็นพระพุทธแล้ว ดังนั้นจึงเป็นไปได้ ท่านจะค่อยๆ บรรลุถึงจุดนี้ได้

สิ่งที่เราสูญเสียไปแท้จริงคือสิ่งที่ไม่ดีต่างๆ นั่นคืออะไร ก็คือกรรม ซึ่งสัมพันธ์กับจิตประเภทต่างๆ ของคน อาทิเช่น คนธรรมดาสามัญมักมีจิตที่ไม่ดีต่างๆ นานา เพื่อประโยชน์ส่วนตัว ทำเรื่องไม่ดีไม่งาม ก็จะได้มาซึ่งสสารสีดำ คือกรรม ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับจิตใจของตัวเอง ถ้าคิดที่จะสลัดสิ่งที่ไม่ดีออกไป ก่อนอื่นจะต้องเปลี่ยนแปลงจิตใจของท่าน

การแปรผันของกรรม

ระหว่างสสารสีขาวกับสสารสีดำมีขั้นตอนในการแปรผัน หลังจากที่มีความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างคน ก็จะมีขั้นตอนของการแปรผัน คือทำความดีก็จะได้สสารสีขาวคือกุศล ทำเรื่องไม่ดีก็จะได้สสารสีดำคือกรรม ยังมีขั้นตอนของการสืบทอดอย่างต่อเนื่อง บางคนจะพูดว่าใช่หรือไม่ที่ได้ทำเรื่องไม่ดีในช่วงครึ่งแรกของชีวิต ไม่แน่นอนเสมอไป เพราะว่ากรรมที่คนเราสะสมมานั้นไม่ใช่ว่ามีเพียงชาติเดียว ในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมกล่าวไว้ว่า จิตหลัก(เหวียนเสิน)จะไม่ดับสลาย เมื่อจิตหลัก(เหวียนเสิน)ไม่ดับสลาย เขาก็ย่อมจะมีกิจกรรมทางสังคมในชาติก่อนๆ ถ้าเช่นนั้นเวลาเขามีชีวิตอยู่ในชาติก่อนอาจเคยติดค้างใคร รังแกใคร หรือว่าเคยทำเรื่องที่ไม่ดีอื่นๆ เอาไว้ ฆ่าสัตว์ตัด

ชีวิต เป็นต้น ก็จะทำเกิดเป็นกรรมเช่นนี้ สิ่งเหล่านี้ในอีกมิติหนึ่ง จะสะสมอย่างต่อเนื่องและจะติดตัวไปตลอด สสารสีขาวก็เช่นกัน ไม่เพียงเกิดมาจากต้นตอเดียว ยังมีอีกลักษณะหนึ่งคือ ในตระกูลเดียวกัน ผลบุญของบรรพบุรุษก็สามารถสืบทอดให้คนรุ่นหลังได้ คนโบราณท่านกล่าวไว้ว่า สะสมผลบุญเกิด สะสมผลบุญ บรรพบุรุษสะสมผลบุญ คนๆ นี้ขาดกุศล เสียกุศล คำพูดนี้ถูกต้องยิ่งนัก คนปัจจุบันไม่เชื่อในคำกล่าวนี้แล้ว ท่านไปพูดกับวัยรุ่นว่า ขาดกุศล กุศลน้อย เขาก็ไม่ใส่ใจ แท้จริงมันมีความหมายลึกซึ้งมาก มันไม่ใช่เพียงแค่ว่าความคิดและมาตรฐานจิตใจของคนในสมัยนี้เมื่อไม่นานมานี้เท่านั้น ความจริงมันเป็นสสารที่มีอยู่จริง ซึ่งในร่างกายของมนุษย์ก็จะมีสสารทั้ง 2 ชนิดนี้

มีคนพูดว่า หลังจากมีสสารสีดำมาก ก็จะไม่สามารถบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไปสู่ระดับสูงใช้หรือไม่ อาจจะมีพูดเช่นนี้ได้ คนที่มีสสารสีดำมาก มักมีผลกระทบต่อการรับรู้(อู่) เพราะว่ามันก่อให้เกิดเป็นสนามรอบๆ ตัวท่าน ห้อมล้อมท่านเอาไว้ภายใน ปิดกั้นตัวท่านให้ห่างจากคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงินชั้น เหย็น) เพราะฉะนั้น คนประเภทนี้อาจจะด้อยในการรับรู้(อู่) คนเขาพูดถึงเรื่องการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ผีกพลังมปราณ(ชี่กง) เขาจะเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องงมงายไม่น่าเชื่อเลย เขาจะรู้สึกว่าเป็นเรื่องน่าขัน ส่วนใหญ่จะเป็นเช่นนี้ แต่ก็ไม่แนเสมอไป ถ้าคนนี้คิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมจะเป็นเรื่องลำบาก และจะไม่สามารถยกระดับพลัง(ง)ใช้หรือไม่ จริงๆ แล้วไม่ใช่ เรากล่าวอยู่เสมอว่า หลัทธิธรรมใหญ่(ต้าฝ่า) ไม่มีขอบเขต ขึ้นอยู่กับใจของผู้บำเพ็ญ อาจารย์นำท่านเข้าประตู การ

ฝึกบำเพ็ญอยู่ที่ตัวท่านเอง ทั้งหมดขึ้นอยู่กับตัวท่านว่าจะบำเพ็ญ
อย่างไร บำเพ็ญได้หรือไม่ ทั้งหมดต้องดูว่าท่านสามารถอดทนได้
หรือไม่ สามารถทรมานได้หรือไม่ ทนทุกข์ได้หรือไม่ หากว่าท่านมี
ความตั้งใจแน่วแน่แล้ว อุปสรรคใดก็ไม่อาจขวางกั้น ข้าพเจ้าว่าย่อมไม่
มีปัญหา

คนที่มึนสารสีดำนามาก โดยมากมักจะต้องทรมานมากกว่าคนที่มึน
สารสีขาวยามาก เพราะว่าสารสีขาวนั้นผสมานกลมกลืนเข้ากับคุณสมบัติ
พิเศษของจักรวาลความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ชั้น เขี้ยว)
ได้โดยตรง ดังนั้นเพียงแต่ให้เขายกระดับจิต(ชินชิ่ง)ให้สูงขึ้น สามารถ
ยกตัวเองให้สูงขึ้นในระหว่างเกิดความขัดแย้ง พลัง(กง)ของเขาก็จะเพิ่ม
สูงขึ้นได้ ก็เป็นเรื่องง่ายๆ เช่นนี้ คนที่มีกุศลมากการรับรู้(อู้)สูง และ
สามารถอดทน เหนื่อยยากทั้งร่างกาย ทรมานทั้งจิตใจ แม้ว่าจะต้อง
เหน็ดเหนื่อยทางร่างกายมากหน่อย ทางจิตใจรับน้อยหน่อย พลัง(กง)
ก็สามารถเพิ่มขึ้น ผู้ที่มีสารสีดำนามากไม่สามารถทำเช่นนี้ได้ จะต้อง
ผ่านขั้นตอนเช่นนี้ก่อน คือก่อนอื่นต้องแปรผันสารสีดำให้เป็นสารสี
ขาว ก็คือขั้นตอนนี้ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่เจ็บปวดมาก เพราะฉะนั้นคนที่
มีการรับรู้(อู้)ไม่ดีต้องทนทุกข์มากกว่า ถ้ากรรมมากการรับรู้(อู้)จะไม่
ดี เขาก็ยิ่งจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมลำบาก

ยกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม ท่านดูเขาบำเพ็ญปฏิบัติธรรม
อย่างไร การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมโดยการนั่งสมาธิ จะต้องนั่งขัดสมาธิ
เป็นเวลานาน เวลานั่งขัดสมาธินานๆ ขาทั้งปวดทั้งขา เวลานานเข้า
จิตใจเริ่มว้าวุ่น ว้าวุ่นอย่างแรง เหนื่อยยากทั้งร่างกาย ทรมานทั้งจิตใจ

ร่างกายไม่สบาย จิตใจก็ไม่สบาย บางคนเวลานั่งขัดสมาธิกลัวเจ็บ ก็เอาขาลง ไม่คิดจะยืนหยัด บางคนนั่งขัดสมาธิได้สักพักก็เริ่มทนไม่ไหว ก็เอาขาลง ผีก็ไปก็เปล่าประโยชน์ พอนั่งขัดสมาธิแล้วปวด ก็รีบๆ เปลี่ยนอิริยาบถแล้วค่อยนั่งขัดสมาธิต่อ เราเห็นว่ามันไม่เกิดประโยชน์อันใด เพราะว่าในขณะที่ขาของเขาปวดอยู่นั้น เรามองเห็น สสารสีดำกำลังจู่โจมบริเวณขาของเขา สสารสีดำก็คือกรรม การทนทุกข์ก็สามารถลบล้างกรรม จากนั้นก็จะแปรผันเป็นกุศล เมื่อเริ่มรู้สึกเจ็บปวด กรรมก็เริ่มสลายไป กรรมยิ่งกดลงไปข้างล่าง ขาของเขาก็ยิ่งเจ็บปวด เพราะฉะนั้นการเจ็บปวดของเขาไม่ใช่ไม่มีสาเหตุ ผู้ที่นั่งสมาธิแล้วปวดขามักจะมีอาการปวดเป็นระยะๆ เวลาปวดขึ้นมาก็ปวดจนสุดที่จะทน พอผ่านพ้นไป ความปวดจะลดน้อยลง อีกสักพักก็จะเริ่มปวดขึ้นมาใหม่ มักจะเป็นอย่างนี้

เพราะว่ากรรมจะสลายทีละส่วน สลายไปส่วนหนึ่งก็จะรู้สึกว้าขาสบายขึ้นมาหน่อย ผ่านไปสักครู่ก็จะปวดขึ้นอีกส่วนหนึ่ง เริ่มเจ็บปวดอีก หลังจากสสารสีดำสลายไป ไม่ใช่กระจายหายไป สสารนี้ไม่ดับสลาย หลังจากสลายไปแล้วก็จะแปรเปลี่ยนไปเป็นสสารสีขาวโดยตรง สสารสีขาวนี้ก็คือกุศล ทำไมมันจึงแปรเปลี่ยนได้ เพราะว่าเขาได้ผ่านการทนทุกข์ เขาได้ชดใช้แล้ว เขาได้รับความเจ็บปวด ข้าพเจ้าพูดแล้วว่า กุศลนั้นได้มาจากการที่เราอมรับความทุกข์ ความลำบากและทำความดี เพราะฉะนั้นในการนั่งสมาธิจึงมีปัญญาเช่นนี้เกิดขึ้น บางคนพอปวดขาสักเล็กน้อย ก็จะขยับลงมาเคลื่อนไหว แล้วค่อยนั่งขัดสมาธิต่อ ซึ่งจะไม่เกิดผลใดๆ เลย บางคนฝึกทำโยนในท่ายกแขน เมื่อยทน

ไม่ได้ก็ปล่อยแขนลง ก็ไม่บังเกิดผล ความทุกข์แค่นี้นับประสาอะไร
ข้าพเจ้าหมายความว่า ถ้าคนที่ฝึกพลัง(กง)เพียงยกแขนก็บำเพ็ญได้
สำเร็จ เช่นนี้ก็นับว่าง่ายเกินไป นี่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะทำ
สมาธิในระหว่างการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม

ในหลักธรรมของเราจุดสำคัญไม่ใช่ปฏิบัติอย่างนี้ แต่ก็มีส่วน
หนึ่งที่เป็นประโยชน์จากการปฏิบัติเช่นนี้ ส่วนใหญ่พวกเราอาศัยการ
ขัดแย้งของจิต(ซินซิง)ระหว่างคนมาแปรผันกรรม โดยมากจะปรากฏ
ออกมาในรูปแบบนี้ ในความขัดแย้งของคน การเสียดสีระหว่างคนนั้นความ
เจ็บปวดมีมากกว่าเสียอีก ข้าพเจ้าว่าความเจ็บปวดทางร่างกายนั้นง่าย
ต่อการอดทน กัดฟันก็ผ่านไป เวลาคนมีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน
สิ่งที่ยากแก่การควบคุมมากที่สุดก็คือจิต

ยกตัวอย่างเช่น มีคนๆ หนึ่งไปทำงาน ได้ยินเพื่อนร่วมงาน 2
คนว่าเขาในทางเสื่อมเสีย ว่าจนฟังไม่ได้ อารมณ์โกรธก็จะเกิดขึ้นมา
ทันที แต่เรากล่าวกันว่าผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม จะต้องทำให้ได้ถึงขั้น
ที่ว่า ดีก็จะไม่โตกลับ ต่ำก็จะไม่ต่ำกลับ ใช้มาตรฐานชั้นสูงมาควบคุม
ตัวเอง เขาก็คิด อาจารย์บอกแล้วว่า พวกเราผู้ฝึกพลัง(กง)ต่างจาก
ผู้อื่น ต้องมีกิริยาสูงกว่าคนอื่น เขาจึงไม่ต่อล้อต่อเถียงกับสองคนนั้น
แต่โดยมากเมื่อความขัดแย้งเกิดขึ้น ไม่เสียดแทงเข้าไปถึงจิตของคนก็
ยังไม่นับ ยังใช้ไม่ได้ ยกระดับไม่ได้ ดังนั้นในใจยังปล่อยวางไม่ได้ ก็
จะว่าวุ่นใจ และยังคงคิดอยากจะหันกลับไปดูหน้าคนทั้งสอง ที่กำลังว่า
เขาในทางเสื่อมเสีย พอหันไป มองเห็นสีหน้าดุตันของสองคนนั้น
กำลังกล่าวร้ายตัวเองอย่างดุเดือด เขาก็ทนไม่ได้ขึ้นมาทันที ความ

โกรธก็เกิดขึ้น ก็อาจจะมีเรื่องปะทะกันได้ เวลาที่คนมีความขัดแย้งกัน จึงยากที่จะควบคุมจิตใจของตัวเองไว้ได้ ข้าพเจ้าว่าการผ่านด่านใน ขณะที่นิ่งสมาธินั้น ง่ายกว่ากันมาก แต่ก็ไม่ใช่เป็นเช่นนี้เสมอไป

ดังนั้นต่อไปข้างหน้าเวลาฝึกพลัง(กง) ท่านจะพบกับความทุกข์ ความลำบากทุกรูปแบบ หากไม่มีความทุกข์ความลำบากเหล่านี้ ท่าน จะบำเพ็ญได้อย่างไร ท่านดีเราก็ดี ไม่มีความขัดแย้งด้านผลประโยชน์ ไม่มีการรบกวนด้านจิตใจ ท่านนั่งอยู่ตรงนั้นจิต(ซินซิ่ง)ก็ยกระดับขึ้นมา ได้หรือ มันเป็นไปได้ คนเราต้องผ่านการปฏิบัติอย่างจริงจังในการ ขัดเกลาร่างกาย จึงจะสามารถยกระดับให้สูงขึ้นได้ มีคนกล่าวว่า ทำไม เราฝึกพลัง(กง)จึงมักจะพบกับเรื่องยุ่งยาก มีมากพองๆ กับที่คนธรรมดา สามัญประสมกันอยู่ นั่นเพราะว่าท่านบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอยู่ท่ามกลาง คนธรรมดาสามัญ มันเป็นไปได้ที่จะจับท่านห้อยหัวลง ลอยขึ้นมา แขนงอยู่ตรงนั้น นำท่านขึ้นสวรรค์ไปรับทุกข์เล็กน้อย ซึ่งจะไม่เป็น เช่นนี้ ล้วนอยู่ในลักษณะของคนธรรมดาสามัญ เช่นวันนี้มีคนมาทำให้ ท่านหงุดหงิด ใครทำท่านโกรธ ทำไม่ดีต่อท่าน หรืออยู่ดีๆ ก็ใช้คำพูด ที่ฟังไม่รื่นหูกับท่าน จะดูว่าท่านจะแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้อย่างไร

ทำไมจึงต้องมาเผชิญกับปัญหาต่างๆ เหล่านี้ ล้วนเกิดขึ้นเพราะ กรรมที่ท่านติดค้างไว้ เราได้ช่วยลบล้างให้ท่านไปจำนวนนับไม่ถ้วน แล้ว เหลือเพียงส่วนน้อยซึ่งแบ่งไว้ในแต่ละระดับชั้น เพื่อให้ท่านได้ ยกระดับจิต(ซินซิ่ง) จัดความทุกข์ความลำบากบางส่วนให้ท่านได้ ฝึกฝนจิตใจ และขจัดจิตยึดติดทุกประเภท เป็นทุกข์ภัยของท่านเอง ทั้งนี้ เราใช้มันเพื่อยกระดับจิต(ซินซิ่ง)ของท่าน ซึ่งท่านจะผ่านพ้นไป

ได้ทั้งหมด ขอเพียงท่านยกระดับจิต(ซินซิ่ง) ก็จะสามารถผ่านพ้นไปได้
เกรงแต่ว่าตัวท่านเองไม่คิดที่จะผ่าน ถ้าคิดจะผ่านก็จะผ่านพ้นไปได้
เพราะฉะนั้นต่อไปเมื่อท่านพบกับความขัดแย้ง ขออย่าได้คิดว่าเป็นเหตุ
บังเอิญ เพราะว่าเวลาเกิดความขัดแย้ง จะเกิดขึ้นมาทันทีทันใด แต่ว่า
ไม่ใช่เหตุบังเอิญ นั่นคือเพื่อให้ท่านได้ยกระดับจิต(ซินซิ่ง) ท่าน
เพียงแต่ปฏิบัติตนเป็นผู้ฝึกพลัง(กง) ท่านก็จะสามารถจัดการกับมันได้
ดี

แน่นอน ก่อนที่ทุกข์ภัยและความขัดแย้งจะมาถึง ย่อมไม่บอก
กล่าวให้ท่านรู้ล่วงหน้า บอกท่านหมดแล้ว ยังจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม
อย่างไร มันก็จะไม่บังเกิดผลใดๆ มันมักจะเกิดอย่างกะทันหัน จึงจะ
สามารถทดสอบจิต(ซินซิ่ง)ของคน จึงจะสามารถทำให้จิต(ซินซิ่ง)ของ
คนยกระดับสูงขึ้นได้อย่างแท้จริง ทำเช่นนี้ถึงสามารถดูออกว่า ท่านจะ
สามารถควบคุมจิต(ซินซิ่ง)ได้หรือไม่ ดังนั้นความขัดแย้งเกิดขึ้นมิใช่
เกิดขึ้นโดยบังเอิญ ในขั้นตอนของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมทั้งหมด การ
แปรผันของกรรมก็จะมีปัญหาเช่นนี้เกิดขึ้น มันจะยากลำบากยิ่งกว่า
ความเหน็ดเหนื่อยทางร่างกายอย่างที่คนทั่วไปคาดคิดเป็นอันมาก
ท่านฝึกพลัง(กง)มากอีกหน่อย ยกมือจนเมื่อยหรือยืนจนเมื่อยขา พลัง
(กง)ก็จะก่อกำเนิดขึ้นหรือ ฝึกเพิ่มขึ้นเพียงไม่กี่ชั่วโมงพลัง(กง)ก็
เพิ่มขึ้นเช่นนั้นหรือ นั่นเป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงทางร่างแท้(เป็นถี่)
ยังต้องมีพลังงานมาเสริมสร้าง มันไม่มีผลต่อการยกระดับชั้น ความ
ทุกข์ทางจิตใจจึงจะเป็นหัวใจสำคัญของการยกระดับชั้นอย่างแท้จริง
พูดถึงหากความเหนื่อยยากทางกายก็สามารถยกระดับชั้นได้ ข้าพเจ้า

ว่าชาวนาในประเทศจีนลำบากที่สุด มิกลายเป็นอาจารย์พลังลมปราณ (ชี่กง)ที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดแล้วหรือ ท่านจะเหนื่อยยากเพียงใดก็เทียบพวกเขาไม่ได้ วันๆ ใช้ชีวิตอยู่กับผืนดินกลางแดดที่แผดเผา ทั้งลำบากทั้งเหนื่อย ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ง่ายเลย เพราะฉะนั้นเราพูดแล้วว่า การจะยกระดับที่แท้จริง ต้องยกจิตใจให้สูงขึ้นอย่างแท้จริง จึงจะเป็นการยกระดับที่แท้จริง

ในระหว่างการแปรผันของกรรม เพื่อให้เราสามารถควบคุมตัวเองได้ ไม่กระทำเรื่องไม่ดีเหมือนคนธรรมดาสามัญ ดังนั้นในยามปกติเราจะต้องรักษาจิตใจให้มีความเมตตา จิตใจที่ดีงาม เวลาเผชิญกับปัญหาต่างๆ อย่างกะทันหัน ท่านก็จะสามารถแก้ไขได้ถูกต้อง จิตใจของท่านเต็มไปด้วยความเมตตากรุณาอยู่ตลอดเวลา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน ท่านก็มีเวลาและโอกาสที่จะยับยั้งตน มีเวลาไตร่ตรองมากขึ้น หากใจของท่านคิดแต่จะแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกับคนอื่น ข้าพเจ้าว่าพบบทกับปัญหาท่านก็จะโต้ตอบกับผู้อื่นทันที รับผิดชอบจะเป็นเช่นนี้ ดังนั้นเมื่อท่านเผชิญกับความขัดแย้งใดๆ ข้าพเจ้าจึงพูดว่าต้องแปรผันสสารสีดำนี้อาในร่างกายของท่านให้เป็นสสารสีขาว แปรผันให้เป็นกุศล

มนุษย์เราพัฒนามาจนถึงระดับนี้ในทุกวันนี้ แทบทุกคนล้วนตกอยู่ในบ่วงกรรม ร่างกายของคนเราล้วนมีกรรมติดมามากมาย ดังนั้นในปัญหาของการแปรผันกรรม ก็จะมีเหตุการณ์เช่นนี้ปรากฏขึ้นคือ ในเวลาเดียวกันกับที่พลัง(ง)ของท่านเพิ่มขึ้น จิต(ชินชิ่ง)ยกสูงขึ้น กรรมของท่านก็จะสลายและผันแปรในเวลาเดียวกัน เมื่อพบกับความขัดแย้ง

ซึ่งอาจเกิดขึ้นในระหว่างการฝึกฝนขัดเกลาด้านจิต(ซินซิ่ง) ท่านสามารถอดทน กรรมของท่านจะสลายไป จิต(ซินซิ่ง)ของท่านก็จะยกระดับสูงขึ้นมา พลัง(กง)ของท่านก็เพิ่มขึ้น สิ่งเหล่านี้ก็จะผสมผสานเข้าด้วยกัน คนในสมัยก่อนมีกุศลมาก จิต(ซินซิ่ง)ของเขาสูงอยู่แล้ว เพียงแต่ยอมอดทนต่อความลำบากสักเล็กน้อยพลัง(กง)ก็จะเพิ่มขึ้น คนปัจจุบันไม่ได้เป็นเช่นนี้ เมื่อประสบกับความลำบากก็ไม่คิดจะทำเพ็ญ หนวันก็ยังไม่รับรู้(อู้) จึงบำเพ็ญยากยิ่งขึ้น

ในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมนั้น การปฏิบัติต่อความขัดแย้งอย่างเป็นรูปธรรม เวลาผู้อื่นปฏิบัติไม่ดีต่อท่าน อาจเนื่องมาจากสองกรณี กรณีแรก ท่านอาจเคยปฏิบัติไม่ดีกับเขาในชาติก่อน จิตใจของท่านไม่สงบ ทำให้ไม่ถึงทำต่อฉันเช่นนี้ ถ้าเช่นนั้นเมื่อก่อนทำไมท่านจึงปฏิบัติกับเขาเช่นนั้น ท่านพูดว่าในเวลานั้นท่านไม่รู้ เรื่องของชาตินี้ไม่เกี่ยวกับเรื่องของชาติก่อน คิดเช่นนั้นไม่ได้ อีกปัญหาหนึ่งก็คือ เรื่องของความขัดแย้งยังเกี่ยวพันไปถึงปัญหาการแปรผันของกรรม ดังนั้นทางรูปธรรมพวกเราต้องมีกิริยาท่าทีที่ดี จะเหมือนกับคนธรรมดาสามัญไม่ได้ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานที่ทำงาน ในสภาพแวดล้อมการทำงานอื่นๆ ก็เหมือนกัน พวกที่ทำงานส่วนตัวก็เช่นกัน อีกทั้งการคบค้าระหว่างคน เป็นไปไม่ได้ที่สามารถแยกตัวออกจากสังคม อย่างน้อยที่สุดก็ยังต้องมีความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน

ในสังคมการคบหาสมาคมระหว่างกันนั้น มักจะพบกับความขัดแย้งต่างๆ นานาเสมอ ในส่วนของการบำเพ็ญปฏิบัติของเรา ไม่ว่าจะท่านจะร่ำรวยมียศถาบรรดาศักดิ์สูงสักเพียงใด เป็นเจ้าของกิจการ

เปิดบริษัท คำขายทำการค้าอะไรก็ไม่สำคัญ ขอเพียงดำเนินธุรกิจด้วยความยุติธรรม ไม่เอารัดเอาเปรียบ กิจการงานทุกแขนงอาชีพในสังคมมนุษย์จะต้องคงอยู่ เป็นเพราะจิตมนุษย์ไม่เที่ยงตรง ไม่เกี่ยวกับหน้าที่การงานใดๆ ในอดีตมีคนพูดว่า “พ่อค้า 10 คน จะคดโกงเสีย 9 คน” นี่เป็นคำพูดของคนธรรมดาสามัญ ข้าพเจ้าขอบอกว่านั่นเป็นปัญหาของจิตใจคน ถ้าจิตมนุษย์มีความเที่ยงตรง ทำมาค้าขายอย่างยุติธรรม ท่านลงแรงมากก็ควรจะได้เงินมาก นั่นเป็นปกติวิสัยของสังคมมนุษย์ เมื่อท่านลงแรงไปจึงได้มา ไม่สูญเสียก็จะได้มา ได้มาจากการทำงาน ในแต่ละระดับขั้นท่านสามารถจะเป็นคนดีได้ ระดับขั้นที่ต่างกันก็จะมีชีวิตที่ต่างกัน ระดับขั้นที่สูงก็มีรูปแบบของความขัดแย้งในระดับสูง ต่างก็สามารถที่จะจัดการกับความขัดแย้งได้อย่างถูกต้อง สามารถจะเป็นคนดีได้ในระดับขั้นนั้นๆ สามารถจะปล่อยวางกิเลสและจิตยึดติดต่างๆ ได้ทั้งนั้น ในแต่ละระดับขั้นก็สามารถมีคนดีปรากฏ และสามารถบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในระดับขั้นที่ตัวเองอยู่

ปัจจุบันในประเทศจีนไม่ว่าจะเป็นรัฐวิสาหกิจหรือกิจการใดๆ ความขัดแย้งระหว่างคนค่อนข้างพิเศษ ในประเทศอื่น ปรากฏการณ์เช่นนี้ไม่เคยมีในประวัติศาสตร์ ดังนั้นความขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์จึงปรากฏออกมารุนแรงเป็นพิเศษ แกร่งแย่งชิงดีชิงเด่นกันเพียงเพื่อผลประโยชน์เล็กน้อย ความคิดและวิธีการที่ใช้เลวร้ายมากเป็นคนดียังลำบาก สมมุติว่าคนๆ นี้ไปที่ทำงาน รู้สึกว่าบรรยากาศในที่ทำงานผิดปกติ ภายหลังมีคนบอกเขาว่า มีคนให้ร้ายป้ายสีท่านต่อผู้บังคับบัญชา ทำให้ชื่อเสียงของท่านเสียหาย คนอื่นมองท่านด้วย

สายตาที่แปลกๆ คนทั่วไปจะทนได้อย่างไร จะสามารถรับอารมณ์นี้ได้อย่างไร เขาทำฉัน ฉันก็ทำเขา เขามีพรรคพวก ฉันก็มี มาสู้กันเลย คนธรรมดาสามัญก็ทำกันเช่นนี้ คนธรรมดาสามัญจะว่าท่านเก่ง แต่สำหรับผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ก็จะเป็นการกระทำที่แย่มาก ท่านไปแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นเหมือนกับคนธรรมดาสามัญ ท่านก็คือคนธรรมดาสามัญ แต่ถ้าท่านโต้ตอบแรงเกินกว่าที่เขาทำ ท่านก็จะแย่ยิ่งกว่าคนธรรมดาสามัญเสียอีก

เราควรจะปฏิบัติต่อปัญหานี้อย่างไร เวลาเผชิญกับความขัดแย้งเช่นนี้ ประการแรกเราต้องสงบนิ่ง ไม่ควรปฏิบัติตัวเหมือนที่เขาทำกัน แน่นอนเราสามารถที่จะอธิบายด้วยไมตรีจิต ชี้แจงเหตุผลให้ชัดเจนก็ไม่เป็นไร แต่ท่านยึดติดเกินไปก็ไม่ได้ เมื่อเวลาเราประสบกับความยุ่งยากเหล่านี้ อย่านำไปชิงดีเหมือนกับคนอื่น เขาจะทำอย่างไร ท่านก็ทำอย่างนั้น ท่านมิเป็นคนธรรมดาสามัญหรอกหรือ ท่านไม่เพียงแต่ไม่ไปชิงดีชิงเด่นเหมือนที่เขาทำ ในจิตใจของท่านยังเกลียดเขาไม่ได้ ท่านเกลียดเขาไม่ได้จริงๆ ท่านเกลียดเขามิต้องเกิดโทสะหรือ ท่านก็จะไม่สามารถอดทน พวกเราเน้นความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ชัน เหย็น) ความเมตตาของท่านก็จะไม่เหลืออยู่เลย เพราะฉะนั้นท่านจะเหมือนกับเขาไม่ได้ ท่านจะต้องไม่โกรธเขาจริงๆ ถึงแม้เขาทำให้ท่านเสียชื่อเสียงไปทั่ว เสียจนเงยหน้าไม่ขึ้น ท่านไม่เพียงแต่จะโกรธเขาไม่ได้ ในใจท่านยังจะต้องขอบคุณเขา ขอบคุณด้วยใจจริง คนธรรมดาสามัญอาจคิดว่า คนเช่นนี้มีเป็นอาคิวหรือ แต่ข้าพเจ้าขอบอกกับท่าน ไม่ได้เป็นอย่างนั้น

พวกเราลองคิดดู ท่านเป็นผู้ฝึกพลัง(กง)ต้องใช้มาตรฐานระดับสูงมาเป็นเกณฑ์กำหนดสำหรับตัวท่านหรือไม่ ไม่สามารถใช้กฎของคนธรรมดาสามัญมาเป็นตัวกำหนด การเป็นผู้บำเพ็ญธรรม สิ่งที่ท่านได้คือของที่อยู่ในระดับสูงใช่หรือไม่ ท่านจึงต้องใช้กฎระดับสูงมากำหนดตัวเอง ถ้าท่านปฏิบัติตัวเหมือนเขา ท่านมีเหมือนกับเขาหรือแล้วทำไมยังต้องขอบคุณเขา ท่านลองคิดดูว่าท่านได้อะไร ในจักรวาลนี้มีกฎอยู่ข้อหนึ่ง เรียกว่าผู้ไม่สูญเสียจะไม่ได้ เมื่อใดจึงต้องสูญเสีย เขาทำให้ท่านเสียหายในหมู่คนธรรมดาสามัญ ถือว่าเขาเป็นฝ่ายที่ได้ เขาเป็นผู้ได้เปรียบ เขายังทำให้ท่านเสียหายรุนแรงมากเท่าใด ท่านต้องอดทนแบกรับมากเท่าใด เขาก็สูญเสียกุศลมากเท่านั้น กุศลเหล่านี้ก็จะตกเป็นของท่าน ในเวลาเดียวกันกับที่ท่านแบกรับ ใจของท่านอาจจะปล่อยวางได้มาก ไม่นำมาใส่ใจ

ในจักรวาลนี้ยังมีกฎอยู่ข้อหนึ่งว่า เมื่อท่านแบกรับความทุกข์อย่างใหญ่หลวงแล้ว ดังนั้นกรรมในตัวท่านก็จะได้รับการแปรผัน เพราะว่าท่านได้ซัดเซ่ ยอมรับความเจ็บปวดมากเท่าใด การแปรผันก็จะมากเท่านั้น กลายเป็นกุศลทั้งหมด ผู้ฝึกพลัง(กง)ต้องการกุศลนี้มีใช่หรือไม่ ท่านก็จะได้รับสองต่อ ยังได้ชำระกรรมไปด้วย หากเขาไม่สร้างสถานการณ์เช่นนี้แก่ท่าน ท่านจะยกระดับจิต(ซินซิ่ง)ได้อย่างไร ท่านดีใจก็ดี นั่งอยู่ด้วยกันสมัคสมานสามัคคีพลัง(กง)ก็จะเพิ่มขึ้น จะมีเรื่องเช่นนี้ได้อย่างไร เป็นเพราะเขาสร้างความขัดแย้งเช่นนี้ให้กับท่าน เปิดโอกาสให้ยกระดับจิต(ซินซิ่ง) เมื่อท่านสามารถยกระดับจิต(ซินซิ่ง)ของตัวเองในสภาพแวดล้อมเช่นนั้น จิต(ซินซิ่ง)ของท่านก็ยกระดับ

ขึ้นมาได้มีใช้หรือ เป็นผลได้ที่ 3 ท่านเป็นผู้ฝึกพลัง(กง) จิต(ซินซิง) ของท่านยกระดับสูงขึ้นไปพลัง(กง)ก็จะสูงขึ้นด้วยมีใช้หรือ เป็นผลได้ที่ 4 ท่านจะไม่ชอบคุณเขาได้อย่างไร ท่านต้องชอบคุณเขาด้วยใจจริง ความจริงต้องเป็นเช่นนี้

แน่นอนจิตใจที่เขาแสดงออกมาไม่ดี มีเช่นนั้นก็ได้ให้กุศลแก่ท่าน แต่เขาเป็นผู้เปิดโอกาสให้ท่านได้ยกระดับจิต(ซินซิง)ให้สูงขึ้นจริงๆ ก็คือเราจะต้องเน้นการบำเพ็ญปฏิบัติด้านจิต(ซินซิง) ในการบำเพ็ญปฏิบัติจิต(ซินซิง)ก็จะชำระกรรมในเวลาเดียวกัน แปรผันเป็นกุศล ท่านจึงจะสามารถยกระดับขั้นสูงขึ้น นี่เป็นสิ่งที่เสริมซึ่งกันและกัน มองจากระดับสูง กฎนี้ก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลง คนธรรมดาสามัญอาจไม่เข้าใจในเรื่องนี้ ท่านดูกฎนี้จากระดับสูง ทั้งหมดจะเปลี่ยนแปลงไป ในคนธรรมดาสามัญท่านอาจคิดว่ากฎนี้ถูกต้อง แต่ว่ามันไม่ถูกต้องอย่างแท้จริง เมื่อดูจากระดับสูงจึงจะถูกต้องอย่างแท้จริง โดยมากเป็นเช่นนี้

ข้าพเจ้าได้อธิบายหลักการให้พวกเราจนกระจ่างแล้ว หวังว่าในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในวันข้างหน้า ทุกท่านจะสามารถปฏิบัติตนเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมคนหนึ่ง บำเพ็ญปฏิบัติอย่างจริงจัง เพราะหลักการได้ให้ไว้ตรงนี้แล้ว อาจมีบางคนเพราะว่าเขาอยู่ในสังคมมนุษย์เขารู้สึกว่าผลประโยชน์ทางวัตถุที่อยู่ต่อหน้าเป็นของจริงแท้ๆ ก็ยังเห็นแก่ประโยชน์ที่อยู่ตรงหน้า ในกระแสของสังคมมนุษย์ เขายังไม่สามารถกำหนดมาตรฐานที่สูงให้กับตัวเอง ความจริงการเป็นคนดีในสังคมมนุษย์มีบุคคลตัวอย่างเป็นแบบอย่าง แต่นั่นเป็นบุคคลตัวอย่าง

ในสังคมมนุษย์ ท่านคิดจะเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ต้องอาศัยจิตใจของท่านไปบำเพ็ญทั้งสิ้น ต้องอาศัยตัวท่านไปรับรู้(อุ้)ทั้งสิ้น ไม่มีแบบอย่าง ดีที่พวกเราได้ถ่ายทอดหลักธรรมใหญ่(ตำฝ่า)ออกมาแล้ว ในอดีตหากท่านคิดจะบำเพ็ญ ยังไม่มีผู้ใดให้คำชี้แนะ เช่นนี้ท่านปฏิบัติตามหลักธรรมใหญ่(ตำฝ่า)ก็อาจปฏิบัติได้ดี บำเพ็ญได้หรือไม่ ปฏิบัติได้หรือไม่ บรรลุถึงระดับใด ล้วนขึ้นอยู่กับตัวท่านเอง

แน่นอนรูปแบบของการแปรผันของกรรมนั้น ไม่เป็นไปอย่างที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้เสมอไป อาจปรากฏออกมาในด้านอื่น ในสังคมภายในครอบครัวก็อาจเกิดขึ้นได้ เดินไปบนถนนหรืออยู่ในสภาพแวดล้อมของสังคมอื่นๆ ก็อาจพบกับเรื่องยุ่งยาก จิตที่ปล่อยวางไม่ได้ในหมู่คนธรรมดาสามัญ ก็ต้องให้ท่านปล่อยวางทั้งหมด จิตยึดติดต่างๆ ครอบงำที่ท่านยังมีอยู่ ก็ต้องให้ขจัดทิ้งไป ในภาวะแวดล้อมต่างๆ จะให้ท่านล้มลุกคลุกคลาน เพื่อให้ท่านรู้แจ้งในธรรม ก็คือต้องบำเพ็ญปฏิบัติกันเช่นนี้

ยังมีอีกกรณีหนึ่งที่ค่อนข้างจะเป็นรูปแบบต่างๆ ไป พวกเราหลายคนในขั้นตอนของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ในเวลาฝึกพลัง(กง) คู่สมรสของท่านก็จะไม่พอใจมาก ทันทีที่ท่านเริ่มฝึกพลัง(กง) ก็จะหาเรื่องชวนทะเลาะตบตี ท่านไปทำเรื่องอื่นเขาจะไม่สนใจ ท่านบอกจะไปเล่นไพ่บนกระจอก เสียเวลาเท่าไร แม้เขาจะไม่พอใจ แต่ก็ไม่เท่ากับการที่ท่านไปฝึกพลัง(กง) ท่านไปฝึกพลัง(กง)ก็ไม่ใช่การยั่วโทษเขา เป็นการออกกำลังกาย ก็ไม่ส่งผลกระทบต่อเขา เป็นเรื่องดี แต่เมื่อใดที่ท่านบำเพ็ญปฏิบัติธรรม เขาก็จะขว้างปาและชวนทะเลาะตบตีกับ

ท่าน บางคนเป็นเพราะว่าฝึกพลัง(กง) คู่สามีภรรยาเกือบต้องหย่าร้างกัน หลายคนไม่คิดกันว่าทำไมจึงเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ หลังจากเหตุการณ์ผ่านพ้นท่านลองไปถามเขาดู ฉันทฝึกพลัง(กง)ทำไมเธอต้องโกรธเป็นฟืนเป็นไฟ เขาเองก็ตอบไม่ถูกจริงๆ ว่า ทำไมเป็นเช่นนั้นจริงๆ ฉันทไม่ควรจะต้องโกรธมากมายขนาดนั้น แต่ทำไมจึงโกรธเป็นฟืนเป็นไฟในเวลานั้น ความจริงเรื่องมันเป็นอย่างไร ในขณะที่เราฝึกพลัง(กง)อยู่นั้น กรรมจะต้องมีการแปรผัน ไม่สูญเสียจะไม่ได้ สิ่งที่สูญเสียเป็นสิ่งที่ไม่ดี ท่านจะต้องชดใช้

อาจเป็นไปได้ว่าพอเดินเข้าประตูบ้าน คู่สมรสของท่านก็จะเริ่มชวนทะเลาะกับท่านไม่หยุด หากท่านสามารถอดกลั้นผ่านไปได้ พลัง(กง)ที่ท่านฝึกมาวันนี้ ก็จะไม่เสียเปล่า บางท่านก็ทราบดีว่าการฝึกพลัง(กง)เน้นที่กุศล ดังนั้นหากกับคู่สมรสในเวลาปกติจะปฏิบัติต่อกันดีมาก พอคิดว่า ปกติฉันว่าหนึ่งเป็นหนึ่งไม่มีสอง วันนี้เขาขึ้นมาบนหัวฉันแล้วหรือ อดกลั้นโทสะไม่อยู่ ก็เริ่มทะเลาะกับเขาขึ้นมา พลัง(กง)ที่ฝึกมาวันนี้ ก็เสียเปล่า เพราะว่ากรรมอยู่ตรงนั้น เขากำลังช่วยท่านชำระท่านไม่ยอม ทะเลาะกับเขาขึ้นมา ก็ไม่ได้ชำระ เรื่องประเภทนี้ยังมีอีกมาก พวกเรามีไม่น้อยที่เคยประสบกับเรื่องทำนองนี้มาก่อน ไม่ได้คิดว่าเพราะอะไรท่านไปทำเรื่องอื่นเขากลับไม่ค่อยมายุ่งเกี่ยว ที่จริงเป็นเรื่องดี แต่เขากลับชวนทะเลาะกับท่าน ที่จริงคือช่วยท่านชำระกรรม แต่ว่าตัวเขาเองกลับไม่รู้ เขาไม่เพียงแต่ชวนทะเลาะหาเรื่องอย่างผิวเผิน แต่ในใจยังคงดีกับท่าน ไม่ใช่เป็นเช่นนี้ เป็นความโกรธที่

แสดงออกมาจากใจจริง ๆ เพราะว่ากรรมตกอยู่ที่ผู้ใดผู้หนึ่งก็ไม่อาจจะทน
ได้ รับรองได้ว่าเป็นเช่นนี้แน่นอน

ยกระดับจิต(ชินชิ่ง)

ที่ผ่านมามีคนไม่น้อยเพราะควบคุมจิต(ชินชิ่ง)ไม่ได้ จึงได้เกิด
ปัญหามากมาย ปฏิบัติไปจนถึงระดับหนึ่งแล้วขึ้นไปอีกไม่ได้ บางท่าน
จิต(ชินชิ่ง)ที่ติดตัวมาก่อนข้างสูง ผีกลัง(กง)ได้ไม่นานตาทิพย์ก็เปิด
บรรลุถึงระดับหนึ่ง เพราะว่าบุคคลผู้นี้มีรากฐาน(เกินจี)ค่อนข้างดี จิต
(ชินชิ่ง)สูงมาก ดังนั้นพลัง(กง)ของเขาจึงเกิดขึ้นได้เร็ว เมื่อขึ้นถึงระดับ
ที่จิต(ชินชิ่ง)ของเขาตั้งอยู่ พลัง(กง)ของเขาก็จะขึ้นถึงระดับนั้นเช่นกัน
ถ้าเขาต้องการจะยกระดับพลัง(กง)ให้สูงขึ้นอีก ความขัดแย้งก็จะ
ปรากฏออกมา เพื่อให้เขายกระดับจิต(ชินชิ่ง)ให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคนที่มีความรู้(เกินจี)ดี เขาจะรู้สึกว่าการ
ของเขาเพิ่มขึ้นได้ไม่เลวเลย ผีก็ได้ดีมาก แล้วทำไมอยู่ ๆ ก็มีปัญห
ต่างๆ มากมายเข้ามารุมเร้าล่ะ ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ดีไปหมด คนรอบข้าง
ก็ไม่เป็นมิตร ผู้บังคับบัญชาก็ไม่ยอมรับ ในครอบครัวความสัมพันธ์ก็
ไม่ราบรื่น เหตุใดจึงมีความขัดแย้งปรากฏออกมามากมายเช่นนี้ ตัวเขา
เองก็ไม่รับรู้(อู้) ด้วยเหตุที่ว่าเขามีรากฐาน(เกินจี)ดี เมื่อขึ้นถึงระดับ
หนึ่งแล้ว สภาพเช่นนี้จะปรากฏ แต่นั่นยังไม่ใช่วิธีมาตรฐานสุดท้ายที่ผู้
บำเพ็ญปฏิบัติธรรมจะบรรลุความสำเร็จ จะบำเพ็ญให้สูงขึ้นไปหนทาง
ยังอีกยาวไกล ท่านจะต้องยกระดับตัวเองขึ้นไปอีกอย่างต่อเนื่อง นั้น
เป็นเพราะรากฐาน(เกินจี)ที่ติดตัวมานิดหน่อยได้บังเกิดผล ท่านจึงได้

บรรลุถึงสภาพเช่นนั้น จะยกระดับขึ้นไปอีก มาตรฐานก็ต้องสูงตามขึ้นไปด้วย

มีคนกล่าวว่า ให้ฉันหาเงินทองมากอีกหน่อย จัดการเรื่องครอบครัวให้เรียบร้อย อะไรฉันก็ไม่ยุ่งเกี่ยวแล้ว ฉันค่อยไปบำเพ็ญธรรม ข้าพเจ้าขอบอกว่าท่านกำลังเพ้อฝัน ท่านไม่สามารถก้าวเท่ากับชีวิตของผู้อื่น ความทุกข์ของชีวิตของผู้อื่นไม่ได้ รวมทั้งชะตาชีวิตของภรรยาบุตรธิดา และพ่อแม่พี่น้องของท่าน นั่นไม่ใช่สิ่งที่ท่านจะสามารถกำหนดได้ นอกจากนี้เมื่อท่านไม่มีอะไรต้องห่วงกังวล ไม่มี ความยุ่งยากอีกแล้ว ท่านยังจะบำเพ็ญปฏิบัติอะไร ท่านคิดจะฝึกพลัง (กง)อย่างสะดวกสบาย จะเป็นอย่างไรนั้นได้อย่างไร นั่นเป็นสิ่งที่ท่านมองในแง่ของคนธรรมดาสามัญ

การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมนั้นต้องบำเพ็ญปฏิบัติท่ามกลางความทุกข์ความลำบาก ดูว่าท่านจะตัดอารมณ์ทั้งเจ็ดและกามคุณทั้งหกได้หรือไม่ ท่านจะปล่อยวางในสิ่งเหล่านี้ได้หรือไม่ หากท่านยังยึดติดต่อสิ่งเหล่านั้น ท่านก็จะไม่สามารถบำเพ็ญ ไม่ว่าเรื่องอะไรล้วนมี เหตุผลสัมพันธ์กัน ทำไมคนจึงเป็นคนได้ ก็เพราะว่าคนมีอารมณ์และความผูกพัน คนก็มีชีวิตอยู่ได้ด้วยอารมณ์และความผูกพัน ความผูกพันระหว่างญาติ ความรักของหนุ่มสาว ความรักต่อพ่อแม่ อารมณ์รัก ความรู้สึกผูกพัน มิตรภาพ ทำอะไรก็คำนึงถึงอารมณ์และความผูกพัน ไม่ว่าอะไรก็หนีไม่พ้นอารมณ์และความผูกพันนี้ได้ อยากทำไม่ อยากทำ ดีใจหรือไม่ดีใจ รักและแค้น ทุกสิ่งทุกอย่างในสังคัมมนุษย์ ล้วนขึ้นอยู่กับอารมณ์และความผูกพัน อารมณ์และความผูกพันหากตัด

ไม่ขาด ท่านก็ไม่อาจจะบำเพ็ญปฏิบัติได้ ถ้าคนสามารถหลุดพ้นจาก อารมณ์และความผูกพันนี้ได้ ใครก็ไม่อาจทำให้ท่านหวั่นไหวได้ ใจ ของคนธรรมดาสามัญจะไม่ทำให้ท่านหวั่นไหวได้ สิ่งที่มาแทนที่คือ ความเมตตากรุณา เป็นสิ่งที่สูงส่งยิ่งกว่า แน่นนอนการจะตัดขาดจากสิ่ง นี้ในทันทีไม่ใช่เรื่องง่าย การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเป็นหนทางยาวไกล เป็นขั้นตอนที่ต้องค่อยๆ ขจัดจิตยึดติดของตัวเอง แต่ทั้งนี้ท่านจะต้อง เข้มงวดกับตัวเอง

พวกเราเป็นผู้ฝึกพลัง(กง) ความขัดแย้งมักจะเกิดขึ้นอย่าง กะทันหัน จะทำอย่างไร ยามปกติท่านรักษาจิตที่มีความเมตตากรุณา อยู่ตลอดเวลา มีสภาพจิตที่ดีงาม เมื่อเผชิญกับปัญหา ก็จะ สามารถ ปฏิบัติได้ดี เพราะมันจะช่วยผ่อนหนักเป็นเบา ท่านมีความเมตตา กรุณาอยู่ตลอด เมตตาต่อผู้อื่น จะทำอะไรก็ตามถึงผู้อื่น แต่ละครั้ง เมื่อเผชิญกับปัญหาให้คิดก่อนเสมอว่า เรื่องนี้ผู้อื่นรับได้หรือไม่ จะทำ ร้ายผู้อื่นหรือไม่ ถ้าเป็นเช่นนี้ปัญหาก็จะไม่ปรากฏ ดังนั้นท่านฝึกพลัง (กง) จึงต้องปฏิบัติตามมาตรฐานชั้นสูง หรือมาตรฐานชั้นสูงยิ่งขึ้นมา กำหนดตัวเอง

คนบางคนมักจะไม่สามารถรับรู้(อู่) บางท่านตาทิพย์ได้เปิดแล้ว มองเห็นพระพุทธรูป กลับบ้านกราบไหว้พระพุทธรูป ในใจบ่นว่า เหตุใด พระพุทธรูปจึงไม่ดูแลฉัน ช่วยฉันแก้ไขปัญหานี้เถิด แน่นนอนพระพุทธรูป ย่อมไม่ยุ่งด้วย ความทุกข์ความลำบากนั้นพระองค์เป็นผู้กำหนดไว้ให้ จุดประสงค์ต้องการให้ท่านยกระดับจิต(ซินซิ่ง)ให้สูงขึ้น ให้ท่าน ยกระดับขึ้นท่ามกลางความขัดแย้ง พระองค์จะช่วยแก้ปัญหาลงให้ท่าน

หรือ แท้ที่จริงก็จะไม่แก้ปัญหาให้ท่าน หากช่วยแก้ปัญหาให้แล้วท่านจะมีพลัง(ง)สูงขึ้นหรือ จะยกระดับจิต(ซินซิ่ง)และระดับชั้นของท่านได้อย่างไร จุดสำคัญก็เพื่อให้ท่านมีพลัง(ง)สูงขึ้น ในสายตาของท่านผู้รู้แจ้ง การเป็นมนุษย์มิใช่เป้าหมาย ชีวิตของคนเรามีใช้เพียงเพื่อการเป็นคน ก็คือให้ท่านกลับขึ้นไป คนรับความทุกข์ทรมานเท่าไร พระองค์ถือว่ามีความทุกข์ยิ่งมากยิ่งขึ้น เป็นการเร่งชำระหนี้ พระองค์คิดอย่างนี้ บางคนไม่สามารถรับรู้(อู้) ขอพระพุทธรูปไม่ได้ผล ก็เริ่มโทษพระพุทธรูป ทำไมพระองค์ไม่ช่วยฉัน ฉันจุดธูปเทียนบูชากราบไหว้ทุกวัน เพราะเรื่องนี้บางคนถึงกับขว้างพระพุทธรูปทิ้ง จากนั้นก็ตำพระพุทธรูป เพราะเขาตำจิต(ซินซิ่ง)ของเขาก็ตกลงไป พลัง(ง)ก็สูญหายไป เขาทราบดีว่าอะไรก็ไม่เหลือแล้ว ก็ยิ่งแค้นพระพุทธรูปมากขึ้น เขาคิดว่าพระพุทธรูปกำลังทำร้ายเขา เขาใช้กฎของคนธรรมดาไปวัดจิต(ซินซิ่ง)ของพระพุทธรูป จะสามารถวัดได้อย่างไร เขาใช้มาตรฐานของคนธรรมดาสามัญไปปฏิบัติต่อเรื่องราวในระดับสูง จะเป็นไปได้ได้อย่างไร ดังนั้นมักจะมีปัญหาเช่นนี้เกิดขึ้น ทำให้คนจำนวนมากคิดว่าความทุกข์ในชีวิตเป็นเรื่องที่ไม่ยุติธรรมต่อตัวเอง มีคนมากมายต้องตกลงมา

เมื่อไม่กี่ปีก่อนมีอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ใหญ่หลายท่าน มีชื่อเสียงโด่งดังก็ต้องพังลงมา แนนอนอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ที่แท้จริงต่างก็กลับไปก้นแล้ว หลังจากเสร็จสิ้นภารกิจที่ได้รับมอบหมายมา เหลือเพียงพวกที่หลงอยู่ในคนธรรมดาสามัญ จิต(ซินซิ่ง)ตกต่ำลงมาและยังคงเคลื่อนไหวอยู่ในสังคมมนุษย์ พวกเขาไม่มีพลัง(ง)แล้ว มีอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ที่มีชื่อเสียงในอดีตบางท่านที่ยังเคลื่อนไหว

อยู่ในสังคม อาจารย์ของพวกเขาเห็นว่าเขาคงต่ำลงไปเป็นคนธรรมดาสามัญแล้ว หลงใหลในชื่อเสียงผลประโยชน์จนถอนตัวไม่ขึ้น ไม่ไหวแล้ว อาจารย์ได้นำจิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)ของเขาไปแล้ว ซึ่งพลัง(กง)ล้วนอยู่ในตัวจิตรอง(ฟูเหวียนเสิน) ตัวอย่างเช่นนี้มีอยู่มากมาย

ในวิชาของเรา เรื่องประเภทนี้น้อยมาก มีก็ไม่เด่นชัด ทางด้านการยกระดับจิต(ซินซิ่ง) ตัวอย่างที่ปรากฏออกมามากเป็นพิเศษ ที่มณฑลซันตงมีผู้ฝึกของเราคนหนึ่งทำงานในโรงงานทอผ้าขนหนูแห่งหนึ่ง หลังจากได้ฝึกหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)แล้ว ยังนำไปเผยแพร่ถ่ายทอดให้กับเพื่อนร่วมงาน ผลปรากฏว่าทำให้โฉมหน้าของโรงงานเปลี่ยนแปลงไป ก่อนนี้หัวหน้าผ้าขนหนูของโรงงานแห่งนี้คนงานมักจะนำกลับบ้านคนละชิ้นเสมอ คนงานส่วนใหญ่ก็หิบบอวยหลังจากที่ฝึกพลัง(กง)แล้วเขาไม่เพียงแต่ไม่หิบบอวย ของที่เคยเอาไปที่บ้านก็นำกลับมาคืน คนอื่นพอเห็นเขาทำเช่นนี้ ก็ไม่มีใครหิบบอวยกันอีกเลย คนที่เคยนำกลับไปบ้านพากันเอามาคืนโรงงาน มีเหตุการณ์เช่นนี้ปรากฏทั้งโรงงาน

ที่เมืองแห่งหนึ่งหัวหน้าศูนย์ฝึกผู้หนึ่ง ไปเยี่ยมผู้ฝึกที่โรงงานแห่งหนึ่ง เพื่อดูว่าได้ฝึกหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ไปถึงไหนแล้ว ผู้จัดการโรงงานแห่งนั้นออกมาต้อนรับเขาด้วยตัวเองและพูดว่า หลังจากคนงานเหล่านี้ฝึกหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)แล้ว มาเช่ากลับค่า ทำงานอย่างขยันขันแข็ง หัวหน้าสั่งงานก็ทำตามเป็นอย่างดีไม่เกียจงาน ไม่แก่งแย่งชิงดีชิงเด่น พวกเขาทำเช่นนี้ ทำให้โฉมหน้าบรรยากาศของโรงงานเปลี่ยนโฉมหน้าไปทางที่ดีขึ้น

เศรษฐกิจและผลประโยชน์ของโรงงานก็ดีขึ้น พลังงานของท่านเก่งกาจจริง ๆ อาจารย์ของพวกท่านมาเปิดชั้นเรียนเมื่อไร ผมก็จะไปร่วมด้วย หลักการบำเพ็ญปฏิบัติหลักกรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเรา ก็คือการนำคนไปสู่ระดับชั้นสูง ไม่ได้คิดทำเรื่องเช่นนี้ แต่ก็สามารถช่วยปลูกฝังอารยธรรมทางจิตใจของสังคมให้เกิดการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น ถ้าหากทุก ๆ คนหันไปค้นหาจากภายในจิตใจ ทุก ๆ คนคิดว่าจะปฏิบัติตัวให้ดีได้อย่างไร ข้าพเจ้าว่าสังคมก็จะมั่นคง มาตรฐานศีลธรรมของมนุษย์ก็จะดีขึ้น

ขณะที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดหลักกรรมที่เมืองไท่หยวน ผู้ฝึกคนหนึ่ง อายุ 50 กว่าปี สองสามีภรรยาได้มาร่วมฟังธรรม ขณะที่พวกเขาเดินอยู่กลางถนน มีรถยนต์คันหนึ่งวิ่งมาด้วยความเร็วสูง ในทันใดกระจกข้างก็เกี่ยวเอาเสื้อของสตรีสูงอายุนี้อเข้าไป พร้อมกับลากตัวเธอเลยไป 10 กว่าเมตร “พลั้ง” แล้วก็เหวี่ยงเธอล้มลงบนพื้น รถวิ่งเลยไปอีกกว่า 20 เมตร จึงหยุดลง คนขับกระโดดลงจากรถพูดด้วยความไม่พอใจว่า คุณเดินอย่างไรไม่มองถนน คนเราสมัยนี้มักจะเป็นเช่นนี้ มีปัญหาที่จะโยนให้กับคนอื่นรับผิดชอบ ส่วนผู้ที่นั่งอยู่ในรถก็พูดว่า ดูซิว่าหกล้มเป็นอย่างไรบ้าง รีบส่งไปโรงพยาบาลเถอะ คนขับจึงได้คิด รีบถามว่า คุณป้าเป็นอย่างไรบ้าง บาดเจ็บที่ไหน ไปตรวจที่โรงพยาบาลดีไหม ผู้ฝึกของเราผู้นั้นหลังจากค่อย ๆ ลุกจากพื้นขึ้นมา แล้วตอบว่า “ไม่เป็นไร พวกคุณไปเถอะ บัดฝุ่นออกแล้วเกี่ยวแขนสามีเดินจากไป

มาถึงชั้นเรียนมาแล้วเหตุการณ์นี้ให้ข้าพเจ้าฟัง ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจมาก ผู้ฝึกของเรามีจิต(ซินซิ่ง)สูงขึ้นแล้ว เธอกล่าวกับข้าพเจ้าว่า

อาจารย์ เป็นเพราะว่าวันนี้ดิฉันได้ศึกษาหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่า หลุนตำฝ่า) ถ้าไม่ได้ศึกษาหลักธรรมใหญ่(ตำฝ่า) วันนี้คงไม่ปฏิบัติ เช่นนี้ ทุกคนลองคิดดู เมื่อปลดเกษียณแล้ว เวลาเช้าของก็มีราคา แพงเช่นนี้ สวัสดิการอะไรก็ไม่มี คนอายุ 50 กว่าถูกรถลากไปไกล เช่นนั้น ล้มอยู่บนพื้น ตรงไหนบาดเจ็บก็คงแย่แล้ว พุกับพื้นก็คงลุก ไม่ขึ้นแล้ว ไปโรงพยาบาลก็ไปซิ เข้าไปอยู่ในโรงพยาบาลไม่ออกมาแล้ว ถ้าเป็นคนธรรมดาสามัญก็คงทำเช่นนั้น แต่เธอเป็นผู้บำเพ็ญ ปฏิบัติธรรม จึงไม่ได้ทำเช่นนั้น เราจึงกล่าวว่า ดีชั่วอยู่ที่ความคิด ชั่วขณะของคน ความคิดเพียงชั่วขณะนี้นำมาซึ่งผลลัพธ์ที่ต่างกัน อายุ มากขนาดนั้น ถ้าเป็นคนธรรมดาสามัญโดนเหยียงขนาดนั้นจะไม่ บาดเจ็บหรือ แต่เธอแม้แต่ผิวหนังก็ไม่ถลอก ดีชั่วก็อยู่ตรงที่ความคิด ชั่วขณะ ถ้าหากเธอล้มนอนอยู่ตรงนั้นและพูดว่า ฉันไม่ไหวแล้ว เจ็บ ตรงนั้นปวดตรงนี้ ถ้าเช่นนั้นเอ็นอาจจะขาด กระดูกอาจจะหัก เป็น อัมพาตไป ให้เงินท่านมากมายเท่าใด แต่ท่านต้องใช้ชีวิตที่เหลืออยู่ โรงพยาบาลเดินเหินไม่ได้ ท่านจะมีความสุขหรือ ผู้คนที่มุ่งดูต่างก็ รู้สึกแปลกใจ สตรีสูงอายุผู้นี้ทำไมไม่เรียกร้องเอาเงินจากเขา ไม่ เรียกร้องค่าเสียหาย ปัจจุบันมาตรฐานศีลธรรมของคนได้ถูกบิดเบือน ไปทั้งหมด คนขับรถแม้จะขับรถเร็วก็จริง แต่เขาจะมีเจตนาชนคนหรือ เขาไม่ได้เจตนาไม่ใช้หรือ แต่ว่าปัจจุบันคนเราก็เป็นเช่นนี้ ถ้าไม่ เรียกร้องค่าเสียหาย จิตใจของคนที่มุ่งดูจะรู้สึกไม่สงบ ข้าพเจ้าว่า ปัจจุบันนี้ความดีความชั่วแบ่งแยกไม่ออก มีบางคนท่านเตือนเขาว่า กำลังทำชั่ว เขายังไม่เชื่อ เพราะมาตรฐานศีลธรรมได้เกิดการ

เปลี่ยนแปลง บางคนมุ่งแต่ผลประโยชน์เพียงอย่างเดียว ขอเพียงได้เงินทอง เรื่องอะไรก็กล้าทำ คนไม่ทำเพื่อตัวเอง ฟาดินลงโทษ ได้กลายเป็นคติเตือนใจเสียแล้ว

ที่ปักกิ่งมีผู้ฝึกคนหนึ่ง หลังอาหารเย็นพาลูกออกมาเดินเล่นที่เจียนเหมิน เห็นรถกำลังโฆษณาขายสลากรางวัล ลูกอยากร่วมสนุกจับสลากรางวัลก็ให้ไปจับ ให้เด็กหนึ่งเหรียญไปจับ ทันใดนั้นก็จับได้รางวัลที่ 2 เป็นจักรยานเด็กอย่างดี เด็กดีใจมาก ทันใดนั้นสมองเขาคิดได้ว่า ฉันเป็นผู้ฝึกพลัง(กง) จะหวังในสิ่งนี้ได้อย่างไร ฉันได้โชคที่ไม่ชอบธรรมเช่นนี้ ฉันต้องเสียกุศลไปมากเท่าใด จึงบอกกับลูกว่าอย่าเอาเลย ถ้าอยากได้เราไปซื้อกันเอง ลูกก็ไม่พอใจ เวลาขอให้ซื้อก็ไม่ซื้อให้ พอจับสลากได้เองท่านก็ไม่ให้เอาอีก ลูกก็ร้องไห้ไม่ยอมหมดปัญญาก็ได้แต่เข็นจักรยานกลับบ้าน กลับถึงบ้านยังคิดยังไม่ถูกต้อง รีบเอาเงินไปจ่ายเขาดีกว่า หวนคิดอีกที สลากรางวัลก็ไม่มีแล้ว ให้เงินพวกเขา พวกเขามีเอาไปแบ่งกันเองหรือ ฉันรีบเอาเงินไปบริจาคช่วยเหลือที่ทำงานดีกว่า

โชคดีที่ทำงานมีผู้ฝึกหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)กันไม่น้อย ผู้บังคับบัญชาที่เข้าใจเขา ถ้าอยู่ในสภาวะแวดล้อมทั่วไป สถานที่ทำงานทั่วไป ท่านบอกว่าท่านเป็นผู้ฝึกพลัง(กง) จับรางวัลได้รถจักรยานแต่ท่านไม่เอา เอาเงินมาบริจาคให้ที่ทำงาน ผู้บังคับบัญชาจะต้องคิดว่าคนๆ นี้สติมีปัญหา คนอื่นก็ต้องวิพากษ์วิจารณ์กันว่าคนๆ นี้ฝึกพลัง(กง)จนเพี้ยนไป จนธาตุไฟเข้าแทรก ข้าพเจ้าบอกแล้ว

ว่า มาตรฐานศีลธรรมได้บิดเบือนไป ถ้าเป็นในปีทศวรรษ 1950 - 1960 เรื่องประเภทนี้จะเป็นเรื่องปกติธรรมดา ใครๆ ก็ไม่รู้สึกแปลกใจ

พวกเราพูดว่า ไม่ว่ามาตรฐานศีลธรรมของมนุษย์จะเปลี่ยนแปลงไปมากเพียงใด คุณสมบัติพิเศษของจักรวาลนี้ความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ชั้น เหย็น) จะไม่เปลี่ยนแปลงตลอดไป มีคนบอกว่าท่านดี ท่านไม่แน่ว่าจะดีจริง มีคนบอกว่าท่านเลว ท่านก็ ไม่แน่ว่าจะเลวจริง เพราะว่ามาตรฐานที่ใช้วัดความดี ความเลวนั้นได้ บิดเบือนไปเสียแล้ว มีแต่ผู้ที่สอดคล้องกับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล เท่านั้นเขาจึงจะเป็นคนดี นี่เป็นมาตรฐานหนึ่งเดียวที่จะวัดคนดีคนเลว ซึ่งเป็นที่ยอมรับในจักรวาล ท่านอย่าได้เห็นว่าคุณมนุษย์เรา เปลี่ยนแปลงไปมาก มาตรฐานศีลธรรมของมนุษย์ก็ตกต่ำลงมามาก ศีลธรรมของมนุษย์ตกต่ำลงทุกวัน ยึดถือเอาแต่ผลประโยชน์เป็นที่ตั้ง แต่การเปลี่ยนแปลงของจักรวาลไม่ได้เปลี่ยนแปลงตามการเปลี่ยนแปลง ของมนุษย์ การเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมจึงไม่สามารถใช้มาตรฐานของ คนธรรมดาสามัญมากำหนด เมื่อคนธรรมดาสามัญบอกว่าเรื่องนี้ ถูกต้อง ท่านก็ปฏิบัติตาม ทำเช่นนั้นไม่ได้ คนธรรมดาสามัญบอกว่าดี ก็ไม่แน่ว่าจะดี คนธรรมดาสามัญบอกว่าเลวก็ไม่แน่ว่าจะเลวเสมอไป ในยุคที่มาตรฐานศีลธรรมได้บิดเบือนไป มีคนทำเรื่องเลว ท่านบอกเขา ว่ากำลังทำเรื่องเลว เขาก็ไม่เชื่อ การเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม จึง ต้องใช้มาตรฐานของคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลมาประเมิน จึงจะ สามารถแยกแยะอะไรดีหรือเลวอย่างแท้จริง

พิธีกรรมวันตั้ง

ในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมมีพิธีกรรมแบบหนึ่ง เรียกว่าวันตั้ง กว้นตั้งเป็นพิธีกรรมทางศาสนาอย่างหนึ่งของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมสายพุทฺธิกายมีจิง จุดประสงค์คือผู้ที่ผ่านพิธีกว้นตั้งแล้ว คนๆ นี้จะไปเข้านิกายอื่นอีกไม่ได้ รับเขาเป็นลูกศิษย์ที่แท้จริงของนิกายนี้แล้ว ปัจจุบันเรื่องแปลกอยู่ที่ตรงไหน ในการฝึกพลัง(กง)ก็ปรากฏว่ามีพิธีทางศาสนาเช่นนี้ขึ้นมา สายเต๋าก็มีการทำพิธีกว้นตั้ง ไม่เฉพาะแต่นิกายมีจิงเท่านั้น ข้าพเจ้าบอกแล้วว่า ผู้ที่ใช้ชื่อมีจิงถ่ายทอดอยู่ในสังคมล้วนแล้วแต่เป็นของปลอม ทำให้ไม่จึงพูดเช่นนี้ เพราะวานิกายถึงมีได้หายสาบสูญไปจากประเทศจีนกว่า 1 พันปีมาแล้ว ไม่มีแล้ว ส่วนนิกายจ้งมีเนื่องจากมีข้อจำกัดด้านภาษา ไม่ได้เผยแพร่เข้ามาในเขตของชาวฮั่นอย่างสมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมันเป็นนิกายลับ ต้องบำเพ็ญปฏิบัติในวัดอย่างลับๆ และต้องรับการสอนจากอาจารย์อย่างลับๆ อาจารย์จะนำเขาฝึกบำเพ็ญอย่างลับๆ ปฏิบัติไม่ได้ถึงจุดนี้ ก็จะไม่นำออกมาถ่ายทอดอย่างเด็ดขาด

คนจำนวนมากเดินทางไปทิเบตเพื่อฝึกพลัง(กง) ต้องไปไหว้ครูเพื่อเรียนวิชาจ้งมี ต่อไปจะได้เป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง) มีชื่อเสียงร่ำรวยเงินทอง พวกเราลองคิดดู พระลามะที่ได้รับการถ่ายทอดวิชาที่แท้จริง ล้วนมีความสามารถพิเศษสูงมาก ท่านสามารถมองเห็นความในใจของผู้มาศึกษาพลัง(กง)ว่าในใจคิดอย่างไร เขามาเพื่ออะไร พอมองที่จิตใจก็จะเข้าใจแล้ว คิดจะมาศึกษาวิชาที่นี้ เพื่อไปเป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง) หาชื่อเสียงและความร่ำรวย มาทำลาย

วิธีบำเพ็ญพุทธของสายนี้ วิชาการบำเพ็ญพุทธที่เข้มงวดเช่นนี้ จะอนุญาตให้ท่านนำไปใช้เพื่อเป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง) เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทำลายตามอำเภอใจได้หรือ ท่านมีจุดมุ่งหมายอะไร ดังนั้นจะไม่มีวันถ่ายทอดให้เขา เขาจะไม่ได้รับการถ่ายทอดที่แท้จริง แน่หนอน ที่นั่นมีวัดวาอารามอยู่มากมาย อาจจะได้สิ่งผิวเผินอะไรไปบ้าง หากว่าจิตใจของเขาไม่เที่ยงตรง ต้องการเป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)แล้วประพาศิตชั่ว ก็อาจจะถูกวิญญูณแปลกลปอมเข้าสิงสัตว์ที่เข้าสิงก็มีพลัง(กง) แต่ไม่ใช่จางมี ผู้ที่ไปทิเบตเพื่อแสวงหาหลักธรรมอย่างแท้จริง ไปแล้วอาจจะปักหลักอยู่ที่นั่นไม่ออกมาอีกเลย นี่คือคนที่บำเพ็ญจริง

ที่แปลก ปัจจุบันสายเต๋าหลายต่อหลายสำนักต่างก็พูดกันถึงพิธีกว้านตั้ง สายเต๋าจะสอนเกี่ยวกับการเดินชีพจร แล้วทำพิธีกว้านตั้งทำไม เท่าที่ข้าพเจ้าทราบ ขณะที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดพลัง(กง)ทางภาคใต้ โดยเฉพาะที่มณฑลกวางตุ้งที่นั่นมีค่อนข้างมาก มีสำนักสิบกว่าแห่งที่สอนวิชาที่ยุ่งเหยิงได้พูดถึงการกว้านตั้ง ความหมายคืออะไร เมื่อเขาทำพิธีกว้านตั้งให้ท่านแล้ว ท่านก็คือลูกศิษย์ของเขา จะไปเรียนพลัง(กง)ของสำนักอื่นไม่ได้ หากไปศึกษาพลัง(กง)อื่นจะต้องถูกลงโทษ เขาทำเช่นนี้ มิเป็นลัทธิมารหรือสิ่งที่เขาถ่ายทอดเป็นเพียงการรักษาโรคและเสริมสร้างสุขภาพ ผู้คนที่ไปเรียนต่างต้องการมีสุขภาพที่แข็งแรงเท่านั้น ทำเช่นนี้เพื่ออะไร มีคนกล่าวกันว่า เมื่อฝึกพลัง(กง)ของเขาก็ไปฝึกพลัง(กง)อื่นไม่ได้ เขาสามารถที่จะช่วยให้มนุษย์บรรลุ

มรรคผลได้หรือไม่ นี่เป็นการทำให้ผู้คนพลาดโอกาสและเสียอนาคต มีคนไม่น้อยที่ทำเช่นนี้

สายเต่าไม่พูดถึงพิธีกรรมอันนี้ แต่ก็มีพิธีกว้านดิ่งปรากฏออกมา ข้าพเจ้าพบว่าอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ที่ทำการกว้านดิ่งได้เก่งกาจ เสาหลักพลัง(กงจู้)ของเขาสูงแค่ไหน ก็สูงไม่เกินตี 2 - 3 ชั้น เป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ที่มีชื่อเสียง ข้าพเจ้าเห็นว่าพลัง(กง)ของเขาตกลงมาอย่างน่าสงสาร มีคนนับร้อยนับพันไปขอให้เขาทำพิธีกว้านดิ่ง พลัง(กง)ของเขามีจำกัด สูงเพียงแค่นั้น พอไม่นานพลัง(กง)ก็ตกลงไป ไม่เหลืออีกเลย แล้วจะใช้อะไรทำการกว้านดิ่ง นั่นมิเป็นการหลอกลวงคนหรือ การทำการกว้านดิ่งที่แท้จริง ดูจากอีกมิติหนึ่ง กระดูกของคนเราตั้งแต่หัวจรดเท้าจะเปลี่ยนเป็นดั่งหยกขาว คือใช้พลัง(กง)และสสารพลังงานสูงมาชำระร่างกายตั้งแต่หัวจรดเท้า อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)คนนี้จะสามารถจะทำถึงจุดนี้ได้หรือไม่ เขาทำไม่ได้ เขาทำอะไร แน่จนไม่ใช่เป็นการทำพิธีทางศาสนาเสมอไป วัตถุประสงค์ก็คือศึกษาพลัง(กง)ของเขา ก็คือเป็นคนของเขา ท่านจะต้องเข้าร่วมศึกษาวิชาของเขา เป้าหมายก็เพื่อจะหาเงินจากท่าน หากใครไม่เรียนวิชาของเขา เขาก็จะหาเงินไม่ได้

ลูกศิษย์ของหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ก็เหมือนกับลูกศิษย์ของสายพุทธอื่นๆ คืออาจารย์จะกว้านดิ่งให้ท่านหลายครั้ง โดยไม่ให้ท่านรู้ ผู้ที่มีความสามารถพิเศษอาจจะรู้ คนที่มีความรู้สึกไวก็จะรู้สึก เวลาหลับหรือเวลาอื่นๆ ก็อาจจะรู้สึก อยู่ๆ มีกระแสความร้อนไหลจากศีรษะลงมาทั่วร่างกาย วัตถุประสงค์ของการกว้านดิ่งมิใช่เป็น

การเพิ่มพูนพลัง(กง)ให้แก่ท่าน พลัง(กง)นั้นท่านต้องเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติได้มาเอง กว๋านตั้งเป็นวิธีเสริมสร้างแบบหนึ่ง ก็คือการชำระร่างกายของท่านให้สะอาดขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง กว๋านตั้งต้องทำกันหลายครั้ง ในแต่ละระดับชั้นล้วนต้องช่วยทำความสะอาดร่างกายให้แก่ท่าน เพราะการบำเพ็ญอยู่ที่ตัวเอง พลัง(กง)อยู่ที่อาจารย์ ดังนั้น เราจึงไม่มีการทำพิธีกว๋านตั้ง

บางคนยังมีการทำพิธีไหว้ครู พุฒมาถึงตรงนี้ ข้าพเจ้าจะขอเล่าอะไรสักหน่อย มีคนจำนวนมากต้องการกราบไหว้ข้าพเจ้าเป็นอาจารย์ พวกเราในยุคปัจจุบันต่างจากยุคศักดินาของจีน คุณเข้าและโขกศีรชะก็ถือว่าเป็นการไหว้ครูหรือ เราไม่ประกอบพิธีกรรมเช่นนี้ พวกเราจำนวนมากที่มีความคิดเช่นนี้ ฉันทโขกศีรชะจุดธูปไหว้พระ ในใจมีความศรัทธาหน่อยก็เกิดพลัง(กง) ข้าพเจ้าว่านี่เป็นเรื่องน่าขัน การฝึกพลัง(กง)ที่แท้จริงต้องอาศัยตัวเองไปบำเพ็ญ ขออะไรก็ไม่เกิดประโยชน์ ไม่ต้องไหว้พระ ไม่ต้องจุดธูป ขอเพียงปฏิบัติตามมาตรฐานของผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริง พระพุทธเห็นท่านเข้าก็จะดีใจเป็นอย่างยิ่ง ท่านอยู่ข้างนอกทำแต่เรื่องไม่ดี ให้ท่านจุดธูปโขกศีรชะ พระพุทธเห็นท่านก็ทนไม่ได้ ไม่ใช่เหตุผลเช่นนี้หรือ การบำเพ็ญอย่างแท้จริงต้องอาศัยตัวเอง วันนี้ท่านโขกศีรชะไหว้ค่านับอาจารย์แล้ว พอออกจากประตูไปก็ทำตามอำเภอใจตัวเอง แล้วจะมีประโยชน์อันใด พวกเราไม่เห็นพิธีกรรมเช่นนี้ ท่านยังอาจจะทำลายชื่อเสียงของข้าพเจ้าด้วย

เราให้สิ่งต่างๆ มากมายแก่พวกท่าน คนที่อยู่ขอเพียงแต่บ้ำาเพ็ญจริง ปฏิบัติตนอย่างเข้มงวดตามหลักกรรมใหญ่ (ตำ่าฝ้า) ข้าพเจ้าก็จะดูแลท่านตั้งลูกศิษย์ ขอเพียงท่านบ้ำาเพ็ญหลักกรรมใหญ่ กรรมจักร(ฝ้าหลุนตำ่าฝ้า) เราก้จะดูแลท่านตั้งลูกศิษย์ หากท่านไม่คิดจะบ้ำาเพ็ญ เราก้หมดปัญญา ท่านไม่บ้ำาเพ็ญ ท่านขึ้นชื่อไว้มีประโยชน์อะไร ศิษย์รุ่นหนึ่ง ศิษย์รุ่นสอง ท่านเพียงแต่ฝึกการเคลื่อนไหวก็ค้อลูกศิษย์ของเราแล้วหรือ ท่านต้องบ้ำาเพ็ญปฏิบัติตามมาตรฐานจิต(ชินซิง)ของเราอย่างแท้จริง จึงจะสามารถมีร่างกายที่แข็งแรง จึงจะสามารถบรรลุถึงระดับชั้นสูงอย่างแท้จริง ดังนั้นพวกเราไม่พูดถึงพิธีกรรมเหล่านี้ ขอเพียงท่านบ้ำาเพ็ญปฏิบัติ ก็ค้อลูกศิษย์ของเรา ธรรมกายของข้าพเจ้ารู้ทุกอย่าง ท่านคิดอะไรเขาก้รู้หมด และอะไรเขาก้ทำได้ทั้งนั้น ท่านไม่บ้ำาเพ็ญปฏิบัติเขาก้ไม่ดูแลท่าน ท่านบ้ำาเพ็ญปฏิบัติก็ช่วยถึงที่สุด

ในบางวิชาผู้ที่ฝึกพลัง(ง)ยังไม่เคยพบเห็นอาจารย์ของตนเพียงแต่บอกให้หันหน้าและโขกศีรษะไปทางทิศใด จ่ายเงินสักก็ร้อยเหรียญเป็นอันเสร็จพิธี นี่มิเท่ากับเป็นการหลอกลวงตัวเองและผู้อื่นหรือ และคนๆ นี้ก็ยังมีศรัทธา หลังจากนั้นคนผู้นี้ก็จะปกป้องวิชาและอาจารย์คนนั้นขึ้นมา และบอกผู้อื่นไม่ให้ฝึกพลัง(ง)อื่น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องน่าขัน บางคนยังทำพิธีลูบศีรษะ และก็ไม่ทราบว้าให้เขาลูบศีรษะแล้วจะบังเกิดผลอะไรขึ้นมา

ไม่เพียงแต่ใช้ชื่อของมีงถ่ายทอดพลัง(ง)จะเป็นของปลอมเท่านั้น การถ่ายทอดวิชาพลัง(ง)ที่แอบอ้างว้าเป็นของศาสนาพุทธก็

เป็นของปลอมทั้งสิ้น พวกท่านลองคิดดู วิธีบำเพ็ญปฏิบัติของศาสนา พุทธนับหลายพันปียังคงมีรูปแบบเช่นนั้น ถ้าใครไปเปลี่ยนแปลงแล้ว ยังจะเป็นศาสนาพุทธอีกหรือ วิธีบำเพ็ญปฏิบัติธรรมคือการบำเพ็ญ พุทธอย่างเข้มงวด และยังเป็นสิ่งที่ลึกล้ำมหัศจรรย์มากๆ เปลี่ยนแปลง แม้เพียงนิดเดียวก็จะยุ่งเหยิงสับสน เพราะว่าการแปรผันของพลัง(กง) เป็นขั้นตอนที่ซับซ้อนมากๆ ความรู้สึกของคนไม่ใช่อะไรทั้งนั้น อาศัย ความรู้สึกมาบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไม่ได้ พิธีกรรมทางศาสนาของ พระสงฆ์ก็คือวิธีบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ถ้าเปลี่ยนแปลงก็ไม่ใช่วิชาของ สายนั้นอีกแล้ว แต่ละวิชาจะมีผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงคอยดูแล แต่ละวิชา ก็มีผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงบำเพ็ญสำเร็จได้มากมาย ใครก็ไม่กล้าไป เปลี่ยนแปลงวิธีบำเพ็ญปฏิบัติของวิชานั้นๆ ตามอำเภอใจ แล้วอาจารย์ พลังลมปราณ(ชี่กง)เล็กๆ จะมีบารมีและอนุภาพอะไรจึงกล้าบลบลู่ เจ้าของวิชา ด้วยการเปลี่ยนแปลงวิชาการบำเพ็ญสายพุทธ ถ้าหาก สามารถเปลี่ยนแปลงได้จริงๆ ยังจะเป็นวิชาสายนั้นอีกหรือ ถ้าหาก เป็นพลังลมปราณ(ชี่กง)ปลอมก็จะสามารถแยกแยะออกมาได้

เสวียนกวานเซอเว่ย(เสวียนกวานตั้งจุด)

เสวียนกวานเซอเว่ย(เสวียนกวานตั้งจุด) ก็เรียกว่า เสวียน กวานอี้เซียว ในตำรา “ตานจิง” “เต้าจ้าง” “ซิ่งมิ่งกุยจื่อ” อาจจะตรวจ พบคำนี้ ถ้าเช่นนั้นมันคืออะไร อาจารย์ชี่กงมากมายก็อธิบายไม่ถูก เพราะว่าส่วนใหญ่อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)อยู่ในระดับชั้นที่มองไม่ เห็น และไม่อนุญาตให้เขามองเห็น ผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมคิดจะเห็นมัน

จะต้องอยู่ในระดับชั้นที่สูงกว่าปัญญาจักขุ(อู่เยียนทง) จึงจะสามารถมองเห็น อาจารย์พลังลมปราณ(ซี้กง)ทั่วไปยังไม่บรรลุถึงระดับชั้นนี้ จึงมองไม่เห็น ตั้งแต่โบราณมาในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ได้มีการค้นคว้าศึกษาว่าอะไรคือเสวียนกวานอี่เซี่ยว อยู่ตรงไหน ตั้งจุดอย่างไร ท่านไปดูจากตำรา “ตานจิง” “เต้าจ่าง” “ซิ่งมิ่งกุยจื่อ” เขาก็พูดวทวนไปมาแค่ทฤษฎี ไม่ได้พูดความจริงกับท่าน พูดไปพูดมา ให้ท่านฟังจนสับสน พูดไม่กระจ่าง เพราะว่าสิ่งที่เป็นจริงจะให้คนธรรมดาสามัญรู้ไม่ได้

นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอบอกกับทุกท่าน เพราะท่านคือสานุศิษย์ของหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) ข้าพเจ้าจึงพูดกับพวกท่านเช่นนี้ อย่าได้ไปอ่านหนังสือพลังลมปราณ(ซี้กง)ที่สับสนเหล่านั้นเป็นอันขาด ไม่ใช่หนังสือตำราโบราณที่กล่าวไว้ข้างต้น ข้าพเจ้าหมายถึงหนังสือพลังลมปราณ(ซี้กง)ปลอมที่คนสมัยนี้เขียนกันขึ้นมา ท่านอย่าไปเปิดดูเลย ในสมองของท่านหากมีความคิดออกมาเพียงว่า โอ้โฮ คำพูดนี้มีเหตุผล ความคิดเพียงแวบเดี๋ยวนี้ วิญญาณแปลกปลอมที่อยู่ในหนังสือก็จะเข้าสิง ส่วนใหญ่ถูกวิญญาณแปลกปลอมบงการ ควบคุมจิตของคนที่ฝึกใฝ่ในชื่อเสียงและผลประโยชน์ให้เขียนออกมา หนังสือซี้กงปลอมมีอยู่มากมายทีเดียว คนส่วนใหญ่ไม่รับผิดชอบ วิญญาณแปลกปลอมบางตัว เรืองเลอะเทอะอะไรเขาก็เขียน แม้แต่หนังสือโบราณไม่กี่เล่มที่กล่าวข้างต้น หรือหนังสือโบราณอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั่วไป ทางที่ดีอย่าได้ไปอ่าน ตรงนี้คือหลักการของความแน่วแน่หนึ่งเดียว

ผู้นำสถาบันพลังลมปราณ(ซี้กง)จีนท่านหนึ่งได้เล่าให้ข้าพเจ้าฟังเรื่องหนึ่ง ยังความขบขันให้ข้าพเจ้าอย่างมาก เล่าว่าที่ปักกิ่งมีชายผู้หนึ่ง ชอบไปฟังการบรรยายพลังลมปราณ(ซี้กง)อยู่เสมอ ฟังไปฟังมา เวลานานเข้า เขารู้สึกว่าพลังลมปราณ(ซี้กง)ก็คือของเล่น เพราะว่าล้วนอยู่ในระดับเดียวกันทั้งหมด ล้วนพูดแต่เรื่องเหล่านี้ เขาเหมือนกับอาจารย์พลังลมปราณ(ซี้กง)ปลอมทั้งหลาย คิดว่าพลังลมปราณ(ซี้กง)มีความหมายเพียงเท่านั้น ถ้าเช่นนั้น เขาก็คิดจะเขียนหนังสือพลังลมปราณ(ซี้กง) ทุกท่านลองคิดดู ผู้ที่ไม่เคยฝึกพลัง(กง)เขียนตำราพลังลมปราณ(ซี้กง) ปัจจุบันนี้หนังสือพลังลมปราณ(ซี้กง)ก็คือท่านลอกเขา เขาลอกท่าน เขาเขียนไปเขียนมา เขียนถึงเรื่องของเสวียนกวานก็เขียนต่อไปไม่ได้ จะมีใครเข้าใจเรื่องของเสวียนกวาน อาจารย์พลังลมปราณ(ซี้กง)จริงมีไม่กี่คนที่เข้าใจ เขาจึงไปถามอาจารย์พลังลมปราณ(ซี้กง)ปลอมท่านหนึ่ง เขาเองก็ไม่ทราบว่าเป็นอาจารย์ปลอม เพราะเขาไม่รู้เรื่องพลังลมปราณ(ซี้กง)อยู่แล้ว แต่ว่าอาจารย์พลังลมปราณ(ซี้กง)ปลอมคิดว่าหากถูกคนเขาถามจนตอบไม่ได้ คนมิรู้ว่าเขาเป็นอาจารย์ปลอมหรือดั่งนั้นเขาจึงกล้าพูดพล่อยๆ ว่าเสวียนกวานอี่เซี่ยวอยู่ที่ปลายท่อปัสสาวะ ฟังแล้วน่าขันมาก ท่านอย่าเพิ่งหัวเราะ หนังสือเล่มนี้ได้ออกมาวางตลาดแล้ว ก็หมายถึงว่าหนังสือพลังลมปราณ(ซี้กง)ของพวกเราในปัจจุบันล้วนน่าขบขันถึงระดับนี้แล้ว ท่านว่าท่านอ่านสิ่งเหล่านี้มีประโยชน์อะไร ไม่มีประโยชน์ มีแต่จะทำลายคน

อะไรเรียกว่าเสวียนกวานเซอเว่ย(เสวียนกวานตั้งจุด) ในระหว่างการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในภพของมนุษย์ เมื่อเวลาบำเพ็ญปฏิบัติจนบรรลุระดับชั้นกลางขึ้นไป ก็คือเมื่อบำเพ็ญปฏิบัติอยู่ในระดับสูงของหลักธรรมในภพ คนก็จะเริ่มกำเนิดกายทิพย์(เหวียนอิง) กายทิพย์(เหวียนอิง) กับกุมาร(อิงฮ้าย) ที่เราพูดถึงเป็นคนละเรื่องกัน กุมาร(อิงฮ้าย)เล็กมาก ชอบกระโดดโลดเต้น ชุกชุนมาก กายทิพย์(เหวียนอิง)ไม่เคลื่อนไหว จิตหลัก(เหวียนเสิน)จะไม่ไปควบคุมเขา เขา นั่งอยู่ตรงนั้นไม่ขยับเขยื้อน สองมือประสานนิ่งขัดสมาธิบนฐานดอกบัว กายทิพย์(เหวียนอิง)กำเนิดขึ้นมาจากตรงบริเวณท้องน้อย (ตานเถียน) ภายใต้อจุฬารศน์ขนาดเล็กยิ่งกว่าปลายเข็มก็สามารถมองเห็นเขาได้

อีกปัญหาหนึ่งที่จะอธิบายก็คือ ตานเถียนที่แท้จริงมีอยู่เพียงจุดเดียว ซึ่งอยู่บริเวณท้องน้อย สูงจากอุ้งนึ่งเย็บภายในร่างกายของคนต่ำจากท้องน้อยลงมา ณ บริเวณนี้ เรียกว่าตานเถียน พลัง(กง)ต่างๆ ความสามารถพิเศษมากมาย ศาสตร์ต่างๆ ธรรมกาย(ฝ่าเชิน) กายทิพย์(เหวียนอิง) กุมาร(อิงฮ้าย) และสิ่งมีชีวิตต่างๆ มากมาย ต่างกำเนิดจากบริเวณนี้ทั้งนั้น

ที่ผ่านมามีผู้บำเพ็ญเต๋าบางคนพูดถึงตานเถียนบน ตานเถียนกลาง ตานเถียนล่าง ข้าพเจ้าว่าไม่ถูกต้อง บางคนกล่าวว่าอาจารย์ของเขาได้ถ่ายทอดมาหลายชั่วอายุคน และในตำราก็เขียนไว้ว่าอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอบอกกับท่าน สิ่งเลอะเทอะเหล่านี้ก็มีเขียนไว้ในตำราโบราณ อย่าเห็นว่าสืบทอดกันมาหลายปี ไม่แน่ว่าจะถูกต้องเสมอไป วิชาสาย

ย่อยในภพมีการถ่ายทอดอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญตลอดมา แต่ว่าเขา
บำเพ็ญไม่สำเร็จ อะไรก็ไม่ใช้ เขาเรียกมันว่าตานเถียนบน ตานเถียน
กลาง ตานเถียนล่าง ความหมายของเขาก็คือจุดที่สามารถกำเนิดตาน
ก็คือตานเถียน นี่ไม่ใช่เรื่องน่าขบขันหรือหรือ เมื่อคนรวบรวมความ
นึกคิดไปที่จุดๆ หนึ่ง เวลานานเข้า ก็สามารถก่อเกิดเป็นกลุ่มพลังงาน
รวมตัวเป็นตาน หากไม่เชื่อ ท่านลองรวบรวมความนึกคิดไปอยู่ที่ต้น
แขนนานๆ เวลานานเข้าก็จะรวมตัวเป็นตาน ดังนั้นมีคนเห็น
เหตุการณ์เช่นนี้จึงพูดว่า ตานเถียนมีอยู่ทุกแห่งหน ฟังแล้วยิ่งน่าขัน
ที่เขาเข้าใจการฝึกตานก็คือตานเถียน ความจริงแล้วมันคือ ตาน แต่
ไม่ใช่ เถียน ท่านพูดว่าไม่มีที่ใดไม่มี “ตาน” หรือว่า ตานบน ตาน
กลาง ตานล่าง เช่นนี้กลับเป็นคำเรียกที่ถือว่าใช้ได้ แต่จุดที่สามารถ
กำเนิดพระธรรมมากมายมีเพียงจุดเดียว ก็คือจุดตรงท้องน้อย ดังนั้น
คำพูดที่ว่าตานเถียนบน ตานเถียนกลาง ตานเถียนล่าง เป็นการพูดที่
ผิด ความนึกคิดของเรารวมอยู่ที่จุดใด เวลานานเข้าก็จะรวมตัวเป็น
ตาน(กลุ่มพลังงาน)

กายทิพย์(เหวียนอิง) กำเนิดจากจุดตานเถียน ณ บริเวณ
ท้องน้อย ค่อยๆ เติบโตขึ้น เมื่อโตจนได้ขนาดเท่าลูกปิงปอง ลักษณะ
ทุกส่วนของร่างกายจะมองเห็นได้ชัดเจน จมูก ดวงตาก็เป็นรูปร่าง
ขึ้นมาแล้ว ในเวลาเดียวกับที่มีขนาดโตเท่าลูกปิงปอง ข้างกายของเขา
จะมีฟองอากาศกลมๆ งอกออกมา และจะเติบโตพร้อมไปกับกาย
ทิพย์(เหวียนอิง) เมื่อกายทิพย์(เหวียนอิง)โตได้ขนาด 4 นิ้ว ก็จะมีกลีบ
ดอกบัวปรากฏออกมาหนึ่งกลีบ เมื่อได้ขนาดสูง 5 – 6 นิ้ว กลีบ

ดอกบัวก็เจริญงอกงามเต็มที่ ดอกบัวหนึ่งชั้นจะปรากฏออกมา ภาย
ทิพย์ทอแสงสีทองเจิดจ้า นั่งอยู่กลางดอกบัวสีทอง สวยงามมาก นั่นก็
คือร่างวชิระ(จินกั)ที่ไม่เสื่อมสลาย สายพุทธเรียกว่าร่างพระพุทธรูป
แต่เรียกว่ากายทิพย์(เหวียนอิง)

วิชาของเราต้องบำเพ็ญปฏิบัติทั้งร่างแท้และร่างพุทธ ร่าง
แท้(เป็นถึ)ก็ต้องแปรเปลี่ยน ทุกท่านคงทราบ ร่างพระพุทธรูปนั้นจะ
ปรากฏอยู่ในคนธรรมดาสามัญไม่ได้ ถ้าเพ่งก็อาจจะเห็นรูปลักษณะ
ลางๆ ถ้ามองด้วยสายตาของคนธรรมดาสามัญก็จะเห็นเป็นเงาแสง
และร่างกายนี้หลังจากผ่านการเปลี่ยนแปลง อยู่ในสังคมมนุษย์ก็จะ
เหมือนกับคนธรรมดาสามัญ คนธรรมดาสามัญจะดูไม่ออก แต่เขา
สามารถทะลวงมิติได้ เมื่อกายทิพย์(เหวียนอิง)โตได้ขนาด 4 – 5 นิ้ว
ฟองอากาศก็จะโตขนาดเท่ากัน มันเหมือนลูกโป่ง มีลักษณะโปร่งใส
กายทิพย์(เหวียนอิง)จะนั่งขัดสมาธิโดยไม่เคลื่อนไหว เมื่อโตถึงขนาดนี้
ฟองอากาศนี้ก็จะออกจากจุดตานเทียน มันเติบโตเต็มที่ เหมือนแดงที่
สุกอมหลุดจากขั้ว ดังนั้นก็จะเคลื่อนสูงขึ้น ขั้นตอนการเคลื่อนสู่เบื้อง
บนจะเชื่องช้ามาก แต่ว่าแต่ละวันจะสามารถมองเห็นมันเคลื่อนไหว
ค่อยๆ เคลื่อนขึ้นสู่เบื้องบน ถ้าพวกเราสังเกตดีๆ ก็จะรู้สึกถึงการคงอยู่
ของมัน

เมื่อเคลื่อนขึ้นมาถึงตำแหน่งจุดसानจง มันก็จะพักอยู่ตรงจุดนี้
ระยะหนึ่ง เพราะว่าสิ่งสุดยอดในร่างกายคน หลายสิ่งหลายอย่าง(หัวใจ
ก็อยู่ตรงนี้)จะก่อเกิดเป็นระบบหนึ่งอยู่ภายในฟองอากาศนี้ สิ่งสุดยอด
เข้าไปหล่อเลี้ยงภายในฟองอากาศ ผ่านไประยะหนึ่ง มันก็จะเริ่ม

เคลื่อนขึ้นไปอีก เมื่อขึ้นมาถึงบริเวณลำคอ จะรู้สึกหายใจอึดอัด ราวกับว่าเส้นเลือดตีบตัน บวมเป่งอย่างทรมาณ แต่เพียงวันสองวันก็จะผ่านพ้นไป มันก็จะขึ้นถึงศีรษะแล้ว เราเรียกว่าขึ้นสู่หนีนหวาน พูดถึงการขึ้นสู่หนีนหวาน ที่จริงมันใหญ่เท่ากับสมองของท่าน ท่านจะรู้สึกวามองเป่งบวม เพราะว่าจุดหนีนหวานเป็นจุดสำคัญของชีวิตคน มันก็จะก่อเกิดสิ่งสุดยอดอยู่ภายใน ต่อจากนั้นมันก็จะเบียดออกมาสู่ภายนอก จากช่องทางตาทิพย์ เป็นความรู้สึกที่ทรมาณมาก เป่งบวมจนตาทิพย์ปวดมาก จุดไ้หยางเขียงก็จะบวม ตาก็ไหลเข้าไปข้างใน จนกระทั่งมันเบียดออกมา และแขวนอยู่ตรงบริเวณหน้าผาก นี่จึงเรียกว่าเสวียนกวานเซ่อเว่ย(เสวียนกวานตั้งจุด) และจะแขวนอยู่บริเวณนี้

ผู้ที่ตาทิพย์เปิดแล้ว เมื่อถึงเวลานี้จะมองไม่เห็น เพราะว่าการบำเพ็ญปฏิบัติของสายพุทธและเต๋า เพื่อให้สิ่งที่อยู่ภายในของเสวียนกวานก่อเกิดเร็วไว ประตุนั้นจะไม่เปิด ด้านหน้ามีประตูใหญ่ 2 บาน ด้านหลังมี 2 บาน จะปิดหมด เหมือนช่องประตูของจัตุรัสเทียนอันเหมินที่ปักกิ่ง มีประตูใหญ่ 2 บาน ทั้งสองด้าน เพื่อให้เสวียนกวานก่อเกิดได้เร็วขึ้นและสมบูรณ์ ดังนั้นถ้าไม่มีเหตุการณ์พิเศษประตูจะไม่เปิด สิ่งที่ตาทิพย์มองเห็น เมื่อถึงจุดนี้ก็จะมองไม่เห็น ไม่ให้เห็น การที่เสวียนกวานแขวนอยู่ตรงนี้มีจุดมุ่งหมายอะไร เพราะว่าชีพจรนับร้อยในร่างกายเราจะมาบรรจบ ณ จุดนี้ ฉะนั้นในเวลานี้ชีพจรนับร้อยต้องวานผ่านเข้าไปในเสวียนกวานหนึ่งรอบ ต้องผ่านเสวียนกวานทั้งหมด จุดมุ่งหมายก็เพื่อเสริมสร้างพื้นฐาน และก่อให้เกิดเป็นสิ่งที่เป็นระบบหนึ่งภายในเสวียนกวาน เพราะว่าร่างกายมนุษย์ก็คือจักรวาลเล็ก มัน

จะก่อเกิดเป็นโลกเล็กๆ ใบบางหนึ่ง สิ่งสุดท้ายอดทั้งหมดในร่างกายมนุษย์ ล้วนก่อเกิดจากภายในนั้น แต่มันเป็นเพียงสิ่งประกอบชุดหนึ่ง ซึ่งยังไม่สามารถที่จะใช้งานได้อย่างครบถ้วน

ส่วนการบำเพ็ญปฏิบัติของพลัง(กง)สายพิสดาร(จีเหมิน) เสวียนกวานจะเปิดอยู่ เวลาเสวียนกวานพุ่งออกมา จะเป็นท่อตรง แล้วจะค่อยๆ เปลี่ยนเป็นกลม ดังนั้นประตูทั้งสองด้านจะเปิด เพราะพลัง(กง)สายพิสดาร(จีเหมิน)ไม่บำเพ็ญพุทธและไม่บำเพ็ญเต๋า จะต้องคอยปกป้องตนเอง สายพุทธและสายเต๋ามีอาจารย์อยู่มากมาย ล้วนสามารถคุ้มครองท่าน ไม่จำเป็นให้ท่านเห็น และจะไม่เกิดปัญหา แต่สำหรับพลัง(กง)สายพิสดาร(จีเหมิน)นั้นทำไม่ได้ เขาจะต้องปกป้องตัวเอง ดังนั้นเขาจึงจำเป็นต้องรักษาความสามารถมองเห็น แต่ในเวลานั้นตาทิพย์มองเห็นของ ก็เหมือนมองผ่านกล้องส่องทางไกล หลังจากก่อเกิดสิ่งที่เป็นระบบแล้ว ใช้เวลาประมาณหนึ่งเดือนมันก็จะเริ่มกลับไป หลังจากกลับเข้าไปในศีรชะแล้ว เราเรียกว่าเสวียนกวานเปลี่ยนที่

เวลากลับเข้าไปก็จะเป่งบวมอย่างทรมาน จากนั้นก็เบียดตัวออกมาจากจุดหัวใจเงินเขี้ยวของคน ความรู้สึกที่เบียดออกมาก็ทรมานมาก เสมือนว่าศีรชะจะแตกแยกออกจากกัน ครู่เดียวก็ออกมาแล้ว เมื่อมันออกมาก็จะรู้สึกโล่งสบายทันที หลังจากออกมาแล้ว มันจะแขวนอยู่ในมิติที่ลึกมากๆ อยู่ในรูปลักษณะของร่างกายในมิติที่ลึกมากๆ นั้น ดังนั้นเวลานอนก็ไม่กดทับถูกมัน แต่มีอยู่จุดหนึ่ง ในขณะที่เสวียนกวานตั้งจุดครั้งแรกนั้นมันตาจะมีความรู้สึก แม้ว่ามันจะอยู่ในอีกมิติหนึ่ง

มักจะรู้สึกว่าย่างหน้าดวงตาจะมัวไม่ชัดเจน เหมือนกับมีอะไรมาบดบัง ไม่ค่อยสบายนัก เพราะว่าจุดหัวใจเชื่อมเป็นด่านสำคัญด่านหนึ่ง ที่ด้านหลังก็ต้องก่อเกิดสิ่งที่เป็นระบบหนึ่ง แล้วมันก็จะเริ่มกลับไปอีก เสวียนกวานอี่เซียว(การเคลื่อนของเสวียนกวานหนึ่งจุดทวาร) ที่จริงไม่ใช่เพียงจุดทวารหนึ่งจุด มันจะเปลี่ยนตำแหน่งหลายครั้ง เมื่อเคลื่อนกลับไปถึงจุดหนึ่งหวนแล้วก็จะเริ่มเคลื่อนลงข้างล่าง เคลื่อนต่ำลงจากภายในร่างกาย จนถึงจุดมิ่งเหมินเซียว จากจุดมิ่งเหมินเซียวก็จะพุ่งออกมาอีก

จุดมิ่งเหมินเซียว(จุดประตูชีวิต)ของคน เป็นจุดทวารที่สำคัญมากจุดหนึ่ง สายเต๋าเรียกว่าทวาร(เซียว) เราเรียกว่าด่าน(กวาน) เป็นด่านใหญ่ที่สำคัญมาก เป็นประตูหลักจริงๆ ประตูหลักที่นับชั้นไม่ถ้วน พวกเราคงทราบกันดีว่าร่างกายเป็นชั้นๆ เซลล์ในร่างกายของเราจัดเป็นหนึ่งชั้น โมเลกุลข้างในเป็นหนึ่งชั้น อะตอม โปรตอน อิเล็กตรอน เล็กมากๆ เล็กมากๆ เล็กจนถึงอนุภาคที่เล็กที่สุด แต่ละด้านจะมีประตูอยู่ชั้นหนึ่ง ดังนั้นจะมีความสามารถพิเศษต่างๆ ศาสตร์มากมาย ล้วนถูกปิดไว้อยู่ภายในประตูแต่ละชั้น หลักพลัง(กง)อื่นๆ เวลาฝึกदान ขณะที่दानจะระเบิดออกมานั้น ก่อนอื่นจะต้องระเบิดจุดมิ่งเหมินให้เปิดออก หากไม่เปิดออก ความสามารถพิเศษก็ปล่อยออกมาไม่ได้ เสวียนกวานเมื่อก่อเกิดสิ่งที่เป็นระบบ ณ จุดมิ่งเหมินแล้ว มันก็จะกลับไปอีก หลังจากกลับไปแล้วก็จะเริ่มเคลื่อนกลับไปเข้าที่บริเวณท้องน้อย เรียกว่าเสวียนกวานกลับที่

หลังจากกลับเข้าที่แล้ว ไม่ใช่กลับไปยังจุดเดิม ในเวลานั้นกายทิพย์(เหวียนอิง)โตขึ้นมากแล้ว ฟองอากาศก็จะคลุมอยู่บนกายทิพย์(เหวียนอิง) ห่อหุ้มกายทิพย์(เหวียนอิง)เอาไว้ และเติบโตพร้อมๆกันไป กายทิพย์(เหวียนอิง)ในสายเต๋า โดยทั่วไปเมื่อเติบโตเท่าเด็กอายุ 6 – 7 ขวบ ก็จะทำให้เขาออกจากร่างได้ เรียกว่ากายทิพย์(เหวียนอิง)จุติ โดยให้จิตหลัก(เหวียนเสิน)ของคนเป็นผู้ควบคุมเขา เขาก็สามารถออกมาเคลื่อนไหวได้ ร่างกายของคนสงบนิ่งอยู่ตรงนั้นไม่เคลื่อนไหว แต่จิตหลัก(เหวียนเสิน)จะออกมา โดยทั่วไปสายพุทธเมื่อกายทิพย์(เหวียนอิง)บำเพ็ญปฏิบัติจนมีขนาดโตเท่ากับตัวเขาเองก็จะไม่มีอันตรายแล้ว โดยปกติแล้วเมื่อถึงเวลานี้ก็จะอนุญาตให้ออกจากร่างได้ ออกจากร่างกายได้ ออกมาได้ เมื่อถึงเวลานั้น กายทิพย์(เหวียนอิง)ก็เติบโตเท่ากับตัวเขาเองแล้ว ครอบ(เจ้า)ก็ใหญ่ตามด้วย ครอบ(เจ้า)นั้นก็ขยายใหญ่ขึ้นจนล้นออกมานอกร่างกาย ซึ่งก็คือเสวียนกวานนั่นเอง เพราะกายทิพย์(เหวียนอิง)เติบโตขนาดนี้แล้ว แน่นอมนั้นก็ต้องขยายออกมานอกร่างกาย

ทุกท่านอาจเคยเห็นพระพุทธรูปในวัด เห็นพระพุทธรูปมักจะอยู่ภายในวงกลม โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปวาดของพระพุทธรูป มักจะมีวงหนึ่งวง ข้างในมีพระพุทธรูปหนึ่งอยู่ รูปพระพุทธรูปส่วนใหญ่ล้วนเป็นเช่นนี้ โดยเฉพาะรูปวาดพระพุทธรูปในวัดเก่าแก่เป็นแบบนี้ทั้งหมด ทำไม่ถึงนั่งอยู่ภายในวง ไม่มีใครอธิบายได้ถ่องแท้ ข้าพเจ้าขอบอกกับทุกท่าน นั่นก็คือเสวียนกวาน แต่เวลานี้เราไม่เรียกว่าเสวียนกวาน เรียกว่าโลก แต่ยังไม่สามารถเรียกว่าโลกอย่างแท้จริง เพราะมันเป็นเพียงสิ่ง

ประกอบระบบหนึ่ง เช่นเดียวกับโรงงานของเรามีสิ่งประกอบอุปกรณ์
ยังไม่สามารถทำการผลิตได้ จะต้องมียุติกรรม มีวัตถุดิบแล้วจึงจะ
สามารถผลิตได้ หลายปีมานี้มีผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมมากมายกล่าวว่า
ฉันมีพลัง(ง)สูงกว่าพระโพธิสัตว์ ฉันมีพลัง(ง)สูงกว่าพระพุทธ คน
อื่นฟังแล้วรู้สึกพิศวงมาก ที่จริงไม่น่าพิศวงแม้แต่น้อย อันที่จริงพลัง
(ง)จำต้องฝึกให้สูงมากในภพเสียก่อน

แล้วเพราะเหตุใดจึงมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น บำเพ็ญสำเร็จ
แล้วจะมีพลัง(ง)สูงมากกว่าพระพุทธอีกหรือ จะเข้าใจกันอย่างผิวเผิน
เช่นนี้ไม่ได้ พลัง(ง)ของเขาสูงจริง ๆ เพราะว่าหลังจากเขาได้บำเพ็ญ
ปฏิบัติจนถึงระดับสูงมาก ๆ เมื่อถึงเวลาที่พลัง(ง)เขาเปิด เกิดการรู้
แจ้ง(อู๋) พลัง(ง)นั้นสูงมากจริง ๆ ในช่วงพรินตา ก่อนวันที่พลัง(ง)และ
การรู้แจ้ง(อู๋)ของเขาจะเปิด เขาต้องตัดทอนพลัง(ง)ของตัวเองลง 8 ใน
10 ส่วน แม้กระทั่งมาตรฐานจิต(ชินซิ่ง)ของเขาก็ต้องตัดลงมาด้วย
เพื่อใช้พลังงานส่วนนี้ไปเสริมสร้างโลกของเขาให้สมบูรณ์ โลกของตัว
เขาเอง ทุกท่านคงทราบพลัง(ง)ของผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเมื่อรวมเข้ากับมาตรฐานจิต(ชินซิ่ง) เป็นการทบทวนทุกขันธ์
ต่าง ๆ นานา มาตลอดชีวิตของคน ฝึกฝนอยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมที่
ยากลำบาก บำเพ็ญปฏิบัติจนได้มา ดังนั้นมันจึงมีค่ายิ่งนัก นำเอาสิ่ง
ที่มีค่าสูงส่ง 8 ใน 10 ส่วน ออกมาเสริมสร้างโลกของเขาให้สมบูรณ์
ฉะนั้นในอนาคตเมื่อเขาบำเพ็ญปฏิบัติสำเร็จ คิดต้องการสิ่งใดยื่นมือ
ออกไปก็จะได้สิ่งนั้นมาทันที ต้องการอะไรก็จะได้เช่นนั้น คิดจะทำ

อะไรก็ทำได้ ภายในโลกของเขามีทุกอย่าง นี่คือนิยามของเขา ที่บำเพ็ญออกมาผ่านการทนทุกข์ของตัวเอง

พลังงานของเขานี้สามารถจะแปรเปลี่ยนสิ่งใดก็ได้ตามความพอใจ ดังนั้นพระพุทธคิดต้องการอะไร ต้องการกินอะไร ต้องการทำอะไร มีพร้อมทุกอย่าง นี่คือนี่ที่เขาได้มาจากการบำเพ็ญด้วยตนเอง ก็คือตำแหน่งแห่งผลที่ตรัสรู้เป็นพระพุทธ ไม่มีสิ่งนี้เขาก็บำเพ็ญไม่สำเร็จ ในเวลานี้ สามารถกล่าวได้ว่าเป็นโลกของตัวเอง และเขาเหลือพลัง(ก)เพียง 2 ใน 10 ส่วน ที่จะบรรลุผลและสำเร็จธรรม แม้ว่าเหลือเพียง 2 ใน 10 ส่วน แต่ร่างกายของเขาไม่ถูกปิดกั้น จะนำร่างกายหรือไม่นำร่างกายไปก็ได้ แต่ร่างกายของเขาได้ถูกแปรเปลี่ยนด้วยสสารพลังงานสูงแล้ว ถึงเวลานั้นเขามีอิทธิฤทธิ์มากมาย อานุภาพมหาศาล ในขณะที่บำเพ็ญปฏิบัติธรรมท่ามกลางคนธรรมดาสามัญ มักจะถูกปิดกั้นเอาไว้ ไม่มีความสามารถมากมายเช่นนั้น มีพลัง(ก)สูงส่งเพียงใดก็ต้องถูกควบคุม เวลานี้ไม่เหมือนกันแล้ว

บทที่ 5

รูปธรรมจักร(ฝ่าหลุน)

สัญลักษณ์ของหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเราก็คือธรรมจักร(ฝ่าหลุน) ผู้ที่มีความสามารถพิเศษ(กงเหนิง) จะมองเห็นธรรมจักรหมุนอยู่ ตราสัญลักษณ์เล็กของเราก็ดูเหมือนอยู่เช่นกัน เรายึดคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลคือความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงินชั้น เหยิน) เป็นแนวทางในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของพวกเรา โดยฝึกตามหลักการผันแปรของจักรวาล เพราะฉะนั้นพลัง(กง)ที่เราฝึกจึงยิ่งใหญ่มาก ในด้านความหมายบางประการ รูปของธรรมจักรนี้เป็นภาพย่อส่วนของจักรวาล สายพุทธรถือว่าโลกทศทิศเป็นหนึ่งในจักรวาล มี 4 ด้าน 8 ทิศ มี 8 ตำแหน่ง แต่มีบางคนสามารถมองเห็นเสาหลักพลัง(กง)(กงจู้)ทั้งข้างบนและข้างล่าง ดังนั้นเมื่อรวมบนและล่างเข้าด้วยกันก็เป็นโลกทศทิศ ประกอบขึ้นมาเป็นจักรวาล เป็นตัวแทนแห่งข้อสรุปของสายพุทธรถที่มีต่อจักรวาล

แน่นอนในจักรวาลเราที่มีระบบสุริยะจักรวาลอยู่นับไม่ถ้วน รวมถึงทางช้างเผือกของเรา ทั้งจักรวาลหมุนเวียนอยู่ ระบบสุริยะจักรวาลก็หมุนเวียนอยู่เช่นกัน เพราะฉะนั้นไท่เก๊ก(ไท่จี๋)กับสัญลักษณ์卍 (หวานจื่อฝู) อันเล็กภายในรูปนี้ก็หมุนอยู่ด้วย ธรรมจักรทั้งอันก็หมุนอยู่ ส่วนสัญลักษณ์卍 (หวานจื่อฝู) อันใหญ่ซึ่งอยู่ตรงกลางก็หมุนเช่นกัน พุทธรถมีความหมายในอีกแง่หนึ่ง นี่เป็นสัญลักษณ์ระบบทางช้างเผือกของเรา ขณะเดียวกันเพราะว่าของเราเป็นสายพุทธร

เพราะฉะนั้นใจกลางจะเป็นสัญลักษณ์ของสายพุทธ นี่เป็นการมองอย่างผิวเผิน สสารที่แตกต่างกันล้วนมีรูปแบบการคงอยู่ในอีกมิติหนึ่งที่แตกต่างกัน ในอีกมิติหนึ่ง จะมีขั้นตอนการผันแปรและรูปแบบการคงอยู่ที่สมบูรณ์และซับซ้อนมาก รูปธรรมจักรนี้เป็นภาพย่อส่วนของจักรวาล เขามีรูปแบบการคงอยู่ของเขาและขั้นตอนการผันแปรในแต่ละมิติ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพูดว่านี่คือโลกใบหนึ่ง

ขณะที่ธรรมจักรหมุนตามเข็มนาฬิกา สามารถดูดซับพลังงานในจักรวาลโดยอัตโนมัติ หมุนทวนเข็มนาฬิกา สามารถปล่อยพลังงานออกมา การหมุนตามเข็มนาฬิกาเป็นการช่วยตัวเอง หมุนทวนเข็มนาฬิกาเป็นการช่วยผู้อื่น ซึ่งเป็นจุดเด่นของวิชาพลัง(ง)ของเรา มีบางคนกล่าวว่า ของเราเป็นสายพุทธ ทำไมยังมีไต่เก๊ก ไต่เก๊กนั้นเป็นของสายเต๋าไม่ใช่หรือ เพราะพลัง(ง)ที่เราฝึกนั้นยิ่งใหญ่มาก เท่ากับฝึกทั้งจักรวาล ฉะนั้นเราลองคิดดู ในจักรวาลนี้มีเพียง 2 สายใหญ่เท่านั้น พุทธกับเต๋า 2 สายใหญ่ ขาดสายหนึ่งสายใดก็จะไม่เป็นจักรวาลที่สมบูรณ์ ไม่สามารถพูดว่าเป็นจักรวาลที่สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นของเราก็มีของสายเต๋ารวมอยู่ด้วย บางคนพูดว่า ไม่ได้มีเพียงสายเต๋า ยังมีศาสนาคริสต์ ลัทธิหยู(ขงจื้อ) และศาสนาอื่นๆ เป็นต้น ข้าพเจ้าขอบอกกับพวกเรา ลัทธิหยู(ขงจื้อ)เมื่อบำเพ็ญปฏิบัติไปจนถึงขั้นสูงๆ ก็จัดอยู่ในสายเต๋า ส่วนศาสนาหรือลัทธิต่างๆ ของตะวันตก เมื่อบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไปจนถึงขั้นสูง ก็จัดอยู่ในสายพุทธ จัดเป็นสาขาหนึ่งของสายพุทธ ทั้งหมดก็มีเพียง 2 ระบบใหญ่ เช่นนี้

ทำไมภาพไ้แกกยังมีบนแดงล่างฟ้า 2 อัน และไ้แกกอีก 2 อันมีบนแดงล่างดำ โดยทั่วไปเราจะทราบกันว่า ไ้แกกนั้นประกอบขึ้นด้วยสสารขาวกับดำ 2 ชนิด อิน หยาง 2 ธาตุ นั่นก็เป็นความเข้าใจในระดับพื้นๆ ในมิติที่ต่างกันจะมีปรากฏการณ์ที่ต่างกัน ในระดับชั้นสูงสุด สีสันที่ปรากฏก็จะเป็นเช่นนี้ เค้าที่พวกเราโดยทั่วไปเข้าใจคือบนแดงล่างดำ ยกตัวอย่างเช่น พวกเราบางคนที่ตาทิพย์เปิด จะพบว่าเมื่อใช้ดวงตามองขึ้นไปจะเป็นสีแดง มองในอีกมิติหนึ่งที่ห่างกันเพียงหนึ่งชั้นมันจะเป็นสีเขียว ส่วนสีทองเมื่อมองในอีกมิติหนึ่งจะพบว่าเป็นสีม่วง มันต่างกันเช่นนี้ ก็คือในมิติต่างกันสีก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงต่างกันไป ไ้แกกที่มีบนแดงล่างฟ้าเป็นของสายเต๋าใหญ่ดั้งเดิม(เซี่ยนเทียนต้าเต๋า) รวมถึงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมวิชาสายพิสดาร(จีเหมิน) สัญลักษณ์ 卍 (หว่านจือฝู) เล็กทั้ง 4 ด้าน เป็นของสายพุทธ เหมือนกับอันที่อยู่ตรงกลาง ล้วนเป็นสัญลักษณ์ของสายพุทธ สีสันของธรรมจักรนี้ค่อนข้างสดใส เราจึงนำมาเป็นสัญลักษณ์ของหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเรา

พวกเรามองเห็นธรรมจักรผ่านตาทิพย์ ไม่แน่ว่าจะเป็นสีนี้ สีพื้นจะเปลี่ยนแปลง แต่ลวดลายของรูปจะไม่เปลี่ยน ธรรมจักรที่ข้าพเจ้าใส่ให้กับท่าน ณ บริเวณท้องน้อย เวลาหมุน ตาทิพย์ของท่านอาจมองเห็นเป็นสีแดง อาจเป็นสีม่วง สีเขียว หรือไม่มีสี แดง ส้ม เหลือง เขียว ฟ้า น้ำเงิน ม่วง สีพื้นของธรรมจักรจะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นท่านอาจมองเห็นเป็นสีอื่น แต่สัญลักษณ์ 卍 (หว่านจือฝู) สีและรูปของไ้แกกที่อยู่ภายในจะไม่เปลี่ยน เราคิดว่าสี

พื้นของภาพนี้สวยดี จึงกำหนดเป็นสีนี้ ผู้ที่มีความสามารถพิเศษจะสามารถมองเห็นลุ่มมิติของชั้นนี้เห็นสิ่งต่างๆ มากมาย

มีคนกล่าวกันว่า สัญลักษณ์ 卍 (หว่านจื่อฝู) คล้ายกับสัญลักษณ์ของฮิตเลอร์ ขอบอกกับพวกเราว่า ในตัวสัญลักษณ์เองไม่มีทัศนะของการแบ่งชั้นวรรณะ มีคนกล่าวอีกว่า หากปลายของสัญลักษณ์หันไปอีกทางก็เป็นสัญลักษณ์ของฮิตเลอร์ อันนี้ไม่ใช่เพราะมันหมุนทั้งสองด้าน มนุษย์เรารู้จักสัญลักษณ์นี้อย่างกว้างขวางเมื่อสองพันห้าร้อยปีก่อน รู้จักสัญลักษณ์นี้ในสมัยขององค์ศากยมุนี แต่ฮิตเลอร์จากสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 จนถึงปัจจุบันก็เพียงไม่กี่สิบปีเท่านั้น เขาขโมยเอาไปใช้ แต่สีสันต่างจากของเรา มันเป็นสีดำและปลายหันขึ้นบน ตั้งขึ้นมา สัญลักษณ์ของธรรมจักรเราจะอธิบายเพียงเท่านี้ อธิบายรูปแบบภายนอกกันเพียงเท่านี้

ถ้าเช่นนั้นสัญลักษณ์ 卍 (หว่านจื่อฝู) สายพุทธเราเห็นเป็นอย่างไร มีคนกล่าวกันว่า หมายถึงความสวัสดิมีชัยสมหวัง นี่เป็นการอธิบายของคนธรรมดาสามัญ ข้าพเจ้าขอบอกกับพวกเรา สัญลักษณ์ 卍 (หว่านจื่อฝู) เป็นสัญลักษณ์แสดงระดับชั้นของพระพุทธ ผู้บรรลุระดับชั้นของพระพุทธเท่านั้นจึงจะมี พระโพธิสัตว์และอรหันต์ไม่มี แต่พระโพธิสัตว์ระดับสูง และพระโพธิสัตว์ระดับสูง 4 องค์ล้วนมี เรามองเห็นพระโพธิสัตว์ระดับสูงๆ เหล่านี้ มีระดับชั้นสูงกว่าระดับชั้นของพระพุทธทั่วไป แม้กระทั่งสูงกว่าพระยูไล สูงกว่าระดับชั้นพระยูไลมีมากจนนับไม่ถ้วน พระยูไลมีสัญลักษณ์ 卍 (หว่านจื่อฝู) เพียงหนึ่งอัน เมื่อบรรลุสูงกว่าระดับชั้นของพระยูไลขึ้นไป ก็จะมีสัญลักษณ์ 卍

(หว่านจื่อฝู) เพิ่มขึ้น สูงกว่าพระยูไล 1 เท่า ก็จะมี ๒ (หว่านจื่อฝู) 2 อัน สูงขึ้นไปอีกก็จะมี 3 อัน 4 อัน 5 อัน มากจนเต็มตัวไปหมด บน ศีรษะ หัวไหล่ เข่า ก็มี เมื่อไม่มีที่พอจะวาง ฝ่ามือ นิ้วมือ ฝ่าเท้า ใต้ นิ้วเท้า ก็จะมีปรากฏ เมื่อยกระดับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง สัญลักษณ์ ๒ (หว่านจื่อฝู) นี้ก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นสัญลักษณ์ ๒ (หว่านจื่อฝู) นี้คือสัญลักษณ์แสดงระดับชั้นของพระพุทธรูป ระดับชั้นของพระพุทธรูปยิ่ง สูง ก็จะมีสัญลักษณ์ ๒ (หว่านจื่อฝู) ยิ่งมาก

วิชาพลัง(ง)สายพิสดาร(จีเหมิน)

นอกจากวิชาพลัง(ง)ของสายพุทธรูปกับสายเต๋าสองสายแล้ว ยังมี วิชาพลัง(ง)สายพิสดาร(จีเหมิน) เขาเรียกตัวเองว่าการบำเพ็ญปฏิบัติ หลัทธิกรรมสายพิสดาร(จีเหมิน) โดยทั่วไปเรามีความเข้าใจต่อหลักการ บำเพ็ญปฏิบัติกรรมเช่นนี้คือ ประเทศจีนตั้งแต่โบราณมาจนถึงทุกวันนี้ คนถือว่าวิชาพลัง(ง)ของสายพุทธรูปและสายเต๋าทั้ง 2 สายนี้ เป็น วิชาการถ่ายทอดที่ถูกต้องในการบำเพ็ญปฏิบัติกรรม และก็เรียกว่าการ บำเพ็ญปฏิบัติกรรมสายหลัก สำหรับวิชาพลัง(ง)สายพิสดาร(จีเหมิน) นั้น แต่ไหนแต่ไรไม่เปิดเผยต่อโลก มีคนรู้จักน้อยมาก เพียงแต่จะได้ ยินได้ฟังจากงานด้านวรรณกรรม

วิชาพลัง(ง)สายพิสดาร(จีเหมิน)มีจริงหรือไม่ มีจริง ในการ บำเพ็ญปฏิบัติกรรมของข้าพเจ้า โดยเฉพาะในปีหลังๆ ได้พบกับผู้มี วิชาสูงส่งจากสำนักวิชาพลัง(ง)สายพิสดาร(จีเหมิน) 3 ท่าน ท่านได้ ถ่ายทอดวิชาสุดยอดให้กับข้าพเจ้า เป็นสิ่งที่มีเอกลักษณ์พิเศษ และดี

มาก ๆ เพราะว่าวิชาของท่านมีเอกลักษณ์พิเศษ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ฝึกออกมาจึงแปลกประหลาดมาก ๆ ไม่อาจเป็นที่เข้าใจของคนทั่วไป และยังพูดอีกประโยคหนึ่งว่า ไม่ใช่พุทธและไม่ใช่เต๋า ไม่บำเพ็ญพุทธและไม่บำเพ็ญเต๋า พอคนได้ยินว่าไม่บำเพ็ญพุทธและไม่บำเพ็ญเต๋า ก็เรียกเขาว่า ทางสายรอง(ฝั่งเหมินจั่วเต๋า) เขาเรียกตัวเองว่าวิชาพลัง(กง)สายพิสดาร(ฉีเหมิน) การเรียกว่าทางสายรอง(ฝั่งเหมินจั่วเต๋า)มีความหมายในเชิงดูหมิ่น แต่ไม่มีความหมายต่อต้าน ไม่ใช่ว่าเป็นวิชามาร จุดนี้ยืนยันได้ ถ้าเข้าใจตามตัวหนังสือก็ไม่มี ความหมายเป็นวิชามาร ในประวัติศาสตร์ พลัง(กง)ของพุทธและเต๋าได้ชื่อว่าเป็นการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในสายหลัก แต่วิชาของเขาเมื่อผู้คนยังไม่รู้จัก ผู้คนจึงเรียกเขาว่าประตูด้านข้าง(ฝั่งเหมิน) ไม่ใช่วิชาในสายหลัก แล้ว “จั่วเต๋า” คืออะไร คำว่า “จั่ว” มีความหมายว่าโง่ “จั่วเต๋า” ก็คือวิชาโง่ คำว่า “จั่ว” ในประเทศจีนโบราณเขามักจะเรียกว่าโง่ ฝั่งเหมินจั่วเต๋าก็มีความหมายเช่นนี้

ทำไมจึงไม่ใช่วิชามาร เพราะเขาก็มีข้อกำหนดที่เข้มงวดในด้านจิต(ซินซิ่ง) เขาก็บำเพ็ญปฏิบัติตามคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล ไม่ขัดต่อคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลและกฎของจักรวาลนี้ เขาก็ไม่ทำความชั่ว เพราะฉะนั้นไม่สามารถพูดว่าเป็นวิชามาร เพราะไม่ใช่ว่าคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลของเราจะสอดคล้องกับหลักการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของสายพุทธและสายเต๋า แต่เป็นเพราะหลักการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของพุทธและเต๋า ซึ่งสอดคล้องกับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล จึงเป็นวิชาสายหลัก การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของพลัง(กง)สาย

พิสดาร(ฉี่เหมิน) สอดคล้องกับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล ฉะนั้นเขา จึงไม่ใช่วิชามาร เป็นสายหลักเหมือนกัน เพราะมาตรฐานการวัดความ ดีความเลว ความเมตตาความชั่วร้ายนั้นคือคุณสมบัติพิเศษของ จักรวาล เขาบำเพ็ญตามคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล ดังนั้นวิชาของ เขาก็เป็นหนทางที่ถูกต้อง เพียงแต่ว่าจุดเด่นของข้อกำหนดของ วิชานี้ต่างจากของสายพุทธและสายเต๋า เขาไม่เน้นถึงการถ่ายทอดวิชา แก่ลูกศิษย์อย่างกว้างขวาง ขอบเขตของการถ่ายทอดก็เล็กมาก สาย เต๋าเวลาถ่ายทอดพลัง(กง) จะสอนลูกศิษย์เป็นกลุ่มใหญ่ แต่ว่าใน จำนวนนั้นมีลูกศิษย์เพียงคนเดียวเท่านั้นที่จะได้รับการถ่ายทอดจริง สายพุทธเน้นถึงการโปรดสัตว์ ผู้ใดสามารถบำเพ็ญได้ผู้นั้นก็บำเพ็ญไป การถ่ายทอดของวิชาพลัง(กง)สายพิสดาร(ฉี่เหมิน) ไม่สามารถ ถ่ายทอด 2 คนในเวลาเดียวกัน และในช่วงประวัติศาสตร์อันยาวนาน จะเลือกได้เพียงคนเดียวไว้สืบทอดวิชา ดังนั้นที่ผ่านมาวิชาของเขาไม่ สามารถให้คนธรรมดาสามัญเห็นได้ แนนอนในช่วงที่พลังลมปราณ(ชี่ กง)มีความนิยมสูง ข้าพเจ้าพบว่าคนของวิชาพลัง(กง)นี้ส่วนหนึ่งก็ ออกมาเผยแพร่พลัง(กง) แต่ว่าถ่ายทอดไปถ่ายทอดมารู้สึกว่าจะ เป็นไปไม่ได้ เพราะบางสิ่งบางอย่างอาจารย์ของเขาจะไม่ให้เขา ถ่ายทอด ถ้าคิดจะถ่ายทอดพลัง(กง) ท่านก็จะเลือกคนไม่ได้ คนที่มีมา ระดับจิต(ซินซิ่ง)อยู่ในระดับชั้นสูงต่ำต่างกัน ทัศนคติที่มาเรียนต่างกัน มีทุกประเภท ท่านจึงไม่สามารถเลือกลูกศิษย์ในการถ่ายทอดได้ ดังนั้นวิชาพลัง(กง)สายพิสดาร(ฉี่เหมิน)จึงไม่แพร่หลาย เกิดอันตราย ใ้ได้ง่าย เพราะว่าวิชาของเขาเป็นวิชาที่มีเอกลักษณ์พิเศษ

มีคนคิดว่าสายพุทธบำเพ็ญเป็นพุทธ สายเต๋าบำเพ็ญเป็นผู้สำเร็จธรรม แล้ววิชาพลัง(กง)สายพิสดาร(จีเหมิน)บำเพ็ญเป็นอะไร เขาบำเพ็ญเป็นเทพอิสระ ไม่มีอาณาเขตจักรวาลที่แน่นอน พวกเราก็ทราบ พระยูไลองค์ศากยมุนีมีโลกซาผอชื่อเจี๋ย พระอาหนี่ถอผอมีโลกจีเล่อชื่อเจี๋ย พระเอี้ยวชื่อผอมีโลกหลิวหลี่ชื่อเจี๋ย พระยูไลแต่ละองค์และพระพุทธรูประดับสูงจะมีโลกของตัวเอง ผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงแต่ละองค์ก็จะก่อตั้งสวรรค์ของตัวเอง มีลูกศิษย์ของท่านมากมายดำเนินชีวิตอยู่ในนั้น ในขณะที่วิชาพลัง(กง)สายพิสดาร(จีเหมิน)ไม่มีอาณาเขตจักรวาลที่แน่นอนของตัวเอง เขาแค่เหมือนเทพอิสระเที่ยวพเนจร

การฝึกวิชามาร

อะไรคือการฝึกวิชามาร มีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน มีคนจำพวกหนึ่งจะฝึกวิชามารโดยเฉพาะ เพราะสิ่งนี้ในประวัติศาสตร์ก็มีคนถ่ายทอดอยู่ ทำให้จึงถ่ายทอดสิ่งนี้กัน เพราะเขาต้องการแสวงหาชื่อเสียงความมั่งมีในสังคมมนุษย์ เขาเน้นเรื่องนี้ แน่นอนจิต(ซินซิ่ง)ของเขาไม่สูง เขาจะไม่ได้พลัง(กง) แล้วเขาจะได้อะไรหรือ เขาจะได้กรรม คนที่มีผลกรรมมาก ก็จะก่อเกิดเป็นพลังงานอย่างหนึ่ง แต่เขาไม่มีระดับชั้น เขาไม่อาจเปรียบเทียบกับผู้ฝึกพลัง(กง)ได้ แต่หากเปรียบเทียบกับคนธรรมดาสามัญแล้ว เขาสามารถควบคุมคนธรรมดาสามัญได้ เพราะว่าสิ่งเหล่านี้ก็คือปรากฏการณ์ของพลังงาน เมื่อมีความหนาแน่นสูง ก็จะสามารถเพิ่มความสามารถพิเศษของร่างกายคนให้แข็งแกร่งได้ สามารถบังเกิดผลเช่นนี้ เพราะฉะนั้นที่ผ่านมาก็มีบาง

คนถ่ายทอดสิ่งนี้ เขาพูดว่า ฉันทำเรื่องเลวร้าย ถ้าคน ฉันก็จะมีพลัง (กง)เพิ่มขึ้น เขาไม่มีพลัง(กง)เพิ่มขึ้น แท้ที่จริงแล้วเป็นการเพิ่มความหนาแน่นของสสารสีดำ เพราะทำเรื่องไม่ดีจะได้สสารสีดำคือ กรรม เพราะฉะนั้นเขาก็สามารถทำให้ความสามารถพิเศษที่ติดตัวมาเพียงน้อยนิด แข็งแกร่งขึ้นอันเนื่องมาจากผลกรรมนี้ และสามารถก่อเกิดความสามารถพิเศษเล็กๆ น้อยๆ ขึ้นมา แต่ก็ไม่สามารถทำเรื่องที่สำคัญอะไรได้ คนจำพวกนี้จะคิดว่า เขาทำเรื่องไม่ดีไม่งามก็สามารถจะมีพลัง(กง)เพิ่มขึ้น เขาจึงพูดกันเช่นนี้

มีคนกล่าวกันว่าธรรมชาติสูงหนึ่งฟุต มารสูงหนึ่งวา นั้นเป็นการพูดที่เหลวไหลในสังคมมนุษย์ มารไม่มีวันจะสูงกว่าธรรมชาติ มีสภาพการณ์เช่นนี้คือ จักรวาลที่เราเข้าใจเป็นเพียงจักรวาลเล็กจักรวาลหนึ่งในจำนวนจักรวาลนับไม่ถ้วน เราเรียกย่อๆ ว่าจักรวาล จักรวาลของเราเมื่อได้ผ่านพ้นเป็นระยะเวลาอันยาวนานแต่ละครั้ง จะเกิดภัยพิบัติใหญ่หลวงครั้งหนึ่ง ภัยพิบัติเช่นนี้ก็จะทำลายทุกสิ่งทุกอย่างในจักรวาล รวมทั้งดวงดาวต่างๆ ชีวิตในจักรวาลก็อาจถูกทำลายจนหมดสิ้น การโคจรของจักรวาลเป็นไปตามระบบ จักรวาลของเราในยุคนี้ไม่เฉพาะแต่มนุษย์เราเปลี่ยนไปในทางเลวลง สิ่งมีชีวิตอื่นๆ ได้มองเห็นสถานการณ์เช่นนี้แล้ว เวลานี้พูดได้ว่า ในมิติของจักรวาลนี้ได้เกิดการระเบิดไปก่อนหน้านี้มานานแล้ว นักดาราศาสตร์ในปัจจุบันยังมองไม่เห็น เพราะว่าในขณะที่เราใช้กล้องส่องทางไกลขนาดใหญ่ที่สุดส่องดู ภาพที่เรามองเห็นจะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน 1 แสน 5 หมื่นปีแสง ถ้าจะมองให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของระบบท้องฟ้าในปัจจุบัน จะต้องรอ

ไปอีก 1 แสน 5 หมื่นปีแสง ให้หลังจึงจะมองเห็น นั่นเป็นระยะเวลาที่ยาวนานมาก

ปัจจุบันจักรวาลทั้งหมดได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง ทุกครั้งที่เกิดการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ ทุกชีวิตในจักรวาลล้วนจะถึงการดับสลาย ตกอยู่ในสภาพดับสลายทั้งหมด ทุกครั้งที่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ คุณสมบัติพิเศษและวัตถุประสงค์ที่มีอยู่ก่อนแล้วในจักรวาลล้วนต้องถูกระเบิดให้หมดสิ้นไป ส่วนใหญ่จะถูกระเบิดตายไปหมด แต่ทุกครั้งที่ผ่านมาก็ระเบิดไม่หมดสิ้น เมื่อจักรวาลใหม่ได้รับการก่อตั้งขึ้นมาใหม่โดยผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงมากๆ แล้ว ภายในก็จะมีบางส่วนที่ไม่ถูกระเบิดตาย ผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงจะสร้างจักรวาลนี้ขึ้นมาตามคุณสมบัติพิเศษของตัวท่าน สร้างจักรวาลนี้ขึ้นมาตามมาตรฐานของตัวท่าน ดังนั้นจักรวาลนี้และจักรวาลก่อนจะมีคุณสมบัติพิเศษแตกต่างกัน

ส่วนพวกที่ไม่ถูกระเบิดตาย ก็จะดำเนินตามคุณสมบัติพิเศษและกฎดั้งเดิมของจักรวาลก่อน จักรวาลที่สร้างขึ้นมาก็จะดำเนินตามคุณสมบัติพิเศษและกฎของจักรวาลใหม่ ดังนั้นพวกที่ไม่ถูกระเบิดตายไปก็จะกลายเป็นมารคอยรบกวนกฎของจักรวาล แต่มันก็ไม่เลวร้ายนัก มันเพียงแต่ดำเนินไปตามคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลในวัฏจักรก่อน นี่ก็คือมารฟ้าที่คนพูดถึง แต่มันจะไม่คุกคามมนุษย์แต่อย่างใด มันก็ไม่ทำร้ายคน มันเพียงแต่กระทำการไปตามกฎเกณฑ์ดั้งเดิมของมัน ในอดีตเรื่องอย่างนี้ไม่อนุญาตให้คนธรรมดาสามัญรู้ ข้าพเจ้าว่าเหนือจากระดับชั้นของพระยูไลขึ้นไปมีพระพุทธรูปอยู่มากมาย มารนั้นจะมีความหมายอะไร เปรียบเทียบกันแล้วเล็กมากๆ การแก้

เจ็บตายก็เป็นมารอย่างหนึ่ง แต่ก็กำเนิดขึ้นมาเพื่อปกป้องคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล

พุทธศาสนากล่าวถึงการเวียนว่ายตายเกิด 6 ทาง(วิภังคสงสาร) พุทธถึงปัญหาของอสุร(ชีวหลอเต่า) ที่จริงก็คือสิ่งมีชีวิตในต่างมิติ แต่ไม่มีคุณสมบัติของมนุษย์ ในสายตาของผู้สำเร็จธรรมชั้นสูง มันอยู่ในระดับชั้นที่ต่ำมากๆ ไม่มีความสามารถใดๆ แต่น่ากลัวมากในสายตาของคนธรรมดาสามัญ มันมีพลังงานในระดับหนึ่ง มันถือว่ามีมนุษย์เป็นสัตว์ประเภทหนึ่ง เพราะฉะนั้นจึงชอบกินมนุษย์ หลายปีมานี้ มันก็ออกมาถ่ายทอดพลัง(กง) มันคิดว่ามันเป็นอะไร จะมีรูปร่างหน้าตาเหมือนคนได้หรือ น่ากลัวมาก เรียนรูวิชาของมันแล้วก็จะกลายเป็นพวกของมัน บางคนในขณะที่ฝึกพลัง(กง)มีความคิดที่ไม่ถูกต้อง เมื่อสอดคล้องกับความคิดของมัน มันก็จะมาสอนท่าน ธรรมะย่อมชนะอธรรม เมื่อท่านไม่แสวงหา ใครก็ไม่กล้าแตะต้องท่าน เมื่อใดที่ท่านเกิดความคิดที่ไม่ดี แสวงหาในสิ่งที่ไม่ดี มันก็จะมาช่วยท่าน ท่านก็จะบำเพ็ญในสายมารทันที จะปรากฏปัญหาเช่นนี้

นอกจากนี้ยังมีอีกกรณีหนึ่งคือเรียนรูวิชามารโดยไม่รู้ตัว ทำไมจึงเรียกว่าเรียนรูวิชามารโดยไม่รู้ตัว ก็คือคนเรียนรูวิชามารเข้าโดยที่ตัวเองไม่รู้ เรื่องอย่างนี้มีอยู่ทั่วไป เกิดขึ้นมากมาย เหมือนที่ข้าพเจ้าพูดวันนั้น บางคนในขณะที่ฝึกพลัง(กง)มีความคิดไม่ถูกต้อง ท่านดูเขา ยืนฝึกจนเมื่อยมือ แข็งขาอ่อนล้า แต่ในสมองของเขาก็ไม่ว่างเว้น เขาคิดว่า สินค้าราคาแพงขึ้น ฉันทควรไปซื้อไว้ ฝึกพลัง(กง)เสร็จฉันทก็จะไปซื้อ ไม่เช่นนั้นราคาก็จะขึ้น บางคนคิด ที่ทำงานกำลังจัดสรร

ห้องพัก จะมีสวนของฉันหรือไม่ คนจัดสรรกับฉันความคิดไม่ตรงกัน
ยิ่งคิดก็ยิ่งโมโห เขาคงไม่จัดสรรให้ฉัน ฉันจะต่อสู้อย่างไรดี...
ความคิดอะไรก็มี ก็เหมือนอย่างที่เขาพูด คิดตั้งแต่เรื่องใน
ครอบครัวจนถึงเรื่องของบ้านเมือง ยิ่งคิดก็ยิ่งโมโหเป็นฟินเป็นไฟ

การฝึกพลัง(ง)ต้องเน้นกุศล พวกเราเวลาฝึกพลัง(ง) ท่านไม่
คิดเรื่องดีและไม่คิดเรื่องไม่ดี ดีที่สุดอะไรก็ไม่คิด เพราะว่าในขณะที่
ฝึกพลัง(ง)ในขั้นเริ่มต้นนั้นต้องวางพื้นฐาน พื้นฐานเหล่านี้มี
ความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่า การเคลื่อนไหวความนึกคิดของคนเรานั้น
จะบังเกิดผลในระดับหนึ่ง พวกเราลองคิดดู ถ้าในพลัง(ง)ของท่านมี
อะไรแทรกเข้าไป สิ่งที่ท่านฝึกออกมาจะดีได้อย่างไร มันจะไม่เป็นสีดำ
หรือ ในขณะที่ฝึกพลัง(ง)จะมีสักกี่คนที่จะไม่มีความคิดเช่นนี้ ทำไม
ท่านฝึกพลัง(ง)แล้วไม่สามารถบำบัดเปาโรคให้หายได้ ณ ศูนย์ฝึกพลัง
(ง)บางคนไม่คิดในสิ่งที่ไม่ดีไม่งาม แต่จิตใจมุ่งแต่จะแสวงหา
ความสามารถพิเศษ คิดขอโน่น ขอนี้ สภาพจิตต่างๆ นานา กิเลส
ตัณหาแรงกล้าทุกชนิด อันที่จริงก็หลงเข้าไปฝึกวิชามารโดยไม่รู้ตัว
แล้ว ท่านบอกเขาว่าเขาฝึกวิชามาร เขาจะไม่พอใจ ตอบว่า ฉันเรียน
มาจากอาจารย์พลังลมปราณ(ซึ้ง)ท่านนั้น แต่อาจารย์พลังลมปราณ(ซึ้ง)
ท่านนั้นบอกให้ท่านเน้นเรื่องกุศล ท่านปฏิบัติตามหรือไม่ ในขณะที่
ที่ท่านฝึกพลัง(ง) ท่านได้เอาความนึกคิดไม่ดีแทรกเข้าไป ท่านว่า
ท่านจะสามารถฝึกสิ่งที่ดีออกมาได้หรือ นี่ก็คือปัญหา เป็นการฝึกวิชา
มารโดยไม่รู้ตัว ซึ่งมีอยู่ทั่วไป

การบำเพ็ญคู่ชายหญิง

ในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมมีวิธีบำเพ็ญปฏิบัติแบบหนึ่ง เรียกว่า การบำเพ็ญคู่ชายหญิง พวกเราอาจเคยเห็นวิธีการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของนิกายมิ่งในทิเบต ในพระพุทธรูปแกะสลักหรือภาพวาด จะเห็นชายโอบอุ้มหญิงบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอยู่ และร่างของชายในบางครั้งลักษณะที่ปรากฏจะเป็นพระพุทธรูป โอบอุ้มร่างหญิงที่ไม่มีเครื่องนุ่งห่มติดกาย ยังมีร่างแปลงของพระพุทธรูป แปลงเป็นร่างวชิระ (จินกั๋ง) ซึ่งมีหัววัวหน้าม้า โอบอุ้มร่างหญิงซึ่งก็ไม่มีเครื่องนุ่งห่มเช่นกัน ทำให้จึงเป็นเช่นนี้ ประการแรกเราจะอธิบายปัญหานี้ให้พวกเราเข้าใจก็คือ บนโลกของเรานี้ ไม่เพียงแต่ประเทศจีนเท่านั้นที่ได้รับอิทธิพลจากลัทธิขงจื้อ (หยูเจี๋ยว) มนุษย์เรานับแต่หลาย ๆ ศตวรรษในอดีต มีทัศนคติทางด้านศีลธรรมไม่แตกต่างกันมากนัก เพราะฉะนั้นวิธีบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเช่นนี้ ความจริงแล้วไม่ได้กำเนิดขึ้นมาบนโลกของเรานี้ มันเผยแพร่มาจากต่างดาว แต่วิธีนี้สามารถบำเพ็ญปฏิบัติได้จริง วิธีบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเช่นนี้ในสมัยที่แพร่เข้าสู่ประเทศจีนนั้น เนื่องจากเป็นวิธีบำเพ็ญคู่ชายหญิง และมีส่วนที่เป็นการฝึกกลับไม่เปิดเผย ไม่เป็นที่ยอมรับของคนจีน เพราะฉะนั้นในราชวงศ์ถังสมัยอยู่ชังก็ถูกจักรพรรดิยกเลิกไป ไม่ให้เผยแพร่ในแดนฮั่น สมัยนั้นเรียกว่าถังมี แต่ภายในสภาพแวดล้อมและสถานที่อันพิเศษของทิเบต มันก็สามารถเผยแพร่สืบทอดต่อกันมา ทำให้จึงมีวิธีบำเพ็ญปฏิบัติเช่นนี้ วัตถุประสงค์ของการบำเพ็ญคู่ชายหญิงนั้น ก็เพื่อต้องการให้มีการ

เสริมสร้างพลังซึ่งกันและกัน ระหว่างอินและหยาง จุดประสงค์เพื่อให้
บรรลุความสมดุลของอินและหยาง

พวกเราทราบกันดี ไม่ว่าจะป็นสายพุทธรกดี สายเต่ากดี
โดยเฉพะสายเต่าที่พุตถึงทฤษฏีของอินหยาง ในร่างกายของคนเรามี
ทั้งอินและหยางอยู่แล้ว เนื่องจากในร่างกายคนมีทั้งอินและหยางคงอยู่
จึงสามารถบำเพ็ญปฏิบัติจนมีความสามารถพิเศษต่างๆ นานา กาย
ทิพย์(เหวียนอิง) กุมาร(อิงฮ่าย) ธรรมกาย(ฝ่าเชิน)เป็นต้น เพราะมี
การคงอยู่ของอิน หยาง จึงสามารถบำเพ็ญปฏิบัติจนกำเนิดชีวิตต่างๆ
ออกมามากมาย ไม่ว่าจะป็นร่างชายหรือหญิงก็เหมือนกัน สามารถก่อ
เกิดขึ้นมาจากตานเถียน ณ บริเวณท้องน้อย คำอธิบายนี้มีเหตุผล สาย
เต่าถือว่าท่อนบนของร่างกายคือหยาง ท่อนล่างของร่างกายคืออิน
บ้างก็ถือว่าด้านหลังเป็นหยาง ด้านหน้าเป็นอิน ยังมีคนถือว่าซีกซ้าย
ของร่างกายคือหยาง ซีกขวาคืออิน ชาวจีนเราแบ่งชายซ้ายหญิงขวา
ก็มาจากทฤษฏีนี้ มีเหตุผลดีมาก เพราะร่างกายของคนมีการคงอยู่ของ
อินหยาง อินหยางเกิดการเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ทำให้ร่างกายตัวเอง
สามารถบรรลุถึงความสมดุล และสามารถก่อกำเนิดชีวิตต่างๆ มากมาย

นี่ก็ยืนยันความจริงข้อหนึ่งว่า ถึงเราไม่ใช้วิธีบำเพ็ญคู่ชายหญิง
ในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ก็สามารถที่จะบำเพ็ญจนบรรลุถึงระดับ
ชั้นสูงได้ หากใช้วิธีบำเพ็ญคู่ชายหญิงในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม หาก
ควบคุมได้ไม่ดี ก็จะถูกมารครอบงำ กลายเป็นวิฆเนศวร ในระดับชั้นสูง
มีจงหากคิดจะใช้วิธีการบำเพ็ญคู่ชายหญิง พระสงฆ์หรือลามะท่านนี้
จะต้องบำเพ็ญปฏิบัติธรรมถึงระดับสูงทีเดียว ในเวลานั้นอาจารย์ของ

เขาจะนำเขาบำเพ็ญปฏิบัติด้วยวิธีนี้ เพราะเขาจะต้องมีจิต(ชินชิ่ง)สูง
มากๆ เขาสามารถควบคุมตัวเองได้ ไม่หลงไหลไปในสิ่งที่เป็นมาร ผู้ที่
มีจิต(ชินชิ่ง)ต่ำจะใช้วิธีนี้ไม่ได้เด็ดขาด หากใช้ก็คือเข้าสู่วิฆาณ
รับรองเป็นเช่นนี้ เนื่องจากจิต(ชินชิ่ง)มีจำกัด กิเลสตัณหากามารมณ์
ในระดับชั้นของคนธรรมดาสามัญที่ยังไม่สามารถขจัดออกไป มาตรฐาน
จิต(ชินชิ่ง)อยู่ในระดับนั้น รับรองได้ว่าหากไปลองฝึกก็ยอมเข้าสู่วิฆา
ณ เพราะฉะนั้นเราจึงพูดว่า หากไปเผยแพร่ตามอำเภอใจในระดับชั้น
ต่ำ นั่นก็จะเป็นการถ่ายทอดวิฆาณ

หลายปีมานี้ก็มีอาจารย์พลังมปราณ(ชี่กง)ไม่น้อยที่สอนวิธี
บำเพ็ญคู่ชายหญิง ที่แปลกก็คือ สายเต่าก็ปรากฏมีวิธีบำเพ็ญปฏิบัติ
กรรมคู่ชายหญิงด้วย ไม่ใช่จะมีขึ้นในปัจจุบัน แต่เริ่มมีตั้งแต่ในสมัย
ราชวงศ์ถัง สายเต่าจะมีการบำเพ็ญคู่ชายหญิงได้อย่างไร ทฤษฎีไท่
เก๊กของสายเต่ากล่าวว่า ร่างกายคือจักรวาลเล็ก มีทั้งอินและหยางอยู่
ในตัว หลักระรุมใหญ่ที่สืบทอดมาอย่างแท้จริงต่างต้องผ่านระยะเวลา
อันยาวไกลสืบทอดต่อๆ กันมา การเปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติมสิ่งใดเข้า
ไปตามอำเภอใจ ก็จะทำให้วิชานั้นสับสน ทำให้ไม่สามารถบรรลุ
เป้าหมายของการบำเพ็ญปฏิบัติกรรมได้สำเร็จ ดังนั้นวิชาใดไม่มี
วิธีการบำเพ็ญคู่ชายหญิงแต่ดั้งเดิม ก็อย่าได้ใช้วิธีบำเพ็ญคู่ชายหญิง
เด็ดขาด มิฉะนั้นก็จะเกิดปัญหาออกนอกกลุ่มนอกทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในหลักกรรมใหญ่กรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเรา ไม่มีการบำเพ็ญคู่
ชายหญิง และไม่พูดสิ่งนี้ ปัญหานี้เราก็มองกันเช่นนั้น

บำเพ็ญจิตและชีวิตคู่กัน

ปัญหาการบำเพ็ญจิตและชีวิตคู่กันนี้ ได้เคยอธิบายให้พวกเราทราบแล้ว การบำเพ็ญจิตและชีวิตคู่กันก็คือนอกจากบำเพ็ญปฏิบัติจิต (ชินชิ่ง)แล้วในเวลาเดียวกันยังบำเพ็ญชีวิตด้วย กล่าวคือ เป็นการเปลี่ยนแปลงร่างแท้(เป็นถี) ในขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลง เซลล์มนุษย์ในขณะที่ถูกสสารพลังงานสูงค่อยๆ เข้าทดแทนนั้น จะชะลอการแก่ชรา ร่างกายจะปรากฏสภาพกลับไปสู่ความหนุ่มแน่น ค่อยๆ ถอยกลับ ค่อยๆ เปลี่ยนแปลง ในที่สุดเมื่อถูกสสารพลังงานสูงเข้าแทนที่ทั้งหมดแล้ว ร่างของคนๆ นี้ก็ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นร่างกายที่ประกอบขึ้นด้วยสสารอีกชนิดหนึ่ง ร่างกายชนิดนั้นก็เหมือนอย่างที่เราเจ้ากล่าวไว้คือหลุดพ้นจากห้าธาตุ ไม่อยู่ในธาตุทั้งห้า ร่างกายของเขาก็จะเป็นร่างกายที่ไม่เสื่อมสลาย

การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในวัดเพียงแต่บำเพ็ญด้านจิตใจ ไม่พูดถึงกระบวนการทำฝึก และการบำเพ็ญชีวิต เขาเน้นนิพพาน วิธีที่องค์ศากยมุนีทรงถ่ายทอดก็คือเน้นการไปสู่นิพพาน อันที่จริงองค์ศากยมุนีทรงมีหลักธรรมใหญ่อันสูงส่ง ร่างแท้(เป็นถี)สามารถแปรผันเป็นสสารพลังงานสูงและนำร่างกายไปได้ เพื่อที่จะสืบทอดหลักการบำเพ็ญเช่นนี้ พระองค์จึงเสด็จปรินิพพาน พระองค์ทรงสอนเช่นนี้เพื่ออะไร ก็เพื่อให้คนละทิ้งจิตยึดติดให้ถึงที่สุด อะไรก็ปล่อยวาง ทำยที่สุดแม้กระทั่งร่างกายก็ให้ละทิ้ง ปล่อยวางจิตใจทั้งหมด เพื่อให้คนบรรลุถึงจุดนี้ให้มากที่สุด พระองค์จึงทรงดำเนินไปสู่ทางนิพพาน เพราะฉะนั้นพระสงฆ์ในประวัติศาสตร์ล้วนเดินสู่ทางแห่งนิพพาน นิพพานก็คือเมื่อ

พระสงฆ์มรณภาพแล้ว ทิ้งร่างกายเอาไว้ จิตหลัก(เหวียนเสน)ของเขา นำพลัง(กง)ขึ้นไป

สายเต๋าเน้นหนักการบำเพ็ญชีวิต เพราะสายเต๋าลือกหาลูกศิษย์ ไม่เน้นถึงการโปรดสรรพสัตว์ เลือกหาแต่ผู้ที่ดีมาก ๆ เพราะฉะนั้นเขาจะเน้นในเรื่องศาสตร์ต่าง ๆ และเน้นในเรื่องการบำเพ็ญชีวิต ส่วนสายพุทธในหลักของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม โดยเฉพาะหลักการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในพุทธศาสนาจะไม่เน้นในสิ่งนี้ ใช่ว่าจะไม่พูดถึงเลย ในหลักธรรมใหญ่ของสายพุทธระดับสูง ๆ ก็มีพูดถึง วิชาของเราก็พูดถึง หลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเรา ร่างแท้(เป็นถี)ก็ต้องการ กายทิพย์(เหวียนอิง)ก็ต้องการ ทั้ง 2 สิ่งนี้มีข้อแตกต่างกัน กายทิพย์(เหวียนอิง)ก็เป็นร่างกายที่ประกอบขึ้นจากสสารพลังงานสูงชนิดหนึ่ง แต่ไม่อาจที่จะปรากฏตัวตามอำเภอใจในมิติของเรา หากคิดจะคงรูปลักษณะเหมือนคนธรรมดาสามัญในมิตินี้เป็นเวลายาวนาน เราก็จะต้องมีร่างแท้(เป็นถี) เพราะฉะนั้นหลังจากร่างแท้(เป็นถี)นี้แปรผันแล้ว ถึงแม้เซลล์ของเขาจะถูกทดแทนโดยสสารพลังงานสูง แต่การเรียงลำดับของโมเลกุลไม่ได้เปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นมองแล้วจะไม่ต่างไปจากร่างกายของคนธรรมดาสามัญเท่าใดนัก แต่ก็ยังสามารถแยกแยะได้ นั่นก็คือ ร่างกายนี้สามารถเข้าไปยังอีกมิติหนึ่งได้

หลักพลัง(กง)ของการบำเพ็ญปฏิบัติจิตและชีวิตคู่กัน มองจากภายนอกแล้วจะรู้สึกว่าเขาอมงดูเยาว์วัย ดูแล้วคนๆ นี้แตกต่างจากอายุจริงอย่างมาก มีอยู่วันหนึ่งมีคนถามข้าพเจ้าว่า อาจารย์ ท่านดูว่าดิฉันมีอายุเท่าไร ที่จริงอายุของเธออย่างเข้า 70 ปี แต่มองจากภายนอก

ราวกับคนอายุ 40 กว่าปีเท่านั้น ไม่มีรอยเหี่ยวย่น ใบหน้าขาวเนียน นวลชมพู ไม่เหมือนคนวัย 70 ปีเลย ผู้ที่มาฝึกหลักสูตรผู้ใหญ่ธรรมจักร (ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเราจะปรากฏสภาพเช่นนี้ พุดเล่นๆ สาวๆ ที่ชอบไป เสริมสวย อยากให้ผิวขาวนอย ดิหนอย ข้าพเจ้าว่าท่านมาฝึกหลักพลัง(กง)บำเพ็ญจิตและชีวิตคู่กันอย่างจริงจังแล้ว ก็จะบรรลุจุดนี้ได้รับรองท่านไม่ต้องไปเสริมสวยแต่อย่างใด ตัวอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้เราจะไม่ขอกล่าวอีก ในอดีตเพื่อนร่วมงานสูงอายุในสาขาอาชีพต่างๆ ต่างคิดว่าข้าพเจ้าอายุน้อย ตอนนีดีแล้ว สาขาอาชีพต่างๆ มีคนอายุน้อยมากมาย ที่จริงข้าพเจ้าอายุก็ไม่น้อยแล้ว อีกไม่นานก็จะ 50 ปี ปัจจุบันอายุก็ 43 ปีเข้าไปแล้ว

ธรรมกาย(ฝ่าเซิน)

ทำไมพระพุทธรูปจึงมีสนามพลัง คนส่วนใหญ่ไม่สามารถอธิบายได้ บางคนกล่าวว่า ที่พระพุทธรูปมีสนามพลัง เพราะพระสงฆ์สวดมนต์ต่อองค์พระพุทธรูปจึงเป็นเช่นนั้น กล่าวคือเป็นสนามพลังที่เกิดจากการที่พระสงฆ์บำเพ็ญปฏิบัติ ไม่ว่าจะพระสงฆ์บำเพ็ญปฏิบัติธรรมก็ดี หรือผู้อื่นบำเพ็ญปฏิบัติธรรมก็ดี แต่พลังงานชนิดนี้จะกระจายไปทั่วไปเป็นทิศทาง ทั้งพื้นของตัวโบสถ์ เพดาน และฝาผนัง สนามพลังก็น่าจะกระจายไปทั่ว แล้วทำไมเฉพาะเจาะจงต่อองค์พระพุทธรูปจึงมีสนามพลังแรงกล้าเช่นนั้น โดยเฉพาะในป่าเขา ในถ้ำ หรือองค์พระพุทธรูปแกะสลักบนหินผา โดยทั่วไปก็จะมีสนามพลังอยู่ ทำไมจึงมีสนามพลังนี้ บางคนอธิบายอย่างนั้นอย่างนี้ อธิบายอย่างไรก็ไม่

ชัดเจนแจ่มแจ้ง ความจริงองค์พระพุทธรูปมีสนามพลัง ก็เพราะว่าบน
องค์พระมีธรรมกาย(ฝ่าเชิน)ของผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงสถิตอยู่หนึ่งองค์
ธรรมกาย(ฝ่าเชิน)ของผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงอยู่ที่นั่น ดังนั้นองค์
พระพุทธรูปจึงมีพลังงาน

องค์ศากยมุนีก็ดี พระโพธิสัตว์กวนอินก็ดี หากใน
ประวัติศาสตร์มีคนเช่นนี้อยู่จริง พวกเราลองคิดดู ในขณะที่เขา
บำเพ็ญปฏิบัติธรรม เขาก็คือผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมใช่หรือไม่ คนเมื่อ
บำเพ็ญปฏิบัติหลักธรรมนอกภาพไปจนถึงระดับชั้นสูงมากๆ ระดับหนึ่ง
แล้ว ก็จะเกิดธรรมกาย(ฝ่าเชิน) ธรรมกาย(ฝ่าเชิน)นั้นเกิดจากบริเวณ
ตานเทียนของคน ประกอบขึ้นจากหลักธรรมและพลัง(กง) จะปรากฏ
ออกมาในอีกมิติหนึ่ง ธรรมกาย(ฝ่าเชิน)เพียบพร้อมไปด้วยอนุภาพอัน
ยิ่งใหญ่ของเขาเอง แต่จิตสำนึกและความนึกคิดของธรรมกาย(ฝ่าเชิน)
จะถูกควบคุมโดยร่างเดิม แต่ธรรมกาย(ฝ่าเชิน)ก็เป็นชีวิตที่สมบูรณ์
เป็นเอกเทศ มีชีวิตของตัวเองจริงๆ เพราะฉะนั้นจึงสามารถทำอะไรได้
โดยเอกเทศ สิ่งที่ธรรมกาย(ฝ่าเชิน)ทำจะเหมือนกับสิ่งที่จิตสำนึกหลัก
(जूँซื่อ)ของคนคิดจะทำเหมือนกัน โดยไม่มีข้อแตกต่าง หากให้เจ้าตัว
ไปทำก็จะทำเช่นนั้น ธรรมกาย(ฝ่าเชิน)ไปทำก็จะทำแบบเดียวกัน นี่ก็
คือธรรมกาย(ฝ่าเชิน)ที่เรากล่าวถึง ข้าพเจ้าจะทำอะไร เช่นจะปรับ
สภาพร่างกายให้กับลูกศิษย์ที่บำเพ็ญปฏิบัติธรรมจริง ก็จะทำให้ธรรมกาย
(ฝ่าเชิน)ของข้าพเจ้าไปดำเนินการ เพราะธรรมกาย(ฝ่าเชิน)ไม่มีเรือน
ร่างของคนธรรมดาสามัญ จะปรากฏตัวในอีกมิติหนึ่ง ธรรมกาย(ฝ่า
เชิน)ก็ไม่ใช่ว่ารูปไม่เปลี่ยนแปลง เขาสามารถขยายใหญ่หรือหดเล็กได้

บางครั้งเขาจะขยายจนใหญ่มาก ใหญ่จนมองไม่เห็นทั่วทั้งศีรษะ บางครั้งก็หดเล็กลงมากๆ เล็กยิ่งกว่าเซลล์เสียอีก

เบิกเนตร

พระพุทธรูปที่สร้างออกมาจากโรงงานเป็นเพียงงานศิลปกรรมชิ้นหนึ่ง เบิกเนตรก็คือ การอัญเชิญธรรมกายของพระพุทธรูปหนึ่งมาสถิตย์องค์พระพุทธรูป จากนั้นจะนำองค์พระพุทธรูปมาให้คนธรรมดาได้กราบไหว้บูชา ผู้ฝึกพลัง(กง)มีจิตใจเคารพนับถือ เวลาบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ธรรมกายในองค์พระพุทธรูปก็จะคอยคุ้มครองปกป้องเขา นี่คือวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการเบิกเนตร เพียงแต่ส่งกระแสจิตที่เที่ยงธรรมในพิธีเบิกเนตรอย่างเป็นทางการ หรือจะเป็นผู้สำเร็จธรรมขั้นสูง หรือคนที่มีพลังจากการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในระดับสูงมากๆ เท่านั้น จึงจะสามารถกระทำเรื่องนี้ได้

ในวัดพูดกันว่าพระพุทธรูปต้องเบิกเนตร พระพุทธรูปที่ไม่ผ่านการเบิกเนตรว่ากันว่าจะไม่ศักดิ์สิทธิ์ ปัจจุบันพระสงฆ์ในวัดที่มีสมณศักดิ์สูงจริงๆ เหล่านั้น ก็ไม่อยู่ในโลกนี้แล้ว หลังจาก “การปฏิวัติวัฒนธรรม” พระสงฆ์ที่อ่อนพรรษาบางรูปไม่ได้รับการถ่ายทอดอย่างแท้จริง เมื่อได้รับตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาส หลายสิ่งหลายอย่างขาดการถ่ายทอด ถามเขาว่าเบิกเนตรเพื่ออะไร เขาตอบว่า เบิกเนตรแล้วพระพุทธรูปก็จะศักดิ์สิทธิ์ เหตุใดจึงศักดิ์สิทธิ์ เขาก็อธิบายไม่ถูก ดังนั้นเขาจึงรู้แต่ประกอบพิธีกรรม โดยนำบทสวดบรรจุเข้าไปในองค์พระพุทธรูป จากนั้นก็ใช้กระดาษปิดไว้ สวดมนต์ต่อหน้าพระพุทธรูป

ก็เป็นอันว่าเบิกเนตรแล้ว แต่จะเบิกเนตรได้จริงหรือไม่ ต้องดูว่าเขา สวดมนต์อย่างไร องค์ศากยมุนีเห็นว่าต้องมีจิตเที่ยงธรรม ในขณะที่ สวดมนต์ใจต้องมีสมาธิแน่วแน่ ต้องให้สิ้นสะเทือนไปถึงโลกในสายที่ เขาบำเพ็ญได้จริงๆ จึงจะสามารถอัญเชิญผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงมา ได้ ธรรมกายของผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงองค์นั้นก็จะเข้าไปสถิต จึงจะบรรลุถึง เป้าหมายของการเบิกเนตร

พระสงฆ์บางรูปขณะที่สวดมนต์อยู่นั้น ในใจคิดแต่ว่า หลังจาก การทำพิธีเบิกเนตรแล้วฉันจะได้เงินเท่าใด หรือสวดมนต์ไปพลางก็คิด ไปพลางว่า ผู้นั้นผู้นี้ไม่ดีต่อฉันอย่างไร ในใจคอยคิดหาวิธีสู้รบตบมือ ปัจจุบันในยุคธรรมะปลาย ไม่ยอมรับปรากฏการณ์เช่นนี้ก็ได้ พวก เราในที่นี้มีได้วิจารณ์พุทธศาสนา ในยุคธรรมะปลายวัดวาอารามก็ไม่ สงบและไม่บริสุทธิ์ ในสมองของเขาเวลาคิดถึงเรื่องเหล่านี้ มีความคิด ที่ไม่ดีเช่นนี้แล้ว จะมีผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงองค์ใดเสด็จมา จึงไม่สามารถ บรรลุถึงเป้าหมายของการเบิกเนตร แต่ก็ไม่เสมอไปทั้งหมด วัดและ อารามเท่าที่ดียังมีอยู่บ้าง

ข้าพเจ้าเคยไปพบเห็นพระสงฆ์รูปหนึ่งในเมืองแห่งหนึ่ง มีอ ไม้ดำสกปรก เอาบทสวดใส่เข้าไปในองค์พระพุทธรูป แล้วบ่นพึมพำ สองที่เป็นอันเสร็จพิธีเบิกเนตร หยิบพระพุทธรูปอีกองค์หนึ่งขึ้นมา แล้วบ่นพึมพำอีกสองที่ เบิกเนตรครั้งละ 40 หยวน ปัจจุบันพระสงฆ์ ถือสิ่งเหล่านี้เป็นพุทธพาณิชย์ ร่ำรวยจากพิธีเบิกเนตรพระพุทธรูป ข้าพเจ้ามองดูแล้วไม่ได้เบิกเนตร ไม่สามารถเบิกเนตรได้ ปัจจุบัน พระสงฆ์กล้าทำเรื่องเช่นนี้ ข้าพเจ้ายังเห็นอะไรอีกเรื่องหนึ่ง ในวัดมี

คนคนหนึ่ง ดูเหมือนจะเป็นอุบาสกบอกว่า จะเบิกเนตรพระพุทธรูป เขาใช้กระจกบานหนึ่งสะท้อนแสงอาทิตย์ส่องไปบนองค์พระพุทธรูป แล้วเขาก็บอกว่าเบิกเนตรแล้ว นำขึ้นถึงเพียงนี้ ปัจจุบันศาสนาพุทธได้ดำเนินมาถึงขั้นนี้แล้ว เรื่องนี้ถือว่าเป็นเหตุการณ์ที่พบเห็นกันได้ทั่วไป

เมืองหนานจิงได้สร้างพระพุทธรูปสัมฤทธิ์องค์ใหญ่ขึ้นมา ประดิษฐาน ณ เขาต้าอวี่ชันในฮ่องกง เป็นพระพุทธรูปองค์ใหญ่มาก พระสงฆ์จากทั่วโลกจำนวนมากเดินทางมาร่วมพิธีเบิกเนตรองค์พระพุทธรูป ในจำนวนนี้มีพระสงฆ์รูปหนึ่ง ได้ใช้กระจกบานหนึ่ง สะท้อนแสงอาทิตย์ ส่องไปบนพระพักตร์ขององค์พระพุทธรูป บอกว่าเป็นการเบิกเนตร ในงานพิธีที่ใหญ่โต และเคร่งขรึมเช่นนั้นยังกระทำเรื่องเช่นนี้ขึ้นมาได้ ข้าพเจ้ารู้สึกสลดใจยิ่งนัก ไม่แปลกที่องค์ศากยมุนี ได้ตรัสไว้ว่า เมื่อถึงยุคธรรมะปลาย พระสงฆ์ยังยากที่จะช่วยตัวเอง จะช่วยคนอื่นยิ่งลำบาก อีกทั้งยังมีพระสงฆ์จำนวนมากที่อธิบายคัมภีร์ในมุมมองของตนเอง ไม่ว่าจะคัมภีร์อะไรของเจ้าแม่หวางหมู่เหนียงเหนียงก็เข้าไปอยู่ในวัดหมด สิ่งที่ไม่ใช่คัมภีร์ของพุทธศาสนาก็ถูกนำเข้าไปในวัด ทำให้สับสนวุ่นวายไปหมด ปัจจุบันจึงยุ่งเหยิงกันมาก แน่นนอน พระสงฆ์ที่บำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริงก็ยังคงมีอยู่ ยังบำเพ็ญธรรมได้ดี การเบิกเนตรแท้ที่จริงก็คือ การอัญเชิญธรรมกาย(ฝลาเซ็น)ของ ผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงมาสถิตย์ยังองค์พระพุทธรูป นี่ก็คือการเบิกเนตร

หากว่าพระพุทธรูปองค์นี้ไม่ได้รับการเบิกเนตรก็ตั้งบูชาไม่ได้ หากบูชา ก็จะเกิดผลร้ายแรงในภายหลัง ผลร้ายแรงที่จะตามมาคืออะไร

ปัจจุบันทางด้านสรีรศาสตร์พบว่า ความนึกคิดของคนเรา ความคิดในสมองของคน สามารถทำให้เกิดสสารชนิดหนึ่ง พวกเราในระดับชั้นสูง มองเห็นว่ามันเป็นสสารชนิดหนึ่งจริงๆ แต่ว่าสสารชนิดนี้ไม่เหมือนกับรูปแบบของคลื่นสมองที่พวกเราค้นพบในปัจจุบัน แต่เป็นรูปแบบสมองที่สมบูรณ์แบบ โดยปกติคนธรรมดาสามัญเวลาชบคิดปัญหา สิ่งที่ส่งออกมาเป็นรูปลักษณะของสมองใหญ่ เนื่องจากมันไม่มีพลังงานส่งออกมาแล้วไม่นานก็จะกระจายหายไป แต่พลังงานของผู้ฝึกพลัง(กง) จะรักษาไว้ได้นาน ไข้ว่าพระพุทธรูปองค์นี้พอสร้างออกมาจากโรงงานก็จะมีความคิด ไม่มี บ้างยังมีได้ผ่านการเบิกเนตร เขานำไปตั้งไว้ในวัดก็ยังไม่ได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเบิกเนตร หากว่าอาจารย์พลังลมปราณ(ซีกง)ปลอมคนใด หรือคนที่ฝึกวิชานอกกลุ่มนอทางไปทำการเบิกเนตร ก็จะเป็นอันตรายอย่างยิ่ง สุขขจึงจอก พังพอน ก็จะมีขึ้นไปสิ่งสถิต

ถ้าเช่นนั้นพระพุทธรูปที่ไม่ผ่านการเบิกเนตร ไปกราบไหว้บูชา ก็อันตรายอย่างยิ่ง อันตรายถึงระดับไหน ข้าพเจ้าพูดแล้วว่ามีมนุษย์พัฒนาจนถึงทุกวันนี้ ทุกอย่างกำลังเลวร้ายลง ทั้งสังคม ทุกสิ่งทุกอย่างในจักรวาลก็กำลังเลวร้ายลงทุกขณะ สิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดในสังคมมนุษย์เราล้วนเกิดขึ้นจากการกระทำของพวกเราเอง คิดจะแสวงหาหลักธรรมที่แท้จริง เดินบนทางสายหลักยิ่งยาก ถูกรบกวนกันทุกๆ ด้าน คิดจะขอพระพุทธรูปเป็นที่พึ่ง ใครคือพระพุทธรูป คิดจะขอก็ยิ่งยาก ไม่เชื่อข้าพเจ้าจะพูดให้ฟัง คนแรกที่ไปไหว้องค์พระพุทธรูปที่ไม่ผ่านการเบิกเนตรก็จะเกิดผลร้าย เวลานี้คนที่ไปไหว้พระจะมีสักกี่คนที่คิด

ขอพระพุทธเพื่อให้ได้มรรคผล น้อยคนที่จะคิดเช่นนี้ คนส่วนใหญ่ให้
พระมีเป้าหมายอะไร เพื่อขัดเป้าความทุกข์ ความลำบาก ขอให้ร่ำรวย
ขอสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้มีอยู่ในคัมภีร์ของศาสนาพุทธหรือ แท้ที่จริงไม่
มีสิ่งเหล่านี้เลย

ผู้ที่ให้พระหากไปขอเงินขอทอง ให้พระพุทธรูป หรือพระ
โพธิสัตว์กวนอินหรือพระยูไล อธิษฐานว่า ช่วยให้ฉันร่ำรวยเถอะ ดีละ
ความนึกคิดที่สมบูรณ์ก็จะก่อเกิดเป็นรูปร่างขึ้นมา เขาส่งออกไปยัง
องค์พระพุทธรูป ความนึกคิดนั้นก็ขึ้นไปยังองค์พระพุทธรูปในทันที ใน
อีกมิติหนึ่งร่างนี้สามารถขยายใหญ่และหดเล็กได้ เมื่อขึ้นไปอยู่บนร่างนี้
พระพุทธรูปองค์นี้ก็จะมิมองเกิดขึ้นมา ก็จะมีความคิด แต่ไม่มีเรื่อน
ร่าง คนอื่นๆ ก็ไปกราบไหว้ ไหว้ไปไหว้มา ก็ทำให้มันเกิดพลังงานใน
ระดับหนึ่งขึ้นมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ฝึกพลัง(กง)ก็ยิ่งอันตราย เมื่อ
ไหว้แล้วก็จะไปเพิ่มพลังงานให้กับมันทีละเล็กทีละน้อย มันก็จะก่อเกิด
เป็นเรื่อนร่างขึ้นมาได้ แต่เรื่อนร่างนี้ก่อเกิดขึ้นมาในอีกมิติหนึ่ง ก่อ
เกิดขึ้นแล้วมันจะอยู่ในอีกมิติหนึ่ง มันสามารถรู้ถึงกฎของจักรวาล
เล็กน้อย ดังนั้นสามารถทำอะไรให้กับมนุษย์ได้บ้าง เช่นนี้มันก็
สามารถมีพลัง(กง)ขึ้นมาได้ แต่มันช่วยคนอย่างมีเงื่อนไขมีค่าตอบแทน
ในอีกมิติหนึ่งมันเคลื่อนไหวได้ตามอำเภอใจ ควบคุมคนธรรมดาสามัญ
ได้ตามอำเภอใจ ร่างที่มีรูปร่างนี้เหมือนกับองค์พระพุทธรูปไม่มีผิด ก็
ไหว้จนเกิดพระโพธิสัตว์กวนอินปลอมและพระยูไลปลอมขึ้นมา เป็น
เพราะมนุษย์ไหว้จนเกิดขึ้นมาเอง หน้าตาเหมือนองค์พระพุทธรูป เป็น
รูปลักษณะขององค์พระพุทธ ความคิดขององค์พระพุทธรูปปลอม พระ

โพธิสัตว์ปลอมจะเลวร้ายมากๆ ต้องการแสวงหาแต่เงินทอง มันเกิดขึ้นมาในอีกมิติหนึ่ง มีความคิด เข้าใจกฎเล็กๆ น้อยๆ มันไม่กล้าทำสิ่งเลวร้ายมากๆ แต่จะทำการเลวร้ายเล็กๆ น้อยๆ บางครั้งก็ช่วยคน ถ้าไม่ช่วยเหลือคนบ้าง กระทำแต่สิ่งชั่วร้าย ก็ต้องฆ่ามัน แล้วมันช่วยอย่างไร คนไหนอธิษฐานว่า ขอพระเจ้าช่วยฉันที ในบ้านมีคนป่วย ตกลงจะช่วยท่าน มันก็จะให้ท่านใส่เงินลงในตู้บริจาค ความคิดของมันต้องการแต่เงิน ใส่เงินลงไปในตู้บริจาคมาก ก็จะทำให้โรคหายเร็วขึ้น เพราะมันมีพลังงานในระดับหนึ่ง อยู่ในอีกมิติหนึ่งมันสามารถควบคุมคนธรรมดาสามัญได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่มีความลัง(ง)ไปไหว ก็จะต้องอันตราย ผู้ฝึกพลัง(ง)จะไปขออะไร ขอเงินหรือ พวกเราลองคิดดู ผู้ฝึกพลัง(ง)จะไปขอเงินทองทำไม ขอให้ญาติปลอดภัยหายไข้ ล้วนแต่เป็นการยึดติดต่อสายสัมพันธ์ คิดจะควบคุมชะตาชีวิตของคนอื่น คนแต่ละคนต่างก็มีชะตาชีวิตของตัวเอง ถ้าท่านไปไหวมัน อธิษฐานว่า ช่วยให้ฉันร่ำรวยหน่อย ตกลง มันจะช่วยท่าน มันอยากให้คุณขอเงินจากมันมากๆ ขอมากๆ หน่อย มันก็จะเอาของๆ ท่านได้มากหน่อย มูลค่าการแลกเปลี่ยนต้องเท่ากัน คนอื่นใส่เงินในตู้บริจาคให้มันมาก มันจะให้ท่านได้ ได้อย่างไร ออกจากบ้านเก็บกระเป๋าสตางค์ได้ที่ทำงาน แจกรางวัลพิเศษ อย่างไรก็ตามก็คิดทุกวิถีทางเพื่อให้ท่านได้เงิน มันไม่ช่วยท่านโดยไม่มีเงื่อนไข ไม่เสียก็ไม่ได้ ขอเอาพลัง(ง)ของท่านไปหน่อย มันขาดพลัง(ง) หรือเอาदानและสิ่งอื่นๆ ที่ท่านฝึกได้มา มันต้องการสิ่งนี้

พระพุทธรูปลอมเหล่านี้บางครั้งอันตรายมาก พวกเราจำนวนมาก ที่ตาทิพย์เปิดแล้วก็คิดว่าตัวเองได้เห็นพระพุทธรูป มีบางคนนึกว่าวันนี้ใน วัดมีพระพุทธรูปมากลุ่มหนึ่ง มีพระพุทธรูปองค์หนึ่งมีนามเช่นนั้น เช่นนี้ซึ่ง นำกลุ่มหนึ่งมา บอกว่ากลุ่มที่มาเมื่อวานนี้เป็นอย่างไร กลุ่มที่มาวันนี้ เป็นอย่างไร สักพักหนึ่งก็ไป แล้วก็มาใหม่อีกกลุ่ม คืออะไร ก็คือ ประเภทนี้ ไม่ใช่พระพุทธรูปจริง มันคือพระพุทธรูปลอม ประเภทนี้มี มากมาย

ถ้าในวัดปรากฏสภาพเช่นนี้ก็จะยิ่งอันตราย ถ้าพระสงฆ์ไปไหว้ มัน มันก็จะควบคุมพระสงฆ์ เจ้าไหว้เข้าไม่ใช่หรือหรือ เจ้าไหว้เข้า โดยมีสติรู้ชัด ดี เจ้าต้องการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไม่ใช่หรือ ข้าจะดูแล เจ้า ข้าจะบอกให้เจ้าบำเพ็ญอย่างไร มันจะกำหนดให้ท่าน ท่านจะ บำเพ็ญไปอยู่ที่ใดเมื่อท่านบำเพ็ญสำเร็จแล้ว เนื่องจากมันเป็นผู้ กำหนดให้บำเพ็ญ ดังนั้นสำนักบำเพ็ญหลักธรรมใดๆ ที่อยู่เบื้องบนก็ จะไม่รับท่าน มันเป็นผู้กำหนด ดังนั้นต่อไปท่านก็ต้องขึ้นกับการ ควบคุมของมัน นี่ไม่ใช่บำเพ็ญโดยเปล่าประโยชน์หรือ ข้าพเจ้าว่า มนุษย์เราเวลานี้คิดจะบำเพ็ญจนได้มรรคผลนั้นยากมาก ปรากฏการณ์ เช่นนี้เป็นเรื่องที่มีอยู่ทั่วไป พวกเราหลายคนมองเห็นรัศมีพระพุทธรูปตาม ภูเขาแม่น้ำที่มีชื่อ ส่วนใหญ่แล้วก็เห็นพวกนี้ทั้งนั้น มันมีพลังงาน สามารถที่จะปรากฏออกมาให้เห็น ผู้บรรลุนิพพานชั้นสูงที่แท้จริงจะไม่ ปรากฏออกมาให้เห็นง่าย ๆ

สมัยก่อนที่เรียกกันว่าพระบนโลกหรือเต่าบนโลก มีอยู่ค่อนข้าง น้อย แต่เดี๋ยวนี้มีมากมาย เวลาที่มันทำสิ่งชั่วร้าย เบื้องบนก็จะฆ่ามัน

พอจะฆ่ามัน มันก็จะวิ่งเข้าไปในองค์พระพุทธรูป กฎของคณธรรมดา
สามัญ โดยทั่วไปผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงจะไม่มายุ่งเกี่ยวง่าย ๆ ผู้สำเร็จ
ธรรมชั้นยิ่งสูงจะยิ่งไม่ทำลายกฎของคณธรรมดาสามัญ จะไม่ยุ่งเกี่ยว
ด้วยแม้แต่น้อย คงไม่สามารถให้ฟ้าผ่าองค์พระพุทธรูปแตกไปในทันที
พระท่านไม่ทำเรื่องเช่นนี้ ดังนั้นเมื่อมันวิ่งเข้าไปในพระพุทธรูป ก็จะไม่
ยุ่งเกี่ยว จะฆ่ามัน มันก็รู้มันก็หนี ดังนั้นองค์พระโพธิสัตว์กวนอินที่
ท่านเห็น ใช่พระโพธิสัตว์กวนอินหรือไม่ พระพุทธรูปที่ท่านเห็นใช่พระ
พุทธรูปหรือไม่ พุคฺยาค

พวกเราไม่น้อยคิดถึงปัญหาหนึ่ง พระพุทธรูปในบ้านของเราจะ
ทำอย่างไร หลายคนอาจนึกถึงข้าพเจ้า เพื่อช่วยให้ผู้ฝึกสามารถ
บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ข้าพเจ้าขอบอกให้ท่านปฏิบัติดังนี้ ท่านนำ
หนังสือของข้าพเจ้า(เพราะภายในมีรูปถ่ายของข้าพเจ้า) หรือว่ารูปถ่าย
ของข้าพเจ้า ท่านยกพระพุทธรูปไว้ในมือ ตั้งมือในลักษณะดอกบัว
ใหญ่ แล้วขอกับข้าพเจ้า ขอให้อาจารย์ช่วยเบิกเนตรพระพุทธรูป ครั่ง
นาที่ก็เป็นอันเสร็จพิธี ขอบอกกับพวกเรา วิธีนี้ให้ใช้เฉพาะกับผู้
บำเพ็ญปฏิบัติธรรมของเราเท่านั้น กับญาติสนิทมิตรสหายจะใช้ไม่ได้
เราจะดูแลเฉพาะผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมของเรา บางคนบอกว่าจะนำรูป
ถ่ายอาจารย์ไปไว้ที่บ้านเพื่อนหรือญาติเพื่อช่วยป้องกันภูตผีปีศาจ
ข้าพเจ้าไม่ใช่มีไว้เพื่อป้องกันสิ่งเหล่านั้นให้กับคณธรรมดาสามัญ การ
ทำเช่นนี้เป็นการไม่เคารพต่ออาจารย์อย่างยิ่ง

พูดถึงเรื่องของพุทธและเต๋าบนโลก ยังมีสภาพการณ์อีกแบบ
หนึ่งคือ ในประเทศจีนสมัยโบราณ มีคนมากมายที่บำเพ็ญปฏิบัติธรรม

ในปาลีก ทำไมปัจจุบันนี้จึงไม่มี ความจริงไม่ใช่ว่าไม่มี เพียงแต่ไม่ให้
คนธรรมดาสามัญรู้ ไม่ได้น้อยไปกว่าเดิม คนเหล่านี้ล้วนมีความ
ความสามารถพิเศษ หลายปีมานี้ไม่ใช่ว่าคนพวกนี้ไม่อยู่แล้ว คนพวก
นี้ยังมีอยู่ ปัจจุบันในโลกยังมีอยู่หลายพันคน ในประเทศจีนมีมาก
หน่อย โดยเฉพาะตามภูเขา แม่น้ำที่มีชื่อ ตามภูเขาสูงๆ ก็มี พวกเขา
ใช้ความสามารถพิเศษปิดถ้ำไว้ ดังนั้นท่านจึงมองไม่เห็นเขา การ
บำเพ็ญปฏิบัติธรรมของเขาค่อนข้างช้า ยังไม่ถูกวิธี ยังหาแก่นแท้ของ
การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไม่ถูก ส่วนของเรานั้นมุ่งตรงที่จิตใจคน ยึดมั่น
บำเพ็ญปฏิบัติตามคุณสมบัติพิเศษสูงสุดของจักรวาล บำเพ็ญปฏิบัติ
ตามรูปแบบของจักรวาล แนนอนพลัง(กง)จึงก่อเกิดรวดเร็ว เพราะว่า
วิธีการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมจะก่อตัวเป็นรูปปิรามิด ตรงกลางเท่านั้นเป็น
ทางสายหลัก ทางสายย่อยที่อยู่ข้างๆ บำเพ็ญปฏิบัติแล้วจิต(ซินซิ่ง)ไม่
แน่ว่าจะสูงส่งเสมอไป บำเพ็ญได้ไม่สูงนักพลัง(กง)ก็จะเปิด แต่ยังไม่
ห่างไกลจากการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริงในทางสายหลัก

เขาเองก็มีการรับลูกศิษย์เพื่อสืบทอดวิชา วิชานี้บำเพ็ญได้สูง
เพียงเท่านั้น จิต(ซินซิ่ง)ของเขาก็สูงได้เพียงเท่านั้น ดังนั้นลูกศิษย์ที่เขา
ถ่ายทอดให้ก็จะบำเพ็ญได้สูงเท่านั้น ยิ่งเป็นวิชาสายย่อยที่อยู่ริมขอบนั้น
ก็ยังมีทฤษฎีมาก วิธีการบำเพ็ญก็จะยิ่งซับซ้อน จับแก่นแท้ของการ
บำเพ็ญไม่ถูก คนบำเพ็ญปฏิบัติธรรมจุดสำคัญอยู่ที่การบำเพ็ญจิต
(ซินซิ่ง) เขาไม่เข้าใจถึงจุดนี้ เขาคิดว่าการทบทวนก็จะเป็นการ
บำเพ็ญปฏิบัติธรรม เพราะฉะนั้นเขาใช้เวลาบำเพ็ญอันยาวนาน
บำเพ็ญเป็นหลายร้อยปี นับพันปี ก็ได้พลัง(กง)ออกมาเพียงเล็กน้อย

ที่จริงแล้วเขาไม่ได้บ้ำเพ็ญออกมาโดยอาศัยการทนทุกข์ แล้วบ้ำเพ็ญ
ออกมาอย่างไร ก็เหมือนกับคนทั่วๆ ไป ในวัยหนุ่มจิตยึดติดต่าง ๆ มี
มากมาย เมื่อถึงวัยชรา วันเวลาผ่านไป อนาคตหมดหวังแล้ว จิตที่ยึด
ติดนี้ก็ละทิ้งไปเอง ถูกขัดเกลาออกไป วิชาสายย่อยก็คือวิธีเช่นนี้ เขา
จึงอาศัยการนั่งสมาธิ มีสมาธิ ทนทุกข์ เมื่อบ้ำเพ็ญขึ้นไป เขาก็พบว่า
สามารถเพิ่มพลัง(กง)ได้เช่นกัน แต่เขากลับไม่รู้ว่าเป็นเพราะกาลเวลา
อันยาวนานและความทุกข์ยากได้ขัดเกลาเอาจิตยึดติดของคนธรรมดา
สามัญของเขาออกไป ค่อยๆ ละทิ้งจิตยึดติดไปแล้วพลัง(กง)ก็จะเกิดขึ้น

เรามีเป้าหมายชี้ตรงไปที่จิตใจอย่างแท้จริง เมื่อขจัดจิตใจ
เช่นนั้นไป การบ้ำเพ็ญก็จะรวดเร็ว ข้าพเจ้าเดินทางผ่านไปยังที่ต่างๆ
พบกับคนเหล่านี้เสมอ บ้ำเพ็ญมานานหลายปี เขาพูดว่า ไม่มีใครรู้ว่า
พวกเราอยู่ที่นี้ เรื่องของท่านเราไม่ยุ่งเกี่ยว ไม่ก่อกวน คนพวกนี้
นับว่าเป็นพวกที่ค่อนข้างดี

แต่ก็มีพวกที่ไม่ดี พวกที่ไม่ดีเราก็ต้องจัดการ ยกตัวอย่าง ครั้ง
แรกที่ข้าพเจ้าไปถ่ายถอดพลัง(กง)ที่กุ้ยโจว ขณะที่กำลังสอนอยู่ มีคน
มาหาข้าพเจ้า บอกว่าอาจารย์ปู่ของเขาต้องการพบข้าพเจ้า อาจารย์ปู่
ของเขาชื่อนั้นๆ บ้ำเพ็ญปฏิบัติธรรมมานานหลายต่อหลายปีแล้ว
ข้าพเจ้ามองดูคนๆ นี้มีไเอเอ็น(อินซี)อยู่ในตัว ไม่ดีมากๆ หน้าตาซีด
เหลือง ข้าพเจ้าจึงบอกปิดไปว่าไม่มีเวลาไปพบ ปฏิเสธไป ปรากฏว่า
ตาเฒ่าผู้นั้นก็ไม่พอใจ เริ่มก่อกวนข้าพเจ้า ก่อกวนข้าพเจ้าทุกวัน ตัว
ข้าพเจ้าก็ไม่อยากต่อกรกับใคร ไม่จำเป็นต้องสู้กับเขา เวลาเขาส่งสิ่ง

ไม่ดีมาข้าพเจ้าก็จัดการชำระ ชำระแล้ว ก็ทำการเผยแพร่หลักธรรมต่อไป

ในสมัยราชวงศ์หมิงมีผู้บำเพ็ญเต๋าผู้หนึ่ง ขณะที่บำเพ็ญเต๋าทู กงเข้าสู่สังฆาราม ต่อมาชายผู้นี้บำเพ็ญยังไม่สำเร็จก็ถึงแก่ความตาย งูตัวนี้จึงครอบครองร่างของเขา และบำเพ็ญจนได้ร่างคน อาจารย์ปู่ของคนนั้นก็คืองูที่บำเพ็ญจนได้ร่างคน เพราะธาตุแท้ของเขาไม่เปลี่ยนแปลง แปลงเป็นงูตัวใหญ่มาก่อกว่นข้าพเจ้าอีก ข้าพเจ้าเห็นว่าการทำเช่นนี้แย่มาก จึงจับมันไว้ในมือและใช้พลัง(กง)ที่มีอำนาจสูงมาก ๆ เรียกว่าพลัง(กง)หลอมละลาย ละลายท่อนล่างของเขาจนกลายเป็นน้ำ ท่อนบนของมันก็นึกกลับไป

อยู่มาวันหนึ่ง หัวหน้าศูนย์ฝึกก๊วยโจวของเราถูกศิษย์หลานของเขาเชิญไปพบ บอกว่าอาจารย์ปู่ของเขาต้องการพบ หัวหน้าศูนย์ก็ไปพอเข้าไปในถ้ำมืดสนิทมองอะไรไม่เห็น เห็นแต่เงาเงาหนึ่งนั่งอยู่ตรงนั้น ประกายตาเป็นสีเขียว พอลืมตาถ้ำก็สว่าง หลับตาถ้ำก็มีดสนิท เขาพูดภาษาท้องถิ่นว่า หลี่หงจื่อจะมาอีกแล้ว ครั้งนี้เราจะไม่ไป ก่อกว่นอีก ข้าผัดไปแล้ว หลี่หงจื่อมาเพื่อโปรดสัตว์ ศิษย์หลานถามเขาว่า อาจารย์ปู่ ท่านยืนขึ้นมาซิ ขาของท่านเป็นอะไรไปหรือ เขาบอกว่า ข้ายืนไม่ได้แล้ว ขาของข้าได้รับบาดเจ็บ ถ้ามว่าบาดเจ็บได้อย่างไร เขาก็เริ่มเล่าถึงความหลังที่มาก่อกว่นข้าพเจ้า ในงานนิทรรศการสุขภาพที่ปักกิ่งเมื่อปี 1993 เขาก็มาก่อกว่นข้าพเจ้าอีก เพราะเขาทำแต่เรื่องเลวร้ายอยู่ตลอดเวลา มาก่อกว่นการเผยแพร่หลักธรรมใหญ่ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงต้องทำลายเขาโดยสิ้นเชิง

หลังจากนั้นศิษย์พี่ศิษย์น้องของเขาคิดจะตอบโต้ข้าพเจ้า พอข้าพเจ้าพูดไม่กี่ประโยค พวกเขาตกใจมาก ไม่กล้าตอบโต้แล้ว เข้าใจเรื่องราวว่าเป็นมาอย่างไร พวกเขายังมีบางคนที่เป็นคนธรรมดาสามัญ ซึ่งบำเพ็ญมาแล้วเป็นเวลานาน นี่คือนางตัวอย่างของปัญหาการเบิกเนตร

วิชาจู้วเคอ

อะไรคือจู้วเคอ ในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ในขั้นตอนของการถ่ายทอดพลัง(กง) หลายคนถ่ายทอดวิชาจู้วเคอเสมือนเป็นสิ่งที่อยู่ในขอบข่ายของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม อันที่จริงมันไม่ใช่สิ่งที่อยู่ในขอบข่ายของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม มันเหมือนเป็นเคล็ดวิชาอย่างหนึ่ง เป็นคาถา การถ่ายทอดศาสตร์เทคนิค รูปแบบที่ใช้ มีทั้งการเขียนยันต์ จุฑรูป เฝากระดาศ ท่องคาถา เป็นต้น มันรักษาโรคได้ วิธีการรักษาโรคก็ค่อนข้างพิเศษ ยกตัวอย่างเช่น บนใบหน้าใครมีฝี เขาจะใช้ฟู่กันวาดวงกลมลงบนพื้นด้วยหมึกสีแดง ข้างในขีดเป็นรูปกากบาท เรียกผู้ป่วยเข้าไปยืนในวงกลม แล้วเขาก็จะเริ่มท่องคาถา ต่อจากนั้นก็ใช้ฟู่กันวาดวงกลมบนใบหน้าเขา วาดไปท่องคาถาไป วาดไปวาดมา แต้มฟู่กันลงบนฝี คาถาก็ท่องจบพอดี บอกว่าหายแล้ว ท่านลองใช้มือลูบคลำฝืดู พบว่ามันเล็กลง ไม่ปวดแล้ว มันได้ผล โรคเล็กๆ น้อยๆ มันสามารถรักษาได้ แต่โรคหนักๆ เขาก็รักษาไม่ได้ บอกว่าปวดแขนจะทำอย่างไร ปากก็เริ่มท่องคาถา เขาให้ท่านยืนแขนออกไป แล้วเป่าลมไปที่จุดเหอกู่บนมือข้างนี้ ให้ลมไปทะลุออกที่จุดเหอกู่ของมืออีกข้างหนึ่ง ก็รู้สึกเหมือนมีลมวิ่งผ่าน คลำดูรู้สึกว่ามี

ค่อยปวดแล้ว ยังมีการเผากระดาษ เขียนยันต์ ปิดยันต์เป็นต้น วิชานี้ก็ทำเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้

วิชาย่อยในสายเต๋า ไม่เน้นการบำเพ็ญชีวิต มีแต่การดูดวง ดูดวงจัญ ขบไล่ผีสาร รักษาโรค วิชาย่อยส่วนมากจะใช้สิ่งเหล่านี้ มันสามารถรักษาโรคได้ แต่วิธีการที่ใช้ไม่ดี เราไม่พูดถึงว่าเขาใช้อะไร รักษาโรค แต่พวกเราผู้บำเพ็ญหลักกรรมใหญ่ต้องไม่ใช้มัน เพราะว่า มันมีสื่อสัญญาณที่ต่ำและไม่ดี ในสมัยโบราณ จีนได้แบ่งการบำบัดรักษาโรคไว้เป็นศาสตร์แขนงต่างๆ เช่น ต่อกกระดูก ผังเข็ม นวด ดึงดัดจับเส้น จี้จุด รักษาโรคด้วยพลังลมปราณ(ชี่กง) รักษาด้วยสมุนไพร เป็นต้น แบ่งออกเป็นหลายแขนง แต่ละวิธีเรียกเป็นแขนง จู้อิวเคอ^๑จัดอยู่ในอันดับที่ 13 เพราะฉะนั้นชื่อเต็มจึงเรียกว่า วิชาจู้อิวเคอ 13 จู้อิวเคอ^๑ไม่จัดอยู่ในขอบข่ายของการบำเพ็ญปฏิบัติกรรมของเรา ไม่ใช่พลัง(กง)ที่ได้มาจากการบำเพ็ญปฏิบัติกรรม แต่เป็นศาสตร์ประเภทหนึ่ง

บทที่ 6

ธาตุไฟแทรก(ใจหัวขุ่นหมอ)

ในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมมีคำกล่าวที่เรียกว่า ธาตุไฟแทรก ซึ่งก็ส่งผลมากมายใหญ่หลวงต่อฝูงชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีคนส่วนหนึ่งนำเรื่องเช่นนี้ไปโพนทะนาเสียร้ายแรง จนทำให้บางคนไม่กล้าฝึกพลัง(กง) เมื่อคนใดยืนยันว่าฝึกพลัง(กง)แล้วธาตุไฟจะแทรก ก็ตกใจไม่กล้าฝึก ความจริงแล้วข้าพเจ้าจะบอกกับทุกท่านว่า ธาตุไฟแทรกนั้น แท้จริงแล้วไม่มี

มีคนไม่น้อยเป็นเพราะจิตใจไม่เที่ยงตรง ชักนำวิญญูณณ์ แปลกปลอมเข้ามา จิตสำนึกหลัก(जूอิ้อือ)ของตัวเองไม่สามารถควบคุมตัวเองไว้ได้ ยังหลงเข้าใจว่านี่ก็คือพลัง(กง) ร่างกายถูกวิญญูณณ์ แปลกปลอมครอบงำ สติเลอะเลือน ทั้งร้องทั้งตะโกน ผู้ที่พบเห็นเลยเข้าใจว่าฝึกพลัง(กง)แล้วจะเป็นแบบนี้ ก็ตกใจไม่กล้าฝึก พวกเราเองไม่น้อยที่คิดว่านี่ก็คือพลัง(กง) นี่เป็นการฝึกพลัง(กง)ที่ไหนล่ะ นี่เป็นเพียงสภาพของการบำบัตร์รักษาโรคในขั้นที่ต่ำที่สุด แต่มันกลับอันตรายมาก ถ้าท่านเคยชินกับสภาพเช่นนี้ จิตสำนึกหลัก(जूอิ้อือ)ของท่านไม่สามารถควบคุมท่านเอง ดังนั้นร่างกายของท่านก็อาจถูกจิตสำนึกกรอง(पूอิ้อือ)หรือสื่อสัญญาณณ์จากภายนอก หรือวิญญูณณ์แปลกปลอมเข้ามา ควบคุม ก็อาจเกิดพฤติกรรมที่เป็นอันตรายบางอย่าง และเป็นการทำลายวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมมาก มันเกิดขึ้นเพราะจิตใจของคนเราไม่เที่ยงตรง ยึดติดต่อการโอ้อวดตัวเองต่างหาก นี่ไม่ใช่ธาตุไฟแทรก

บางคนไม่รู้ว่าเป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ได้อย่างไร เขาก็พูดเรื่องธาตุไฟแทรก ความจริงการฝึกพลัง(กง)จะไม่มีเรื่องของธาตุไฟแทรก คนส่วนใหญ่มักได้ยินคำนี้มาจากผลงานทางวรรณกรรม หรือหนังสือ นิยายกำลังภายใน ไม่เชื่อท่านลองไปเปิดดูตำราโบราณ หนังสือการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ไม่มีเรื่องเช่นนี้ มีธาตุไฟแทรกที่ไหนกัน จะไม่มีเรื่องเช่นนี้ปรากฏอย่างแน่นอน

ธาตุไฟแทรกที่คนทั่วไปเข้าใจมีหลายรูปแบบด้วยกัน ที่ข้าพเจ้ากล่าวไปนั้นก็ในรูปแบบหนึ่ง สืบเนื่องจากจิตใจตัวเองไม่เที่ยงตรง ชักนำวิญญานแปลกล้อมเข้ามา มีสภาพจิตต่างๆ เช่น แสวงหาท่าสภาวะพลังลมปราณ(ชี่กง)ต่างๆ เพื่อไอ้อวด บางคนแสวงหาความสามารถพิเศษโดยตรงหรือฝึกวิชาพลังลมปราณ(ชี่กง)ปลอม เมื่อฝึกไปตัวเองมักเคยชินกับการปล่อยให้จิตสำนึกหลัก(จูอี้ชื่อ)ผ่อนคลายอะไรก็ไม่รู้ มอบร่างกายให้คนอื่นไป สติเลอะเลือนปล่อยให้จิตสำนึกรอง(ฟูอี้ชื่อ) หรือสื่อสัญญาณจากภายนอกมาควบคุมร่างกาย แสดงกิริยาท่าทางแปลกๆ ออกมา บอกให้เขากระโดดตึกเขาก็กระโดดตึก บอกให้เขากระโดดน้ำเขาก็กระโดดน้ำ ตัวเองก็ไม่คิดที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป ร่างกายได้มอบให้คนอื่นไปเสียแล้ว นี่ไม่เรียกว่าธาตุไฟแทรก แต่เรียกว่าฝึกพลัง(กง)จนหลงผิด เกิดขึ้นเพราะตั้งใจทำเช่นนี้ตั้งแต่เริ่มต้น คนจำนวนมากคิดว่าการสายตัวไปมาด้วยความเคลิบเคลิ้มเหมือนตกอยู่ในภวังค์ก็คือการฝึกพลัง(กง) ความจริงแล้วสภาพเช่นนี้หากไปฝึกพลัง(กง)จริงๆ ก็จะไปสู่ผลร้ายแรงในภายหลัง นี่ไม่ใช่

การฝึกพลัง(กง) เป็นผลพวงจากการยึดติดและแสวงหาของคนธรรมดาสามัญ

อีกกรณีหนึ่งคือในขณะที่ฝึกพลัง(กง) ลมปราณ(ชี)อุดตันอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่งในร่างกาย หรือลมปราณ(ชี)ขึ้นถึงกระหม่อมแล้วลงมาไม่ได้ เขาก็เกิดความกลัว ร่างกายของคนเราก็เหมือนกับจักรวาลเล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักพลัง(กง)ของสายเต๋าเวลาฝาด่านจะพบกับความยุ่งยากเหล่านี้ ฝาด่านไปไม่ได้ ลมปราณ(ชี)ก็จะวนเวียนอยู่ ณ บริเวณนั้น ไม่เฉพาะแต่บริเวณกระหม่อม ส่วนอื่นๆ ก็เช่นกัน แต่จุดที่ไวต่อความรู้สึกของคนก็คือกระหม่อม ลมปราณ(ชี)พุ่งขึ้นสู่กระหม่อมแล้วย้อนกลับลงมา เมื่อไม่สามารถฝาด่านไป เขาจะรู้สึกว่หนักศีรษะศีรษะเป่งบวม เหมือนกับสวมหมวกทองคำลงมไบหนาเป็นต้น แต่ลมปราณ(ชี)จะไม่เกิดผลในการบังคับใดๆ มันก็ไม่นำความยุ่งยากอะไรมาสู่คน และไม่อาจทำให้คนเกิดการเจ็บไข้ได้ป่วย บางคนไม่เข้าใจสภาพที่แท้จริงของพลังลมปราณ(ชี)กง) ก็แสดงความคิดเห็นไปในทางพิสดารที่ไม่ถูกไม่ควร ผลก็คือนำไปสู่ความสับสน จนผู้คนต่างเข้าใจว่าหากลมปราณ(ชี)ขึ้นสู่กระหม่อมแล้วลงมาไม่ได้ก็จะเกิดธาตุไฟแทรกเกิดการผิตพลาดขึ้นเป็นต้น สุดท้ายทำให้หลายๆ คนหวาดกลัว

การที่ลมปราณ(ชี)ขึ้นสู่กระหม่อมแล้วลงมาไม่ได้นั้น เป็นเพียงสภาพการณ์ในช่วงเวลาหนึ่ง บางคนใช้เวลาค่อนข้างยาวนาน ครึ่งปีก็ยังไม่ลงมาไม่ได้ หากลงมาไม่ได้ หากอาจารย์พลังลมปราณ(ชี)กง)ที่แท้จริงช่วยแนะนำก็ลงมาได้แล้ว ฉะนั้นเมื่อเราฝึกพลัง(กง)เวลาฝาด่านไม่ได้หรือลมปราณ(ชี)ลงมาไม่ได้ ให้เราหาสาเหตุทางด้านจิต(ซินซิง)ดูว่า

เป็นไปได้หรือไม่ที่เราหลงอยู่ ณ ระดับชั้นนั้นๆ นานเกินไป ควรจะต้องยกระดับจิต(ซินซิ่ง)ให้สูงขึ้นแล้ว เมื่อท่านสามารถยกจิต(ซินซิ่ง)ให้สูงขึ้นอย่างแท้จริง ท่านจะพบว่ามันสามารถลงมาได้ หากท่านมัดแต่ยึดการเปลี่ยนแปลงทางพลัง(กง)ในร่างกายโดยไม่เน้นการเปลี่ยนแปลงทางจิต(ซินซิ่ง) มันก็จะรอให้ท่านพัฒนายกระดับจิต(ซินซิ่ง)ให้สูงขึ้น จึงจะสามารถเกิดการเปลี่ยนแปลงที่สมบูรณ์ คนเราถ้าหากลมปราณ(ชี)ติดขัดก็ไม่ทำให้เกิดปัญหาอะไรขึ้น มักเป็นผลจากจิตใจของตัวเอง ยิ่งไปพึ่งอาจารย์พลังลมปราณ(ชีกง)ปลอมพูดว่าเมื่อลมปราณ(ชี)ขึ้นสู่กระหม่อมแล้ว จะเกิดอาการผิดปกติอะไร เขาก็เกิดความหวาดกลัว พอเกิดความหวาดกลัวก็อาจจะนำมาซึ่งความยุ่งยากจริงๆ เพราะเมื่อท่านเกิดกลัว ก็คือจิตหวาดกลัว นั้นไม่ใช่จิตยึดติดหรือ เมื่อท่านเกิดจิตยึดติด มีต้องขจัดมันออกไปหรือ ยิ่งกลัวก็ยิ่งเหมือนป่วยไข้ ต้องขจัดจิตใจเช่นนี้ออกไปให้ได้ ให้ท่านได้รับบทเรียนครั้งนี้ เพื่อขจัดจิตหวาดกลัวทิ้งไป และยกระดับขึ้นมา

ในการบำเพ็ญปฏิบัติของผู้ฝึกพลัง(กง)ต่อไปจะรู้สึกไม่สบายร่างกายจะปรากฏพลัง(กง)ต่างๆ หลายอย่าง ซึ่งเป็นสิ่งแรงกล้าเคลื่อนไหวไปมาอยู่ในร่างกายของท่าน ทำให้ท่านไม่สบายตัวอย่างนั้น สาเหตุที่ทำให้ท่านไม่สบายตัวที่สำคัญเป็นเพราะท่านกลัวว่าร่างกายจะเจ็บป่วยเป็นอะไร ที่จริงแล้วภายในร่างกายของท่าน ได้กำเนิดสิ่งที่แรงกล้าแล้ว เป็นพลัง(กง)ทั้งนั้น เป็นความสามารถพิเศษทั้งสิ้น และยังมีสิ่งมีชีวิตอีกมากมาย หากมีการเคลื่อนไหว ท่านจะรู้สึกว่าร่างกายเกิดอาการคัน ปวด ทนไม่ไหว เป็นต้น ปลาย

เส้นประสาทก็ไวต่อความรู้สึกมาก จะปรากฏออกมาในลักษณะต่างๆ ตราบใดที่ร่างกายของท่านยังไม่ถูกสสารพลังสูงแปรเปลี่ยน ก็จะมีความรู้สึกเช่นนี้ ซึ่งก็เป็นเรื่องดี การเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม หากท่านคิดอยู่ตลอดเวลาว่าตัวเองเป็นคนธรรมดาสามัญ คิดอยู่ตลอดเวลาว่าตัวเองมีโรค แล้วจะฝึกอย่างไร ในระหว่างการฝึกพลัง(กง)ของเรา เวลาพบกับทุกข์ภัย ท่านยังคงทำตัวเป็นคนธรรมดาสามัญ ข้าพเจ้าว่า ในเวลานั้นจิต(ซินซิง)ของท่าน ก็ตกลงไปอยู่ในระดับของคนธรรมดาสามัญแล้ว ปัญหาที่อยู่ที่ตรงนี้ อย่างน้อยที่สุดท่านก็ตกลงไปอยู่ในระดับชั้นของคนธรรมดาสามัญเสียแล้ว

พวกเราผู้ฝึกพลัง(กง)ที่แท้จริง ควรต้องมองปัญหาจากระดับชั้นที่สูงมาก ๆ จะใช้มุมมองของคนธรรมดา มองปัญหาไม่ได้ เวลาที่ท่านคิดว่ามีโรค ก็อาจจะทำให้เป็นโรคขึ้นมาจริง ๆ ก็ได้ เพราะเมื่อท่านคิดว่ามีโรค จิต(ซินซิง)ของท่านก็สูงเท่ากับคนธรรมดาสามัญ ผู้ที่ฝึกพลัง(กง)และบำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่จริงจังนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพการณ์เช่นนี้ จะไม่ทำให้เกิดโรค ทุกคนคงทราบคนที่ป่วยจริงๆ เป็นเพราะจิตใจป่วยเสีย 7 ส่วน ป่วยจริงเพียง 3 ส่วน โดยมากจิตใจของคนมักจะทรุดก่อน หรือไปไม่ไหวเสียก่อน รู้สึกหนักใจมาก ก็ทำให้อาการของโรคทวีความรุนแรงอย่างรวดเร็ว โดยมากจะเป็นเช่นนี้ ยกตัวอย่างเช่น ที่ผ่านมามีคนๆ หนึ่ง ถูกมัดอยู่บนเตียง จับแขนของเขาขึ้นมา และบอกเขาว่าจะปล่อยให้เลือดเขาไหล ต่อจากนั้นปิดตาทั้ง 2 ข้างของเขาเสีย กรีดที่ข้อมือของเขาหนึ่งที(ความจริงไม่ได้ปล่อยให้เลือดเขาไหล) แล้วก็เปิดก๊อกน้ำให้เขาได้ยินเสียงน้ำหยด ตึง ตึง เขา

คิดว่าเลือดของเขากำลังหยุดอยู่ ลักครู่เดียวคนๆ นี้ก็ตายไป ซึ่งความจริงไม่ได้ปล่อยให้เลือดเขาไหลออกเลย ที่ไหลนั้นเป็นน้ำประปา แต่จิตใจของเขาทำให้เขาถึงแก่ความตาย เมื่อท่านคิดอยู่เสมอว่าท่านมีโรคที่ไม่ดีก็จะทำให้ตัวท่านเองเป็นโรคจริงๆ ได้ เพราะจิต(ซินซิง)ของท่านได้ตกลงไปถึงระดับพื้นฐานของคนธรรมดาสามัญไปเสียแล้ว ดังนั้นคนธรรมดาสามัญย่อมต้องเจ็บไข้อยู่ได้ป่วย

ผู้ฝึกพลัง(กง)หากท่านคิดเสมอว่ามันคือโรค ในความเป็นจริงก็คือท่านไปแสวงหา ท่านแสวงหาโรค โรคภัยไข้เจ็บนั้นก็แทรกเข้าไปการเป็นผู้ฝึกพลัง(กง) จิต(ซินซิง)ควรจะตั้งสูง ท่านอย่าได้หวาดกลัวว่าเป็นโรค ความหวาดกลัวโรคก็คือจิตยึดติด ก็จะนำความยุ่งยากมาสู่ท่านเช่นกัน ในระหว่างการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมจะต้องชำระกรรม ชำระกรรมก็ย่อมต้องทุกข์ทรมาน ไม่มีหรอกที่จะอยู่สุขสบายแล้วก็เพิ่มพลัง(กง) ไม่เช่นนั้นท่านจะขจัดจิตยึดติดไปได้ได้อย่างไร ข้าพเจ้าจะเล่านิทานในพุทธศาสนาให้ท่านได้ฟังเรื่องหนึ่ง ในอดีตมีคนๆ หนึ่งมีความเพียรพยายามอย่างมาก บำเพ็ญจนบรรลุระดับอรหันต์ คนผู้นี้จวนจะได้มรรคผลแล้ว บำเพ็ญจนได้อรหันต์แล้วเขาจะไม่ดีใจหรือ หลุดพ้นตรีภูมิแล้ว ความดีใจนี้ก็คือจิตยึดติด จิตยินดี อรหันต์ควรจะตั้งไว้ความหมายมั่น ใจต้องไม่หวั่นไหว แต่เขาตกลงไปแล้ว บำเพ็ญเปล่าประโยชน์ ก็ต้องบำเพ็ญใหม่ บำเพ็ญกลับขึ้นไปใหม่ ใช้ความพยายามอย่างมากบำเพ็ญขึ้นไปใหม่ คราวนี้เขาเกิดความหวาดกลัว เขาพูดในใจว่า ฉันต้องไม่ดีใจ ดีใจอีกก็จะตกลงมา พอเขาเกิดความกลัวก็ตกลงมาอีก ความกลัวก็คือจิตยึดติดชนิดหนึ่ง

ยังมีอีกสภาพหนึ่งก็คือเมื่อคนมีอาการวิกลจริต ก็กล่าวว่าเขา ถูกธาตุไฟแทรก ยังมีบางคนรอให้ข้าพเจ้าไปช่วยรักษาอาการวิกลจริต ให้เขา ข้าพเจ้าขอพูดว่าอาการวิกลจริตไม่ใช่โรค ข้าพเจ้าก็ไม่มีเวลาจะ มายุ่งกับเรื่องอย่างนี้ เพราะอะไร เพราะว่าคนที่มีอาการวิกลจริตไม่มี เชื้อโรค ภายในร่างกายไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ ไม่มีแผลเรื้อรัง ข้าพเจ้าว่า ไม่ใช่โรค อาการวิกลจริตก็คือจิตสำนึกหลัก(जूईชื่อ)ของคนอ่อนแอ เกินไป อ่อนแอถึงระดับไหนละ ก็เหมือนกับคนๆ นั้นไม่สามารถดูแล บ้านของตัวเอง จิตหลัก(जूเหวียนเสิน)ของคนที่มีอาการวิกลจริตก็เป็น เช่นนี้ เขาไม่คิดจะดูแลร่างกายนี้แล้ว ตัวเองมักจะหลงๆ ลืมๆ ไม่มีสติ ในเวลานั้นจิตสำนึกรอง(ฟูอี้ชื่อ)และสี่สัญญาณจากภายนอกก็จะ ครอบงำเขา แต่ละมิตีมีระดับชั้นมากมาย สี่สัญญาณต่างๆ ก็จะ ครอบงำเขา ยิ่งกว่านั้นจิตหลัก(जूเหวียนเสิน)ของคนนั้น ซาติก่อนอาจ เคยทำสิ่งไม่ดี และเจ้าหนี้ยาจจะต้องการทำร้ายเขา เรื่องอะไรต่างๆ ล้วนสามารถเกิดขึ้นได้ พวกเราว่าอาการวิกลจริตก็เป็นเรื่องเช่นนี้ จะ ให้ข้าพเจ้าช่วยรักษาให้ท่านได้อย่างไร ข้าพเจ้าว่าอาการวิกลจริตที่จริง ก็เป็นด้วยเหตุเช่นนี้ แล้วจะทำอย่างไรเล่า สอนเขา เพื่อให้เขามีสติ ขึ้นมา แต่ทำได้ยากมาก ท่านดูหมอในโรงพยาบาลประสาทแคว่ง กระบองไฟฟ้าจีหนึ่งที เขาก็จะตกใจจนไม่กล้าพูดเพื่อเจออะไรอีก เพราะอะไรเล่า เพราะว่าในขณะที่นั้นจิตหลัก(जूเหวียนเสิน)ของเขาได้สติ ขึ้นมา เขากลับถูกไฟฟ้าจี

โดยทั่วไปคนที่ก้าวเข้าสู่ประตูการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมแล้วก็ยินดี ที่จะฝึกต่อไป ทุกคนมีจิตพุทธและจิตปรารถนาจะบำเพ็ญธรรม

เพราะฉะนั้นเมื่อได้ฝึกพลัง(กง) มีคนจำนวนมากก็จะฝึกไปตลอดชีวิต ไม่ว่าจะเขาจะสามารถบำเพ็ญขึ้นไปได้หรือไม่ ได้หลักธรรมหรือไม่ อย่างไรก็ตามเขาก็มีจิตใจสะอาดแสวงหาธรรมะ เขาอยากจะทำฝึกตลอดเวลา ทุกคนก็รู้ว่าบุคคลผู้นี้ฝึกพลัง(กง)อยู่ คนในสำนักงานรัฐคนทั่วไปก็รู้ เพื่อนบ้านก็รู้กันหมดว่าเขาฝึกพลัง(กง) แต่ว่าทุกคนลองคิดดู การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริง แต่ก่อนมีใครทำเรื่องเช่นนี้ ไม่มีใครทำเลย การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริงจึงจะสามารถเปลี่ยนแปลงเส้นทางชีวิตของเขา แต่เขาเป็นเพียงคนธรรมดาสามัญ ฝึกพลัง(กง)เพียงเพื่อรักษาโรคและเสริมสร้างสุขภาพ ใครจะเปลี่ยนแปลงเส้นทางชีวิตให้เขาหรือ คนธรรมดาสามัญเมื่อถึงวันใดวันหนึ่งก็ต้องเจ็บป่วย ถึงวันใดวันหนึ่งก็ต้องพบกับความยุ่งยาก ไม่แน่ว่าถึงวันใดวันหนึ่งจะมีอาการวิกลจริต หรืออาจจะล้มตายไป ชีวิตของคนธรรมดาสามัญก็เป็นเช่นนี้ ท่านเห็นเขาฝึกพลัง(กง)อยู่ในสวนสาธารณะ ความจริงแล้วเขาไม่ได้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมจริง ๆ เขาคิดจะทำบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไปสู่ระดับชั้นสูง แต่ก็ไม่ได้หลักธรรมที่แท้จริง เขาก็บำเพ็ญขึ้นไปไม่ได้ เขาเพียงแต่ปรารถนาจะทำบำเพ็ญปฏิบัติธรรมขึ้นไปสู่ระดับสูง แต่เขายังคงเป็นผู้ฝึกพลัง(กง)ในระดับขั้นต่ำที่รักษาโรคและเสริมสร้างร่างกาย เส้นทางชีวิตของเขาไม่มีใครเปลี่ยนแปลงให้เขา ฉะนั้นเขาจึงต้องเจ็บป่วย ถ้าไม่เน้นกุศล โรคก็จะไม่หาย ไม่ใช่ฝึกพลัง(กง)แล้วก็จะไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ

เขาจำต้องบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง เน้นจิต(ซินซิง) ต้องบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริงจึงจะสามารถกำจัดโรคภัยไข้เจ็บได้

เพราะการฝึกพลัง(กง)ไม่ใช่กายบริหาร แต่เป็นสิ่งที่อยู่เหนือคนธรรมดาสามัญ ฉะนั้นผู้บำเพ็ญปฏิบัติจึงต้องมีกฎและมาตรฐานที่สูงยิ่งขึ้น จึงจะบรรลุถึงเป้าหมาย แต่หลายๆ คนไม่ได้ปฏิบัติเช่นนี้ เขายังคงเป็นคนธรรมดาสามัญ ดังนั้นเมื่อถึงเวลาเขายังจะต้องล้มป่วย มีวันหนึ่งอยู่ๆ เขาก็เกิดเส้นเลือดอุดตันในสมอง ล้มเจ็บด้วยโรคนี้โรคนั้นอย่างกะทันหัน หรือมีวันหนึ่งเขามีอาการวิกลจริตขึ้นมาเสียแล้ว เขาฝึกพลัง(กง)ใครๆ ก็รู้ เมื่อมีอาการวิกลจริตขึ้นมา ผู้คนก็จะกล่าวหาว่าเขาฝึกพลัง(กง)จนธาตุไฟแทรก บ้ายข้อหาให้เลย ทุกคนลองคิดดูทำอย่างนี้มีเหตุผลไหม คนภายนอกยอมไม่เข้าใจ พวกเราคนภายใน ผู้ฝึกพลัง(กง)เองส่วนใหญ่ก็ยากที่จะเข้าใจเหตุผลที่แท้จริง หากว่าบุคคลผู้นี้มีอาการวิกลจริตที่บ้านยังพูดง่ายหน่อย คนจะพูดว่าเขาฝึกพลัง(กง)จนเป็นเช่นนี้ ถ้าหากอาการวิกลจริตเกิดขึ้นขณะอยู่ในสถานที่ฝึก เรื่องก็จะแย่มาก ก็จะถูกบ้ายข้อกล่าวหาขึ้นมาทันที ลบก็ลบไม่ออก ฝึกพลัง(กง)จนธาตุไฟแทรก หนังสือพิมพ์ก็จะลงข่าว บางคนหลับหูหลับตา คัดค้านการฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง) ท่านดูเมื่อสักครู่ยังฝึกอยู่ดีๆ เวลานี้ก็กลายเป็นอย่างนี้เสียแล้ว การเป็นคนธรรมดาสามัญ อะไรควรเกิดก็จะเกิดกับเขา เขาอาจจะเกิดเป็นโรคอย่างอื่นอีก เกิดความยุ่งยากอย่างอื่นอีก ก็จะบอกว่าเกิดจากการฝึกพลัง(กง)ทั้งนั้น มีเหตุผลไหม ก็เหมือนกับหมอในโรงพยาบาล เขาเป็นหมอ ชาตินี้ทั้งชาติไม่ควรเจ็บป่วยหรือ จะเข้าใจเป็นเช่นนี้ได้หรือ

ฉะนั้นจึงพูดว่า มีคนส่วนมากไม่เข้าใจสภาพอันแท้จริงของพลังลมปราณ(ชี่กง) และเขาก็ไม่เข้าใจเหตุผลที่แท้จริง ก็นำไปพูดกันละอะ

เดอะ พอมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นมา ก็โทษแต่พลังลมปราณ(ชี่กง) เพราะพลังลมปราณ(ชี่กง)แพร่หลายอยู่ในสังคมได้ไม่นานนัก คนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ दौरान ไม่ยอมรับมัน กล่าวร้ายมัน ต่อต้านมัน ก็ไม่เข้าใจว่าทำไมเขาจึงมีสภาพจิตเช่นนี้ เขาจึงเกียจพลังลมปราณ(ชี่กง)อะไรปานนั้น รวากับว่ามีอะไรเกี่ยวข้องกับเขา พอพูดถึงพลังลมปราณ(ชี่กง)ก็จะพูดว่าเป็นจิตนิยม พลังลมปราณ(ชี่กง)คือวิทยาศาสตร์ คือวิทยาศาสตร์ขั้นสูง เพียงแต่ว่าทัศนคติของคนพวกนั้นก็ถึงเกินไป เป็นเพราะมีความรู้คับแคบเกินไป

ยังมีเหตุการณ์อีกอย่างหนึ่ง ในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม เรียกว่า สภาวะชี่กง คนประเภทนี้มีสติเลือนลอย แต่ไม่ใช่ธาตุไฟแทรก เขามีสติสัมปชัญญะดีมาก ข้าพเจ้าจะพูดก่อนว่าสภาวะชี่กงเป็นอย่างไร ทุกคนรู้ว่า พวกเราฝึกพลัง(กง)เน้นเรื่องรากฐาน(เกินจี) ทุกๆ ประเทศในโลกนี้ต่างมีคนนับถือศาสนา และในประเทศจีนหลายพันปีมานี้ก็มีคนนับถือศาสนาพุทธและลัทธิเต๋า เชื่อกันว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว แต่มีบางคนไม่เชื่อ โดยเฉพาะในสมัย “ปฏิวัติใหญ่ทางวัฒนธรรม” จะถูกวิจารณ์ว่าหลงมกมาย บางคนเห็นว่าสิ่งที่เขาไม่สามารถเข้าใจ ไม่มีในตำรา วิทยาศาสตร์ยุคปัจจุบันยังพัฒนาไม่ถึงจุดนั้น หรือสรรพสิ่งที่เขายังไม่รู้จัก เขาก็จะเหมาเอาว่าเป็นเรื่องมกมาย คนประเภทนี้ก่อนหน้านี้มีมาก เดี่ยวนี้น้อยลงมากแล้ว เพราะปรากฏการณ์บางอย่างที่ท่านไม่ยอมรับนั้น ก็ได้สะท้อนออกมาให้เห็นอย่างเด่นชัดในมิตินี้ของเรา ท่านไม่กล้าเผชิญกับมันโดยตรง แต่

ปัจจุบันคนก็กล้าออกมาพูดกันแล้ว คนเราได้ยินได้เห็น ก็พอจะรู้ บางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับสภาพการณ์ของการฝึกพลัง(กง)

มีคนจำพวกหนึ่งยังดื้อรั้นถึงขั้นนี้ พอท่านเอ่ยถึงพลังลมปราณ (ชี่กง) ในใจเขาก็จะหัวเราะเยาะท่าน เขาคิดว่าท่านหลงมกมาย นำ หัวเราะ พอท่านพูดถึงปรากฏการณ์ของพลังลมปราณ(ชี่กง) เขาจะ รู้สึกว่าท่านนี้ช่างโง่เขลา คนประเภทนี้แม้จะดื้อรั้น แต่รากฐาน(เกินจี) เขาไม่แน่ว่าจะไม่ดี หากว่ารากฐาน(เกินจี)ของเขาดี เขาฝึกพลัง(กง) ตาทิพย์ของเขาอาจจะเปิดถึงระดับที่สูงมากทีเดียว และยังมี ความสามารถพิเศษเกิดขึ้น เขาไม่เชื่อในพลังลมปราณ(ชี่กง) เขาก็ไม่ อาจจะรับรองได้ว่าตัวเองจะไม่เกิดโรคร้ายไข้เจ็บ ถ้าเขาเกิดเจ็บป่วยไป โรงพยาบาล รักษาแพทย์แผนปัจจุบันรักษาไม่หาย เขาก็จะไปหา แพทย์แผนจีนก็รักษาไม่หาย แม้ตำรายาสมุนไพรพื้นเมืองอะไรก็รักษา ไม่หาย คราวนี้เขาจะนึกถึงพลังลมปราณ(ชี่กง)ขึ้นมา ก็คิดใคร่ครวญ ฉะนั้นจะลองไปเสี่ยงดวงดู ดูซิว่าพลังลมปราณ(ชี่กง)จะสามารถรักษาโรค ของฉันได้หรือไม่ เขามาอย่างไม่สมัครใจ พอเริ่มฝึกพลัง(กง) เพราะว่ารากฐาน(เกินจี)ของเขาดีมาก ก็ฝึกได้ไม่เลว อาจเป็นไปได้ว่ามี อาจารย์ท่านใดเกิดถูกชะตาเข้า ในอีกมิติหนึ่งผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงท่าน นั้นก็ช่วยเขาบ้าง ทันใดนั้นตาทิพย์ของเขาก็เปิดทันที หรืออยู่ใน สภาวะกึ่งการรู้แจ้ง(อู่) ตาทิพย์เปิดถึงระดับที่สูงมาก เขามองเห็นความ จริงบางอย่างในจักรวาลได้ทันที ทั้งยังมีความสามารถพิเศษเกิดขึ้นอีก ท่านว่าคนประเภทนี้เมื่อมองเห็นเหตุการณ์เช่นนี้ สมองของเขาจะรับ ไหวหรือ ท่านคิดว่าสภาวะจิตของเขาจะเป็นอย่างไร แต่ก่อนนั้นถือว่า

เป็นเรื่องงมงาย เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เด็ดขาด พอคนอื่นพูดถึงถือเป็นเรื่องขบขันทั้งนั้น มาบัดนี้ทุกสิ่งได้ปรากฏเด่นชัดต่อสายตาของเขา อีกทั้งสามารถสัมผัสได้ ฉะนั้นสมองเขาก็รับไม่ไหวแล้ว ความรู้สึกได้รับความกดดันมากเกินไป คำพูดที่พูดออกมาคนอื่นก็รับไม่ได้ แต่ว่าสติสัมปชัญญะไม่สับสน เพียงแต่เขาไม่สามารถแยกแยะความสัมพันธ์ของทั้งสองฝั่ง เขาพบว่าสิ่งที่มนุษย์ทำนั้นไม่ถูกต้อง แต่อีกฝั่งหนึ่งมักจะเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ทำตามวิธีการกระทำของฝั่งนั้นคนจะพูดว่าเขาทำผิด ผู้คนไม่เข้าใจ ดังนั้นจึงพูดว่าคนๆ นี้ฝึกพลัง(กง)จนธาตุไฟแทรก

ที่จริงเขาไม่ได้ถูกธาตุไฟแทรก พวกเราฝึกพลัง(กง)ส่วนใหญ่จะไม่เกิดเรื่องเช่นนี้ มีแต่ผู้ที่ดื้อรั้นมากๆ จึงจะเกิดสภาวะพลังลมปราณ(ชี่กง)อย่างนี้ พวกเราที่หนึ่งอยู่ ณ ที่นี้มีจำนวนมากที่ตาทิพย์เปิดแล้ว มีจำนวนมากที่เดี๋ยว เขามองเห็นสิ่งต่างๆ ในอีกมิติหนึ่งได้อย่างชัดเจน เขาไม่รู้สึกแปลกประหลาด จะรู้สึกว่ามีดีมาก สมองไม่ถูกอะไรกดดัน ก็จะไม่เกิดสภาวะพลังลมปราณ(ชี่กง)เช่นนี้ หลังจากที่คนเกิดสภาวะพลังลมปราณ(ชี่กง)แล้ว จะมีสติสัมปชัญญะดีมาก ๆ พูดจาก็มีหลักของปรัชญา มีเหตุมีผลมาก เพียงแต่ว่าสิ่งที่เขาพูด คนธรรมดาสามัญจะไม่เชื่อ เขาจะบอกท่านว่า ได้พบใครต่อใครที่ล่องลับไปแล้ว คนนั้นบอกให้เขาทำอะไรบ้าง คนธรรมดาสามัญจะเชื่อหรือ ภายหลังเขาก็เข้าใจแล้ว สิ่งเหล่านี้เขาควรเก็บไว้ในใจ พูดไม่ได้ หลังจากแบ่งแยกความสัมพันธ์ของสองมิติได้ก็จะดีขึ้น โดยมากคนเหล่านี้ล้วนมีความสามารถพิเศษติดตัวมาทั้งนั้น นี้ก็ไม่ใช่ธาตุไฟแทรก

ยังมีอีกสภาพหนึ่งเรียกว่า “สติพັນเพื่อนจริง”(เงินฟง) สภาพเช่นนี้มีพบน้อยมาก ที่เราเรียกว่า “สติพັນเพื่อนจริง” นั้นไม่ใช่บ้างจริง ๆ ไม่ใช่ความหมายเช่นนี้ ความหมายคือการบำเพ็ญความจริง สติพັນเพื่อนจริงอย่างไร ข้าพเจ้าว่าในจำนวนผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ในแสนคนจะมีสักหนึ่งคนที่เป็นเช่นนี้ พบได้น้อยมาก ดังนั้นมันไม่ใช่เรื่องธรรมดาทั่วไป และไม่กระทบกระเทือนต่อสังคม

“สติพັນเพื่อนจริง” มักจะมีเงื่อนไขกำหนดไว้ก่อน นั่นคือคนๆ นี้มีรากฐาน(เกินจิต)ดีมาก ๆ ยังต้องเป็นคนที่มียายุมากแล้ว เมื่ออายุมากจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมก็ไม่ทันแล้ว ผู้ที่มีรากฐาน(เกินจิต)ดีมากจะได้รับบัญชา มา คือมาจากระดับชั้นสูง สังคมมนุษย์นี้ไม่ว่าใครมาใครก็กลัว เมื่อสมองถูกล้างก็กลัวจักใครอีก มาถึงสภาพแวดล้อมของสังคมมนุษย์ ถูกคนรบกวน ทำให้เขาลุ่มหลงในชื่อเสียง ผลประโยชน์สุดท้ายก็ตกลงไป ไม่มีโอกาสเงยหัวขึ้นมาอีก ดังนั้นจึงไม่มีใครกล้าที่จะมา ทุกคนกลัวหมด เมื่อมีคนประเภทนี้มา เมื่อมาแล้ว เขาอยู่ในสังคมมนุษย์ทำตัวไม่ดี ก็จะถูกตกลงไปจริงๆ ตลอดชีวิตทำเรื่องไม่ดีมาไม่น้อย คนเรามีชีวิตอยู่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว เวลาไปแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นก็จะทำความชั่วไม่น้อย ก็จะติดค้างอะไรต่างๆ ไว้มากมาย อาจารย์ของเขาพอเห็นว่า คนผู้นี้กำลังจะตกลงไปแล้ว แต่เพราะเขาเป็นผู้มีมรรคผล ไม่อาจปล่อยให้เขาตกลงไปง่ายๆ เช่นนี้ จะทำอย่างไรดี รู้สึกกระวนกระวาย ไม่มีทางเลือกอื่นที่จะให้เขาบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ในเวลานั้นจะไปหาอาจารย์ได้ที่ใด เขาจะต้องเริ่มต้นกลับไปใหม่ บำเพ็ญกลับขึ้นไปใหม่ ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย อายุก็มาก จะ

บำเพ็ญก็ไม่ทันการเสียแล้ว จะไปหาหลักพลัง(กง)บำเพ็ญจิตและชีวิต
ควบคู่กันไปได้ที่ไหน

ต้องเป็นผู้ที่มีรากฐาน(เกินจิต)ดีมาก ๆ ภายใต้อสภาพการณ์ที่
พิเศษมากเช่นนี้ จึงจะสามารถใช้วิธีที่ทำให้เขาบ้า ในสภาพที่ไม่มี
ความหวังแน่ ๆ และไม่สามารถกลับไปได้ด้วยตัวเอง อาจจะต้องใช้
วิธีการนี้ ก็คือให้เขาเป็นบ้า โดยปิดสมองบางส่วนของเขาเสีย เช่น
คนเรากลัวความหนาว กลัวความสกปรก โดยปิดสมองส่วนที่กลัว
ความหนาวนั้นและปิดสมองส่วนที่กลัวความสกปรกเสีย หลังจากปิด
สมองบางส่วนให้เขาแล้ว สติของคนๆ นี้ก็จะเกิดปัญหาขึ้นมา บ้าๆ
บอๆ ไม่สมประกอบ แต่โดยมากคนประเภทนี้มักจะไม่ทำเรื่องชั่ว ไม่
ด่าคนและไม่ตีคน มักจะทำความดี แต่จะโหดร้ายกับตัวเองมาก
เพราะว่าเขาไม่รู้จักความหนาวเย็น ดังนั้นในฤดูหนาวเขาจะวิ่งเท้าเปล่า
บนหิมะ ใส่เสื้อชั้นเดียว ทำถูกความเย็นแข็งจนแตกเลือดไหล เพราะ
เขาไม่รู้จักความสกปรก อุจจาระก็กล่ำกิน ปัสสาวะก็กล่ำดื่ม เมื่อก่อน
นี้ข้าพเจ้าเคยรู้ว่ามีคนประเภทนี้คนหนึ่ง ชี้นำเย็นจนแข็งทื่อ เขาแตะ
กินอย่างเอร็ดอร่อย เขาสามารถอดทนต่อความทุกข์ที่คนปกติในสภาพ
ที่มีสติไม่สามารถทนได้ ท่านคิดดูการเป็นบ้าเช่นนี้จะต้องรับโทษทัณฑ์
ใหญ่หลวงขนาดไหน แนนอนโดยมากเขามักจะมีความสามารถพิเศษ
ติดตัวมาด้วย ส่วนใหญ่จะเป็นสตรีสูงอายุ สมัยก่อนสตรีสูงอายุจะมัด
เท้าให้เล็ก แต่กำแพงที่สูงกว่าสองเมตร พลิกตัวที่เดียวก็กระโดดวิ่ง
ข้ามไปได้ คนในบ้านเมื่อเห็นว่าเขาบ้า ชอบวิ่งออกไปข้างนอก ก็ใส่
กุญแจขังไว้ในบ้าน รอจนคนในบ้านไปแล้ว ใช้นิ้วชี้ที่เดียวหัวกุญแจก็

จะเปิดออก เขาก็ออกไปได้แล้ว ต่อมาก็ใช้โซ่เหล็กล่ามไว้ หลังจากคนในบ้านไปแล้ว เขาก็เดียวโซ่เหล็กก็หลุดออก คุณก็คุณไม่อยู่ เมื่อเป็นเช่นนี้เขาก็ได้รับความทุกข์ทรมานอย่างมากและแสนสาหัส ยิ่งมาแรงเท่าใด กรรมต่างๆ ที่ติดค้างไว้ก็ชำระได้อย่างรวดเร็ว อย่างมากไม่เกิน 3 ปี โดยทั่วไปประมาณ 1 ถึง 2 ปี ก็ผ่านไปไ้ ความทุกข์ที่ได้รับใหญ่หลวงนัก หลังจากทุกอย่างผ่านไปแล้ว สติก็ไ้กลับคืนมา ก็ถือว่าเขาไ้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมสำเร็จแล้ว ดังนั้นพลัง(กง)ก็ไ้เกิดขึ้นทันที อิทธิฤทธิ์ต่างๆ ก็ปรากฏออกมา นี่เป็นสิ่งที่พบเห็นกันน้อยมากๆ ในประวัติศาสตร์มีเรื่องเช่นนี้ และก็ไม่อนุญาตให้คนที่มิ่รากฐาน(เกินจี) ทั่วไปทำเช่นนี้ไ้ ทุกคนคงทราบดี มีพระสงฆ์บ้ำ ผู้บำเพ็ญเต้าบ้ำ ในประวัติศาสตร์มีเรื่องเช่นนี้จริงๆ มีการบันทึกไว้ ฟงเงินเซ่าจินเอย ฟงเต้าซื่อเอย ในตำนานเก่า ลักษณะนี้มีมาก

ธาตุไฟแทรก เรายืนยันว่าไม่มีแน่นอน บอกว่าคนนั้นสามารถเสกไฟไ้ได้ ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ข้าพเจ้าว่าคนผู้นี้ก็มิ่ธรรมดา อ้าปากสามารถฟ่นไฟออกมา ยื่นมือออกไปไฟก็ออกมาได้ จุดไฟสูบบุหรี่ยื่นนิ้วออกไปไฟก็ติด ข้าพเจ้าว่านั่นคือความสามารถพิเศษ

ฝึกพลัง(กง)ชักนำมาร

อะไรคือฝึกพลัง(กง)ชักนำมาร ก็คือขณะที่เราฝึกพลัง(กง)อยู่นั้น มักจะถูกรบกวนไ้ได้ง่าย แล้วฝึกพลัง(กง)จะชักนำมารมาไ้ได้อย่างไร เพราะว่าการที่เราคิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมนั้นเป็นสิ่งที่ยากลำบากยิ่งนัก การฝึกบำเพ็ญจริงหากไม่มีธรรมกายของข้าพเจ้าคุ้มครอง ท่านก็

บำเพ็ญไม่สำเร็จ พอท่านก้าวพ้นประตูไปก็อาจพบกับปัญหาที่เกี่ยวข้องถึงชีวิตของท่านได้ จิตหลัก(เหวียนเสิน)ของคนไม่ดับสลาย ฉะนั้นกิจกรรมต่างๆ ของสังคมที่ท่านกระทำไว้ในชาติก่อน ท่านอาจเคยติดค้างใครไว้ รังแกใครไว้ หรือกระทำอะไรที่ไม่ดีไว้ เจ้าหนี้ยี่ก็จะมาหาท่าน ในพุทธศาสนากล่าวไว้ว่า การมีชีวิตอยู่ก็คือการหมุนเวียนชำระกรรม ท่านติดค้างเขา เขาก็ตามมาทวงหนี้ ทวงคืนมากเกินไปคราวหน้าเขาก็คืนกลับมาให้ท่าน ลูกไม่กตัญญูต่อพ่อแม่ คราวต่อไปจะสับเปลี่ยนที่กัน ก็หมุนเวียนเปลี่ยนกันไปเช่นนี้ แต่เรามองเห็นว่ามีมารคอยรบกวนอยู่จริงๆ มันไม่ยอมให้ท่านฝึกพลัง(กง) นี่ล้วนมีความสัมพันธ์ของเหตุและผล ไม่ใช่ไม่มีสาเหตุ หากไม่มีสาเหตุก็ไม่อนุญาตให้มันทำเช่นนั้น

รูปแบบหนึ่งที่มีอยู่โดยทั่วไปของการฝึกพลัง(กง)ชักนำมารก็คือเวลาที่ท่านไม่ได้ฝึกพลัง(กง) สภาพแวดล้อมค่อนข้างจะเงียบสงบดี เมื่อได้ฝึกพลัง(กง)แล้วก็ชอบที่จะฝึกฝน แต่พอนั่งสมาธิ ทันใดนั้นก็รู้สึกภายนอกไม่สงบเงียบเสียแล้ว เสียงแตรรถยนต์ก็ดังขึ้นมา ระเบียบทางเดินก็มีเสียงคนเดิน เสียงพูดคุยกัน เสียงปิดประตู เสียงวิทยุข้างนอกก็เปิด ไม่สงบเงียบขึ้นมาทันที เมื่อท่านไม่ฝึกพลัง(กง) สภาพแวดล้อมก็ยังดีๆ อยู่ พอท่านเริ่มฝึกพลัง(กง)ก็จะเป็นเช่นนี้ พวกเราส่วนใหญ่ไม่ได้คิดให้ลึกซึ้งว่า จริงๆ แล้วเป็นเรื่องอะไรกันแน่ เพียงแต่รู้สึกประหลาดใจ ผิดหวังที่ฝึกพลัง(กง)ไม่ได้ ถูก “ความประหลาดใจ” กันเอาไว้ นี่ก็คือมารกำลังรบกวนท่าน มันบงการคนคอยรบกวนท่าน นี่คือลักษณะการรบกวนที่ธรรมดาที่สุด เพื่อไม่ให้ท่าน

บรรลุป้าหมายในการฝึกพลัง(กง) ท่านฝึกพลัง(กง) ท่านก็ได้ธรรมะ แต่สิ่งที่ท่านติดค้างไว้มากมาย ท่านจะไม่คืนหรือ มันก็จะไม่ยอม มันไม่ยอมให้ท่านฝึก แต่นี่ก็คือปรากฏการณ์ที่สะท้อนออกมาในระดับชั้นหนึ่ง เมื่อผ่านไประยะเวลาหนึ่งก็จะไม่อนุญาตให้มีเหตุการณ์เช่นนี้ คงเหลืออยู่อีก เท่ากับว่าเมื่อชดใช้กรรมนี้ไปแล้ว ก็ไม่อนุญาตให้มันมารบกวนอีก เพราะว่าการบำเพ็ญปฏิบัติหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของพวกเรานั้นบำเพ็ญได้ค่อนข้างเร็ว บรรลุนระดับชั้นก็ค่อนข้างเร็ว

ยังมีการรบกวนของมารอีกรูปแบบหนึ่ง ทุกคนคงทราบดีว่าพวกเราฝึกพลัง(กง)สามารถเปิดตาทิพย์ได้ บางคนหลังจากตาทิพย์เปิดแล้วฝึกพลัง(กง)อยู่ที่บ้าน จะมองเห็นภาพน่ากลัวต่างๆ ไบหน้าที่น่ากลัว บ้างก็ผมกระเซิง บ้างก็จะต่อสู้อย่างหนักทำนุกระทำทางต่างๆ น่ากลัวมาก บางเวลาพอฝึกพลัง(กง) ก็จะได้เห็นพวกนี้ป็นปายอยู่นอกหน้าต่าง น่ากลัวมาก ทำไมจึงมีเหตุการณ์เช่นนี้ปรากฏนี้เป็นรูปแบบการรบกวนของมารทั้งนั้น แต่ในวิชาหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเรา เหตุการณ์เช่นนี้มีปรากฏน้อยมาก มีเพียงร้อยละหนึ่ง ส่วนใหญ่จะไม่ประสบกับเหตุการณ์เช่นนี้ เพราะว่ามันไม่มีประโยชน์อันใดต่อการฝึกพลัง(กง)ของเรา ดังนั้นจึงไม่อนุญาตให้ใช้รูปแบบดังกล่าวนี้มารบกวนท่าน แต่ในวิชาบำเพ็ญปฏิบัติธรรมทั่วไป เรื่องเช่นนี้จะเป็นปรากฏการณ์ที่ธรรมดาที่สุด และจะดำเนินต่อเนื่องเป็นเวลานาน บางคนไม่สามารถฝึกพลัง(กง)ก็เพราะสิ่งนี้ตกใจมาก กลางคืนฝึกพลัง(กง) มักจะเลือกสภาพแวดล้อมที่เงียบ เมื่อ

เห็นมีคนหนึ่งยืนอยู่ข้างหน้า คนก็ไม่ใช่ ผีก็ไม่เชิง ตกใจจนไม่กล้าฝีก
อีก ในวิชาหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเรา โดยทั่วไป
เหตุการณ์เช่นนี้จะไม่มี แต่ก็ยังมีพบบ้างแต่น้อยมาก บางคนเป็นกรณี
ที่ค่อนข้างพิเศษ

ยังมีอีกแบบหนึ่งก็คือการฝีกวิชาพลัง(กง)ทั้งภายในและ
ภายนอกควบคู่กันไป เขาฝีกวิทยายุทธ์แล้วยังบำเพ็ญภายในด้วย
พลัง(กง)ประเภทนี้มักจะพบในสายเต๋าเป็นส่วนใหญ่ คนเมื่อฝีกหลัก
พลัง(กง)ประเภทนี้แล้ว มักจะเผชิญกับมารแบบนี้ วิชาต่างๆ ไปจะไม่
พบ มีเพียงการฝีกหลักพลัง(กง)ภายในและภายนอกควบคู่กันไป หรือ
ฝีกวิทยายุทธ์เท่านั้นจึงจะมี ก็คือจะมีคนมาทำประลองวิทยายุทธ์กับ
เขา เพราะในโลกนี้มีผู้บำเพ็ญเต๋าจำนวนมาก มีจำนวนมากที่ฝีกวิทยา
ยุทธ์ และฝีกควบคู่ทั้งภายในและภายนอก ผู้ฝีกวิทยายุทธ์ เขาก็
สามารถเกิดพลัง(กง)ได้ เพราะเหตุใด เมื่อเขาขจัดจิตยึดติดต่อชื่อเสียง
ผลประโยชน์ออกไปแล้ว เขาก็เกิดพลัง(กง)ได้ แต่จิตใจที่อยากต่อสู้ยัง
ขจัดไม่ไป ขจัดไปได้ค่อนข้างช้า ดังนั้นเขาจะพบกับเรื่องราวเช่นนี้ได้
ง่าย ณ ระดับชั้นที่กำหนดยังจะปรากฏออกมา ระหว่างนั่งสมาธิ
สะสมสะสมเขารู้ว่ามีใครกำลังฝีกพลัง(กง)อยู่ จิตหลัก(เหวียนเสิน)ก็จะ
ออกจากร่างไปขอประลองกับชาวบ้าน ดูว่าฝีมือของใครสูงกว่ากัน จะ
เกิดการต่อสู้เช่นนี้ ในอีกมิติหนึ่งก็จะเกิดสภาพเช่นนี้ ก็จะมีคนมาขอ
ต่อสู้กับเขา ทำดีทำต่อย ถ้าไม่ยอมต่อสู้ด้วยก็จะฆ่าเขาจริงๆ ต่อสู้กัน
ไปต่อสู้กันมา พอนอนหลับก็จะมีคนมาทำประลองยุทธ์ ทำจนทั้งคืนไม่
เป็นอันพักผ่อน ที่จริงนี้เป็นเวลาที่จะให้เขาขจัดจิตใจที่ขอบต่อสู้ของ

เขาออกไป จิตใจที่ชอบต่อสู้อของเขานี้หากขจัดไปไม่ได้ เขาก็จะเป็น
เช่นนี้อยู่ตลอด เป็นเวลาหลายปีก็ไม่สามารถหลุดออกจากระดับขั้นนี้
ทำให้คนๆ นี้ไม่สามารถฝึกพลัง(กง) ร่างกายที่เป็นสสารนี้ก็ทนไม่ไหว
สูญเสียวาลังไปมากมาย ดีไม่ดีร่างกายจะพิการ ดังนั้นในหลักพลัง(กง)
ที่ฝึกภายในและภายนอกควบคู่กันไป จะพบกับสภาพการณ์เช่นนี้ และ
ยังเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วไป หลักพลัง(กง)บำเพ็ญภายในของเราไม่
มีเรื่องเช่นนี้ ไม่อนุญาตให้เกิด รูปแบบต่างๆ ที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมา
มักจะเกิดขึ้นทั่วไป

ยังมีรูปแบบการรบกวนของมารอีกแบบหนึ่ง และทุกๆ คน
จะต้องพบ ในวิชาของเราทุกๆ คนล้วนต้องได้พบ พบกับมารทาง
กามารมณ์แบบหนึ่ง สิ่งนี้รุนแรงมาก ในสังคมของคนธรรมดาสามัญจะ
มีชีวิตคู่สามีภรรยา สังคมมนุษย์จึงจะสามารถสืบทอดไปยังรุ่นต่อๆ ไป
มนุษยชาติจึงพัฒนาขึ้นมาเช่นนี้ ในสังคมมนุษย์จึงมีอารมณ์ ดังนั้น
เรื่องนี้จึงเป็นหลักการที่ไม่เปลี่ยนแปลง เพราะคนมีอารมณ์ โกรธก็คือ
อารมณ์ ดีใจก็คืออารมณ์ รักก็คืออารมณ์ แค้นก็คืออารมณ์ ชอบ
ทำงานก็คืออารมณ์ ไม่ชอบทำงานก็คืออารมณ์ ดูว่าใครดีใครไม่ดี
ชอบทำอะไรไม่ชอบทำอะไร ทุกสิ่งล้วนเป็นอารมณ์ คนธรรมดาสามัญ
ก็คือมีชีวิตที่อยู่เพื่ออารมณ์ ฉะนั้นการเป็นผู้ฝึกพลัง(กง) เป็นคนที่
เหนือธรรมดา จึงไม่สามารถใช้หลักเกณฑ์นี้มาวัด ต้องหลุดพ้นจากสิ่ง
นี้ ดังนั้นจิตยึดติดหลายๆ อย่างที่เกิดจากอารมณ์ พวกเราต้องมองมัน
ให้เบาบางที่สุด สุดท้ายต้องปล่อยวางได้ทั้งหมด ตัณหาและกามารมณ์
เหล่านี้ล้วนเป็นจิตยึดติดของคน ต้องขจัดออกไปทั้งสิ้น

ในวิชาของเรา ในส่วนของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในสังคัม มนุษย์ ไม่ได้บอกให้ท่านต้องบวชเป็นพระสงฆ์ เป็นชี พวกเราคนหนุ่มสาวยังต้องสร้างครอบครัว เช่นนั้นจะปฏิบัติต่อปัญหาได้อย่างไร ข้าพเจ้าพูดแล้วว่า วิชาของเรานี้เน้นตรงที่ใจคน ไม่ใช่ให้ท่านต้องสูญเสียผลประโยชน์ไปจริงๆ ตรงกันข้าม ก็คือให้ท่านขัดเกลาจิต(ซินซิ่ง)ของท่านท่ามกลางผลประโยชน์ทางวัตถุในสังคัมมนุษย์ ยกระดับจิต(ซินซิ่ง)ขึ้นมาอย่างแท้จริง หากท่านสามารถปล่อยวางจิตดวงนี้ได้ อะไรท่านก็จะสามารถปล่อยวางได้ ให้ท่านปล่อยวางผลประโยชน์ทางวัตถุ ท่านก็จะสามารถปล่อยวางได้แน่นอน หากใจของท่านปล่อยวางไม่ได้ อะไรท่านก็จะปล่อยวางไม่ได้ ฉะนั้นจุดประสงค์ของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริงก็คือการบำเพ็ญจิตใจ การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในวัดเขายังบังคับให้ท่านสูญเสียสิ่งเหล่านี้ ก็เพื่อให้ท่านขจัดจิตดวงนี้ เขายังบังคับให้ท่านตัดขาดมันทั้งหมด ไม่ให้ท่านคิดมัน ของเขาเป็นวิธีนี้ แต่พวกเราไม่กำหนดให้เดินทางนี้ สิ่งที่เรากำหนดก็คือต่อหน้าผลประโยชน์ทางวัตถุ ท่านจะอย่างไรที่จะมองมันให้เป็นเรื่องเบา เพราะฉะนั้นผู้ที่ผ่านการบำเพ็ญวิชาของเราก็จะมั่นคงที่สุด เราไม่ได้ขอให้ท่านบวชเป็นพระสงฆ์หรือชี เราบำเพ็ญปฏิบัติธรรมท่ามกลางคนธรรมดาสามัญ ต่อไปหลักพลัง(กง)ของเราจะเป็นที่แพร่หลายมากยิ่งขึ้น จะให้ทุกๆ คนกลายเป็นพระสงฆ์ที่ไม่ใช่พระสงฆ์ จะให้ผู้ฝึกหลักกรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)กลายเป็นแบบนี้ไปทั้งหมด เป็นเช่นนั้นไม่ได้ ในการฝึกพลัง(กง)ของพวกเรา มีข้อกำหนดให้ทุกท่านดังนี้ ท่านฝึกพลัง(กง) คู่ครองของท่านอาจไม่ฝึกพลัง(กง) หากฝึกพลัง(กง)จนทำ

ให้เกิดการหย่าร้างกัน ให้เป็นเช่นนี้ไม่ได้ พวกเราต้องไม่ใส่ใจเรื่องนี้มากนัก ท่านจะเหมือนคนธรรมดาสามัญที่เห็นเป็นเรื่องสำคัญมากไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน การปลดปล่อยทางเพศเอย สิ่งยั่วชวนใจทางเพศเอย เหล่านี้จะคอยรบกวนคนอยู่ บางคนถือเป็นเรื่องสำคัญมาก พวกเราผู้ฝึกพลัง(กง) ไม่ควรใส่ใจเรื่องนี้มากนัก

หากมองจากระดับสูงแล้ว คนธรรมดาสามัญในสังคมก็คือคลุกอยู่กับดินโคลน ไม่กลัวสกปรก คลุกดินเล่นอยู่บนพื้น เราขอบอกว่าท่านไม่ควรทำให้ครอบครัวไม่ปรองดองเพราะเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นในระดับชั้นที่ท่านอยู่ ณ ปัจจุบันนี้ ท่านต้องไม่ใส่ใจกับมันมากนัก ประคองรักษาชีวิตคู่ให้ปกติและกลมเกลียวก็พอแล้ว ต่อไปในภายหน้า ในอีกระดับชั้นหนึ่งก็จะมีสภาพการณ์ของระดับชั้นนั้น ปัจจุบันเป็นเช่นนี้ เราก้ขอให้ท่านปฏิบัติเช่นนี้ก็เพียงพอแล้ว แน่نونท่านต้องไม่ปฏิบัติเหมือนสภาพที่เป็นอยู่ในสังคมปัจจุบัน เป็นเช่นนั้นก็แย่แล้ว

ในเรื่องนี้ยังมีอีกปัญหาหนึ่ง ทุกท่านคงจะทราบ พวกเราผู้ฝึกพลัง(กง)ร่างกายมีพลังงาน พวกเราเวลานี้ร้อยละ 80 - 90 เมื่อออกจากห้องนี้ไปแล้ว ไม่เพียงแต่จะหายจากการเจ็บป่วย ยังมีพลัง(กง) เพราะฉะนั้นร่างกายของท่านจะมีพลังงานแรงกล้าอยู่ เวลานี้พลัง(กง)ที่ท่านมีกับจิต(ซินซิง)ของท่านนั้นยังไม่ได้สัดส่วนกัน พลัง(กง)ของท่านจะอยู่สูงกว่าชั่วระยะหนึ่ง อาจารย์จะยกท่านให้สูงขึ้นมาในทันที ขณะนี้ท่านกำลังยกระดับจิต(ซินซิง)ให้สูงขึ้น ต่อไปท่านก็จะค่อยๆ ตามขึ้นไป รับรองว่าในช่วงระยะเวลาหนึ่งท่านจะตามขึ้นไปได้ ดังนั้นพวกเรากระทำเรื่องนี้ให้ท่านล่วงหน้า ก็คือพูดว่าขณะนี้ท่านมีพลังงาน

อยู่ในระดับหนึ่ง เพราะว่าพลังงานที่ได้มาจากการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ในสายหลักนั้นเป็นความเมตตากรุณาอันบริสุทธิ์ ดังนั้นทุกคนที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ล้วนรู้สึกถึงสนามอันสงบสุขและมีความเมตตา ข้าพเจ้าฝึกพลัง (กง) ก็บำเพ็ญปฏิบัติมาเช่นนี้ ข้าพเจ้ามีสิ่งนี้ พวกเราที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ ต่างก็รู้สึกมีจิตใจกลมเกลียวมาก ในความคิดของคนไม่มีความคิดชั่วร้าย แม้บุหรีก็ไม่คิดจะสูบ ต่อไปให้ท่านปฏิบัติตามข้อกำหนดของ หลักธรรมใหญ่ของเรา พลัง(กง)ที่ท่านบำเพ็ญปฏิบัติออกมา ก็จะเป็น ลักษณะนี้ ควบคู่ไปกับที่ท่านมีแรงพลัง(กงลี่)สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง พลัง (กง)ที่มีอยู่ในร่างกายของท่านมีพลังการแผ่กระจายที่แรงกล้ามาก ๆ ถึงแม้จะไม่แรงกล้านัก คนทั่วไปที่อยู่ภายในบริเวณสนามของท่านนี้ หรือขณะที่ท่านอยู่บ้าน ท่านก็สามารถควบคุมคนอื่นได้ และคนใน ครอบครัวของท่านก็อาจถูกท่านควบคุม โดยที่ท่านไม่ต้องมีความนึกคิดที่จะควบคุมเขา เพราะอะไร เพราะว่าสนามนี้เป็นสนามที่สงบสุข และเมตตากรุณาอย่างบริสุทธิ์ เป็นสนามของความคิดที่ถูกต้องเที่ยง ธรรม ดังนั้นผู้คนจึงไม่คิดเรื่องที่ไม่ดี ไม่ทำเรื่องไม่ดีโดยง่าย สนามนี้บังเกิดผลเช่นนี้

วันก่อนข้าพเจ้าเคยพูดไว้ว่าแสงพระพุทธรูปส่องสว่างไปทั่ว คุณธรรมสมบูรณ์แจ่มชัด ความหมายก็คือพลังงานที่แผ่กระจายออกมาจากร่างกายของเราสามารถปรับแก้สภาพที่ไม่ถูกต้องทั้งมวล ภายใต้อาณูภาพของสนามนี้ ในขณะที่ท่านไม่คิดเรื่องเหล่านี้ ท่านก็จะสามารถควบคุมคุ้มครองของท่านโดยปริยาย หากท่านไม่คิด ท่านก็จะไม่เกิดความคิดเช่นนี้ เขาก็คิดขึ้นมาเองไม่ได้ แต่ไม่แน่นอนเสมอไป

ในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน เปิดโทรทัศน์อะไรก็มี กระตุ้นกิเลสตัณหาของคนได้ง่าย แต่ภายใต้สภาพต่างๆ ไป ท่านสามารถบังเกิดผลในการควบคุมเช่นนี้ได้ ต่อไปภายหน้าเมื่อบำเพ็ญปฏิบัติถึงระดับขั้นที่สูงขึ้นก็ไม่จำเป็นต้องให้ข้าพเจ้าบอกท่าน ท่านก็จะทราบดีว่าควรปฏิบัติตนอย่างไร ถึงเวลานั้นจะเป็นสภาพอีกแบบหนึ่ง เป็นการรักษาความเป็นอยู่ที่กลมเกลียวและปรองดอง ดังนั้นเรื่องเหล่านี้ท่านอย่าได้เห็นเป็นเรื่องสำคัญจนเกินไป หากท่านกังวลมากจนเกินไปก็จะกลายเป็นยึดติด ระหว่างสามภรรยาไม่มีปัญหาของกามารมณ์ แต่มีเรื่องของกิเลสตัณหา ท่านมองมันให้ชัดเจน จิตใจสมดุลเป็นใช้ได้

ถ้าเช่นนี้จะพบกับมารทางกามารมณ์แบบไหน หากพลังสมาธิของท่านไม่พอ ก็จะเกิดขึ้นในขณะที่ท่านนอนหลับ ไม่ว่าจะป็นขณะที่ท่านนอนหลับหรือนั่งสมาธิอยู่ มันจะปรากฏออกมาทันที ท่านเป็นชายก็จะมีสาวสวยปรากฏออกมา ท่านเป็นหญิงก็จะมีชายในฝันปรากฏออกมา แต่เขาจะปรากฏโดยไม่สวมใส่เสื้อผ้า หากท่านเกิดอารมณ์ขึ้นก็จะเกิดการหลง ก็กลายเป็นเรื่องจริง ทุกท่านลองคิดดู พวกเราฝึกพลัง(กง) เราใช้พลังสุดยอดจากเลือดมาหล่อเลี้ยงชีวิต ท่านไม่ควรปล่อยให้มีการหลงออกมาเช่นนี้บ่อยๆ ขณะเดียวกันท่านไม่สามารถผ่านด่านของกามารมณ์นี้ไปได้ จะได้อย่างไร เพราะฉะนั้นเกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้ ข้าพเจ้าขอบอกกับพวกเราว่า ทุกคนจะต้องประสบรับรองว่าจะได้พบ ขณะที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดหลักธรรมอยู่นี้ ข้าพเจ้าส่งพลังงานอันแรงกล้าไปยังสมองของท่าน เดินออกประตูไปท่านอาจนึกไม่ออกว่าข้าพเจ้าพูดอะไรเป็นรูปธรรม แต่เมื่อท่านเผชิญกับปัญหา

จริงๆ ท่านจะนึกถึงคำพูดของข้าพเจ้าที่เคยพูดไว้ ขอเพียงท่านปฏิบัติตนเป็นผู้ฝึกพลัง(กง) ท่านจะนึกขึ้นมาได้ในทันที ท่านก็จะสามารถควบคุมตัวเอง ท่านก็จะสามารถผ่านด่านไปได้ ถ้าหากด่านแรกผ่านไปไม่ได้ ด่านที่ 2 ก็จจะรักษาไว้ได้ยาก แต่ก็มีเหตุการณ์เช่นนี้คือ คนที่ผ่านด่านแรกไปไม่ได้ ตื่นขึ้นมาก็รู้สึกเสียวสยองใจอย่างยิ่ง อาจเป็นไปได้ว่าจิตใจและสภาพเช่นนี้ของท่าน จะฝังลึกเข้าไปอยู่ในความนึกคิดของท่าน เมื่อพบกับปัญหาอีกครั้ง ท่านก็จะสามารถควบคุมได้ ก็จะสามารถข้ามไปได้ หากว่าคนที่ผ่านไปไม่ได้ และไม่สนใจ ต่อไปก็จะผ่านด่านนี้ได้ยาก รับรองว่าเป็นเช่นนั้น

รูปแบบเช่นนี้มีทั้งแบบที่มารมารบกวน และก็มีแบบที่อาจารย์แปลงวัตถุและสิ่งของมาทดสอบท่าน มีอยู่ทั้งสองรูปแบบ เพราะว่าทุกคนจะต้องผ่านด่านนี้ เราเริ่มบำเพ็ญปฏิบัติธรรมจากคนธรรมดาสามัญก้าวแรกก็คือการผ่านด่านนี้ ทุกคนจะต้องประสบ ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างมาประกอบ ในขณะที่ข้าพเจ้าไปเปิดสอนที่เมืองอู่ฮั่น มีผู้ฝึกคนหนึ่งเป็นชายหนุ่มอายุ 30 หลังจากข้าพเจ้าพูดบทนี้ผ่านไป เขาก็กลับไปบ้านนั่งสมาธิ ก็อยู่ในสมาธิได้ในทันที หลังจากสมาธิหนึ่งแล้วทันใดนั้นเขาเห็นพระอาหิณโถฝ่อปรากฏออกมาด้านนี้ เหล่าจื่อปรากฏออกมาด้านนั้น นี่คือนี่ที่เขาพูดจากประสบการณ์ของตัวเอง หลังจากที่เขาปรากฏออกมาแล้ว มองดูเขาไม่ออกเสียง จากนั้นก็หายไป ก็มีพระโพธิสัตว์กวนอินปรากฏออกมา มือถือแจกันดอกไม้ มีคว้นขาวพุ่งออกมาจากแจกัน เขานั่งสมาธิอยู่เห็นได้อย่างชัดเจน เขารู้สึกดีใจมาก ทันใดนั้นก็แปลงออกมาเป็นสาวงามหลายคน สาวงามนั้นคือนางฟ้าบิน

ได้ สวยงามอะไรเช่นนั้น เต็มร่าให้เขาดู ท่วงท่าสวยงามนัก เขา
ครุ่นคิด ฉันฝึกพลัง(กง)อยู่ตรงนี้ พระโพธิสัตว์คงจะให้รางวัล เนรมิต
สาวงามหลายคนให้ฉันดู เห็นฟ้าเต็มร่าให้ฉันดู ในขณะที่เขากำลังดีใจ
อยู่นั้น ทันใดนั้นสาวงามเหล่านั้นก็ไม่สวมใส่อะไรเลย และเคลื่อนไหว
ท่าทางต่างๆ เข้ามาโอบคอบโอบเอวเขา ผู้ฝึกของเราคนนี้ยกระดับจิต
(ซินซิ่ง)สูงขึ้นมาได้เร็วมาก เวลานั้นชายหนุ่มก็มีสติขึ้นมา สิ่งที่เขาคิด
ขึ้นมาได้อันดับแรกก็คือ ฉันไม่ใช่คนทั่วไป ฉันเป็นผู้ฝึกพลัง(กง)
พวกท่านอย่าได้ปฏิบัติกับฉันเช่นนี้ ฉันเป็นผู้บำเพ็ญหลักธรรมใหญ่
ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) ความคิดนี้เมื่อเกิดขึ้น ทันใดนั้นทุกอย่างก็
หายวับไปในทันที แท้จริงนั่นก็คือสิ่งที่เสกออกมา หลังจากนั้นพระ
อาหนิถอฝอและเหล่าจื่อก็ปรากฏออกมาอีกครั้งหนึ่ง เหล่าจื่อขึ้นไปยัง
ชายหนุ่ม และหันไปยิ้มกับพระอาหนิถอฝอว่า เจ้าคนนี่สอนได้ ก็คือ
พูดว่าหนุ่มคนนี่ดีใช้ได้ สอนได้

ในประวัติศาสตร์หรือในมิติชั้นสูง ดูว่าใครฝึกได้หรือไม่ สิ่ง
สำคัญต้องดูที่กิเลสตัณหาและความใคร่ของคน เพราะฉะนั้นเราจะต้อง
พยายามดูสิ่งเหล่านี้ให้เป็นเรื่องไม่สำคัญ แต่พวกเราบำเพ็ญปฏิบัติ
ธรรมท่ามกลางคนธรรมดาสามัญ มิใช่ให้ท่านตัดขาดมันเสียทั้งหมด
อย่างน้อยในขั้นตอนนี้ปัจจุบัน ท่านต้องดูมันให้ชัดเจน อย่าได้เหมือนที่
ผ่านมา การเป็นผู้ฝึกพลัง(กง)ควรเป็นเช่นนี้ ในระหว่างการฝึกพลัง
(กง)ไม่ว่าจะมีการรบกวนอย่างนี้อย่างนั้นปรากฏ ตัวท่านจะต้องหา
สาเหตุในตัวเองว่า มีอะไรที่ท่านยังไม่ได้ปล่อยวางบ้าง

มารเกิดจากใจตัวเอง

อะไรเรียกว่า มารเกิดจากใจตัวเอง ร่างกายของคนในมิติชั้นต่าง ๆ ล้วนมีสนามสสารคงอยู่ ภายในสนามพิเศษ ทุกสิ่งทุกอย่างในจักรวาลจะเหมือนเงาสะท้อนส่องมายังสนามมิติของท่านนี้ แม้ว่าจะเป็นเพียงเงา แต่ก็มีสสารคงอยู่ ทุกสิ่งในสนามมิติของท่าน ก็จะฟังคำสั่งจากจิตสำนึกในสมองใหญ่ของท่าน กล่าวคือ ท่านใช้ตาทิพย์มองไปไม่เคลื่อนไหวความนึกคิดมองดูอย่างเงียบๆ สิ่งทีเห็นก็คือความจริง หากเคลื่อนไหวความนึกคิดแม้เพียงเล็กน้อย ทีเห็นก็จะเป็นภาพปลอม นี่ก็คือมารเกิดจากใจตัวเอง หรือเรียกว่าแปรเปลี่ยนไปตามใจนึก ก็เพราะว่าผู้ฝึกพลัง(กง)บางคนตัวเองไม่สามารถทำตัวเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ไม่สามารถควบคุมตัวเอง เขาแสวงหาความสามารถพิเศษ ยึดติดต่อความสามารถและศาสตร์เล็ก ๆ น้อย ๆ แม้กระทั่งยึดติดต่อสิ่งที่ได้ยินจากมิติอื่น ยึดติดต่อการแสวงหาสิ่งเหล่านี้ คนประเภทนี้จะตกอยู่ในสภาพมารเกิดจากใจตัวเองได้ง่าย ตกลงไปได้ง่ายที่สุด ไม่ว่าจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมได้สูงเพียงใด เมื่อเกิดปัญหานี้ขึ้นก็จะตกต่ำลงสู่กันบึ้ง ถูกทำลายจนถึงที่สุด นี่เป็นปัญหาที่ร้ายแรงนัก ไม่เหมือนกับเรื่องอื่นๆ การทดสอบจิต(ซินซิง)ครั้งนี้ไม่ผ่าน ล้มลงไปลุกขึ้นมา ก็ยังสามารถบำเพ็ญต่อไปได้ แต่เมื่อปรากฏปัญหามารเกิดจากใจตัวเองชั่วชีวิตนี้เขาก็จบสิ้นแล้วบำเพ็ญต่อไปไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ฝึกพลัง(กง)จนบรรลุระดับชั้นหนึ่งที่ตาทิพย์เปิดแล้ว มักจะเกิดปัญหานี้ได้ง่าย ยังมีบางคนจิตสำนึกของตัวเองมักจะถูกสื่อสัญญาณภายนอกครอบงวน สื่อสัญญาณภายนอกบอกระไรเขา เขาก็เชื่ออย่างนั้น ก็จะ

ปรากฏปัญหานี้ เพราะฉะนั้นพวกเราบางคนที่ตาทิพย์เปิดแล้ว จะถูก
สื่อสัญญาณรอบด้านรบกวน

เราขอยกตัวอย่างสักตัวอย่างหนึ่ง การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมใน
ระดับต่ำ จิตใจไม่หวั่นไหวนั้นทำได้ยาก อาจารย์มีรูปร่างหน้าตาเป็น
อย่างไรท่านอาจมองเห็นได้ไม่ชัดเจน อยู่มาวันหนึ่ง ท่านใดนั้นท่านได้
เห็นเทพองค์หนึ่งทั้งสูงทั้งใหญ่ เทพองค์นี้กล่าวชมเชยท่าน 2 คำ และ
สอนอะไรท่านเล็กๆ น้อยๆ ท่านก็รับ พลัง(กง)ของท่านก็จะสับสน ใน
ใจท่านเกิดดีใจ ยอมรับเขาเป็นอาจารย์ ก็ตามไปเรียนกับเขา เขาเอง
อาจยังไม่ได้มรรคผล ณ มิตินั้นเขาสามารถขยายใหญ่และหดเล็กได้
ปรากฏอยู่ต่อหน้าท่าน ท่านมองเห็นเทพองค์ใหญ่ เกิดความตื่นตัน
พอจิตยินดีเกิดขึ้นมา ท่านจะไม่ตามไปเรียนกับเขาหรือ ผู้บำเพ็ญ
ปฏิบัติธรรมหากควบคุมตัวเองไม่ได้ก็ยากที่จะช่วยเหลือให้หลุดพ้น ก็
ทำลายตัวเองได้ง่าย ผู้อยู่บนสวรรค์ล้วนเป็นเทพ แต่เขาก็ยังไม่ได้
มรรคผล ยังต้องเข้าสู่วัฏจักรหกทาง ท่านยอมรับเขาเป็นอาจารย์ง่าย ๆ
ถ้าท่านตามเขาไป เขาจะพาท่านไปยังจุดใด เขายังไม่สำเร็จมรรคผล
ท่านมีบำเพ็ญไปโดยเปล่าประโยชน์หรือ ผลสุดท้ายพลัง(กง)ของท่าน
เองก็สับสนไปหมด จิตใจของคนนั้นยากที่จะไม่หวั่นไหว ข้าพเจ้าขอ
บอกกับทุกท่าน ปัญหานี้ร้ายแรงนัก ในวันข้างหน้าพวกเราหลายคน
อาจพบปัญหานี้ หลักรกรรมข้าพเจ้าได้พูดออกมาแล้ว ท่านจะสามารถ
ควบคุมได้หรือไม่อยู่ที่ตัวท่าน ที่ข้าพเจ้าพูดถึงคือสภาพการณ์อย่าง
หนึ่ง ได้เห็นผู้สำเร็จธรรมในวิชาอื่น จิตใจต้องไม่หวั่นไหว ยึดมั่น
บำเพ็ญในวิชาเดียว พระพุทธอะไร เต่าอะไร เทพอะไร มารอะไร ก็

อย่าหวังว่าจะทำให้จิตใจฉันหวนไหวได้ เช่นนี้ย่อมมีโอกาสจะประสบ
ความสำเร็จ

มารเกิดจากใจตัวเองยังมีสภาพการณ์อื่นอีก เห็นญาติที่ตายไป
มารบกวน ร้องไห้ร้องไห้ บอกให้ท่านทำเรื่องนี้เรื่องนั้น เรื่องอะไร
ล้วนปรากฏ ท่านจะไม่หวนไหวได้หรือ ท่านรักลูกคนหนึ่งของท่าน รัก
บิดามารดา บิดามารดาของท่านตายไปแล้ว เขาบอกให้ท่านทำอะไร
ซึ่งล้วนเป็นเรื่องที่ทำได้ ท่านทำไปก็จะมีเสีย ผู้ฝึกพลัง(กง)จึงลำบาก
เช่นนี้ คนเขาพูดกันว่าพุทธศาสนาเริ่มสับสน แล้วสิ่งที่เป็นของลัทธิหยู
(ขงจื้อ)ก็ปะปนเข้าไปในศาสนาพุทธ การกตัญญูต่อบิดามารดา ความ
รักความผูกพันต่อบุตรธิดาก็ปะปนเข้าไป พุทธศาสนาไม่มีสิ่งเหล่านี้
หมายความว่าอะไร เพราะชีวิตที่แท้จริงของคน คือจิตหลัก(เหวียนเสิน)
ผู้ให้กำเนิดจิตหลัก(เหวียนเสิน)แก่ท่านจึงจะเป็นมารดาที่แท้จริงของ
ท่าน ท่านเวียนว่ายตายเกิดในวัฏจักรหกทาง(วัฏสงสาร) มารดาของ
ท่านมีทั้งที่เป็นมนุษย์ และไม่ใช่มนุษย์ นับไม่ถ้วน แต่ละภพแต่ละ
ชาติท่านมีบุตรธิดาเป็นจำนวนเท่าใดก็นับไม่ถ้วน คนไหนคือมารดา
ของท่าน คนไหนคือบุตรธิดาของท่าน สองตาปิดลงใครก็ไม่รู้จักใคร
กรรมที่ท่านติดค้างมาก็ยังต้องชดใช้ คนตกอยู่ในวังวน จึงปล่อยวางสิ่ง
เหล่านี้ไม่ได้ บางคนไม่สามารถปล่อยวางบุตรธิดาของเขา บอกว่าเขา
คืออย่างนั้นอย่างนี้ แต่ก็ตายไปแล้ว มารดาของเขาคืออย่างไรก็ตายไป
แล้ว เขาโศกเศร้าปานจะขาดใจ ชีวิตที่เหลืออยู่อยากจะทำตามเขาไปด้วย
ท่านไม่ลองคิดดู นี้ไม่ใช่มาทรมาณท่านหรือหรือ ใช้รูปแบบเช่นนี้เพื่อ
ไม่ให้ท่านอยู่อย่างปกติสุข

คนธรรมดาสามัญอาจไม่เข้าใจ ถ้าท่านยึดติดในสิ่งนี้ ท่านก็
บำเพ็ญปฏิบัติธรรมไม่ได้ เพราะฉะนั้นพุทธศาสนาจึงไม่มีเนื้อหาสาระ
เหล่านี้ ถ้าท่านคิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม อารมณ์และความผูกพันของ
คนก็ต้องปล่อยวาง แน่นนอนพวกเราบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในสังคมมนุษย์
การกตัญญูต่อบิดามารดาและการอบรมสั่งสอนบุตรธิดาเป็นเรื่องสมควร
ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพแวดล้อมใด ๆ ก็ต้องดีต่อผู้อื่น เมตตาต่อคน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อญาติพี่น้องของท่าน ไม่ว่ากับใครก็เหมือนกัน
กับบิดามารดา กับบุตรธิดาก็ดี คำหนึ่งถึงผู้อื่นอยู่เสมอ จิตใจเช่นนี้ถือ
ว่าไม่เห็นแก่ตัว ล้วนเป็นจิตใจที่มีความเมตตากรุณา นี่คือความเมตตา
อารมณ์และความรู้สึกเป็นเรื่องของคนธรรมดาสามัญ คนธรรมดาสามัญ
จึงมีชีวิตอยู่เพื่ออารมณ์และความรู้สึก

คนจำนวนมากควบคุมตัวเองไม่ได้ ทำให้เกิดอุปสรรคในการ
บำเพ็ญปฏิบัติธรรม บางคนกล่าวว่า พระพุทธพุดะไรกับเขา อะไรก็
ตามที่บอกท่านว่าวันนี้ท่านจะมีภัย จะเกิดเรื่องอะไร ให้ท่านหลีกเลี่ยง
อย่างไร หรือใครที่บอกท่านว่า ลีอตเตอร์วันนี้รางวัลที่หนึ่งจะออกเลข
อะไร บอกให้ท่านไปซื้อ ยกเว้นแต่ว่าเวลาจะมีอันตรายถึงแก่ชีวิตแล้ว
บอกให้ท่านขจัดอย่างไร อะไรก็ตามที่จะให้ท่านได้รับประโยชน์ใน
สังคมมนุษย์ล้วนเป็นมาร หากท่านได้สิ่งดี ๆ ในสังคมมนุษย์ ก็ไม่
สามารถผ่านด่านนี้ไปได้ ท่านก็ยกระดับสูงขึ้นไม่ได้ ท่านใช้ชีวิตอย่าง
สุขสบายในสังคมมนุษย์ ท่านจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างไร กรรมของ
ท่านจะผันแปรได้อย่างไร จะไปหาสภาพแวดล้อมให้ท่านได้ยกระดับจิต
(ชินชิ่ง)ของท่านและผันแปรกรรมของท่านได้ที่ใด พวกเราต้องจดจำจุด

นี้ไว้ให้ดี มารตัวนั้นยังจะยกยกท่าน บอกว่าท่านสูงส่งเพียงใด บอกว่าท่านคือพระพุทธรูปที่สูงส่งเพียงใด เต่าที่สูงส่งเพียงใด เห็นว่าท่านเก่งเพียงใด สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งจอมปลอม ผู้ที่จะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไปสู่ระดับสูงอย่างแท้จริง จิตต่างๆ ทุกประเภทของท่านล้วนต้องปล่อยวาง เวลาเผชิญกับปัญหาเหล่านี้ พวกเราจะต้องระมัดระวัง

เมื่อเราฝึกพลัง(กง)จนตาทิพย์เปิดแล้ว ตาทิพย์เปิดแล้วก็มีจุดที่บำเพ็ญลำบาก ตาทิพย์ไม่เปิดก็มีจุดที่บำเพ็ญลำบาก บำเพ็ญลำบากทั้งนั้น เมื่อเปิดตาทิพย์แล้ว เวลาที่สี่สังกัจจายน์ต่างๆ มารบกวนท่าน ท่านก็ควบคุมตัวเองได้ยากจริงๆ ในมิติอื่น ล้วนวิจิตรตระการตาสวยงามมาก ดึงดูดมากๆ ทุกสิ่งล้วนสามารถทำให้จิตใจหวั่นไหว เมื่อจิตใจของท่านหวั่นไหวก็จะถูกรบกวน พลัง(กง)ของท่านก็จะสับสน มักจะเป็นเช่นนี้ เพราะฉะนั้นผู้ที่มารเกิดจากใจตัวเอง เวลาไม่สามารถควบคุมตัวเองได้นั้น สภาพเช่นนี้ก็จะปรากฏ อาทิเช่น เมื่อคนผู้นี้เกิดมีความคิดที่ไม่ถูกต้องขึ้นมา ก็จะเป็นอันตรายอย่างยิ่ง อยู่มาวันหนึ่ง ตาทิพย์ของเขาเปิด มองเห็นได้ชัดเจน เขาคิด ณ ศูนย์ฝึกพลัง(กง)แห่งนี้ ก็มีแต่ฉันเท่านั้นที่ตาทิพย์เปิดได้ดี ฉันคงจะไม่ใช้คนธรรมดาทั่วไป ฉันสามารถเรียนหลักสูตรมหัศจรรย์(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของอาจารย์หลี่ ฉันเรียนได้ดีเช่นนี้ เก่งกว่าใครๆ ฉันอาจไม่ใช่คนธรรมดาทั่วไปก็ได้ ความคิดเช่นนี้ถือว่าไม่ถูกต้องแล้ว เขาคิด ไม่แน่มันก็คือพระพุทธรูป ลองมองตัวเองดูซิ พอเขามองตัวเองก็เป็นพระพุทธรูปขึ้นมาจริงๆ เพราะอะไร เพราะว่าสสารทุกชนิดภายในสนามมิติรอบๆ

ร่างกายเขา จะแปรเปลี่ยนไปตามความคิดของเขา เรียกว่าแปรเปลี่ยนไปตามใจนึก

สิ่งที่สะท้อนมาจากจักรวาล จะแปรเปลี่ยนไปตามความคิดของเขา เพราะว่าภายในสนามมิติของเขา เขาจะดูแลทั้งหมด เงาก็เป็นสสารที่มีอยู่ ก็เช่นเดียวกัน เขาคิด ฉันคงเป็นพระพุทธรูปแล้ว เสื้อผ้าที่ฉันใส่ก็อาจจะเป็นเสื้อผ้าของพระพุทธรูป ฉะนั้นเขาก็จะเห็นว่าเสื้อผ้าที่เขาสวมใส่ก็เป็นเสื้อผ้าของพระพุทธรูปจริงๆ โอ้โฮ ฉันเป็นพระพุทธรูปจริงๆ ดีใจสุดขีด ฉันอาจจะไม่ใช่เป็นแค่พระพุทธรูปเล็กๆ คุณอีกที ตัวเองก็เป็นพระพุทธรูปใหญ่ ไม่แน่มันยังจะสูงกว่าลี้หังจื้อ ดูไปดูมา โอ้โฮ เราสูงกว่าลี้หังจื้อจริงๆ ด้วย ยังมีบางคนได้ยินกับหู มารตัวนั้นรบกวนเขา พูดว่า ท่านยังสูงกว่าลี้หังจื้อ ท่านสูงกว่าลี้หังจื้อมากเท่าใดๆ เขาก็เชื่อ ทำไมท่านไม่ลองคิดดูต่อไปท่านจะบำเพ็ญอย่างไร ท่านเคยบำเพ็ญมาหรือยัง ใครเป็นผู้สอนให้ท่านบำเพ็ญ พระพุทธรูปจริงลงมาปฏิบัติภารกิจยังต้องเริ่มต้นบำเพ็ญใหม่ พลัง(กง)ดั้งเดิมก็ไม่ให้แล้ว เพียงแต่เวลานี้บำเพ็ญได้เร็วขึ้นหน่อย เมื่อเป็นเช่นนั้น คนผู้นี้หลังจากเกิดปัญหาเช่นนี้ เขาก็จะถอนตัวลำบากอย่างยิ่ง จิตใจเช่นนี้ก็เกิดขึ้นแล้ว เมื่อเกิดขึ้นแล้วอะไรเขาก็กลัวพูด ฉันก็คือพระพุทธรูป พวกท่านไม่ต้องไปเรียนกับใคร ฉันก็คือพระพุทธรูป ฉันจะบอกพวกท่านว่าให้ทำอย่างไรๆ เขามาในลักษณะนี้

พวกเราในเมืองฉางชุนก็มีคนแบบนี้ไม่ใช่หรือ เริ่มต้นเขาก็เป็นคนที่ไม่เลวเลยทีเดียวนะ ต่อมาทำไปทำมาก็เกิดเรื่องเช่นนี้ เขาเป็นพระพุทธรูปแล้ว สุดท้ายเขาสูงกว่าใครๆ ก็คือเขาควบคุมตัวเองไม่ได้ เกิด

จากจิตยึดติด ทำให้จึงเกิดปรากฏการณ์เช่นนี้ ทางพุทธศาสนากล่าวไว้ว่า ท่านเห็นอะไร อย่าได้ไปสนใจ ล้วนเป็นภาพหลอนของมาร ท่านเพียงแต่ตั้งจิตมั่นบำเพ็ญขึ้นไป ทำให้จึงไม่让您ดู เพื่อไม่ให้ท่านยึดติดต่อสิ่งเหล่านี้ เขากลัวว่าจะเกิดปัญหานี้ การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในพุทธศาสนา เขาไม่มีวิธีบำเพ็ญปฏิบัติที่แข็งขันใดๆ ในคัมภีร์ก็ไม่ได้ชี้แนะว่าจะสลัดสิ่งนี้ทิ้งได้อย่างไร สมัยขององค์ศากยมุนีไม่ได้พูดถึงหลักธรรมข้อนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหามารเกิดจากใจตัวเองและปัญหาแปรเปลี่ยนไปตามใจนึก พระองค์ถือว่าภาพที่เห็นในระหว่างการทำบำเพ็ญปฏิบัติธรรมนั้นเป็นภาพหลอนของมารทั้งสิ้น ดังนั้นเมื่อเกิดจิตยึดติด ก็จะทำให้เกิดภาพหลอนของมาร คนยากที่จะสลัดมันทิ้ง ถ้าทำได้ไม่ดีคนคนนั้นก็จบสิ้น ถูกมารครอบงำ เพราะเขาคิดว่าตัวเองเป็นพระพุทธรักษาเสียแล้ว เขาถูกมารครอบงำเสียแล้ว สุดท้ายยังอาจจะชักนำวิญญูณแปลกปลอมและเรื่องอื่นๆ เข้ามา เขาก็จบสิ้นทุกสิ่งทุกอย่าง จิตใจเลวลง ตกลงสู่ก้นบึ้ง คนประเภทนี้มีมากมาย ณ ที่นี้ในเวลานี้ก็มีคนที่รู้สึกว่าคุณเองไม่เลวเลย ลักษณะการพูดก็ไม่เหมือนเดิม แท้จริงตัวเองเป็นอย่างไร แม้แต่ในพุทธศาสนาก็ถือเป็นเรื่องต้องห้าม ที่ข้าพเจ้าพูดมานี้ ก็เป็นสภาพการณ์แบบหนึ่ง ก็เรียกว่ามารเกิดจากใจตัวเอง หรือเรียกว่าแปรเปลี่ยนไปตามใจนึก ที่ปักกิ่งมีผู้ฝึกประเภทนี้ ที่อื่นก็มีปรากฏ อีกทั้งเป็นการรบกวนผู้ฝึกพลัง(ง)ของเราอย่างมาก

มีคนถามข้าพเจ้าว่า อาจารย์ ทำไมท่านไม่ช่วยจัดสิ่งเหล่านี้ พวกเราลองคิดดู บนหนทางบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของเราหากช่วยจัดอุปสรรคทั้งหมดให้แก่ท่าน แล้วท่านจะบำเพ็ญอย่างไร ภายใต้สภาพที่

มีมารบกวนจึงจะแสดงให้เห็นว่าท่านสามารถบำเพ็ญต่อไปได้หรือไม่ ท่านจะสามารถรับรู้(ู้)หลักธรรมอย่างแท้จริงได้หรือไม่ ท่านจะทนต่อการถูกรบกวนได้หรือไม่ สามารถยึดมั่นในวิชานี้ได้หรือไม่ การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมก็เหมือนกับการร่อนทองในคลื่นแรง สิ่งที่เหลือจึงจะเป็นทองแท้ หากไม่มีรูปแบบการรบกวนเช่นนี้ ข้าพเจ้าว่าการบำเพ็ญของคนเราจะเป็นเรื่องง่ายเกินไป ข้าพเจ้าว่าท่านบำเพ็ญได้ง่ายเกินไปแล้ว ผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงเหล่านั้นเห็นแล้วรู้สึกไม่ยุติธรรม ท่านทำอะไร นี่เป็นการโปรดสัตว์หรือ บนหนทางการบำเพ็ญหากไม่มีอุปสรรคอะไรเลย บำเพ็ญราบรื่นตั้งแต่ต้นจนถึงที่สุด นี่ยังจะเป็นการบำเพ็ญหรือ ยิ่งฝึกยิ่งสบาย ไม่มีอะไรมารบกวน เป็นเช่นนี้ได้หรือ นี่ก็คือปัญหา ข้าพเจ้าเองก็คำนึงถึงปัญหานี้อยู่ ในระยะแรก ข้าพเจ้าได้จัดการกับมารพวกนี้ไปมากต่อมาก ถ้าทำเช่นนี้ต่อไป ข้าพเจ้าก็คิดว่าไม่ถูกต้อง ผู้รู้แจ้งท่านอื่นก็พูดกับข้าพเจ้าว่า ท่านให้พวกเขาบำเพ็ญได้ง่ายเกินไปแล้ว คนมีความยากลำบากเล็กน้อยแค่นั้นหรือ ระหว่างคนด้วยกันก็มีเรื่องเล็กน้อยเท่านั้นหรือ ยังมีจิตอีกมากมายที่ยังขจัดทิ้งไปไม่ได้ ท่ามกลางความสับสนท่านจะสามารถเข้าใจต่อหลักธรรมใหญ่ได้หรือไม่ ก็ยังเป็นปัญหาอยู่ มีปัญหาเช่นนี้อยู่ ดังนั้นก็จะมีมารรบกวน มีการทดสอบ ที่พูดมานี้เป็นรูปแบบหนึ่งของมาร การจะช่วยให้คนๆ หนึ่งพ้นทุกข์เป็นเรื่องยากจริงๆ แต่การจะทำลายคนๆ หนึ่งนั้นเป็นเรื่องง่ายตายมากๆ หากใจท่านไม่เที่ยงตรง ก็จบสิ้นทันที

จิตสำนึกหลักต้องแกร่ง

เนื่องจากมนุษย์เราทำเรื่องไม่ดีไว้หลายภาพหลายชาติ ก่อเกิดเป็นทุกข์ภัยให้แก่มนุษย์ ก่อเกิดเป็นกรรมซึ่งเป็นอุปสรรคต่อผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ดังนั้นจึงมีการเกิดแก่เจ็บตาย นี่คือกรรมต่างๆ ไป ยังมีกรรมที่รุนแรงอีกประเภทหนึ่ง ส่งผลกระทบใหญ่หลวงต่อผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม เรียกว่ากรรมทางความคิด คนมีชีวิตอยู่ก็ต้องคิด เนื่องจากคนเราตกอยู่ในวังวนของคนธรรมดาสามัญ ในความคิดมักจะเกิดความนึกคิดเพื่อชื่อเสียง ผลประโยชน์ กิเลสตัณหา โทสะ เป็นต้น นานๆ เข้าก็จะก่อเกิดเป็นกรรมทางความคิดที่รุนแรง เพราะในมิติอื่น ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนมีชีวิต กรรมก็เช่นเดียวกัน เมื่อคนเราต้องการจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมสายหลัก ก็ต้องชำระกรรม ชำระกรรมก็คือสลายกรรมให้หมดไป ผันแปรไป แนนอนกรรมก็จะไม่ยินยอม คนเราก็จะมีทุกข์ภัย มีอุปสรรค และแล้วกรรมทางความคิดจะก่อกวนสมองใหญ่ของคนโดยตรง จากนั้นในความคิดก็จะมีการด่าอาจารย์ ด่าหลักธรรมใหญ่ มีความคิดที่เลวร้ายต่างๆ และคำพูดที่ด่าคน เมื่อเป็นเช่นนั้น ผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมบางคนจึงไม่เข้าใจเรื่องเป็นเช่นใด ยังคิดว่าตัวเองคิดเช่นนั้น บางคนคิดว่าเป็นคือวิญญูณแปลกปลอม แต่ไม่ใช่วิญญูณแปลกปลอม แต่เป็นกรรมทางความคิดที่สะท้อนเข้าไปสู่สมองใหญ่ บางคนจิตสำนึกหลัก(जूईชื่อ)ไม่แกร่ง ก็กระทำเรื่องไม่ดีตามกรรมทางความคิด คนผู้นี้ก็จบสิ้น ตกลงไปเสียแล้ว แต่คนส่วนใหญ่สามารถใช้ความคิดอันแข็งแกร่ง(जूईชื่อเจียง)ของตนขจัดมันทิ้งไป ต่อต้านมัน เมื่อเป็นเช่นนี้ก็แสดงว่า คนผู้นี้สามารถช่วยให้หลุดพ้นได้ สามารถ

แยกแยะชั่วดีได้ ก็คือการรับรู้(ู้)ดี ธรรมชาติของข้าพเจ้าก็จะช่วยชำระกรรมทางความคิดประเภทนี้ออกไปเป็นส่วนใหญ่ สภาพเช่นนี้พบค่อนข้างมาก เมื่อปรากฏออกมา ก็จะดูว่าตนเองจะสามารถเอาชนะความคิดที่ไม่ดีเหล่านี้ได้หรือไม่ ผู้ที่สามารถยืนหยัดอยู่ได้ ก็จะสลายกรรมได้

จิตต้องเที่ยงตรง

อะไรคือจิตไม่เที่ยงตรง ก็คือเขามักจะถือว่าตัวเองไม่ใช่ผู้ฝึกพลัง(กง) ผู้ฝึกพลัง(กง)จะพบกับทุกข์ภัยในระหว่างการทำเพ็ญ เมื่อทุกข์ภัยเกิดขึ้นอาจปรากฏออกมาในรูปของความขัดแย้งระหว่างคน ทำให้มีเรื่องการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น ส่งผลกระทบโดยตรงต่อจิต(ซินซิ่ง)ของท่าน ในด้านนี้มีค่อนข้างมาก ยังจะพบกับอะไรอีก ร่างกายของเราจะรู้สึกไม่สบายขึ้นมาอย่างกะทันหัน เพราะว่าต้องชดใช้กรรม มันจะปรากฏออกมาในหลายๆ ด้าน เมื่อถึงระยะหนึ่งยังจะทำให้ท่านแยกแยะไม่ออกว่าจริงหรือเท็จ ทำให้ท่านสงสัยว่าพลัง(กง)นี้จะยังคงมีอยู่หรือไม่ จะบำเพ็ญต่อไปได้หรือไม่ ในที่สุดบำเพ็ญขึ้นไปได้หรือไม่ มีพระพุทธรูปหรือไม่ แท้หรือปลอม ต่อไปในวันข้างหน้ายังจะมีเหตุการณ์เช่นนี้ปรากฏอีก ทำให้ท่านเกิดความเข้าใจผิด ให้ท่านรู้สึกว่ามันเหมือนไม่มี เป็นของปลอมทั้งสิ้น ก็จะดูว่าท่านจะสามารถยืนหยัดต่อไปได้หรือไม่ ท่านบอกว่าจะมันคงไม่เปลี่ยนแปลง จิตใจเช่นนี้เมื่อถึงเวลานั้นท่านมันคงไม่เปลี่ยนแปลงจริงๆ ท่านก็จะสามารถปฏิบัติได้ดีเอง เพราะว่าจิต(ซินซิ่ง)ของท่านได้ยกระดับขึ้นมาแล้ว ในเวลานี้

ท่านยังไม่มั่นคงนัก ถ้าให้ท่านประสบกับทุกข์ภัยในขณะนี้ ท่านก็จะไม่สามารถรับรู้(อู้) ก็จะไม่สามารถบำเพ็ญ ทุกข์ภัยอาจปรากฏออกมาในหลายๆ ด้าน

ในขั้นตอนของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม คนเราก็จะต้องบำเพ็ญปฏิบัติธรรมขึ้นไปเช่นนี้ ดังนั้นพวกเราบางคนเมื่อใดที่ร่างกายของเขาเกิดไม่สบายขึ้นมา เขาก็คิดว่าตัวเองเจ็บป่วย เขาไม่สามารถทำตัวให้เป็นผู้ฝึกพลัง(กง)ได้ เมื่อประสบกับเรื่องนี้ เขาก็คิดว่าตัวเองเจ็บป่วยคิดว่าทำไมจึงมีปัญหามากมาย ขอบอกกับท่านว่า ได้ช่วยท่านลบล้างกรรมไปมากแล้ว ความยุ่งยากของท่านน้อยลงไปมากแล้ว ถ้าไม่ช่วยท่านลบล้างไปบ้าง เมื่อท่านประสบกับปัญหาท่านก็อาจเสียชีวิตไปเลยก็อาจไม่สามารถลุกขึ้นมาได้อีก ดังนั้นเมื่อท่านประสบปัญหาเล็กน้อยท่านก็รู้สึกทนไม่ได้ แล้วจะมีเรื่องอะไรสุขสบายเช่นนั้น ยกตัวอย่างขณะที่ข้าพเจ้าไปถ่ายทอดที่เมืองฉางชุน มีคนๆ หนึ่งมีรากฐาน(เกินจี)ดีมาก มีคุณสมบัติดีพร้อม ข้าพเจ้าก็หมายตาคนๆ นี้ ก็เลยเพิ่มทุกข์ภัยให้เขาเล็กน้อย ให้เขาได้ชำระกรรมเร็วขึ้น ให้เขาเปิดพลัง(กง)ข้าพเจ้าตั้งใจจะทำเช่นนี้ แต่มีวันหนึ่ง เขาเหมือนมีอาการเส้นโลหิตในสมองแตก ล้มลงไปอยู่ตรงนั้น เคลื่อนไหวไม่ได้ ดูเหมือนมือเท้าไม่ทำงาน จึงส่งตัวไปโรงพยาบาลอย่างรีบด่วน หลังจากนั้นเขาก็ลุกขึ้นมาได้ ทุกท่านลองคิดดู คนที่เส้นโลหิตในสมองแตกจะลุกขึ้นมาได้เร็วไวเช่นนี้หรือ มือเท้าก็เคลื่อนไหวได้แล้ว เขากลับบอกว่าเขาฝึกหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ทำให้เขาเกิดปัญหา เขาไม่ได้คิดว่า เส้นโลหิตในสมองแตกจะหายได้รวดเร็วเช่นนี้ได้อย่างไร หากว่า

เขาไม่ได้ฝึกหลักกรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) หัวที่มัลมลงไปลูก
ไม่ขึ้น ไม่แน่อาจตายอยู่ตรงนั้น หรืออาจจะเป็นอัมพาตตลอดไป
เส้นโลหิตในสมองแตกขึ้นมาจริงๆ

เพราะฉะนั้นถึงได้พูดว่าการโปรดมนุษย์นั้นยากยิ่งนัก ทำเพื่อ
เขามากมาย เขายังไม่รับรู้(อู้) กลับพูดเช่นนี้ ผู้ฝึกเก่าบางคนพูดว่า
อาจารย์ทำไมฉันจึงรู้สึกว่ตรงนั้นตรงนี้ไม่สบายไปหมด ไป
โรงพยาบาลฉีดยาก็ไม่หาย กินยาแล้วก็ยังไม่ดีขึ้น เขายังกล้ามาบอก
กับข้าพเจ้าอย่างนี้อีก มันไม่หายแน่นอน มันไม่ใช่โรค จะหายได้หรือ
ท่านไปตรวจเช็คก็จะไม่พบสาเหตุ ท่านก็จะไม่สบายอย่างนั้นเอง เรามี
ลูกศิษย์ผู้หนึ่งไปโรงพยาบาลฉีดยา ทำให้เข็มองไปหลายอัน สุดท้าย
ยาฉีดไหลออกข้างนอก ฉีดไม่เข้า เขาเข้าใจทันที โอ้ ฉันเป็นผู้ฝึก
พลัง(กง) ฉันไม่ฉีดยาแล้ว เขาเพียงจะนึกขึ้นมาได้ ไม่ฉีดยาแล้ว
ดังนั้นเมื่อพวกเราพบกับทุกข์ภัย จะต้องระมัดระวังปัญหาี้ บางท่าน
คิดว่าข้าพเจ้าไม่ให้เขาไปโรงพยาบาล ก็คิดว่า ท่านไม่ให้ฉันไป
โรงพยาบาล ฉันจะไปหาอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง) เขายังคิดว่าเป็น
โรคร้ายไข้เจ็บอยู่นั่นเอง เขาไปหาอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)แทน จะ
ไปหาอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)จริงๆ ได้ที่ไหน ถ้าเป็นอาจารย์ปลอม
ท่านก็จะถูกทำลายในทันที

เราพูดว่า อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)คนนั้นจริงหรือปลอม
ท่านจะแยกแยะชัดเจนได้อย่างไร อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)จำนวน
มากล้วนแต่งตั้งตัวเองขึ้นมา ข้าพเจ้าได้ผ่านการทดสอบมาแล้ว ในมือ
ข้าพเจ้ามีหนังสือรับรองว่า ข้าพเจ้าได้ผ่านการทดสอบจากสถาบันวิจัย

วิทยาศาสตร์ มีอาจารย์พลังลมปราณ(ซีกง)ปลอมมากมายที่แต่งตั้งตัวเองขึ้นมา เพื่อหลอกหลวงผู้คน แล้วอาจารย์พลังลมปราณ(ซีกง)ปลอมคนนี้ก็สามารรักษาโรคได้ ทำไมจึงรักษาโรคได้ เพราะว่าเขาถูกวิญญาณแปลกปลอมครอบงำ ถ้าไม่มีวิญญาณแปลกปลอมเขาก็หลอกคนไม่ได้ วิญญาณแปลกปลอมตัวนั้นสามารถปล่อยพลัง(กง)ออกมา ก็สามารถรักษาโรคได้ มันก็คือพลังงานชนิดหนึ่ง ควบคุมคนธรรมดาสามัญได้ง่ายมาก แต่ข้าพเจ้าได้พูดแล้วว่า ถ้าวิญญาณแปลกปลอมตัวนั้นคิดจะรักษาโรค มันจะปล่อยอะไรเข้าไปในร่างกายท่าน ภายใต้จุลทรรศน์ล้วนเป็นรูปลักษณะของวิญญาณแปลกปลอมตัวนั้น แผลเข้าไปในตัวของท่าน ท่านว่าท่านจะทำอย่างไร อัญเชิญเทพมาส่งเทพออกไปลำบาก คนธรรมดาสามัญเราไม่พูดถึง เขาก็อยากเป็นคนธรรมดาสามัญ เขาก็คิดจะสบายเพียงชั่วขณะ แต่ท่านเป็นผู้ฝึกพลัง(กง) ท่านต้องชำระร่างกายอย่างต่อเนื่องมิใช่หรือ สิ่งเหล่านี้ปะปนเข้าไปในร่างกายของท่าน เมื่อใดท่านจึงจะสามารถขับมันออกมาได้ อีกทั้งมันก็มีพลังงานในระดับหนึ่ง บางคนคิดว่า แล้วทำไมธรรมจักร(ฝ่าหลุน)จึงยอมให้มันเข้ามา อาจารย์มีกรรมกายของอาจารย์คอยคุ้มครองพวกเรายู่มิใช่หรือ ในจักรวาลของเรามีกฎอยู่ข้อหนึ่ง คือสิ่งใดที่ท่านแสวงหาใครก็ไม่ยุ่งเกี่ยว ท่านต้องการเองใครก็ไม่ยุ่งเกี่ยว กรรมกายของข้าพเจ้าจะช่วยยับยั้งท่าน ชี้แนะท่าน พอเห็นว่าท่านยังคงเป็นเช่นนี้ ก็จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับท่านอีก จะมีการบังคับให้คุณบำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่หนักัน ไม่สามารถบังคับท่านให้บำเพ็ญ ต้องอาศัยตัวท่านเองยกระดับให้สูงขึ้นไปอย่างแท้จริง ท่านไม่คิดจะ

ยกระดับใครก็ไม่มีวิธีช่วยได้ เหตุผลก็บอกให้ฟังแล้ว หลักธรรมก็พูดให้ท่านฟังแล้ว ตัวท่านเองยังไม่คิดจะยกระดับให้สูงขึ้น ท่านจะโทษใครได้ สิ่งที่ท่านต้องการ ธรรมจักร(ฝ่าหลุน)จะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว ธรรมกายของข้าพเจ้าก็จะไม่เกี่ยวข้องด้วย รับรองว่าเป็นเช่นนั้น ยังมีบางคนเที่ยวไปฟังการบรรยายของอาจารย์พลังลมปราณ(ซี้กง)ท่านอื่นๆ กลับบ้านแล้วรู้สึกไม่สบายมาก ต้องเป็นเช่นนั้นแน่นอน ทำไม ธรรมกายของอาจารย์จึงไม่ปกป้องท่าน ก็ท่านไปทำอะไรมา ท่านไปฟัง ท่านไม่ใช่ไปแสวงหาหรือ ท่านไม่กรอกเข้าไปในหู มันจะเข้าไปได้ หรือ บางคนยังทำให้ธรรมจักร(ฝ่าหลุน)ของตัวเองเปลี่ยนรูปไป ข้าพเจ้าขอบอกท่าน ธรรมจักร(ฝ่าหลุน)นั้นมีค่ายิ่งกว่าชีวิตของท่าน มันเป็นสิ่งมีชีวิตชั้นสูงชนิดหนึ่ง ไม่ควรทำลายตามอำเภอใจ เวลาที่มีอาจารย์ซี้กงปลอมมอยู่มากมาย บางท่านมีชื่อเสียงมาก ข้าพเจ้ากล่าวกับหัวหน้าสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์พลังลมปราณ(ซี้กง)แห่งประเทศไทยว่า ในสมัยโบราณนางสนมตำจิ ก่อความวุ่นวายในราชสำนัก สุนัขจิ้งจอกตัวนั้นร้ายกาจนัก แต่มันก็ยังไม่ร้ายกาจเท่ากับอาจารย์พลังลมปราณ(ซี้กง)ปลอมในปัจจุบัน ก่อความเดือดร้อนไปทั่วทั้งประเทศ มีคนมากมายที่รับเคราะห์ ท่านมองดูภายนอกดูเหมือนดี มีคนมากเท่าใดที่บนร่างกายมีสิ่งนั้น เขาปล่อยออกมาท่านก็รับไป พูดยตามตรงว่าร้ายกาจเหลือเกิน ดังนั้นสำหรับคนธรรมดาสามัญดูจากภายนอกยากที่จะแยกแยะได้

บางคนอาจคิดว่า วันนี้มาร่วมฟังการบรรยายวิชาพลังลมปราณ(ซี้กง) ได้ฟังอาจารย์หลี่หงจื่อถ่ายทอด ฉันรู้แล้วว่าแท้จริงแล้วพลัง

ลมปราณ(ชี่กง)ช่างยิ่งใหญ่ลึกซึ้งอะไรเช่นนี้ คราวต่อไปถ้ามีการบรรยายพลังลมปราณ(ชี่กง)อื่นๆ ฉันก็จะไปฟัง ข้าพเจ้าขอบอกว่า ท่านอย่าได้ไปเป็นอันขาด ไปฟังสิ่งไม่ดีทั้งหลายก็จะกรอกเข้ามาในหู จะช่วยคนๆ หนึ่งนั้นลำบากนัก เปลี่ยนแปลงความคิดของท่านยิ่งลำบาก ปรับสภาพร่างกายให้ท่านก็ยากเช่นเดียวกัน อาจารย์ปลอมมีอยู่มากมาย แม้จะเป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ที่ได้รับการถ่ายทอดมาจริง อาจารย์คนนั้นสะอาดจริงหรือ สัตว์บางตัวดูร้ายนัก สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถเข้าไปในร่างกายของเขาได้ แต่เขาก็ขับไล่มันไม่ไป เขาไม่มีความสามารถที่จะยุ่งกับสิ่งเหล่านี้ในวงกว้าง โดยเฉพาะผู้ฝึกของเขา เขาปล่อยพลังอยู่ตรงนั้น สิ่งอะไรก็ปะปนเข้าไป แม้ตัวเขาเองค่อนข้างเที่ยงตรง แต่ว่าผู้ฝึกของเขาไม่เที่ยงตรง มีวิญญูณเปลี่ยนแปลงปลอมสิ่งอยู่หลายชนิด อะไรก็มี

ถ้าท่านจะบำเพ็ญปฏิบัติหลักกรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) อย่างแท้จริง ท่านก็อย่าไปฟัง แน่นอนถ้าท่านไม่คิดที่จะบำเพ็ญปฏิบัติหลักกรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) อะไรก็คิดจะฝึก ถ้าเช่นนั้นท่านก็ไป ข้าพเจ้าจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับท่าน ท่านก็ไม่ใช้ลูกศิษย์ของหลักกรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) เกิดปัญหาท่านก็อย่าได้พูดว่าเป็นเพราะฝึกหลักกรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) ท่านต้องปฏิบัติตามมาตรฐานจิต(ซินซิ่ง) ปฏิบัติตามหลักกรรมใหญ่ในการบำเพ็ญปฏิบัติ จึงจะเป็นคนของหลักกรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) อย่างแท้จริง มีคนถามว่า จะติดต่อกับผู้ที่ฝึกชี่กงอื่นๆ ได้หรือไม่ ข้าพเจ้าขอบอกท่าน เขาเป็นเพียงผู้ฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง) แต่ท่าน

เป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติหลักกรรมใหญ่ ออกจากที่นี่ไป ระดับชั้นของท่าน จะทิ้งห่างจากเขามากทีเดียว ฝ่าหลุนนี้ผ่านการบำเพ็ญปฏิบัติมาแล้วก็ ชาวคนจึงก่อเกิดเป็นสิ่งนี้ขึ้นมา มีอานุภาพแรงกล้า แน่นอนถ้าท่าน ต้องการที่จะติดต่อ หากสามารถยืนหยัดไม่รับสิ่งใดของเขาและไม่ ต้องการ เป็นเพียงเพื่อนธรรมดาทั่วไป ปัญหาจะไม่มากเท่าใดนัก แต่หากในร่างกายของคนผู้นั้นเต็มไปด้วยสิ่งไม่ดี ทางที่ดีอย่าได้ไป ติดต่อด้วย พุดถึงคู่สามีภรรยาที่ฝึกพลัง(กง)อย่างอื่น ข้าพเจ้าคิดว่า ปัญหาก็ไม่มาก แต่มีอยู่จุดหนึ่ง เพราะว่าท่านฝึกหลักกรรมที่ถูกต้อง คนหนึ่งฝึกพลัง(กง)ผู้อื่นจะได้รับประโยชน์ด้วย เขาฝึกวิชานอกกลุ่มนอก ทาง ในร่างกายอาจมีสิ่งแปลกปลอม ดังนั้นเพื่อความปลอดภัยของท่าน ก็ต้องช่วยชำระให้เขาด้วย ในมิติอื่นอะไรก็ต้องชำระให้ท่าน สภาพแวดล้อมในบ้านก็ต้องชำระ หากไม่ชำระสภาพแวดล้อม สิ่ง ต่างๆ ก็จะมาบงกชท่าน แล้วท่านจะฝึกพลัง(กง)ได้อย่างไร

แต่มีเหตุการณ์หนึ่งที่กรรมกายของข้าพเจ้าไม่สามารถชำระให้ ได้ ข้าพเจ้ามีลูกศิษย์คนหนึ่ง มีวันหนึ่งเห็นกรรมกายของข้าพเจ้ามา เขาดีใจมาก กรรมกายของอาจารย์มาแล้ว ขอเชิญอาจารย์เข้ามาใน บ้าน กรรมกายของข้าพเจ้าพุดว่า บ้านท่านรกเกินไป สิ่งของมากมาย เกินไป แล้วเขาก็จากไป กล่าวกันทั่วๆ ไป ในมิติอื่นๆ มีวิญญาณ มากมาย กรรมกายของข้าพเจ้าจะช่วยสะสางให้ แต่ในบ้านของเขาเต็มไปด้วยหนังสือพลังลมปราณ(ชี่กง)ที่ยุ่งเหยิง เขาก็เข้าใจ ที่เก็บก็เก็บ ที่เผาก็เผา ที่ขายก็ขาย หลังจากนั้นกรรมกายของข้าพเจ้าก็มาอีก นี้ เป็นเรื่องที่ถูกศิษย์พุดให้ข้าพเจ้าฟัง

ยังมีคนไปหาหมอดูตรวจดวงชะตา มีบางคนถามข้าพเจ้าว่า อาจารย์ ผมฝึกหลักกรรมใหญ่กรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)แล้ว ผมยังสนใจวิชาใจอู๋ หรือวิชาพยากรณ์ ผมยังใช้มันได้อีกหรือไม่ ขออธิบายอย่างนี้ก็แล้วกัน หากว่าท่านมีพลังงานในระดับหนึ่ง คำพูดที่ท่านกล่าวออกไปจะบังเกิดผล เรื่องที่ไม่เป็นอย่างนั้นแต่บอกคนเขว่าเป็นอย่างนั้น ถ้าเช่นนั้นท่านอาจทำเรื่องไม่ดี คนธรรมดาสามัญนั้นเปราะบางมาก สื่อสัญญาณต่างๆ ที่เขามีอยู่ไม่มั่นคง อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงบางอย่างได้ พอท่านเอ่ยปากพูดออกมา อาจเป็นไปได้ว่าทุกขภัยนั้นก็เกิดขึ้น หากว่ากรรมของเขาหนักมาก เขาจะต้องชดใช้ ท่านกลับบอกว่าเขามีแต่เรื่องดีๆ ไม่ชดใช้กรรมจะได้หรือ ท่านมิใช่ทำร้ายคนหรือ บางคนนั้นไม่อาจปล่อยวาง ยังยึดติดในสิ่งเหล่านี้ เหมือนกับว่าเขามีความสามารถ นี้มิใช่ยึดติดหรือ ถึงแม้ท่านจะรู้จริงๆ แต่การเป็นผู้ฝึกพลัง(กง)ต้องรักษาจิต(ซินซิง) ก็ไม่ควรเปิดเผยความลับสวรรค์ให้คนธรรมดาสามัญรู้ตามอำเภอใจ นี่ก็คือเหตุผล การนำเอาตำราใจอู๋ไปพยากรณ์ ซึ่งบางสิ่งบางอย่างในตำราก็ไม่ตรงกับความ เป็นจริงแล้ว คำนวณไปคำนวณมา จริงบ้างเท็จบ้าง ในสังคมมนุษย์นั้นการพยากรณ์เป็นสิ่งที่อนุญาตให้คงอยู่ ท่านในฐานะผู้บำเพ็ญที่มีพลัง(กง)จริงๆ ข้าพเจ้าว่าผู้ฝึกพลัง(กง)ที่แท้จริงต้องใช้มาตรฐานชั้นสูงมากกำหนดตัวเอง บางคนก็ไปหาผู้อื่นดูดวงให้ พูดว่าท่านช่วยตรวจดวงชะตาให้ฉันที ดูว่าฉันจะเป็นอย่างไร พลัง(กง)นี้ฝึกแล้วเป็นอย่างไร หรือมีทุกขภัยอะไรหรือไม่ เขาไปหาคนดูดวงอย่างนี้ ถ้าทุกขภัยนั้นถูกตรวจออกมาแล้ว ท่านจะยกระดับได้อย่างไร

ชะตาชีวิตของผู้ฝึกพลัง(กง)ได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงแล้ว ลายมือ ลักษณะใบหน้า วันเดือนปีเกิด สื่อสัญญาณที่ร่างกายมีก็ไม่เหมือนเดิมแล้ว เปลี่ยนแปลงไปแล้ว เวลาท่านไปหาเขาดูดวง ท่านก็เชื่อเขา ไม่เช่นนั้นท่านจะไปตรวจทำไม สิ่งที่เขาบอกเป็นสิ่งที่ผิวเผิน พูดสิ่งที่ผ่านมาแล้ว แต่ความจริงได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปแล้ว ฉะนั้นทุกคน ลองคิดดู ท่านไปให้เขาตรวจ ก็เท่ากับท่านฟัง ท่านเชื่อ ฉะนั้นท่านก็สร้างภาระให้แก่จิตใจของท่านไม่ใช่หรือ กลายเป็นภาระ ใจของท่าน คิดถึงมัน คือจิตยึดติดใช่หรือไม่ ฉะนั้นจิตยึดติดชนิดนี้จะกำจัดได้อย่างไร นี่มิใช่เป็นการเพิ่มทุกข์ภัยด้วยการกระทำของตนหรือ เมื่อเกิดจิตยึดติดนี้ขึ้น มิต้องรับทุกข์เพิ่มขึ้นจึงจะขจัดมันออกไปใช่หรือไม่ แต่ละด้าน แต่ละทุกข์ ล้วนมีปัญหาของการบำเพ็ญขึ้นไปหรือตกลงมา ที่จริงก็ลำบากอยู่แล้ว ยังไปเพิ่มความทุกข์ด้วยการกระทำของตนอีก จะผ่านได้อย่างไร ด้วยเหตุนี้ท่านอาจจะต้องพบกับความทุกข์ความยุ่งยาก เส้นทางที่เปลี่ยนไปของท่านนี้ไม่อนุญาตให้ผู้อื่นดู ผู้อื่นได้เห็นแล้ว ถ้าสามารถบอกให้ท่านรู้ว่ามีความทุกข์อยู่จุดไหน ท่านยังจะบำเพ็ญได้อย่างไร เพราะฉะนั้นจึงไม่อนุญาตให้ดู วิชาอื่นเขาก็ไม่อนุญาตให้ดู ในระหว่างลูกศิษย์ด้วยกันก็ไม่ให้ดู ใครทายก็ไม่ถูก เพราะว่าเป็นชีวิตที่เปลี่ยนแปลงแล้ว เป็นชีวิตของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม

มีคนถามข้าพเจ้าว่า หนังสือในศาสนา หนังสือพลังลมปราณ(ชี่ กง)ดูได้หรือไม่ พวกเราพูดว่า หนังสือในศาสนาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนังสือในศาสนาพุทธนั้น ล้วนบอกให้คนบำเพ็ญปฏิบัติจิต(ชินชิ่ง) อย่างไรก็ตามของเราเป็นส่วนหนึ่งในสายพุทธ ควรจะพูดว่าไม่น่าจะมี

ปัญหาอะไร แต่มีจุดหนึ่ง ในคัมภีร์มากมายซึ่งมีบางสิ่งบางอย่างในขั้นตอนการแปลได้เกิดมีการคลาดเคลื่อน บวกกับการอธิบายหลักธรรมในคัมภีร์ ก็อธิบายโดยอยู่ในระดับชั้นที่แตกต่างกัน จำกัดความตามอำเภอใจ นี่ก็คือการทำให้หลักธรรมสับสนเสียหาย ผู้อธิบายความหมายในคัมภีร์บางท่านยังห่างไกลจากระดับชั้นของพระพุทธรู้ความหมายที่แท้จริง เพราะฉะนั้นความเข้าใจต่อปัญหาจึงแตกต่างกัน จะให้ท่านเข้าใจแตกฉานก็เป็นเรื่องที่ไม่ง่ายนัก ตัวท่านเองรับรู้(รู้)ได้ไม่ต้องแท้ แต่ท่านพูดว่า เรามีความสนใจต่อคัมภีร์ ท่านก็เพียรศึกษาวนเวียนอยู่กับคัมภีร์ เท่ากับว่าท่านได้บำเพ็ญปฏิบัติในวิชานั้นเข้าไปแล้ว เพราะคัมภีร์ก็คือพลัง(อง)และหลักธรรมของวิชานั้นรวมอยู่ด้วยกัน เมื่อไปศึกษาก็เท่ากับศึกษาวิชานั้น มีปัญหาเช่นนี้ ถ้าท่านเจาะลึกเข้าไป บำเพ็ญตามเขา ก็อาจเดินเข้าไปในวิชานั้น ก็ไม่ใช่วิชาของเราแล้ว การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมแต่ไหนแต่ไรมายึดถือวิชาหนึ่งเดียวไม่มีสอง ถ้าท่านจะบำเพ็ญจริงในวิชานี้ ก็ต้องดูคัมภีร์ของวิชานี้

พูดถึงหนังสือพลังลมปราณ(ชี่กง) ถ้าท่านต้องการบำเพ็ญก็อย่าไปอ่าน โดยเฉพาะหนังสือที่ออกกันมาในเวลานี้ อย่าดู แม้กระทั่ง “หวงตี้เน่ยจิง” “ซิ่งมิ่งกุยจื่อ” หรือ “เต้าจั้ง” อะไรประเภทนั้น แม้ว่าจะไม่มีอะไรไม่ดี แต่ภายในก็มีสื่อสัญญาณในระดับชั้นต่างๆ คงอยู่ ตัวมันเองก็คือวิธีบำเพ็ญปฏิบัติธรรม เมื่อไปดูก็จะแทรกเข้ามา รบกวนท่าน เมื่อท่านรู้สึกว่าการพูดนี้ถูกต้อง ดี ก็เข้ามาทันที ก็จะแทรกเข้าไปในพลัง(อง)ของท่าน แม้ว่าจะไม่ใช่ของไม่ดี ทันทันที่ที่แทรกสิ่งอื่นเข้าไปสักเล็กน้อย ท่านว่าท่านจะฝึกได้อย่างไร มิเกิดปัญหาหรือ

เครื่องรับโทรทัศน์มีชิ้นส่วนอะไหล่อิเล็กทรอนิกส์ ท่านไปเพิ่มขึ้นส่วน
อย่างอื่นเข้าไปหนึ่งชิ้น ท่านว่าโทรทัศน์เครื่องนี้จะเป็นอย่างไร ก็จะ
เสียทันที นี่ก็คือเหตุผล โดยเฉพาะปัจจุบันนี้มีหนังสือพลังลมปราณ(ซี
กง)ปลอมมากมาย มีสื่อสัญญาณต่างๆ นานา พวกเรามีผู้ฝึกคนหนึ่ง
พอไปเปิดหนังสือพลังลมปราณ(ซีกง) ช่างในก็มีงูใหญ่กระโดดออกมา
แน่นอนรายละเอียดซ้ำเจ้าไม่ยากพูด ที่ซ้ำพเจ้ากล่าวมานี้ก็คือพวก
เราผู้ฝึกพลัง(กง) เนื่องจากไม่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง
ก่อให้เกิดความยุ่งยาก ก็คือจิตไม่เที่ยงตรงนำมาซึ่งความยุ่งยาก เรา
พูดให้พวกท่านฟังก็มีประโยชน์ บอกให้พวกท่านรู้ว่าควรปฏิบัติ
อย่างไร แยกแยะสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในภายหลัง
ท่านอย่าเห็นว่าที่ซ้ำพเจ้าพูดมาทั้งหมดโดยไม่ได้เน้นหนัก ทุกท่านควร
ระวัง ปัญหามักจะเกิดจากจุดนี้ ปัญหามักจะเกิดจากตรงนี้ การ
บำเพ็ญปฏิบัติธรรมเป็นเรื่องที่ลำบากยิ่ง เป็นเรื่องที่ต้องเคร่งครัดมากๆ
ท่านไม่ระวังเพียงนิดเดียวก็อาจตกลงมา ถูกทำลายในชั่วพริบตา
เพราะฉะนั้นจิตต้องเที่ยงตรง

พลังลมปราณวิทยายุทธ์ (หฺวู่ชู่ซีกง)

นอกจากหลักพลัง(กง)บำเพ็ญภายในแล้ว ยังมีพลังลมปราณ
วิทยายุทธ์(หฺวู่ชู่ซีกง) ขณะที่ซ้ำพเจ้าพูดถึงพลังลมปราณวิทยายุทธ์(หฺวู่
ชู่ซีกง) ซ้ำพเจ้ายังจะขอเน้นปัญหาหนึ่ง ปัจจุบันในวงการบำเพ็ญ
ปฏิบัติธรรมมีการพูดถึงพลังลมปราณ(ซีกง)กันมากมาย

เวลานี้ที่ออกมามีพลังลมปราณ(ชี่กง)จิตรกรรม พลังลมปราณ(ชี่กง)ดนตรี พลังลมปราณ(ชี่กง)เขียนพู่กัน พลังลมปราณ(ชี่กง)ระบำอะไรก็มีทั้งนั้น ล้วนเป็นพลังลมปราณ(ชี่กง)ทั้งหมดหรือ ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจ ข้าพเจ้าว่าเป็นการย้ายพลังลมปราณ(ชี่กง) ไม่เพียงเป็นการย้ายพลังลมปราณ(ชี่กง) ถือว่าเป็นการเหยียบย่ำพลังลมปราณ(ชี่กง)เลยทีเดียว ทฤษฎีที่นำมาอ้างอิงคืออะไรหรือ เช่นวาดรูป ร้องเพลง เต้นรำ เขียนตัวหนังสือ ก็ให้เข้าสู่สภาวะเคลิบเคลิ้ม ที่เรียกกันว่าสภาวะพลังลมปราณ(ชี่กง) ก็คือพลังลมปราณ(ชี่กง)แล้วหรือ จะไปเข้าใจปัญหาเช่นนี้ไม่ได้ ข้าพเจ้าว่านั่นไม่ใช่เป็นการย้ายวิชาพลังลมปราณ(ชี่กง)หรือหรือ พลังลมปราณ(ชี่กง)เป็นความรู้ที่ยิ่งใหญ่และลึกซึ้งสำหรับการบำเพ็ญปฏิบัติของร่างกายคน โอ้ออาการเคลิบเคลิ้มก็คือพลังลมปราณ(ชี่กง)หรือ ถ้าเช่นนั้นพวกเราเข้าห้องน้ำด้วยอาการเคลิบเคลิ้มจะนับว่าเป็นอะไร นั่นไม่ใช่เป็นการย้ายพลังลมปราณ(ชี่กง)หรือหรือ ข้าพเจ้าว่าเป็นการย้ายพลังลมปราณ(ชี่กง) ในงานนิทรรศการสุขภาพตะวันออกเมื่อปีก่อน มีพลังลมปราณ(ชี่กง)เขียนพู่กันวิชาหนึ่ง พลังลมปราณ(ชี่กง)เขียนพู่กันคืออะไร ข้าพเจ้าเข้าไปดูพลังลมปราณ(ชี่กง)เขียนพู่กัน คนๆ นี้ถือพู่กันกำลังเขียนตัวหนังสืออยู่ พอเขียนเสร็จก็ใช้มือปล่อยลมปราณ(ชี่)ไปบนอักษรแต่ละตัว ที่ปล่อยออกไปล้วนเป็นลมปราณ(ชี่)สีดำทั้งนั้น ในสมองเต็มไปด้วยเรื่องเงินทองชื่อเสียง ท่านว่าจะมีพลัง(กง)ได้หรือ ลมปราณ(ชี่)ก็ไม่ใช่ลมปราณ(ชี่)ที่ดี แขนงไว้ตรงนั้นยังขายในราคาแพงมาก ๆ มีแต่ฝรั่งที่ซื้อของเขาไป ข้าพเจ้าว่าใครซื้อไปก็โชคไม่ดี ลมปราณ(ชี่)สีดำ

เช่นนั้นจะดีได้หรือ มองดูใบหน้าของคนๆ นั้นก็ดำไปหมด เขาเห็นแก่เงินอย่างเดียว คิดแต่เรื่องเงิน จะมีพลัง(ง)ได้หรือ คนๆ นั้นบนนามบัตรยังระบุชื่อตำแหน่งต่างๆ ยาวเป็นหางว่าว เป็นพลังลมปราณ(ชี่กง)เขียนพู่กันระดับสากลเป็นต้น ข้าพเจ้าว่าของเล่นแบบนั้นก็นับเป็นพลังลมปราณ(ชี่กง)ได้หรือ

พวกเราลองคิดดู ผู้ที่ออกไปจากชั้นเรียนที่นี่แล้ว จากวันนี้ไป พวกเราร้อยละ 80 - 90 ร่างกายของท่านไม่เพียงจะหายจากโรคภัยไข้เจ็บ ท่านยังมีพลัง(ง)ด้วย พลัง(ง)ที่แท้จริง สิ่งที่มีอยู่ในร่างกายของท่านนั้นเหนือธรรมดามากมาย ล้ำพียงท่านฝึกด้วยตัวเอง ตลอดชีวิตก็ฝึกออกมาไม่ได้ คนหนุ่มสาวเริ่มฝึกตั้งแต่บัดนี้ ต่อให้ฝึกไปตลอดชีวิตก็ยังไม่สามารถฝึกได้เท่ากับสิ่งที่ข้าพเจ้าใส่ให้เหล่านี้ได้ ยังจะต้องได้อาจารย์ที่เก่งอย่างแท้จริงมาสอนท่าน พวกเราที่ชั่วอายุคนจึงก่อกำเนิดธรรมจักร(ฝ่าหลุน)และกลไกบังคับ(จีจื่อ)เหล่านี้ขึ้นมาได้ สิ่งเหล่านี้ได้ใส่ให้แก่ท่านในทันทีแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอบอกกับทุกท่าน อย่าได้คิดว่าได้มาง่ายก็ให้เสียไปง่าย นี่คือนั่นที่มีค่ายิ่ง ประเมินค่ามิได้ พวกเราเมื่อออกไปจากที่นี่ สิ่งที่ท่านมีนั้นนับเป็นพลัง(ง)ที่แท้จริง เป็นสสารพลังงานสูง ท่านกลับไปบ้านก็เขียนหนังสือสักสองตัว จะสวยหรือไม่สวย ที่ตัวหนังสือก็มีพลัง(ง)อยู่ ถ้าเช่นนั้นพวกเราเมื่อออกจากที่นี่ไป ทุกๆ คนเต็มคำว่า “อาจารย์” ก็เป็นอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)เขียนพู่กันได้กันทั้งหมดแล้วหรือ ข้าพเจ้าว่าเข้าใจเป็นเช่นนั้นไม่ได้ เพราะผู้มีพลัง(ง)อย่างแท้จริง ผู้มีพลังงาน ท่านไม่

จำเป็นต้องปล่อยพลัง(ง)ด้วยความตั้งใจ สิ่งใดที่ท่านสัมผัสจับต้อง ก็มีพลังเหลือเกาะติดอยู่ ล้วนแต่ส่องประกายแวววาว

ข้าพเจ้ายังได้เห็นในนิยายสารฉบับหนึ่ง ลงข่าวไว้เช่นนี้ ว่าจะมีการเปิดสอนพลังลมปราณ(ซี่กง)เขียนพู่กัน ข้าพเจ้าเปิดอ่าน ดูว่าเขาสอนกันอย่างไร ข้างในเขียนไว้เช่นนี้ ปรึบการหายใจ สูดลมหายใจเข้า ออก จากนั้นนั่งสมาธิรวมความคิดไปที่ลมปราณ(ซี่)ตานเถียน นั่งสมาธิ 15 - 30 นาที รวมความคิดตั้งลมปราณ(ซี่)ตานเถียนขึ้นมาสู่แขน หยิบพู่กันขึ้นมาจุ่มหมึก ส่งลมปราณ(ซี่)ไปสู่ปลายพู่กัน เมื่อความนึกคิดบังเกิด ก็เริ่มเขียนตัวหนังสือ นั่นมิเป็นการหลอกลวงคนหรือ โ้อ การส่งลมปราณ(ซี่)ไปที่ใดก็คือพลังลมปราณ(ซี่กง)เช่นนั้นหรือ ถ้าเช่นนั้นเวลาพวกเราทานข้าว ก็ให้นั่งสมาธิสักพัก หยิบตะเกียบส่งลมปราณ(ซี่)ไปยังปลายตะเกียบแล้วรับประทาน นั่นเรียกว่าพลังลมปราณ(ซี่กง)รับประทานข้าว ไซ้หรือไม่ สิ่งที่รับประทานเข้าไปนั้นเป็นพลังงานจริงๆ หรือ ก็พูดเรื่องนี้กันอย่างนี้ ข้าพเจ้าว่าเป็นการเหยียบย่ำพลังลมปราณ(ซี่กง) เขาเห็นพลังลมปราณ(ซี่กง)เป็นวิชาดีอื่นๆ เช่นนี้ ฉะนั้นจะเข้าใจเช่นนี้ไม่ได้

แต่พลังลมปราณวิทยายุทธ์(หฺวู่ซู่ซี่กง) นับได้ว่าเป็นพลังลมปราณ(ซี่กง)เอกเทศวิชาหนึ่ง เพราะเหตุใด เพราะว่ามันมีขั้นตอนการสืบทอดมานานนับหลายพันปี มันมีทฤษฎีการบำเพ็ญปฏิบัติที่สมบูรณ์ และวิธีบำเพ็ญปฏิบัติที่ครบถ้วน ดังนั้นจึงนับได้ว่าเป็นสิ่งที่สมบูรณ์แบบ แม้จะเป็นเช่นนั้น แต่พลังลมปราณวิทยายุทธ์(หฺวู่ซู่ซี่กง) ก็เป็นสิ่งที่อยู่ในระดับชั้นต่ำสุดในหลักการบำเพ็ญภายในของพวกเรา

พลังลมปราณ(ชี่กง)แบบแข็งก็คือกลุ่มพลังงานสสารชนิดหนึ่ง ใช้สำหรับการต่อสู้หุบตีโดยเฉพาะ ขอยกตัวอย่างให้เราฟัง ที่ปักกิ่ง มีผู้ฝึกคนหนึ่ง หลังเลิกจากการเรียนหลักสูตรใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเราแล้ว มือไม่สามารถจับต้องสิ่งของ เข้าไปในร้านค้าซื้อรถเข็นเด็ก ใช้มือลองจับดูว่ารถคันนี้แข็งแรงหรือไม่ เพียงกดเบาๆ เท่านั้น “ผะ” รถเข็นเด็กถึงกับแตกกระจาย เขารู้สึกประหลาดใจมาก กลับถึงบ้านนั่งลงบนเก้าอี้ เขาใช้มือกดไม่ได้ พอกดเก้าอี้ “ผะ” เก้าอี้ก็แตกหักไปเลย เขาถามข้าพเจ้าว่าเป็นเพราะเหตุใด ข้าพเจ้าไม่ได้บอกเขา กลัวว่าเขาจะเกิดจิตยึดติด ข้าพเจ้าว่านี่เป็นสภาวะธรรมชาติ ปล่อยให้มันเป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ต้องสนใจมัน เป็นเรื่องดีทั้งสิ้น ถ้าสามารถใช้ความสามารถพิเศษได้ดี หินก้อนนั้นใช้มือบีบก็ยังคงแตกเป็นผง นี่ก็คือพลังลมปราณ(ชี่กง)แบบแข็งมิใช่หรือ แต่เขาไม่เคยฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง)แบบแข็งมาก่อน ในการบำเพ็ญพลัง(กง)ภายใน ความสามารถพิเศษเหล่านี้โดยทั่วไปจะปรากฏออกมา แต่เนื่องจากคนไม่สามารถควบคุมจิต(ซินซิ่ง)ได้ ดังนั้นแม้จะมีความสามารถพิเศษ เช่นนี้ก็ไม่ให้ท่านใช้ โดยเฉพาะในขณะที่ยังบำเพ็ญปฏิบัติอยู่ในระดับชั้นต่ำ จิต(ซินซิ่ง)ของคนยังไม่ได้ยกระดับให้สูงขึ้น ความสามารถพิเศษที่เกิดขึ้นในระดับชั้นต่ำนี้ ก็จะไม่ให้นำออกมาใช้นานๆ เข้าเมื่อระดับชั้นของท่านสูงขึ้น สิ่งเหล่านี้ก็ไม่มีประโยชน์ ก็เลยไม่นำมาใช้

พลังลมปราณวิทยายุทธ(หวู่ชู่ชี่กง)โดยรวมแล้วฝึกกันอย่างไร การฝึกพลังลมปราณวิทยายุทธ(หวู่ชู่ชี่กง)เน้นที่การเคลื่อนย้าย

ลมปราณ(ซี่) แต่ในระยะเริ่มต้น ลมปราณ(ซี่)นี้ก็เคลื่อนย้ายกันยาก ท่านคิดจะเคลื่อนย้ายลมปราณ(ซี่)ขึ้นไป มันก็ไม่ขึ้น จะทำอย่างไรล่ะ เขาจะต้องฝึกมือของเขา สีข้างทั้งสองข้างของเขา หรือเท้า ขา แขน ส่วนบนและล่าง ศีรษะก็ต้องฝึก ฝึกอย่างไร บางคนใช้มือไปทุบตี ต้นไม้ ใช้ฝ่ามือทุบตีต้นไม้ บางคนใช้มือทุบแผ่นหิน สับลงไปฝับๆ อย่างนี้ ท่านว่ากระดูกจะระบมแค่ไหน ออกแรงเพิ่มอีกนิดเลือดก็จะออก แต่ลมปราณ(ซี่)ก็ยังไม่มา จะทำอย่างไร เขาก็จะเริ่มแกว่งแขน ควบคุมเลือดให้ไหลย้อนกลับ แขน มือ ก็พองขึ้นมา ความจริงก็คือ บวมขึ้นมาแล้ว จากนั้นก็ตีไปบนก้อนหิน กระดูกได้ถูกหนุนด้วยส่วนที่ บวม ไม่สามารถสัมผัสกับหินโดยตรง จึงไม่เจ็บปวดเท่าใดนัก เมื่อเขา ฝึกพลัง(กง)ต่อไป อาจารย์ก็จะสอนเขา นานๆ เข้าก็จะสามารถ เคลื่อนย้ายลมปราณ(ซี่)ได้ แต่เคลื่อนย้ายลมปราณ(ซี่)อย่างเดียวยังไม่ ได้ เวลาต่อสู้ทุบตีจริงๆ ฝ่ามือตรงข้ามจะไม่รอท่าน แน่นนอนเวลาที่ คนสามารถเคลื่อนย้ายลมปราณ(ซี่)ก็จะสามารถต้านทานต่อการทุบตีได้ แล้ว ใช้ไม้ท่อนใหญ่ตีลงไปก็อาจไม่รู้สึกเจ็บปวด เพราะเวลาเขา เคลื่อนย้ายลมปราณ(ซี่)ไปส่วนไหนส่วนนั้นก็พองขึ้นมา แต่ลมปราณ (ซี่)เป็นสิ่งที่พื้นฐานที่สุดในระยะแรก เมื่อเขาฝึกต่อไป ลมปราณ(ซี่)นี้ จะแปรเปลี่ยนไปเป็นสสารที่มีพลังงานสูง เมื่อมันแปรเปลี่ยนเป็นสสาร พลังงานสูงแล้ว ก็จะทำอย่าง ก่อตัวเป็นกลุ่มพลังงานที่มีความหนาแน่น สูง กลุ่มพลังงานชนิดนี้ก็มีจิตวิญญาณ เพราะฉะนั้นมันจะเป็นกลุ่ม ความสามารถพิเศษ ก็คือความสามารถพิเศษประเภทหนึ่ง แต่ ความสามารถพิเศษชนิดนี้ใช้สำหรับการโจมตีและป้องกันการถูกโจมตี

โดยเฉพาะ จะใช้มาบำบัดรักษาโรคไม่ได้ เพราะว่าสารพลังงานสูงนั้น อยู่ในอีกมิติหนึ่ง ไม่ใช่อยู่ในมิติของเรา เพราะฉะนั้นเวลาของมันจึงเร็วกว่าของเรา เวลาท่านจะไปโจมตีผู้อื่น ไม่จำเป็นต้องเคลื่อนย้าย ลมปราณ(ซี่)หรือคิตอีก พลัง(กง)นั้นก็ไปถึงตรงนั้นแล้ว เวลาผู้อื่นทุบตีท่าน ขณะท่านไปต่อต้าน พลัง(กง)นั้นก็ไปถึงตรงนั้นแล้ว ไม่ว่าท่านจะขยับมือรวดเร็วเพียงใด มันจะเร็วกว่าท่าน เพราะแนวความคิดด้านกาลเวลาของสองฝั่งแตกต่างกัน ผีกลพลังลมปราณวิทยายุทธ์(หฺวู่ชู่ชี่กง) สามารถฝึกฝ่ามือทรายเหล็ก(เถี่ยซาจิ้ง) ฝ่ามือแดง(จูซาจิ้ง) ขาวชิระ(จินกั่งถู่ย) เท้าอรหันต์(หลัวฮั่นเจี๋ยว) นี่คือความสามารถของคนธรรมดาสามัญ คนธรรมดาสามัญเมื่อผ่านการฝึกฝนก็จะสามารถบรรลุถึงจุดนี้ได้

ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดระหว่างพลังลมปราณวิทยายุทธ์(หฺวู่ชู่ชี่กง) กับหลักบำเพ็ญพลัง(กง)ภายในก็คือ พลังลมปราณวิทยายุทธ์(หฺวู่ชู่ชี่กง)ต้องฝึกในขณะที่เคลื่อนไหว เพราะฉะนั้นลมปราณ(ซี่)จะเดินได้ผิว เนื่องจากต้องฝึกในขณะที่เคลื่อนไหว ไม่สามารถเข้าสู่ความสงบนิ่ง ลมปราณ(ซี่)จะไม่เข้าสู่ตานเถียน ลมปราณ(ซี่)จะเดินได้ผิว ลมปราณ(ซี่)ผ่านเข้ากล้ามเนื้อ ดังนั้นจึงไม่สามารถบำเพ็ญชีวิต และไม่สามรถบำเพ็ญปฏิบัติเป็นพลังกงฟุชั้นสูงได้ หลักบำเพ็ญพลัง(กง)ภายในของเรากำหนดให้ฝึกอยู่ในความสงบนิ่ง หลักพลัง(กง)ต่างๆ ไปเน้นให้ลมปราณ(ซี่)เข้าสู่ตานเถียน ลมปราณ(ซี่)เข้าสู่ท้องน้อย เน้นการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในความสงบนิ่ง เน้นการแปรเปลี่ยนร่างแท้(เป็นตี) สามารถบำเพ็ญชีวิต สามารถบำเพ็ญปฏิบัติไปสู่ระดับสูงยิ่งขึ้น

พวกเราอาจเคยได้ยินได้ฟังว่ามีพลังงฟุแบบนี้ ในหนังสือ
นิยายเขียนถึง ครอบครัวทอง(จินจงเจ้า) เสือเกราะเหล็ก(เถี่ยบู๊ซา)
การทะลุทะลวงต้นหยางจากระยะห่างกว่าร้อยก้าว(ไปบู๊ซวนหยาง) วิชา
ตัวเบา เป็นต้น บางคนสามารถเหาะเหินเดินอากาศ บางคนถึงกับ
สามารถหายเข้าไปในอีกมิติหนึ่ง พลังงฟุชนิดนี้มีจริงหรือไม่ มี
ยืนยันได้ แต่ไม่ปรากฏในสังคมคนธรรมดาสามัญ ผู้ที่ฝึกจนมีพลังงฟุ
สูงเช่นนี้ เขาก็ไม่สามารถนำออกมาแสดง เพราะว่าเขาไม่ใช่ฝึกวิทยายุ
ยุทธ์แต่เพียงอย่างเดียว ล้วนอยู่เหนือระดับชั้นของคนธรรมดาสามัญ
แล้ว บุคคลผู้นี้ก็ต้องบำเพ็ญตามหลักบำเพ็ญพลัง(ง)ภายใน เขาก็
จะต้องรักษาจิต(ซินซิ่ง) ยกระดับจิต(ซินซิ่ง)ของเขาให้สูงขึ้น เขาต้อง
มองผลประโยชน์ทางวัตถุให้จืดจาง แม้ว่าเขาจะสามารถบำเพ็ญจนมี
พลังงฟุเช่นนี้ได้ แต่จากนี้ไปเขาไม่อาจที่จะนำออกมาใช้ในสังคม
มนุษย์ได้ตามอำเภอใจ เวลาไม่มีใครเห็น ตัวเองอาจนำมาทดลองใช้ดู
ได้ ที่เราได้อ่านในหนังสือนิยายที่เขียนเรื่องต่อสู้ฆ่าฟันเพื่อแย่งชิง
คัมภีร์ดาบ ของล้ำค่า และผู้หญิง แต่ละคนมีความสามารถยิ่งใหญ่
เหาะเหินเดินอากาศ พวกเรลองคิดดู คนที่มีพลังงฟุจริงประเภทนี้
เขามิใช่ได้มาจากการบำเพ็ญภายในหรือ เขาเน้นหนักเรื่องจิต
(ซินซิ่ง)จึงจะสามารถบำเพ็ญสำเร็จได้ เห็นชื่อเสียงผลประโยชน์และ
กิเลสตัณหาต่างๆ เป็นเรื่องจืดจางไปนานแล้ว เขาจะไปฆ่าคนได้หรือ
เขาจะเห็นเงินทองเป็นเรื่องสำคัญอย่างนั้นหรือ ไม่น่าเป็นไปได้ นั้น
เป็นเพียงการขยายความเกินจริงในด้านศิลปกรรม คนแสวงหาความ
ตื่นเต้นทางด้านจิตใจ และหาวิธีสนองความกระหายนั้น นักประพันธ์

คนนั้นก็จับประเด็นตรงจุดนี้ ท่านอยากแก้กระหายอย่างไร พอใจอย่างไร เขาก็ออกแรงเขียนให้ท่าน ยิ่งเขียนให้มหัศจรรย์มากเท่าใด ท่านก็ยิ่งอยากอ่าน นั่นเป็นเพียงการขยายความเกินจริงในด้านศิลปกรรม คนที่มีพลังกฟุประเภทนี้อย่างแท้จริงจะไม่ทำเช่นนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะไม่นำออกมาแสดง

จิตโอดวอด

พวกเรามีผู้ฝึกไม่น้อย เนื่องจากบำเพ็ญท่ามกลางคนธรรมดาสามัญ ไม่สามารถปล่อยวางจิตหลาย ๆ อย่าง จิตหลาย ๆ อย่าง กลายเป็นเรื่องปกติเคยชินไปเสียแล้ว ตัวเขาเองไม่รู้สึกรู้สียง จิตโอดวอดชนิดนี้ล้วนปรากฏออกมาให้เห็นทั่วไป การทำความดีก็สามารถสะท้อนจิตโอดวอดออกมาให้เห็น โดยปกติแล้วตัวเองเพื่อชื่อเสียงเงินทอง ได้รับผลประโยชน์เล็กน้อย ก็เที่ยวป่าวประกาศโอดวอดว่าฉันมีความสามารถเป็นคนเก่ง พวกเราก็มีกรณีเช่นนี้ ผู้ที่ฝึกได้ดีหน่อย ตาทิพย์มองเห็นได้ชัดเจนหน่อย กระบวนท่าทำได้ดีหน่อย ก็จะมีการโอดวอดบ้าง

มีคนพูดว่า ฉันได้ยินอาจารย์หลับบอกอะไร ทุกคนก็ล้อมเข้าไปฟัง เขาพูดอยู่ตรงนั้น เอาความเข้าใจของตัวเองเติมแต่งเข้าไป ถ่ายทอดข่าวเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย มีจุดมุ่งหมายอะไร ก็คือโอดวอดตัวเอง ยังมีบางคนเที่ยวกระจายข่าวเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย เขาพูดให้อีกคนฟัง เธอก็พูดให้อีกคนฟัง พูดกันสนุกสนานอยู่ตรงนั้น ราวกับว่าเขาจะรู้ข่าวสารได้รวดเร็วเป็นพิเศษ พวกเราผู้ฝึกจำนวนมากก็เข้าใจไม่แจ่มแจ้งเท่าเขา คนอื่นรู้ไม่มากเท่าเขา สำหรับเขาถือว่าเป็นเรื่องปกติไป

แล้ว อาจจะไม่รู้ตัว ในจิตใต้สำนึกของเขามีจิตโอ้อวดประเภทนี้อยู่ มิฉะนั้นเขากระจายข่าวสารเหล่านี้เพื่ออะไร ยังมีบางคนแพร่ข่าวว่า อาจารย์จะกลับขึ้นเขาไปเมื่อใดๆ ข้าพเจ้าก็ไม่ไ้สงสัยมาจากเขา จะกลับขึ้นเขาที่ไหน ยังมีคนพูดว่า วันนั้นวันนี้อาจารย์พูดอะไรกับใคร ให้อะไรใครเป็นพิเศษ เอาเรื่องเหล่านี้มาเผยแพร่มีประโยชน์อะไร ไม่มีประโยชน์แม้แต่น้อย แต่เรามองเห็นว่านี่คือจิตยึดติดของเขา จิตโอ้อวดประเภทหนึ่ง

ยังมีคนตามมาขอลายเซ็นข้าพเจ้า มีจุดประสงค์อะไร ยังคงเป็นพฤติกรรมของคนธรรมดาสามัญ ขอลายเซ็นเก็บไว้เป็นที่ระลึก ท่านไม่คิดจะทำเพ็ญปฏิบัติธรรม ข้าพเจ้าเซ็นชื่อให้ท่านก็ไม่มีประโยชน์ หนังสือของข้าพเจ้าทุกตัวอักษรล้วนเป็นรูปลักษณ์ของข้าพเจ้าและธรรมจักร(ฝ่าหลุน) ทุกคำเป็นคำพูดของข้าพเจ้า ท่านยังจะต้องการลายเซ็นของข้าพเจ้าไปทำไม บางคนคิดว่า เซ็นชื่อแล้ว สื่อสัญญาณของอาจารย์ก็จะคุ้มครองฉันได้ ยังจะยึดถือสื่อสัญญาณประเภทนั้นอีก ซึ่งพวกเราไม่เห็นเรื่องเกี่ยวกับสื่อสัญญาณ หนังสือเล่มนี้ไม่สามารถประเมินเป็นมูลค่าได้ ท่านยังจะขออะไรอีก สิ่งเหล่านี้ล้วนสะท้อนออกมาจากจิตยึดติดเหล่านั้น ยังมีบางคนเห็นผู้ฝึกที่ติดตามข้าพเจ้า เห็นกิริยาท่าทางเป็นอย่างไรก็ลอกเลียนแบบ ดีหรือไม่ดีเขาก็ไม่รู้ ความจริงเราไม่สนใจว่าใครจะเป็นอย่างไร มีเพียงหลักธรรมเดียวเท่านั้น มีแต่ปฏิบัติตามหลักธรรมใหญ่ นั่นจึงจะเป็นมาตรฐานที่แท้จริง คนที่ติดตามข้าพเจ้าก็ไม่ได้รับอะไรที่เป็นพิเศษ ก็เหมือนกับพวกเรา พวกเขาเป็นเพียงคนทำงานของสถาบันวิจัย ขอ

อย่าได้เกิดจิตใจเช่นนี้ พวกเราโดยมากเมื่อมีจิตใจเช่นนี้เกิดขึ้นมา ในความไม่ตั้งใจของท่านก็บังเกิดผลในการบ่อนทำลายหลักธรรมใหญ่ ท่านสร้างข่าวตื่นเต้นให้ผู้คนฟัง แม้กระทั่งอาจทำให้เกิดความขัดแย้ง ชักนำจิตยึดติดของผู้ฝึก และแย่งชิงเข้ามาอยู่ใกล้อาจารย์เพื่อจะได้ฟังอะไรมาหน่อย เรื่องอะไรเหล่านี้เป็นต้น ล้วนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้มิใช่หรือ

จิตโอ้อวดนี้ยังชักนำไปสู่อะไรได้ง่าย ข้าพเจ้าเผยแพร่หลักธรรมมาเป็นเวลากว่า 2 ปีแล้ว ในผู้ฝึกกรุ่นเก่าๆ ของหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร (ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเรา อาจมีคนจำนวนหนึ่งใกล้จะเปิดพลัง(กง)แล้ว ศิษย์จำนวนหนึ่งจะเข้าสู่สภาพการรู้แจ้งตามขั้นตอน(เจี้ยนอู่) ทันใดนั้นก็เข้าสู่การรู้แจ้งตามขั้นตอน(เจี้ยนอู่) ทำไมในขณะนั้นจึงไม่มีความสามารถพิเศษเหล่านี้ออกมา เพราะว่าหากข้าพเจ้าผลักดันท่านให้สูงขึ้นไปในระดับที่สูงขนาดนั้นในทันทีทันใด ท่านยังไม่สามารถละทิ้งจิตใจของคนธรรมดาสามัญยอมไม่ได้ แน่นอนจิต(ชินซิ่ง)ของท่านยกระดับสูงขึ้นมากแล้ว แต่ยังมีจิตยึดติดอีกหลายๆ อย่างที่ยังไม่ได้ขจัดทิ้งไป เพราะฉะนั้นจึงไม่สามารถให้ท่านมีความสามารถพิเศษเหล่านี้ออกมา เมื่อท่านผ่านขั้นตอนนี้ไปแล้ว มันคงแล้ว ก็ส่งท่านไปสู่สภาพรู้แจ้งตามขั้นตอน(เจี้ยนอู่)ในทันที ในระหว่างสภาพการรู้แจ้งตามขั้นตอน(เจี้ยนอู่)นี้ ตาทิพย์ของท่านก็จะเปิดในระดับสูงมาก ท่านจะมีความสามารถพิเศษต่างๆ มากมาย ความจริงข้าพเจ้าขอบอกกับพวกเรา เมื่อท่านบำเพ็ญปฏิบัติอย่างแท้จริง พอเริ่มเข้าไปฝึกก็จะมีความสามารถพิเศษมากมาย ท่านได้เข้าสู่ระดับขั้นที่สูงมากแล้ว

เพราะฉะนั้นจึงมีความสามารถพิเศษต่างๆ มากมาย ในเร็วๆ นี้พวกเรา
จำนวนมากก็อาจมีสภาพเช่นนี้ปรากฏออกมา ยังมีบางคน เขาบ้ำเพ็ญ
ได้ไม่สูงนัก สิ่งที่ติดตัวเขามากับความอดทนของเขา รวมเข้าด้วยกันจึง
เป็นสิ่งที่มั่นคงคงที่ ดังนั้นเขาเหล่านี้จะเปิดพลัง(กง) เปิดการรู้แจ้ง(อู๋)
ในระดับขั้นพื้นฐานมาก รู้แจ้ง(อู๋)ถึงที่สุด จะมีคนเช่นนี้ปรากฏ

ข้าพเจ้าพูดถึงปัญหานี้กับพวกเรา ก็เพื่อบอกกับพวกเราว่า
เมื่อใดที่มีคนเช่นนี้ปรากฏ ท่านอย่าได้ถือว่าเขาเป็นผู้สำเร็จธรรมที่
เก่งกาจอะไร นี่เป็นปัญหาที่ร้ายแรงในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม มีแต่
ปฏิบัติตามหลักธรรมใหญ่ จึงจะถูกต้อง อย่าได้เห็นว่าเขา
มีความสามารถพิเศษ มีอิทธิฤทธิ์ สามารถมองเห็นบางสิ่งบางอย่าง
ท่านก็ตามเขาไป ก็เชื่อฟังเขาไปเช่นนี้ ท่านอาจจะทำร้ายเขาก็ได้ ทำ
ให้เขาเกิดจิตยินดี สุดท้ายอะไรของตัวเองก็สูญหายไป ถูกปิดทึบไป
ท้ายที่สุดตกลงไป พลัง(กง)เปิดแล้วก็ตกลงไปได้ ควบคุมตัวเองไม่ได้
แม้รู้แจ้งแล้วก็ยังตกลงไปได้ พระพุทธองค์ใดถ้าควบคุมตัวเองได้ไม่
ดี ยังตกลงไปได้ แล้วท่านเป็นเพียงผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมในหมู่คน
ธรรมดาสาสามัญ ฉะนั้นไม่ว่าจะเกิดมีความสามารถพิเศษมากน้อยแค่ไหน
ความสามารถพิเศษสูงส่งเพียงใด อิทธิฤทธิ์ยิ่งใหญ่เพียงไหน
ท่านจะต้องควบคุมตัวเองให้ได้ เมื่อเร็วๆ นี้พวกเรานี้มีคนน้อยอยู่ ณ ที่นี้
อยู่ๆ ก็หายตัวไป อีกสักครู่ก็ปรากฏตัวกลับมาอีก ก็เป็นเช่นนี้
อิทธิฤทธิ์สูงส่งยิ่งกว่านี้ยังจะปรากฏออกมา แล้วต่อไปท่านจะทำ
อย่างไร ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ฝึกของเรา เป็นลูกศิษย์ ต่อไปไม่ว่าเรื่อง
ท่านองนี้จะเกิดขึ้นกับตัวท่านเองก็ดี เกิดขึ้นกับคนอื่นก็ดี ท่านต้องไม่

ไปเกิดทูลบูชาเขา ไปแสวงหาสิ่งนี้ หากใจท่านเปลี่ยนไป ก็จบสิ้นทันที ท่านก็จะตกลงไป ท่านอาจจะสูงกว่าเขาเสียอีก เพียงแต่ไม่มีอิทธิฤทธิ์ปรากฏเท่านั้น อย่างน้อยเกี่ยวกับเรื่องเช่นนี้ก็ทำให้ท่านตกลงไปเสียแล้ว เพราะฉะนั้นท่านจะต้องระมัดระวังปัญหานี้ เราจัดลำดับปัญหาไว้ ในตำแหน่งที่สำคัญมาก เพราะว่าอีกไม่นานก็จะปรากฏเรื่องราวเช่นนี้ เมื่อใดปรากฏ หากท่านไม่สามารถควบคุมไว้ได้ก็ใช้ไม่ได้

ผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมเมื่อมีพลัง(กง) พลัง(กง)เปิด หรือการรู้แจ้ง(อู่)เปิดอย่างแท้จริง ก็อย่าได้เห็นตัวเองว่าพิเศษอย่างนั้นอย่างนี้ สิ่งที่เรามองเห็น เป็นสิ่งที่อยู่ในระดับชั้นของเขา เพราะว่าบำเพ็ญปฏิบัติธรรมถึงขั้นนี้ ก็คือการรู้แจ้ง(อู่)ของเขาบรรลุถึงขั้นนี้ มาตรฐานจิต(ซินซิ่ง)ของเขาบรรลุถึงขั้นนี้ ปัญญาของเขาก็บรรลุถึงขั้นนี้ ดังนั้นสิ่งที่อยู่ในระดับสูงยิ่งขึ้นไป เขาอาจจะไม่เชื่อ ก็เนื่องจากเขาไม่เชื่อ จึงทำให้เขาคิดว่าสิ่งที่เรามองเห็นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง คิดว่าก็มีเพียงแค่นี้ แท้จริงนั้นยังห่างไกลอีกมากนัก เพราะวาระดับชั้นของเขาอยู่แค่ระดับนี้

มีคนส่วนหนึ่งจะเปิดพลัง(กง)ในระดับชั้นนี้ จะบำเพ็ญสูงขึ้นไปอีกเขาก็บำเพ็ญขึ้นไปไม่ได้แล้ว ดังนั้นจึงต้องเปิดพลัง(กง)เปิดการรู้แจ้ง(อู่)ในระดับชั้นนี้ พวกเราที่จะบำเพ็ญสำเร็จในอนาคต บ้างจะเปิดการรู้แจ้ง(อู่)ในระดับวิชาสายย่อยในภพ บ้างจะเปิดการรู้แจ้ง(อู่)ในระดับชั้นที่แตกต่างกัน บ้างก็จะรู้แจ้ง(อู่)ได้มรรคผล การรู้แจ้ง(อู่)ได้มรรคผลจึงจะนับว่าสูงที่สุด สามารถมองเห็นสิ่งต่างๆ และปรากฏตน

ให้เห็นได้ในระดับชั้นที่แตกต่างกัน แม้แต่ในวิชาสายย่อยในภพ ผู้ที่
เปิดพลัง(กง) เปิดการรู้แจ้ง(อู่)ในระดับชั้นที่ต่ำสุด ก็สามารถมองเห็น
บางมิติและผู้สำเร็จธรรมบางท่านได้ และสามารถติดต่อกับท่าน
เหล่านั้นได้ ถึงเวลานั้นท่านอย่าได้แอบดีใจ ในวิชาสายย่อยในภพ
การเปิดพลัง(กง)ในระดับชั้นที่ต่ำจะไม่ได้มรรคผล เป็นสิ่งที่แน่นอน
แล้วจะทำอย่างไร เขาทำได้แต่เพียงรักษาให้คงอยู่ในระดับชั้นนี้ วัน
ข้างหน้าค่อยบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไปสู่ระดับชั้นที่สูงยิ่งขึ้นไปอีก นั่นก็
เป็นเรื่องในภายหน้า ในเมื่อบำเพ็ญได้สูงเพียงเท่านี้ แล้วทำไมจะไม่
เปิดพลัง(กง)ล่ะ แม้เขาจะบำเพ็ญต่อไปเช่นนี้ ก็บำเพ็ญขึ้นไปไม่ได้อีก
แล้ว ดังนั้นจึงได้เปิดพลัง(กง) เนื่องจากบำเพ็ญถึงจุดสิ้นสุดของเขา
แล้ว คนอย่างนี้มีมาก ไม่ว่าจะปรากฏสภาพการณ์อะไร ท่านจะต้อง
ควบคุมจิต(ซินซิ่ง)ไว้ให้ได้ มีแต่การปฏิบัติตามหลักธรรมใหญ่เท่านั้น
จึงจะถูกต้องอย่างแท้จริง ความสามารถพิเศษของท่านก็ดี การเปิด
พลัง(กง)ของท่านก็ดี ท่านได้มาจากการบำเพ็ญปฏิบัติหลักธรรมใหญ่
ทั้งสิ้น หากท่านลดลำดับความสำคัญของหลักธรรมใหญ่ให้รองลงมา
และยกความสำคัญในเรื่องอิทธิฤทธิ์ของท่านขึ้นไปแทนที่ หรือคนที่การ
รู้แจ้ง(อู่)เปิดแล้ว คิดว่าความเข้าใจอย่างนั้นอย่างนี้ของตัวเองนั้น
ถูกต้อง ถึงกับหลงคิดว่าตัวเองยิ่งใหญ่ สูงเกินกว่าหลักธรรมใหญ่
ข้าพเจ้าว่าท่านกำลังเริ่มตกลงไปแล้ว อันตรายแล้ว ก็จะแยกลงไป
เรื่อย ๆ เมื่อถึงเวลานั้นท่านจะพบกับเรื่องยุ่งยากจริง ๆ บำเพ็ญเสีย
เปล่า ทำไม่ดีก็จะตกลงไปทันที บำเพ็ญเปล่าประโยชน์

ข้าพเจ้ายังจะขอบอกกับพวกท่าน หนังสือเล่มนี้ของข้าพเจ้าได้รวบรวมเนื้อหาสาระที่ได้บรรยายธรรมในสถานที่ต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าพูดทั้งนั้น เป็นคำพูดของข้าพเจ้าทุกคำ ทุกตัวอักษร ถอดจากเทป เขียนออกมาทีละตัวทีละตัว โดยมีลูกศิษย์ของข้าพเจ้า และผู้ฝึกช่วยกันถอดข้อความจากเทปเขียนออกมา หลังจากนั้น ข้าพเจ้าค่อยทำการแก้ไขตรวจทานครั้งแล้วครั้งเล่า ล้วนเป็นหลักธรรมของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าอธิบายก็คือหลักธรรมนี้

บทที่ 7

ปัญหาการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต

การฆ่าสัตว์ตัดชีวิตเป็นปัญหาที่ละเอียดอ่อนมาก สำหรับผู้ฝึกพลัง(กง) เรามีข้อกำหนดที่ค่อนข้างเข้มงวด ผู้ฝึกพลัง(กง)จะฆ่าสัตว์ตัดชีวิตไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นสายพุทธ สายเต๋า หลักพลัง(กง)สายพิสดาร (ฉีเหมิน) ไม่ว่าจะเป็นวิชาใดแขนงใดก็ตาม ขอเพียงเป็นการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในสายหลัก ล้วนถือเป็นเรื่องเด็ดขาด ต่างไม่ให้ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ข้อนี้ยืนยันได้ เพราะว่าเป็นปัญหาที่ตามมาหลังการฆ่าสัตว์ตัดชีวิตนั้นใหญ่หลวงนัก เราจะต้องพูดให้ทุกท่านฟังอย่างละเอียด การฆ่าสัตว์ตัดชีวิต พุทธศาสนาในยุคเริ่มต้นหมายถึงการฆ่าคนเป็นสำคัญ นี่เป็นเรื่องที่ร้ายแรงมากที่สุด ต่อมาภายหลังสิ่งมีชีวิตที่ใหญ่ สัตว์ใหญ่ หรือสิ่งมีชีวิตที่ค่อนข้างใหญ่ ก็เห็นเป็นเรื่องสำคัญทั้งนั้น ทำให้ในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม จึงถือการฆ่าสัตว์ตัดชีวิตเป็นปัญหาร้ายแรงมาโดยตลอด เมื่อก่อนในพุทธศาสนากล่าวไว้ว่า ผู้ที่ไม่ควรตายกลับถูกฆ่าตายไป ก็จะกลายเป็นผีไร้ญาติ เมื่อก่อนพูดถึงการนำส่งวิญญาณให้พ้นจากทุกข์ ก็หมายถึงคนพวกนี้ ถ้าหากไม่ได้รับการนำส่งวิญญาณให้พ้นทุกข์แล้ว ชีวิตเหล่านี้ก็จะไม่มีกินไม่มีดื่ม ตกอยู่ในสภาวะที่ทุกข์ทรมาน นี่เป็นสิ่งที่กล่าวกันในพุทธศาสนาในอดีต

เราพูดกันว่า เมื่อคนๆ หนึ่งทำแต่เรื่องไม่ดีต่ออีกคนหนึ่ง เขาก็จะให้กุศลจำนวนมากแก่ผู้นั้นเป็นการชดเชย โดยทั่วไปเราหมายถึงการครอบครองสิ่งของของผู้อื่น แต่หากว่าทำให้ชีวิตหนึ่งจบลงใน

ทันทีทันใด จะเป็นสัตว์ก็ดี สิ่งมีชีวิตอื่นก็ดี ก็จะเป็นการก่อกรรมที่หนักมาก การฆ่าสัตว์ตัดชีวิตในอดีตหมายถึงการฆ่าคนเป็นสำคัญ กรรมที่ก่อขึ้นนั้นค่อนข้างหนัก แต่การฆ่าสิ่งมีชีวิตต่างๆ ไปก็ไม่เบาเช่นกัน เป็นการก่อกรรมหนักโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ฝึกพลัง(กง) ในขั้นตอนของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ได้มีการกำหนดทุกข์ภัยเล็กๆ น้อยๆ ไว้ให้แก่ท่านในแต่ละระดับชั้นที่แตกต่างกัน ทั้งหมดล้วนคือกรรมของตัวท่านเอง ทุกข์ภัยของตัวท่านเอง จัดเรียงไว้ให้ท่านในแต่ละระดับชั้น เพื่อให้ท่านได้ยกระดับชั้นสูงขึ้น ขอเพียงแต่ท่านยกระดับจิต(ซินซิ่ง)ให้สูงขึ้น ก็จะสามารถผ่านไปได้ แต่ถ้ามีกรรมหนักเช่นนี้เกิดขึ้นในทันทีทันใด ท่านจะผ่านไปได้อย่างไร ลำพังอาศัยจิต(ซินซิ่ง)ของท่าน ท่านจะไม่สามารถผ่านไปได้ และอาจทำให้ท่านไม่สามารถบำเพ็ญปฏิบัติธรรมต่อไปได้

พวกเราพบว่า ในเวลาที่คนเกิดมา ภายในบริเวณที่กำหนดในมิติจักรวาลนี้ ก็ได้กำเนิดตัวเขาออกมามากมายในเวลาเดียวกัน มีรูปร่างหน้าตาเหมือนกับตัวเขา มีชื่อเดียวกัน ทำในสิ่งที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้นจึงเรียกได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของร่างกายของเขา ในที่นี้เกี่ยวโยงถึงปัญหาเช่นนี้คือ หากสิ่งมีชีวิต(ชีวิตสัตว์ใหญ่อื่นๆ ก็เช่นกัน) ตายไปอย่างกะทันหัน ในขณะที่ตัวเขาในมิติอื่นๆ ยังใช้ชีวิตไม่หมดตามอายุขัยที่กำหนดไว้เดิม ยังจะต้องอยู่ไปอีกหลายปี ฉะนั้นผู้ที่ตายไปนี้ก็จะตกอยู่ในสภาพไร้ที่พักพิง ต้องร่อนเร่พเนจรไปในมิติของจักรวาลในอดีตเรียกกันว่าผีไม่มีญาติ ไม่มีกินไม่มีดื่ม ทุกข์ทรมานมาก ก็คงจะเป็นเช่นนี้ แต่พวกเรามองเห็นจริงๆ ว่าเขาตกอยู่ในสภาวะที่หนักแล้ว

มาก เขาจะต้องรอคอยต่อไปเช่นนี้ จนกว่าชีวิตของเขาในแต่ละมิติจะดำเนินจนจบอายุขัย จึงจะพากันไปหาที่พักพิงของเขาด้วยกัน หากเวลายังยาวนาน เขาก็ต้องทนทุกข์มากยิ่งขึ้น เขาทนทุกข์ยิ่งมากขึ้น กรรมที่ทำให้เขาต้องทุกข์ทรมานก็จะไปเพิ่มให้แก่ผู้ที่ฆ่าเขาอย่างไม่หยุดยั้ง ท่านคิดว่าท่านจะมีกรรมเพิ่มขึ้นมากเพียงใด นี่คือการมองเห็นของพวกเราโดยผ่านความสามารถพิเศษ(กงเหนิง)

เรายังมองเห็นอีกสถานการณ์หนึ่ง ในเวลาที่คนเกิดมา ในมิติพิเศษที่กำหนด ก็จะมีรูปแบบการดำเนินชีวิตของเขาคงอยู่ กล่าวคือชีวิตของเขาดำเนินไปถึงส่วนไหน ควรทำอะไร ล้วนมีอยู่ข้างในมิติพิเศษนั้นทั้งหมด ใครเป็นผู้จัดเรียงชีวิตของเขา แน่นนอน ก็คือสิ่งมีชีวิตชั้นสูงเป็นผู้กระทำเรื่องนี้ ดังเช่น พวกเราอยู่ในสังคมของคนธรรมดาสามัญ หลังจากที่เขาเกิดมา ในครอบครัวนี้มีเขา ในโรงเรียนมีเขา หรือเมื่อเติบโตขึ้นที่ทำงานมีเขา ผ่านการทำงานของเขาได้มีการติดต่อประสานงานกับสังคมในด้านต่างๆ กล่าวคือการจัดวางในสังคมทั้งหมดล้วนมีการกำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว แต่เนื่องจากชีวิตนี้ตายไปอย่างกะทันหัน ไม่ได้เป็นไปตามที่กำหนดไว้แต่เดิม เกิดการเปลี่ยนแปลง ฉะนั้นใครที่ทำให้เรื่องนี้ยุ่งเหยิง ผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงท่านนั้นยอมไม่ให้อภัยแก่เขา ทุกท่านลองคิดดู การเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม เราจะต้องบำเพ็ญปฏิบัติไปสู่ระดับสูง ถ้าผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงท่านนั้นไม่ให้อภัยแก่เขา ท่านว่าเขาายังจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมได้หรือ อาจารย์บางท่านก็ไม่มีระดับชั้นสูงเท่าผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงที่ได้กำหนดเรื่องนี้ไว้ เพราะฉะนั้นอาจารย์ของเขาก็จะต้องพลอยรับกรรมไปด้วย

ยังต้องถูกทำโทษให้ตกลงมา ท่านลองคิดดู นี่เป็นปัญหาธรรมดาทั่วไปหรือ ดังนั้นเมื่อมีการกระทำเรื่องเช่นนี้ก็ยากที่จะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม

ในบรรดาผู้บำเพ็ญปฏิบัติหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) อาจมีคนที่อยู่ในยุคสมัยสงครามซึ่งเคยผ่านการสู้รบ สงครามนั้นเป็นสภาพการณ์แบบหนึ่ง อันเป็นผลเกิดจากการเปลี่ยนแปลงใหญ่ของปรากฏการณ์สวรรค์ทั้งหมด ท่านเป็นเพียงส่วนหนึ่งในสภาพการณ์นั้น ภายใต้การเปลี่ยนแปลงปรากฏการณ์ของสวรรค์หากไม่มีมนุษย์ไปกระทำการใดๆ ก็ยังไม่สามารถทำให้สภาพการณ์เช่นนั้นมาสู่สังคมมนุษย์ได้ และก็ไม่ใช่เรียกว่าเป็นปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงของสวรรค์ เรื่องเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงที่ใหญ่กว่า ซึ่งไม่ถือว่าเป็นความผิดของท่านเพียงคนเดียว แต่กรรมที่เรากล่าวถึงในที่นี่เกิดจากการมุ่งทำความชั่วร้าย เพื่อการแสวงหา เพื่อบรรลุผลประโยชน์ส่วนตัว หรือสิ่งใดที่ส่งผลกระทบต่อตัวเอง จึงก่อเกิดเป็นกรรมเช่นนี้ขึ้น อะไรก็ตามที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของมิติใหญ่ทั้งหมด การเปลี่ยนแปลงใหญ่ของสภาวะทางสังคม นี่ล้วนไม่ใช่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับท่าน

การฆ่าสัตว์ตัดชีวิตเป็นการก่อกรรมหนัก บางคนก็คิดว่า ไม่ให้ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ฉันอยู่บ้านต้องทำอาหาร ถ้าฉันไม่ฆ่าแล้ว คนในครอบครัวจะกินอะไร ปัญหาที่เป็นรูปธรรมนี้ข้าพเจ้าไม่สนใจ ข้าพเจ้าบรรยายธรรมให้กับผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ไม่ใช่บอกให้คนธรรมดาสามัญทั่วไปว่าจะดำรงชีวิตอย่างไร ปัญหาที่เป็นรูปธรรมจะปฏิบัติอย่างไร ก็ให้ใช้หลักธรรมใหญ่(ต้าฝ่า)เป็นบรรทัดฐาน ท่านคิดว่าควร

ทำอย่างไรดี ท่านก็ทำอย่างนั้น คนธรรมดาสามัญคิดจะทำอะไรก็ทำ เป็นเรื่องของคนธรรมดาสามัญ จะให้ทุกคนบำเพ็ญธรรมจริงทั้งหมด ย่อมเป็นไปได้ แต่การเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม จำเป็นต้องใช้ มาตรฐานสูงมากำหนด ดังนั้น ณ ที่นี้เป็นการกำหนดเงื่อนไขให้แก่ผู้ บำเพ็ญปฏิบัติธรรมเท่านั้น

ไม่เฉพาะแต่คน สัตว์ แม้แต่พืชก็มีชีวิตทั้งนั้น ในอีกมิติหนึ่ง สสารใดๆ ล้วนมีชีวิต เมื่อตาทิพย์ของท่านเปิดจนถึงระดับธรรมจักรู ท่านจะพบว่าแม้กระทั่งก้อนหิน ผนัง อะไรก็สามารถพูดคุยทักทายกับ ท่านได้ อาจมีคนคิด ถ้าเช่นนั้นธัญญาหาร พืชผักที่พวกเรากินล้วนมี ชีวิต ยังมีแมลงวันและยุงในบ้าน จะทำอย่างไร ในฤดูร้อนถูกกัดจน ทนไม่ได้ มองมันกัดอยู่ตรงนั้นโดยไม่ทำอะไรมัน เห็นแมลงวันตกลง ไปในอาหารสกปรกเหลือเกิน ดีก็ไม่ได้ ข้าพเจ้าขอบอกกับทุกท่านว่า พวกเราไม่ควรทำลายชีวิตอย่างไม่มีเหตุผลตามอำเภอใจ แต่เราก็ไม่ ควรเป็นสุภาพชนที่ระมัดระวังจนเกินไป สนใจในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้อยู่ตลอดเวลา เดินก็กลัวจะเหยียบเอามดตาย จนต้องกระโดด ข้าม ข้าพเจ้าว่าท่านมีชีวิตอยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยเหลือเกิน นั้นไม่ใช่ การยึดติดหรือ ท่านกระโดดเดินไป ไม่เหยียบมดตาย แต่ก็ยังมี สิ่งมีชีวิตเล็กๆ อีกมากมาย ท่านก็เหยียบตายไปแล้ว ภายใต้ จุลทรรศน์ยังมีสิ่งมีชีวิตที่เล็กลงไปอีกมากมาย ยังมีเชื้อโรคและ แบคทีเรียอีก ท่านอาจเหยียบมันตายไปไม่น้อย ถ้าเช่นนั้นพวกเรา ก็อย่ามีชีวิตอยู่เลย พวกเราไม่ใช่จะเป็นคนแบบนี้ ถ้าทำเช่นนี้ก็บำเพ็ญ

ปฏิบัติธรรมไม่ได้ เราต้องมองไปที่หลักใหญ่ ต้องบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างสง่าผ่าเผย

พวกเรามีชีวิตอยู่ก็มีสิทธิในการดำรงชีวิตอย่างมนุษย์ ดังนั้นสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ก็ต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดของชีวิตคน เราไม่ควรจริงจังที่จะไปทำลายสิ่งมีชีวิต แต่เราก็ไม่ควรจะถือเคร่งมากจนเกินไปกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้ อย่างเช่นพืชผักและธัญญาหารล้วนมีชีวิต พวกเราอย่าได้คิดว่ามันมีชีวิตแล้วก็ไม่กินไม่ได้กิน อย่างนั้นยังจะฝึกพลัง(ก)อะไรได้ ใจต้องเปิดกว้างหน่อย อาทิเช่น ในขณะที่ท่านเดิน มด หนอน ที่วิ่งมาอยู่ใต้เท้าของท่าน ถูกเหยียบตายไปนั้นอาจเป็นไปได้ว่ามันสมควรตาย เพราะว่าท่านไม่มีเจตนาไปทำร้ายมัน ในวงการชีววิทยาหรือจุลชีววิทยาก็พูดถึงปัญหาความสมดุลของการดำรงชีวิต ถ้ามีมากเกินไปก็จะล้น เพราะฉะนั้นพวกเรานั้นให้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างสง่าผ่าเผย ในบ้านมีแมลงวัน มียุง เราก็ไล่มันออกไป ตัดมุ้งลวดไม่ให้มันเข้ามา บางครั้งไล่ไม่ไป ถ้าเช่นนั้น ตีตายก็ตีตายเถอะ มิติที่มนุษย์อยู่ หากมันมาต่อยคนและทำร้ายคนก็ต้องไล่มันออกไป แน่نونหากไล่ไม่ไป ก็ไม่สามารถมองดูมันกัดคนอยู่ตรงนั้น ท่านเป็นผู้ฝึกพลัง(ก)ไม่กลัว มีภูมิต้านทาน คนในครอบครัวท่านไม่ได้ฝึกพลัง(ก) เป็นคนธรรมดาสามัญ ยังมีปัญหาของโรคติดต่อกัน และไม่สามารถมองดูมันกัดหน้าเด็กโดยไม่สนใจ

ขอยกตัวอย่างเรื่องหนึ่งให้พวกท่านฟัง ในช่วงแรกๆ ขององค์ศากยมุนี มีนิทานอยู่ตอนหนึ่ง วันหนึ่งองค์ศากยมุนีจะสร่งน้ำ พระองค์ทรงเรียกสาวกให้ไปช่วยทำความสะอาดอ่างอาบน้ำในป่า

สาวกของพระองค์มองลงไปใต้องอ่างน้ำเห็นมีหนอนคลานอยู่เต็มไปหมด ถ้าหากล้างอ่างอ่างน้ำก็จะทำให้หนอนตาย จึงกลับมารายงานให้องค์ศากยมุนีทราบว่า ในอ่างอ่างน้ำมีหนอนอยู่เต็มไปหมด องค์ศากยมุนีไม่สนพระทัย เพียงแต่ตรัสว่า เจ้าไปทำความสะอาดอ่างอ่างน้ำเสีย สาวกผู้นี้กลับไปดูอ่างอ่างน้ำอีกก็ไม่กล้าลงมือ ถ้าลงมือหนอนก็ต้องตาย เขาเดินวนอยู่รอบหนึ่งก็กลับมาถามองค์ศากยมุนีว่า อาจารย์ ในอ่างอ่างน้ำมีหนอนคลานอยู่เต็มไปหมด ถ้าลงมือก็จะทำให้หนอนตาย องค์ศากยมุนีมองเขาแล้วตรัสว่า ที่ข้าพเจ้าบอกให้เจ้าไปทำความสะอาดคืออ่างอ่างน้ำ สาวกก็เข้าใจในทันที รีบไปทำความสะอาดอ่างอ่างน้ำจนสะอาด ในที่นี้อธิบายถึงปัญหาข้อหนึ่ง ไม่ใช่เพราะว่ามีหนอน พวกเราก็ไม่อาบน้ำเลย และไม่ใช่เพราะมียุง พวกเราต้องไปหาที่อยู่ใหม่ข้างนอก และไม่ใช่เพราะอาหารก็มีชีวิต พืชผักก็มีชีวิต พวกเราก็รดคอกไว้ ไม่กินและไม่ดื่ม ไม่ใช่เช่นนี้ พวกเราควรจะจัดความสัมพันธ์นี้ให้ถูกต้อง บำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างสง่าผ่าเผย เราไม่มีเจตนาไปทำร้ายสิ่งมีชีวิตเป็นใช้ได้ เช่นเดียวกับมนุษย์จะต้องมีสภาพแวดล้อมของการดำรงชีวิตของคนและมีเงื่อนไขของความอยู่รอดซึ่งก็ต้องผดุงเอาไว้ คนยังต้องรักษาชีวิตและการดำรงชีวิตที่ปกติ

ที่ผ่านมามีอาจารย์ชี่กงปลอมบางคนบอกว่า ตามปฏิทินของจันทรคติจีน ทุกวันที่ 1 และวันที่ 15 สามารถฆ่าสัตว์ได้ บางคนยังกล่าวว่าฆ่าสัตว์ 2 เท่าได้ เหมือนกับว่าสัตว์ 2 เท่าก็ไม่ใช่สิ่งมีชีวิต ทุกวันที่ 1 และวันที่ 15 ฆ่าสัตว์ก็ไม่นับเป็นการฆ่าสัตว์หรือ ถือเป็นการขุดดิน เช่นนั้นหรือ จากคำพูดและการกระทำของอาจารย์ชี่กงปลอม

บางคน ก็สามารถแยกแยะได้ว่า เขาพูดถึงอะไร เขาแสวงหาอะไร อาจารย์ซึ่งงานด้านใดที่มีความคิดเห็นเช่นนี้โดยมากล้วนมีวิญญูญาณ แปลกปลอมสิงอยู่ ท่านดูอาจารย์ที่มีวิญญูณสูงซึ่งจึงจอกสิงอยู่ คนนั้น เวลากินเนื้อไก่ ทำทางมูมมาม แม้แต่กระดูกก็ไม่อยากคายออกมา

การฆ่าสัตว์ตัดชีวิตไม่เพียงแต่จะก่อกรรมหนักแล้ว ยังเกี่ยวโยงไปถึงปัญหาของเมตตาคจิต พวกเราผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมมิต้องมีจิตใเมตตากรุณาหรือ ในเวลาที่พวกเราเมตตาคจิตขึ้นมา อาจเห็นถึงความทุกข์ของสรรพสัตว์ เห็นใครก็ทุกข์ไปหมด จะปรากฏปัญหา เช่นนี้

ปัญหาการรับประทานเนื้อสัตว์

การรับประทานเนื้อสัตว์ก็เป็นปัญหาที่ละเอียดอ่อนมาก แต่การรับประทานเนื้อสัตว์ไม่ใช่การฆ่าสัตว์ตัดชีวิต พวกเราศึกษาหลักธรรมกันมาเป็นเวลานานเช่นนี้ เราไม่ได้ขอร้องให้ทุกคนไม่รับประทานเนื้อสัตว์ มีอาจารย์พลังมปราณ(ชี่กง)ไม่น้อยพอท่านเริ่มเข้าไปเรียนวิชา ก็จะบอกท่านว่า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปห้ามรับประทานเนื้อสัตว์ ท่านอาจจะคิด ไม่ให้รับประทานเนื้อสัตว์ในทันทีทันใด ยังไม่ทันได้เตรียมใจเลย วันที่ที่บ้านอาจจะมีไก่ตุ๋น ปลาทอด ไตกลั่นหอมแต่รับประทานไม่ได้ การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมทางศาสนาก็มีข้อบังคับเช่นนี้ ห้ามไม่ให้รับประทาน พลัง(กง)ของสายพุทธโดยทั่วไป และพลัง(กง)ของสายเต๋าบางวิชาก็นั้นเช่นนี้ว่า รับประทานไม่ได้ พวกเรา ณ ที่นี้ไม่ได้บอกให้ท่านทำเช่นนี้ แต่เราก็พูดถึงเรื่องนี้

แล้วเราพูดว่าอย่างไร เพราะว่าหลักพลัง(ง)ของเรานั้นคือหลักกรรมฝึกคน หลักพลัง(ง)ของหลักกรรมฝึกคนก็คือ สภาพการณ์บางประการจะปรากฏออกมาจากพลัง(ง)และหลักกรรม ในขั้นตอนการฝึกพลัง(ง)ระดับชั้นที่แตกต่างกันจะมีสภาพการณ์ปรากฏออกมาไม่เหมือนกัน ถ้าเช่นนั้นจะมีวันใดวันหนึ่ง หรือวันนี้เมื่อข้าพเจ้าบรรยายจบก็จะมีคนเข้าสู่สภาพการณ์เช่นนี้ คือรับประทานเนื้อสัตว์ไม่ได้ ใต้กลิ่นแล้วจะรู้สึกเหม็นคาว เมื่อรับประทานเข้าไปก็อยากจะอาเจียนออกมา สิ่งนี้มิใช่เกิดจากคนมาบังคับท่านไม่ให้รับประทาน หรือท่านบังคับตัวเองไม่ให้รับประทาน แต่เป็นการเกิดจากใจ เมื่อถึงระดับชั้นนั้น ก็จะสะท้อนออกมาจากพลัง(ง)ให้รับประทานไม่ได้ ถึงขนาดเมื่อท่านกลืนลงไปจริงๆ ก็จะอาเจียนออกมา

ผู้ฝึกเก่าของเราล้วนทราบดี การบำเพ็ญปฏิบัติหลักกรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)จะเกิดสภาพการณ์เช่นนี้ ในระดับชั้นต่างกันก็จะสะท้อนสภาพการณ์ออกมาต่างกัน ผู้ฝึกบางคนมีความอยากค่อนข้างมาก ความอยากรับประทานเนื้อสัตว์รุนแรงมาก ปกติก็รับประทานเนื้อสัตว์ได้มาก เวลาที่ผู้อื่นรู้สึกเหม็นคาวเนื้อสัตว์ เขาไม่รู้สึกเหม็นคาว ยังรับประทานได้ เพื่อให้เขาขจัดจิตใจนี้ออกไป จะทำอย่างไร เขารับประทานเนื้อสัตว์เข้าไปก็จะปวดท้อง ไม่รับประทานก็จะไม่ปวด จะปรากฏสภาพการณ์เช่นนี้ ความหมายก็คือรับประทานไม่ได้แล้ว ถ้าเช่นนั้นเมื่อฝึกวิชาของเรา ต่อไปนี้ก็จะไม่มีโอกาสรับประทานเนื้อสัตว์กันแล้วหรือ ไม่ใช่เช่นนั้น จะปฏิบัติกับปัญหานี้อย่างไร การรับประทานไม่ได้เป็นการเกิดจากใจของตนเองทำให้

รับประทานไม่ได้ มีจุดประสงค์อะไร การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในวัด บังคับไม่ให้คุณรับประทาน และการสะท้อนจากจิตตัวเองให้ รับประทานไม่ได้ของเราเช่นนี้ ล้วนแล้วแต่ต้องการให้เราขจัดความ ออยากต่อการรับประทานเนื้อสัตว์และจิตยึดติดประเภทนี้ออกไป

บางคนตกข่าวขึ้นมา ถ้าไม่มีเนื้อสัตว์ แทบจะกลืนข้าวไม่ลง นั่นคือความอยากของคนธรรมดาสามัญ เช้าวันหนึ่งข้าพเจ้าเดินผ่าน ประตูหลังของสวนสาธารณะเชิงสี่ในเมืองฉางชุน มีคน 3 คนเดินออก จากประตูหลังของสวนสาธารณะ ตะโกนคุยกัน คนหนึ่งในนั้นพูดว่า ฝึกพลัง(ก)อะไรถึงกินเนื้อสัตว์ไม่ได้ ต่อให้อายุสั้นไป 10 ปี ฉันท้อง กิน ความอยากรุนแรงอะไรเช่นนั้น พวกเราลองคิดดู ความอยาก เช่นนี้ควรจะต้องขจัดทิ้งไปหรือไม่ สมควรอย่างยิ่ง ในขั้นตอนของการ บำเพ็ญปฏิบัติธรรมก็คือ ต้องขจัดความอยากทุกชนิด จิตยึดติดทุก ประเภทของคนให้หมดไป พูดให้ชัด หากเราไม่สามารถละทิ้งความ ออยากในการรับประทานเนื้อสัตว์ ก็เท่ากับไม่ได้ขจัดจิตยึดติดทิ้งไปใช่ หรือไม่ จะสามารถบำเพ็ญได้สำเร็จหรือ ดังนั้นถ้าเป็นจิตยึดติด ก็ต้อง ขจัดทิ้งไป แต่ไม่ได้หมายความว่าตั้งแต่บัดนี้ต่อไปท่านจะรับประทาน เนื้อสัตว์ไม่ได้ตลอดไป การห้ามรับประทานเนื้อสัตว์โดยตัวของมันเอง มิใช่วัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์คือไม่ให้คุณมีจิตยึดติดประเภทนี้ หาก ในช่วงที่รับประทานเนื้อสัตว์ไม่ได้ ท่านสามารถขจัดจิตยึดติดนี้ทิ้งไป ได้ ต่อไปท่านอาจรับประทานเนื้อสัตว์ได้อีก ได้กลืนก็จะไม่เหม็นกลืน คาว รับประทานเข้าไปก็ไม่รู้สึกว่ามีเหม็น ถึงเวลานั้นท่านรับประทาน เนื้อสัตว์ก็ไม่ใช่ไร

เมื่อถึงเวลาท่านรับประทานเนื้อสัตว์ได้ จิตยึดติดของท่านก็หมดไปแล้ว ความอยากที่มีต่อเนื้อสัตว์ของท่านก็ไม่มีแล้ว แต่ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง ต่อไปรับประทานเนื้อสัตว์ก็จะมีรสชาติ ในบ้านมีทำก็รับประทานกับเขา ในบ้านไม่ทำก็ไม่คิดถึงรับประทานก็ไม่มีรสชาติ จะมีสภาพการณ์เช่นนี้ปรากฏ แต่การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมท่ามกลางคนธรรมดาสามัญนั้นซับซ้อนมาก ที่บ้านทำอาหารที่มีเนื้อสัตว์บ่อยๆ นานๆ เข้า ท่านก็รู้สึกรับประทานแล้วมีรสชาติ ต่อไปก็จะปรากฏสภาพการณ์ที่กลับไปกลับมา ตลอดขั้นตอนของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมก็มีสภาพการณ์ที่กลับไปกลับมาหลายครั้ง ในทันทีทันใดท่านก็จะรับประทานไม่ได้ขึ้นมาอีก รับประทานไม่ได้ก็ไม่ต้องรับประทาน รับประทานไม่ได้จริงๆ รับประทานแล้วก็ต้องอาเจียน รอจนถึงเวลาที่ท่านรับประทานได้ค่อยรับประทาน ปล่อยให้ไปไปตามธรรมชาติ เรื่องที่จะรับประทานเนื้อสัตว์หรือไม่นั้น ไม่ใช่วัตถุดิบประสงค์ ประเด็นสำคัญอยู่ที่การขจัดจิตยึดติดนี้

หลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเรา จะก้าวไปค่อนข้างรวดเร็ว ขอเพียงท่านยกระดับจิต(ซินซิ่ง)ให้สูงขึ้น แต่ระดับขั้นก็จะบรรลุได้อย่างรวดเร็ว บางคนเดิมทีก็ไม่ค่อยยึดติดต่อการรับประทานเนื้อสัตว์ มีไม่มีก็ไม่เป็นไร คนประเภทนี้เพียงหนึ่งหรือสองสัปดาห์ก็จะผ่านไป ก็สามารถขจัดจิตยึดติดนี้ทิ้งไปได้ แต่บางคนต้องดำเนินต่อเนื่องเป็นเวลา 1 เดือน 2 เดือน 3 เดือน อาจจะมีครั้งปี หากไม่มีกรณีพิเศษไม่เกิน 1 ปี ก็จะสามารถกลับมารับประทานเนื้อสัตว์ได้อีก เพราะว่าเนื้อสัตว์เป็นอาหารสำคัญส่วนหนึ่งของมนุษย์ไปเสีย

แล้ว แต่ผู้บำเพ็ญธรรมอย่างจริงจังในวัดจะรับประทานเนื้อสัตว์ไม่ได้

พวกเรามาพูดถึงความเข้าใจต่อการรับประทานเนื้อสัตว์ในพุทธศาสนา พุทธศาสนาไม่มีการห้ามเนื้อสัตว์ สมัยนั้นองค์ศากยมุณีทรงนำสาวกบำเพ็ญธรรมอยู่ในป่าด้วยความลำบาก ไม่มีศีลข้อห้ามนำมาเกี่ยวกับการงดเนื้อสัตว์ ทำไม่จึงไม่มี เพราะว่าในสมัยที่องค์ศากยมุณีทรงเผยแผ่หลักธรรมเมื่อ 2500 กว่าปีนั้น สังคมมนุษย์ยังล่าสัตว์มาก ๆ พื้นที่หลายแห่งมีการทำเกษตรกรรมบ้างแล้ว แต่หลายแห่งก็ยังไม่มีการทำเกษตรกรรม พื้นที่เพาะปลูกก็มีน้อยมาก พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ ธัญญาหารค่อนข้างขาดแคลนและมีน้อย สังคมในสมัยนั้นเพิ่งจะหลุดพ้นจากสังคมดึกดำบรรพ์ ยึดการล่าสัตว์เพื่อยังชีพ พื้นที่หลายแห่งอาศัยการรับประทานเนื้อสัตว์เป็นหลัก องค์ศากยมุณีเพื่อให้ขจัดจิตยึดติดของคนได้อย่างถึงที่สุด ไม่ให้สัมผัสจับต้องทรัพย์สินเงินทองใดๆ ทั้งสิ้น พระองค์ทรงนำสาวกออกบิณฑบาต ชาวบ้านให้อะไรก็รับประทานสิ่งนั้น การเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมจะเลือกฉันอาหารไม่ได้ อาหารที่ได้รับบิณฑบาตมาอาจมีเนื้อสัตว์ปะปนอยู่ด้วย

พุทธศาสนาในสมัยโบราณ กลับมีข้อห้ามเกี่ยวกับการห้ามฉันอาหารคาว การงดอาหารคาวก็มาจากพุทธศาสนาในยุคโบราณ แต่ปัจจุบันการรับประทานเนื้อสัตว์เรียกเป็นอาหารคาว ความจริงแล้วสมัยนั้นอาหารคาวไม่ได้หมายถึงเนื้อสัตว์ แต่หมายถึงต้นหอม ขิง กระเทียมจำพวกนั้น ทำไม่จึงจัดมันเป็นอาหารคาว ซึ่งปัจจุบันพระสงฆ์จำนวนมากก็ไม่เข้าใจ เพราะว่าพวกเขาจำนวนมากไม่ได้เน้นการบำเพ็ญจริง ไม่รู้หลายสิ่งหลายอย่าง สิ่งที่องค์ศากยมุณีทรง

ถ่ายทอดคือ ศีล สมาธิ ปัญญา ศีลก็คือละเว้นกิเลสตัณหาทั้งมวลในหมู่คนธรรมดาสมาญ สมาธิหมายถึงผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมในขณะนั้น สมาธิจะต้องเข้าสู่สมาธิอย่างสมบูรณ์ การรบกวนทั้งหลายที่จะทำให้ไม่สามารถเข้าสู่สมาธิ บำเพ็ญปฏิบัติไม่ได้ ล้วนจัดเป็นการรบกวนที่ร้ายแรง ถ้าใครรับประทานต้นหอม ขิง กระเทียมแล้ว กลิ่นจะฉุนมาก ในสมัยนั้นพระสงฆ์จะบำเพ็ญธรรมในป่า ในถ้ำ นั่งล้อมเป็นวง วงละ 7 - 8 คน นั่งทำสมาธิ หากมีใครฉุนกลิ่นเหล่านี้เข้าไป จะส่งกลิ่นฉุนและแรง รบกวนการนั่งสมาธิ รบกวนการเข้าสู่สมาธิ เป็นการรบกวนผู้ฝึกพลัง(อง)อย่างรุนแรง ดังนั้นจึงมีข้อห้ามข้อนี้ ถือว่าเป็นอาหารคาว อนุญาตให้ฉุนกลิ่นเหล่านี้ สิ่งมีชีวิตที่กำเนิดขึ้นมาจากการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในร่างกายคน ก็ราคาญกลิ่นคาวเหล่านี้ ต้นหอม ขิง และกระเทียมยังสามารถกระตุ้นให้คนเกิดความอยากต่างๆ ได้ด้วย รับประทานเข้าไปมากๆ ก็จะติด ดังนั้นจึงจัดเป็นอาหารคาว

ที่ผ่านมาพระสงฆ์ที่บำเพ็ญปฏิบัติธรรมถึงระดับชั้นสูงๆ แล้ว จะอยู่ในสภาวะเปิดพลัง(อง)หรือกึ่งเปิดพลัง(อง) และทราบดีว่าในระหว่างการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม กฎข้อห้ามบางข้อไม่ถือเป็นเรื่องสำคัญ หากสามารถปล่อยวางจิตใจลงได้แล้ว ตัวยัตถุนั้นมิได้ทำให้เกิดผลใดๆ แต่สิ่งที่รบกวนคนจริงๆ ก็คือจิตใจดวงนั้น เพราะฉะนั้นในสมัยก่อนพระสงฆ์ที่มีสมณศักดิ์สูงๆ ก็มองเห็นว่า การรับประทานเนื้อสัตว์ของคนไม่ใช่ปัญหาสำคัญ ประเด็นสำคัญอยู่ที่จิตใจดวงนั้นสามารถปล่อยวางได้หรือไม่ ไม่มีจิตยึดติดรับประทานอะไรเพื่อให้ท้องอืดก็ได้ทั้งนั้น เพราะว่าตามัวตวาทารามต่างๆ เขาก็บำเพ็ญปฏิบัติกัน

เช่นนี้ หลายๆ คนก็เคยชินกับเช่นนี้แล้ว พุทธอีกที่มันไม่ใช่ปัญหาของข้อห้ามแต่เพียงอย่างเดียวอีกต่อไป แต่ได้กลายเป็นกฎระเบียบของในวัดวาอารามไป ก็คือรับประทานไม่ได้เสียแล้ว จึงเกิดความเคยชินต่อการบำเพ็ญธรรมเช่นนี้ พวกเรามาพูดถึงพระจิ้งก ในผลงานทางวรรณกรรมได้เชิดชูจนท่านเด่นออกมา พระสงฆ์ไม่ควรฉันเนื้อสัตว์แต่ท่านฉันเนื้อสัตว์ ก็เชิดชูให้ท่านโดดเด่นออกมา ความจริงแล้ว จิ้งกถูกขับไล่ออกจากวัดหลังอื่นชื่อ แนนอนอาหารกลายเป็นปัญหาสำคัญของท่านขึ้นมาทันที ชีวิตความเป็นอยู่เกิดวิกฤต เพื่อให้ห้องอิม หยิบอะไรได้ก็ฉันอะไร เพียงขอให้ห้องอิม แต่ไม่ได้ยึดติดต่ออาหารประเภทใดๆ ซึ่งไม่ใช่เรื่องสำคัญ บำเพ็ญมาถึงขั้นนั้นแล้ว ท่านเข้าใจในเหตุผลนี้ดี ความจริงจิ้งกบังเอิญฉันเนื้อสัตว์เพียงครั้งสองครั้งเท่านั้น พอพูดว่าพระสงฆ์ฉันเนื้อสัตว์ นักประพันธ์ก็มีความสนใจขึ้นมา หัวข้อยิ่งเขียนให้น่าตกใจเท่าใด คนก็ยิ่งอยากอ่าน บทประพันธ์วรรณกรรมที่เกี่ยวกับชีวิตจะต้องขยายความให้เกินกว่าความเป็นจริง จึงนำท่านออกมาประโคม ความจริงหากสามารถกำจัดจิตยึดติดนั้นทิ้งไปได้อย่างแท้จริง เพื่อให้ห้องอิม ฉันอะไรก็ไม่สำคัญ

ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือทางภาคใต้ของจีน แถบเมืองกวางตุ้งและกวางสี เวลาอุบาสกอุบาสิกาบางคนสนทนากัน เขาไม่พูดว่าบำเพ็ญพุทธ ดูเหมือนคำว่าบำเพ็ญพุทธจะล้าสมัยไปเสียแล้ว เขาจะพูดว่าเขาเป็นผู้ถือศีลกินเจ รับประทานอาหารมังสวิรัตติ ความหมายก็คือรับประทานมังสวิรัตติเพื่อบำเพ็ญพุทธ เขาเห็นการบำเพ็ญพุทธเป็นเรื่องง่าย ๆ เช่นนี้ รับประทานมังสวิรัตติก็จะสามารถบำเพ็ญพุทธได้หรือ

พวกเราคงทราบ มันเป็นเรื่องการยึดติดและกิเลสตัณหาอย่างหนึ่งของคน ก็คือจิตใจดวงนี้ ขอเพียงขจัดจิตใจดวงนี้ออกไป นอกจากนี้ยังจะต้องขจัดจิตอธิการิษยา จิตต่อสู้อ จิตยินดี จิตโอ้อวด จิตทุกประเภท จิตใจของคนนั้นมีมากมาย จิตทุกประเภทที่มีกิเลสตัณหาทุกชนิดล้วนต้องขจัดออกไป จึงจะสามารถบำเพ็ญปฏิบัติธรรมจนบรรลุความสำเร็จ เพียงแต่ขจัดจิตใจที่อยากรับประทานเนื้อสัตว์ ก็สามารถบำเพ็ญเป็นพุทธได้หรือ นั่นเป็นการพูดที่ไม่ถูกต้อง

ปัญหาการรับประทานของคน ไม่เพียงแต่การรับประทานเนื้อสัตว์เท่านั้น จะยึดติดกับอาหารชนิดใดก็ได้ไม่ได้ทั้งนั้น สิ่งอื่นๆ ก็เช่นเดียวกัน บางคนกล่าวว่า ฉันชอบรับประทานสิ่งนี้ นี่ก็คือกิเลสตัณหา ผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมเมื่อถึงระดับขั้นหนึ่งแล้ว จะต้องไม่มีจิตใจเช่นนี้ แน่นนอนหลักกรรมของเราสอนในระดับที่สูงมาก พูดโดยผนวกหลักกรรมในระดับขั้นต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน จะให้บรรลุถึงจุดนี้ในทันทีย่อมเป็นไปได้ ท่านพูดว่าท่านคิดจะรับประทานสิ่งนั้น สำหรับผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมจริงเมื่อถึงเวลาที่ต้องขจัดจิตใจนั้น ท่านก็จะรับประทานไม่ได้ รับประทานแล้วก็จะไม่ได้รับรสชาติ ไม่รู้วารรสชาติอะไร ในสมัยที่ข้าพเจ้ายังทำงานอยู่ โรงอาหารของที่ทำงานขาดทุนอยู่เสมอ ตอนหลังก็เลิกกิจการไป ทุกคนก็พากันห่อข้าวมาเอง เข้าขึ้นมาทำกับข้าว ร้อนๆ ร้อนๆ ไปทำงานก็เสียเวลา มีบางครั้งก็ซื้อหมั่นโถวสักสองลูก ซื้อเต้าหู้ใส่ซี่อิ้วสักชิ้น ตามหลักแล้วอาหารที่ง่ายๆ เช่นนั้นก็น่าจะใช้ได้ แต่รับประทานบ่อยๆ ก็ไม่ไหว ก็ต้องขจัดจิตใจนี้ทิ้งไป พอข้าพเจ้ามองเห็นเต้าหู้ ก็จรรู้สึกพะอืดพะอม จะรับประทานก็

รับประทานไม่ได้ เกรงว่าจะเกิดจิตยึดติด แนนอนนี้ต้องบำเพ็ญปฏิบัติ ถึงระดับหนึ่ง ในระยะเริ่มต้นจะไม่เป็นเช่นนั้น

สายพุทธห้ามการดื่มสุรา ท่านเคยพบเห็นพระพุทธรองค์ใดถือไห เหล้าหรือเปลา่ ไม่มี ข้าพเจ้าว่าเนื้อสัตว์รับประทานไม่ได้ การบำเพ็ญ ปฏิบัติธรรมในสังคมมนุษย์ เมื่อละทิ้งจิตยึดติดได้แล้ว ต่อไป รับประทานอีกก็ไม่มีปัญหา แต่เหล่าหลังจากเลิกแล้วจะดื่มอีกไม่ได้ ผู้ ฝึกพลัง(กง)ในร่างกายล้วนมีพลัง(กง)ไม่ใช่หรือ พลัง(กง)ในรูปแบบ ต่างๆ ความสามารถพิเศษบางอย่างยังจะปรากฏออกมาบนร่างกายของ ท่าน ล้วนแต่บริสุทธิ์ทั้งนั้น เมื่อท่านดื่มสุราเข้าไป ทุกอย่างก็จะ กระจายออกจากร่างกายไปทันที ในชั่วพริบตา ท่านจะไม่มีพลัง(กง) ใดๆ ในร่างกายเหลืออยู่อีกเลย ใครๆ ก็ไม่ชอบกลืนเหล้า หากท่านติด เหล้ามากๆ ก็จะเป็นที่รังเกียจ ดื่มสุราแล้วจะควบคุมสติอารมณ์ไม่ได้ ทำไมผู้บำเพ็ญเต๋าใหญ่(ต้าเต๋า)บางท่านจึงต้องดื่มสุรา เพราะว่าเขา ไม่ได้ฝึกบำเพ็ญจิตหลัก(จู่เหวียนเสิน)ของเขา แต่เพื่อมอมเมาจิตหลัก (จู่เหวียนเสิน)

บางคนรักการดื่มสุราเป็นชีวิต บางคนติดสุรา บางคนดื่มจน เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง ถ้าไม่ได้ดื่มแม้กระทั่งสามขวบก็ยกไม่ขึ้น ไม่ได้ ไม้ได้ พวกเราผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมไม่ควรทำเช่นนี้ การดื่มสุรา ย่อมทำให้ติดได้ มันเป็นกิเลสตัณหา จะกระตุ้นประสาทความอยาก ของคน ยิ่งดื่มมากก็จะยิ่งติดมาก การเป็นผู้ฝึกพลัง(กง) พวกเราคิดดู จิตยึดติดชนิดนี้สมควรขจัดทิ้งไปหรือไม่ ต้องขจัดทิ้งไป บางคนก็คง คิด ไม่ได้ ฉันต้องติดต่อต้อนรับแขก หรือฉันมีหน้าที่ต้องติดต่อธุรกิจ

ภายนอก ไม่ดื่มสุราก็ไม่ราบริน ข้าพเจ้าว่าหาเป็นเช่นนั้นไม่ การเจรจาธุรกิจทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเจรจาธุรกิจกับชาวต่างประเทศ การติดต่อประสานงาน ถ้าท่านสั่งเครื่องดื่ม เขาขอน้ำแร่หรือเลือกดื่มเบียร์ ไม่มีใครบังคับท่านให้ดื่มเหล้า ท่านเลือกเครื่องดื่มของตนเอง ดื่มได้เท่าไรท่านก็ดื่มไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่ปัญญาชน ยิ่งไม่ปรากฏเรื่องทำนองนี้ โดยมากก็เป็นเช่นนั้น

การสูบบุหรี่ก็เป็นการยึดติด บางคนพูดว่าการสูบบุหรี่สามารถทำให้สมองปลอดโปร่ง ข้าพเจ้าว่าเป็นการหลอกตัวเองและผู้อื่น บางคนทำงานจนเหนื่อย หรือเขียนบทความจนเหนื่อย คิดจะหยุดพักผ่อนคลายสักครู่ก็จะสูบบุหรี่สักมวน เขารู้สึกว่าพอสูบหมดมวนก็จะกระปรี้กระเปร่าขึ้นมาทันที ความจริงแล้วไม่ใช่ เป็นเพราะเขาได้หยุดพักสักครู่นั่นเอง ความคิดของคนบางครั้งสามารถทำให้คนเข้าใจผิดได้ ยังทำให้เกิดมโนภาพที่ผิดๆ หลังจากนั้นก็จะก่อให้เกิดเป็นทัศนคติอย่างหนึ่งขึ้นมาจริงๆ ก่อเกิดเป็นความเข้าใจผิดอย่างหนึ่ง ท่านรู้สึกว่าการสูบบุหรี่เหมือนกับจะช่วยกระตุ้นประสาทของท่าน จริงๆ แล้วไม่ใช่ มันไม่บังเกิดผลเช่นนั้น การสูบบุหรี่ไม่มีประโยชน์ต่อร่างกายของคนแม้แต่ชนิดเดียว ผู้ที่สูบบุหรี่มาเป็นเวลานานๆ เวลาแพทย์ผ่าร่างกายของเขาออกมาดู จะพบว่าหลอดเลือดเป็นสีดำ ปอดก็เป็นสีดำ

พวกเราผู้ฝึกพลัง(ก)จะต้องชำระร่างกายให้บริสุทธิ์มิใช่หรือ จะต้องคอยชำระร่างกายอย่างต่อเนื่อง พัฒนาไปสู่ระดับขั้นที่สูงยิ่งขึ้นไปอย่างต่อเนื่อง แต่ท่านกลับเอาสิ่งไม่ดีใส่เข้าไปในร่างกาย ท่านมิเดินสวนทางกับพวกเราหรือ นอกจากนี้มันยังเป็นกิเลสที่รุนแรง

อย่างหนึ่ง คนก็รู้ว่ามันไม่ดี แต่ก็เลิกไม่ได้ ความจริงข้าพเจ้าขอบอกกับพวกเรา ถ้าเขาไม่มีความคิดที่ถูกต้องคอยชี้แนะ คิดจะเลิกก็ไม่ใช่ง่าย การเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม วันนี้ท่านถือว่าเป็นจิตยึดติดอย่างหนึ่งที่ต้องขจัดทิ้งไป ดุจชี้ว่าท่านจะสามารถเลิกได้หรือไม่ ข้าพเจ้าขอเตือนพวกเรา คนที่คิดจะบำเพ็ญจริงจากวันนี้ไปให้ท่านเลิกบုหรื รับรองได้ว่าท่านเลิกได้ ผู้มาฟังธรรมในที่นี้ไม่มีใครคิดจะสูบบุหรื หากท่านคิดจะเลิก รับรองได้ว่าท่านจะเลิกได้ ถ้าท่านหยิบบุหรืขึ้นมาสูบอีกก็จะไม่มีรสชาติ ท่านอ่านหนังสืออ่านถึงบทนี้ ก็จะบังเกิดผลเช่นนี้ เว้นแต่ว่าท่านไม่คิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม เราก็ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ข้าพเจ้าคิดว่าท่านสมควรเลิกเสีย ข้าพเจ้าเคยยกตัวอย่างเช่นนี้ ท่านเคยเห็นพระพุทธรูปของค์ไหน เต้าท่านใดนั่งสูบบุหรือยู่ตรงนั้น มีที่ไหน การเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม เป้าหมายของท่านคืออะไร ท่านสมควรจะเลิกหรือไม่ ดังนั้นข้าพเจ้าว่า หากท่านคิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ท่านก็ต้องเลิก มันจะทำลายร่างกายของท่าน และก็เป็นกิเลสประเภทหนึ่ง เป็นสิ่งที่สวนทางกับข้อกำหนดของพวกเราผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม

จิตอิจฉาริษยา

ในการเผยแผร์หลักธรรม ข้าพเจ้ามักจะพูดถึงปัญหาจิตอิจฉาริษยา เพราะอะไร เพราะว่าจิตอิจฉาริษยาในประเทศจีนแสดงออกมารุนแรงมาก รุนแรงจนกลายเป็นธรรมชาติไปเสียแล้ว ตัวเองก็ไม่รู้สึกทำไมคนจีนจึงมีจิตอิจฉาริษยารุนแรงถึงเพียงนี้ มันมีต้นเหตุที่มา ใน

อดีตคนจีนได้รับอิทธิพลจากลัทธิขงจื้อ(หยูเจี๋ยว)ค่อนข้างจะมาก อุปนิสัยค่อนข้างเก็บความรู้สึก โกรธเคืองใครก็จะไม่แสดงออก ดีใจก็ไม่แสดงออก เน้นความสามัคคี เน้นความอดทน เนื่องจากเคยชิน เช่นนี้ ดังนั้นชนชาติจีนจึงมีอุปนิสัยค่อนข้างเก็บความรู้สึก แนนอน ก็มีส่วนตัว ไม่อวดปัญญาของตนเอง แต่ก็มีส่วนไม่ดีในตัวเอง อาจนำมาซึ่งสภาพที่ไม่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อถึงยุคธรรมะปลาย ส่วนที่ไม่ดีเหล่านี้ก็จะปรากฏออกมาเด่นชัดยิ่งขึ้น ก็จะทำให้คนมีจิตอธิษฐานเพิ่มมากขึ้น ใครมีอะไรดีพอแสดงออกมา คนอื่นก็จะเกิดความอิจฉาริษยาขึ้นมาทันที ไม่ว่าจะได้รางวัลจากที่ทำงานหรือจากภายนอก หรือได้รับอะไรดีมาก็ไม่กล้ากล่าวถึง เกรงว่าผู้อื่นรู้แล้วใจจะไม่สมดุล ชาวตะวันตกเรียกสิ่งนี้ว่าความอิจฉาริษยาแบบตะวันออก หรือความอิจฉาริษยาแบบเอเชีย พื้นที่ทวีปเอเชียต่างได้รับอิทธิพลจากลัทธิขงจื้อ(หยูเจี๋ยว)ของจีนค่อนข้างมาก ล้วนมีติดอยู่บ้าง มีเพียงประเทศจีนเราที่แสดงออกมาค่อนข้างรุนแรง

นี่มีส่วนเกี่ยวพันกับลัทธิความเสมอภาคของเราที่ผ่านมา ฟ้าถล่มลงมาก็ตายด้วยกัน มีอะไรดีก็แบ่งเท่าๆ กัน เพิ่มเงินเดือนร้อยละเท่าไร ทุกคนได้รับส่วนแบ่งเท่ากัน ความคิดเช่นนี้มองผิวเผินเหมือนจะถูกต้อง ทุกคนเหมือนกันหมด แต่ความจริงแล้วจะเหมือนกันได้อย่างไร งานที่ทำต่างกัน ระดับความรับผิดชอบก็ต่างกัน จักรวาลของเรานี้มีกฎอยู่ข้อหนึ่ง เรียกว่าไม่เสียก็ไม่ได้ ได้ก็ต้องเสีย คนธรรมดาสามัญพูดกันว่าไม่เหน้อยก็ไม่ได้ เหน้อยมากได้มาก เหน้อยน้อยได้น้อย ทุ่มเทมากก็ควรจะได้มาก ลัทธิความเสมอภาคที่ผ่านมานี้กล่าว

กันว่า คนเกิดมาเหมือนกันหมด แต่มาเปลี่ยนแปลงกันภายหลัง ข้าพเจ้าว่าเป็นการพูดที่เด็ดขาดเกินไป สิ่งใดสุดชั่วเกินไปก็ไม่ถูกต้อง ทำไมคนเราเกิดมายังมีแบ่งชายหญิง เกิดมาหน้าตาแตกต่างกัน บางคนมีโรคติดตัวมา พิการ ไม่เหมือนกัน พวกเรามองจากระดับสูง ในอีกมิติหนึ่งชีวิตของคนทั้งชีวิตได้จัดเรียงไว้เป็นลำดับอยู่แล้ว จะเหมือนกันได้อย่างไร คิดจะเสมอภาคเท่าเทียมกัน หากในชะตาชีวิตของเขาไม่มีสิ่งเหล่านี้ จะให้เสมอภาคเท่าเทียมกันได้อย่างไร ย่อมไม่เหมือนกัน

ชาวตะวันตกอุปนิสัยใจคอค่อนข้างเปิดเผย ดีใจก็ดูออก โกรธก็ดูออก มีส่วนดีของพวกเขา แต่ก็มีส่วนที่ไม่ดี คือไม่สามารถอดทน อุปนิสัยทั้งสองแบบมีทัศนคติแตกต่างกัน ทำอะไรจะได้ผลลัพธ์แตกต่างกัน คนจีนหากได้รับการชมเชยจากหัวหน้า หรือได้รับอะไรดีๆ จากเขา ใจของคนอื่นก็จะไม่สมดูล ถ้าได้รับเงินรางวัลมากสักหน่อย ตัวเองต้องหลบๆ ซ่อนๆ เก็บใส่กระเป่า ให้คนรู้ไม่ได้ เวลาเป็นการเป็นบุคคลตัวอย่างก็เป็นลำบาก ท่านเป็นบุคคลตัวอย่าง ท่านทำได้ดี มาเช่ากลับคำ งานนี้ท่านก็ทำคนเดียวทั้งหมดเออะ ในเมื่อท่านทำได้ดี พวกเราทำไม่ได้ ทั้งเหยยหยันและถากถาง เป็นคนดีก็เป็นกันลำบาก

หากอยู่ในต่างประเทศก็จะต่างกันโดยสิ้นเชิง นายจ้างเห็นว่าเขามีความขยันขันแข็งดี ให้รางวัลเขามากหน่อย เขาก็จะดีใจเอาเงินรางวัลออกมานับต่อหน้าเพื่อนร่วมงาน และพูดว่าวันนี้เจ้านายให้รางวัลฉันมากมายขนาดนี้ นับที่ละใบที่ละใบอย่างดีอกดีใจต่อหน้าทุกคน จะ

ไม่เกิดผลอะไรต่อเขาภายหลัง ถ้าเป็นในประเทศจีน ใครได้รางวัลพิเศษ หัวหน้าจะบอกให้ท่านรีบเก็บขึ้น อย่าให้ใครเห็น ในต่างประเทศเด็กสอบได้เต็มร้อยคะแนน เขาจะดีใจจนวิ่งไปร้องตะโกนไปว่า วันนี้ผมสอบได้เต็มร้อยคะแนน ผมสอบได้เต็มร้อยคะแนน วิ่งจากโรงเรียนไปถึงบ้าน เพื่อนบ้านจะเปิดประตูออกมาแสดงความยินดีด้วย ชมว่า ทอม เจ้ายอดจริงๆ อีกคนจะเปิดหน้าต่างออกมาพูดว่า แจ็ค แน่ไปเลย ถ้าเกิดเรื่องอย่างนี้ในประเทศจีนก็จะมีปัญหา ผมสอบได้เต็มร้อยคะแนน ผมสอบได้เต็มร้อยคะแนน ถ้าเด็กร้องตะโกนจากโรงเรียนไปถึงบ้านอย่างนี้ละก็ ไม่ทันต้องรอให้ประตูบ้านเปิด ก็จะได้ยินเสียงคำออกมาจากเพื่อนบ้านว่า เรื่องใหญ่โตอะไรแคไหน สอบได้เต็มร้อยคะแนน ตื่นเต้นอะไร ใครไม่เคยสอบได้เต็มร้อยคะแนนบ้าง ทักษะคนที่ต่างกันสองแบบนี้ให้ผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน มันทำให้คนเกิดความอิจฉาริษยา ถ้าใครได้ดี ไม่ใช่ดีใจไปกับเขา แต่เกิดความไม่สมดูลในใจ มันจะเกิดปัญหาเช่นนี้

ลัทธิความเสมอภาคในหลายปีก่อน ได้ทำให้ทัศนคติของคนสับสนไป ยกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม คนๆ นี้อยู่ในที่ทำงาน เขาคิดว่าคนอื่นสู้เขาไม่ได้ อะไรเขาก็ทำได้ รู้สึกว่าตัวเองเก่งจริงๆ ในใจเขาคิดแต่งตั้งฉันเป็นผู้จัดการโรงงาน เป็นผู้บริหารฉันก็ทำได้ แต่งตั้งฉันเป็นข้าราชการใหญ่ เป็นนายกรัฐมนตรีฉันก็รับไหว หัวหน้าก็อาจบอกว่า คนๆ นี้ใช้ได้ อะไรก็ทำได้หมด เพื่อนร่วมงานก็พูดว่าคนๆ นี้ใช้ได้ มีความสามารถ แต่ในหน่วยงานของพวกเขาหรือในที่ทำงานเดียวกับพวกเขามีคนๆ หนึ่ง ทำอะไรไม่ค่อยเป็น ทำอะไรก็ไม่ค่อยสำเร็จ อยู่

มาวันหนึ่ง คนที่ทำอะไรไม่ได้กลับได้รับแต่งตั้งขึ้นเป็นหัวหน้างาน ไม่ได้แต่งตั้งเขา อีกทั้งมาเป็นหัวหน้าของเขา ในใจเขาก็ไม่สมดูล ทำการเคลื่อนไหวไปทั่ว ทั้งโกรธทั้งอิจฉาอย่างมาก

ข้าพเจ้าขอพูดกฎเช่นนี้ให้พวกเราฟัง กฎที่คนธรรมดาสามัญไม่สามารถจะเข้าใจคือ ท่านว่าอะไรท่านก็ทำได้ แต่ในดวงชะตาของท่านไม่มี ส่วนเขาอะไรก็ทำไม่เป็น แต่ในดวงชะตาของเขามี เขาก็ได้เป็นหัวหน้า ไม่ว่าจะคนธรรมดาสามัญจะคิดอย่างไร นั่นเป็นความคิดของคนธรรมดาสามัญ แต่ในสายตาของผู้สำเร็จธรรมชั้นสูง การพัฒนาของสังคมมนุษย์ เป็นเพียงการพัฒนาไปตามกฎเกณฑ์ที่ถูกกำหนดไว้ เพราะฉะนั้นคนจะทำอะไรในชีวิตของคน เขาจะไม่กำหนดตามความสามารถของท่าน พุทธศาสนากล่าวว่าการหมั่นเวียนชดใช้กรรม เขาจะกำหนดให้เป็นไปตามกรรมของท่าน ท่านจะเก่งเพียงใดหากไร้ซึ่งกุศล ชีวิตนี้ท่านอาจจะไม่มีอะไรเลย ท่านดูว่าเขาทำอะไรก็ไม่มี แต่เขามีกุศลมาก ได้เป็นขุนนางใหญ่โต ร่ำรวยมั่งมี คนธรรมดาสามัญมองไม่เห็นจุดนี้ เขาก็จะรู้สึกที่ตัวเองควรได้ตามที่เขาทำ ดังนั้นเขาจึงดิ้นรนต่อสู้ตลอดชีวิต จิตใจได้รับความเจ็บปวดอย่างมาก รู้สึกทุกข์ทรมานมาก เหนื่อยมาก จิตใจรู้สึกไม่ได้รับความยุติธรรมอยู่ตลอดเวลา กินไม่ได้นอนไม่หลับ ท้อแท้ใจ พออายุมากเข้า ทำให้ร่างกายตัวเองทรุดโทรม โรคภัยไข้เจ็บก็รุมล้อมเข้ามา

ดังนั้นพวกเราผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมไม่ควรทำเช่นนี้ พวกเราผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมเน้นการปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ สิ่งใดที่เป็นของท่านย่อมไม่สูญหาย สิ่งที่ไม่ใช่เป็นของท่านก็แย่งเอามาไม่ได้

แน่นอนมันก็ไม่ใช่เป็นกฎตายตัวเช่นนี้เสมอไป หากเป็นกฎตายตัว เช่นนั้น ก็คงไม่มีปัญหาของคนทำความชั่วเหลืออยู่อีก กล่าวคือมันมี ปัจจัยของความไม่แน่นอนอยู่บ้าง แต่การเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ตามเหตุผลแล้วกรรมกายของอาจารย์จะคอยปกป้องคุ้มครอง คนอื่นคิด จะมาเอาของของท่านก็เอาไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจึงเน้นปล่อยให้ เป็นไปตามธรรมชาติ บางครั้งท่านคิดว่าสิ่งนั้นเป็นของท่าน คนอื่นก็ บอกท่านว่า สิ่งนี้เป็นของท่าน ความจริงแล้วมันไม่ใช่ของท่าน ท่านก็ อาจคิดว่าเป็นของท่าน สุดท้ายมันไม่ใช่ของท่าน จากจุดนี้ก็ดูว่าท่าน จะสามารถปล่อยวางได้หรือไม่ ปล่อยวางไม่ได้ก็คือจิตยึดติด ก็ต้องใช้ วิธีนี้ให้ท่านละทิ้งจิตใจที่เห็นแก่ผลประโยชน์ของท่าน นี่ก็คือปัญหา เนื่องจากคนธรรมดาสามัญไม่สามารถรับรู้(อุ้)ถึงกฎข้อนี้ จึงต่อสู้แย่งชิง กันเพื่อผลประโยชน์

ความอิจฉาริษยาที่สะท้อนออกมาให้เห็นในคนธรรมดาสามัญนั้น รุนแรงเหลือเกิน ในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมก็สะท้อนออกมาให้เห็น ค่อนข้างเด่นชัด วิชาพลัง(กง)ด้วยกันต่างก็ไม่มีใครยอมอ่อนข้อให้แก่ กัน พลัง(กง)ของท่านดี พลัง(กง)ของเขาดี วิจารณ์กันไปมา ข้าพเจ้า ว่าล้วนอยู่ในระดับขั้นของการบำบัดโรคภัยไข้เจ็บและเสริมสร้างสุขภาพ พวกที่ต่อสู้ซึ่งกันและกันส่วนใหญ่เป็นพลัง(กง)ที่ยุงเหยิงซึ่งวิญญูณ แผลกปลอมนำพามา และก็ไม่นั้นจิต(ซินซิง) มีบางคนฝึกมากกว่ายี่สิบ ปีก็ไม่มีพลังความสามารถพิเศษปรากฏเลย คนอื่นเพิ่งฝึกใหม่ ๆ ความสามารถพิเศษก็มีแล้ว ในใจเขาก็จะเกิดความไม่สมดุลขึ้นมาทันที ทำไมฉันฝึกมายี่สิบกว่าปี ยังไม่มีความสามารถพิเศษ เขามี

ความสามารถพิเศษ ความสามารถพิเศษอะไรกัน ในใจเขาโกรธมาก เขามีวิญญาณแปลกปลอมสิงอยู่ในตัว ธาตุไฟแทรก อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)กำลังสอนลูกศิษย์อยู่ บางคนที่นั่งอยู่ก็ไม่เลื่อมใสศรัทธา นั้นอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)อะไร เรื่องไร้สาระอย่างนั้นฉันไม่อยากจะฟัง อาจารย์คนนั้นอาจจะพูดได้ไม่ดีเท่าเขาก็จริง แต่สิ่งที่อาจารย์ผู้นั้นพูดก็เป็นสิ่งที่อยู่ในวิชาของเขา คนๆ นี้อะไรก็เรียน ประกาศนียบัตรมีเป็นแข่ง มีอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)เปิดสอนที่ไหนเขาก็จะไปร่วม เขารู้มากจริงๆ รู้มากกว่าอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)คนนั้นเสียอีก แต่จะมีประโยชน์อะไร ล้วนเป็นสิ่งที่อยู่ในระดับชั้นของการบำบัดโรคและเสริมสร้างสุขภาพ เขายังบรรจุไว้ในตัวมากเท่าไร สื่อสัญญาณก็ยังสับสน ยิ่งซับซ้อน ยิ่งบำเพ็ญลำบาก มันยุ่งเหยิงไปหมดแล้ว การบำเพ็ญปฏิบัติจริงเน้นความแน่วแน่หนึ่งเดียว จึงจะไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง ในหมู่ผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมจริงด้วยกันก็มีเรื่องเช่นนี้ปรากฏให้เห็น ต่างคนต่างไม่ยอมซึ่งกันและกัน จิตใจต่อสู้ชิงดีชิงเด่นขจัดทิ้งไปไม่ได้ ก็เกิดจิตอิจฉาริษยาได้ง่าย

เราขอพูดถึงนิทานเรื่องหนึ่ง ในเรื่อง “ฟงเสินเอี้ยนอี” เซินกง เป้าเห็นเจียงจื่อหย่าทั้งแก่และไร้ความสามารถ แต่หยวนสื่อเทียชุนกลับให้เจียงจื่อหย่าเป็นผู้แต่งตั้งเทพ ในใจของเซินกงเป้าไม่สมดูลขึ้นมาทันที ทำไม่ถึงให้เขาเป็นผู้แต่งตั้งเทพเล่า ท่านดูข้าพเจ้าเซินกงเป้าเก่งกาจขนาดไหน ตัดศีรษะข้าพเจ้าไปแล้วยังนำกลับมาใส่ใหม่ได้ทำไมไม่ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้แต่งตั้งเทพ เขาอิจฉาริษยาเหลือเกิน คอยก่อกวนเจียงจื่อหย่า

ในสมัยองค์ศากยมนี พุทธศาสนาดั้งเดิมมีพูดถึงเรื่องความสามารถพิเศษ ปัจจุบันในพุทธศาสนาไม่มีใครกล่าวพูดถึงเรื่องความสามารถพิเศษแล้ว ถ้าท่านพูดเขาจะบอกว่าท่านถูกธาตุไฟแทรกความสามารถพิเศษอะไร เขาไม่ยอมรับ เพราะอะไร พระสงฆ์ในปัจจุบันต่างไม่รู้ว่าเรื่องราวเป็นอย่างไร องค์ศากยมนีมีศิษย์เอกอยู่ 10 ท่าน มู่เจียนเหลียนได้ชื่อว่ามีอิทธิฤทธิ์เป็นที่หนึ่ง องค์ศากยมนียังมีสาวกหญิง ในจำนวนนั้นคนที่ชื่อว่าเหลียนฮวาเซ่อ ก็มีอิทธิฤทธิ์เป็นที่หนึ่งเช่นกัน เมื่อศาสนาพุทธเผยแพร่อเข้ามาในเมืองจีนก็มีเหมือนกัน ในประวัติศาสตร์ก็มีพระสงฆ์ระดับสูงปรากฏอยู่มากมาย ตั๊กม้อมาเมืองจีนข้ามแม่น้ำโดยใช้ต้นอ้อต้นเดียว แต่ในระหว่างการพัฒนาในประวัติศาสตร์ เรื่องของอิทธิฤทธิ์ต่างๆ นับวันก็ยิ่งถูกปฏิเสธ สาเหตุสำคัญเป็นเพราะพระสงฆ์ที่มีสมณศักดิ์สูงๆ ในวัด พระสงฆ์เจ้าอาวาสเหล่านั้นบางรูปไม่แน่ว่าจะเป็นคนที่มีรากฐาน(เก็นจี)ดีมาก อย่าเห็นว่าเขาเป็นเจ้าอาวาสเป็นพระผู้ใหญ่ นั่นเป็นเพียงตำแหน่งในสังคมมนุษย์เท่านั้น เขาก็เป็นเพียงผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมคนหนึ่ง เพียงแต่ว่าเขาบำเพ็ญปฏิบัติเป็นงานหลัก ท่านอยู่บ้านบำเพ็ญเป็นงานอดิเรก จะบำเพ็ญได้สำเร็จหรือไม่ล้วนขึ้นอยู่กับจิตใจดวงนั้น เหมือนกันหมด ขาดนิดผิดหน่อยก็ไม่ได้ แต่ว่าพระลูกวัดที่คอยหุงหาอาหาร ก็ไม่แน่ว่าเขาจะเป็นคนที่มีรากฐาน(เก็นจี)ต่ำเสมอไป พระลูกวัดยิ่งได้รับความลำบากมากก็จะยิ่งเปิดพลัง(กง)ได้ง่าย พระผู้ใหญ่ยิ่งสุขสบายมากเท่าใดก็ยิ่งเปิดพลัง(กง)ไต่ยาก เนื่องจากมีเรื่องของการผันแปรกรรม พระลูกวัดยิ่งลำบากยิ่งเหนื่อย ก็ยิ่งชดใช้กรรมได้เร็ว การรับรู้(อู่)ก็เปิด

ได้เร็ว อาจเป็นไปได้เขาได้เปิดพลัง(งง)ขึ้นมาทันทีในวันใดวันหนึ่ง พอพลัง(งง)เปิด การรับรู้(อู่)เปิดหรือกึ่งเปิด อิทธิฤทธิ์ก็จะปรากฏออกมา พระในวัดทุกรูปก็พากันมาถามเขา พากันล้อมไสศรัทธา แต่เจ้าอาวาสก็รับไม่ได้ แล้วนี่ข้าพเจ้าจะเป็นเจ้าอาวาสต่อไปอย่างไร การรับรู้(อู่)เปิดอะไรกัน เขาถูกธาตุไฟแทรกต่างหาก ไล่เขาออกไป แล้วก็ไล่เขาออกจากวัดไป นานวันเข้า ศาสนาพุทธในดินแดนชาวฮั่นของเรา จึงไม่มีใครกล้าพูดถึงความสามารถพิเศษ ท่านดูพระจึงงมีอิทธิฤทธิ์มากขนาดไหน ขนย้ายท่อนไม้จากภูเขาเอ่อเหมย โยนขึ้นมาจากบ่อน้ำที่ละท่อนๆ สุดท้ายก็ยังถูกไล่ออกจากวัดหลังอื่นชื่อ

จิตอิจฉาริชยานี้เป็นปัญหาที่ร้ายแรงนัก เพราะจะส่งผลโดยตรงว่าเราจะสามารถบำเพ็ญปฏิบัติธรรมจนสำเร็จได้หรือไม่ หากขจัดจิตอิจฉาริชยาออกไปไม่ได้ จิตทุกประเภทในการบำเพ็ญก็จะกลายเป็นเปราะบางมาก นี่มีข้อกำหนดไว้ว่า ในระหว่างการทำเพ็ญปฏิบัติธรรม หากไม่สามารถขจัดจิตอิจฉาริชยาออกไปก็จะไม่ได้มรรคผล ไม่ได้มรรคผลแน่นอน ที่ผ่านมาพวกเราคงจะเคยได้ยินได้ฟังมาบ้างว่า พระอาหณีถอฝอทรงตรัสไว้ว่ากรรมจะติดตัวไปเกิด หากไม่ขจัดจิตอิจฉาริชยาทิ้งไปย่อมไม่ได้ ด้านอื่นๆ ขาดนิดผิดหน่อย มีกรรมเล็กน้อยติดตัวไปเกิด หากยังต้องการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมต่อ ก็ยังทำได้ แต่หากไม่สามารถขจัดจิตอิจฉาริชยาทิ้งไปนั้นไม่ได้เด็ดขาด วันนี้ข้าพเจ้าขอบอกกับผู้ฝึกพลัง(งง) ท่านอย่าได้ลุ่มหลงมงายไม่ยอมรับรู้ ท่านคิดจะบรรลุถึงเป้าหมายของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไปสู่ระดับ

ชั้นสูงยิ่งๆ ขึ้นไป จะต้องขจัดจิตอิฉณาริษยาทิ้งไป ดังนั้นเราจึงยกเรื่องนี้
นี้ออกมาพูดโดยเฉพาะ

ปัญหาการรักษาโรคภัยไข้เจ็บ

พูดถึงการรักษาโรคภัยไข้เจ็บ ไม่ใช่จะสอนให้ท่านไปรักษา
โรคภัยไข้เจ็บ ลูกศิษย์ของหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ที่
บำเพ็ญจริงทุกคน ห้ามไปรักษาโรคให้ผู้อื่น ถ้าท่านไปรักษาโรค สิ่ง
ที่ได้จากหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ในร่างกายของท่าน
ธรรมกายของข้าพเจ้าจะเรียกกลับคืนมาทั้งหมด เพราะอะไรจึงเห็น
ปัญหานี้เป็นเรื่องร้ายแรงเช่นนี้ เพราะมันเป็นการทำลายหลักธรรมใหญ่
แบบหนึ่ง นอกจากจะเป็นการทำร้ายร่างกายของท่านเองแล้ว บางคน
เมื่อเห็นคนป่วยก็ดันไม้ดันมือขึ้นมา พบใครก็จะลากเขามาและช่วย
รักษาโรคให้เขา เพื่อโอ้อวดตัวเอง นี่มิใช่จิตยึดติดหรืออีกทั้งยัง
ส่งผลกระทบต่อผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างมาก

มีอาจารย์วิชาพลังลมปราณ(ซี้กง)ปลอมไม่น้อย เข้าถึงจิตใจของ
คนธรรมดาสามัญได้ว่า เมื่อศึกษาพลังลมปราณ(ซี้กง)แล้วก็คิดจะนำไป
รักษาโรคให้คนอื่น จึงสอนสิ่งเหล่านี้ให้แก่ท่าน โดยพูดว่าการปล่อย
ลมปราณ(ซี้)สามารถรักษาโรคได้ นั่นมิเป็นเรื่องน่าหัวเราะหรือ ท่านมี
ลมปราณ(ซี้) เขาก็มีลมปราณ(ซี้) ท่านส่งลมปราณ(ซี้)ไปให้กับผู้ป่วยก็
จะสามารถรักษาโรคได้หรือ ดีไม่ดีลมปราณ(ซี้)ของเขากลับจะรักษา
ท่านเสียอีก ลมปราณ(ซี้)กับลมปราณ(ซี้)ด้วยกันไม่มีผลในการควบคุม
ซึ่งกันและกัน ผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมในระดับสูงเมื่อเกิดพลัง(กง) สิ่ง

ส่งออกมาจะเป็นสสารพลังงานสูง นี่สามารถรักษาโรคได้จริงๆ สามารถควบคุมโรคได้ สามารถบังเกิดผลในการระงับได้ แต่จะไม่สามารถรักษาโรคให้หายขาดได้ เพราะฉะนั้นการที่จะรักษาโรคได้อย่างแท้จริง จะต้องมีความสามารถพิเศษจึงจะรักษาโรคให้หายขาดได้ โรคแต่ละชนิดก็ต้องมีความสามารถพิเศษสำหรับการรักษาโรคชนิดนั้น โดยเฉพาะ ลำพังความสามารถพิเศษที่ใช้สำหรับการรักษาโรคซ้ำพบว่ามิไม่ต่ำกว่าพันชนิด มีโรคกี่ชนิดก็จะมีความสามารถพิเศษกี่ชนิดสำหรับรักษาโรคนั้นๆ หากท่านไม่มีความสามารถพิเศษนี้ มือของท่านจะวาดลวดลายแค่นั้นก็รักษาไม่ได้

ไม่กี่ปีที่ผ่านมา บางคนได้ทำให้งานบำเพ็ญปฏิบัติธรรม บั่นป่วนไปหมด อาจารย์พลังลมปราณ(ซี้กง)จริง ที่ออกมาถ่ายทอดวิชาการระดับการรักษาโรคภัยไข้เจ็บและเสริมสร้างสุขภาพเหล่านั้น ในระยะแรกอาจารย์พลังลมปราณ(ซี้กง)ที่ออกมาถ่ายทอดวิชา ก็ไม่มีท่านใดสอนให้คนนำไปรักษาโรคให้ผู้อื่น ล้วนแต่จะช่วยรักษาโรคให้ท่าน หรือสอนให้ท่านบำเพ็ญปฏิบัติอย่างไร ผีคนร่างกายอย่างไร โดยสอนหลักพลัง(กง)ให้ท่านชุดหนึ่ง ต่อจากนั้นก็ให้ท่านกำจัดโรคผ่านการฝึกฝนร่างกายตัวเอง แต่มาระยะหลังๆ นี้อาจารย์พลังลมปราณ(ซี้กง)ปลอมออกมาทำจนเสื่อมเสีย ใครคิดจะรักษาโรคก็จะชักนำวิญญาณแปลกปลอมเข้ามา เป็นเช่นนี้แน่นอน ภายใต้สภาพแวดล้อมในเวลานั้น การที่อาจารย์พลังลมปราณ(ซี้กง)บางท่านรักษาโรคให้คนนั้น เพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับปรากฏการณ์สวรรค์ของเวลานั้น แต่มันไม่ใช่ความสามารถของคนธรรมดาสามัญ จึงไม่สามารถให้คงอยู่

ตลอดไป นั่นเกิดจากปรากฏการณ์แห่งการเปลี่ยนแปลงของสวรรค์ในเวลานั้น ก็คือเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ต่อมากลับกลายเป็นวิชาสอนคนให้รักษาโรคโดยเฉพาะ จึงวุ่นวายไปหมด คนธรรมดาสามัญคนหนึ่งฝึกเพียง 3 วัน 5 วัน ก็จะสามารถรักษาโรคได้แล้วหรือ บางคนพูดว่า ฉันสามารถรักษาโรคนี้โรคนั้นได้ ข้าพเจ้าขอบอกกับท่าน พวกนี้ล้วนมีวิญญูณแปลกปลอมสิงอยู่ ท่านรู้ไหมว่าบนหลังของท่านมีอะไรเกาะอยู่ ท่านมีวิญญูณแปลกปลอมสิงอยู่ ตัวท่านเองไม่รู้สึกรู้หาย ท่านไม่รู้หรือ ท่านรู้สึกว่ามีดีที่ตัวเองมีความสามารถ

อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)จริงนั้น ต้องผ่านการบำเพ็ญอย่างลำบากมานานเท่าใด จึงจะสามารถบรรลุเป้าหมายอย่างนี้ได้ ในขณะที่ท่านรักษาโรคให้คน ท่านลองคิดดูว่า ท่านมีความสามารถพิเศษแข็งแกร่งพอที่จะขจัดกรรมให้คนได้หรือไม่ ท่านได้รับการถ่ายทอดมาจริงหรือไม่ ท่านใช้เวลาเพียง 2 - 3 วันก็สามารถรักษาโรคได้แล้วหรือ มือของคนธรรมดาสามัญจะสามารถรักษาโรคได้หรือไม่ แต่อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ปลอมทั้งหลายจับจุดอ่อนของท่านได้ จับจิตยึดติดของคนได้ ท่านแสวงหาที่จะรักษาโรคมิใช่หรือ ดี เขาก็เปิดสอนการรักษาโรค สอนวิธีการรักษาให้แก่ท่านโดยเฉพาะ เช่น เข็มลมปราณ(ชี่)อะไรเอ่ย วิธีฉายแสงเอ่ย วิธีขั้วเอ่ย วิธีบำรุงเอ่ย การจีจุด อี้ป่าจั่ว (การคว่ำจับ)เอ่ย มีวิธีต่างๆ นานา เป้าหมายคือหลอกเอาเงินทองจากท่าน

พวกเรามาพูดถึงวิธีอี้ป่าจั่ว เรามองเห็นสภาพการณ์เช่นนี้คือทำไมคนจึงเกิดเจ็บไข้ได้ป่วย สาเหตุแท้จริงที่ทำให้เขาป่วยและได้รับ

ทุกขัณฑ์ก็คือกรรม สสารสีดำของสนามกรรม จัดอยู่ในธาตุอิน จัดเป็น สิ่งที่ไม่ดี วิญญาณที่ไม่ดีเหล่านี้ ก็คือธาตุอิน เป็นสสารสีดำทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นถ้ามันสามารถเข้าไปได้ สภาพแวดล้อมนี้ก็เหมาะกับมัน มันคือสาเหตุแท้จริงที่ทำให้คนเกิดเจ็บไข้ได้ป่วย เป็นสาเหตุสำคัญ ที่สุดของการเกิดโรค แนนอนยังมีอีก 2 รูปแบบ รูปแบบแรกก็คือ วิญญาณเล็กๆ ที่มีความหนาแน่นสูงมากๆ คล้ายกับเป็นกลุ่มกรรม อีกรูปแบบหนึ่งคล้ายกับการส่งมาตามท่อ รูปแบบนี้ไม่ค่อยพบ ล้วน สืบทอดลงมาจากบรรพบุรุษ ก็มีสภาพการณ์เช่นนี้

เรามาพูดถึงถึงโรคที่พบบ่อยที่สุด เช่น คนเกิดมีเนื้องอกขึ้น ตรงจุดไหน เกิดการอักเสบขึ้นตรงจุดไหน เกิดกระดูกงอกตรงส่วนไหน เป็นต้น ในอีกมิติหนึ่งก็คือบริเวณนั้นมีวิญญาณเกาะติดอยู่ในส่วนลึก ของมิติหนึ่งมีวิญญาณอยู่ตัวหนึ่ง อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ทั่วไปจะ มองไม่เห็น ความสามารถพิเศษระดับทั่วไปจะมองไม่เห็น เพียง มองเห็นว่าร่างกายคนมีลมปราณ(ชี่)สีดำ บริเวณไหนมีลมปราณ(ชี่)สีดำ บริเวณนั้นก็มีโรค นี่เป็นการพูดที่ถูกต้อง แต่ลมปราณ(ชี่)สีดำไม่ใช่ สาเหตุแท้จริงที่ทำให้เกิดโรค เป็นวิญญาณที่อยู่ในส่วนลึกของมิติหนึ่ง ที่ส่งสนามพลังนี้ออกมา ดังนั้นจึงมีบางคนบอกให้ขับออก ระบายออก ทำนขับออกไป ประเดี๋ยวมันก็เกิดขึ้นมาอีก บางตัวมีพลังมาก พอขับ ออกไปมันก็กลับคืนมาอีก มันสามารถกลับคืนมาได้เอง รักษาอย่างไร ก็ไม่หาย

มองดูโดยอาศัยความสามารถพิเศษ จุดไหนมีลมปราณ(ชี่)สีดำ ก็เข้าใจว่าเป็นพิษของโรค การแพทย์แผนจีนเห็นว่าจุดไหนชี่พจรเดิน

ไม่สะดวก เลือดลมไม่ดี หรือชีพจรเดินติดขัด แพทย์แผนปัจจุบันจะพูดว่าบริเวณนั้นเป็นแผลเรื้อรัง มีเนื้องอก กระดูกงอก หรืออักเสบ เป็นต้น มันสะท้อนมาถึงมิตินี้ก็จะเป็นรูปแบบนี้ ถ้าท่านนำเอาสิ่งนั้นออกไป ท่านจะพบว่าร่างกายในฝั่งนี้ไม่มีอะไรแล้ว หมอนรองกระดูกสันหลังยื่นออกมาหรือกระดูกงอกอะไรต่างๆ เมื่อท่านเอาสิ่งนั้นออกไปแล้ว หลังจากกำจัดสนามพลังนั้นออกไปแล้ว ท่านก็จะหายทันที ท่านลองไปเอ็กซเรย์ดู กระดูกงอกอะไรก็จะมีแล้ว สาเหตุที่แท้จริงก็เกิดมาจากสิ่งนั้น

มีคนพูดว่าฝึก 3 - 5 วันจะสามารถรักษาโรคได้ สอนอี่ป่าจั่วให้แก่ท่าน ท่านลองจับให้ข้าพเจ้าดูซิ มนุษย์นั้นอ่อนแอที่สุด แต่วิญญูณตัวนั้นร้ายกาจนัก มันจะควบคุมบังคับสมองใหญ่ของท่าน ทำให้ท่านหัวหมุนหัวปั่น สามารถเอาชีวิตรอดได้อย่างง่ายดาย ท่านว่าท่านจะจับมัน จะจับอย่างไร ด้วยมือของคนธรรมดาสามัญเช่นท่านไม่สามารถแตะต้องมันได้ ท่านอยู่ตรงนี้วาดไปวาดมา มันก็ไม่สนใจท่าน ลับหลังมันยังหัวเราะเยาะท่านด้วยซ้ำไป จับอย่างสะเปะสะปะ น่าขันนัก ถ้าท่านสามารถแตะต้องถึงมันได้ มันจะทำให้มือของท่านบาดเจ็บทันที บาดเจ็บจริงๆ ข้าพเจ้าเคยเห็นบางคน สองมือก็ดี ๆ ไม่ว่าจะตรวจเช็คอย่างไร ร่างกายก็ไม่มีโรค สองมือก็ไม่มီးอะไรผิดปกติ แต่ว่ามีมือทั้งสองข้างก็ยกไม่ขึ้น ห้อยอยู่อย่างนั้น คนป่วยคนนี้ข้าพเจ้าก็พบมาแล้ว ในอีกมิตินี้หนึ่งร่างของเขาได้รับบาดเจ็บ พิกการไปแล้วจริงๆ เมื่อร่างนั้นของท่านได้รับบาดเจ็บ ท่านจะไม่พิกการหรือ มีคนถามข้าพเจ้าว่า อาจารย์ ฉันจะฝึกพลัง(กง)ได้หรือไม่ ฉันทำหมันแล้ว

หรือฉันผ่าอะไรออกไปแล้ว ข้าพเจ้าขอบอกว่า เรื่องนี้ไม่มีผลกระทบ ร่างกายในอีกมิติหนึ่งของท่านไม่ได้ผ่านการผ่าตัด การฝึกพลัง(กง)จะบังเกิดผลในร่างกายนั้นของท่าน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพูดว่าท่านไปจับมัน ท่านจับไม่ถูกตัวมัน มันก็จะไม่ยุ่งกับท่าน ถ้าท่านไปจับถูกตัวมัน มันก็จะทำร้ายมือของท่าน

เพื่อสนับสนุนกิจกรรมพลังลมปราณ(ชี่กง)แห่งชาติ ข้าพเจ้าอยู่ที่ปักกิ่งได้พาลูกศิษย์กลุ่มหนึ่งไปร่วมงานนิทรรศการเพื่อสุขภาพ ตะวันออก ในงานนิทรรศการทั้งสองครั้งพวกเราเด่นที่สุด ในงานครั้งแรกหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเราถูกยกย่องเป็นดาวเด่นในบรรดาวิชาพลัง(กง)ต่างๆ ครั้งที่สองคนมากจนเราไม่รู้จะทำอย่างไร จุดแสดงของคนอื่นมีคนดูไม่กี่คน แต่ของเรามาดูกันแน่นไปหมด เราแบ่งออกเป็นสามกลุ่ม กลุ่มแรกเต็มแต่เช้า กลุ่มที่สองต้องรอดูในรอบบ่าย อีกกลุ่มหนึ่งรอให้ข้าพเจ้าเซ็นชื่อ พวกเราไม่รักษาโรคทำไมเราจึงไปร่วมงาน ก็เพื่อสนับสนุนกิจกรรมพลังลมปราณ(ชี่กง)ของประเทศ เพื่ออุทิศประโยชน์ให้แก่งานนี้ พวกเราจึงเข้าร่วมกิจกรรม

ข้าพเจ้าแบ่งพลัง(กง)ของข้าพเจ้าให้แก่ลูกศิษย์แต่ละคน คนละหนึ่งส่วน ล้วนเป็นกลุ่มพลังงานซึ่งรวมความสามารถพิเศษนับร้อยชนิด เข้าไว้ด้วยกัน ห่อหุ้มมือพวกลูกศิษย์เอาไว้ มีบางคนมือยังถูกกัดจนเป็นแผล ถูกกัดจนพอง ถูกกัดจนเลือดไหล นั่นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นประจำ สิ่งนั้นร้ายกาจมาก ท่านลองคิดดูมือของคนธรรมดาสามัญเช่น ท่านกล้าจับต้องมันหรือ พูดอีกทีท่านก็จับมันไม่ถูก ไม่มีความสามารถพิเศษชนิดนั้นก็ทำไม่ได้ เพราะในอีกมิติหนึ่งท่านคิดจะ

ทำอะไร สมองท่านเพียงแค่อึดมั่นก็รู้ทันที ท่านคิดจะจับมัน มันก็หนีไปไกลแล้ว รอจนคนไข้ออกประตูไป มันก็จะเข้าไปใหม่ทันที โรคก็จะกำเริบขึ้นมาอีก ถ้าจะลงมือรักษาจะต้องมีความสามารถพิเศษชนิดนี้พอยื่นมือตี “ปัง” มันก็จะหยุดอยู่ตรงนั้น หลังจากที่มันหยุดอยู่กับที่ พวกเรายังมีความสามารถพิเศษอีกชนิดหนึ่ง ก่อนนั้นเรียกว่า วิชาจับวิญญาณ ความสามารถพิเศษชนิดนี้ยิ่งร้ายกาจ สามารถที่จะดึงเอาจิตหลัก(เหวียนเสิน)ของมนุษย์ออกมาทั้งดวง คนๆ นั้นก็จะขยับเขยื้อนไม่ได้ทันที ความสามารถพิเศษชนิดนี้เป็นความสามารถเฉพาะอย่างที่เราใช้จับสิ่งนี้โดยเฉพาะ ทุกท่านคงทราบดี ในมือของพระยูไลมีซามไบหนึ่ง เพียงส่องอย่างนี้ ท่านดูซุนหงอคง(แห่งเจีย)ใหญ่โตขนาดนั้นก็กลายเป็นจุดเล็กนิดเดียวไปในทันที ความสามารถพิเศษชนิดนี้จึงสามารถบังเกิดผลเช่นนี้ได้ ไม่ว่าวิญญาณตัวนั้นจะใหญ่โตแค่ไหน หรือว่าจะเล็กเพียงใด ในช่วงพริบตาที่จะจับอยู่ในมือ กลายเป็นเล็กนิดเดียว

ยังมีอีกอย่างหนึ่ง บอกว่ายื่นมือเข้าไปในร่างกายของคนป่วย แล้วจับมันออกมา ทำเช่นนี้ไม่ได้ นั่นจะทำให้ความคิดในสังคัมมนุษย์เกิดการสับสน ที่จริงก็ไม่อนุญาตให้ทำเช่นนี้ แม้จะสามารถทำได้ก็ไม่ให้ทำเช่นนี้ มือที่เขายื่นเข้าไปเป็นมือในอีกมิติหนึ่ง เช่นว่าเขาเป็นโรคหัวใจ เวลาที่มือข้างนี้จับตรงบริเวณหัวใจ มือในอีกมิติหนึ่งก็เข้าไปแล้ว จับมันไว้ในช่วงพริบตา เมื่อมือที่อยู่ข้างนอกของท่านจับรวบไว้ สองมือประกบเข้าด้วยกัน ก็จะจับอยู่ในมือ มันร้ายกาจมาก บางครั้งจะกระดุกกระดิกอยู่ในมือ เจาะเข้าไปในมือท่าน บางครั้งมันจะกัด

บางครั้งก็ร้องออกมา ท่านอย่าคิดว่าเวลาจับอยู่ในมือมันเล็กนิดเดียว พอปล่อยมือมันก็จะกลายเป็นใหญ่มาก นี่ไม่ใช่เรื่องที่ใครก็ทำได้ ไม่มี ความสามารถพิเศษชนิดนี้ก็จะทำไม่ได้ จริงๆ แล้วไม่ง่ายอย่างที่พวก เราคิด

แน่นอนรูปแบบการรักษาโรคด้วยพลังลมปราณ(ชี่กง) ก็อาจให้ คงอยู่ต่อไป ในอดีตก็มีอยู่ตลอดมา แต่ต้องมีเงื่อนไข คนๆ นี้ต้องเป็น ผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมเท่านั้น ในขั้นตอนของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ด้วยจิตเมตตา เขาอาจช่วยรักษาคนดีบางคนก็เป็นเรื่องที่ยอมให้ทำได้ แต่เขาไม่สามารถที่จะช่วยลบล้างกรรมให้เขาจนหมดสิ้น เขาไม่มีเด ชานุภาพเพียงพอ ดังนั้นทุกข์ภัยยังคงอยู่ เพียงแต่ว่าโรคหาย อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ทั่วไปไม่ใช่ผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่ได้ หลักธรรม เขาจึงเพียงแต่สามารถช่วยผลัดโรคไปอยู่ข้างหลัง และอาจ ทำให้โรคแปรเปลี่ยนไป หรืออาจแปรเปลี่ยนให้เป็นทุกข์ภัยแบบอื่น แต่ขั้นตอนการผลัดกันให้เลื่อนออกไปตัวเขาเองอาจไม่รู้ ถ้าพลัง(ง)ที่ บำเพ็ญปฏิบัติมานั้นเป็นของจิตสำนึกกรอง(ฟู้อี้ชื่อ) ก็เป็นการกระทำ ของจิตสำนึกกรอง(ฟู้อี้ชื่อ)ของเขาเอง วิชาพลัง(ง)บางชนิดผู้ปฏิบัติเป็น คนค่อนข้างมีชื่อเสียง และอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ที่มีชื่อเสียงมาก หลายคนไม่มีพลัง(ง) เพราะว่าพลัง(ง)นั้นอยู่ในตัวจิตตรง(ฟูเหวียน เสิน) จึงพูดว่าในขั้นตอนของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมนั้นอนุญาตให้ทำ เช่นนี้ได้ เพราะบางคนจะคงอยู่ในระดับขั้นนี้ ผิดกันมากกว่าสิบปี หลาย สิบปี ก็ไม่สามารถหลุดพ้นระดับขั้นนี้ได้ ดังนั้นตลอดชีวิตเขาก็ได้แต่ รักษาโรคให้คนอื่น เพราะเขาอยู่ในระดับขั้นนี้ ก็อนุญาตให้เขาทำ

เช่นนี้ ลูกศิษย์ของหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) ไม่อนุญาตให้รักษาโรคให้คนอื่นเด็ดขาด อ่านหนังสือเล่มนี้ให้คนป่วยฟัง ถ้าหากคนป่วยรับได้ก็อาจช่วยรักษาโรคได้ แต่คนที่มีการมามากกรรมน้อยแตกต่างกันก็จะได้ผลแตกต่างกัน

การรักษาโรคในโรงพยาบาลกับการรักษาโรคด้วยพลังลมปราณ(ชี่กง)

พวกเรามาพูดถึงปัญหาที่เกี่ยวกับการรักษาโรคในโรงพยาบาลกับการรักษาโรคด้วยพลังลมปราณ(ชี่กง) หมอแผนปัจจุบันบางคนไม่ยอมรับพลังลมปราณ(ชี่กง) พูดได้ว่าเป็นจำนวนมาก เขาจะพูดว่าถ้าอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)รักษาโรคได้ ยังจะต้องมีโรงพยาบาลไปทำไมกัน พวกท่านมาแทนที่โรงพยาบาลของเราก็แล้วกัน พลังลมปราณ(ชี่กง)ของพวกท่านเพียงแค่ขยับมือก็สามารถรักษาโรคได้ ไม่ต้องฉีดยา กินยา อยู่โรงพยาบาล มาแทนที่โรงพยาบาลของพวกเรา น่าจะดี การพูดเช่นนี้ไม่มีเหตุผล มีคนไม่เข้าใจพลังลมปราณ(ชี่กง) ความจริงแล้วการรักษาโรคด้วยพลังลมปราณ(ชี่กง) ไม่สามารถเหมือนกับวิธีการรักษาของคนธรรมดาสามัญ มันไม่ใช่ความสามารถของคนธรรมดาสามัญ มันเป็นสิ่งที่อยู่เหนือธรรมดา สิ่งที่อยู่เหนือธรรมดานี้หากนำออกมา ก็จะรบกวนสังคมมนุษย์ในวงกว้าง จะอนุญาตได้หรือ พระพุทธมีเดชาานุภาพมหาศาล เพียงพระพุทธหนึ่งองค์ขยับมือที่เดียว โรคของมนุษย์ทั้งมวลก็จะไม่เหลืออยู่อีกต่อไป ทำไมพระพุทธท่านจึงไม่ทำ ทั้งๆ ที่มีพระพุทธอยู่มากมาย ทำไมพระ

พุทธท่านไม่เมตตาให้ท่านหายจากโรค เพราะสังคมมนุษย์ก็ต้องเป็น
เช่นนี้ อยู่ในสภาพของการเกิดแก่เจ็บตายเช่นนี้ ล้วนเกี่ยวพันกับเหตุ
และผลทั้งสิ้น เป็นการหมุนเวียนชดใช้กรรม ท่านติดหนี้ก็ต้องชดใช้

ถ้าท่านรักษาโรคของเขาให้หาย ก็เท่ากับทำลายกฎข้อนี้ ก็
สามารถทำเรื่องไม่ดี แล้วไม่ต้องชดใช้ เช่นนั้นได้หรือ ผู้บำเพ็ญ
ปฏิบัติธรรมด้วยจิตเมตตา ในขณะที่ท่านยังไม่มีกำลังมากพอที่จะแก้ไข
ปัญหานี้ได้อย่างถึงที่สุด ก็อนุญาตให้ท่านไปรักษาโรคได้ เพราะท่าน
กระทำด้วยจิตเมตตา อนุญาตให้ทำเช่นนี้ได้ แต่ถ้าท่านสามารถแก้ไข
ปัญหานี้ได้อย่างแท้จริง แก้ไขในวงกว้างก็จะไม่อนุญาต ท่านก็จะ
ทำลายสภาพของสังคมมนุษย์อย่างรุนแรง จึงไม่อนุญาต เพราะฉะนั้น
จะให้พลังลมปราณ(ชี่กง)มาแทนที่โรงพยาบาลนั้นทำไม่ได้ มันเป็น
หลักธรรมที่อยู่เหนือธรรมดา

ถ้าหากจัดตั้งโรงพยาบาลพลังลมปราณ(ชี่กง)ขึ้นมาในประเทศ
จีน สมมุติว่าอนุญาตให้ทำเช่นนี้ได้ อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)เก่งๆ
ต่างพากันออกมาทำ ท่านลองคิดดูจะมีสภาพเป็นอย่างไร ไม่อนุญาต
ให้ทำเช่นนี้ เพราะว่าต้องรักษาสภาพสังคมมนุษย์เช่นนี้เอาไว้ ถ้า
จัดตั้งโรงพยาบาลพลังลมปราณ(ชี่กง)ขึ้นมา เปิดแขนงการรักษาด้วยชี่
กง ศูนย์พักฟื้นสุขภาพ สถานรักษาพยาบาล ถ้าตั้งขึ้นมา
ประสิทธิภาพของการรักษาของอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ผู้นั้นก็จะตก
ลงอย่างมาก การรักษาจะไม่ได้ผลอีกต่อไป เพราะอะไร เพราะเขาได้
กระทำในสิ่งที่เป็นของคนธรรมดาสามัญ ก็ต้องอยู่ในกฎเดียวกับคน
ธรรมดาสามัญ และอยู่ในระดับชั้นที่มีสภาพเดียวกับคนธรรมดาสามัญ

ผลการรักษาของเขาจึงต้องเหมือนของโรงพยาบาลทั่วไป ดังนั้นการรักษาโรคจึงไม่ได้ผล เขาก็จะบอกว่าช่วงระยะเวลาของการรักษาต้องมีหลายระยะ โดยมากมักจะเป็นเช่นนี้

พลังลมปราณ(ชี่กง)ไม่ว่าจะตั้งโรงพยาบาลก็ดี ไม่ตั้งก็ดี พลังลมปราณ(ชี่กง)สามารถรักษาโรคได้ ข้อนี้ใครก็ปฏิเสธไม่ได้ พลังลมปราณ(ชี่กง)เป็นที่นิยมอย่างกว้างขวางในสังคมมาเป็นเวลายาวนาน มีคนมากมายที่ฝึกจนบรรลุถึงเป้าหมายของการมีสุขภาพแข็งแรงไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ ไม่ว่าอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ได้ช่วยเคลื่อนย้ายโรคไปก็ดี หรือรักษาอะไรอย่างอื่นก็ดี เวลาที่โรคนั้นก็ไม่มีแล้ว จึงพูดว่าพลังลมปราณ(ชี่กง)สามารถรักษาโรคได้นั้นใครก็ปฏิเสธไม่ได้ คนส่วนใหญ่ที่ไปหาอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)รักษาโรคนั้น ล้วนเป็นโรคแปลกที่รักษายาก รักษาที่โรงพยาบาลก็ไม่หาย ก็ลองไปให้อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)รักษาดู ผลก็คือรักษาหายได้ คนที่สามารถรักษาหายในโรงพยาบาลจะไม่ไปหาอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง) โดยเฉพาะในระยะเริ่มต้น คนเรามักจะเข้าใจเช่นนี้ ดังนั้นพลังลมปราณ(ชี่กง)จึงสามารถรักษาโรคได้ เพียงแต่ว่าไม่สามารถที่จะทำในแบบที่สังคมมนุษย์ทั่วไปทำกัน การก้าวก้าวสังคมมนุษย์ในวงกว้างเป็นสิ่งที่ไม่อนุญาตให้ทำโดยเด็ดขาด ในวงแคบหรือหากไม่ส่งผลกระทบอะไรมากนัก ทำกันอย่างเงียบๆ เป็นสิ่งที่อนุญาตให้ทำกันได้ แต่โรคจะไม่หายขาด ข้อนี้ยืนยันได้ ฉะนั้นการฝึกฝนพลัง(กง)ด้วยตัวเองเพื่อรักษาโรคเป็นวิธีที่ดีที่สุด

มีอาจารย์พลังลมปราณ(ซีกง)บางท่านพูดว่า โรงพยาบาลไม่สามารถรักษาโรคได้ ผลการรักษาของโรงพยาบาลเดี๋ยวนี้เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ จะให้เราพูดอย่างไร แน่นอนมันมีสาเหตุมากมาย จุดสำคัญข้าพเจ้าว่าเป็นเพราะมาตรฐานศีลธรรมของมนุษย์เรตกต่ำลง ทำให้เกิดมีโรคประหลาดๆ กันขึ้นมา โรงพยาบาลไม่สามารถรักษาได้ กินยา ก็ไม่ได้ผล ยาปลอมก็มีมาก ล้วนเป็นเพราะคนทำให้สังคมเสื่อมโทรมถึงระดับนี้ เราทุกคนต่างก็ไม่ต้องโทษใคร ทุกคนมีส่วนผลกดันให้สังคมเสื่อมลงกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นผู้มาบำเพ็ญปฏิบัติธรรมก็ต้องประสบกับความทุกข์ความลำบาก

โรคบางอย่างโรงพยาบาลวินิจฉัยไม่ออก แต่มันมีโรคอยู่จริงๆ บางคนตรวจพบแต่ไม่สามารถวินิจฉัยว่าเป็นโรคอะไร เป็นโรคที่ยังไม่เคยพบมาก่อน โรงพยาบาลจึงตั้งชื่อโรคประเภทนี้ว่า “โรคยุคปัจจุบัน” โรงพยาบาลจะสามารถรักษาได้หรือไม่ ได้แน่นอน ถ้าโรงพยาบาลไม่สามารถรักษาโรคแล้ว คนจะเชื่อถือได้อย่างไร ทำไมจึงไปรักษาที่โรงพยาบาลกันอยู่ โรงพยาบาลยังรักษาโรคได้ เพียงแต่ว่าวิธีการรักษาของโรงพยาบาลนั้นเป็นวิธีการในระดับชั้นของคนธรรมดาสามัญ แต่โรคนั้นผิดปกติเหนือธรรมดา บางโรคก็หนักมาก เพราะฉะนั้นโรงพยาบาลจึงพูดว่ามีโรคให้รักษา อากาศหนักก็จะรักษาไม่หายให้ยามากไปก็จะเป็นพิษ มาตรฐานการรักษาทางการแพทย์ในปัจจุบันก็อยู่ในระดับเดียวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของเรา ล้วนอยู่ในระดับชั้นของคนธรรมดาสามัญ เพราะฉะนั้นผลของการรักษาจึงเป็นเช่นนี้ มีปัญหาหนึ่งที่เราจะต้องพูดให้แจ่มแจ้ง การรักษาโรคด้วยพลัง

ลมปราณ(ชี่กง)ทั่วไปกับการรักษาโรคในโรงพยาบาล ก็คือการเคลื่อนย้ายต้นตอของโรคออกไป เคลื่อนย้ายไปอยู่ในช่วงครึ่งหลังของชีวิต แต่ไม่ได้มีการลบล้างกรรมแต่อย่างใด

พวกเรามาพูดถึงการแพทย์แผนจีน การแพทย์แผนจีนนั้นใกล้เคียงกับการรักษาด้วยชี่กงมาก ประเทศจีนในสมัยโบราณ แพทย์จีนส่วนใหญ่จะมีความสามารถพิเศษทั้งนั้น เช่น ชุนซือเม่า หัวถั่ว หลี่ซือเจิน เปียนเซี่ย แพทย์ใหญ่เหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งถูกบันทึกไว้ทั้งหมดในตำราทางการแพทย์ แต่เวลานี้สิ่งสุดยอดเหล่านี้ได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ สิ่งที่แพทย์แผนจีนรับสืบทอดมาก็เป็นเพียงตำรายาเท่านั้น หรือได้มาจากการค้นคว้าและจากประสบการณ์ การแพทย์จีนในสมัยโบราณเจริญรุ่งเรืองมาก ๆ เจริญรุ่งเรืองมากกว่าการแพทย์แผนปัจจุบันเสียอีก มีคนคิดกันว่า การแพทย์ปัจจุบันนั้นเจริญมากแค่ไหน ทำซีทีสแกนเนอร์ก็สามารถมองเห็นภายในร่างกายคน ทำอัลตราซาวด์ ถ่ายรูป และฉายแสงเอกซเรย์ อุปกรณ์ต่างๆ ทันสมัยมาก ตามสายตาของข้าพเจ้ายังเปรียบเทียบไม่ได้กับการแพทย์โบราณของจีน

หัวถั่วมองเห็นใจโฉมีเนื้องอกในสมอง จะเปิดกะโหลกผ่าเอาเนื้องอกออกให้ โฉโฉพอได้ยินก็นึกว่าหัวถั่วจะเอาศีระชะของเขา สั่งจับหัวถั่วไปขัง สุดท้ายหัวถั่วตายในคุก เมื่อโรคของโฉโฉกำเริบขึ้นมา ก็นึกถึงหัวถั่ว เรียกหาหัวถั่ว หัวถั่วก็ตายไปเสียแล้ว ภายหลังโฉโฉก็ต้องตายด้วยโรคนี้จริงๆ ทำไมหัวถั่วจึงรู้ เพราะเขามองเห็น นี่เป็นความสามารถพิเศษของคนเรา ในอดีตแพทย์ใหญ่ส่วนมากจะมี

ความสามารถเช่นนี้ เมื่อตาทิพย์เปิด เพียงมองจากด้านเดียวก็จะสามารถมองเห็นถึงภายในร่างกายของคนทั้ง 4 ด้าน ในเวลาเดียวกัน จากด้านหน้าสามารถมองเห็นด้านหลัง ด้านซ้าย ด้านขวา ยังสามารถแยกดูเป็นชั้นๆ ยังสามารถมองทะลุมิติออกไป ดูว่าต้นตอของโรคเกิดจากสาเหตุอะไร วิธีทางการแพทย์ในปัจจุบันสามารถทำเช่นนั้นได้หรือไม่ ยังห่างไกลนัก คงจะต้องใช้เวลาอีกเป็นพันปี ไม่ว่าจะเป็นการทำ ซีทีสแกนเนอร์ อัลตราซาวด์ ฉายแสงเอ็กซเรย์ ก็สามารถมองเห็นภายในร่างกายของคน แต่ว่าเครื่องมือมันใหญ่โตเหลือเกิน และก็ไม่สามารถพกติดตัวไปได้ ไม่มีไฟฟ้าก็ใช้ไม่ได้ ในขณะที่ตาทิพย์ไปถึงไหน เราก็นำติดตัวไปถึงตรงนั้น ไม่ต้องใช้พลังงาน จะเปรียบเทียบกันได้อย่างไร

มีคนพูดว่ายาปัจจุบันดีอย่างไรนั้น ข้าพเจ้าว่าไม่แน่เสมอไป สมัยก่อนยาสมุนไพรของจีนพูดได้ว่ายาถึงโรคก็หาย มีหลายอย่างขาดการสืบทอดไปแล้ว แต่ก็ยังมีอีกมากที่ตกทอดกันมาในหมู่คนพื้นเมือง มีครั้งหนึ่งข้าพเจ้าไปเผยแพร่หลักธรรมที่เมืองฉีฉีฮาเอ่อ ในตลาดมีคนๆ หนึ่งกำลังถอนฟันให้กับชาวบ้าน ดูลักษณะคนผู้นี้คงจะมาจากทางใต้ ท่าทางไม่เหมือนคนทางตะวันออกเฉียงเหนือ ใครอยากถอนฟันก็จะถอนให้ ฟันที่ถอนออกมาวางอยู่เป็นกอง เขาถอนฟันให้คนไม่ใช่เป่าหมาย เป่าหมายจริงของเขาอยู่ที่การขายยาน้ำ ยาน้ำนั้นมีไอสีเหลือง กลิ่นฉุนมาก เวลาจะถอนฟันก็เปิดขวดยาน้ำ จ่อข้างแก้มตรงกับตำแหน่งของฟันที่จะถอน ให้คนสูดไอสีเหลืองสักเล็กน้อย ยาน้ำพร่องไปเล็กน้อย ปิดฝาแล้ววางขวดลง ปากก็โฆษณาสรรพคุณของยา

น้ำไป พลังควักก้านไม้ขีดขึ้นมาจากกระเป๋า พลังก็ใช้ก้านไม้ขีดนั้น ถอนฟัน ฟันก็หลุดออกอย่างง่ายดาย ไม่เจ็บ ฟันมีเลือดติดออกมา เล็กน้อย แผลก็ไม่มีเลือดออก พวกเราลองคิดดู ก้านไม้ขีดออกแรงก็จะหัก แต่เขากลับใช้ก้านไม้ขีดถอนฟันได้

ข้าพเจ้าว่าในประเทศจีน มีวิชาบางอย่างสืบทอดอยู่ในหมู่คนพื้นเมือง แม้กระทั่งเครื่องมือซับซ้อนของการแพทย์ทางตะวันตกก็ยังสู้ไม่ได้ ดูว่าผลของใครดีกว่ากัน เขาใช้ก้านไม้ขีดเพียงก้านเดียวก็สามารถถอนฟันได้แล้ว ถ้าเป็นทันตแพทย์ก็ต้องฉีดยาชาเข้าตรงนี้ตรงนั้น ฉีดยาก็เจ็บเหลือเกิน พอยาชาออกฤทธิ์ ก็ใช้เข็มจับดึง ดึงอยู่เป็นเวลานาน หากทำไม่ดีรากยังหักคาอยู่ข้างในอีก เอาค้อนใหญ่มา เอาสิ่วมาแซะ เจาะจนออกสิ้นขวัญแขวน เอาเครื่องมือที่ละเอียดซับซ้อนมากรอให้ บางคนถึงกับสะดุ้ง เจ็บมาก เลือดออกไม่น้อย บ้วนเลือดออกมาอยู่พักหนึ่ง ท่านว่าของใครดีกว่ากัน ของใครทันสมัยกว่ากัน เราจะเอาเครื่องมือเครื่องมือนี่เห็นภายนอกมาเปรียบเทียบกันไม่ได้ ต้องดูประสิทธิผลของมัน การแพทย์แผนจีนในสมัยโบราณเจริญก้าวหน้ามาก จะใช้เวลานานสักเท่าไร การแพทย์ทางตะวันตกก็ไม่สามารถตามทันได้

วิทยาศาสตร์ของจีนในสมัยโบราณแตกต่างจากวิทยาศาสตร์ที่เราศึกษาจากทางตะวันตกในปัจจุบัน ของจีนเดินไปอีกเส้นทางหนึ่ง และสามารถก่อให้เกิดสภาพการณ์อีกแบบหนึ่ง เพราะฉะนั้นเราจะใช้ความเข้าใจในปัจจุบันมาทำความเข้าใจกับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีโบราณของจีนไม่ได้ เพราะวิทยาศาสตร์ของจีนในสมัยโบราณมุ่งศึกษา

ไปที่ร่างกายคน ชีวิต จักรวาล มุ่งค้นคว้าไปที่สิ่งเหล่านี้โดยตรง จึงเดินอีกเส้นทางหนึ่ง ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนในสมัยนั้น ต้องเรียนรู้การนั่งสมาธิ เน้นท่าของการนั่ง เวลาจับคู่กันเขียนหนังสือก็ต้องควบคุมลมหายใจ ทุกๆ วงการอาชีพล้วนแต่เน้นจิตบริสุทธิ์ ปรึบลมหายใจ สังคมทั้งหมดในสมัยนั้นอยู่ในสภาพเช่นนั้น

มีบางคนพูดว่า หากดำเนินตามวิทยาศาสตร์ของจีนโบราณ ทุกวันนี้เราจะมีรถยนต์ รถไฟหรือ จะมีความเจริญก้าวหน้าเช่นทุกวันนี้หรือ ข้าพเจ้าว่าท่านไม่ควรใช้มุมมองจากสภาพแวดล้อมปัจจุบันไปทำความเข้าใจกับสภาพอีกแบบหนึ่ง ความคิดและทัศนคติของท่าน ต้องมีการปฏิรูป ไม่ต้องมีเครื่องรับโทรทัศน์ หน้าผากของคนมีเครื่องรับภาพติดมาเอง อยากจะดูอะไรก็ได้ และยังมีความสามารถพิเศษ ไม่มีรถไฟ รถยนต์ คนหนึ่งอยู่ตรงนั้นก็ลอยขึ้นมาได้ ลิฟท์ก็ไม่ต้องใช้ มันจะนำมาซึ่งการพัฒนาของสังคมในสภาพที่แตกต่างออกไป ไม่จำเป็นต้องถูกจำกัดอยู่ในกรอบเช่นนี้ งานบินของมนุษย์ต่างดาวบินไปมาได้อย่างรวดเร็วมาก ใหญ่ได้เล็กได้ พวกเขา ก็มีเส้นทางการพัฒนาที่แตกต่างออกไป เป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์อีกแบบหนึ่ง

บทที่ 8

การจำศีล (ปีกู่)

มีคนพูดกันถึงเรื่องการจำศีล(ปีกู่) การจำศีล(ปีกู่)เป็นสิ่งที่มียุ่จริง ไม่เพียงแต่มีในวงการทำเพ็ญปฏิบัติธรรมเท่านั้น ในสังคมมนุษย์เราก็มีคนไม่น้อยที่มีเหตุการณ์เช่นนี้ปรากฏ บางคนไม่กินไม่ดื่มเป็นปีๆ หรือสิบกว่าปี แต่ก็ยังมีชีวิตอยู่เป็นปกติ บางคนนำเอาการจำศีล(ปีกู่)ไปพูดเป็นปรากฏการณ์ของระดับชั้นใดชั้นหนึ่ง และมีบางคนนำเอาการจำศีล(ปีกู่)ไปพูดเป็นการชำระร่างกายอย่างหนึ่ง และบางคนก็บอกว่ามันเป็นขั้นตอนของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในระดับชั้นสูง

ความจริงแล้วไม่ใช่ทั้งนั้น ถ้าเช่นนั้นเรื่องเป็นอย่างไรกัน จริงๆ แล้วก็คือ การจำศีล(ปีกู่)เป็นวิธีการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่พิเศษแบบหนึ่งที่เรานำมาใช้ภายใต้สภาพแวดล้อมที่กำหนดขึ้นโดยเฉพาะ แล้วภายใต้สภาพแวดล้อมที่กำหนดขึ้นเฉพาะอย่างไรจึงนำมาใช้ประเทศจีนในสมัยโบราณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อนหน้าที่ยังไม่ได้ก่อตั้งศาสนา ผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมมากมายล้วนแต่ใช้วิธีบำเพ็ญลับหรือวิธีบำเพ็ญเดี่ยว เข้าไปบำเพ็ญในป่าลึกหรือในถ้ำ ห่างไกลจากผู้คน เมื่อทำเช่นนี้แล้ว ก็จะเกี้ยวโยงไปถึงปัญหาแหล่งที่มาของอาหาร ถ้าเขาไม่ใช้วิธีการจำศีล(ปีกู่) ก็จะบำเพ็ญปฏิบัติไม่ได้ ก็ต้องอดข้าวอดน้ำตายอยู่ข้างใน ข้าพเจ้าไปบรรยายธรรม จากฉงชิ่งไปอยู่ฮั่น นั่งเรือไปตามแม่น้ำแยงซีเกียง(ฉางเจียง)มุ่งไปทางตะวันออก มองเห็นสองฝั่งของช่องเขาทั้งสาม(ซานเสี่ย) มีถ้ำหินอยู่ช่วงกลางภูเขา ภูเขาที่มี

ชื่อเสียงหลาย ๆ แห่งล้วนมีสิ่งนี้ ในอดีตผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมพวกนั้น หลังจากใช้เชือกไตเข้าไปแล้ว ตัดเชือกทิ้งไป ก็จะบำเพ็ญปฏิบัติอยู่ใน ถ้ำ บำเพ็ญปฏิบัติไม่สำเร็จก็ต้องตายอยู่ข้างใน ไม่มีน้ำไม่มีอาหาร เขาใช้วิธีบำเพ็ญปฏิบัติแบบพิเศษภายใต้สภาพแวดล้อมที่พิเศษมาก ๆ

มีหลักพลัง(กง)จำนวนมากผ่านการสืบทอดมาด้วยวิธีเช่นนี้ เพราะฉะนั้นจึงมีการจำศีล(ปักกุ) แต่ก็มีหลักพลัง(กง)จำนวนมากไม่มีการจำศีล(ปักกุ) หลักพลัง(กง)ที่ถ่ายทอดกันอยู่ในสังคมของเราทุกวันนี้ ส่วนใหญ่ไม่มีวิธีการเช่นนี้ พวกเราเน้นการฝึกพลัง(กง)ต้องแน่น หนึ่งในเดียว ท่านไม่สามารถคิดจะทำอะไรก็ทำอย่างนั้นตามอำเภอใจ ท่านรู้สึกว่ามันเป็นสิ่งที่ดี ท่านก็คิดจะจำศีล(ปักกุ) ท่านจำศีล(ปักกุ)เพื่ออะไร บางคนรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องดี อยาก رؤอยากเห็น หรือคิดว่าตัวเอง มีความเชี่ยวชาญ(กงฟู)สูงแล้วสามารถไต่อดได้ สภาพจิตของคนมีทุกประเภท ถึงแม้จะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมด้วยวิธีนี้ ก็ต้องใช้พลังงานในร่างกายมาหล่อเลี้ยงร่างกายตัวเอง ดังนั้นจึงได้ไม่คุ้มเสีย ทุกคนคงทราบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากมีการก่อตั้งศาสนาขึ้นมาแล้ว ท่านเข้าไปทำสมาธิในวัด ปิดประตูขังตัวเองไม่ให้ใครพบ ก็ยังมีคนคอยส่งน้ำชาให้อาหาร ไม่เกี้ยวโยงไปถึงปัญหานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเราบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอยู่ในสังคมมนุษย์ ตามหลักท่านไม่จำเป็นต้องใช้วิธีนี้ และในวิชาของท่านไม่มี ท่านก็อย่าได้ไปทำให้รุ่นวาย แต่ถ้าท่านต้องการจะจำศีล(ปักกุ)จริง ๆ ท่านก็ไปบำเพ็ญของท่านเอง เท่าที่ข้าพเจ้าทราบ อาจารย์ที่ถ่ายทอดพลัง(กง)ไปสู่ระดับสูง เพื่อนำพาคนไปปฏิบัติอย่างแท้จริง ในวิชาของเขามีการจำศีล(ปักกุ) ก็อาจมี

ปรากฏการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น แต่เขาไม่สามารถนำออกมาเผยแพร่ทั่วไป มักจะนำลูกศิษย์บำเพ็ญอย่างลับๆ หรือนำบำเพ็ญเดี่ยว

ปัจจุบันก็มีอาจารย์พลังมปราณ(ชี่กง)สอนผู้คนจำศีล(ปักู) จำศีล(ปักู)ได้สำเร็จหรือไม่ สุดท้ายจำศีล(ปักู)ไม่สำเร็จ มีใครจำศีล(ปักู)ได้สำเร็จบ้าง ข้าพเจ้าเห็นไปอยู่โรงพยาบาลกันไม่น้อย มีอันตรายเกือบเสียชีวิตกันไม่น้อย ทำไมจึงเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ได้ เหตุการณ์การจำศีล(ปักู)ก็มีอยู่จริงมิใช่หรือ มีจริง แต่มีอยู่จุดหนึ่ง สภาพของสังคมมนุษย์ของพวกเรา นี้ ไม่อนุญาตให้ใครมาทำลายกันง่ายๆ ไม่อนุญาตให้ทำลายกัน ไม่ต้องพูดถึงว่าทั่วทั้งประเทศมีผู้ฝึกพลัง(กง) มากเท่าใดที่ไม่กินไม่ดื่ม เฉพาะที่ฉางชุนนี้ ถ้าใครๆ พวกกันไม่กินไม่ดื่ม ข้าพเจ้าว่าคงทำให้ทุกอย่างง่ายขึ้นมากทีเดียว ไม่ต้องรีบร้อนไปหุงหาอาหาร ชาวนาเพาะปลูกด้วยความเหน็ดเหนื่อย ล้วนไม่กินกันแล้ว ก็คงตัดความยุ่งยากออกไปได้มาก ทำงานอย่างเดียว ไม่กินข้าว เป็นเช่นนั้นได้หรือ นั่นยังจะเป็นสังคมมนุษย์อีกหรือ ไม่ได้แน่นอน ไม่อนุญาตให้เรื่องอย่างนี้มารบกวนสังคมของมนุษย์ในวงกว้าง

อาจารย์พลังมปราณ(ชี่กง)บางท่าน ถ้ายทอดการจำศีล(ปักู)จน มีอันตรายเกิดขึ้นมากมาย บางคนก็คือยึดติดมุ้งแต่จะจำศีล(ปักู) แต่จิตเขาไม่ปล่อยวาง จิตของคนธรรมดาสามัญอีกมากมายก็ยังไม่ได้ปล่อยวาง เห็นอะไรน่ากินไม่ได้กินก็นี่ก็อยาก พอจิตใจของเขาเกิดความอยากขึ้นมา ก็ควบคุมไม่ไหวแล้ว เขาก็กระวนกระวายอยากกิน พอกิเลสเกิดขึ้นมาก็ต้องกิน ไม่กินก็จะรู้สึกหิว แต่กินแล้วก็ต้องอาเจียน กินเข้าไปไม่ได้ นี่ก็ทำให้จิตใจตึงเครียด ตกใจกลัว หลายคน

ต้องไปอยู่โรงพยาบาล ที่จริงมีคนจำนวนมากที่เกิดมีอันตรายเกือบถึงแก่ชีวิต และมีบางคนมาขอให้ข้าพเจ้าช่วยจัดการเรื่องวุ่นวายเหล่านี้ ข้าพเจ้าไม่อยากจะยุ่งกับเรื่องเหล่านี้ อาจารย์พลังลมปราณ(ซี้กง)เหล่านี้ก็ชอบก่อเรื่องวุ่นวาย ใครจะอยากไปจัดการกับเรื่องยุ่งเหยิงของเขาเหล่านี้

พูดอีกที ท่านไปจำศีล(ปักู)จนเกิดปัญหา นั้นไม่ใช่เพราะท่านไปเสาะแสวงหาเองหรือ พวกเราพูดแล้วว่าปรากฏการณ์เหล่านี้มีอยู่จริง แต่มันไม่ใช่เป็นสภาวะที่ปรากฏในระดับชั้นสูง และไม่ใช่การสะท้อนที่พิเศษอะไร มันเป็นเพียงวิธีบำเพ็ญปฏิบัติอย่างหนึ่งที่ถูกนำมาใช้ภายใต้เหตุการณ์พิเศษเท่านั้น แต่ไม่สามารถนำออกมากกระทำกันอย่างแพร่หลาย มีคนไม่น้อยมุ่งแต่จะจำศีล(ปักู) ยังเรียกมันว่าการจำศีล(ปักู)และกึ่งจำศีล(ปักู) ยังแบ่งเป็นระดับชั้น บางคนบอกว่าเขาตีมน้ำ บางคนบอกว่าเขากินผลไม้ นั่นเป็นการจำศีล(ปักู)ปลอมทั้งนั้น เวลานานเข้า รับประทานไม่รอดทั้งหมด ผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริงเข้าไปอยู่ในถ้ำ ไม่ตีมน้ำไม่กิน นั่นเรียกว่าจำศีล(ปักู)จริง

การขโมยลมปราณ(ซี้)

พูดถึงการขโมยลมปราณ(ซี้) บางคนเมื่อพูดถึงเรื่องนี้ถึงกับหน้าซีด กลัวจนไม่กล้าฝึกพลัง(กง) เป็นเพราะในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมมีการพูดถึงปรากฏการณ์ของธาตุไฟแทรก การขโมยลมปราณ(ซี้)ต่างๆ ทำให้คนมากมายไม่กล้าฝึกพลัง(กง) ไม่กล้าสัมผัสพลังลมปราณ(ซี้กง) ถ้าหากไม่มีการพูดเช่นนี้ อาจมีคนฝึกพลัง(กง)มากกว่านี้ และมี

อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)บางคนที่จิต(ซินซิ่ง)ไม่ดี สอนแต่เรื่องเหล่านี้โดยเฉพาะ สร้างความมัวหมองให้แก่วงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่จริงไม่น่ากลัวอย่างที่เขาคิด พวกเราถือว่าลมปราณ(ชี่)ก็คืออากาศธาตุ ไม่ว่าจะท่านจะเรียกมันเป็นลมปราณพลังชีวิต(เหวียนชี่)ที่ไม่บริสุทธิ์ ลมปราณ(ชี่)อย่างนี้ลมปราณ(ชี่)อย่างนั้น ร่างกายมนุษย์ถ้ายังมีลมปราณ(ชี่)อยู่ คนๆ นี้ก็อยู่ในระดับขั้นของการขจัดโรคภัยไข้เจ็บ เสริมสร้างสุขภาพ ดังนั้นยังไม่นับว่าเป็นผู้ฝึกพลัง(กง) ถ้าคนยังมีลมปราณ(ชี่)อยู่ แสดงว่าคนๆ นี้ร่างกายยังไม่ได้รับการชำระถึงขั้นสะอาดหมดจด จึงมีลมปราณ(ชี่)ของโรคอยู่ เป็นเช่นนี้แน่นอน คนที่ขโมยลมปราณ(ชี่)ก็อยู่ในระดับขั้นนี้ พวกเราผู้ฝึกพลัง(กง) ใครอยากได้ลมปราณ(ชี่)ที่ขุ่นหมองมากๆ อย่างนั้น คนที่ไม่ได้ฝึกพลัง(กง) ลมปราณ(ชี่)ในร่างกายจะขุ่นหมองมากอยู่แล้ว หลังจากฝึกพลัง(กง) แล้วอาจจะใสขึ้นมา จุดที่มีโรคก็จะปรากฏให้เห็นเป็นกลุ่มสสารสีดำที่มีความหนาแน่นสูงมากๆ เมื่อฝึกต่อไป เมื่อถึงขั้นขจัดโรคภัยไข้เจ็บ เสริมสร้างสุขภาพแล้ว ลมปราณ(ชี่)จะค่อยๆ กลายเป็นสีเหลืองนิดๆ เมื่อฝึกต่อไปอีกก็จะถึงขั้นขจัดโรคจริงๆ ไม่มีลมปราณ(ชี่)อีกแล้ว ก็เข้าสู่สภาพของร่างที่ขาวราวกับน้ำนม

ฉะนั้นจึงพูดว่ามีลมปราณ(ชี่)ก็มีโรค พวกเราเป็นผู้ฝึกพลัง(กง) ฝึกพลัง(กง)ใครต้องการลมปราณ(ชี่)ไปทำอะไร ร่างกายของตัวเองต้องการชำระ ยังจะต้องการลมปราณ(ชี่)ที่ขุ่นหมองไปทำไม เอาไม่ได้แน่นอน คนที่ต้องการลมปราณ(ชี่)ก็อยู่ในระดับขั้นของลมปราณ(ชี่)อยู่ในระดับขั้นของลมปราณ(ชี่)เขาไม่สามารถแยกแยะว่าลมปราณ(ชี่)

ไหนดี ลมปราณ(ซี่)ไหนดไม่ดี เขาไม่มีความสามารถเช่นนี้ และลมปราณ(ซี่)แท้ ณ บริเวณตานเถียนในร่างกายของท่าน เขาแต่ละต้องไม่ได้ ลมปราณพลังชีวิต(เหวียนซี่)นั้น ต้องเป็นผู้ที่มีวิชาทางสูงจึงจะสามารถแต่ละต้องได้ ลมปราณ(ซี่)ขุนหมองในร่างกายก็ให้เขาขโมยไปเถอะ ไม่มีอะไรวิเศษเลย เวลาที่ข้าพเจ้าฝึกพลัง(กง)คิดจะกรอกลมปราณ(ซี่)แล้วละก็ เพียงแต่คิดเท่านั้น ประเดี๋ยวเดียวท้องก็จะพองขึ้นมา

สายเต้าเน้นการยืนท่าเทียนจื่อจวง สายพุทธเน้นการประคองลมปราณ(ซี่)กรอกลงบนศีรษะ จักรวาลมีอากาศธาตุทั่วไปหมด ท่านสามารถกรอกได้ทั้งวัน เปิดจุดเหลากง เปิดจุดไปฮู่ย ท่านก็กรอกเข้าข้างใน รวมจิตไว้ที่ตานเถียน มือประคองใส่เข้าข้างใน สักครู่เดี๋ยวก็น่าจะเต็ม ท่านกรอกเข้าไปมากๆ มีประโยชน์อะไร บางคนฝึกลมปราณ(ซี่) เวลาฝึกมากๆ จะรู้สึกนิ้วมือบวม ร่างกายบวม เมื่อมีคนอื่นเดินผ่านมาอยู่ข้างหน้า จะรู้สึกมีสนามพลังอยู่โดยรอบของผู้ฝึก โอโฮ ท่านฝึกพลัง(กง)ฝึกได้ดีจริงๆ ข้าพเจ้าว่าอะไรก็ไม่ใช่ มีพลัง(กง)ที่ไหนก็ยังไม่เป็นการฝึกลมปราณ(ซี่) ต่อให้มีลมปราณ(ซี่)มากแต่ไหนก็แทนที่พลัง(กง)ไม่ได้ จุดมุ่งหมายของการฝึกลมปราณ(ซี่)คือเอาลมปราณ(ซี่)ดีจากภายนอกเข้าไปเปลี่ยนลมปราณ(ซี่)ในร่างกาย เพื่อชำระร่างกายจะสะสมลมปราณ(ซี่)ไว้ทำอะไร ท่านอยู่ในระดับชั้นนี้ เวลาที่ธาตุแท้ยังไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง มันก็ไม่ใช่พลัง(กง) ท่านขโมยเอาไปมากแต่ไหนด ท่านก็เป็นเพียงแค่ถูกลมใบใหญ่ มีประโยชน์อะไร มันก็ไม่แปร

เปลี่ยนเป็นสสารพลังงานสูง ดังนั้นท่านกลัวอะไร เขาจะขโมยลมปราณ (ซี่)จริงๆ ก็ให้ขโมยไปเถิด

ทุกคนลองคิดดู ร่างกายของท่านมีลมปราณ(ซี่)อยู่ก็มีโรคอยู่ ฉะนั้นเวลาเขาขโมย ก็ขโมยทั้งลมปราณของโรคไปด้วยใช้หรือไม่ เขาไม่สามารถแยกแยะสิ่งนี้ได้ เพราะว่าคนที่ต้องการลมปราณ(ซี่)ก็อยู่ในระดับชั้นของลมปราณ(ซี่) เขาไม่มีความสามารถใดๆ คนมีพลัง(กง) ไม่ต้องการลมปราณ(ซี่) เป็นเช่นนี้แน่นอน ไม่เชื่อเรามาทดสอบกันดู ถ้าต้องการขโมยลมปราณ(ซี่)จริงๆ ท่านก็ยื่นให้เขาขโมย ท่านอยู่ตรงนี้ ให้ตั้งจิตคิดกรอกลมปราณจากจักรวาลใส่เข้าไปในร่างกาย เขาขโมยอยู่ข้างหลัง ท่านลองคิดว่าดีแค่ไหน เท่ากับช่วยท่านชำระร่างกายได้เร็วขึ้น ประหยัดเวลาในการประคองขึ้นและกรอกลง(ซงก้วน)ของท่าน เพราะว่าจิตที่เขาแสดงออกนั้นไม่ดี คือคิดจะขโมยของของคนอื่น ถึงแม้จะเอาของไม่ดี เขาก็กระทำเรื่องที่สูญเสียกุศล ดังนั้นเขาต้องให้กุศลแก่ท่าน มันก่อเกิดเป็นกระแสที่สวนทางกัน ทางนี้เขาเอาลมปราณ(ซี่)ของท่านไป ทางนั้นเขาให้กุศลแก่ท่าน คนที่ขโมยลมปราณ(ซี่)เขาไม่รู้ ถ้าเขารู้เขาคงไม่กล้าทำ

คนที่ขโมยลมปราณ(ซี่) ใบหน้าจะออกสีเขียว เป็นอย่างนี้ทั้งนั้น ไปฝึกพลัง(กง)ในสวนสาธารณะ คนส่วนมากก็เพื่อขจัดโรคโรคอะไรก็มี เวลาคนเขารักษาโรค ยังต้องขับออกไปภายนอก แต่คนที่ขโมยลมปราณ(ซี่)ไม่ขับออกแล้วยังเอาเข้ามาใส่ตัว โรคอะไรก็มี แม้แต่ภายในร่างกายก็ดำไปหมด เขาสูญเสียกุศลอยู่ตลอด ภายนอกร่างกายของเขาก็ดำ สนามกรรมนั้นใหญ่มาก สูญเสียกุศลไปมาก ดำทั้ง

ภายในภายนอก คนที่ขโมยลมปราณ(ซี่)หากรู้ว่าตัวเองมีการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ กำลังให้กุศลแก่คนอื่น ทำเรื่องโง่ๆ เช่นนี้อยู่ เขา คงไม่ทำแน่

มีบางคนนำลมปราณ(ซี่)มาพูดเป็นเรื่องมหัศจรรย์ ท่านอยู่ที่อเมริกา ฉันส่งลมปราณ(ซี่)ท่านจะสามารถรับได้ ท่านรออยู่นอกกำแพง ฉันส่งลมปราณ(ซี่)ท่านจะสามารถรับได้ บางคนมีความรู้สึกไว พอส่งลมปราณ(ซี่)ก็รับได้ทันที แต่ว่าลมปราณ(ซี่)ที่วานั้นไม่ได้วิ่งในมิตินี้ มันวิ่งในมิติอื่น และในมิติอื่นที่ตรงนี้ไม่มีกำแพง แล้วทำไมอาจารย์พลังลมปราณ(ซี่กง)บางท่านส่งลมปราณ(ซี่)ไปบนพื้นที่โล่ง ท่านกลับไม่มีความรู้สึก เนื่องจากในมิติอื่นที่ตรงนี้มีการขวางกั้น ดังนั้นลมปราณ(ซี่)ไม่ได้มีแรงทะลุมากมายอย่างที่เรารู้ถึง

สิ่งที่บังเกิดผลอย่างแท้จริงยังคงเป็นพลัง(กง) เวลาผู้ฝึกพลัง(กง)สามารถส่งพลัง(กง)ออกมา เขาก็ไม่มีลมปราณ(ซี่)แล้ว ส่งออกมาเป็นสสารพลังงานสูงชนิดหนึ่ง ดูด้วยตาพิภพจะเห็นเป็นแสงชนิดหนึ่ง ส่งไปบนร่างกายของคนอื่น เขาจะมีความรู้สึกร้อนผะผ่าว สามารถควบคุมคนธรรมดาสามัญได้โดยตรง แต่ก็ไม่สามารถบรรลุถึงเป้าหมายของการรักษาโรคได้ทั้งหมด เพียงสามารถบังเกิดผลในการระงับเท่านั้น คิดจะรักษาโรคให้หายได้อย่างแท้จริงยังต้องมีความสามารถพิเศษ(กงเหิง) โรคแต่ละชนิดต้องใช้ความสามารถพิเศษ(กงเหิง) เจาะจงเฉพาะอย่าง ภายใต้จุลทรรศน์ในทุกๆ อนุภาคของพลัง(กง) ล้วนมีรูปลักษณะเหมือนกับตัวท่านทั้งหมด เขาจำคนได้ ล้วนมีจิตวิญญาณ เป็นสสารพลังงานสูง คนขโมยไป มันจะอยู่ที่นั่นหรือ มันจะ

ไม่อยู่ที่นั่น เก็บก็เก็บไว้ไม่อยู่ ไม่ใช่ของๆ ตัวเอง ผู้ฝึกพลัง(กง)ที่แท้จริง เมื่อมีพลัง(กง)แล้วล้วนมีอาจารย์คอยดูแลอยู่ อาจารย์ท่านนั้นอยู่ตรงนั้นเห็นท่านทำอะไรอยู่ จะเอาของๆ เขา อาจารย์ของเขาก็จะไม่ยอม

เก็บอากาศธาตุ(ใจชี้)

ขโมยลมปราณ(ซี่)และเก็บอากาศธาตุ(ใจชี้) ล้วนไม่ใช่ปัญหาสำหรับพวกเราผู้ถ่ายทอดพลัง(กง)ในระดับขั้นสูงต้องมาแก้ไขให้แก่ทุกท่าน เพราะข้าพเจ้ามีจุดมุ่งหมายเช่นนี้คือ แก้ไขให้เข้าใจในสิ่งที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม กระทำในสิ่งที่ดี จึงนำเอาปรากฏการณ์ที่ไม่ดีเหล่านี้ออกมาพูด ที่ผ่านมามีใครพูดถึง ถ้าพวกเราเข้าใจ คนจะได้ทำเรื่องที่ไม่ดีให้น้อยลง บางคนไม่เข้าใจข้อเท็จจริงของพลังลมปราณ(ซี่กง) จึงพูดจนเป็นเรื่องน่ากลัว

จักรวาลมีอากาศธาตุ(ซี่)อยู่ทั่วไปหมด มีคนพูดถึงธาตุหยางของฟ้า ธาตุอินของดิน ท่านก็เป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล ท่านไปเก็บได้ตามสบาย แต่บางคนไม่ใช่เก็บอากาศธาตุ(ซี่)ในจักรวาล เขาเจาะจงสอนให้คนเก็บอากาศธาตุ(ซี่)ของต้นไม้ จนรวบรวมออกมาเป็นประสบการณ์ต่างๆ ว่า อากาศธาตุ(ซี่)ของต้นหยางเป็นสีขาว อากาศธาตุ(ซี่)ของต้นสนเป็นสีเหลือง ยังมีการพูดถึงว่าจะเก็บกันอย่างไร เก็บเวลาไหน บางคนก็พูดว่า ต้นไม้หน้าบ้านของฉันต้นนั้นถูกฉันเก็บอากาศธาตุจนตายไปแล้ว นั่นนับว่าเป็นความสามารถได้อย่างไร นั่นไม่ใช่การทำเรื่องเลวร้ายหรือ ทุกท่านคงทราบ พวกเราบำเพ็ญปฏิบัติ

ธรรมอย่างแท้จริง ต้องเน้นการมีสื่อสัญญาณ(เซ็นเซอร์)ที่ดิ่งงาม เน้นการหล่อหลอมให้เข้ากับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล ท่านมีต้องเน้นเรื่องของ การมีเมตตาหรือ ความจริง ความเมตตา ความอดทน (เงิน ชั้นเหียน) สอดคล้องกับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล ต้องเน้นการมีเมตตา นี่ท่านกระทำแต่เรื่องเลวร้ายแล้วจะมีพลัง(กง)เพิ่มขึ้นได้หรือ จะขจัดโรคได้หรือ นั่นไม่เป็นการสวนทางกับพวกเราผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมหรือ นั่นก็นับว่าเป็นการฆ่าสัตว์ตัดชีวิตทำความชั่ว อาจมีคนพูดว่า ท่านยิ่งพูดยิ่งพิสดาร ฆ่าสัตว์เป็นการฆ่าชีวิต ทำให้ต้นไม้ตาย ก็เป็นการฆ่าชีวิต ที่จริงก็เป็นเช่นนี้ ในศาสนาพุทธกล่าวถึงการเวียนว่ายตายเกิดหกทาง(วัฏสงสาร) ในการเวียนว่ายตายเกิดหกทาง(วัฏสงสาร) ท่านอาจจะไปเกิดเป็นต้นไม้ก็ได้ ในศาสนาพุทธกล่าวไว้เช่นนี้ เรา ณ ที่นี้ไม่พูดอย่างนี้ แต่เราขอออกกับทุกท่าน ต้นไม้ก็มีชีวิต ไม่เพียงแต่มีชีวิต ยังมีการเคลื่อนไหวความนึกคิดที่สูงมากด้วย

ขอยกตัวอย่างสักเรื่องหนึ่ง ที่สหรัฐอเมริกา มีผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการค้นคว้าอิเล็กทรอนิกส์โดยเฉพาะคนหนึ่ง สอนให้คนใช้เครื่องจับเท็จ มีวันหนึ่งเกิดความคิดฉับพลันขึ้นมา เขานำหัวของเครื่องจับเท็จไปต่อกับต้นหนิวสือหลันฮวา จากนั้นก็รดน้ำที่โคนต้น หลังจากนั้นเขาพบว่า เซมิอิเล็กทรอนิกส์ของเครื่องจับเท็จลากเส้นกราฟแบบหนึ่งออกมาอย่างรวดเร็ว เส้นกราฟนี้มีลักษณะตรงกับเส้นกราฟแบบที่แสดงความตึงเครียดที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันในสมองของคน ในเวลานั้นเขาตกใจมาก ต้นไม้ทำไมมีความรู้สึก เขาแทบอยากจะออกไปป่าวประกาศบนถนนว่า ต้นไม้มีความรู้สึก จากเรื่องนี้ได้จุด

ประกายความคิดขึ้น เขาจึงดำเนินการค้นคว้าวิจัยทางด้านนี้ต่อไปอีก และได้ทำการทดลองต่างๆ มากมาย

มีครั้งหนึ่ง เขานำต้นไม้สองต้นมาตั้งอยู่ด้วยกัน เรียกนักเรียนคนหนึ่งของเขาให้เหยียบย่ำต้นไม้ต้นหนึ่งต่อหน้าต้นไม้อีกต้นหนึ่งเหยียบจนตายไป จากนั้นก็นำเอาอีกต้นหนึ่งเข้าไปไว้ในห้องต่อเข้ากับเครื่องจับเท็จ เรียกนักเรียนของเขาห้าคน เข้ามาในห้องทีละคน สี่คนแรกเข้ามาแล้ว ไม่มีปฏิกิริยา รอจนนักเรียนคนที่ห้า คนที่เหยียบย่ำต้นไม้พ้อเข้ามาเท่านั้น ยังไม่ได้เดินมาถึงข้างหน้า เข็มอิเล็กทรอนิกส์ก็ลากเส้นกราฟออกมาแบบหนึ่งอย่างรวดเร็ว เป็นลักษณะของเส้นกราฟที่ลากออกมาในเวลาคนเกิดความกลัว เขาตกใจมาก เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงปัญหาที่ใหญ่มาก พวกเราตั้งแต่อดีตมา ถือว่ามนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตชั้นสูง มนุษย์มีความสามารถพิเศษเกี่ยวกับระบบสัมผัส สามารถแยกแยะ มีสมองใหญ่ สามารถวิเคราะห์ ต้นไม้ทำไมจึงสามารถแยกแยะได้ มิเท่ากับว่ามีอวัยวะสัมผัสหรือ ที่ผ่านมหากใครบอกว่าต้นไม้มีอวัยวะสัมผัส มีความนึกคิด มีความรู้สึก สามารถจำคนได้ คนเขาก็จะบอกว่าเหลวไหลมงาย ยังไม่เพียงพอเท่านี้ ยังมีด้านอื่นๆ ที่เหนือกว่ามนุษย์เราในทุกวันนี้ก็ว่าได้

มีอยู่วันหนึ่งเขานำเอาเครื่องจับเท็จไปต่อเข้ากับต้นไม้ต้นหนึ่ง หลังจากนั้นเขาก็คิดว่า จะทำการทดลองอะไรดี ฉะนั้นจะเอาไฟมาเผาใบของมัน ดูว่าจะมีปฏิกิริยาอย่างไร เขาเพียงคิดเช่นนั้น ยังไม่ได้ลงมือเผา เข็มอิเล็กทรอนิกส์ก็ลากเส้นกราฟออกมาแบบหนึ่ง ก็คือลักษณะของเส้นกราฟที่ลากออกมาในเวลาทีคนร้องขอให้ช่วยชีวิต

ความสามารถพิเศษที่เหนือการสัมผัสเช่นนี้ ที่ผ่านมาเรียกว่าการหยั่งรู้ จิตใจคน(ทาซินทง) เป็นความสามารถแฝงและความสามารถดั้งเดิมของ คน แต่มนุษย์ทุกวันนี้กำลังเสื่อมถอย ท่านยังต้องเริ่มต้นบำเพ็ญ ปฏิบัติธรรมใหม่ กลับไปสู่สภาพดั้งเดิมแท้จริง กลับไปสู่ธาตุแท้โดย กำเนิดของท่าน ท่านจึงจะมีความสามารถพิเศษนี้ แต่ว่าต้นไม้ไม่มี ร่มอยู่แล้ว ท่านคิดอะไรมันก็รู้ ฟังแล้วรู้สึกพิศดารมาก แต่มันเป็น การทดลองทางวิทยาศาสตร์จริงๆ เขาได้ทำการทดลองต่างๆ นานา ยังมีความสามารถพิเศษในการควบคุมบังคับระยะไกล เมื่อบทความ ของเขาออกมา ได้สร้างความแตกตื่นไปทั่วโลก

นักพฤกษศาสตร์ในแต่ละประเทศ ต่างพากันค้นคว้าวิจัยไป ทางด้านนี้ ประเทศของเราก็ทำเช่นกัน นี่ไม่ใช่เรื่องเหลวไหลลงมาย ะไรอีกแล้ว วันก่อนข้าพเจ้าพูดไว้เช่นนั้น สิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเรา มนุษย์ในทุกวันนี้ สิ่งที่เกิดขึ้นมา สิ่งต่างๆ ที่ค้นพบ มากพอที่ จะต้องแก้ไขหนังสือวิชาวิทยาศาสตร์ของเราทุกวันนี้ แต่กลับได้รับ อิทธิพลจากทัศนคติที่สืบทอดกันมา ผู้คนจึงไม่ยอมรับมัน และไม่มีคน ที่จะไปจัดการกับสิ่งเหล่านี้อย่างเป็นระบบ

ข้าพเจ้าเห็น ต้นสน ในสวนสาธารณะ ทางภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตายไปทั้งแถบ บางคนก็ไม่ว่าฝีมือวิชาอะไร กลิ้ง ตัวไปมาอยู่บนพื้น กลิ้งตัวเสร็จ ใช้เท้าเก็บอากาศธาตุทำนี้ มือเก็บ อากาศธาตุทำนั้น ต้นสนเหล่านั้นไม่นานก็ร่วงโรยตายไปหมด นั่นเป็น การทำความดีหรือทำความชั่ว ในมุมมองของผู้ฝึกพลัง(กง)อย่างพวก เรา นั่นก็คือการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ท่านเป็นผู้ฝึกพลัง(กง)ท่านต้องปฏิบัติ

ตนเป็นคนดี ค่อยๆ หล่อหลอมให้เข้ากับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล ละทิ้งสิ่งที่ไม่ดีเหล่านั้นของท่าน ในมุมมองของคนธรรมดาสามัญ ก็ไม่ใช่การทำเรื่องดี คือการทำลายของสาธุภาวะ ทำลายพื้นที่สีเขียว ทำลายความสมดุลทางนิเวศวิทยา ไม่ว่าจะยืนอยู่ในมุมมองใด ก็ไม่ใช่การทำเรื่องดีทั้งนั้น อากาศธาตุ(ซี)ในจักรวาลมีอยู่ทั่วไป ท่านไปเก็บให้พอใจ บางคนมีพลังงานสูงมาก ฝึกจนถึงระดับชั้นหนึ่งแล้ว เพียงแค่ขยับมือ อากาศธาตุ(ซี)ของท่านไม่ในชั่วพริบตาก็ถูกเก็บไปเป็นแถบใหญ่ ก็เป็นเพียงอากาศธาตุ(ซี) เก็บไปมากๆ แล้วทำอะไรได้ บางคนไปสวนสาธารณะไม่ทำอย่างอื่น เขาพูดว่า ฉันไม่ต้องฝึกพลัง(กง) เดินไปพลางก็เก็บเกี่ยวอากาศธาตุ(ซี)ไปพลาง เท่ากับว่าฉันได้ฝึกเรียบร้อยแล้ว ได้อากาศธาตุ(ซี)เป็นอันใช้ได้ เขาคิดว่าอากาศธาตุ(ซี)ก็คือพลัง(กง) คนอื่นเดินมาข้างหน้าเขา รู้สึกร่างกายของเขาเย็นเยะเยือก อากาศธาตุ(ซี)ของท่านไม่เป็นธาตุอินมิใช่หรือ ผู้ฝึกพลัง(กง)ยังต้องเน้นความสมดุลของธาตุอินและหยาง ร่างกายของเขาเต็มไปด้วยกลิ่นน้ำมันสน ยังคิดว่าตัวเองฝึกได้ดี

ใครฝึกพลัง(กง) ผู้นั้นได้พลัง(กง)

ใครฝึกพลัง(กง)ผู้นั้นได้พลัง(กง) เป็นปัญหาที่สำคัญมากปัญหาหนึ่ง มีคนถามข้าพเจ้าว่าหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ดีอย่างไร ข้าพเจ้าบอกว่าหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)สามารถบรรลุถึงขั้นพลัง(กง)ฝึกคน ย่นระยะเวลาการฝึกพลัง(กง)ให้สั้นลง สามารถแก้ไขปัญหาสำหรับผู้ที่ไม่มีเวลาฝึกพลัง(กง) แต่ตลอดเวลาจะ

ถูกพลัง(กง)ฝึกอยู่ ในเวลาเดียวกันหลักพลัง(กง)ของพวกเราเป็นการบำเพ็ญทั้งจิตและชีวิตอย่างแท้จริง ร่างกายอันเป็นวัตถุของเรานี้จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก หลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ยังมีจุดที่ดีมากๆ อีกจุดหนึ่ง ที่ผ่านมาข้าพเจ้าไม่เคยพูดถึง เรื่องนี้มีเฉพาะวันนี้ที่ข้าพเจ้าจะพูดถึง เพราะมันเกี่ยวโยงไปถึงปัญหาต้นตอของประวัติศาสตร์อย่างมาก ส่งผลกระทบต่อวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างมาก แต่ไหนแต่ไรมาในประวัติศาสตร์ไม่มีใครกล้าเปิดเผยออกมา และไม่อนุญาตให้พวกเขาเปิดเผยออกมา แต่ข้าพเจ้าไม่พูดก็ไม่ได้

มีลูกศิษย์บางคนพูดว่า ทุกคำพูดที่อาจารย์หลี่หงจื่อพูดออกมาล้วนเป็นความลับของสวรรค์ เป็นการเปิดเผยความลับของสวรรค์ แต่พวกเรานำพาคนไปสู่ระดับสูงจริงๆ ก็คือช่วยคนให้พ้นทุกข์ ต้องรับผิดชอบต่อทุกท่าน สามารถแบกรับหน้าที่นี้ ดังนั้นจึงไม่ใช่เป็นการเปิดเผยความลับของสวรรค์ ถ้าไม่รับผิดชอบพูดไปตามอำเภอใจจึงจะเป็นการเปิดเผยความลับของสวรรค์ วันนี้เราจึงได้พูดปัญหานี้ออกมาก็คือปัญหาใครฝึกพลัง(กง)ผู้นั้นได้พลัง(กง) ข้าพเจ้าเห็นว่าวิชาพลัง(กง)ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ในอดีตที่ผ่านมามีทั้งสายพุทธและเต๋าและหลักพลังกงสายพิสดาร(ฉีเหมิน) ล้วนเป็นการบำเพ็ญจิตตรง(ฟูเหวียนเสิน)ของคน ซึ่งก็คือจิตสำนึกตรง(ฟูอี้ซื่อ) จิตตรง(ฟูเหวียนเสิน)จะเป็นผู้ได้พลัง(กง)ไปทั้งหมด จิตหลัก(จู่เหวียนเสิน)ที่พวกเราพูดถึง ณ ที่นี้หมายถึงความนึกคิดของตัวเอง ตัวเองต้องรู้ว่าตัวเองคิดอะไรอยู่ ทำอะไรอยู่ นี่ก็คือตัวท่านเองที่แท้จริง และจิตตรง(ฟูเหวียนเสิน)ทำอะไร โดยหลักท่านจะ 모르 ถึงแม้ว่าเขาจะถือกำเนิดออกมาในเวลาเดียวกับ

ท่าน มีชื่อเดียวกันกับท่าน ควบคุมร่างเดียวกัน มีหน้าตาเหมือนกัน แต่พูดกันอย่างเคร่งครัดแล้ว เขายังไม่ใช่ตัวท่าน

ในจักรวาลนี้มีกฎอยู่ข้อหนึ่ง ใครเป็นผู้เสียผู้นั้นก็จะได้ ใคร บำเพ็ญปฏิบัติผู้นั้นก็ไต่พลัง(กง) วิชาพลัง(กง)ในประวัติศาสตร์ล้วนแต่ สอนคนให้อยู่ในสภาวะเคลิบเคลิ้มเวลาฝึกพลัง(กง) อะไรก็ไม่คิด จากนั้นก็ให้เข้าสู่สมาธิในระดับลึก หนึ่งจนในที่สุดตัวเองก็ไม่รู้อะไรเลย บางคนนั่งสมาธินานสามชั่วโมงเหมือนกับเพียงชั่วพริบตาเดียว คนอื่น ยังนับถือในความมีสมาธิของเขา ที่จริงแล้วเขาได้ฝึกหรือไม่ ตัวเองก็ ไม่รู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักพลัง(กง)สายเต๋าพูดว่า ชื่อเสินตาย เหวียน เสินเกิด ชื่อเสินที่เขาพูดถึง พวกเราเรียกว่าจิตหลัก(จู่เหวียนเสิน) เหวียนเสินที่เขาพูดถึง เราเรียกว่าจิตรอง(ฟู่เหวียนเสิน) ถ้าชื่อเสินของ ท่านตายไปจริงๆ เช่นนั้นท่านก็ต้องตายตามไปด้วยจริงๆ จิตหลัก(จู่ เหวียนเสิน)ก็ไม่มีแล้วจริงๆ ผู้ฝึกหลักพลัง(กง)อื่นบอกว่า อาจารย์ ขณะที่ฉันฝึกพลัง(กง) คนในบ้านใครต่อใครฉันจำไม่ได้หมดเลย และ ยังมีอีกคนบอกข้าพเจ้าว่า ฉันไม่เหมือนคนอื่นที่ตื่นแต่เช้ามีดและอยู่ ดึกๆ เพื่อฝึกพลัง(กง) เมื่อกลับถึงบ้านพอนอนลงที่โซฟา ตัวฉันก็ ออกไปฝึกพลัง(กง)แล้ว ฉันเพียงนอนดูเขาฝึก ข้าพเจ้ารู้สึกน่าเศร้าใจ แต่ก็ไม่น่าเศร้าใจ

ทำไมคนเขาจึงช่วยจิตรอง(ฟู่เหวียนเสิน)กัน มีคำกล่าว ของลวีตั้งปิงว่า ยอมช่วยสัตว์ไม่ช่วยมนุษย์ มนุษย์นั้นยากที่จะรู้แจ้ง (อู้) เพราะคนธรรมดาสามัญลุ่มหลงอยู่ในสังคัมมนุษย์ ต่อหน้า ผลประโยชน์จิตใจดวงนั้นไม่อาจปล่อยวาง ท่านไม่เชื่อ บางคน

หลังจากฟังการบรรยายจบพอเดินออกจากหอประชุม ก็กลายเป็นคน
ธรรมดาสามัญ ถูกใครยั่ว และถูกตัวเขา เขาก็จะไม่ยอมแล้ว ผ่านไป
สักกระยะหนึ่ง ก็จะไม่คิดว่าตัวเองเป็นผู้ฝึกพลัง(กง) ในประวัติศาสตร์ผู้
บำเพ็ญธรรมมากมายก็เห็นจุดนี้ มนุษย์ยากที่จะช่วยให้พ้นทุกข์ได้
จริงๆ ก็คือจิตหลัก(จูเหวียนเสิน)ของคนลุ่มหลงเกินไป บางคนมีจิต
รับรู้(อู่ซิง)ดี แค่อึ้งแฉะนิดเดียวก็เข้าใจทะเลลุ่มลุ่มไป บางคนพูดอย่างไร
เขาก็ไม่เชื่อ เขาคิดว่าท่านกำลังคุยโม้ พวกเราบอกให้เขาบำเพ็ญ
ปฏิบัติจิต(ซินซิง) พอไปอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญแล้วเขาก็ยังคง
ดำเนินไปตามที่เคยทำ เขาคิดว่าผลประโยชน์ที่เห็นในหมู่คนธรรมดา
สามัญ สัมผัสได้ และต้องได้นั้น ยังเป็นผลประโยชน์ที่แท้จริง จึง
ยังคงทำตัวอย่างเดิม หลักธรรมที่อาจารย์พูด ฟังแล้วก็มีเหตุผล แต่
ว่าปฏิบัติไม่ได้ จิตหลัก(จูเหวียนเสิน)ของคนนั้นช่วยเหลือยากที่สุด
แต่จิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)ของเขาสามารถมองเห็นภาพในอีกมิติอื่น
ดังนั้นพวกเขาจึงคิดว่า ทำไมฉันต้องช่วยจิตหลัก(จูเหวียนเสิน)ของ
ท่านล่ะ เขาก็คือตัวท่าน ฉันช่วยเขาไม่เหมือนกันหรือ ก็คือท่าน
ทั้งนั้น ใครได้ก็เหมือนกัน ก็คือตัวท่านที่ได้ไป

ข้าพเจ้าจะพูดถึงวิธีการบำเพ็ญปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมของเขา
คนถ้าหากมีความสามารถพิเศษมองเห็นระยะไกล จะสามารถมองเห็น
ภาพอย่างหนึ่ง พอท่านนั่งสมาธิ ท่านจะเห็นว่าในชั่วพริบตาที่เกิด
สมาธิ ทันใดนั้นจะมีคนที่มีหน้าตาเหมือนกับท่านออกจากภายใน
ร่างกายของท่านไป แต่ถ้าท่านแยกแยะให้ดี ตัวท่านที่แท้จริงอยู่
ตรงไหน นั่งอยู่ที่นั่นเอง หลังจากที่ท่านเห็นเขาออกไปแล้ว อาจารย์

จะพาเขาไปฝึกบำเพ็ญปฏิบัติในอีกมิติหนึ่งซึ่งอาจารย์เนรมิตออกมา อาจจะเป็นรูปแบบสังคมที่ผ่านมา อาจจะเป็นรูปแบบของสังคมในปัจจุบัน หรืออาจจะเป็นรูปแบบของสังคมในมิติอื่น สอนให้เขาฝึกพลัง (กง) เขาทนทุกข์ไปไม่น้อย วันละหนึ่งถึงสองชั่วโมง เขาฝึกเสร็จกลับมา ท่านก็ออกจากสมาธิแล้ว นี่เป็นสิ่งที่มองเห็นได้

ถ้ามองไม่เห็นก็ยิ่งน่าเศร้าใจ อะไรก็ไม่รู้ นั่งสมาธิอย่างเลอะๆ เลื่อนๆ อยู่สองชั่วโมงแล้วก็ออกจากสมาธิ บางคนนอนหลับ นอนรวดเดียวสองถึงสามชั่วโมง เขาก็ถือว่าฝึกเสร็จแล้ว ทั้งหมดก็มอบให้คนอื่นไปแล้ว นี่เป็นการบำเพ็ญปฏิบัติแบบไม่ต่อเนื่อง ใช้เวลานั่งสมาธิ นานเท่านี้ทุกวัน ยังมีการบำเพ็ญปฏิบัติแบบครึ่งเดียวจบ ทุกคนอาจเคยได้ฟังมาว่าตัดกม้อหันหน้าเข้ากำแพงเป็นเวลาเก้าปี ที่ผ่านมาก็มีพระสงฆ์มากมายนั่งสมาธิเป็นเวลาหลายสิบปี ในบันทึกประวัติศาสตร์ นานที่สุดเก้าสิบกว่าปี ยังมีที่ยาวนานกว่านี้ บนหนังตามีฝุ่นเกาะหนา มีหญ้าขึ้นพันตามร่างกาย ก็ยังนั่งอยู่อย่างนั้น สายเต่าก็มีการพูด เช่นนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ฝึกหลักพลังกงสายพิสดาร(จีเหมิน)พูดถึงการนอนหลับ หลับครั้งหนึ่งนานหลายสิบปีไม่ออกจากสมาธิ ไม่ตื่น แต่ไม่มีใครเป็นผู้ฝึก จิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)ของเขาเป็นผู้ออกไปฝึก ถ้าเขาสามารถมองเห็นก็จะเห็นอาจารย์พาจิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)กำลังฝึกอยู่ จิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)ก็มีกรรมติดค้างมากมาย อาจารย์ไม่สามารถขจัดกรรมไปได้ทั้งหมด ดังนั้นจึงบอกเขาว่าเจ้าอยู่ที่นี้ตั้งใจฝึกพลัง (กง) ข้าพเจ้าจะออกไปสักพัก สักพักก็จะกลับมา เจ้ารอข้าพเจ้าอยู่ที่นี้

อาจารย์รู้ว่าจะเกิดเรื่องอะไร แต่ก็ต้องทำเช่นนี้ และแล้วมารก็มาข่มขู่เขา แปลงเป็นสาวงามออกมายั่วยวนเขา เรื่องอะไรก็มี พอเห็นว่าจิตใจเขาไม่หวั่นไหว เพราะว่าจิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)ค่อนข้างจะฝึกได้ง่าย เขาสามารถรู้ความเป็นจริง มารตัวนั้นร้อนใจก็จะฆ่าเขา เพื่อให้หายแค้น แล้วก็ฆ่าเขาจริงๆ ชำระหนี้หมดไปทันที หลังจากถูกฆ่าแล้ว จิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)ล่องลอยอย่างเลือนราง เหมือนกับกลุ่มควันลอยออกไป แล้วก็ไปเกิดใหม่ ไปเกิดในครอบครัวที่ยากจนมาก ลำบากตั้งแต่เด็ก เมื่อเติบโตใหญ่พอรู้เรื่องราว แล้วอาจารย์ก็มา แนนอน เขาจำอาจารย์ไม่ได้ อาจารย์ใช้ความสามารถพิเศษเปิดความนึกคิดที่เก็บสะสมไว้ของเขา เขาจำขึ้นมาได้ในทันที นี่เป็นอาจารย์ไม่ใช่หรือ อาจารย์ก็บอกเขาว่า ตอนนี้ใช้ได้แล้ว ฝึกได้แล้ว เวลาผ่านไปอย่างนี้หลายปี อาจารย์ก็ถ่ายทอดวิชาให้เขาแล้ว

เมื่อถ่ายทอดเสร็จอาจารย์บอกกับเขาอีกว่า เจ้ามีจิตยึดติดมากมายที่ต้องกำจัดทิ้งไป เจ้าจงจาริกไปเถิด การจาริกเต็มไปด้วยความลำบาก เดินไปในสังคม ขอข่าวกิน พบกับคนทุกประเภท ถูกเขาหัวเราะเยาะ ต่ำทอ รังแก ได้เผชิญกับทุกสิ่งทุกอย่าง เขาปฏิบัติตนเป็นผู้ฝึกพลัง(กง) แยกแยะความสัมพันธ์กับคนได้ถูกต้อง รักษาจิต(ซินซิ่ง) ยกกระต๊อบจิต(ซินซิ่ง)ให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ภายใต้การยั่วยวนของผลประโยชน์ต่างๆ ในสังคมมนุษย์ จิตใจก็ไม่หวั่นไหว ผ่านไปหลายปีเขาก็กลับจากการจาริก อาจารย์ก็พูดว่า เจ้าได้ธรรมะแล้ว สำเร็จแล้ว ไม่มีอะไรอีกแล้ว เจ้ากลับไปจัดข้าวของเดินทางได้แล้ว หากมีเรื่องอะไร เจ้าก็จัดการเรื่องในสังคมมนุษย์ให้เรียบร้อย เป็น

เช่นนี้ หลายปีให้หลัง จิตสำนึกทรง(ฟูอิซึเอ)ก็กลับมา พอเขากลับมา จิตหลัก(จูเหวียนเสิน)อยู่ทางนี้ก็ออกจากสมาธิ จิตสำนึกหลัก(จูอิซึเอ)ก็ตื่นขึ้นมา

แต่ที่จริงแล้วเขาไม่ได้บำเพ็ญปฏิบัติ จิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)ของเขาได้บำเพ็ญปฏิบัติ ดังนั้นจิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)ก็ได้พลัง(กง) แต่ว่าจิตหลัก(จูเหวียนเสิน)ก็ทนทุกข์มาเหมือนกัน ถึงอย่างไรเขาก็ทั้งชีวิตวัยหนุ่มทั้งหมดนั่งอยู่ตรงนั้น กาลเวลาของคนธรรมดาสามัญได้ผ่านไปหมดแล้ว ถ้าเช่นนี้จะทำอย่างไร เขารู้สึกว่าพอออกจากสมาธิตัวเอง ผิกจนมีพลัง(กง)ออกมาแล้ว มีความสามารถพิเศษแล้ว เขาคิดจะรักษาโรค คิดจะทำอะไรก็ได้ จิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)ก็สนองความพอใจให้เขา เพราะว่าอย่างไรเสียเขาก็คือจิตหลัก(จูเหวียนเสิน) จิตหลัก(จูเหวียนเสิน)ควบคุมร่างกาย พุดอะไรก็เป็นตามนั้น และเขาได้นั่งอยู่ตรงนี้เป็นเวลาหลายปีเช่นนี้ ชีวิตทั้งชีวิตก็ผ่านไปหมดแล้ว เมื่อเขาตายไป จิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)ก็จากไป ต่างคนต่างไป กล่าวตามศาสนาพุทธ เขายังต้องเวียนว่ายตายเกิดหกทาง(วัฏสงสาร) แต่เนื่องจากในร่างกายของเขาได้บำเพ็ญจนได้ผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงคนหนึ่ง ถือว่าเขาก็ได้สะสมกุศลมากมาย แล้วจะทำอย่างไร เป็นไปได้ว่าชาติหน้าจะได้เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ร่ำรวยทรัพย์สินเงินทอง ก็ได้เพียงเท่านี้ นั่นมีบำเพ็ญโดยเปล่าประโยชน์หรือ

เรื่องนี้เรานำออกมาพูด และต้องทุ่มเทความพยายามอย่างมาก จึงยินยอมให้นำออกมาพูด ข้าพเจ้าได้เปิดเผยปริศนาที่มีมาแต่ดึกดำบรรพ์ เป็นความลับสุดยอดที่เปิดเผยไม่ได้โดยเด็ดขาด นำเอามูลฐาน

ของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมทุกวิธีที่มีมาแต่อดีตกมาเปิดเผย
ข้าพเจ้าพูดไว้มิใช่หรือว่ามันเกี่ยวโยงไปถึงต้นตอของประวัติศาสตร์อัน
ยาวไกล เหล่านี้ก็คือสาเหตุ ท่านลองคิดดูมีสายไหนหรือวิชาไหนที่ไม่
บำเพ็ญปฏิบัติธรรมกันเช่นนี้ ตัวท่านบำเพ็ญอย่างไรก็ไม่มีพลัง(กง)
น่าเศร้าใจไหม แล้วจะโทษใครเล่า มนุษย์ก็ลุ่มหลงเช่นนั้น ก็คือไม่รู้
แจ้ง(อู้) จะกระตุ้นชี้แนะอย่างไรก็ไม่เข้าใจ พูดสูงไปฟังแล้วรู้สึก
เหลือเชื่อ พูดต่ำไปก็รับรู้(อู้)ไม่ได้ ข้าพเจ้าก็พูดจนอย่างนี้แล้ว ยังมี
คนมาขอให้ข้าพเจ้าช่วยรักษาโรคให้เขา ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าเขาอย่างไรดี
พวกเราเน้นการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม บำเพ็ญปฏิบัติธรรมไปสู่ระดับสูง
จึงจะได้รับการดูแล

วิชาของเรานั้น จิตสำนึกหลัก(जूईชื่อ)เป็นผู้ได้พลัง(กง) เช่นนั้น
ท่านพูดว่าจิตสำนึกหลัก(जूईชื่อ)ได้พลัง(กง) จิตสำนึกหลัก(जूईชื่อ)ก็จะ
ได้พลัง(กง)หรือ ใครอนุญาต ไม่ใช่เช่นนี้ มันจำเป็นต้องมีเงื่อนไข
กำหนดไว้ก่อน ทุกคนทราบดี วิชาของเรานี้บำเพ็ญปฏิบัติโดยไม่ปลีก
ตัวออกจากสังคมมนุษย์ ไม่หลีกเลี่ยงจากความขัดแย้ง ท่ามกลาง
สิ่งแวดล้อมที่สับสนวุ่นวายในคนธรรมดาสามัญ ท่านมีสติ เข้าใจแจ่ม
แจ้งต่อการเสียเปรียบในเรื่องของผลประโยชน์ เวลาถูกคนอื่นช่วงชิง
ผลประโยชน์ ท่านไม่ไปแย่งชิงต่อสู้เหมือนกับคนอื่น ท่ามกลางการ
รบกวนทางจิต(ซินซิ่ง)ประเภทต่างๆ ท่านอยู่ในฐานะเสียเปรียบ และ
อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ทุกข์ยากลำบากเช่นนี้ ฝึกฝนจิตใจของท่าน
ยกระดับจิต(ซินซิ่ง)ของท่านให้สูงขึ้น ภายใต้ผลกระทบของความคิดที่
ไม่ดีต่างๆ ในหมู่คนธรรมดาสามัญ ท่านสามารถโดดเด่นไม่เหมือนใคร

ทุกท่านลองคิดถึง ผู้ที่รับทุกข์โดยรู้ตัวอย่างแน่ชัดมิใช่ท่านหรือ ผู้ที่ทุ่มเทคือจิตหลัก(จู่เหวียนเสิน)ของท่านใช่หรือไม่ สิ่งที่ท่านสูญเสียไปในสังคมมนุษย์ ท่านสูญเสียไปอย่างไร้ได้ชัดมิใช่หรือ ฉะนั้นพลัง(กง)นี้ท่านก็ควรได้ ผู้ใดสูญเสียผู้นั้นย่อมจะได้ ดังนั้นนี่ก็คือสาเหตุว่าทำไมวิชาของเรา จึงบำเพ็ญปฏิบัติธรรมโดยไม่หลีกเลี่ยงจากสภาพแวดล้อมที่สับสนวุ่นวายของคนธรรมดาสามัญ พวกเราทำไมจึงต้องบำเพ็ญปฏิบัติท่ามกลางความขัดแย้งของคนธรรมดาสามัญ ก็เพราะว่าพวกเราต้องให้ตัวเองได้พลัง(กง) ต่อไปลูกศิษย์ที่บำเพ็ญธรรมเป็นหลักในวัด ต้องไปรุดงค์ในหมู่คนธรรมดาสามัญ

บางคนพูดว่า ปัจจุบันวิชาพลัง(กง)อื่นก็ฝึกกันอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญมิใช่หรือ แต่ว่าทั้งหมดนั้นล้วนอยู่ในขั้นขจัดโรคภัยไข้เจ็บและเสริมสร้างสุขภาพ การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไปสู่ระดับขั้นสูงอย่างแท้จริง มีแต่การถ่ายทอดเดียว ไม่มีการถ่ายทอดกันอย่างเปิดเผย ผู้ที่นำพาลูกศิษย์จริงๆ ก็ได้พาลูกศิษย์ไปทั้งหมดแล้ว ไปถ่ายทอดกันอย่างลับๆ หลายปีมานี้ยังมีใครมาพูดเรื่องนี้อย่างโจ่งแจ้งในที่เปิดเผย ไม่มีใครพูด แต่วิชาของเรานำมาพูด เพราะว่าพวกเราก็มีวิธีบำเพ็ญธรรมเช่นนี้ ก็จะได้พลัง(กง)เช่นนี้ ในเวลาเดียวกัน ในวิชาของพวกเราสิ่งต่างๆ ที่ให้ นั้น มากกว่าพันชนิดหมื่นชนิด ทั้งหมดนี้ใส่ให้กับจิตหลัก(จู่เหวียนเสิน)ของท่าน ให้ท่านได้พลัง(กง)ด้วยตัวเองอย่างแท้จริง ข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าได้ทำในเรื่องที่ไม่เคยมีใครทำมาก่อน เปิดประตูบานใหญ่ที่สุด คำพูดของข้าพเจ้านี้บางคนฟังแล้วเข้าใจ ที่ข้าพเจ้าพูดไม่ใช่สิ่งที่เหลือเชื่อ ข้าพเจ้ามีนิสัยอย่างหนึ่ง

ถ้ามีหนึ่งว่า ข้าพเจ้าจะบอกแค่หนึ่งศอก ท่านจะบอกว่าข้าพเจ้าคุยไม้ก็ได้ ความจริงนี้ก็พูดเพียงนิดเดียวเท่านั้น หลักธรรมใหญ่ที่สูงและลึกซึ่งมากกว่านี้ เนื่องจากระดับชั้นต่างกันมากเกินไป ข้าพเจ้าไม่อาจจะพูดให้ท่านฟังได้แม้แต่คนเดียว

วิชาของพวกเราก็บำเพ็ญปฏิบัติกันอย่างนี้ ให้ตัวท่านเองได้พลัง(ง)อย่างแท้จริง นี่เป็นครั้งแรกที่มีในประวัติศาสตร์ ท่านสามารถไปตรวจดูในประวัติศาสตร์ ดีก็ดีอยู่ที่ตัวท่านเองได้พลัง(ง) แต่ก็ได้อย่างยากลำบาก ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่สับสนวุ่นวายของคนธรรมดาสามัญ ท่ามกลางการกระทบกระทั่งทางจิต(ชินซิง)ระหว่างคนด้วยกัน ท่านสามารถปรากฏออกมาอย่างโดดเด่น นี่เป็นเรื่องที่ยากที่สุด ยากก็ยากอยู่ตรงที่ท่านยอมเสียเปรียบผลประโยชน์อย่างรู้ชัดในสังคมนมนุษย์ ผลประโยชน์ที่อยู่ใกล้ตัว ใจท่านจะหวั่นไหวหรือไม่ ในการต่อสู้ชิงดีชิงเด่นระหว่างคน ใจท่านจะหวั่นไหวหรือไม่ เวลาญาติสนิทมิตรสหายประสบความทุกข์ ใจท่านจะหวั่นไหวหรือไม่ ท่านจะประเมินอย่างไร การเป็นผู้ฝึกพลัง(ง)จึงลำบากอย่างนี้ มีคนหนึ่งบอกกับข้าพเจ้าว่า อาจารย์ เป็นคนดีในหมู่คนธรรมดาสามัญก็พอแล้ว ใครจะสามารถบำเพ็ญขึ้นไปได้ ข้าพเจ้าฟังแล้วเสียใจอย่างยิ่ง ไม่พูดอะไรกับเขาเลย มีจิต(ชินซิง)ทุกประเภท เขาสามารถรับรู้(อู้)ได้สูงแค่ไหนก็แค่นั้น ใครรับรู้(อู้)ได้ผู้นั้นก็จะได้

เหลาจื่อพูดว่า เต๋า สามารถอธิบายได้ แต่มีใช่เป็นหลักธรรมธรรมดา ถ้ามีอยู่เต็มพื้นที่ไปเก็บแล้วก็บำเพ็ญสำเร็จ มันก็จะไม่มีค่าวิชาของเราคือ ให้ตัวท่านเองได้พลัง(ง)ท่ามกลางความขัดแย้ง ดังนั้น

เราต้องพยายามทำตัวให้สอดคล้องกับคนธรรมดาสามัญมากที่สุด ไม่ใช่ให้ท่านต้องสูญเสียอะไรทางวัตถุจริง ๆ แต่ว่าท่ามกลางสภาพแวดล้อมแห่งวัตถุนี้ ต้องการให้ท่านยกจิต(ชินชิ่ง)ให้สูงขึ้น สะดวกก็สะดวกอยู่ตรงนี้ วิชาของเราสะดวกที่สุดแล้ว สามารถบำเพ็ญปฏิบัติท่ามกลางคนธรรมดาสามัญ ไม่ต้องออกบวช แต่ว่าลำบากก็ลำบากอยู่ตรงนี้ ต้องบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในสภาพที่สับสนวุ่นวายที่สุดในหมู่คนธรรมดาสามัญ แต่ว่าดีที่สุดก็อยู่ตรงนี้เช่นกัน เพราะว่าให้ตัวท่านเองได้พลัง(กง) นี่ก็คือประเด็นสำคัญที่สุดในวิชาของเรา วันนี้ข้าพเจ้าได้พูดออกมาให้ทุกท่านฟังหมดแล้ว แน่นนอน จิตหลัก(จูเหวียนเสิน)ได้พลัง(กง) จิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)ก็ได้พลัง(กง) เพราะอะไร สื่อสัญญาณทั้งหมดในร่างกายของท่านและสิ่งมีชีวิตในร่างกายทั้งหมด และเซลล์ของท่านล้วนแต่จะมีพลัง(กง)เพิ่มขึ้น แน่นนอนเขาก็มีพลัง(กง)เพิ่มขึ้น แต่ไม่ว่าเมื่อใดก็จะไม่สูงเท่ากับท่าน ท่านเป็นนาย เขาเป็นผู้คุ้มครองหลักธรรม

พูดถึงตรงนี้ ข้าพเจ้ายังจะพูดอีกคำ ในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของเรามีคนประเภทนี้ไม่น้อยคือ มุ่งแต่จะบำเพ็ญปฏิบัติไปสู่ระดับชั้นสูงอยู่ตลอดเวลา เทียบเสาะแสวงหาหลักธรรมไปทั่วทุกแห่ง ใช้เงินไปไม่น้อย เดินทางไปเหนือจรดใต้ เทียบหาอาจารย์ที่มีชื่อก็หาไม่พบ มีชื่อก็เชื่อว่าเข้าใจได้ถ่องแท้ ผลสุดท้ายไร้ผลกลับมา ทั้งเหนื่อยทั้งเสียทรัพย์สินเงินทอง อะไรก็ไม่ได้มา พลัง(กง)ที่ตัวอย่างนี้วันนี้พวกเรานำออกมาให้แก่ท่านแล้ว ข้าพเจ้าได้ยื่นให้แก่ท่านแล้ว ส่งมาถึงหน้าประตูบ้านท่านแล้ว ก็ดูว่าท่านจะบำเพ็ญได้หรือไม่ ไปไหน

หรือไม่ ถ้าท่านไปไหวท่านก็บำเพ็ญต่อไป ถ้าไปไม่ไหว ถ้าท่าน
บำเพ็ญไม่ได้ จากนั้นไปท่านก็อย่าคิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอีกเลย
นอกจากมารมาหลอกท่านแล้ว ไม่มีใครจะสอนท่านอีก ต่อไปท่านก็
อย่าบำเพ็ญเลย ถ้าข้าพเจ้าช่วยท่านไม่ได้ ใครก็ช่วยท่านไม่ได้ ที่จริง
ในปัจจุบันคิดจะหาอาจารย์ที่แท้สักคนมาสอนท่าน ยากยิ่งกว่าขึ้น
สวรรค์เสียอีก ความจริงก็ไม่มีใครดูแลแล้ว ในยุคธรรมะปลาย
ระดับชั้นที่สูงมาก ๆ ต่างก็อยู่ในยุคมหันตภัย ยิ่งไม่สนใจดูแลคน
ธรรมดาสามัญ นี่เป็นวิชาบำเพ็ญที่สะดวกที่สุดแล้ว อีกทั้งเป็นการฝึก
ตามคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลโดยตรง บำเพ็ญได้รวดเร็วที่สุดและ
เป็นทางที่ลัดที่สุด เน้นที่จิตใจคนโดยตรง

วงจรสวรรค์ (ใจเวเทียน)

สายเต่าพูดถึงวงจรสวรรค์ใหญ่และเล็ก พวกเราก็จะพูดถึงอะไร
คือวงจรสวรรค์(ใจเวเทียน) วงจรสวรรค์ที่พวกเราพูดถึงโดยทั่วไปคือการ
นำเอาชีพจรเย็นและชีพจรตู่สองเส้นต่อเข้าด้วยกัน วงจรสวรรค์นี้เป็น
วงจรสวรรค์พื้นๆ นับเป็นอะไรไม่ได้ เป็นเพียงสิ่งที่จะขจัดโรคภัยไข้
เจ็บและเสริมสร้างสุขภาพ ซึ่งเรียกว่าวงจรสวรรค์เล็ก ยังมีวงจรสวรรค์
อีกแบบหนึ่ง มันไม่เรียกว่าวงจรสวรรค์เล็ก และไม่เรียกว่าวงจรสวรรค์
ใหญ่ เป็นรูปแบบหนึ่งของวงจรสวรรค์ซึ่งได้มาจากการบำเพ็ญปฏิบัติ
ในระหว่างทำสมาธิ มันเดินวนอยู่ภายในร่างกาย จากหนึ่หวนหมุนวน
ลงไปที่ตาด้านเถียน แล้วหมุนวนขึ้นมา หมุนเวียนอยู่ภายในนั้น เป็น
วงจรสวรรค์ที่เกิดจากการบำเพ็ญปฏิบัติในระหว่างการทำสมาธิอย่าง

แท้จริง และหลังจากวงจรสวรรค์ชนิดนี้ก่อเกิดขึ้นแล้ว ก็จะก่อเกิดเป็น กระแสพลังงานที่แรงมาก จากนั้นชีพจรหนึ่งเส้นจะนำพาชีพจรร้อยเส้น นำพาชีพจรอื่นเปิดไปด้วย สายเต่าสอนวงจรสวรรค์ สายพุทธไม่สอน วงจรสวรรค์ สายพุทธสอนเรื่องอะไร องค์กรศากยมุนีเมื่อตอนถ่ายทอด ธรรมะของท่านไม่ได้พูดถึงพลัง(กง) ไม่เน้นพลัง(กง) แต่หลักพลัง(กง) ของท่านก็มีรูปแบบการผันแปรของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของท่าน ชีพจรของศาสนาพุทธเดินกันอย่างไร เริ่มต้นจากจุดไปสู่อุ้ง เมื่อเปิด ทะลวงแล้ว จากนั้นก็จะหมุนเป็นเกลียวจากบนศีรษะลงมายังส่วนล่าง ของร่างกาย สุดท้ายก็ใช้รูปแบบนี้ทำให้ชีพจรทั้งหมดเปิดออก

ชีพจรกลางของมีจิงก็มีเป้าหมายเช่นนี้ บางคนพูดว่าไม่มีชีพจร กลาง แล้วทำไมมีจิงจึงสามารถบำเพ็ญปฏิบัติจนมีชีพจรกลางออกมา ได้ ที่จริงชีพจรในร่างกายคนรวมกันทั้งหมดมีเกินกว่าหมื่นเส้น เหมือนกับเส้นเลือดมีทั้งเส้นตรงและเส้นขวางไขว้กันไปมา ยังมากกว่า เส้นเลือดเสียอีก ในช่องว่างของอวัยวะภายในไม่มีเส้นเลือด แต่มีชีพ จร จากบนศีรษะลงมาถึงร่างกายทุกส่วนก็มีชีพจรเส้นตรงเส้นขวางไขว้ กันไปมา นำมาต่อเข้าด้วยกัน เริ่มต้นอาจจะไม่ตรง ต่อเข้าด้วยกัน แล้วเปิดให้ทะลุ จากนั้นก็ค่อยๆ ขยายให้กว้างขึ้น ค่อยๆ ก่อเกิดเป็น ชีพจรที่ตรงเส้นหนึ่ง อาศัยชีพจรเส้นนี้เป็นแกนที่หมุนรอบตัวเอง นำพาให้วงล้อหลายอันของจิตนึกคิดหมุนไปในแนวนอน เป้าหมายก็ คือพาให้ชีพจรในร่างกายทั้งหมดเปิดออก

การบำเพ็ญปฏิบัติของหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) ของพวกเรา หลีกเลียงรูปแบบของการให้ชีพจรหนึ่งเส้นนำพาชีพจร

ร้อยเส้น ทันทีที่เริ่มก็จะให้ชีพจรทั้งหมดเปิดออกพร้อมกัน ชีพจรทั้งหมดหมุนพร้อมกัน พวกเราจะฝึกอยู่ในระดับชั้นที่สูงมากในทันที หลีกเลียงสิ่งที่อยู่ในระดับต่ำ การใช้ชีพจรหนึ่งเส้นนำพาชีพจรร้อยเส้น ท่านคิดจะให้มันเปิดออกทั้งหมด บางคนฝึกทั้งชีวิตยังไม่สำเร็จ บางคนต้องบำเพ็ญปฏิบัติเป็นเวลาหลายสิบปี ยากมาก ในวิชาพลัง(กง) จำนวนมากกล่าวไว้ว่าบำเพ็ญชาติเดียวไม่สำเร็จ ผู้ฝึกบำเพ็ญปฏิบัติในหลักกรรมใหญ่ที่สูงและลึกล้ำต่างๆ สามารถยืดชีวิตให้ยืนยาว เขาไม่เน้นการบำเพ็ญชีวิตหрокหรือ สามารถยืดชีวิตให้ยืนยาวเพื่อบำเพ็ญปฏิบัติ ต้องใช้เวลาอันยาวนานในการบำเพ็ญ

วงจรรสวรค์เล็กโดยหลักก็คือการขจัดโรคภัยไข้เจ็บและเสริมสร้างสุขภาพ แต่วงจรรสวรค์ใหญ่ก็คือการฝึกพลัง(กง) คือการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริงของคน วงจรรสวรค์ใหญ่ของสายเต๋าไม่มาแรงเหมือนอย่างพวกเรา ที่ชีพจรทั้งร้อยเส้นเปิดออกหมด ของเขาเป็นการหมุนของชีพจรเพียงไม่กี่เส้น อินสามเส้นและหยางสามเส้นที่มีมือ ใต้ฝ่าเท้า สองขาไปจรดเส้นผม วนรอบร่างกายหนึ่งรอบ นี่ก็นับเป็นการหมุนเวียนของวงจรรสวรค์ใหญ่ วงจรรสวรค์ใหญ่เริ่มขึ้นมาก็คือการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริงแล้ว ดังนั้นอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)บางคนจึงไม่ถ่ายทอดวงจรรสวรค์ใหญ่ สิ่งที่เขาถ่ายทอดก็คือการขจัดโรคภัยและเสริมสร้างสุขภาพ บางคนก็มีพูดถึงวงจรรสวรค์ใหญ่ แต่ทำไมได้ใส่สิ่งอะไรให้แก่ท่าน ไม่ใส่สิ่งใดๆ ให้ ตัวท่านเองก็เปิดให้ทะลุไม่ได้ อาศัยความนึกคิดของตัวเอง คิดจะเปิดทะลุ ไม่ง่ายอย่างนั้น เหมือนกับการออกกำลังกาย จะสามารถทำให้มันเปิด

ออกได้หรือ การบำเพ็ญอยู่ที่ตัวเอง พลัง(กง)อยู่ที่อาจารย์ ต้องใส่ “กลไกบังคับ(จีจื่อ)” ทั้งหมดเข้าไปในร่างกายให้แก่ท่านจึงสามารถ บังเกิดผลเช่นนี้ได้

ตั้งแต่อดีตมาสายเต๋าถือว่าร่างกายคนเป็นจักรวาลเล็ก เขาเชื่อว่าภายนอกจักรวาลใหญ่เพียงใด ภายในก็จะใหญ่เท่านั้น ภายนอกเป็นอย่างไร ภายในก็จะเป็นอย่างนั้น การพูดเช่นนี้ดูเหมือนเป็นเรื่องเหลือเชื่อ ไม่สามารถเข้าใจได้ง่ายนัก จักรวาลใหญ่ขนาดนี้ จะเปรียบเทียบกับร่างกายคนได้อย่างไร เราจะพูดในหลักการเช่นนี้คือ ปัจจุบันวิชาฟิสิกส์ของเราศึกษาวิจัยส่วนประกอบของสสาร จาก โมเลกุล นิวเคลียส อิเล็กตรอน โปรตอน ควาร์ก จนถึงนิวทริโน ต่อจากนั้นจะมีขนาดเท่าใด เมื่อถึงขั้นนั้นกล้องจุลทรรศน์ก็มองไม่เห็นแล้ว อนุภาคที่เล็กมากลงไปกว่านี้อีกคืออะไร ไม่สามารถรู้แล้ว ที่จริงในวิชาฟิสิกส์ในปัจจุบันของเรารู้ได้ถึงจุดนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับอนุภาคที่เล็กที่สุดของจักรวาลแล้วยังห่างไกลเหลือเกิน เวลาคนปราศจากร่างกายเนื้อ ดวงตาของเราเวลามองสิ่งของก็จะสามารถบังเกิดผลในการขยายให้ใหญ่ สามารถมองเห็นสิ่งที่เป็นจุลภาค ระดับชั้นยิ่งสูง ภายใต้จุลทรรศน์สิ่งที่เห็นจะใหญ่ยิ่งขึ้น

องค์ศากยมุนีในระดับชั้นเช่นนั้น พระองค์ตรัสถึงทฤษฎีของ มหาตรีสหัสสโลกธาตุ(โลกใหญ่สามพันใบ) ตรัสว่าในระบบทางช้างเผือกนี้ ยังมีมนุษย์ที่มีรูปร่างที่มีสีสันเหมือนพวกเราคงอยู่ ยังตรัสถึงภายในเม็ดทรายเม็ดหนึ่งมีโลกใหญ่อยู่สามพันใบ ซึ่งสอดคล้องกับความเข้าใจในวิชาฟิสิกส์ของเราในปัจจุบันพอดี รูปแบบที่อิเล็กตรอน

หมุนรอบนิวเคลียส กับการที่โลกโคจรรอบดวงอาทิตย์ มีอะไรแตกต่างกันหรือ ดังนั้นองค์ศากยมุนีตรัสว่า ในระดับจุลภาค ทรายเม็ดหนึ่งมีโลกใหญ่อยู่สามพันใบ นั่นก็เหมือนกับจักรวาลหนึ่ง ภายในมีสิ่งมีชีวิตมีวิัตถุ ถ้าหากเป็นจริงเช่นนี้ ทุกท่านลองคิดดู ภายในโลกที่อยู่ในเม็ดทรายเม็ดนั้น ก็ยังมีเม็ดทรายใช้หรือไม่ ฉะนั้นภายในเม็ดทรายของเม็ดทรายที่อยู่ข้างในก็ยังมีโลกใหญ่อีกสามพันใบมิใช่หรือ ฉะนั้นโลกสามพันใบที่อยู่ข้างในเม็ดทรายของข้างในเม็ดทรายเม็ดนั้นก็ยังมีเม็ดทรายใช้หรือไม่ ไล่สืบต่อไปเรื่อยๆ จะไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นช่วงที่องค์ศากยมุนีบรรลुरुระดับชั้นของพระยูไล ท่านได้ตรัสออกมาเช่นนี้ “ใหญ่จนไม่มีภายนอก เล็กจนไม่มีภายใน” ใหญ่จนมองไม่เห็นขอบของจักรวาล เล็กจนมองไม่เห็นถึงต้นกำเนิดของสสารที่เล็กที่สุดว่ามันคืออะไร

อาจารย์พลังลมปราณ(ซีกง)บางท่านพูดว่า ข้างในรูขุมขนมีเมือง ข้างในมีรถไฟวิ่ง มีรถยนต์วิ่ง ฟังแล้วเหลือเชื่อ แต่ถ้าเข้าไปทำความเข้าใจและค้นคว้าอย่างจริงจังในมุมมองของวิทยาศาสตร์ เราจะพบว่าการพูดเช่นนี้ไม่ใช่สิ่งที่เหลือเชื่อ วันก่อนเมื่อข้าพเจ้าพูดถึงการเปิดตาทิพย์ มีหลายคนที่ตาทิพย์เปิดจะปรากฏภาพเช่นนี้คือ เขาพบว่าเมื่อเขาวิ่งออกไปจากช่องทางที่หน้าผาก วิ่งอย่างไรก็วิ่งไม่ถึงสุดทาง ฝึกพลัง(กง)ทุกวันก็จะออกวิ่งจากเส้นทางนี้ สองข้างทางมีภูเขา มีน้ำ เวลาวิ่งยังต้องผ่านตัวเมือง ยังเห็นคนมากมาย เขารู้สึกว่านี่เป็นภาพลวงตา เรื่องเป็นอย่างไรกัน มองเห็นอย่างชัดเจน ไม่ใช่ภาพลวงตา ข้าพเจ้าว่า ถ้าหากร่างกายมนุษย์อยู่ ณ ระดับจุลภาคสามารถใหญ่

ได้ขนาดนั้นแล้วละก็ นั่นก็ไม่ใช่ภาพลวงตา เพราะตลอดเวลาที่สาย
เต่าฝึกพลัง(กง)ก็ถือร่างกายมนุษย์เป็นหนึ่งในจักรวาล ถ้าหากเป็นหนึ่งใน
จักรวาลจริง จากหน้าผากไปถึงต่อมไพบีเลียล ระยะทางยังมากกว่าสิบ
หมื่นแปดพันสี่ ล้านวิ้งพุ่งออกไปเถอะ ไกลมาก ๆ

ถ้าหากว่าในระหว่างการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม หลังจากทะเลวง
วงจรรสวรค์ใหญ่จนเปิดออกทั้งหมดแล้ว ผู้ฝึกจะมีความสามารถพิเศษ
อย่างหนึ่ง ความสามารถพิเศษอะไร ทุกท่านคงทราบ วงจรรสวรค์
ใหญ่ก็เรียกว่าวงจรรสวรค์เมอริเดียน(จีอู้อูโจวเทียน) หรือเรียกว่าการ
หมุนของฟ้าดิน(เฉียนคุนวินจ่วน) หรือเรียกว่าการหมุนของกังหันทด
น้ำ(เหอเซอวินจ่วน) การหมุนรอบวงจรรสวรค์ใหญ่ในระดับชั้นต้น ๆ ก็
จะก่อเกิดกระแสพลังงานแล้ว มันจะค่อย ๆ เพิ่มความหนาแน่นผันแปร
ไปสู่ในระดับชั้นที่สูงยิ่งขึ้น และกลายเป็นสายพลังงานที่มีความ
หนาแน่นสูงมาก สายพลังงานนี้จะหมุน ในระหว่างการหมุน ใน
ระดับชั้นต้น ๆ พวกเราใช้ตาทิพย์มองดู จะพบว่ามันสามารถทำให้
ลมปราณ(ซี่)ในร่างกายสลับที่ ลมปราณ(ซี่)ที่หัวใจวิ่งไปที่ลำไส้
ลมปราณ(ซี่)ที่ตับวิ่งไปที่กระเพาะ... ถ้าอยู่ ณ ระดับจุลภาคจะสามารถ
เห็นว่า มันสามารถขนย้ายสิ่งของที่ใหญ่มาก ๆ ถ้าหากสายพลังงานนี้
ทะเลวงออกมาภายนอกร่างกาย มันก็คือพลัง(กง)ขนย้าย(ปันวินกง)
คนที่มีความพลัง(กง)แข็งแกร่งมาก ๆ สามารถขนย้ายสิ่งของที่ใหญ่มาก ๆ ก็
คือการขนย้ายใหญ่(ต้าปันวิน) คนที่มีความพลัง(กง)อ่อนมาก ๆ สามารถขน
ย้ายสิ่งของที่เล็กมาก ๆ ก็คือการขนย้ายเล็ก(เสี่ยวปันวิน) นี่ก็คือ
รูปแบบของพลังขนย้าย(ปันวินกง)และการก่อเกิดของมัน

วงจรสวรรค์ใหญ่เปิดทะเลงแล้ว เพียงแต่ปิดปลายนิ้วมือ ปลายนิ้วเท้า หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของท่าน ท่านก็บินขึ้นมาไม่ได้

พวกเราโดยมากเวลาวงจรสวรรค์ใหญ่กำลังจะเปิดทะเลง จะมีสภาพอย่างหนึ่งปรากฏออกมา บางคนเวลานั่งสมาธิร่างกายจะโน้มไปข้างหน้าอยู่เสมอ เพราะว่าด้านหลังเปิดทะเลงได้ดีกว่า ด้านหลังเขาเป็นพิเศษ ด้านหน้าจะรู้สึกหนัก บางคนหงายไปข้างหลัง ก็คือด้านหลังรู้สึกหนัก ด้านหน้าเบา ถ้าหากทุกส่วนเปิดทะเลงได้ดีมากๆ ท่านก็กระดอนขึ้น รู้สึกว่าตัวเองจะถูกดึงขึ้น มีความรู้สึกลอยขึ้นจากพื้น เมื่อถึงเวลาที่สามารถลอยขึ้นมาได้จริงๆ ก็จะไม่ให้ท่านลอยขึ้นมา แต่ก็ไม่แน่นอนเสมอไป มีคนสองจำพวกที่จะเกิดความสามารถพิเศษได้ เด็กไม่มีจิตยึดติด คนแก่โดยเฉพาะสตรีสูงวัยไม่มีจิตยึดติด ความสามารถพิเศษจะออกมาง่าย รักษาไว้ได้ง่าย ผู้ชายโดยเฉพาะชายหนุ่ม เมื่อมีความสามารถพิเศษ จิตใจที่อยากโอ้อวดของเขาเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ในเวลาเดียวกันเขาก็อาจจะนำมันมาเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแข่งขันในหมู่คนธรรมดา จึงไม่อนุญาตให้มันคงอยู่ ฝึกออกมาได้แล้วก็ต้องปิดเอาไว้ ปิดเอาไว้จุดหนึ่ง ฉะนั้นคนๆ นี้ก็จะลอยขึ้นมาไม่ได้ แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะห้ามอย่างเด็ดขาดไม่ให้ท่านมีสภาพเช่นนี้ปรากฏออกมา อาจจะให้ท่านลองดูได้ บางคนก็สามารถรักษามันไว้ได้ต่อไป

ทุกทีที่มีการเปิดสอนก็มีเหตุการณ์เช่นนี้ ตอนที่ข้าพเจ้าไปเปิดสอนที่ซันตง ผู้ฝึกจากจีหนานก็มี ผู้ฝึกจากปักกิ่งก็มี บางคนพูดว่า อาจารย์ ฉันไม่รู้เป็นอะไร เดี๋ยวๆ ไปก็รู้สึกจะลอยขึ้นจากพื้นดินอยู่

เสมอ นอนอยู่ที่บ้านก็จะลอยขึ้นอยู่เรื่อย ห่มผ้าอยู่แม้กระทั่งผ้าห่มก็แทบจะลอยขึ้นมา เหมือนกับเป็นลูกโป่งจะลอยขึ้นอยู่รำไป ขณะที่ข้าพเจ้าเปิดสอนที่เมืองกัทยาง ผู้ฝึกเก่าคนหนึ่งของมณฑลกัทยาง เป็นสตรีสูงอายุ ในบ้านเธอวางเตียงอยู่ 2 เตียง ติดกำแพงด้านละเตียง เธอหนึ่งสมาธิอยู่บนเตียง เธอก็รู้สึกง่วงตัวเองลอยขึ้นมา พอเธอลืมตาขึ้นดูก็ลอยไปถึงเตียงฝั่งนั้นเสียแล้ว เธอก็คิด ฉันจะต้องกลับไป ก็ลอยกลับมาทันที

ที่ซึ่งเตามีผู้ฝึกคนหนึ่ง ช่วงพักเที่ยงในห้องไม่มีคน เขาหนึ่งสมาธิอยู่บนเตียง พอหนึ่งลงไปก็ลอยขึ้นมา กระดอนขึ้นลงอย่างรุนแรง สูงมากกว่าหนึ่งเมตร ขึ้นมาแล้วก็ลงไป กระดอนขึ้นๆ ลงๆ ทำเอาผ้าห่มหล่นลงไปกองอยู่กับพื้น มีความตื่นตันทันทีอยู่ชนิดๆ แต่ก็กลัวหน่อยๆ กระดอนขึ้นๆ ลงๆ อยู่อย่างนั้นตลอดชั่วโมงพักเที่ยง ในที่สุดกระดิ่งเข่างานก็ดังขึ้น ในใจเขาคิด ให้ใครเห็นไม่ได้ นี่ทำอะไรอยู่รีบหยุดดีกว่า ก็หยุดลงทันที นี่ก็คือทำไมคนมีอายุจึงสามารถควบคุมตัวเองไว้ได้ ถ้าเป็นคนหนุ่มสาว กระดิ่งเข้าทำงานดังแล้ว ทุกคนมาดูกันเถอะ ฉันบินขึ้นมาได้แล้ว การที่คนจะควบคุมจิตโอ้อวดของตัวเองได้ยากก็อยู่ตรงนี้ ดูฉันฝึกพลัง(กง)ได้ดีถึงเพียงนี้ ฉันสามารถบินขึ้นมาได้แล้ว พอเขาโอ้อวดก็หมดกัน ไม่อนุญาตให้มันคงอยู่เช่นนี้เรื่องเช่นนี้มีมาก มีผู้ฝึกประเภทนี้ในทุกๆ แห่ง

พวกเราพอเริ่มต้นก็จะให้ซีฟงทั้งหมดเปิดออก ณ วันนี้พวกเราจำนวนร้อยละแปดสิบถึงเก้าสิบก็ได้บรรลุถึงสภาพตัวเอง ไม่มีโรค ในเวลาเดียวกันเราได้พูดแล้วว่า ณ ที่นี้เราไม่เพียงแต่ต้องผลักดันให้ท่าน

บรรลุถึงสภาพเช่นนี้ ให้ร่างกายของท่านชำระหมดจดแล้ว ยังต้องใส่
สิ่งต่างๆ ไว้ในร่างกายของท่าน ให้ท่านสามารถมีพลัง(อง)ทันที ณ ชั้น
เรียนนี้ เท่ากับข้าพเจ้าดึงท่านขึ้นมาแล้วส่งไปข้างหน้า ตลอดเวลาที่
ข้าพเจ้าบรรยายหลักธรรมให้แก่ทุกท่าน จิต(ชินชิ่ง)ของทุกท่านก็ได้มี
การเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา พวกเราจำนวนมากเมื่อเดินออกจาก
หอประชุมแห่งนี้ ท่านจะรู้สึกเหมือนเป็นคนอีกคนหนึ่ง รับรองว่าโลก
ทัศน์ของท่านได้เกิดการเปลี่ยนแปลง ท่านจะรู้ว่าต่อไปท่านจะปฏิบัติ
ตนอย่างไร จะเหลวไหลต่อไปไม่ได้แล้ว รับรองว่าเป็นเช่นนี้ ดังนั้นจิต
(ชินชิ่ง)ของพวกเราก็ได้ตามขึ้นมาแล้ว

พูดถึงวงจรรวรรคใหญ่ ถึงแม้ไม่让您ลอยขึ้นมา แต่ว่าท่าน
จะรู้สึกเบาทั้งตัว เดินไปบนถนนจะลื่นไปตามลม ที่ผ่านมาเดินไม่ก็ก้าว
ก็จะเหนื่อย เวลานี้ต่อให้เดินไกลแค่ไหนก็รู้สึกสบาย ซีจักรยานก็
เหมือนกับมีคนผลักท่าน ขึ้นดึกสูงแค่ไหนก็ไม่เหนื่อย รับรองว่าเป็น
เช่นนี้ อ่านหนังสือเล่มนี้บำเพ็ญเองก็สามารถจะบรรลุถึงสภาพที่ควรจะ
ได้เช่นกัน คนอย่างข้าพเจ้า ถ้าไม่ยอมพูด ข้าพเจ้าจะไม่พูด แต่ถ้า
ข้าพเจ้าพูดออกมาก็ต้องเป็นความจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้
เหตุการณ์เช่นนี้ เวลาข้าพเจ้าบรรยายธรรม ถ้าข้าพเจ้าไม่พูดความ
จริง พูดเรื่องที่เกินความจริงอยู่ตรงนี้ พูดไปตามอำเภอใจอย่างไร้สาระ
ก็เท่ากับข้าพเจ้าถ่ายทอดธรรมะนอกกรีต ข้าพเจ้ากระทำเรื่องนี้ก็ไม่ใช่ว่า
เรื่องง่าย ในจักรวาลก็เฝ้ามองกันอยู่ ท่านจะเดินออกนอกกลุ่มนอกร่างก็
ไม่ได้

คนทั่วไปรู้ว่าวงจรสวรรค์เป็นเช่นนี้ก็เพียงพอแล้ว ที่จริงยังใช้ไม่ได้ ถ้าจะให้ร่างกายถูกทดแทนและผันแปรด้วยสสารพลังงานสูงโดยเร็วที่สุดแล้ว ยังจะต้องมีการหมุนเวียนของวงจรสวรรค์อีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจะพาให้ชีพจรในร่างกายทั้งหมดหมุนเวียน เรียกว่าเหมาอิวโจวเทียน อาจมีคนรู้จักกันน้อย ในหนังสือบางครั้งก็พูดถึงศัพท์เช่นนี้ แต่ไม่มีใครอธิบายและไม่บอกท่าน ล้วนพูดวาทวนอ้อมไปมาในด้านทฤษฎี เพราะเป็นความลับสุดยอดของความลับ พวกเรา ณ ที่นี้ก็จะอธิบายออกมาให้ท่านฟังจนหมด จะเริ่มต้นจากจุดไปสู่อินเซีย(และอาจออกมาจากจุดสู่อินเซีย) เมื่อออกมาแล้วจะเดินไปตามจุดต่อเชื่อมของด้านอินและด้านหยาง เดินจากข้างหลุมมา จากนั้นเดินตามไหล่ลงมา ผ่านร่องนิ้วมือไปที่ละนิ้วที่ละนิ้ว จากนั้นเดินไปตามด้านข้างของร่างกาย จากใต้ฝ่าเท้าข้ามไป ขึ้นมาตามหว่างขาด้านหนึ่ง จากนั้นก็ลงไปอีกด้านหนึ่ง ลงไปใต้ฝ่าเท้าอีกครั้ง ขึ้นมาตามด้านข้างของร่างกาย ผ่านไปตามร่องนิ้วมือที่ละนิ้วที่ละนิ้ว วนหนึ่งรอบขึ้นไปบนศีรษะ นี่ก็คือเหมาอิวโจวเทียน คนอื่นสามารถเขียนเป็นหนังสือหนึ่งเล่ม ข้าพเจ้าใช้คำพูดไม่กี่คำก็พูดออกมาหมด ข้าพเจ้ารู้สึกว่านี้ไม่ใช่ความลับอะไรของสวรรค์ แต่ว่าคนอื่นรู้สึกว่าสິงเหล่านี้มีค่ามาก และจะไม่นำมาพูด การถ่ายทอดให้ลูกศิษย์ที่แท้จริงจึงจะพูดถึงเหมาอิวโจวเทียน ถึงแม้ข้าพเจ้าจะพูดออกมาแล้ว แต่ใครก็อย่าใช้จิตนึกคิดไปชี้นำ บังคับตัวเองไปฝึก ท่านฝึกก็ไม่ใช้หลักกรรมใหญ่กรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของพวกเราแล้ว การบำเพ็ญสู่ระดับชั้นสูงที่แท้จริงแล้วต้องไร้การหมายมั่นใดๆ ไร้การเคลื่อนไหวทางจิตนึกคิดใดๆ สิ่งที่ไม่ให้

ท่านล้วนสำเร็จรูปแล้ว สิ่งเหล่านี้จะก่อเกิดขึ้นมาโดยอัตโนมัติ กลไกที่อยู่ข้างในเหล่านี้จะฝึกฝนท่าน ถึงเวลามันจะหมუნได้เอง ถึงวันหนึ่งเวลาท่านฝึกพลัง(กง)จะสายศีรชะะ ศีรชะะสายไปด้านนี้มันก็จะหมუნไปทางด้านนี้ ศีรชะะสายไปด้านนั้นก็จะหมუნไปทางด้านนั้น มันจะหมუნทั้งสองด้าน

วงจรสวรรค์ใหญ่และเล็กหลังจากเปิดทะเลหมุดแล้ว เวลานั่งสมาธิจะผงกศีรชะะ นี่คือลักษณะที่ปรากฏเมื่อพลังงานเดินทางผ่าน พวกเราฝึกฝ่าหลุนโจวเทียบฝ่าก็เช่นกัน พวกเราฝึกกันเช่นนี้ ที่จริงแล้วเวลาท่านไม่ฝึกมันก็จะหมუნเองโดยอัตโนมัติ ปกติก็จะหมუნอยู่ตลอดเวลา เวลาท่านฝึกก็คือเสริมกลไกให้แรงยิ่งขึ้น พวกเราพูดว่าเป็นหลักธรรมฝึกคนมิใช่หรือ เวลาปกติท่านจะพบว่าวงจรสวรรค์นั้นหมუნเวียนอยู่เสมอ แม้ท่านไม่ได้ฝึก กลไกพลังชี(ชี่จี้)ชั้นที่ใส่ไว้ภายนอกนี้ ก็คือชีพจรใหญ่ที่อยู่ชั้นนอกนำพาให้ร่างกายของท่านฝึกอยู่ ล้วนเคลื่อนไหวเองโดยอัตโนมัติ มันยังจะหมუნทวน ทั้งหมุนตามและหมุนทวน เปิดทะเลวงชีพจรของท่านอยู่ตลอดเวลา

ฉะนั้นเป้าหมายของการเปิดทะเลวงจรสวรรค์คืออะไร การเปิดทะเลวงจรสวรรค์โดยตัวของมันเองไม่ใช่เป้าหมายของการฝึกพลัง(กง) ถึงแม้วงจรสวรรค์ของท่านเปิดทะเลวงแล้ว ข้าพเจ้าว่าอะไรก็ยังไม่ใช่อยังต้องฝึกต่อไป เป้าหมายคือใช้รูปแบบของวงจรสวรรค์เช่นนี้ ให้หนึ่งชีพจรนำพาร้อยชีพจร ให้ชีพจรทั้งหมดที่มีอยู่ในร่างกายเปิดออกทั้งหมด พวกเรากำลังทำสิ่งเหล่านี้อยู่แล้ว เมื่อฝึกต่อไป บางคนเวลาวงจรสวรรค์ใหญ่หมุนเวียนจะพบว่า ฝึกจนชีพจรกว้างมาก เหมือนกับ

หัวแม่มือ ข้างในจะกว้างมาก เพราะว่าพลังงานแรงมาก กระแสพลังงานหลังจากก่อเกิดขึ้นมาแล้วจะกว้างและสว่างมาก นี่ยังนับเป็นอะไรไม่ได้ เช่นนั้นจะต้องฝึกจนถึงระดับใด ต้องให้ร้อยชีพจรในร่างกายทั้งหมดค่อยๆ ขยายกว้างขึ้น พลังงานแรงมากขึ้นเรื่อยๆ สว่างมากขึ้นเรื่อยๆ จนในที่สุดชีพจรกว่าหมื่นเส้นต่อกันเป็นหนึ่งแผ่น บรรลุถึงสภาพของการไร้ชีพจร ไร้จุดทวาร ต่อกันเป็นแผ่นเดียวกันทั้งร่างกาย นี่ก็คือเป้าหมายสุดท้ายของการเปิดทะเลวงชีพจร เป้าหมายของมันก็คือให้ร่างกายของคนทุกส่วนผันแปรเป็นสสารพลังงานสูงทั้งหมด

เมื่อฝึกจนถึงขั้นนี้ โดยหลักแล้วร่างกายของคนก็จะถูกผันแปรโดยสสารพลังงานสูง ก็พูดได้ว่าได้ฝึกจนถึงขั้นสูงสุดของการบำเพ็ญปฏิบัติหลักกรรมในภพแล้ว เนื้อตัวของร่างกายคนก็ได้บำเพ็ญปฏิบัติจนถึงจุดสุดยอดแล้ว เมื่อถึงขั้นนี้แล้วยังจะนำเขาไปสู่สภาวะแบบหนึ่ง สภาวะแบบไหน เขามีพลัง(กง)ที่สมบูรณ์มากแล้ว การบำเพ็ญปฏิบัติกรรมในร่างกายของคนธรรมดาสามัญ ก็คือในขั้นตอนของการบำเพ็ญปฏิบัติหลักกรรมในภพ ความสามารถพิเศษหรือความสามารถแฝง (เจี้ยนเหิง) ที่คนมี ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะออกมาหมด แต่การบำเพ็ญในหมู่คนธรรมดาสามัญส่วนใหญ่จะถูกปิดเอาไว้ และเสาสลัทธิพลัง(กง)ของเขาก็ขึ้นได้สูงมากแล้ว รูปแบบของพลัง(กง)ทั้งหมด ล้วนถูกพลัง(กง)ที่แรงเสริมจนแข็งแกร่งมากๆ แต่ว่ามันจะทำให้บังเกิดผลได้เพียงในมิติของเราเท่านั้น ไม่สามารถบังคับไปถึงมิติอื่น เพราะว่ามันเป็นเพียงความสามารถพิเศษที่บำเพ็ญปฏิบัติออกมาจากร่างกายของคนธรรมดา

สามัญ แต่ว่าก็สมบุรณ์มากทีเดียว ในแต่ละมิติ รูปแบบต่างๆ ของร่างกายที่คงอยู่ในมิติที่แตกต่างกัน ล้วนเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง สิ่งี่ร่างกายนั้นมึ สิ่งี่ร่างกายในแต่ละมิติมี ล้วนแล้วแต่สมบุรณ์มากๆ มองขึ้นไปแล้วหน้าตกใจ บางคนทัวร่างกายเต็มไปด้วดวงตา ทุกรูขุมขนเต็มไปด้วดวงตาทั้งนั้น ทัวบริเวณมิติสนามของเขาก็จะมีดวงตา เพราะว่าเป็นพลัง(กง)ของสายพุทธ มีบางท่านร่างทั้งร่างล้วนเป็นรูปลักษณโพรสิษฐ์ว์ รูปลักษณพระพุทธร ลักษณะของพลัง(กง)แต่ละประเภทได้บรรลุถึงระดับที่สมบุรณ์มากๆ แล้ว อีกทั้งมีร่างชีวิตมากมายปรากฏออกมา

เมื่อถึงขั้นนี้แล้ว มันยังจะปรากฏสภาวะแบบหนึ่งออกมา เรียกว่า “ชั้นฮวาจวีต้ง(ดอกไม้สามดอกรวมอยู่บนศีรชะ)” เป็นสภาวะที่เด่นชัดมากๆ และสะดุดตามากๆ คนที่ระดับชั้นตาทิพย์ไม่สูงนักก็สามารถมองเห็น บนศีรชะมีดอกไม้สามดอก ดอกหนึ่งเป็นดอกบัว แต่ไม่ใช่ดอกบัวในมิติวัตุถุของพวกเรา ยังมีอีกสองดอกก็เป็นดอกไม้ในมิติอื่น สวยงามมากๆ ดอกไม้ทั้งสามดอกผลัดกันหมุนอยู่บนศีรชะ หมุนตาม หมุนทวน ทั้งสามดอกยังหมุนรอบตัวเอง แต่ละดอกมีเสาหลักใหญ่หนึ่งต้น ใหญ่เท่าเส้นผ่าศูนย์กลางของดอก เสาหลักใหญ่สามต้นทะลุตรงขึ้นยอดฟ้า นั้นไม่ใช่เสาหลักพลัง(กง) มันก็เป็นรูปแบบเช่นนี้ มหัศจรรย์มากๆ ตัวท่านเองเห็นแล้วก็ต้องตกใจ เมื่อบำเพ็ญปฏิบัติมาถึงขั้นนี้ ร่างกายจะขาวสะอาด ผิวหนังก็จะละเอียดอ่อน เมื่อบรรลุถึงขั้นนี้ ก็คือได้บรรลุถึงรูปแบบสูงสุดของการบำเพ็ญปฏิบัติ

หลักธรรมในภพแล้ว แต่ยังไม่ถึงจุดสุดยอด ยังต้องบำเพ็ญปฏิบัติต่อไปอีก ยังต้องเดินหน้าต่อไป

เมื่อเดินไปข้างหน้า ก็จะเข้าสู่ระดับขั้นของการก้าวข้ามระหว่างหลักธรรมในภพและหลักธรรมนอกภพ เรียกว่าสภาวะร่างขาวบริสุทธิ์ (และเรียกว่าร่างโปร่งใส) เพราะร่างกายที่ได้บำเพ็ญปฏิบัติจนบรรลุรูปแบบสูงสุดของหลักธรรมในภพ ก็เป็นเพียงร่างกายของคนที่ได้ผันแปรไปสู่รูปแบบสูงสุดแล้วเท่านั้น เวลาที่เข้าไปสู่รูปแบบนั้นอย่างแท้จริง ร่างกายทั้งหมดก็จะประกอบขึ้นด้วยสสารพลังงานสูงแล้ว ทำให้จึงเรียกร่างขาวบริสุทธิ์ คือเขาได้บรรลุความบริสุทธิ์ในระดับสูงสุดแล้ว มองดูด้วยตาทิพย์ ทั่วทั้งร่างกายจะโปร่งใส ก็เหมือนแก้วที่โปร่งใส มองไปแล้วไม่มีอะไรเลย จะปรากฏสภาวะเช่นนี้ พุติให้ชัดขึ้น เขาเป็นร่างพระพุทธรูปแล้ว เพราะว่าร่างกายที่ประกอบขึ้นด้วยสสารพลังงานสูงกับร่างกายเดิมของพวกเราจะไม่เหมือนกันอีกต่อไป เมื่อถึงขั้นนี้ ความสามารถพิเศษทั้งหลายและศาสตร์ต่างๆ ที่ปรากฏออกมาในร่างกายทั้งหมดต้องโยนทิ้งไปทันที ย้ายมันไปอยู่ในมิติที่ลึกมากๆ ไม่มีประโยชน์แล้ว ต่อจากนี้ไปก็ไม่มีประโยชน์อีกแล้ว เพียงแต่ว่าต่อไปวันใดที่ท่านบำเพ็ญสำเร็จ ท่านหันกลับไปดูขั้นตอนการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของท่านที่ผ่านมา นำมันออกมาดูบ้าง ถึงเวลานั้นจะเหลืออยู่เพียงสองสิ่ง เส้าหลักพลัง(กง)ยังอยู่ กายทิพย์(เหวียนอิง)ที่บำเพ็ญปฏิบัติได้โตขึ้นมากแล้ว แต่สองสิ่งนี้ล้วนอยู่ในมิติที่ลึกมาก คนทั่วไประดับตาทิพย์ไม่สูงจะมองไม่เห็น เขาสามารถมองเห็นเพียงว่าร่างกายของคนๆ นี้เป็นร่างโปร่งใส

เพราะว่าสภาวะร่างกายบริสุทธิ์ก็คือเป็นระยะก้าวข้ามระหว่างขั้น เมื่อบำเพ็ญปฏิบัติต่อไป ก็จะเป็นการก้าวเข้าสู่การบำเพ็ญปฏิบัติหลักธรรมออกนอกภพอย่างแท้จริง และเรียกว่าการบำเพ็ญปฏิบัติในร่างพระพุทธรูป ทั้งร่างกายจะประกอบขึ้นด้วยพลัง(อง) เมื่อถึงเวลานี้จิต(ชินชิ่ง)ของคนมั่นคงแล้ว เริ่มต้นการฝึกใหม่ เริ่มต้นเกิดความสามารถพิเศษใหม่ นั่นไม่เรียกความสามารถพิเศษแล้ว เรียกว่า “อิทธิฤทธิ์พุทธธรรม(ผ่อฝ่าเสินทง)” มันสามารถบังคับมิติทั้งหมดที่มีอยู่ เดชาบุภาพไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อท่านบำเพ็ญปฏิบัติต่อไปในภพภาคหน้า สิ่งที่อยู่ในระดับขั้นที่สูงยิ่งขึ้น ตัวเองจะรู้ว่าจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างไร และเข้าใจรูปแบบการคงอยู่ของการบำเพ็ญปฏิบัติ

จิตยินดี(ฮวานสี่ชิน)

จะพูดถึงปัญหานี้ นี้ก็จัดอยู่ในเรื่องจิตยินดี หลายคนผ่านการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมมาเป็นเวลานาน และบางคนก็ยังไม่เคยฝึกพลัง(อง) แต่ในชีวิตของเขามีการแสวงหาสัจธรรม และอริยสัจของมนุษย์ศึกษาพินิจพิเคราะห์ หลังจากที่เขาได้ศึกษาหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ของเราแล้ว เขาก็เข้าใจในทันที ในชีวิตของเขา หลายสิ่งหลายอย่างที่เขาคิดอยากจะเข้าใจ แต่ไม่ได้รับคำตอบในปัญหาเหล่านั้น อาจเป็นไปได้ว่าพร้อม ๆ กับที่ความคิดของเขามีการพัฒนาขึ้นไป จิตใจของเขาจะตื่นเด่นดีใจอย่างยิ่ง ข้อนี้ยืนยันได้ ขำพเจ้าทราบ คนที่บำเพ็ญธรรมอย่างแท้จริงเขารู้หนักรู้เบา เขารู้ถึงคุณค่า แต่ว่าก็มักจะเกิดปัญหาเช่นนี้คือ เนื่องจากความดีใจของคน

ทำให้เกิดจิตยตินดีที่ไม่สมควร ในรูปแบบที่เขาแสดงออกมานั้น มีกิริยา
ท่าทีที่ผิดปกติ ในการคบหาสมาคมระหว่างคนธรรมดาสามัญในสังคม
และในสภาพแวดล้อมของสังคมมนุษย์ ข้าพเจ้าว่าให้เป็นเช่นนี้ไม่ได้

หลักพลัง(ง)ของพวกเราชุดนี้ส่วนใหญ่จะบำเพ็ญปฏิบัติอยู่ใน
สังคมมนุษย์ ท่านจะทำตัวออกห่างจากสังคมมนุษย์ไม่ได้ ท่านต้อง
บำเพ็ญปฏิบัติด้วยความมีสติชัดแจ้ง ระหว่างคนด้วยกันก็ยังคงต้องม
ความสัมพันธ์ที่เป็นปกติ แน่่อนจิต(ชินชิ่ง)ต้องให้สูง สภาวะจิตต้อง
ให้เที่ยงตรง ยกระดับจิต(ชินชิ่ง)ของตัวเองให้สูงขึ้น ยกระดับชั้นของ
ตัวเองให้สูงขึ้น ไม่กระทำในสิ่งไม่ดี กระทำแต่สิ่งที่ดีงาม ขอให้แสดง
ออกมาเช่นนี้เท่านั้น บางคนแสดงออกมาเหมือนสติไม่ปกติ เหมือน
ปลงต่อโลก พุดอะไรที่คนอื่นก็ไม่เข้าใจ คนเขาพูดว่า ผู้ฝึกหลักกรรม
ใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ทำไมจึงเปลี่ยนไปเป็นเช่นนี้ เหมือนสติมี
ปัญหา ที่จริงแล้วไม่ใช่ เป็นเพราะว่าเขาตื่นเด่นดีใจมากเกินไป ไม่มี
สติสัมปชัญญะ ไม่เข้ากับกฎเกณฑ์โดยทั่วไป ทุกท่านลองคิดดู ท่าน
ทำเช่นนี้ก็ไม่ถูกต้อง ท่านกำลังก้าวเข้าสู่สุดขั้วของอีกด้านหนึ่งแล้ว ก็
เป็นจิตยึดติดอย่างหนึ่ง ท่านควรจะต้องละทิ้งมัน ดำเนินชีวิตและ
บำเพ็ญปฏิบัติไปตามปกติเหมือนกับทุกๆ คนในสังคม ในหมู่คน
ธรรมดาสามัญ ถ้าทุกคนเห็นท่านสติพ้นเพื่อน ทุกคนก็ไม่เห็นชอบไป
กับท่าน และออกห่างจากท่าน ใครก็ไม่ให้ออกาสท่านได้ยกระดับจิต
(ชินชิ่ง) ใครๆ ก็ไม่ถือว่าท่านเป็นคนปกติ ข้าพเจ้าว่านั่นก็ใช้ไม่ได้
ดังนั้นทุกคนต้องระวังปัญหาข้อนี้ จะต้องควบคุมตัวเองให้ดี

วิชาพลัง(ง)ของพวกเราไม่เหมือนกับพลัง(ง)ทั่วไป ที่เคลิบเคลิ้มสะลึมสะลือสติเลือนลอย พลัง(ง)ของเราต้องการให้ท่านบำเพ็ญปฏิบัติตัวเองด้วยความมีสติชัดเจน บางคนจะพูดอยู่เสมอว่า อาจารย์ พอฉันหลับตาก็จะโยกไปมา ข้าพเจ้าว่าไม่เป็นเช่นนั้น ตัวท่านปล่อยให้จิตสำนึกหลัก(जूईชื่อ)ของตัวเองล่องลอยไป จนกลายเป็นความเคยชินไปแล้ว พอท่านหลับตาท่านก็ปล่อยให้จิตสำนึกหลัก(जूईชื่อ)ตัวเองผ่อนคลาย และหายไป ท่านปล่อยให้กลายเป็นความเคยชินนี้ อยู่ตรงนี้ ทำไมท่านไม่โยกไปมาล่ะ ถ้าท่านรักษาสภาพที่ลึ้มตาอยู่ค่อยๆ หลับตาลงเช่นนี้ท่านโยกหรือไม่ ไม่เป็นแน่นอน ท่านเข้าใจว่าพลังลมปราณ(ชี่ง)นี้ก็คือฝึกกันอย่างนี้ ท่านทำจนก่อเกิดเป็นแนวคิดอย่างหนึ่ง พอหลับตาท่านก็ไม่เหลือสติ ไม่ทราบว่าจะไปที่ไหนเสียแล้ว เราเห็นว่าจิตสำนึกหลัก(जूईชื่อ)ของท่านจะต้องรู้ตัวอย่างแท้จริง เพราะว่าพลัง(ง)ชุดนี้เป็นการบำเพ็ญปฏิบัติตัวท่านเอง ท่านต้องยกระดับสูงขึ้นด้วยความมีสติชัดเจน เราก็มีการนั่งสมาธิ การฝึกสมาธิชุดนี้ของเราฝึกกันอย่างไรร เราอร้องทุกคน ไม่ว่าท่านเข้าสมาธิได้สักเพียงใด ก็ต้องรู้ว่าตัวเองกำลังฝึกพลัง(ง)อยู่ที่นี้ ไม่อนุญาตให้เข้าไปถึงสภาวะที่อะไรก็ไม่ว่าเช่นนั้น ถ้าเช่นนั้นโดยรูปธรรมจะเกิดสภาวะอย่างไร จะปรากฏสภาพที่พอนั่งลงตรงนั้น ก็จะรู้สึกว่าคุณเหมือนนั่งอยู่ในเปลือกไข่ มีความรู้สึกที่ดีมากๆ สบายมากๆ รู้ว่าตัวเองฝึกพลัง(ง)อยู่ แต่รู้สึกว่าทั่วทั้งร่างกายขยับไม่ได้ นี่ล้วนเป็นสภาวะที่จะปรากฏออกมาในหลักพลัง(ง)ของเรา ยังมีอีกสภาวะหนึ่ง นั่งไปนั่งมาปรากฏว่าขาที่ไม่มีแล้ว คิดไม่ออกกว่าขาไปไหนแล้ว ร่างกายก็ไม่มีแล้ว

แขนก็ไม่มีแล้ว มือก็ไม่มีแล้ว เหลือแต่สมองอยู่ ฝึกต่อไปอีกก็จะรู้สึก
ว่าสมองก็ไม่มีแล้ว มีเพียงความนึกคิดของตัวเอง มีความรู้สึกเล็กน้อย
ว่าตัวเองฝึกพลัง(กง)อยู่ตรงนี้ พวกเราต้องบรรลุให้ถึงระดับเช่นนี้จึงจะ
ใช้ได้ เพราะอะไร คนฝึกพลัง(กง)ในสภาวะเช่นนี้ ร่างกายจะบรรลุถึง
สภาวะการผันแปรได้เต็มที่ที่สุด เป็นสภาวะที่ดีที่สุด ดังนั้นเราขอให้
ท่านเข้าให้ถึงสภาวะเช่นนี้ในเวลานั่งสมาธิ แต่ท่านต้องไม่หลับไป โดย
ไม่รู้เรื่องเอาเลย ถ้าเช่นนั้นสิ่งดีๆ อาจจะถูกคนอื่นฝึกไป

พวกเราผู้ฝึกพลัง(กง)ทั้งหลายจะต้องสังเกตให้ดี อยู่ในหมู่คน
ธรรมดาสามัญอย่าได้แสดงออกอย่างผิดปกติ อยู่ในหมู่คนธรรมดา
สามัญจะไม่เกิดผลดีกับท่านเลย คนเขาจะพูดว่า ฝึกหลักกรรมใหญ่
กรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)ทำไมเป็นอย่างนี้ไปหมด ก็เท่ากับเป็นการ
ทำลายชื่อเสียงอันดีงามของหลักกรรมใหญ่กรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า)
จะต้องระวังปัญหานี้ให้มาก การบำเพ็ญปฏิบัติในด้านอื่นๆ และใน
ระหว่างการทำบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ก็ต้องระวังอย่าให้เกิดจิตยินดี จิต
เช่นนี้ง่ายต่อการถูกมารใช้เป็นเครื่องมือ

การสำรวจวาจา

การสำรวจวาจา ที่ผ่านมาศานาก็พูดถึงเรื่องนี้ แต่การสำรวจ
วาจาเขาจะเน้นหนักกับผู้บำเพ็ญปฏิบัติเป็นงานหลัก เช่นพระสงฆ์
นักบวช นักพรต(เต๋า) ให้ปิดปากไม่พูดอะไร เพราะว่าผู้ที่บำเพ็ญ
ปฏิบัติธรรมเป็นงานหลัก เป้าหมายคือพยายามให้คนขจัดจิตยึดติดให้
มากที่สุด เขาเห็นว่าคนเมื่อมีความคิดเกิดขึ้นก็ถือว่าเป็นกรรม ศาสนา

แบ่งกรรมออกเป็นกรรมดีและกรรมชั่วสองชนิด ไม่ว่าจะป็นกรรมดีก็ดี กรรมชั่วก็ดี ไม่ว่าจะพูดในแง่ความว่างเปล่าของสายพุทธ ความไม่มีของสายเต๋า ก็ไม่ควรกระทำทั้งนั้น ดังนั้นเขาจึงพูดว่าอะไรฉันก็ไม่ทำ เพราะว่ามันไม่เห็นถึงความสัมพันธ์ในเหตุและผลของเรื่องราวที่เกิดขึ้น ก็คือเรื่องนี้ในความเป็นจริงเป็นเรื่องดีหรือเรื่องไม่ดี มีความสัมพันธ์ของเหตุและผลอะไรอยู่บ้าง ผู้บำเพ็ญธรรมทั่วไปไม่มีระดับชั้นสูงขนาดนั้น มองไม่เห็นสิ่งเหล่านี้ ดังนั้นจึงกลัวว่าดูภายนอกจะเป็นเรื่องดี พอทำลงไปอาจจะเป็นเรื่องไม่ดี ดังนั้นเขาจึงพยายามเน้นไว้ความหมายมันใดๆ อะไรเขาก็ไม่ทำ เช่นนี้เขาก็สามารถหลีกเลี่ยงการสร้างกรรมอีก เพราะว่าสร้างกรรมแล้วก็ต้องชำระกรรม ก็ต้องรับทุกข์ สมมุติว่าพวกเราผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ได้กำหนดไว้เรียบร้อยแล้วถึงขั้นไหน เขาก็จะเปิดพลัง(กง) ในระหว่างทางท่านเดิมสิ่งใดเข้าไปโดยไม่จำเป็น ก็จะสร้างความลำบากให้กับการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมทั้งหมด ดังนั้นเขาจึงเน้นการไว้ความหมายมัน

สายพุทธเน้นการสำรวจมาจา หมายความว่า การพูดจาของคน ล้วนแล้วแต่ถูกควบคุมด้วยความคิดและจิตสำนึกของคนทั้งนั้น ฉะนั้น ความคิดและจิตสำนึกนี้ก็ถือว่ามีความหมายมัน เมื่อความคิดและจิตสำนึกของคนโดยตัวของมันเองต้องการจะคิดอะไร พูดอะไร ทำอะไร ควบคุมอวัยวะสัมผัสของคน แขนขาทั้งสี่ ในหมู่คนธรรมดาสามัญก็อาจจะป็นการยึดติดแบบหนึ่ง สมมุติว่าเมื่อท่านเกิดความขัดแย้งระหว่างคนขึ้นมา ท่านดี เขาไม่ดี ท่านบำเพ็ญปฏิบัติได้ดี เขาบำเพ็ญปฏิบัติได้ไม่ดี สิ่งเหล่านี้โดยตัวของมันเองก็คือความขัดแย้ง

เรามาพูดในเรื่องทั่วไป ฉันอยากทำอะไรฉันก็จะทำ เวลาที่เรื่องนี้ควรทำอย่างไรก็ทำอย่างนั้น ก็อาจจะไปทำร้ายผู้อื่นเข้าโดยไม่ตั้งใจ เพราะว่าความขัดแย้งระหว่างคนล้วนเป็นเรื่องที่ซับซ้อนมาก อาจจะสร้างกรรมขึ้นมาโดยไม่ตั้งใจ เมื่อเป็นเช่นนี้ เขาก็เน้นให้ปิดปากไม่พูด โดยเด็ดขาด ที่ผ่านมากในศาสนา ถือการสำรวจวาทาเป็นเรื่องสำคัญมาก ในศาสนาจึงพูดกันเช่นนี้

พวกเราผู้ฝึกหลักธรรมใหญ่ธรรมจักร(ฝ่าหลุนต้าฝ่า) บำเพ็ญปฏิบัติธรรมอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญเป็นส่วนใหญ่ (นอกจากศิษย์ที่บำเพ็ญปฏิบัติธรรมเป็นงานหลัก) ฉะนั้นย่อมไม่อาจหลีกเลี่ยงต้องดำเนินชีวิตในหมู่คนธรรมดาสามัญไปตามปกติ ติดต่อกับสังคม ทุกคนก็มีการงานของตัวเอง และยังต้องทำงานให้ดี บางคนยังต้องทำงานด้วยการพูด ฉะนั้นจะไม่ขัดแย้งกันหรือ ไม่ขัดแย้ง ไม่ขัดแย้งอย่างไร การสำรวจวาทาที่พวกเราพูดถึงกับของพวกเขาก็แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง เพราะว่าเป็นวิชาการบำเพ็ญปฏิบัติที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้นข้อบังคับก็จะไม่เหมือนกัน การพูดของพวกเรา ล้วนพูดตามจิต(ซินซิง)ของผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ไม่พูดยุงใส่ความ ไม่พูดเรื่องไม่ดีทั้งหลาย การเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมต้องประเมินตัวเองด้วยมาตรฐานของหลักธรรม ว่าควรมีควรพูดเช่นนี้ สิ่งที่เราพูดให้ใช้หลักธรรมมาประเมิน ถ้าสอดคล้องกับมาตรฐานจิต(ซินซิง)ของผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ก็จะไม่มีปัญหา และพวกเรายังจะต้องพูดถึงหลักธรรม เผยแพร่หลักธรรม ดังนั้นจะไม่พูดย้อมไม่ได้ การสำรวจวาทาที่พวกเราพูดถึง ให้ใช้ในเรื่องเกี่ยวกับชื่อเสียงผลประโยชน์ต่างๆ

ที่ปล่อยวางไม่ได้ในหมู่คนธรรมดาสามัญ เรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับหน้าที่
การทำงานของผู้นำเพ็ญปฏิบัติธรรมในสังคม หรือการพูดคุยในเรื่องไร
สาระในหมู่ศิษย์ร่วมสำนักด้วยกัน หรือการโอ้อวดตัวเองอันเกิดจากจิต
ยึดติด หรือการปล่อยข่าวลือเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ยินได้ฟังมา หรือการ
พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องราวของสังคมอย่างตื่นเต้นสนุกสนาน ชอบและ
อยากที่จะพูด ข้าพเจ้าคิดว่าล้วนเป็นจิตยึดติดของคนธรรมดาสามัญ
สิ่งต่างๆ เหล่านี้ข้าพเจ้าคิดว่าพวกเราควรสำรวจมาจาเสียบ้าง นี่คือ
การสำรวจมาจาที่เราพูดถึง ที่ผ่านมาพระสงฆ์ถือสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่
สำคัญมาก เพราะว่าหากเขาเกิดมีความคิดใดๆ ขึ้นมาก็คือกำลังสร้าง
กรรม ดังนั้นเขาเน้น “กาย วาจา จิต” การบำเพ็ญกายที่เขาพูดถึง
นั่นก็คือไม่ทำสิ่งชั่วร้าย สำรวจมาจา นั่นก็คือไม่พูดอะไร บำเพ็ญจิต
นั่นก็คือแม้แต่คิดก็ไม่คิด ที่ผ่านมากการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเป็นงาน
หลักในวัดนั้น เข้มงวดต่อสิ่งเหล่านี้มาก พวกเรากำหนดตัวเองให้ทำ
ตามมาตรฐานจิต(ซินซิง)ของผู้นำเพ็ญปฏิบัติธรรม สิ่งใดควรพูดไม่ควร
พูดควบคุมให้ดีก็เป็นอันใช้ได้แล้ว

บทที่ 9

พลังลมปราณ(ชี่กง)กับกายบริหาร

ในระดับขั้นต่างๆ ไป คนเรามักจะคิดว่าพลังลมปราณ(ชี่กง)กับการฝึกกายบริหารมีความสัมพันธ์กันโดยตรง แน่นนอนหากพูดกันในระดับขั้นที่ต่ำ ถ้ามองจากแง่ของการมีสุขภาพแข็งแรงแล้ว พลังลมปราณ(ชี่กง)กับการบริหารร่างกายเป็นเรื่องเดียวกัน แต่วิธีฝึกที่เป็นรูปธรรมของมัน วิธีการที่ใช้ฝึกแตกต่างกันมากกับการฝึกกายบริหาร การฝึกกายบริหารถ้าต้องการให้ร่างกายแข็งแรงก็ต้องเพิ่มปริมาณการออกกำลังกาย ฝึกฝนร่างกายอย่างหนัก ส่วนการฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง)นั้นกลับตรงกันข้าม ไม่ต้องการให้คนเคลื่อนไหว ถ้าเคลื่อนไหวก็จะนิ่มนวล ซ้ำๆ กลมกลืน จนกระทั่งไม่เคลื่อนไหว หยุดนิ่ง จึงแตกต่างกับรูปแบบของการฝึกกายบริหารอย่างมาก ฉะนั้นหากพูดในแง่ของระดับขั้นสูงแล้ว พลังลมปราณ(ชี่กง)ไม่เพียงแต่เป็นการขจัดโรคและเสริมสร้างสุขภาพเท่านั้น มันยังมีสิ่งที่อยู่ในระดับขั้นสูงขึ้นไป มีความหมายลึกซึ้งขึ้นไปอีก พลังลมปราณ(ชี่กง)ไม่เพียงแต่เป็นสิ่งที่เล็กน้อยๆ ที่อยู่ในระดับขั้นของมนุษย์เท่านั้น มันเป็นเรื่องที่เหนือธรรมดา แต่จะปรากฏแตกต่างกันในแต่ละระดับขั้น และอยู่เหนือสิ่งที่เป็นของคนธรรมดาสามัญมากๆ

มองจากเนื้อแท้ของการฝึกฝน ความแตกต่างก็มีมาก นักกีฬาต้องเพิ่มปริมาณการออกกำลังกาย โดยเฉพาะนักกีฬาในสมัยนี้ เพื่อให้ร่างกายของตนเหมาะสมกับระดับมาตรฐานของการแข่งขันในยุค

นี้ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานนั้น เขาจึงต้องทำให้ร่างกายอยู่ในสภาพที่ดีที่สุดตลอดเวลา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว ก็ต้องเพิ่มปริมาณการออกกำลังกาย เพื่อให้โลหิตในร่างกายหมุนเวียนเต็มที่ เพื่อที่จะเพิ่มศักยภาพของการสร้างของใหม่ทดแทนของเก่าของเขา รักษาร่างกายให้อยู่ในสภาพดียิ่งขึ้นตลอดเวลา ทำไมจึงต้องเพิ่มศักยภาพของการสร้างของใหม่ทดแทนของเก่า เพราะว่านักกีฬาจะต้องรักษาสุขภาพร่างกายให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์พร้อมสำหรับแข่งขันตลอดเวลา ร่างกายมนุษย์ประกอบด้วยเซลล์นับไม่ถ้วน เซลล์เหล่านี้จะมีวัฏจักรของมัน เซลล์ที่แตกตัวออกมาใหม่จะมีพลังชีวิตเข้มแข็ง เจริญเติบโตขึ้นไปเป็นลำดับ เมื่อถึงขีดจำกัดสูงสุด มันก็จะหยุดการเจริญ ได้แก่เสื่อมลง เมื่อเสื่อมลงไปจนถึงที่สุด ก็จะมีเซลล์ใหม่ขึ้นมาทดแทนมัน สมมุติว่าใช้เวลาวันหนึ่ง 12 ชั่วโมงมาเปรียบเทียบ ตั้งแต่เช้า 6 นาฬิกา เซลล์เริ่มแตกตัว ก็จะเจริญเติบโตขึ้นไปเรื่อยๆ จนถึงเวลา 8 - 9 นาฬิกา 10 นาฬิกาเศษก็จะเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุด พอมาถึงเที่ยง มันก็เติบโตต่อไปอีกไม่ได้ ได้แก่เสื่อมลง ช่วงเวลานี้เซลล์ยังมีพลังชีวิตเหลืออยู่อีกครึ่งหนึ่ง พลังชีวิตครึ่งหลังนี้ก็ไม่เหมาะสำหรับสภาพการแข่งขันของนักกีฬาเสียแล้ว

แล้วจะทำอย่างไรดีล่ะ เขาก็จะต้องฝึกฝนหนักยิ่งขึ้น เพื่อให้โลหิตของเขาหมุนเวียนรวดเร็วขึ้น จากนั้นก็จะมีเซลล์ใหม่เกิดขึ้น ทดแทนเซลล์เก่า นี่เป็นวิธีที่ใช้กัน กล่าวคือ วัฏจักรของเซลล์ยังดำเนินไปไม่จบ ดำเนินไปได้เพียงครึ่งชีวิต ก็ขจัดมันทิ้งไปเสียแล้ว เพราะฉะนั้นร่างกายของเขาจึงคงอยู่ในสภาพสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ

แต่ว่าเซลล์ของมนุษย์ไม่สามารถที่จะแตกตัวเช่นนี้อยู่ตลอดไปอย่างไม่จำกัด การแตกตัวของเซลล์นั้นมีจำนวนจำกัด หากว่าเซลล์ในร่างกายคนสามารถแตกตัวได้ร้อยครั้งในชั่วชีวิตของคน ความจริงแล้ว มีไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านครั้ง หากว่าการแตกตัวของเซลล์ในคนปกติหนึ่งร้อยครั้ง สามารถมีชีวิตอยู่ได้ 100 ปี แต่บัดนี้เซลล์มีชีวิตอยู่ได้เพียงครั้งเดียว ถ้าเช่นนั้นเขาก็จะมีชีวิตอยู่ได้เพียง 50 ปี แต่เราจะไม่ค่อยพบเห็นนักกีฬาคนไหนจะมีปัญหาอะไรมากนัก เพราะว่านักกีฬาในปัจจุบันอายุไม่ถึง 30 ปีก็จะถูกคัดออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุกวันนี้มาตรฐานการแข่งขันกีฬาสูงขึ้น จำนวนนักกีฬาที่คัดออกมีมาก ดังนั้นเขาก็กลับไปใช้ชีวิตปกติ มองดูแล้วไม่มีผลกระทบอะไรมากนัก วิเคราะห์จากทางทฤษฎีก็เป็นอย่างนี้จริงๆ สามารถรักษาร่างกายของเขาให้แข็งแรง แต่อายุขัยของเขาจะสั้น มองจากภายนอก นักกีฬาอายุ 10 กว่าปีก็เหมือนกับคนอายุ 20 กว่าปี อายุ 20 กว่าปีก็ดูเหมือน 30 กว่าปี โดยทั่วไปแล้วนักกีฬาในความรู้สึกของคนทั่วไปจะโตเร็วและแก่เร็ว มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ดูตามข้อเท็จจริง ที่จริงก็ดำเนินไปตามทางเช่นนี้

การฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง)กับการฝึกกายบริหารนั้น ตรงกันข้ามกันอย่างสิ้นเชิง ในการเคลื่อนไหวท่าทาง ไม่ต้องเคลื่อนไหวรุนแรง มีการเคลื่อนไหวก็เป็นไปอย่างนิ่มนวล ซ้ำๆ และกลมกลื่น ซ้ำมากๆ รวากับไม่เคลื่อนไหว รวากับหยุดนิ่ง ทุกคนคงทราบดีการบำเพ็ญปฏิบัติโดยวิธีเข้ามานั้น จะสงบนิ่งอยู่ตรงนั้น การเต้นของหัวใจจะช้าลง การหมุนเวียนของโลหิตและอื่นๆ ก็จะช้าลงด้วย มีอาจารย์โยคะในอินเดียจำนวนมาก สามารถนั่งอยู่ในน้ำได้นานหลายวัน ผั่งตัว

อยู่ในดินได้หลายวัน พวกเขาสามารถจะทำให้ตัวเองสงบนิ่ง สามารถควบคุมแม้กระทั่งการเต้นของหัวใจ สมมุติว่าเซลล์ของคนแตกตัววันละครั้ง ถ้าเช่นนั้นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมก็จะควบคุมเซลล์ในร่างกายให้แตกตัว 2 วันต่อครั้ง สัปดาห์ละครั้ง ครึ่งเดือนต่อครั้ง หรือยาวนานกว่านั้น ดังนั้นเขาก็ยึดชีวิตของเขาออกไป นี่เป็นเพียงหลักพลัง(กง) ที่บำเพ็ญจิตแต่ไม่บำเพ็ญชีวิต มันสามารถบรรลุถึงจุดนี้ได้ และสามารถยึดชีวิตตัวเองออกไป บางท่านคิด ชีวิตของคนเราถูกลิขิตไว้แล้วไม่ใช่หรือ ไม่บำเพ็ญชีวิตจะมีอายุยืนยาวได้อย่างไร ถูกต้อง เพราะว่าผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมเมื่อระดับชั้นของเขาหลุดพ้นตรีภูมิ ก็สามารถจะยืดอายุให้ยืนยาวได้ แต่มองจากภายนอกจะดูสุขภาพมาก

หลักพลัง(กง)ในการบำเพ็ญชีวิตที่แท้จริง จะต้องรวบรวมสสารพลังงานสูงมาสะสมไว้ในเซลล์ของร่างกายคนอย่างต่อเนื่อง เพิ่มความหนาแน่นของมันอย่างไม่หยุดยั้ง และค่อยๆ สกัดเซลล์ของคนให้หยุดนิ่ง ค่อยๆ เข้าไปแทนที่เซลล์ของคน เมื่อถึงเวลานั้นจะเกิดการเปลี่ยนแปลงของธาตุ คนผู้นี้ก็คงความหนุ่มแน่นตลอดไป แน่นนอนการบำเพ็ญปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่เชื่องช้ามากๆ ต้องทุ่มเทอย่างมาก เหนื่อยทั้งกำลังวังชา ทรมานทั้งจิตใจ ไม่ใช่เรื่องง่าย ท่ามกลางความขัดแย้งทางจิต(ซินซิง)ของคน จิตใจจะไม่หวั่นไหวได้หรือ บนผลประโยชน์ส่วนตัวจิตใจจะไม่หวั่นไหวได้หรือ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ยากจะปฏิบัติ ดังนั้นไม่ใช่คิดว่าคิดจะบรรลุถึงเป้าหมายก็จะได้สมปรารถนา คนต้องบำเพ็ญจิต(ซินซิง)และกุศลให้สูงขึ้นมา จึงจะบรรลุเป้าหมายนี้ได้

ที่ผ่านมามีคนจำนวนมากได้นำเอาพลังลมปราณ(ชี่กง)ไปปะปนกับการบริหารร่างกาย ที่จริงแตกต่างกันอย่างมาก ไม่ใช่เป็นเรื่องเดียวกัน ถ้าฟังเวลาฝึกพลังลมปราณ(ชี่กง)ในระดับขั้นที่ต่ำที่สุด จะเน้นเรื่องการขจัดโรคภัยและเสริมสร้างสุขภาพ เพื่อให้ได้ร่างกายที่แข็งแรง เป้าหมายในระดับขั้นที่ต่ำสุดกับกายบริหารจะเหมือนกัน แต่ในระดับขั้นสูงขึ้นไปก็จะแตกต่างกัน การชำระร่างกายของพลังลมปราณ(ชี่กง)ก็มีวัตถุประสงค์ และยังจะต้องใช้กฎเกณฑ์ที่เหนือธรรมดาที่กำหนดผู้ฝึกพลัง(กง) จะใช้กฎเกณฑ์ของคนธรรมดาสามัญมากำหนดไม่ได้ ส่วนกายบริหารนั้นเป็นเพียงเรื่องของคนธรรมดาสามัญ

ความนึกคิด

เมื่อพูดถึงความนึกคิด ก็คือการเคลื่อนไหวความคิดของคนเรา ในวงการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม คิดอย่างไรเกี่ยวกับความนึกคิดของคนที่เคลื่อนไหวอยู่ในความคิดของสมองใหญ่ และรูปแบบที่ต่างกันของความคิด(ความนึกคิด) และปรากฏออกมาในลักษณะใด การแพทย์ปัจจุบันที่ทำการค้นคว้าวิจัยสมองใหญ่ของมนุษย์ ยังมีปัญหามากมายที่อธิบายยาก เพราะว่ามันไม่ง่ายเหมือนกับร่างกายชั้นผิวหนังของเรา ในชั้นที่ลึกลงไปและมีมิติที่แตกต่างกันก็มีรูปแบบที่ไม่เหมือนกัน แต่ก็ไม่เหมือนกับที่อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)บางท่านได้กล่าวไว้ อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)บางท่านก็ไม่เข้าใจว่าเรื่องเป็นอย่างไร เขาอธิบายไม่ได้ เขาคิดว่าเมื่อสมองใหญ่ของเขาทำงาน พอคความนึกคิดเกิดขึ้นก็

สามารถกระทำเรื่องราวบางอย่างได้ เขาก็พูดว่าเป็นการกระทำจากความคิดของเขา หรือจากความนึกคิดของเขา ความจริงแล้วไม่ใช่เป็นการกระทำจากความนึกคิดของเขา

ก่อนอื่นเราขอพูดถึงแหล่งที่มาของความคิด ประเทศจีนในสมัยโบราณมีคำกล่าวที่ว่า “ใจคิด” ทำไมจึงพูดว่า ใจคิด วิทยาศาสตร์ของจีนในสมัยโบราณนั้นเจริญมาก เพราะว่าเขาค้นคว้าวิจัยมุ่งตรงไปยังร่างกายมนุษย์ ชีวิต และสิ่งต่างๆ ในจักรวาล บางคนรู้สึกว่ใจกำลังขบคิดปัญหาอยู่จริงๆ แต่บางคนรู้สึกว่าสมองใหญ่กำลังขบคิดปัญหาอยู่ ทำไมจึงได้ปรากฏสภาพเช่นนี้ เขาพูดว่าใจกำลังคิดก็มีเหตุผล เพราะว่าพวกเราเห็นจิตหลัก(เหวียนเสิน)ของมนุษย์นั้นเล็กมาก สื่อสัญญาณที่แท้จริงที่ส่งออกมาจากสมองใหญ่ของคน ไม่ใช่ผลที่เกิดจากสมองใหญ่ของคน ไม่ใช่ส่งออกมาจากสมองใหญ่ แต่ส่งออกมาจากจิตหลัก(เหวียนเสิน)ของคน จิตหลัก(เหวียนเสิน)ของคนไม่เพียงหยุดอยู่ที่หนี่หวนกงเท่านั้น หนี่หวนกงที่สายเต๋าพูดถึงก็คือต่อมไพเนียลที่การแพทย์แผนปัจจุบันรู้จัก ถ้าหากจิตหลัก(เหวียนเสิน)อยู่ที่หนี่หวนกง ฉะนั้นเราก็จะรู้สึกว่าสมองใหญ่กำลังขบคิดปัญหาอยู่จริงๆ กำลังส่งสื่อสัญญาณออกมา ถ้าหากอยู่ที่ใจ ก็ความรู้สึกว่าใจกำลังขบคิดปัญหาอยู่จริงๆ

ร่างกายของคนเราคือจักรวาลเล็กๆ จักรวาลหนึ่ง สิ่งมีชีวิตต่างๆ ของผู้ฝึกพลัง(กง)อาจเกิดการสลับเปลี่ยนที่กัน ถ้าหากเวลาที่จิตหลัก(เหวียนเสิน)สลับที่ วิ่งไปอยู่ที่ท้อง เขาก็จะรู้สึกว่าท้องกำลังขบคิดปัญหาจริงๆ ถ้าหากจิตหลัก(เหวียนเสิน)วิ่งไปที่น่อง ส้นเท้า ก็

รู้สึกว่ามันองและสันเท้านำกำลังขบคิดปัญหา รับรองว่าเป็นเช่นนี้ ฟังแล้ว รู้สึกเหลือเชื่อ ในขณะที่ท่านบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในระดับขั้นที่ไม่สูงนัก ท่านจะรู้สึกว่ามีเหตุการณ์เช่นนี้ปรากฏ ร่างกายของคนหากไม่มีจิตหลัก(เหวียนเสิน)ของเขา ไม่มีอารมณ์ ไม่มีอุปนิสัย ไม่มีลักษณะพิเศษ ไม่มีสิ่งเหล่านี้ ก็คือเนื้อก้อนหนึ่ง เขาก็จะเป็นคนที่ไม่สมบูรณ์ ไม่มีอุปนิสัยที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง ถ้าเช่นนั้นแล้วสมองใหญ่ของคนมีบทบาทอะไร หากจะให้ข้าพเจ้าพูด สมองใหญ่ของคนในรูปแบบที่เป็นอยู่ในมิติวัตถุของพวกเรานี้ มันเป็นเพียงโรงงานแปรสภาพเท่านั้น สื่อสัญญาณที่แท้จริงส่งออกมาจากจิตหลัก(เหวียนเสิน) แต่สิ่งที่ส่งออกมาไม่ใช่ภาษา เป็นสื่อสัญญาณของจักรวาลอย่างหนึ่ง เป็นตัวแทนของความหมายบางอย่าง หลังจากสมองใหญ่ของเราได้รับคำสั่งนี้แล้ว ก็จะแปลงมันเป็นภาษาของเรา เป็นรูปแบบที่สื่อออกมาอย่างนี้ พวกเราสื่อออกมาผ่านสัญญาณมือ แววดตา กิริยาท่าทางต่างๆ สมองใหญ่ก็ทำให้บังเกิดผลเช่นนี้ คำสั่งที่แท้จริงและความนึกคิดที่แท้จริงของคนนั้น ส่งออกมาจากจิตหลัก(เหวียนเสิน) คนมักจะเข้าใจว่าเป็นการกระทำที่เป็นเอกเทศของสมองใหญ่โดยตรง ที่จริงบางครั้งจิตหลัก(เหวียนเสิน) อยู่ที่ใจ บางคนรู้สึกว่าใจกำลังขบคิดอยู่จริงๆ

ปัจจุบันผู้ที่ศึกษาวิจัยสรีรวิทยาเข้าใจว่า สิ่งที่ส่งออกมาจากสมองใหญ่ของคนนั้นเหมือนคลื่นไฟฟ้าแบบหนึ่ง สิ่งที่ส่งออกมาจริง ๆ นั้นคืออะไรเราจะยังไม่พูดถึง แต่พวกเขาที่ยอมรับว่ามันมีสสารอย่างหนึ่งคงอยู่ จึงไม่ใช่เป็นเรื่องงมงาย สิ่งที่ส่งออกมานี้จะบังเกิดผลอะไรบ้าง อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)บางท่านกล่าวว่า ฉันใช้ความนึก

คิดเคลื่อนย้าย ใช้ความนึกคิดเปิดตาทิพย์ให้ท่าน ใช้ความนึกคิดช่วยรักษาโรคให้ท่านเป็นต้น ความจริงอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)บางท่านตัวเองมีความสามารถพิเศษอะไรบางอย่างก็ยังไม่รู้และไม่แน่ใจ เขารู้แต่เพียงว่าเขาคิดจะทำอะไรพอคิดก็ทำได้ ความจริงก็คือความนึกคิดของเขา กำลังเคลื่อนไหวนั่นเอง ความสามารถพิเศษถูกควบคุมโดยความนึกคิดในสมองใหญ่ และทำงานเป็นรูปธรรมออกมาภายใต้การบัญชาการของความนึกคิด แต่ความนึกคิดโดยตัวของมันเองนั้นไม่สามารถกระทำสิ่งใดได้ ผู้ฝึกพลัง(กง)ในขณะที่ทำอะไรที่เป็นรูปธรรมนั้น เป็นผลจากการกระทำความสามารถพิเศษของเขา

ความสามารถพิเศษ(กงเหิง)คือความสามารถที่แฝงอยู่ในร่างกายของคน ควบคุมไปกับการพัฒนาของสังคมมนุษย์เรา ความคิดในสมองใหญ่ของคนก็ซับซ้อนมากขึ้นตามลำดับ ยิ่งเห็นความสำคัญด้านวัตถุ ยิ่งต้องพึ่งพาสิ่งที่เรียกว่าเครื่องมือเครื่องไม้ที่ทันสมัย เมื่อเป็นเช่นนี้ความสามารถดั้งเดิมของคนยิ่งนานวันก็ยิ่งถดถอย สายเต้านั้นการกลับคืนสู่สภาพดั้งเดิมแท้จริง ในขั้นตอนของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ท่านจะต้องแสวงหาความจริง สุดท้ายกลับสู่สภาพดั้งเดิมแท้จริง กลับไปสู่คุณสมบัติดั้งเดิม ท่านจึงจะสามารถแสดงความสามารถดั้งเดิมเหล่านี้ของท่านออกมาได้ เวลาที่เราเรียกกันว่าความสามารถพิเศษ ความจริงล้วนเป็นความสามารถดั้งเดิมของคน สังคมมนุษย์ดูเหมือนก้าวหน้ามาก ความจริงกำลังถอยหลัง นับวันยิ่งห่างไกลจากคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลของเรา วันก่อนข้าพเจ้าพูดถึงจิ้งกั๋วเหล่าซี่ลากลับหลังหัน อาจจะไม่เข้าใจความหมายคืออะไร เขา

พบว่าการเดินทางก็คือการถอยหลัง คนถอยห่างออกจากคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลนับวันก็จะมากยิ่งขึ้น ในขั้นตอนการผันแปรของจักรวาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันหลังจากที่คนเดินสู่กระแสเศรษฐกิจการค้า ศีลธรรมของคนจำนวนมากได้ตกต่ำลง นับวันยิ่งห่างไกลจากคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ช้น เหย็น) ท่ามกลางกระแสสังคมที่ตกต่ำลง ผู้คนมักจะไม่รู้รู้สึกถึงระดับของความเสื่อมถอยทางศีลธรรมของมนุษย์ ดังนั้นบางคนยังรู้สึกว่าเป็นเรื่องดี มีแต่ผู้ที่บำเพ็ญปฏิบัติธรรมจนยกระดับจิต(ชินชิ่ง)ขึ้นมาแล้วหันกลับไปดู จึงจะเข้าใจได้ว่าศีลธรรมของมวลมนุษย์ได้ตกต่ำลงมาถึงระดับที่น่ากลัวเช่นนี้แล้ว

อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)บางท่านกล่าวว่า “ฉันจะเปิดความสามารถพิเศษให้แก่ท่าน” เปิดความสามารถพิเศษอะไร ความสามารถพิเศษของเขาที่ปราศจากพลังงานก็ใช้การไม่ได้ เมื่อไม่มีแล้วอาจารย์ชี่กงจะเปิดให้ได้อย่างไร ความสามารถพิเศษของเขาเมื่อปราศจากพลังงานของเขามาเสริมสร้างและคำจูงให้ก่อเกิดเป็นรูปร่างขึ้นมา อาจารย์ชี่กงจะสามารถเปิดให้ได้หรือ แน่นอนยอมเป็นไปไม่ได้ที่อาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)กล่าวว่าเปิดความสามารถพิเศษ เป็นเพียงการนำเอาความสามารถพิเศษที่ก่อเกิดเป็นรูปร่างขึ้นแล้วของท่านมาประสานต่อกับสมองใหญ่ของท่าน ให้รับคำสั่งจากความนึกคิดในสมองใหญ่ของท่านให้บังเกิดผล นี่ก็ถือว่าอาจารย์ชี่กงเปิดความสามารถพิเศษให้ท่านแล้ว ที่จริงอาจารย์ชี่กงไม่ได้เปิด

ความสามารถพิเศษอะไรให้แก่ท่านเลย เพียงทำเรื่องเล็กน้อยให้แค่นี้เอง

สำหรับผู้ฝึกพลัง(กง) ความนึกคิดเป็นผู้สั่งการให้ความสามารถพิเศษทำงาน แต่สำหรับคนธรรมดาสามัญ ความนึกคิดจะสั่งการให้แขนขาทั้งสี่ของคน และอวัยวะสัมผัสต่างๆ ให้ทำงาน ก็เหมือนกับห้องควบคุมการผลิตในโรงงาน คำสั่งที่ออกมาจากห้องผู้จัดการโรงงานให้หน่วยงานต่างๆ ทำตามหน้าที่ของตนอย่างเป็นรูปธรรม ก็เหมือนกับกองบัญชาการในกองทัพ กองบัญชาการออกคำสั่ง สั่งการให้กองทหารไปปฏิบัติภารกิจ ข้าพเจ้ามีโอกาสพูดคุยปัญหาเกี่ยวกับหัวหน้าสถาบันศึกษาวิจัยพลังลมปราณ(ชี่กง)ตามเมืองต่างๆ ที่ข้าพเจ้าไปเผยแพร่หลักธรรม พวกเขาพูดอย่างตกตะลึงว่า พวกเราได้ศึกษามาโดยตลอดว่าความนึกคิดของคนเรามีพลังแฝงและจิตสำนึกแฝงอยู่มากน้อยเพียงใด ที่จริงไม่ใช่เช่นนั้น เขาเริ่มต้นก็เดินผิดทางเสียแล้ว ข้าพเจ้าว่าการวิจัยทางสรีรวิทยา ความนึกคิดของคนจะต้องปฏิรูป ไม่สามารถใช้วิธีการค้นหาเหตุผลของคนธรรมดาสามัญ และวิธีเข้าใจปัญหาของคนธรรมดาสามัญมาทำความเข้าใจกับสิ่งที่เหนือธรรมดาเหล่านั้น

เมื่อพูดถึงความนึกคิด ยังมีอีกหลายรูปแบบด้วยกัน เช่นบางคนพูดถึงจิตสำนึกแฝง จิตใต้สำนึก แรงแบบดาลใจ ความฝัน เป็นต้น พูดถึงความฝัน ไม่มีอาจารย์พลังลมปราณ(ชี่กง)ท่านใดอยากจะอธิบายเรื่องของความฝัน เพราะว่าในขณะที่ท่านมาเกิดนั้น ในมิติต่างๆ ของจักรวาลก็มีตัวท่านเกิดออกมาพร้อมๆ กัน เป็นร่างเดียวกับร่างกายที่

สมบุรณ์ของท่าน ล้วนสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทางด้านความคิดก็
เกี่ยวพันกันด้วยเช่นกัน แต่ตัวท่านก็มีจิตหลัก(จู่เหวียนเสิน) และจิตร
รอง(ฟูเหวียนเสิน) นอกจากนี้ยังมีร่างชีวิตที่มีลักษณะเดียวกันอยู่
ภายในร่างกายของท่าน เซลล์ทุกเซลล์ อวัยวะทุกส่วนล้วนมีรูปแบบ
การคงอยู่เช่นเดียวกับสื่อสัญญาณรูปลักษณะของท่านในอีกมิติหนึ่ง
ดังนั้นจึงสลับซับซ้อนมากๆ ขณะที่ท่านฝันประเดี๋ยวเป็นอย่างนี้
ประเดี๋ยวเป็นอย่างนั้น มันมาจากไหนกัน ทางการแพทย์กล่าวว่า เกิด
จากการเปลี่ยนแปลงที่ชั้นผิวนอกของสมองใหญ่ นี่เป็นปฏิภิกิริยาที่
ปรากฏออกมาในรูปแบบทางวัตถุ ความจริงก็คือมันเป็นผลที่เกิดจาก
การได้รับสื่อสัญญาณจากอีกมิติหนึ่ง เพราะฉะนั้นขณะที่ท่านฝันท่าน
จะรู้สึกว้าวนสะบับซึ้งเหงิง นี่ล้วนไม่เกี่ยวข้องกับท่าน ท่านก็ไม่ต้องไป
สนใจมัน มีฝันแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับท่านโดยตรง ความฝันแบบนี้เรา
ไม่เรียกมันว่าความฝัน จิตสำนักหลัก(จู่อี้ซื่อ)ซึ่งก็คือจิตหลัก(จู่เหวียน
เสิน)ของท่าน จะฝันเห็นญาติมาอยู่ตรงหน้า หรือรับรู้ถึงเรื่องราวอย่าง
หนึ่งราวกับเกิดขึ้นจริงๆ มองเห็นอะไรหรือได้ทำอะไรบางอย่าง
นั่นก็คือจิตหลัก(จู่เหวียนเสิน)ของท่านได้กระทำอะไรบางอย่างในอีกมิติ
หนึ่ง ได้เห็นอะไรบางอย่าง และได้กระทำไปแล้ว รับรู้ได้อย่างชัดเจน
เป็นจริง และเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องจริงแน่นอน เพียงแต่อยู่ในมิติวัตถุ
ของอีกมิติหนึ่ง กระทำในอีกมิติเวลาหนึ่ง ท่านจะพูดว่ามันเป็นความ
ฝันหรือไม่ใช่เลย แต่เนื่องจากร่างกายของท่านในมิติวัตถุฝั่งนี้กำลัง
หลับอยู่ จึงได้แต่พูดว่ามันเป็นความฝัน มีแต่ความฝันเช่นนี้เท่านั้นที่
เกี่ยวข้องกับท่านโดยตรง

เมื่อพูดถึงแรงบันดาลใจ จิตใต้สำนึก จิตสำนึกแฝงต่างๆ ข้าพเจ้าว่า คำศัพท์เหล่านี้ไม่ใช่ นักวิทยาศาสตร์บัญญัติขึ้นมา เป็นคำศัพท์ที่นักอักษรศาสตร์บัญญัติขึ้นจากสภาพความเคยชินของคนธรรมดาสามัญ มันไม่มีหลักทางวิทยาศาสตร์ แล้วจิตสำนึกแฝงที่คนเรียกกันหมายถึงอะไร เป็นการยากที่จะพูดให้ชัดเจนได้ คลุมเครือมาก เพราะว่่าสื่อสัญญาณต่างๆ ของคนซับซ้อนเหลือเกิน เหมือนกับความทรงจำอันเลื่อนราง ส่วนจิตใต้สำนึกที่เขาพูดกันนั้น เรายังพอจะอธิบายได้ ตามคำจำกัดความที่ให้กับสภาพของจิตใต้สำนึกนี้ โดยปกติจะหมายถึงคนได้กระทำอะไรในสภาพที่เลอะเลือนไร้สติ คนก็มักจะบอกว่าเป็นการกระทำของจิตใต้สำนึก ทำไปโดยไม่ได้ตั้งใจ จิตใต้สำนึกนี้ก็เหมือนกับจิตสำนึกรอง(พู่ชื่อ)ที่พวกเรากล่าวถึง เพราะว่าหลังจากจิตสำนึกหลัก(जूชื่อ)ของคนผ่อนคลาย ในเวลาที่ไม่ได้ควบคุมสมองใหญ่ สละสลือเหมือนกับนอนหลับไป หรืออยู่ในความฝัน ภายใต้สภาพที่ไร้จิตสำนึก ก็จะง่ายต่อการถูกจิตสำนึกรอง(พู่ชื่อ)ซึ่งก็คือจิตรอง(พู่เหวียนเสน)เข้าควบคุม ในเวลานั้นจิตสำนึกรอง(พู่ชื่อ)ก็สามารถกระทำเรื่องราวบางเรื่อง ก็คือสิ่งที่ตัวท่านกระทำในขณะที่ท่านอยู่ในสภาพเลอะเลือนไร้สติ แต่โดยมากสิ่งที่กระทำไปก็จะไม่เสียหาย เพราะว่าจิตสำนึกรอง(พู่ชื่อ)ซึ่งอยู่ในอีกมิติหนึ่งสามารถมองเห็นความจริงของเรื่องราว ไม่ถูกครอบงำโดยสังคมมนุษย์ ดังนั้นสิ่งที่เขาทำพอได้สติขึ้นมาแล้วดูอีกที ทำไม่ทำเรื่องเหลวไหลเช่นนี้ ถ้าฉันมีสติจะไม่ทำเช่นนี้แน่ แต่เวลานี้ท่านบอกว่ามันไม่ดี อีกสัก 10 วัน ถึงครึ่งเดือนไปแล้วกลับมาดูใหม่ ก็จะพูดว่าเรื่องนี้ทำไม่ทำได้ดีเช่นนี้ ตอน

นั่นฉันทำเรื่องนี้ได้อย่างไร มักจะปรากฏปัญหาเช่นนี้ เพราะว่าจิตสำนึกกรอง(ฟู้อ์ชื่อ) ไม่สนใจว่าเวลานั้นเรื่องนี้จะให้ผลอะไร แต่จะเป็นประโยชน์ในอนาคต และบางเรื่องก็ไม่มีผลลัพธ์อะไร ก็คือบังเกิดผลในเวลานั้น ฉะนั้นเมื่อจิตสำนึกกรอง(ฟู้อ์ชื่อ)ทำไป และในเวลานั้นก็อาจจะกระทำเรื่องนี้ได้ดีมาก

ยังมีอีกรูปแบบหนึ่ง ก็คือคนที่มีการฐาน(เกินจิต)ดีมากนั้น มักจะถูกผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงควบคุมให้กระทำเรื่องบางอย่าง แน่นอนก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง จะไม่กล่าวในที่นี้ สิ่งสำคัญที่จะพูดคือจิตสำนึกที่มีที่มาจากตัวเราเอง

พูดถึงแรงบันดาลใจ ก็เป็นคำศัพท์ที่บัญญัติขึ้นโดยนักอักษรศาสตร์ คนทั่วไปคิดว่า แรงบันดาลใจก็คือความรู้ที่สะสมมาตลอดชีวิต และปะทุออกมาดูจะประกายไฟในบัดดล ข้าพเจ้าว่าถ้าดูตามทัศนะทางวัตถุนิยม ปัญญาความรู้ที่สะสมมาตลอดชีวิต สะสมปัญญาความรู้ไว้ยิ่งมาก สมองใหญ่ของคนยิ่งใช้ก็จะยิ่งฉลาดคล่องแคล่ว ถึงเวลาจะใช้ก็จะออกมาอย่างไม่ขาดสาย ก็ไม่ถือว่าเป็นแรงบันดาลใจแต่อย่างใด ที่เรียกว่าแรงบันดาลใจนั้น หรือบอกว่าเมื่อเกิดแรงบันดาลใจ ไม่ใช่สภาพเช่นนี้ โดยมากเกิดขึ้นในขณะที่คนเราใช้สมอง พอใช้ไปใช้ไปในที่สุดรู้สึกว่าคุณรู้เหนือดั่ง คล้ายกับว่าไม่มีอะไรออกมาอีกแล้ว จะเขียนบทความสักบทหนึ่ง ถึงเวลานั้นก็จะเขียนไม่ออก จะแต่งเพลงสักบทหนึ่งก็ไม่มีแนวคิดเสียแล้ว จะค้นคว้าวิจัยหัวข้ออะไรสักอย่างก็ทำไม่ได้ โดยมากในช่วงเวลานั้นจะมีความรู้สึกว่าจะเหนื่อยอ่อนเต็มที ก้นบุนหรือจนเต็มพิน เครียดจนปวดสมอง แต่ก็คิดไม่ออก สุดท้าย

แรงบันดาลใจจะมาในลักษณะไหน เช่นเมื่อเหนื่อยแล้วคิดขึ้นมา “ช่างมันเถอะพักผ่อนสักครู่” เพราะว่าจิตสำนึกหลัก(जूईชื่อ)ควบคุมสมองใหญ่ยิ่งรุนแรง สิ่งมีชีวิตอื่นก็แทรกเข้าไปไม่ได้ พอเขาพักผ่อน ความคิดของเขาก็ผ่อนคลาย ไม่คิดมันแล้ว ในขณะที่ไม่ตั้งใจก็เกิดความคิดขึ้นมาทันที ส่งออกมาจากสมอง แรงบันดาลใจส่วนใหญ่จะมาในลักษณะนี้

ทำไมจึงเกิดแรงบันดาลใจในช่วงนั้น เพราะว่าสมองใหญ่ของคนอยู่ภายใต้การควบคุมของจิตสำนึกหลัก(जूईชื่อ) เวลาที่ใช้สมองมาก เขาก็จะควบคุมยิ่งแน่น จิตสำนึกรอง(ฟูईชื่อ)ก็ยิ่งแทรกเข้ามาไม่ได้ เมื่อเขาคิดจนปวดสมอง คิดไม่ออกรู้สึกทรมานมาก จิตสำนึกรอง(ฟูईชื่อ)เป็นส่วนหนึ่งของร่างกายเขา ก็ออกมาจากกรรมของมารดาพร้อมๆ กัน เขาก็ควบคุมส่วนหนึ่งของร่างกาย เขาก็รู้สึกทรมานเหมือนกัน เขาก็ปวดสมองเช่นกัน ปวดจนยากที่จะทน และในขณะที่จิตสำนึกหลัก(जूईชื่อ)ผ่อนคลาย จิตสำนึกรอง(ฟูईชื่อ)ก็จะสะท้อนสิ่งที่เขารู้เข้าไปในสมองใหญ่ เพราะว่าเขาสามารถมองเห็นความจริงของเรื่องราวในอีกมิติหนึ่ง เช่นนี้เขาก็กระทำออกมา เขียนออกมา สร้างผลงานออกมาได้

มีคนกล่าวกันว่าถ้าอย่างนั้นเราก็ใช้จิตสำนึกรอง(ฟูईชื่อ)ทำงานก็เหมือนกับเมื่อสักครู่มีคนเขียนข้อความว่า จะมีวิธีการติดต่อกับจิตสำนึกรอง(ฟูईชื่อ)ได้อย่างไร ท่านไม่สามารถจะติดต่อกับได้ เพราะว่าท่านเพิ่งจะเริ่มฝึกพลัง(กง) ท่านยังไม่มีความสามารถอะไร ท่านยังไม่ควรติดต่อ เพราะจุดมุ่งหมายก็คือความยึดติดนั่นเอง บางคนอาจจะคิด

ว่าเราใช้จิตสำนึกกรอง(ฟู่อีซื่อ)สร้างสรรค์สิ่งที่มีคุณค่าให้กับเรา ผลักดันการพัฒนาของสังคมมนุษย์ไม่ได้หรือ ไม่ได้ เพราะอะไร เพราะว่าเรื่อง ที่จิตสำนึกกรอง(ฟู่อีซื่อ)ของท่านทราบนั้นก็จำกัด ความซับซ้อนของ มิติ ระดับชั้นที่มากมาย โครงสร้างของจักรวาลนี้สลับซับซ้อนมาก เขาก็รู้แต่เพียงสิ่งที่อยู่ในมิติที่เขาอยู่ สิ่งที่เกิดขึ้นว่ามิติของเขานั้น เขาก็จะ ไม่รู้แล้ว นอกจากนี้ยังมีระดับชั้นที่แตกต่างกันที่สูงขึ้นไปในแนวตั้งอีก มากมาย การพัฒนาของมนุษย์เป็นสิ่งที่ผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงในระดับสูง มากๆ จึงจะสามารถควบคุมได้ โดยจะดำเนินการไปตามกฎเกณฑ์ของ การพัฒนา

สังคมมนุษย์เรานั้นพัฒนาไปตามวิถีจักรของประวัติศาสตร์ ท่านคิดจะพัฒนาอย่างไร บรรลุเป้าหมายอะไร แต่ผู้สำเร็จธรรมชั้นสูง มิได้พิจารณาเช่นนี้ คนในสมัยโบราณ พวกเขาไม่เคยคิดถึงเครื่องบิน รถไฟ รถจักรยานในปัจจุบันหรือ ข้าพเจ้าว่าก็ไม่แนเสมอไปว่าจะไม่ เคยคิด เป็นเพราะประวัติศาสตร์พัฒนายังไม่ถึงขั้นตอนนั้น เขาก็สร้าง ออกมาไม่ได้ มองอย่างผิวเผินจากทฤษฎีและความเข้าใจที่มนุษย์เคย ซินมาตลอด มองจากมุมมองของภูมิปัญญาที่มนุษย์มีอยู่ในปัจจุบัน เป็นเพราะว่าการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ของมนุษย์ยังไม่บรรลุถึงจุดนั้น จึงสร้างออกมาไม่ได้ ความจริงวิทยาศาสตร์ของมนุษย์จะพัฒนาไป อย่างไร ก็จะพัฒนาไปตามประวัติศาสตร์อย่างที่จัดวางไว้ ท่านคิด อยากจะบรรลุเป้าหมายนั้นๆ โดยการกระทำของคน ย่อมบรรลุไม่ถึง แต่ก็มีบางคนจิตสำนึกกรอง(ฟู่อีซื่อ)สามารถกระทำให้บังเกิดผลได้ง่าย มีนักประพันธ์ผู้หนึ่งพูดว่า ฉันเขียนหนังสือได้วันละนับหมื่นๆ คำ ไม่

รู้สึกเหน็ดเหนื่อยแม้แต่น้อย คิดจะเขียนก็เขียนออกมาได้อย่างรวดเร็ว คนอื่นอ่านแล้วก็รู้สึกว่อดีมาก ทำไมจึงเป็นเช่นนี้ นี่เป็นผลงานของ จิตสำนึกหลัก(जूीँชू)และจิตสำนึกรอง(ฟู้อี้ชू)ร่วมกันคนละครึ่ง จิตสำนึกรอง(ฟู้อี้ชू)ของเขาแสดงผลงานครึ่งหนึ่ง แต่ไม่ใช่เป็นเช่นนี้ เสมอไป จิตสำนึกรอง(ฟู้อี้ชू)ส่วนใหญ่จะไม่ยุ่งเกี่ยว ท่านคิดจะใช้ให้ เขาทำงาน กลับจะไม่ได้ดี กลับจะได้ผลตรงกันข้าม

จิตสงบ

ผู้ฝึกพลัง(กง)จำนวนมากไม่สามารถเข้าสู่ความสงบ เทียวถาม อาจารย์พลังลมปราณ(ชิ่ง)ไปทุกแห่งว่า อาจารย์ ทำไมฉันฝึกพลัง (กง)แล้วไม่สามารถเข้าสู่ความสงบ พอจะเข้าสู่ความสงบอะไรก็คิด คิด จนสับสนวุ่นวาย คิดตลบไปมาตั้งทะเลผันผวน อะไรก็ประดังเข้ามา ท่านเข้าสู่ความสงบไม่ได้เลย ทำไมจึงไม่สามารถเข้าสู่ความสงบ บางคนไม่เข้าใจคิดว่าต้องมีเคล็ดลับอะไร เขาก็ไปหาอาจารย์ที่มีชื่อเสียง อาจารย์ ช่วยสอนเคล็ดลับให้ที ฉันจะได้เข้าสู่ความสงบนึ่ง ข้าพเจ้าว่า ก็ยังคงไปแสวงหาจากภายนอก หากท่านต้องการยกระดับตัวเอง ท่าน จะต้องแสวงหาจากภายใน ทุ่มเทไปที่จิตใจดวงนี้ของท่าน ท่านจึงจะสามารถยกระดับให้สูงขึ้นได้อย่างแท้จริง ในระหว่างนึ่งสมาธิท่านจึงจะ เข้าสู่ความสงบได้ สามารถเข้าสู่ความสงบนึ่งได้ก็คือพลัง(กง) สมาธิสูง เพียงใดคือการสะท้อนถึงคามสูงของระดับชั้น

คนธรรมดาสามัญจะสามารถเข้าสู่ความสงบนึ่งได้ตามใจชอบ หรือ เข้าสู่ความสงบนึ่งไม่ได้แน่นอน นอกเสียจากจะเป็นคนที่มี

รากฐาน(เกินจี่)ดีมาก ๆ กล่าวคือ สาเหตุแท้จริงที่คนเราไม่สามารถเข้าสู่ความสงบนิ่ง ปัญหาไม่ได้อยู่ที่กระบวนท่าฝึก ไม่ใช่เพราะมีเคล็ดลับพิเศษอะไร แต่เป็นเพราะความคิดของท่าน จิตของท่านไม่บริสุทธิ์ ท่านอยู่ในสังคมมนุษย์ ความขัดแย้งระหว่างคน เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว อารมณ์ทั้งเจ็ดกามคุณทั้งหก การยึดติดต่อกิเลสตัณหาต่าง ๆ นานา ท่านไปแก่งแย่งชิงดีกับคนอื่น สิ่งเหล่านี้ท่านปล่อยวางไม่ได้ ไม่สามารถมองให้เป็นเรื่องธรรมดา ท่านก็คิดจะเข้าสู่ความสงบนิ่ง พุดง่ายอะไรอย่างนั้น มีคนฝึกพลัง(กง)อยู่ตรงนั้นพุดว่า ฉันไม่เชื่อ ฉันจะต้องเข้าสู่ความสงบนิ่งให้ได้ ต้องไม่คิดอะไรให้วุ่นวาย พอพุดจบ ก็ผูกขึ้นมาอีก เป็นเพราะใจดวงนั้นของท่านนั้นไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นท่านจึงไม่สามารถเข้าสู่ความสงบนิ่ง

บางท่านอาจไม่เห็นด้วยกับความเห็นของข้าพเจ้า อาจารย์พลังลมปราณ(ซิงกง)บางคนท่านมิใช่สอนคนให้ใช้วิธีการต่าง ๆ หรอกหรือ เช่นมุ่งอยู่ที่จุด ๆ หนึ่ง จินตนาการ รวมความคิดไปที่ตานเถียน พังไปข้างในที่ตานเถียน หรือสวดมนต์เป็นต้น นี่เป็นวิธีการอย่างหนึ่ง ไม่เพียงแต่เป็นวิธีการอย่างหนึ่งเท่านั้น มันเป็นการสะท้อนออกมาของความเชี่ยวชาญอย่างหนึ่ง ฉะนั้นความเชี่ยวชาญก็จะสัมพันธ์โดยตรงกับการบำเพ็ญปฏิบัติจิต(ซินซิง)ของเรา กับการยกระดับชั้นของเรา เขาก็ไม่ได้ใช้เพียงแค่วิธีเหล่านี้ในการเข้าสู่ความสงบ ไม่เชื่อท่านลองดู กิเลสทุกชนิดของท่าน จิตยึดติดที่รุนแรง อะไรก็ไม่ปล่อยวาง ดูซิว่า ท่านสามารถเข้าสู่ความสงบได้หรือไม่ บางคนก็พุดว่าสวดมนต์จะได้ผล สวดมนต์แล้วท่านก็จะสามารถเข้าสู่ความสงบนิ่งได้หรือ มีคนพุดว่า

หลักวิชาของพระอาหณีถอฝอฝีกง่าย สวดมนต์เป็นใช้ได้ ท่านลองสวดดู ข้าพเจ้านั้นคือความเชี่ยวชาญ ท่านว่าง่าย ข้าพเจ้าว่าไม่ง่าย หลักวิชาของสำนักไหนก็ไม่ง่าย

ทุกคนคงทราบ องค์ศากยมุนีตรัสถึง “สมาธิ” ก่อน “สมาธิ” พระองค์ตรัสว่าอะไร ตรัสถึง “ละเว้น(ศีล)” ละเว้นกิเลสทั้งมวล ละเว้นความอยากทั้งหมด อะไรก็ไม่มีเหลือจึงจะสงบนิ่งได้ ไซ้เหตุผลนี้หรือไม่ และ “สมาธิ” ก็คือความเชี่ยวชาญ ท่านก็ไม่สามารถละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างได้ในทันที อย่างค่อยเป็นค่อยไป เมื่อละทิ้งสิ่งที่ไม่ดีออกไปหมดแล้ว แรงสมาธิก็จะเริ่มจากตื่นไปสู่ลึก คนที่สวดมนต์ต้องตั้งจิตมั่นไม่สับสน ใจต้องไม่คิดอะไรทั้งสิ้น สวดจนสมองใหญ่และส่วนอื่นทุกส่วนซาไปหมด อะไรก็ไม่รับรู้ รวบรวมความนึกคิดให้เป็นหนึ่ง สวดจนกระทั่งทุกตัวอักษรของ “อาหณีถอฝอ” ปรากฏอยู่ตรงหน้า นี้มิใช่ความเชี่ยวชาญหรือ เริ่มต้นก็จะบรรลุถึงจุดนี้ได้หรือ บรรลุไม่ถึงหรือ เมื่อบรรลุไม่ถึงก็ไม่สามารถเข้าสู่ความสงบนิ่งแน่นอน ไม่เชื่อก็ลองดู ปากก็สวดไปบทยแล้วบทยเล่า ในใจก็คิดไปไม่หยุด หัวหน้าในบริษัทของเราทำไมดูถูกฉันอย่างนี้ โบนัสเดือนนี้ให้มาน้อยเหลือเกิน ยิ่งคิดก็ยิ่งโมโห โมโหเป็นพินเป็นไฟ ปากก็ยังสวดมนต์อยู่เลย ท่านว่ายังจะฝึกพลัง(กง)ได้ไหม นี้ไม่ใช่ปัญหาของความเชี่ยวชาญหรือ นี้ไม่ใช่ปัญหาว่าจิตของท่านไม่บริสุทธิ์หรือ บางคนตาทิพย์เปิดแล้ว สามารถมองเข้าไปที่ตานเถียน เพราะที่ท้องน้อยของคนเป็นจุดศูนย์รวมของตาน สสารพลังงานนั้นยิ่งบริสุทธิ์ก็จะยิ่งสว่าง ยิ่งไม่บริสุทธิ์ก็จะยิ่งดำ เมื่อมองเข้าไปที่ตานเถียนดูตานนั้นแล้วจะเข้าสู่

ความสงบนิ่งได้หรือไม่สามารถสงบนิ่งได้ ไม่ได้อยู่ที่วิธีการโดยตรง ประเด็นสำคัญอยู่ที่ความคิดและความนึกคิดของคนที่ไม่สะอาดบริสุทธิ์ ท่านมองเข้าไปที่ตานเถียน มองเห็นตานสว่างใสวระยิบระยับสวยดี สักพักหนึ่งตานก็จะเปลี่ยนไป กลายเป็นบ้าน “ห้องนี้ให้ลูกชายใช้ แต่งงาน ห้องนี้ให้ลูกสาวอยู่ เราสามีภรรยาอยู่ห้องนี้ ตรงกลางเป็น ห้องรับแขก ดีเหลือเกิน บ้านหลังนี้ฉันจะได้หรือไม่ ฉันต้องหาวิธีเอามาให้ได้ จะทำอย่างไรดี” คนก็ยึดติดอยู่กับสิ่งเหล่านี้ ท่านว่าท่านจะสามารถเข้าสู่ความสงบนิ่งได้หรือไม่ คนเขาพูดว่า ฉันมาถึงสังคัมมนุษย์นี้ ก็เหมือนพักโรงแรม อยู่ไม่กี่วันก็จะกลับไปแล้ว บางคนก็ยังอาลัย อารมณ์สถานที่นี้ จนลืมบ้านของตัวเองไปเสียแล้ว

การฝึกบำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริง ก็จะต้องบำเพ็ญทางจิตใจ บำเพ็ญภายใน แสวงหาจากภายใน ไม่มีการไปแสวงหาจากภายนอก บางสำนักสอนว่าพระพุทธรูปอยู่ในใจ ก็มีเหตุผล บางคนเข้าใจ คำพูดนี้เบี่ยงเบนไป บอกว่าพระพุทธรูปอยู่ในใจ เหมือนกับว่าตัวเองก็คือพระพุทธรูป เหมือนกับว่าใจของเขามีพระพุทธรูปอยู่องค์หนึ่ง เขาเข้าใจ เช่นนี้ นั่นไม่ผิดแล้วหรือ จะเข้าใจอย่างนั้นได้อย่างไร ความหมายก็คือให้ท่านบำเพ็ญที่จิตใจ ท่านจึงจะบำเพ็ญได้สำเร็จ นี่ก็คือเหตุผลในตัวท่านจะมีพระพุทธรูปได้อย่างไร ท่านต้องไปบำเพ็ญจึงจะบำเพ็ญได้สำเร็จ

สาเหตุที่ท่านไม่สามารถเข้าสู่ความสงบนิ่ง เป็นเพราะว่าความคิดของท่านไม่ว่าง ท่านไม่ได้อยู่ในระดับสูงเพียงนั้น นั่นคือเริ่มจากตื่นไปสู่ลึก มันเสริมซึ่งกันและกันกับการยกระดับชั้น เมื่อท่าน

ปล่อยวางจิตยึดติดลงได้แล้ว ระดับชั้นของท่านก็จะยกสูงขึ้น แรงแสมาริของท่านก็เพิ่มมากขึ้น ท่านคิดจะอาศัยวิธีการอะไรเพื่อเข้าสู่ความสงบนิ่ง ข้าพเจ้าว่าล้วนแล้วแต่เป็นการไปแสวงแสวงหาจากภายนอก ผีภพลัง(กง)ออกนอกกลุ่มนอทาง ออกนอกรีต ก็หมายถึงคนที่ไปแสวงหาจากภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพุทธศาสนา หากท่านไปแสวงหาจากภายนอก เขาก็ว่าท่านเดินไปสู่ทางมาร การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริงต้องบำเพ็ญที่ใจ จิต(ซินซิ่ง)ของท่านยกระดับสูงขึ้นเมื่อใด ใจของท่านจึงจะบรรลุถึงความสะอาดบริสุทธิ์ ไร้ความหมายมั่น เพียงแต่ท่านยกระดับจิต(ซินซิ่ง)สูงขึ้นเมื่อใด จึงจะสามารถหล่อหลอมเข้ากับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลของเรา ขจัดกิเลสต่างๆ ของคน จิตยึดติด สิ่งที่ไม่ดีงามทั้งไป ท่านจึงจะสามารถขจัดสิ่งที่ไม่ดีในร่างกายออกไป ท่านจึงจะลอยขึ้นมาได้ ไม่ถูกควบคุมจากคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล กุศลที่เป็นสสารของท่าน จึงจะแปรเปลี่ยนเป็นพลัง(กง) นั่นไม่ใช่เสริมซึ่งกันและกันหรือหรือ นี่ก็คือเหตุผล

เนื่องจากทัศนես่วนตัวทำให้ตัวเองไม่สามารถบรรลุถึงขั้นมาตรฐานของผู้ฝึกพลัง(กง)ที่ได้กำหนดไว้ เป็นสาเหตุที่ทำให้เข้าสู่ความสงบนิ่งไม่ได้ โดยภาวะแวดล้อมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันก็มีสภาพการณ์ที่รบกวนอย่างรุนแรง จนท่านไม่สามารถบำเพ็ญปฏิบัติสู่ระดับสูงขึ้นไปได้ สร้างความกระทบกระเทือนอย่างมากต่อผู้ฝึกพลัง(กง) ทุกคนคงทราบดี หลังจากการปฏิรูปเปิดเสรี มีการตื่นตัวทางเศรษฐกิจ นโยบายการเมืองก็เปิดกว้างขึ้น มีการนำเข้าวิทยาการ

ใหม่ๆ มากมาย มาตรฐานชีวิตความเป็นอยู่ก็สูงขึ้น คนธรรมดาสามัญก็คิดว่านี่เป็นเรื่องดี แต่พอแยกดูเป็น 2 ส่วน ดูอย่างพินิจพิเคราะห์ สิ่งที่ไม่ดีก็มาพร้อมกับการปฏิรูปเปิดเสรี หลากหลายละลานตา บทประพันธ์ต่างๆ หากไม่มีสิ่งลามกอยู่ข้างแล้ว ดูเหมือนว่าหนังสือเล่มนี้จะขายไม่ออก เพราะว่าต้องคำนึงถึงปัญหายอดขาย ภาพยนตร์หรือโทรทัศน์หากไม่มีฉากบนเตียงสักนิด ดูเหมือนว่าทั้งภาพยนตร์และโทรทัศน์จะไม่มีผู้ชม เพราะเน้นเรื่องยอดจำหน่ายบัตรที่นั่งและสถิติคนดู เบื้องหลังผลงานศิลปกรรม ใครจะรู้ว่าเป็นศิลปะจริงๆ หรือเป็นอะไรในศิลปวัฒนธรรมโบราณของประเทศจีนเราไม่มีสิ่งเหล่านี้ และประเพณีซึ่งมีแต่โบราณของชนชาติจีนไม่ใช่ใครค้นพบหรือใครสร้างออกมา ข้าพเจ้าได้พูดไปแล้วเมื่อตอนพูดเกี่ยวกับอารยธรรมก่อนประวัติศาสตร์ ทุกสิ่งล้วนมีต้นกำเนิดของมัน มาตรฐานศีลธรรมของมนุษย์บิดเบือนไปแล้ว เกิดการเปลี่ยนแปลงเสียแล้ว มาตรฐานของการวัดความดีความชั่วก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย นั่นคือเรื่องของคนธรรมดาสามัญ คุณสมบัติพิเศษของจักรวาลความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ชั้น เหย็น) เป็นมาตรฐานเดียวที่จะวัดความดีความชั่วของคน ซึ่งไม่เปลี่ยนแปลง การเป็นผู้ฝึกพลัง(กง) หากท่านคิดจะกระโดดออกมา ก็ต้องใช้มาตรฐานนี้มาวัด ท่านไม่ควรใช้มาตรฐานของคนธรรมดาสามัญมาเป็นเครื่องวัด เพราะฉะนั้นโดยภาวะแวดล้อมจึงมีการรบกวนเช่นนี้ ไม่เพียงเท่านั้น รังรวมเพศ การปลดปล่อยทางเพศ การเสพยาเสพติดต่างๆ ก็ออกมาทั้งหมดแล้ว

สังคมมนุษย์พัฒนามาจนถึงวันนี้ ทุกท่านลองคิดดู หากพัฒนาต่อไปจะเป็นอย่างไร จะปล่อยให้มันเป็นเช่นนี้ต่อไปได้หรือ มนุษย์ไม่หลงโทษสวรรค์จะหลงโทษเอง เวลามนุษย์เกิดภัยพิบัติก็ตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ ในการบรรยายธรรมมาหลายครั้ง ข้าพเจ้าก็ไม่ได้กล่าวถึงปัญหาภัยพิบัติใหญ่หลวงของมนุษย์ ทางศาสนามีพูดถึงกัน ผู้คนจำนวนมากก็พูดถึงหัวข้อทันสมัยนี้ ข้าพเจ้าจะพูดปัญหาเช่นนี้ พวกเราลองคิดดูในสังคมมนุษย์ปัจจุบัน มาตรฐานทางศีลธรรมเกิดการเปลี่ยนแปลงถึงเพียงนี้ ความตึงเครียดระหว่างเพื่อนมนุษย์ดำเนินมาถึงระดับนี้แล้ว ท่านไม่คิดหรือว่ามันได้ดำเนินมาถึงขั้นที่อันตรายมากแล้ว ดังนั้นในภาวะแวดล้อมที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ก็กำลังรบกวนการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไปสู่ระดับสูงต่อผู้ฝึกพลัง(ก)ของเราอย่างหนัก ภาพเปลือยก็ตั้งอยู่ตรงนั้น แขนงอยู่กลางถนนใหญ่ เหยหน้าก็มองเห็น

เหล่าจื่อเคยพูดไว้ว่า “ผู้มีภูมิปัญญาสูงได้ฟังธรรมะ มุมานะปฏิบัติ” ผู้มีภูมิปัญญาสูงได้ฟังธรรมะ กว่าจะได้ธรรมะมานั้นแสนลำบาก ไม่ฝึกวันนี้จะรอถึงเมื่อใด สภาพแวดล้อมที่สับสนวุ่นวาย ข้าพเจ้าคิดว่ากลับเป็นเรื่องดี ยิ่งสับสน วุ่นวาย จึงจะได้มาซึ่งผู้ทรงธรรมระดับสูง ต้องสามารถหลุดพ้นจากสภาพที่เป็นอยู่ที่นี่ นั่นจึงจะนับว่าบำเพ็ญขึ้นมาได้อย่างจริงจังและแน่นแฟ้นที่สุด

การเป็นผู้ปฏิบัติธรรมที่จิตใจแน่วแน่อย่างแท้จริง ข้าพเจ้าว่านี่กลับเป็นเรื่องที่ดี หากไม่มีความขัดแย้งเกิดขึ้น ไม่เปิดโอกาสให้ท่านได้พัฒนาจิต(ซินซิง)ให้สูงขึ้น ท่านก็จะขึ้นไปไม่ได้ ท่านเป็นคนดีฉันก็เป็นคนดี จะบำเพ็ญปฏิบัติกันได้อย่างไร การเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติ

ธรรมทั่วไป จัดอยู่ในประเภท “ผู้มีภูมิปัญญาปานกลางได้ฟังธรรมะ” ฝึกก็ได้ ไม่ฝึกก็ได้ คนประเภทนี้ก็คงจะลำบาก บางคนอยู่ตรงนี้ฟัง อาจารย์พูดแล้วรู้สึกว่ามีเหตุผล แต่เมื่อกลับไปสู่อสังขมมนุษย์ ก็ยังคงหลงใหลในผลประโยชน์ที่อยู่ตรงหน้านั้นๆ อย่างว่าแต่ตัวท่านเลย มหาเศรษฐีทางตะวันตกและคนร่ำรวยจำนวนมาก หลังจากชีวิตจบสิ้น เขาพบว่าอะไรก็ไม่มี ความร่ำรวยทางวัตถุเมื่อเกิดนำติดตัวมาไม่ได้ เมื่อตายก็นำติดตัวไปไม่ได้ ช่างว่างเปล่านัก แต่ว่าทำไมพลัง(กง)นี้จึงล้ำค่ายิ่งนัก ก็เพราะว่ามันจะติดอยู่กับจิตหลัก(เหวียนเสิน)ของท่านตลอดไป เกิดนำติดตัวมาได้ ตายก็นำติดตัวไปได้ พวกเราพูดว่าจิตหลัก(เหวียนเสิน)ไม่ดับสลาย นี่ไม่ใช่เรื่องงมงาย เซลล์ในร่างกายอันเป็นวัตถุของเราเมื่อลอกออกไปแล้ว แต่ในมิติวัตถุอื่นส่วนประกอบของโมเลกุลที่เล็กยิ่งกว่านั้นไม่ได้ดับสลายไปด้วย เขาเพียงแต่ลอกเปลือกออกไปชั้นหนึ่งเท่านั้น

ที่ข้าพเจ้ากล่าวมาข้างต้น ล้วนเกี่ยวกับปัญหาจิต(ซินซิง)ของคนทั้งนั้น องค์ศากยมุนีเคยตรัสไว้เช่นนี้ ตักม้อก็เคยกล่าวไว้ว่า “ประเทศจีนดินแดนตะวันออกแห่งนี้เป็นที่กำเนิดของผู้มีกุศลมากล้น” ประเทศจีนของเราในอดีตที่ผ่านมามีพระสงฆ์จำนวนมาก คนจีนจำนวนมากไม่น้อยที่รู้สึกภาคภูมิใจ เข้าใจว่าสามารถบำเพ็ญพลัง(กง)ได้สูง ดังนั้นมีคนมากมายที่ดีใจ กระหึ่มใจ ก็ยังคงเป็นพวกเราคนจีนและประเทศจีนนี้เองที่เป็นที่กำเนิดของผู้มีรากฐานยอดเยี่ยม(ต้าเกินชี่) เป็นที่กำเนิดของผู้มีกุศลมากล้น ที่จริงมีคนมากมายไม่เข้าใจความหมายนี้ ทำไมประเทศจีนแห่งนี้จึงสามารถให้กำเนิดผู้มีกุศลมากล้น และทำไม

จึงสามารถมีพลัง(ง)สูง มีคนจำนวนมากไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริง ในคำพูดของคนในระดับชั้นสูง และไม่เข้าใจสภาพของอาณาจักรและ สภาพความคิดของคนที่อยู่ในระดับชั้นสูง แน่แน่นอนเราพูดแล้วว่าอย่าไป พุดว่ามันคือความหมายอะไร ทุกท่านลองคิดดู มีเพียงในหมู่คนที่ วุ่นวายที่สุด ในสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อนที่สุด จึงจะสามารถบ่งชี้ความ พลัง(ง)สูงออกมาได้ ความหมายก็เป็นเช่นนี้

รากฐาน(เกินจี)

รากฐาน(เกินจี)นั้น กำหนดขึ้นจากความมากหรือน้อยของคุณลักษณะ ซึ่งเป็นสาระที่อยู่ในร่างกายของคนในอีกมิติหนึ่ง คุณลักษณะสาระสีดำก็ จะมาก สนามของกรรมก็จะใหญ่ จึงจัดเป็นพวกที่รากฐาน(เกินจี)ไม่ดี คุณลักษณะสาระสีขาวก็มาก สนามของกรรมก็จะเล็ก จึงจัดเป็นพวกที่มี รากฐาน(เกินจี)ดี สาระสีขาวและสาระสีดำของคนสามารถผันแปรซึ่งกัน และกัน ผันแปรกันอย่างไร กระทำเรื่องดีก็จะก่อให้เกิดสาระสีขาว สาระ สีขาวได้มาจากการอดทนต่อความลำบาก ได้รับความเจ็บปวด ได้มา จากการทำความดี ส่วนสาระสีดำก็คือกระทำความชั่ว ก่อเกิดขึ้นจาก การทำเรื่องไม่ดี มันคือกรรม มันมีขั้นตอนของการผันแปรเช่นนี้ ขณะเดียวกันมันยังสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับสิ่งที่จะติดไปกับตัวด้วย เพราะว่ามันจะติดตามไปกับจิตหลัก(เหวียนเสิน)โดยตรง ไม่ใช่สิ่งที่เกิด มาเพียงชาติเดียวเท่านั้น เป็นสิ่งที่สะสมกันมายาวนาน ดังนั้นจึงพูดถึง การสะสมกรรม สะสมคุณ และบรรพบุรุษก็อาจสืบทอดไปยังรุ่นต่อไป บางครั้งทำให้ข้าพเจ้านึกถึงคำพูดของคนจีนในสมัยโบราณหรือคนแก่ที่

พูดว่า บรรพบุรุษสะสมกุศล หรือการสะสมกุศล ขาดกุศล คำพูดนั้นพูดได้ถูกต้อง ถูกต้องมากจริงๆ

รากฐาน(เกินจี)ดีหรือไม่ดี สามารถกำหนดการรับรู้(อุ)ของคนว่าดีหรือไม่ดี คนที่รากฐาน(เกินจี)ไม่ดีก็จะทำให้เขามีการรับรู้(อุ)ไม่ดี เพราะอะไร เพราะผู้ที่มีรากฐาน(เกินจี)ดี สสารสีขาวจะมาก สสารสีขาวชนิดนี้จะผสมผสานเข้ากับจักรวาลของเราได้ดี กับคุณสมบัติพิเศษ ความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ชั้น เขี้ยว) ก็ผสมผสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่มีช่องว่าง คุณสมบัติพิเศษของจักรวาลจะสะท้อนออกมาบนร่างกายของท่านโดยตรง เชื่อมต่อโดยตรงกับร่างกายของท่าน แต่สสารสีดำชนิดนี้กลับตรงกันข้าม ได้มาจากการทำสิ่งที่ไม่ดี สวนทางกับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลของเรา เพราะฉะนั้นระหว่างสสารสีดำนี้และคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลก็จะเกิดช่องว่างเวลาที่สสารสีดำชนิดนี้มีมาก มันจะก่อเกิดเป็นสนามอยู่รอบๆ ร่างกายล้อมคนเอาไว้ข้างใน ถ้าหากขนาดของสนามนี้ยิ่งใหญ่ ความหนาแน่นก็ยิ่งมาก ยิ่งหนา ก็จะทำให้การรับรู้ของคนผู้นี้ยิ่งไม่ดี เพราะว่าเขาไม่สามารถรับรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลความจริง ความเมตตา ความอดทน(เงิน ชั้น เขี้ยว) และก็เพราะว่าเขาได้กระทำในสิ่งที่ไม่ดีไม่งามจึงก่อเกิดสสารสีดำขึ้นมา โดยทั่วไปแล้วคนประเภทนี้มักจะยังไม่เชื่อเรื่องการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม การรับรู้(อุ)ยิ่งไม่ดี ก็จะไม่เชื่อกรรมขวางกัน ยิ่งได้รับความลำบาก ก็ยังไม่เชื่อ จึงยากที่จะบำเพ็ญปฏิบัติ

คนที่มีความสสารสีขาวมากบำเพ็ญปฏิบัติธรรมได้ง่าย เพราะว่าในขั้นตอนการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของเขา เขาเพียงแต่ต้องหล่อหลอมให้

เข้ากับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล จิต(ชินชิ่ง)ของเขาก็สามารถยกระดับสูงขึ้น กุศลของเขาก็จะแปรผันเป็นพลัง(กง)โดยตรง ส่วนคนที่ มีสสารสีดำมาก ก็เหมือนกับผลิตภัณฑ์ในโรงงาน ต้องผ่านขั้นตอนอีก ขั้นตอนหนึ่ง ส่วนของคนอื่นล้วนเป็นวัตถุดิบสำเร็จรูป แต่ของเขาเป็น วัตถุดิบ ต้องผ่านขั้นตอนเสริมแต่งอีกครั้ง ต้องผ่านอีกหนึ่งขั้นตอน ดังนั้นเขาจะต้องรับความลำบากก่อน สลายกรรมของเขากออกไป ผันแปรเป็นสสารสีขาว หลังจากที่ก่อเกิดเป็นกุศลสสารชนิดนี้แล้ว เขาจึง จะสามารถมีพลัง(กง)สูงขึ้นได้ แต่คนประเภทนี้โดยตัวเองมักมีการ รับรู้(อู่)ไม่ดี ท่านบอกให้เขาจดทนกับความทุกข์ให้มากยิ่งขึ้น เขาก็จะ ยิ่งไม่เชื่อ ยิ่งทนไม่ไหว ดังนั้นคนที่มีสสารสีดำมากจึงบำเพ็ญปฏิบัติ ธรรมลำบาก ที่ผ่านมาสายเต๋าหรือวิชาที่ถ่ายทอดเดี่ยวพูดกันว่า อาจารย์สรรหาลูกศิษย์ ไม่ใช่ลูกศิษย์สรรหาอาจารย์ ก็คือจะดูว่าใน ร่างกายของเขามีสิ่งเหล่านี้ติดมากหรือน้อยเป็นตัวกำหนด

รากฐาน(เกินจี)เป็นตัวกำหนดการรับรู้(อู่)ของคน แต่ก็ไม่ แน่นนอนเสมอไป บางคนรากฐาน(เกินจี)ไม่ดีเลย แต่สภาพแวดล้อมใน ครอบครัวดีมาก ฝึกพลัง(กง)กันหลายคน และบางคนก็เป็นอุบาสิก อุบาสิกาในศาสนา เชื่อมั่นในเรื่องการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ภายใต้ สภาพแวดล้อมเช่นนี้ ก็สามารถทำให้เขาเกิดความเชื่อ มีการรับรู้(อู่)ดี ดังนั้นจึงไม่แนนอนเสมอไป และบางคนมีรากฐาน(เกินจี)ดีมาก แต่ มักจะถูกความรู้อันน้อยนิดนั้นของการศึกษาที่มีอยู่ในสังคมปัจจุบันของ เรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อไม่กี่ปีก่อน วิธีการศึกษาตามแนวคิดแบบ เต็ดขาด ทำให้ความคิดของคนแปรเปลี่ยนจนคับแคบลงมาก สิ่งที่อยู่

สูงเกินกว่าความรู้ของเขาเขาจะไม่เชื่อทั้งสิ้น และทำให้การรับรู้(อู่)ของ เขาได้รับการรบกวนอย่างรุนแรง

ยกตัวอย่างเช่นขณะที่ข้าพเจ้าบรรยายธรรม วันที่สองข้าพเจ้า พูดถึงเรื่องเปิดตาทิพย์ มีคนๆ หนึ่งรากฐาน(เกินจิต)ดี ในทันทีก็เปิดตา ทิพย์ให้เขาถึงระดับชั้นสูงมาก เขามองเห็นภาพที่คนอื่นอีกหลายๆ คน มองไม่เห็น เขาพูดกับคนเขาว่า โอ้ ฉันมองเห็นสถานที่ถ่ายทอดธรรม ทั้งหมดนี้ ธรรมจักร(ฝ่าหลุน)เหมือนกับหิมะโปรยลงมายังร่างกายคน ฉันมองเห็นร่างจริงของอาจารย์หลี่ว่าเป็นอย่างไร ยังมองเห็นรัศมีของ อาจารย์หลี่ มองเห็นแล้วว่าธรรมจักร(ฝ่าหลุน)เป็นอย่างไร ธรรมกาย (ฝ่าเซ็น)มีอยู่มากเท่าใด มองเห็นแต่ละระดับชั้นก็มีอาจารย์หลี่กำลัง บรรยายธรรมอยู่ ธรรมจักร(ฝ่าหลุน)ปรับสภาพร่างกายให้กับผู้ฝึก อย่างไร ยังมองเห็นเวลาที่อาจารย์บรรยายธรรม ในแต่ละชั้น ระดับชั้น ที่แตกต่างกันล้วนมีร่างพลัง(กงเซ็น)ของอาจารย์กำลังบรรยายธรรม และยังเห็นนางฟ้าโปรยดอกไม้อยู่ เป็นต้น สิ่งที่สวยงามเช่นนี้ก็ได้เห็น หมดแล้ว แสดงว่าคนๆ นี้รากฐาน(เกินจิต)ดีมากๆ เขาพูดไปพูดมา สุดท้ายพูดสรุปคำเดียวว่า ฉันไม่เชื่อสิ่งเหล่านี้ บางสิ่งบางอย่างก็ ได้รับการพิสูจน์จากวิทยาศาสตร์ปัจจุบันแล้ว หลายสิ่งหลายอย่างก็ สามารถอธิบายได้ตามหลักวิทยาศาสตร์ปัจจุบันแล้ว บางสิ่งพวกเราก็ ได้วิเคราะห์ให้ฟังหมดแล้ว เพราะว่าสิ่งที่พลังลมปราณ(ชี่กง)เข้าใจนั้น อยู่เหนือความเข้าใจของวิทยาศาสตร์ปัจจุบันจริงๆ ข้อนี้ยืนยันได้ เมื่อ เป็นเช่นนี้รากฐาน(เกินจิต)ก็ไม่ใช่ตัวกำหนดการรับรู้(อู่)ทั้งหมดเสีย ที่เดียว

การรับรู้ การรู้แจ้ง (อู๋)

อะไรคือ “การรับรู้ การรู้แจ้ง (อู๋)” “การรับรู้ การรู้แจ้ง (อู๋)” ต้นตอศัพท์คำนี้มาจากศาสนา ในพุทธศาสนาหมายถึงความเข้าใจต่อพระธรรมของผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม “อู๋” ที่เรารู้จัก และ “อู๋ในขั้นสุดท้าย” นั้น หมายถึงการรู้แจ้งซึ่งปัญญา(อู๋อู๋) แต่ว่าปัจจุบันได้ถูกนำมาใช้ในสังคมของคนธรรมดาสามัญเสียแล้ว เช่นคนๆ นั้นฉลาดมาก ล่วงรู้ถึงความคิดของหัวหน้า เข้าใจได้ทันที รู้วิธีเอาใจหัวหน้า คนเขาก็พูดว่ามีการรับรู้(อู๋)ดี มักจะเข้าใจไปเป็นเช่นนี้ แต่ว่าเมื่อท่านกระโดดพ้นจากชั้นของคนธรรมดาสามัญ ในระดับชั้นที่สูงขึ้นสักเล็กน้อย ท่านก็จะพบว่า เหตุผลในชั้นที่คนธรรมดาสามัญเข้าใจโดยทั่วไปล้วนไม่ถูกต้อง การรับรู้(อู๋)ที่พวกเราพูดถึงนั้นไม่ใช่การรับรู้(อู๋)ในลักษณะนี้ การรับรู้(อู๋)ของคนฉลาดหลักแหลมกลับจะไม่ดี เพราะว่าคนที่ฉลาดเกินไป เขาวิธีเอาใจต่อหน้า มักจะได้รับคำชมจากหัวหน้าและผู้บังคับบัญชา ฉะนั้นงานของเขาที่แท้จริงก็ให้คนอื่นไปทำแทนมิใช่หรือ ฉะนั้นเขาจึงติดค้างผู้อื่น เพราะว่าเขาฉลาดหลักแหลม เขาเก่งในวิธีการ เขาก็จะได้ประโยชน์ คนอื่นก็ต้องเสียประโยชน์ ก็เพราะว่าเขาฉลาดหลักแหลม เขาจะไม่ยอมเสียเปรียบ และก็ไม่ได้ยอมเสียเปรียบง่าย ๆ ฉะนั้นคนอื่นก็ต้องเป็นฝ่ายเสียเปรียบ นับวันเขายังเห็นแก่ผลประโยชน์ ฉะนั้นจิตใจของเขานับวันก็จะยิ่งคับแคบ ยิ่งรู้สึกว่าการได้ผลประโยชน์ของคนธรรมดาสามัญเป็นสิ่งที่ปล่อยยี่ให้หลุดมือไม่ได้ เขาก็คิดว่าตัวเองต้องเห็นผลประโยชน์ตรงหน้าเป็นเรื่องสำคัญ เขาจะไม่ยอมเสียเปรียบ

ยังมีคนอิจฉาและชื่นชอบเขา ข้าพเจ้าขอบอกท่านว่าย่าอิจฉา และชื่นชอบเขา ท่านไม่รู้ว่าเขามีชีวิตอยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยเพียงใด เขากินไม่ดี หลับไม่เป็นสุข แม้แต่ในฝันยังกลัวจะสูญเสียผลประโยชน์ของเขา เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว เขามุ่งสู่ทางตัน ท่านว่าเขาใช้ชีวิตอย่างเหน็ดเหนื่อยหรือไม่ ชั่วชีวิตนี้เขาอยู่เพื่อสิ่งนี้ พวกเราพูดว่าต่อหน้าความขัดแย้ง ถอยหลังหนึ่งก้าว ทะเลท้องฟ้ากว้างใหญ่ไพศาลรับรองว่าเป็นสภาพการณ์อีกแบบหนึ่ง แต่สำหรับคนประเภทนี้ไม่ยอมถอย เขามีชีวิตอย่างเหน็ดเหนื่อยที่สุด ท่านอย่าได้ไปเลียนแบบเขา ในวงการฝึกบําเพ็ญธรรมกล่าวกันว่า คนๆ นี้ลุ่มหลงจนลึกมาก เพื่อผลประโยชน์ทางวัตถุ หลงไหลอยู่ในสังคัมมนุษย์ บอกให้เขารักษา กุศล ไม่ใช่เรื่องง่าย บอกให้เขาไปฝึกพลัง(กง) เขาจะไม่มีวันเชื่อ ฝึกพลัง(กง)หรือ พวกท่านฝึกพลัง(กง)แล้ว ดีก็ไม่ตอบโต้ ด่าก็ไม่ต่างกลับ คนเขาทำร้ายท่านจนถึงเพียงนี้ ในใจท่านไม่คิดตอบโต้เขา ยังต้องขอบคุณเขา พวกท่านโง่เหมือนอากิวทั้งนั้น ทุกคนเป็นโรคประสาทไปแล้ว คนประเภทนี้เขาไม่มีวันจะเข้าใจเรื่องบําเพ็ญปฏิบัติธรรม เขาจะว่าท่านเป็นคนที่ไม่อาจจะเข้าใจได้ ว่าท่านโง่ ท่านว่าเขายากแก่การช่วยเหลือหรือไม่

การรับรู้(อู้)ที่พวกเราพูดถึงไม่ใช่การรับรู้(อู้)ในลักษณะนี้ แต่ตรงกับที่เขาพูดคือบนผลประโยชน์ส่วนตัวพวกเราจะโง่สักหน่อย นี่คือการรับรู้(อู้)ที่เรากล่าวถึง แน่نونก็ไม่ใช่โง่จริงๆ พวกเราเพียงแต่มองผลประโยชน์ส่วนตัวอย่างชัดเจน แต่ในด้านอื่นๆ พวกเราจะเฉลียวฉลาดมาก ไม่ว่าจะวิเคราะห์หัวข้ออะไร หรือหัวหน้ามอบหมายหน้าที่

อะไร งานจะสำเร็จอย่างไร พวกเราจะเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง เข้าใจและทำได้ดี แต่บนผลประโยชน์ส่วนตัวเล็กๆ น้อยๆ ของตัวเรา การปะทะกันบนความขัดแย้งระหว่างคน เราจะมองอย่างชัดเจน ใครจะว่าท่านโง่ล่ะ ไม่มีใครว่าท่านโง่ รับรองเป็นเช่นนั้น

พวกเรามาพูดถึงคนโง่ที่โง่จริงๆ ในระดับชั้นสูงกฎข้อนี้จะกลับกันโดยสิ้นเชิง คนโง่ในสังคมมนุษย์ไม่ทำเรื่องชั่วร้าย และไม่สามารถไปแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว ไม่แสวงหาชื่อเสียง เขาจะไม่สูญเสียกุศล แต่คนอื่นกลับต้องให้กุศลเขา ดีเขาค่าเขา ล้วนเป็นการให้กุศลแก่เขาทั้งนั้น และสารชนิตนี้มีค่ายิ่งนัก ในจักรวาลของเรามีกฎข้อนี้ ผู้ไม่สูญเสียยอมไม่ได้ ได้ก็ต้องเสีย คนต่างเห็นว่าคนนั้นโง่ ก็จะทำเขา เจ้ามันโง่แน่ เพียงอ้าปากดำ กุศลส่วนหนึ่งก็โยนข้ามไปแล้ว ท่านเป็นฝ่ายได้เปรียบก็คือท่านเป็นฝ่ายที่ได้ ดังนั้นท่านก็ต้องสูญเสีย เข้าไปเตะเขาหนึ่งที่ เจ้ามันโง่แน่ ดีกุศลก่อนโตก็โยนข้ามไป ใครรังแกเขา ใครเตะเขา เขาหัวเราะดีใจ มาเถอะอย่างไรเสียฉันก็จะได้กุศล ฉันจะไม่ผลักออกแม้แต่นิดเดียว ตามกฎในระดับชั้นสูงนี้ ทุกคนลองคิดดูใครฉลาด ไม่ใช่เขาหรือ เขาฉลาดที่สุด กุศลของเขาไม่ตกหล่นเลยสักนิด ท่านโยนกุศลข้ามไปให้เขา เขาก็ไม่ผลักกลับมาเลยแม้แต่หยด รับไว้หมด รับเอาไว้ด้วยความยินดีชาตินี้โง่ชาติหน้าไม่โง่ จิตหลัก(เหวียนเสิน)ไม่โง่ ในศาสนากล่าวไว้ว่า ถ้าคนมีกุศลมากชาติหน้าจะได้เป็นขุนนางใหญ่ ร่ำรวยมหาศาล ล้วนต้องแลกด้วยกุศลของคนทั้งนั้น

พวกเราพูดว่าคุณสามารถผันแปรเป็นพลัง(ง)ได้โดยตรง ท่านบ้ำาเพ็ญได้สูงเพียงใด ไม่ใช่คุณของท่านที่ผันแปรให้หрокหรือ มันสามารถผันแปรเป็นพลัง(ง)ได้โดยตรง กำหนดระดับชั้นสูงต่ำของคนแรงพลัง(ง)มากหรือน้อย ไม่ใช่สสารนี้ผันแปรมาหрокหรือ ท่านว่ามันมีคุณค่าหรือไม่ มันสามารถติดตัวมาเกิด ตายก็นำติดตัวไปได้ ในศาสนาพุทธกล่าวไว้ว่า ท่านบ้ำาเพ็ญปฏิบัติได้สูงเพียงใด นั่นคือมรรคผลของท่าน ท่านทุ่มเทออกไปมากเท่าใด ก็จะได้มากเท่านั้น ก็คือเหตุผลข้อนี้ ในศาสนาก็กล่าวไว้ว่า มีคุณชาติหน้าเป็นขุนนางใหญ่ ร้ารวยทรัพย์สินเงินทอง คุณลน้อยขอทานก็ยังขอไม่ได้ เพราะว่าไม่มีคุณไปแลกเปลี่ยน ไม่เสียก็จะได้ไม่ได้ คุณลสักนิดก็ไม่มี ก็ต้องดับสลายทั้งกายและจิต ตายอย่างแท้จริง

ที่ผ่านมามีอาจารย์พลังลมปราณ(ช้กง)ท่านหนึ่ง เมื่อเริ่มออกมาเผยแพร่วระดับชั้นของเขาสูงมาก ภายหลังอาจารย์พลังลมปราณ(ช้กง)ท่านนี้ยึดติดในชื่อเสียงผลประโยชน์ อาจารย์ของเขาก็พาจิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)ของเขาจากไป เพราะว่าเขาจัดอยู่ในพวกบ้ำาเพ็ญปฏิบัติจิตรอง(ฟูเหวียนเสิน) ในขณะที่จิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)อยู่ เขาก็ถูกจิตรอง(ฟูเหวียนเสิน)ควบคุม ยกตัวอย่างเรื่องหนึ่ง มีอยู่วันหนึ่งที่ทำงานจัดแบ่งห้องพัก หัวหน้าพูดว่าคนที่ไม่มีห้องพักมาทางนี้ บอกเหตุผลมาดูซิว่าแต่ละคนมีความจำเป็นต้องการห้องพักอย่างไร ต่างคนต่างบอกเหตุผลของตัวเอง คนๆ นั้นไม่ออกเสียง สุดท้ายหัวหน้าเห็นว่าเขาล้าปากกว่าคนอื่น ห้องพักควรจะต้องให้เขา คนอื่นบอกว่าไม่ได้ให้เขาไม่ได้ ต้องให้ฉัน ฉันมีความจำเป็นต้องการห้องพักอย่างไร เขา

พูดว่าถ้าเช่นนั้นท่านก็เอาไปเถิด หากมองในสายตาของคนธรรมดาสามัญ คนๆ นี้ช่างโง่งนั้ มีคนรู้ว่าเขาเป็นคนฝึกพลัง(กง) จึงถามเขาว่า ท่านเป็นผู้ฝึกพลัง(กง) อะไรก็ไม่ต้องการ ท่านต้องการอะไร เขาพูดว่าสิ่งที่คนอื่นไม่ต้องการ ฉันก็ต้องการสิ่งนั้น ที่จริงเขาไม่โง่เลยสักนิด เฉลียวฉลาดมาก เฉพาะเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัว เขาจึงทำเช่นนี้ เขาจะปล่อยให้เขาไปไปตามธรรมชาติ คนอื่นก็ถามอีก มีอะไรที่คนสมัยนี้ไม่ต้องการ เขาพูดว่า ก้อนหินบนพื้นตะเปะไปตะเปะมาไม่มีคนต้องการ ฉันก็เก็บก้อนหินนั้น คนธรรมดาสามัญรู้สึกเป็นเรื่องเหลือเชื่อ คนธรรมดาสามัญไม่สามารถเข้าใจจิตใจของผู้ฝึกพลัง(กง) ไม่สามารถเข้าใจได้ ระดับความนึกคิดห่างไกลกันมาก ช่องว่างของระดับชั้นห่างกันมากเหลือเกิน แน่หนอนเขาคงไม่ไปเก็บก้อนหินจริงๆ เขาได้พูดในเหตุผลที่คนธรรมดาสามัญไม่สามารถรับรู้(เข้าใจ)ได้คือ ฉันไม่ต้องการสิ่งของของคนธรรมดาสามัญ ก็มาพูดถึงหินก้อนนี้ ทุกคนทราบดีในคัมภีร์บัญญัติไว้ว่า ที่แดนสุขาวดี(จี๋เล่อชื่อเจี๋ย)ต้นไม้เป็นทอง พื้นดินเป็นทอง นกเป็นทอง ดอกไม้เป็นทอง บ้านก็เป็นทอง แม้กระทั่งร่างของพระพุทธรูปเปล่งประกายเป็นสีทองแวววาว เมื่อไปถึงที่นั่นก็ไม่พบก้อนหินสักก้อน ว่ากันว่าเงินที่ใช้จ่ายก็คือก้อนหิน เขาคงไม่นำก้อนหินขึ้นไปที่นั่น แต่เขาพูดเหตุผลที่คนธรรมดาสามัญไม่อาจจะเข้าใจความจริงผู้ฝึกพลัง(กง)พูดว่า สิ่งที่คนธรรมดาสามัญแสวงหา พวกเราไม่ต้องการ สิ่งที่คนธรรมดาสามัญมี พวกเราก็ไม่ใส่ใจ และสิ่งที่พวกเรามี คนธรรมดาสามัญคิดอยากจะได้ก็ไม่สามารถจะมีได้

ความจริง การรับรู้(อู่)ที่ข้าพเจ้ากล่าวมาข้างต้นนี้ เป็นการรับรู้(อู่)ที่อยู่ในขั้นตอนการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม กลับตรงกันข้ามกับการรับรู้(อู่)ของคนธรรมดาสามัญ การรับรู้(อู่)ที่เราหมายถึงอย่างแท้จริง ก็คือหลักธรรมที่อาจารย์ถ่ายทอดในระหว่างการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมหลักเท่าที่อาจารย์สายเท่าถ่ายทอด อุปสรรคที่ตัวเองเผชิญในระหว่างการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมนั้น เราสามารถรับรู้(อู่)ว่าตัวเองเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติได้หรือไม่ เข้าใจได้หรือไม่ ยอมรับได้หรือไม่ ในระหว่างการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมสามารถปฏิบัติตามหลักธรรมนี้ได้หรือไม่ บางคนไม่ว่าจะพูดอย่างไรเขาก็ไม่เชื่อ ยังคงเห็นแก่ประโยชน์ที่เห็นเด่นชัดในหมู่คนธรรมดาสามัญ ไม่ยอมละทิ้งทัศนคติเดิมๆ ที่มีอยู่ ทำให้เขาไม่เชื่อ บางคนคิดจะรักษาโรค ข้าพเจ้าขอพูด ณ ที่นี้ว่า พลังมปราณ(ชี่กง)ไม่ใช่เพื่อรักษาโรค เขารู้สึกไม่พอใจ ต่อไปไม่ว่าจะสอนอะไร เขาก็ไม่เชื่ออีกแล้ว

บางคนไม่มีการรับรู้(อู่)เอาเสียเลย บางคนนำเอาหนังสือของข้าพเจ้ามาขีดๆ เขียนๆ ตามใจชอบ คนที่ตาทิพย์เปิดแล้วสามารถมองเห็น หนังสือเล่มนี้มีสีสันสวยงาม เป็นสีทองระยิบระยับ ทุกตัวอักษรล้วนเป็นรูปลักษณะธรรมกาย(ฝ่าชิน)ของข้าพเจ้า ถ้าข้าพเจ้าพูดไม่จริงก็เท่ากับหลอกลวงทุกคน ท่านขีดเขียนจนดำไปหมด ท่านกล้าที่จะขีดเขียนตามอำเภอใจหรือ พวกเรามาที่นี่เพื่อทำอะไร ไม่ใช่ นำพาท่านบำเพ็ญขึ้นไปหรือหากหรือ บางสิ่งบางอย่างท่านควรจะต้องตรึกตรอง หนังสือเล่มนี้สามารถชี้แนะให้ท่านบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ท่านว่ามีคุณค่าหรือไม่ ท่านไหว้พระพุทธรูปจะสามารถช่วยให้ท่านบำเพ็ญจริง

ได้หรือไม่ ท่านเลื่อมใสศรัทธา ไม่กล้าแต่ต้องพระพุทธรูปแม้แต่บ่อย
จุดธูปบูชาทุกวัน แต่หลักธรรมที่สามารถชี้ นำท่านบำเพ็ญปฏิบัติธรรม
ได้อย่างแท้จริง ท่านกลับกล้าที่จะทำให้เสียหาย

พูดถึงปัญหาของการรับรู้(อู๋)ของคนนี้ หมายถึงในขั้นตอนของ
การบำเพ็ญปฏิบัติธรรม สิ่งที่ปรากฏออกมาในแต่ละระดับชั้น หรือสิ่ง
ใด ๆ และหลักธรรมต่าง ๆ ที่อาจารย์สอน ท่านมีความเข้าใจต่อสิ่งเหล่านี้
ในระดับไหน แต่ก็ยังไม่ใช้การรับรู้(อู๋)ที่เราจะกล่าวถึงทั้งหมดเสีย
ทีเดียว การรับรู้(อู๋)ที่แท้จริงก็คือตลอดชีวิตของเขา ตั้งแต่เริ่มบำเพ็ญ
ปฏิบัติธรรม พัฒนาสูงขึ้นไปตามลำดับ ไม่หยุดยั้งที่จะขจัดจิตยึดติด
และกิเลสตัณหาของมนุษย์ พลัง(กง)ก็จะสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนใน
ที่สุดเขาได้บำเพ็ญปฏิบัติมาถึงขั้นสุดท้าย กุศลซึ่งเป็นสสารทั้งหมดนี้ก็
จะผันแปรเป็นพลัง(กง) หนทางการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมตามที่อาจารย์
ได้เตรียมไว้ ใต้ดำเนินมาถึงขั้นสูงสุดแล้ว ในชั่วพริบตาเดียว “ปัง”
ส่วนที่ถูกถือเอาไว้มันก็จะระเบิดเปิดออกทันที ตาทิพย์ได้เปิดถึง
จุดสูงสุดในระดับชั้นของเขา มองเห็นสภาพที่แท้จริงของแต่ละมิติใน
ระดับชั้นที่เขาอยู่ รูปลักษณะที่คงอยู่ของสิ่งมีชีวิตในแต่ละมิติกาลเวลา
และรูปแบบการคงอยู่ของสสารในแต่ละมิติกาลเวลา มองเห็นสังขารใน
จักรวาลของเรา ปรากฏอิทธิฤทธิ์มากมาย สามารถติดต่อสื่อสารกับ
สิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ได้ เมื่อถึงขั้นนี้แล้วยังไม่ใช่ผู้สำเร็จธรรมชั้นสูงหรือ
หรือ ไม่ใช่คนที่บำเพ็ญปฏิบัติธรรมจนรู้แจ้งหรือหรือ แปลเป็นภาษา
อินเดียโบราณก็คือเป็นพระพุทธ

การรับรู้(อู๋)ที่เรากล่าวถึงนี้ การรับรู้(อู๋)ที่แท้จริงชนิดนี้ยังเป็นเพียงรูปแบบการรับรู้อย่างฉับพลันทันที(ตุนอู๋) การรับรู้แบบฉับพลันทันที(ตุนอู๋)คือ การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมโดยถูกปิดกั้นไว้ขณะที่เขามีชีวิตอยู่ ไม่รู้ว่าตัวเองมีพลัง(กง)สูงเพียงใด ไม่รู้ว่าพลัง(กง)ที่ตัวเองฝึกรออกมานั้นมีรูปลักษณะเป็นอย่างไร ไม่มีปฏิกิริยาตอบสนองใดๆ ทั้งสิ้น แม้กระทั่งเซลล์ในร่างกายก็ถูกปิดกั้นเอาไว้เช่นกัน พลัง(กง)ที่ฝึกรออกมาก็ถูกปิดไว้ทั้งหมด จนกว่าจะบำเพ็ญปฏิบัติถึงขั้นสุดท้ายจึงจะเปิดออกมา ซึ่งต้องเป็นผู้ที่มีรากฐานยอดเยี่ยม(ต้าเกินชี)จึงจะสามารถทำเช่นนี้ได้ การบำเพ็ญปฏิบัติเป็นไปอย่างยากลำบาก เริ่มตั้งแต่ตั้งแต่ประพาศิตัวเป็นคนดี ขัดเกลาจิต(ซินซิง)ของตัวเองให้สูงขึ้น ยอมรับทุกข์ มุ่งมั่นบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไปสู่ระดับขั้นที่สูงยิ่งๆ ขึ้น เข้มงวดต่อการยกระดับจิต(ซินซิง)ให้สูงขึ้น แต่กลับมองไม่เห็นพลัง(กง)ของตัวเอง คนประเภทนี้บำเพ็ญอย่างลำบากที่สุด นี้ต้องเป็นผู้ที่มีรากฐานยอดเยี่ยม(ต้าเกินชี) บำเพ็ญมานานหลายปี ไม่รู้อะไรทั้งสิ้น

ยังมีการรับรู้(อู๋)อีกแบบหนึ่งเรียกว่าการค่อยๆ รับรู้(เจี้ยนอู๋) พอเริ่มต้นหลายๆ คนจะรู้สึกถึงการหมุนของธรรมจักร(ฝ่าหลุน) ขณะเดียวกันข้าพเจ้าก็ได้เปิดตาทิพย์ให้ทุกท่าน บางคนเนื่องจากสาเหตุบางประการ จากการที่มองไม่เห็นก็จะมองเห็นในภายหลัง จากการที่มองไม่ชัดเจนก็จะมองเห็นได้ชัดเจน จากการที่ใช้ไม่เป็นก็จะใช้เป็น ระดับขั้นจะยกระดับสูงขึ้นตามลำดับ พร้อมๆ กับการยกระดับจิต(ซินซิง)ให้สูงขึ้นและละทิ้งยึดติดต่างๆ ความสามารถพิเศษต่างๆ ก็ จะปรากฏออกมา การผันแปรตลอดขั้นตอนของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม

ขั้นตอนการแปรเปลี่ยนของร่างกาย ล้วนอยู่ภายใต้สภาพการเปลี่ยนแปลงที่ตัวท่านเองสามารถจะมองเห็นหรือรู้สึกได้ ดำเนินไปอย่างนี้จนถึงขั้นสุดท้าย เข้าใจถ่องแท้ถึงสัจธรรมของจักรวาลระดับชั้นบรรลุดังจุดสูงสุดตามที่ท่านพึงได้จากการบำเพ็ญปฏิบัติ การเปลี่ยนแปลงของร่างแท้(เป็นถี) ความสามารถพิเศษก็ได้เสริมสร้างขึ้นมาจนถึงระดับหนึ่ง และจะบรรลุดังเป้าหมายนี้ตามลำดับ นี่จัดเป็นการค่อยๆ รับรู้(เจียนอุ) การค่อยๆ รับรู้(เจียนอุ)วิธีการบำเพ็ญปฏิบัติแบบนี้ก็ไม่ใช่ง่าย เมื่อมีความสามารถพิเศษ บางคนก็ไม่สามารถปล่อยวางจิตยึดติดลงได้ อยากที่จะโอ้อวด ก็จะทำในสิ่งที่ไม่ดีได้ง่ายๆ เมื่อเป็นเช่นนี้พลัง(กง)ของท่านก็จะตกลงไป ท่านก็จะบำเพ็ญโดยเปล่าประโยชน์ สุดท้ายก็ถูกทำลายไป มีบางคนมองเห็นได้ สามารถมองเห็นการปรากฏของสิ่งมีชีวิตต่างๆ ในแต่ละระดับชั้น เขาอาจจะมาดิ่งท่านไปทำสิ่งนี้ สิ่งนั้น เขาอาจจะมาดิ่งท่านไปบำเพ็ญปฏิบัติในวิชาของเขา รับท่านเป็นลูกศิษย์ แต่เขาไม่สามารถช่วยให้ท่านได้มรรคผล เพราะว่าตัวเขาเองก็ไม่ได้มรรคผลเช่นกัน

นอกจากนี้คนในมิติชั้นสูงล้วนเป็นเทพ แปลงร่างกายใหญ่โต มีฤทธิ์เดชมหาศาล หากจิตไม่เที่ยงตรง ท่านจะไปกับเขาไหม ถ้าท่านไปกับเขา ก็จะบำเพ็ญโดยเปล่าประโยชน์ไปในทันที แม้เขาจะเป็นพระพุทธรูปจริง เต่าจริง ท่านก็ต้องเริ่มต้นบำเพ็ญปฏิบัติธรรมกันใหม่ คนในระดับชั้นต่างๆ นั้น เป็นเทพทั้งนั้นมีไซ้หรือ มีแต่เพียงบำเพ็ญปฏิบัติธรรมไปจนถึงขั้นสูงมากๆ บรรลุดังเป้าหมายแล้ว จึงจะสามารถหลุดพ้นออกไปได้ แต่ว่าในสายตาของคนธรรมดาสามัญแล้ว เทพเหล่านั้น

สามารถแปลงร่างให้ใหญ่โตได้จริง ความสามารถยิ่งใหญ่ แต่ก็ไม่แน่นอนเสมอไปว่าเขาจะได้มรรคผล ภายใต้การรบกวนของสื่อสัญญาณแต่ละชนิด ภายใต้การเฝ้าระวังของภาพต่างๆ ใจของท่านจะหวั่นไหวหรือไม่ ดังนั้นจึงพูดว่าดาทิพย์เปิดก็บำเพ็ญลำบาก จิต(ชินชิ่ง)ยิ่งยากที่จะควบคุม ดีที่พวกเราบางคนจัดอยู่ในจำพวกที่ความสามารถพิเศษจะได้รับการเปิดออกในช่วงกลางของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม เข้าสู่สภาวะการค่อยๆ รับรู้(เจียนอู้) ดาทิพย์นั้นจะเปิดให้ทุกคน แต่ความสามารถพิเศษของหลายๆ คนนั้นไม่อนุญาตให้ท่านแสดงออกมาจนกว่าจิต(ชินชิ่ง)ของท่านจะค่อยๆ ยกกระต๊อบขึ้นถึงระดับหนึ่งแล้วสภาพจิตใจมั่นคงแล้ว สามารถควบคุมตัวเองได้แล้ว ก็จะระเบิดเปิดออกให้ท่านในทันที มาถึงระดับชั้นๆ หนึ่งก็ให้ท่านมีสภาวะของการค่อยๆ รับรู้(เจียนอู้)ปรากฏออกมา เมื่อถึงเวลานั้นก็จะสามารถควบคุมตัวเองได้ง่ายขึ้น ความสามารถพิเศษต่างๆ ก็ปรากฏออกมา เมื่อตัวเองบำเพ็ญขึ้นไปอีก จนในที่สุดก็จะเปิดออกทั้งหมด ยอมให้ท่านมีสิ่งเหล่านี้ออกมาในช่วงกลางของการบำเพ็ญปฏิบัติ พวกเราส่วนมากจะจัดอยู่ในจำพวกนี้ จึงไม่ต้องรีบร้อนที่จะเห็น

ทุกท่านอาจเคยได้ยินว่านิกายฉินจงก็กล่าวถึง การรับรู้แบบฉับพลันทันที(ตุนอู้) และการค่อยๆ รับรู้(เจียนอู้) ประมุขของนิกายฉินจงรุ่นหกฮ่วยเหิงสอนเรื่องการรับรู้แบบฉับพลันทันที(ตุนอู้) ส่วนเสินชิวจากสำนักฝายเหินอสอนการค่อยๆ รับรู้(เจียนอู้) ในประวัติศาสตร์ ทั้งสองท่านได้ทำการถกเถียงวิชาพุทธศาสนาเกี่ยวกับพุทธศาสตร์เป็นเวลาอันยาวนาน โต้แย้งกันไปมา ข้าพเจ้าว่าไม่มี

ความหมาย เพราะอะไร เพราะว่าสิ่งที่พวกเขาพูดถึงเป็นเพียงความ
เข้าใจในกฎข้อหนึ่งในระหว่างการบำเพ็ญปฏิบัติ กฎข้อนี้บางคนเข้าใจ
ในทันทีทันใด แต่บางคนจะค่อยๆ รับรู้(อู้) ค่อยๆ เข้าใจ จะรับรู้(อู้)
อย่างไรก็ใช้ได้มิใช่หรือ การรับรู้แบบฉับพลันทันที(ตุนอู้)ก็เป็นเรื่องดี
มาก การค่อยๆ รับรู้(เจียนอู้)ก็ใช้ได้เช่นกัน ต่างก็เป็นการรับรู้(อู้)มิใช่
หรือ ต่างก็เป็นการรับรู้(อู้)ทั้งนั้น ดังนั้นแบบไหนก็ไม่ผิด

คนที่มียากฐานยอดเยี่ยม (ต้าเกินชี)

อะไรคือคนที่มียากฐานยอดเยี่ยม(ต้าเกินชี) คนที่มียากฐานยอด
เยี่ยม(ต้าเกินชี)กับการมียากฐาน(เกินจี)ดีหรือไม่ดีก็ยังคงมีความแตกต่าง
คนที่มียากฐานยอดเยี่ยม(ต้าเกินชี)แบบนี้หาได้ยากมากๆ ต้องผ่าน
ประวัติศาสตร์หลายยุคหลายสมัยเป็นเวลายาวนาน จึงจะมีกำเนิด
ออกมาสักคน แน่นอนผู้มีรากฐานยอดเยี่ยม(ต้าเกินชี)ก่อนอื่นต้องมี
กุศลมากล้น ต้องมีสนามของสสารสี่วาชนิดนี้ใหญ่มาก ซึ่งเป็นเรื่องที่
แน่นอน ขณะเดียวกันยังจะต้องสามารถอดทนในทุกข์แห่งทุกข์ ทั้งยัง
ต้องมีความอดทนสูงเป็นพิเศษ ยังต้องสามารถเสียสละ ยังต้องรักษา
กุศลได้ มีการรับรู้(อู้)ดี เป็นต้น

อะไรคือทุกข์แห่งทุกข์ ศาสนาพุทธเห็นว่าการเป็นคนก็คือทุกข์
เพียงท่านเป็นคนก็ต้องรับทุกข์ พุทธศาสนาเห็นว่าสิ่งมีชีวิตในมิติ
ต่างๆ ล้วนไม่มีร่างกายของคนธรรมดาสามัญเช่นเราๆ ดังนั้นจึงไม่มี
โรคภัยไข้เจ็บ ไม่มีปัญหาของการเกิดแก่เจ็บตาย จึงไม่มีความทุกข์
ทรมานแบบนี้ ในมิติอื่นคนสามารถลอยขึ้นมาได้ ไร้น้ำหนัก สวยงาม

มาก ๆ ก็เพราะคนธรรมดาสามัญมีร่างกายนี้ จึงเกิดปัญหาดังนี้ หนาวก็ทนไม่ไหว ร้อนก็ทนไม่ได้ กระจายน้ำก็ทนไม่ไหว หิวก็ทนไม่ได้ เหนื่อยก็ทนไม่ไหว ยังมีการเกิดแก่เจ็บตาย ไม่ว่าจะอย่างไรท่านไม่มีความสบายเลย

ข้าพเจ้าได้อ่านหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ลงข่าวเกี่ยวกับแผ่นดินไหวที่ถังซัน มีผู้คนเสียชีวิตจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวมากมาย แต่ก็ยังมีหลายคนได้รับการช่วยเหลือรอดชีวิตมาได้ มีการสำรวจพิเศษด้านสังคมกับคนกลุ่มนี้ สอบถามความรู้สึกของเขาภายใต้สภาพของการตายว่ามีความรู้สึกอย่างไร แต่ว่าเป็นเรื่องที่คาดคิดไม่ถึง คนเหล่านี้พูดตรงกันถึงสภาวะที่พิเศษอย่างหนึ่ง ก็คือในช่วงเวลาที่กำลังจะตายนั้น ไม่รู้สึกหวาดกลัว ตรงกันข้ามในทันใดนั้นกลับมีความรู้สึกถึงการปลดปล่อย แผงไว้ด้วยความรู้สึกปีติยินดีแบบหนึ่ง บางคนรู้สึกว่าตัวเองในทันใดนั้นไม่มีร่างกายเป็นเครื่องพันธนาการอีกต่อไป ตัวเบาหวิวลอยขึ้นมาอย่างสวยงามมาก ยังมองเห็นร่างกายของตัวเอง บางคนยังมองเห็นสิ่งมีชีวิตในมิติอื่น มีบางคนยังท่องไปในที่ต่างๆ ทุกคนพูดถึงความรู้สึกในช่วงพริบตาที่นั้นว่ารู้สึกถึงการปลดปล่อยแบบหนึ่ง แผงไว้ด้วยความตื่นเต้นยินดี ไม่มีความรู้สึกทุกข์ทรมาน ก็คือพูดว่าพวกเรามีร่างกายที่เป็นเนื้อหนังมังสาจึงเป็นทุกข์ แต่ทุกคนก็เกิดมาเช่นนี้จากกรรมมารดา ก็เลยไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นทุกข์

ข้าพเจ้าว่ามนุษย์ต้องอดทนในทุกข์แห่งทุกข์ ข้าพเจ้าได้พูดไปวันนั้นแล้วว่ามิติที่มนุษย์อาศัยอยู่นี้กับอีกมิติที่ใหญ่กว่า ความนึกคิดด้านกาลเวลายังไม่เหมือนกันเสียทีเดียว พวกเราฝั่งนี้หนึ่งช่วยยาม

เท่ากับสองชั่วโมง ก็คือหนึ่งปีในมิติของเขานั้น นั่นกล่าวถึงคนๆ นี้ฝึกพลัง(ง)ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ทุกข์ยากลำบากเช่นนี้ ถือว่ายอดเยี่ยมจริงๆ พูดว่าคนผู้นี้มีจิตที่จะแสวงหาธรรมะ คิดจะทำเพื่อบุญปฏิบัติธรรม คนผู้นี้่นายก้องจริงๆ ทุกข์ยากถึงขนาดนี้เขายังไม่ละทิ้งอุปนิสัยดั้งเดิมของเขา เขายังต้องการที่จะทำเพื่อบุญปฏิบัติกลับไป ทำไมจึงช่วยเหลือผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมได้โดยไม่มีเงื่อนไข ก็คือเช่นนี้ กล่าวถึงคนผู้นี้อยู่ในมิติของมนุษย์หนึ่งสมาธิตลอดคืน ผู้อื่นพบเห็นเข้าจะพูดว่าคนๆ นี้อยอดจริงๆ เขาอยู่ตรงนี้หนึ่งสมาธิมาเป็นเวลาหกปีแล้ว เพราะว่าหนึ่งชั่วยามของพวกเราเท่ากับฝั่งนั้นหนึ่งปี พวกเรามนุษย์อยู่ในมิติที่พิเศษมากๆ

อดทนในทุกข์แห่งทุกข์อย่างไร ยกตัวอย่างเช่น คนๆ หนึ่งวันหนึ่งไปทำงาน บริษัทอยู่ในสถานะที่ไม่ค่อยดี มีคนมากกว่างาน ในสภาพเช่นนี้อยู่ไม่ไหว บริษัทต้องปรับปรุงไปรับเหมางาน คนที่เป็นส่วนเกินต้องให้ออกจากงานไป เขาก็เป็นหนึ่งในนั้น รายได้หายไปทันที มีความรู้สึกอย่างไร ไม่มีเงินที่จะใช้จ่าย แล้วจะดำรงชีวิตอย่างไร ทำอะไรอย่างอื่นก็ไม่มี เป็นกลับบ้านไปอย่างหงอยเหงานาเศร้าซึม ทันทีที่กลับถึงบ้าน คนแก่ในบ้านล้มป่วยลง อาการหนักมากต้องรีบนำไปส่งโรงพยาบาล กว่าที่จะขอยืมเงินมาเป็นค่าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลก็ไม่ใช่ง่าย กลับมาบ้านเพื่อเตรียมสิ่งของให้คนแก่ พอกลับถึงบ้าน ครูที่โรงเรียนแจ้งมาว่าลูกชายของท่านไปทำร้ายคนอื่นจนเจ็บหนัก ให้รีบไปจัดการ เพิ่งจัดการเรื่องนี้เสร็จกลับถึงบ้าน เพียงนั่งลงก็มีโทรศัพท์มาแจ้งว่า ภรรยาของเขามีชู้เสียแล้ว แน่นอนพวกเราจะไม่ประสบกับ

เรื่องเช่นนี้ คนทั่วไปคงจะรับความทุกข์เช่นนี้ไม่ไหว พอคิดขึ้นมาอย่างนี้ก็ยังจะมีชีวิตอยู่ต่อไปอีกทำไม หาเชือกสักเส้นมาแขวนคอ ไม่อยากอยู่ต่อไปแล้ว ให้จบสิ้นไปเสียทั้งหมด ข้าพเจ้าว่าคนต้องสามารถอดทนในทุกข์แห่งทุกข์ แนนอนไม่ใช่จะต้องเป็นรูปแบบนี้เสมอไป การชิงดีชิงเด่นระหว่างคน การเสียดสีทางจิต(ซินซิ่ง) การแก่งแย่งผลประโยชน์ส่วนตัวของคนไม่เป็นรองจากสิ่งนี้ มีคนไม่น้อยที่มีชีวิตอยู่เพื่อต่อสู้เอาชนะ รับไม่ได้ก็แขวนคอตายไป ดังนั้นพวกเราต้องบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่สับสนวุ่นวายเช่นนี้ ต้องสามารถอดทนในทุกข์แห่งทุกข์ให้ได้ ในเวลาเดียวกันก็ต้องมีความอดทนสูงเป็นพิเศษ

อะไรคือความอดทนสูงเป็นพิเศษ การเป็นผู้ฝึกพลัง(กง)ขั้นแรก ต้องปฏิบัติให้ได้ถึงขั้นที่ว่า ดีไม่ตีตอบ ต่ำไม่ด่ากลับ ต้องอดทน มิเช่นนั้น ท่านจะเป็นผู้ฝึกพลัง(กง)ได้อย่างไร มีคนกล่าวว่า การอดทนแบบนี้ปฏิบัติได้ยากมาก อารมณ์ฉันไม่ดี อารมณ์ไม่ดีก็แก้ไขเสีย ผู้ฝึกพลัง(กง)ต้องอดทน บางคนดูแลเด็กก็มีโทสะ ส่งเสียงดังสนั่นไปทั่ว ท่านดูแลเด็กก็ไม่จำเป็นต้องโกรธเป็นพินเป็นไฟอย่างนั้น ท่านเองไม่ต้องมีอารมณ์จริงๆ ท่านต้องมีสติสัมปชัญญะในการสั่งสอนเด็ก จึงจะสามารถสั่งสอนเด็กให้ดีได้อย่างแท้จริง เรื่องเล็กยังอดทนไม่ได้ ก็เกิดโทสะแล้ว ยังคิดจะมีพลัง(กง)สูงขึ้นหรือ มีคนพูดว่าเดินไปบนถนนใครเตะฉันหนึ่งที ไม่มีใครรู้จักฉัน อย่างนี้ฉันทนได้ ข้าพเจ้าพูดว่านี่ยังไม่พอ ต่อไปก็ไม่แน่ว่าในเวลาที่อยู่ต่อหน้าคนที่ท่านกลัวเสียหน้ามากที่สุด ให้มีคนมาตบหน้าท่านสักสองที ให้ท่านต้องเสียหน้าอย่าง

มาก ท่านจะแก้ปัญหานี้อย่างไร ดูว่าท่านจะอดทนได้หรือไม่ ท่านอดทนได้ แต่ในใจยังปล่อยวางไม่ได้ ก็ยังใช้ไม่ได้ ทุกท่านคงทราบดี เมื่อบรรลุถึงระดับชั้นของพระอรหันต์ ประสบกับเรื่องอะไรก็ไม่เก็บไว้ในใจ เรื่องราวของคนธรรมดาสามัญทั้งหลายล้วนไม่เก็บไว้ในใจ อารมณ์ดีอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเสียเปรียบมากเพียงใดก็ยังอารมณ์ดีไม่ใส่ใจ ถ้าปฏิบัติได้จริงๆ ท่านก็บรรลุถึงมรรคผลขั้นแรกระดับพระอรหันต์แล้ว

มีคนพูดว่า ความอดทนหากต้องทำถึงระดับนี้ คนธรรมดาสามัญก็ต้องพูดว่าพวกเราอ่อนแอมากเกินไปแล้ว รังแกได้ง่าย ข้าพเจ้านั้นไม่ใช่ความอ่อนแอ ทุกท่านลองคิดดู ในสังกมมนุษย์บุคคลที่สูงด้วยวิยวุฒิ สูงด้วยคุณวุฒิ ยังต้องเน้นความสุขุมเยือกเย็น ไม่คล้อยตามความนึกคิดของชาวบ้านทั่วไป แล้วพวกเราเป็นผู้ฝึกพลัง(ก) จะถือว่าอ่อนแอได้อย่างไร ข้าพเจ้าว่าเป็นการแสดงออกซึ่งจิตใจที่มีความอดทนสูงเป็นพิเศษ นั่นเป็นการแสดงออกซึ่งจิตใจที่เข้มแข็ง แน่วแน่ มีเพียงผู้ฝึกพลัง(ก)เท่านั้นจึงจะมีจิตใจที่มีความอดทนสูงเป็นพิเศษเช่นนี้ได้ มีคำกล่าวเช่นนี้ประโยคหนึ่งว่า ลูกผู้ชายถูกเหยียดหยาม ชักดาบเข้าต่อสู้ คนธรรมดาย่อมทำเช่นนั้นแน่นอน ท่านดำฉิน ฉินดำท่าน ท่านตีฉิน ฉินก็ตีท่าน นั่นเป็นการกระทำของคนธรรมดาสามัญ จะบอกว่าเขาเป็นผู้ฝึกพลัง(ก)ได้หรือ การเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม หากท่านไม่มีจิตใจที่เข้มแข็ง ท่านควบคุมตัวเองไม่ได้ ท่านก็ไม่สามารถบรรลุถึงจุดนี้

พวกท่านคงทราบดีในสมัยโบราณมีคนๆ หนึ่งชื่อว่าหันชิน กล่าวกันว่าหันชินมีความสามารถมาก เป็นแม่ทัพใหญ่ของหลิวปัง

เป็นเสาเอกของประเทศ ทำให้จึงมีความสามารถทำงานใหญ่ได้เช่นนั้น กล่าวคือหันชั้นคนนี้ตั้งแต่เล็กก็ไม่เหมือนกับคนทั่วไป มีตำนานเล่ากันว่า หันชั้นถูกข่มเหงให้ลอดใต้หว่างขา หันชั้นฝึกวิทยายุทธ์ตั้งแต่วัยเด็ก คนที่ฝึกวิทยายุทธ์ก็มักจะสะพายดาบติดตัว มีอยู่วันหนึ่งเดินอยู่บนถนน มีอัครพาลเจ้าถิ่นคนหนึ่งทำวสะเอวขวางทางไม่ให้ไปและถามว่า สะพายดาบไว้ทำอะไร เจ้ากล้าฆ่าคนใหม่ เจ้ากล้าฆ่าคนก็ลองตัดหัวของข้าดู พุดแล้วก็ยื่นศีรษะออกไป หันชั้นก็คิด ข้าพเจ้าจะตัดหัวเจ้าไปทำอะไร ในเวลานั้นการตัดหัวผู้อื่นต้องถูกฟ้องศาลชดใช้ชีวิต จะฆ่าคนตามใจชอบได้หรือไม่ เขาเห็นว่าหันชั้นไม่กล้าฆ่า ก็พุดว่า ถ้าเจ้าไม่กล้าฆ่าข้า ก็จงลอดใต้หว่างขาข้าไป และแล้วหันชั้นก็ลอดใต้หว่างขาของเขาไปจริงๆ แสดงให้เห็นว่าหันชั้นมีความอดทนสูงเป็นพิเศษ เขาไม่เหมือนกับคนธรรมดาทั่วไป เขาจึงสามารถทำเรื่องยิ่งใหญ่ขนาดนี้ได้ คนต้องรักษาศักดิ์ศรี นั่นเป็นคำพุดของคนธรรมดาสามัญ มีชีวิตอยู่เพื่อรักษาศักดิ์ศรี ทุกคนลองคิดดู ใช้ชีวิตอย่างนี้เหนื่อยหรือไม่ ทุกข์หรือไม่ คึดหรือไม่ อย่างไรก็ตามหันชั้นเป็นเพียงคนธรรมดาสามัญ แต่พวกเราเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม พวกเราย่อมต้องเหนื่อยกว่าเขามาก เป้าหมายของพวกเราคือการหลุดพ้นระดับชั้นของคนธรรมดาสามัญ ก้าวไปสู่ระดับชั้นที่สูงขึ้นไปอีก เรื่องเช่นนี้พวกเราจะไม่ประสบ แต่ในสังคัมของคนธรรมดาสามัญ ผู้บำเพ็ญในเวลาที่ถูกปรักปรำและได้รับความอับยศอดสู ก็จะมี ความรุนแรงไม่แพ้กัน การเสียดสีจิต(ซินซิ่ง)ระหว่างคนด้วยกัน ข้าพเจ้าว่าก็ไม่เป็นรองกว่าสิ่ง

เหล่านี้ มีแต่จะรุนแรงมากกว่าไม่มีน้อยกว่า ก็เป็นเรื่องยากลำบากมากทีเดียว

ในเวลาเดียวกัน ผู้นำเพ็ญปฏิบัติธรรมยังจะต้องสามารถสละสละการยึดติดต่างๆ และค้นหากิเลสต่างๆ ของคนธรรมดาสามัญ ให้ปฏิบัติในทันทีคงทำไม่ได้ ค่อยๆ ทำก็จะทำได้ วันนี้หากท่านสามารถทำได้ทันที วันนี้ท่านก็คือพระพุทธรูปแล้ว การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมต้องค่อยเป็นค่อยไป แต่ท่านต้องไม่ปล่อยปละละเลย ท่านพูดว่าอาจารย์ได้บอกแล้ว การบำเพ็ญปฏิบัติต้องค่อยเป็นค่อยไป ถ้าเช่นนั้นพวกเราก็ค่อยๆ บำเพ็ญปฏิบัติ ทำเช่นนั้นไม่ได้ ท่านต้องเข้มงวดกับตัวเอง การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมท่านต้องมุ่งมั่นระมัดระวังอย่างจริงจัง

ท่านยังต้องสามารถรักษากุศล ต้องรักษาจิต(ชินชิ่ง) ไม่ประพฤติไปในทางที่ผิด ท่านต้องไม่กระทำการสิ่งใดๆ ตามอำเภอใจ ท่านต้องรักษาจิต(ชินชิ่ง)ไว้ให้ได้ พวกเรามักได้ยินคนธรรมดาสามัญมีคำพูดเช่นนี้ สะสมกุศลทำความดี แต่สำหรับผู้ฝึกพลัง(กง)ไม่เห็นเรื่องสะสมกุศล พวกเราเน้นการรักษากุศล ทำไมจึงเน้นการรักษากุศล ก็เพราะว่าพวกเรามองเห็นสภาพการณ์เช่นนี้ การสะสมกุศลเป็นเรื่องของคนธรรมดาสามัญพูดกัน ถ้าเขาสะสมกุศลทำความดี ชาติหน้าก็จะได้ดี แต่สำหรับพวกเราไม่มีปัญหาเรื่องนี้อีกแล้ว หากท่านบำเพ็ญสำเร็จก็จะได้ธรรมะ ไม่มีเรื่องของชาติหน้าอีกต่อไปแล้ว พวกเรา ณ ที่นี้เน้นการรักษากุศล ยังมีความหมายอีกชั้นหนึ่ง ก็คือ สสาร 2 ชนิดที่ร่างกายของเรามีติดตัวมานั้น ไม่ใช่สะสมมาเพียงชาติเดียวภพเดียว มันตกทอดต่อๆ กันมาผ่านกาลเวลาอันยาวนาน ท่านซึ่งจักรยานเที่ยวหาความ

ดีทำไปทั่วเมือง ก็ไม่แน่ว่าจะมีโอกาสได้ทำความดี ท่านทำเช่นนี้ทุกวันก็ไม่แน่ว่าจะมีโอกาสได้พบ

ยังมีความหมายอีกชั้นหนึ่ง ถ้าให้ท่านสะสมกุศล ท่านเห็นว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องดี แต่เมื่อท่านทำไป ไม่แน่อาจเป็นเรื่องไม่ดี ในเวลาที่ท่านเห็นว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องไม่ดี หากท่านเข้าไปยุ่ง ไม่แน่อาจเป็นเรื่องดีก็ได้ เพราะอะไรหรือ เพราะว่าท่านมองไม่เห็นความสัมพันธ์ของเหตุและผล กฎหมายใช้ควบคุมเรื่องของคนธรรมดาสามัญ ข้อนี้ไม่มีปัญหา แต่ผู้ฝึกพลัง(กง)นั้นเหนือธรรมดาแล้ว เมื่อท่านเป็นคนเหนือธรรมดา ก็ต้องใช้กฎที่เหนือธรรมดามาควบคุมท่าน จะใช้กฎของคนธรรมดาสามัญมาประเมินไม่ได้แล้ว ท่านไม่ทราบถึงความสัมพันธ์ของเหตุและผลของเรื่องนี้ ก็จะทำผิดในเรื่องนี้ได้ง่าย ดังนั้นพวกเราเน้นการไร้ความหมายมันใด ๆ ท่านคิดอยากจะทำอะไรก็ทำอย่างนั้นไม่ได้ มีคนพูดว่าฉันคิดจะควบคุมคนเลว ข้าพเจ้าว่าถ้าเช่นนั้นท่านก็ไปเป็นตำรวจก็แล้วกัน แต่เราก็ไม่ได้หมายความว่าหากพบมีการฆ่าคนวางเพลิงก็ไม่ยุ่งเกี่ยว ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน เมื่อเกิดการขัดแย้งระหว่างคนด้วยกัน เขาเตะคนหนึ่งที่ เขาชกคนหนึ่งหมัด ดีไม่ดีอาจเป็นเพราะคนๆ นั้นติดค้างเขาไว้เมื่อชาติก่อน เขาทั้งสองได้คิดบัญชีกันแล้ว ถ้าท่านเข้าไปยุ่งเกี่ยว บัญชีระหว่างพวกเขาภิชำระกันไม่สำเร็จ รอถึงครั้งต่อไปก็ต้องเกิดขึ้นอีกครั้ง จึงพูดว่าท่านมองไม่เห็นความสัมพันธ์ของเหตุและผล ง่ายต่อการกระทำผิด ต้องสูญเสียกุศลไป

คนธรรมดาสามัญยุ่งเรื่องของคนธรรมดาด้วยกันไม่เป็นไร เขาใช้กฎของคนธรรมดาสามัญมาประเมิน แต่สำหรับท่านก็ต้องใช้กฎที่เหนือกว่าธรรมดาสามัญมาประเมิน ท่านเห็นการฆ่าคนวางเพลิงแล้วไม่เข้าไปยุ่ง ก็คือจิต(ซินซิง)ของท่านมีปัญหา ไม่อย่างนั้นความเป็นคนดีจะแสดงออกมาได้อย่างไร ฆ่าคนวางเพลิงท่านก็ยังไม่ยุ่ง แล้วท่านจะยุ่งเรื่องอะไร แต่ว่ามีอยู่จุดหนึ่ง เรื่องเหล่านี้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างพวกเรา ไม่แน่ว่าจะกำหนดให้ท่านได้พบพวกเราเน้นการรักษากุศล ก็เพื่อให้ท่านหลีกเลี่ยงกระทำเรื่องไม่ดี ไม่แน่ว่าเมื่อกระทำเรื่องท่านองนี้สักเล็กน้อย ก็อาจกระทำผิดแล้ว ฉะนั้นท่านก็ต้องสูญเสียกุศล เมื่อท่านสูญเสียกุศล ท่านจะยกระดับสูงขึ้นได้อย่างไร จะบรรลุถึงเป้าหมายสูงสุดของท่านได้อย่างไร ในที่นี้มีปัญหา เช่นนี้อยู่ นอกจากนี้ยังต้องมีจิตรับรู้(อู่ซิง)ดี รากฐาน(เกินจี)ดีและจิตรับรู้(อู่ซิง)ก็อาจจะดีด้วย อิทธิพลของสภาพแวดล้อมก็มีผล

พวกเรายังพูดกันว่า ให้พวกเราทุกคนบำเพ็ญจากภายใน ให้ทุกคนค้นหาจากจิต(ซินซิง)ของตัวเอง ตรงไหนทำได้ไม่ดีให้หาสาเหตุด้วยตัวเอง ครั้งต่อไปทำให้ดี ทำอะไรให้คำนึงถึงผู้อื่นก่อนเสมอ ฉะนั้นสังคมมนุษย์จะพัฒนาดีขึ้น ศีลธรรมก็จะยกระดับสูงตามขึ้นมา อารยธรรมทางจิตใจก็ดีขึ้นเช่นกัน ความสงบสุขในสังคมก็จะมีสภาพดีขึ้น ไม่แน่ว่าอาจไม่จำเป็นต้องมีตำรวจ ไม่ต้องมีคนมาคุม ทุกคนดูแลตัวเอง ทุกคนค้นหาจากจิตใจของตัวเอง ท่านคิดดูซิว่าจะดีแค่ไหน ทุกท่านคงทราบปัจจุบันกฎหมายได้บัญญัติไว้อย่างครอบคลุม และครบถ้วนสมบูรณ์ตามลำดับ แต่ทำไมคนก็ยังทำความผิดอีก มี

กฎหมายแต่ก็ไม่ยึดถือปฏิบัติ ก็เพราะว่าท่านไม่สามารถควบคุมจิตใจเขา เวลามองไม่เห็น เขาก็ยังจะกระทำเรื่องไม่ดี ถ้าหากทุกๆ คนมุ่งบำเพ็ญกันที่จิตใจ ทุกอย่างก็จะแตกต่างกันไปโดยสิ้นเชิง และไม่จำเป็นต้องให้ท่านออกมาเรียกร้องหาความยุติธรรมให้กับใครอีก

ธรรมะพูดได้เพียงระดับนี้เท่านั้น ระดับที่สูงกว่านี้ต้องอาศัยตัวท่านเองไปบำเพ็ญจึงจะได้ มีบางคนถามปัญหา ยิ่งถามยิ่งเป็นรูปธรรมมากขึ้น ปัญหาการดำเนินชีวิตของท่าน ถ้าหากต้องให้ข้าพเจ้าอธิบายให้กระจ่างทั้งหมด ตัวท่านยังจะบำเพ็ญปฏิบัติอะไร ท่านต้องบำเพ็ญด้วยตัวเอง รับผิดชอบด้วยตัวเอง หากให้ข้าพเจ้าพูดออกมาทั้งหมด ท่านก็ไม่มีอะไรจะบำเพ็ญอีกแล้ว ดีที่หลักธรรมใหญ่(ต้าฝ่า)ก็ได้ถ่ายทอดออกมาแล้ว ท่านสามารถยึดเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

ข้าพเจ้าคิดว่า เวลาสำหรับการถ่ายทอดหลักธรรมของข้าพเจ้า โดยหลักก็ใกล้จะสิ้นสุดแล้ว จึงคิดจะมอบสิ่งที่แท้จริงไว้ให้กับทุกท่าน เพื่อที่จะให้ทุกท่านมีหลักธรรมชี้้นำในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมต่อไป ตลอดขั้นตอนของการถ่ายทอดธรรม ข้าพเจ้ายึดมั่นในความรับผิดชอบที่มีต่อทุกท่าน และต่อสังคมในเวลาเดียวกัน ที่จริงเราก็ดำเนินการไปตามหลักการนี้ ส่วนจะทำได้ดีหรือไม่อย่างไรข้าพเจ้าจะไม่ขอพูดถึง ย่อมมีข้อวิจารณ์ของสาธารณะ เจตนารมณ์ของข้าพเจ้าคือนำหลักธรรมใหญ่(ต้าฝ่า)เผยแพร่ออกมา เพื่อให้พวกเราและคนจำนวนมากได้รับประโยชน์ เพื่อให้ผู้คิดจะบำเพ็ญปฏิบัติอย่างแท้จริงสามารถอาศัย

หลักธรรมบำเพ็ญปฏิบัติขึ้นไปได้ ขณะเดียวกันในขั้นตอนของการเผยแพร่หลักธรรมที่ผ่านมา เราก็ได้อธิบายถึงหลักการของการเป็นคน และหวังว่าพวกท่านเมื่อออกจากห้องเรียนนี้ไปแล้ว คนที่ไม่สามารถบำเพ็ญปฏิบัติตามหลักธรรมใหญ่(ต้าฝ่า) อย่างน้อยที่สุดก็สามารถเป็นคนดีคนหนึ่ง เช่นนี้ก็จะเป็ประโยชน์ต่อสังคม ที่จริงท่านสามารถเป็นคนดีคนหนึ่งได้แล้ว หลังจากเลิกเรียนแล้ว ท่านก็รู้ว่าจะปฏิบัติตนเป็นคนดีอย่างไร

ระหว่างการถ่ายทอดหลักธรรมก็มีบางส่วนที่ไม่ราบรื่น มีการรบกวนจากหลายๆ ด้าน อย่างไรก็ตามก็ดีด้วยแรงสนับสนุนจากคณะดำเนินการ ผู้นำองค์กรต่างๆ ตลอดจนการทำงานอย่างเต็มกำลังของผู้ทำงานทุกท่าน การแสดงธรรมของเราจึงสำเร็จลุล่วงไปได้ค่อนข้างดี

ในระหว่างการแสดงธรรม สิ่งที่ข้าพเจ้าพูดถึงล้วนเป็นสิ่งที่จะช่วยชี้แนะให้ทุกท่านได้บำเพ็ญปฏิบัติไปสู่ระดับชั้นที่สูงขึ้น ในอดีตที่ผ่านมาการแสดงธรรมไม่มีใครพูดถึงสิ่งเหล่านี้ สิ่งที่เราพูดนั้นแจ่มแจ้งมาก พูดโดยผนวกเข้ากับวิทยาศาสตร์ปัจจุบันและสรีรวิทยาปัจจุบัน และพูดในระดับชั้นที่สูงมาก สิ่งสำคัญคือเพื่อให้ทุกท่านได้หลักธรรมที่แท้จริงในอนาคต และบำเพ็ญขึ้นไป นี่คืจุดประสงค์ของข้าพเจ้า ในขั้นตอนของการแสดงธรรมของเรามีหลายคนรู้สึกว่หลักธรรมเป็นสิ่งที่ดีมาก แต่ปฏิบัติได้ยากมาก ที่จริงข้าพเจ้าคิดว่ายากหรือง่าย ต้องดูว่าพูดกับคนประเภทไหน คนธรรมดาสามัญทั่วไปไม่คิดจะบำเพ็ญปฏิบัติธรรม เขาจะรู้สึกว่าการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเป็นเรื่องที่ยากจริงๆ ไม่อาจคาดคิด บำเพ็ญไม่สำเร็จ เขาเป็นเพียงคน

ธรรมดาสามีญ เขาไม่คิดจะบำเพ็ญปฏิบัติ เขาจะเห็นว่ายากลำบากมาก เหล่าจี้กล่าววว่า “ผู้มีภูมิปัญญาสูงได้ฟังธรรมะ มุมานะปฏิบัติ ผู้มีภูมิปัญญาปานกลางได้ฟังธรรมะ ปฏิบัติบ้างไม่ปฏิบัติบ้าง ผู้มีภูมิปัญญาต่ำได้ฟังธรรมะ หัวเราะขัน ไม่หัวเราะก็จะไม่ใช่ธรรมะ” สำหรับผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่แท้จริง ข้าพเจ้าว่าเป็นเรื่องง่าย ไม่ใช่เป็นสิ่งที่อยู่สูงจนเอื้อมไม่ถึง ความจริงผู้ฝึกเก่าจำนวนมากทั้งที่อยู่ ณ ที่นี้ และที่ไม่ได้มาก็ได้บำเพ็ญปฏิบัติจนบรรลุระดับชั้นที่สูงมากแล้ว ที่ข้าพเจ้าไม่พูดเพราะเกรงว่าท่านจะเกิดจิตยึดติด เกิดความกระหึ่มในใจ จนมีผลกระทบต่อการเพิ่มของแรงพลัง(กงลี)ของท่าน การเป็นผู้ที่ตั้งใจแน่วแน่จะบำเพ็ญปฏิบัติอย่างแท้จริง เขาจะสามารถอดทนได้ สามารถละวางจิตยึดติดต่อผลประโยชน์ต่างๆ ที่อยู่ตรงหน้า สามารถเห็นมันเป็นเรื่องธรรมดา ขอเพียงทำได้ก็จะไม่ยาก คนที่บอกว่ายาก ก็เพราะเขาละวางสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมโดยตัวของมันเองไม่ยาก การยกระดับชั้นโดยตัวของมันเองก็ไม่ยาก เป็นเพราะจิตใจของคนไม่ยอมปล่อยวาง เขาจึงบอกว่ายาก เพราะอยู่ท่ามกลางผลประโยชน์จึงยากที่จะปล่อยวาง ผลประโยชน์มิให้เห็นอยู่ตรงนี้ ท่านว่าจิตใจดวงนี้จะปล่อยวางได้อย่างไร เขาจึงคิดว่ายาก ความจริงก็ยากอยู่ตรงจุดนี้ ในเวลาที่เราก่อเกิดความขัดแย้งกับคนด้วยกัน ไม่สามารถอดกลั้นอารมณ์ ทั้งยังไม่สามารถปฏิบัติตนเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ข้าพเจ้าว่าทำเช่นนี้ไม่ได้ ในสมัยที่ข้าพเจ้าบำเพ็ญปฏิบัติธรรมนั้น มีท่านผู้รู้ระดับสูงหลายท่านได้กล่าวเช่นนี้กับข้าพเจ้าว่า “อดทนยากก็สามารถอดทนได้ ปฏิบัติยากก็สามารถปฏิบัติได้” ความจริงก็เป็นเช่นนี้ ทุก

ท่านกลับไปบ้านลองนำไปปฏิบัติดู ในเวลาที่เราเผชิญกับภัยพิบัติ
อย่างแท้จริงหรือในระหว่างการผ่านด่าน ท่านลองไปปฏิบัติดู สิ่ง
ที่อดทนได้ยาก ท่านลองอดทนดู สิ่งที่ท่านเห็นว่าทำไม่ได้ บอกว่าทำยาก
เช่นนั้นท่านก็ลองทำดูซิว่าในที่สุดจะทำได้หรือไม่ ถ้าท่านทำได้จริงๆ
แล้วละก็ ท่านจะพบว่า ผ่านหมุดต้นหลิวอันมีดครีမ် ก็จะมีมวลดอกไม้
สะพรั่งและหมู่บ้านอยู่ข้างหน้า

ข้าพเจ้าบรรยายมากเกินไปแล้ว บรรยายมากเกินไปจนทุกท่าน
อาจจะจำไม่ไหว จุดสำคัญที่ข้าพเจ้าใคร่ขอคือ ข้าพเจ้าหวังว่าต่อไปใน
การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของทุกๆ ท่าน สามารถปฏิบัติตนเป็นผู้ฝึกพลัง
(กง) บำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริงต่อไป ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าทั้งผู้ฝึกเก่าและผู้ฝึกใหม่ จะสามารถบำเพ็ญปฏิบัติในหลักธรรม
ใหญ่(ต้าฝ่า)ได้ทั้งหมด และสามารถประสบความสำเร็จจนบรรลุมรรค
ผล หวังว่าทุกท่านเมื่อกลับไปบ้านจะรีบเร่งบำเพ็ญจริงแข่งกับเวลา
ต่อไป

บทความในหนังสือ “จ๊วนฝ่าหลุน” ส่วนวนที่ใช้ไม่ไพเราะ
สละสลวย อีกทั้งไม่สอดคล้องกับหลักภาษาปัจจุบัน แต่หากข้าพเจ้า
เรียบเรียงหนังสือเล่มนี้ตามหลักภาษาปัจจุบันแล้ว ก็จะทำให้ปัญหาใหญ่
ข้อหนึ่ง บทความแม้จะมีโครงสร้างของภาษาที่ไพเราะและสละสลวย
แต่จะไม่สามารถครอบคลุมความหมายที่ลึกซึ้งและสูงยิ่งขึ้น เพราะหลัก
ภาษาตามโครงสร้างปัจจุบัน ไม่สามารถถ่ายทอดหลักธรรมใหญ่(ต้าฝ่า)
ซึ่งเป็นเครื่องชี้นำในระดับชั้นที่แตกต่างกันที่อยู่สูงยิ่งๆ ขึ้นไป และการ
แสดงออกของหลักธรรมในแต่ละระดับชั้น ตลอดจนนำไปสู่การผันแปร
ของร่างแท้(เป็นถี่)และพลัง(กง)ของผู้ฝึก รวมทั้งเสริมสร้างการ
เปลี่ยนแปลงของธาตุแท้

หลี่ หงจื่อ

1996.1.5